Seviticus Leviticus

With the Targum, 1917 $\ensuremath{\mathrm{IPS}}$ Translation, and Rashi

Formatting by Nathan Kasimer

©Nathan Kasimet, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 license (CC-BY-SA), the terms of which are available here: https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/. This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-SA
- מקרא על פי מסורה/wikisource.org/wiki.he.wikisource.
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- הרגום_אונקלוס/wikivource.org/wiki/he.wikisource. Source: https://he.wikisource.org/
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using ETEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

הפטרת ויקרא הפטרת צו הפטרת שמיני הפטרת תזריע הפטרת מצרע הפטרת אחרי מות	143143
פרשת במדבר	139
פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי	139
פרשת בחקתי	124
פרשת בהר	114
פרשה אמור	96
פרשת קרשים	48
פרשת אחרי מות	7.5
פרשה מצרע	26
פרשה תוריע	84
פרשה שמיני	34
פרשה צו	61
פרשה ויקרא	I
Usage Guide	İν
Introduction	Λ

תוכן העניינים

ספר ויקרא – noticuborani

הפטרת שבת הגדול	•	• •	• •	• • •	181
פרשת פרה	• •	• •	• •	• • •	871
מפטיר לפרשת החודש	• •	• •	• •	• • •	971
הפטרת פרשת פרה	. •	• •	• •		47I
erwn err	• •	• •	• •	• • •	271
פרשת זכור	• •	• •	• •	• • •	691
פרשת זכור	• •	• •	• •	• • •	891
הפטרת שבת מחר חודש	• •	• •	• •	• • •	991
הפטרת שבת ראש חודש	• •	• •	• •	• • •	
מפטיר לשבת ראש חודש	• •	• •	• •	• • •	
הפטרת בחקתי	•	• •	• •	• • •	191
הפטרת בהר	• •	• •	• •		651
הפטרת אמור	•	• •	• •		781
הפטרת קדשים	• •	• •	• •	• • •	951

Introduction

This humash is intended primarily for learning Shnayim Mikra veEchad Targum, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra at pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebeal. Information on which special Mastir and Hastarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebeal. Information on which special Mastir and Hastarot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from Mikra at pi Masorah.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Usage Guide

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Torah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra al pi Masorah project, or notes in Minhat Shai. The Mikra al pi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonatal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Torah, but not in the text of the Targum.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Names of parshiyot, aliyot, and the number of verses in each parsha are noted in Rashi script. The weekday aliyot can be assumed to end where the second aliya begins. The ending is noted if that is not the case. "Is and ">RIW" indicate the weekday aliyot. Aliyot for doubled parshiyot are in parentheses.

Parsha breaks are indicated with a Dor o in parentheses. A petuha is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhetiv instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the ketiv.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bortom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical notes.

א אַלְיו מַאָּהֶל מוּעָר לַאִּמָר: سطدم النظرية هُج طَهُبَا النِاقِاتِ بَالِينِ نظرتِه خُطَهُنا نظِجَاحِ بَرُ مَقِيبًا

ממּהְבּן וֹמִלֹא לְמִימִר:

of meeting, saying: and spoke unto him out of the tent And the Lord called unto Moses,

עַבְּקר וּמִן־תַצֵּאוֹ תַּקָרִינוּ אָת־ קרבון ליהוֹוָה מו־הּבְּהַמָּה מוֹ אַלַטְם אַנְם בּירַיַקְרָיב מִבָּם לְחוֹן אֵנְשׁ אַבִּי יְקְבִּיר מִנְּכוֹן يَةِد جُرِ خَبْرُ نَشِلَهُمْ لِجُمْلُنَ مَرْدِمُ مَا خُبْرُ نَشِلُهُمْ لَقَامَا

كانك أثلاث دال: מו שובי ימו מֹנֹא שַׁבַּוֹבִיוּו יִעוּ לונבלא בנם גל מו במולא

herd or of the flock. offering of the cattle, even of the the Lord, ye shall bring your of you bringeth an offering unto and say unto them: When any man Speak unto the children of Israel,

מומד יקריב אלו לרצוו לפני ְ שַׁמִּים יַקְרִיבְגַוּ אֶלְ־פְּתַח אָהֶלְ דְּכֵּר שְּלִים יְקְרָבַנִּיה לְתָרַע אִם מְּלְנִי מַנְבַינִ מָנְ נַיִּבְּלְב זְבֶּר אִם מִּלְנִיא מַנִּבְּנִיה מָנְ שִּיִבּי

לְנַתְּׁנֹאַ לְנִע פֿבֹם :וֹ: מֹמֻבּׁנוֹ וֹמִנֹא וֹלַבור that he may be accepted before the to the door of the tent of meeting, without blemish; he shall bring it of the herd, he shall offer it a male If his offering be a burnt-offering

(שבועות יב.): מלמד שֶׁשְּׁמֵיס ממנדביס עולס בֹשומפומ: - קרבובם. מלמד שסיה בהס נדבת לבור, סיה עולת קיץ סמובה סבה מן סמותרות לסוליא אם סנוגם שסמים, כשסוא אומר למעס מן סענין מן סבקר, שאין סלמוד לומר, לסוליא את סעריפס: כולס, לסוליא אם סרובע ואת סנרבע: - מן הבקר. לסוליא את סנעבד: - מן הצאן. לסוליא את סמוקלס: - ומן הצאן. שסכל סיס שלו, אף אמס לא מקריצו מן סגול: - הבהמה. יכול אף מיס בכלל, מלמוד לומר בקר ולאן: - מן הבהמה. ולא (2) אדם כי יקריב מכם. כשיקריג, בקרצנות ודבה דְּבַּר הענין: אדם. למה ואמר, מה אדם הראשון לא הקריצ מן הגול היה הדבור. דבר אחר, לא ואמור להן דברי, והשיבני אם יקבלום, כמו שנאמר וַיָּשָׁב משֶׁה אָבֶרִי שָעָם וגוי (שמוח יע, ח): ואילך, לא נמייחד הדבור עם משה, שנאמר וַיְהִי פַּמַשֶׁר מַמּוּ פָל מַּנְשֵׁי הַמִּלְםְמֶה לֶמוּח. וַיְרַבֵּר ה' מַלַי לֵחֹתר (דברים ב מז, יז), אלי לא ואמור להם דברי כבושים, בשבילכם הוא נדבר עמי, שכן מלינו שכל ל"ח שנה שהיו ישראל במדבר כמנודים מן המרגלים סבית, מלמוד לומר מַעַל סַפַּפֹּבֶת (במדבר ז, פע), יכול מעל סכפורת כולס, מלמוד לומר מִבֵּין שָׁנֵי סַפְּרֻבִּיס (שס): רֹאמוד. אַל שַׁדַּי בְּדַבְּרוֹ (שׁס), חֹס כן למס נחמר עד החלר החילויה, שכיון שמגיע שס היה נפסק: מאהל מועד לאמר. יכול מכל שלול נפסק, כיוצא בו וְקוֹל פַנְפֵּי שַּבְּרוּבִיס נִשְׁמַע עַד הֶמְבֹּר בַּמִינֹבֶה (ימוקאל י, ה), יכול מפני שהקול נמוך, מלמוד לומר בְּקוֹל המפורש במהלים קול ה' בַּפַּׁת, קול ה' בֶּבְּרֶר, קול ה' שֹבֵר חֲבְוִים (מהלים כע ד, ה), אם כן למה נאמר מאהל מועד, מלמד שהיה הקרל נפסק ולא היה יולא מרץ לאהל, יכול מפני שהקרל נמרך, מלמוד לומר אָם הַקּוֹל (במדבר ז, פע), מהו הקרל, הוא הקרל ישמעו את קול הקריאה, תלמוד לומר קול לו, קול אליו, משה שומע וכל ישראל לא שמעו.: מאחר מועד. מלמד שהיה מיעומין לְדַבֵּר אָפוֹ (במדבר ז, פמ), מִדַּבֵּר אַבְיוֹ (שֹס), וַיְדַבֵּר אַבְיוֹ, וְנוֹשְַדְפִּי לְּךְ (שמוח כה, כב), כולן בחורם כהנים, יכול כאמרו בחורה למשה ולאהרן, וכנגדן נאמרו י"ג מיעומין, ללמדך שלא לאהרן נאמרו אלא למשה שיאמר לאהרן, ואלו הן י"ג פרשם לפרשם ובין ענין לענין, קל וחומר לסדיום סלומד מן ססדיום: אליו. למעם אם אסרן, רבי יסודס אומר י"ג דברום קריאה, חלמוד לומר וידבר, לדבור היחה קריאה ולא להפסקוח, ומה היו הפסקוח משמשוח, ליחן ריוח למשה להחבונן בין אָל בְּלְעָם (במדבר כג, ד): - ויקרא אל משה. סקול סולך ומגיע לאוניו, וכל ישראל לא שומעין. יכול אף לספסקות סיתס בו, שנאמר, וַקְרָא זֶס אָל זֶס (ישעיס ו, ג), אֿבל לנביאי האומות עכו"ס נגלה אליהן בלשון עראי ועומאה, שנאמר וַיִּקָר אֱלֹהִיס (I) ויקרא אל משה. לכל דברום ולכל אמירום ולכל צוויים קדמס קריאס, לשון מבס, לשון שמלאכי סשרם משחמשין

בְּבְּעִׁט: בעל כרסו מלמוד לומר לרלונו, הא כילד, כופין אוסו עד שיאמר רולה אני (ראש השנה ו.): 🖯 רפני ה' וסגוך. אין שמיכה מי שסוא, יכול אפילו נמערבס בפסולין או בשאינו מינו, מלמוד לומר יקריבנו: יקריב אוחו. מלמד שכופין אומו, יכול שמעון יקריב כל אחד, לשם מי שסוא, וכן עולה בחולין ימכרו החולין לצרכי עולוח, והרי הן כולן עולוח, וחקרב כל אחח לשם בלא מוס: - אל פחח אחל מועד. ממפל בהבאמו עד העורה. מהו אומר יקריב יקריב, אפילו נמערבה עולת ראובן בעולת (E) זכר. ולא נקבה, כשהוא אומר זכר למטה, שאין אלמוד לומר, זכר ולא טומטוס ואנדרוגינוס (בכורוס מא:): הצוים.

* וְסְמָּלֵּה יַבְיִוּ עַל רַאִּשׁ הַעַּלְה וִיסְמוּה יִבִיה עַל בִישׁ עַלְהָא

أنكلة، كنك خُرَفَلُمْ مُكِينَا:

atonement for him. shall be accepted for him to make 4 head of the burnt-offering; and it And he shall lay his hand upon the

CICHL: המוְבֶּחַ סְבִּיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אָהֶל אָטַ עַּבְּׁם וֹזְבְׁלָּנְ אָטַ עַבְּם מֹלְ בְּנִמְאַ וֹזִבְּלֵנוֹ יִטְ בַּמָאַ מֹלְ לַּיִּ לְּנִיקְׁנְיִבְוּ בְּנְּרְ אַנְוֹלְן נַבְּנְנִיםְ וּיִפְּנְרֵנוּ בְּנִי אַנִּירוֹ בְּנֵי אַנִּילְן בַבְּנִוֹלִים וּיִפְרַנוּ בְּנֵי אַנִּילְן בְּנִינִּא זִייִּ וְּאֶׁטַה אָּעַ־בֶּּן הַבְּּאָר לִבְּנֵי יְהוֹיָה יְיִבּוֹס יָת בַּר חּוֹבִי קֵּדָם יִיָּ

מַמְבּן וֹמִנָא: מֹבְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר דְבְתָּרַע

tent of meeting. the altar that is at the door of the dash the blood round about against priests, shall present the blood, and the Lord; and Aaron's sons, the And he shall kill the bullock before

خِثْنَائِدِ: י ְוִהְפְּשִׁישׁ אֶת־הָעֹלְה וָנְתָּח אֹמָה וִיִשְׁלֹח יָה עַלְהָא וִיפַּלֵיג יָתַה

Ġ₩ĊĊĊ%:

pieces. onrnt-offering, and cut it into its And he shall flay the

עמּוֹבְּת וֹמְּרְכִי מִצְּים מַלְ-חָאָּמ: אָיִשְּׁהָא: וְנִילְיֵנִי בֹּנְי אַנִדְלוֹ נִיכִּנִוֹ אָהָ הַּלְ_

הֹלְ מֹוֹבְבֹּנוֹא וֹנִסֹוֹבְנוֹן אֹהֹוֹא הֹלְ וושנון בני אַבורן כִּבָּנָא אַישָּׁרָאַ

wood in order upon the fire. shall put fire upon the altar, and lay And the sons of Aaron the priest

لِغُمْ غُمُّكُ وَحَالِمُا لِحَالِمُا لِحَالِيَا الْحَالِيَةِ الْحَالِيَةِ الْحَالِيَةِ الْحَالِيَةِ الْحَالِيةِ עַפְּקְרָ עַלְיִהְעָּיִא הַעָּלְ אָמֶּרִ עַּלְיִי עַלְיִי עַלְּיִי עִּעָּרָ עַלְיִי עִּעָּרָ עִּיִּעְיִי עִּיִּ אָם עַנְּטִּיְנִם אָּטַעַבְיבַרָאָה וֹאָטַ אָבָרַנָּא נִט בַנְהָא וֹנִט עַבָּבָּא ' וְעְּרְכֹּוּ בְּגַרְ אַנַדְרֹן הַבְּּהַנְיִם וִיסַדְּרוּן בְּנֵי אַהַרוֹ בְּהַנַיָּא יָת

űĻĖŮ%:

on the fire which is upon the altar; suet, in order upon the wood that is 8 lay the pieces, and the head, and the And Aaron's sons, the priests, shall

- עשק, ועל לאו שנתק לעשק: מס סוא מכלס לו, אס מאמר על כרימות ומימות "ד, או מימס בידי שמיס, או מלקות, סרי עונשן אמור, סא אינו מכלס אלא על (+) על ראש העלה. לסבים עולם מובס לסמיכס, ולסבים עולם סלפן: העלה. פרע לעולם סעוף: ונרצה לו. על
- בומן שכול מפורק: בוריקס, אי וורקו יכול בוריקס אחם, חלמוד לומר סביב, סא כילד, נוחן שחי מחנוח שקן ד': אשר פחה אהל מועד. ולא כנגד סוויום, לכך נאמר שביב, שיסא הדס נימן בדי רוחום המובח, או יכול יקיפנו כחוע, חלמוד לומר וזרקו, ואי אפשר להקיף מלמוד לומר במקום אחר אָם דְּמוֹ (פּסוּק יא): וורקו. עומד למעס, ווורק מן סכלי לכוחל סמובח למעס מחוע ססיקרא שנמערב במינו או בשאינו מינו, יכול אף בפסולים, או במעאום הפנימיום, או במעאום החלוניום, שאלו למעלה והיא למעה, אהרן. יכול מללים, מלמוד לומר סכסנים: אח הדם וזרקו אח הדם. מס מלמוד לומר דם דם פיפעמים, לסבים את והקריבו. זו קגלס שסיא סראשונס, ומשמעס לשון סולכס, למדנו שמיסן (מ"א ששמיסן) גגני אסרן (מגיגס יא.): בני (a) ושחש והקריבו הכהנים. מַקַּבְּלֶס ומֿילך מנות כסונס, למד על סשמיעס שכשכס בור: לפני ה׳. בעורס:
- **ζ**(αα'σ (αιζ'ן 'à.): (a) והפשים אח העולה. מס מלמוד לומר סעולס, לרצומ למ כל סעולות לספשע ונתות: אותה לנחחיה. ולל נתחיס
- אם עבד בבגדי כהן הדיומ, עבודתו פקולה: (ד) ונחנו אש. אף על פי שסאש יירדת מן סשמיס, מליס לסביא מן ססדיים: בני אחרן חכחן. כשסוא בכיסונו, סא
- שלוילין יולפין מון למערכה: נאמר, ללמדך שמעלסו עם סראש ומכפס בו אם בים סשמיעם, ווסו דרך כבוד של מעלס: אשר על המובה. שלא יסיו הראש. לפי שלין סרלש בכלל ספשמ, שכבר סימו בשמימק, לפיכך סולרך למנימו לעלמו (מולין כו.): ואח הפדר. למק (8) בני אחרן הכהנים. כשסס בכיסונס, סל כסן סדיומ שענד גשמונס צגדיס, ענודמו פמולס: את הנחחים את

ניקוֹת לֵיהנֶה: (ס) הַמּוְבֵּחָה עַלְה אַשָּׁה הֵיחַ־ לְעַּרְבְּחָא نظلفر بخثمر زئيرا حمراه نريد بخثمين بمرد فمريد

זַבְר הַמָּנִם זַבְּרִיבָּנִי: עַכְשָׁבָּיִם אָנְ מִוֹ_חָמִּוּם לַמְלַנִי ישראל וֹאָם_מוֹ_הַהָּאָוֹ

המוקה סביב: אַהַרוֹ הַכּהַנִים אָח־דְּמָיׁ עַלֹ־ אַהַרוֹ כְּהַנִיָּא יָח דַּמֵיה עַל " עפּנָה לְפָּנֵי יְהְנָה וְזְרְלֹּוּ בְּנֵי צִפּוּנָא בָּרָם יִיְּ וְיִּזְרְקּיוֹ בְּנֵי لْهُلُم عُظُر يُرِدُ يُرِدُ وَيَوْلِهِنَ إِنْ فَأَوْنَ فِي يَعِيْدُ فِي لِهِ لِهِ لِهِ لِهِ لِهِ لِهِ لِهِ إِن

אָמֶּר עַלְיהַלְּהָי مَرِ ـ لَامَة مَر مَر عَمْ فَلَام مُنْ لِهُمْ خَلَامُ مُنْ لِمُنْ لِمُنْ اللَّهُ مُنْ لِمُنْ اللَّهُ مُنْ لِمُنْ لِمِنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمِنْ لِمُنْ لِمِنْ لِمُنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمُنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِنْ لِمِن יי וְאֶת־פְּדְרֵוֹ וְעְּרֵךְ תַּבֹּהֵן אֹהֶם בִישִׁיה וְיָה תַּרָבֵיה וִיִּסְיַרִ וְנְמַח אַמוֹ לְנְמָחְיוֹ וְאָמַראַשָּׁוֹ וִיפַּלָּיג יָמִיה לְאָבָרוֹהִי וְיָה

لآجتزا נַבַּפָּרָב וַהַבְּּרָעָים יִרְתַּץ בַּמָּיִם

אַשֶּׁר רֵיחַ נִיחָה לַיהֹּוֶה: (a) וְהַקְמָיִר הַמִּוְבְּהָה עֹלֶה הוֹא לְמַרְבָּהָא עֵלְהָא הוּא מּוּרְבַּוֹ وا للظالد

נאָם מו בימור עלה קלה קר הובילו ואם מו מופא מלקהא מורבניה

מן בַּנֵי הַיּנְהָה אָת־קַרְבָּנְי: ליהוֹה והקריב מו־הַהֹּים אַוֹ קָרִם יִי וִיקְרִיב מוֹ שְׁפְּנִינִיאׁ אוֹ

Tai~~l~~u: המוְבָּחָה וְנִמְצְה דְמֹוֹ עֵל קור לִמּרְבְּחָא וְיִהְמָצֵי דְמִיה עַל

> במטפלבל ברעניא ברם יו: אָת עַכְּלְ וֹנְפַּגַל בַּעַדָּא נִת

كِيْرُكُمْ لِمُحَالِ شِكْرِتِ نُكُلِّحُوْنِينَ: אַמַּבוֹא אַנ מוֹן בַּנוֹ הַנַּגֹּא בוב לאם מו הלא מובלהיני מו

מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר:

אָישְׁרָא דִעַל מַדְבָּרָא:

במטלפל לבהוא לבם וו: אָנוַ עַכְּלְ וֹנְלֵבוֹרָ בְּעֲדָּא זָנו כּוָלָא וֹנִפֿוּל ונוא וכבענא יחליל בעיא

מו בני יונה ית סורבניה:

כּוִטֹל מָבִבּטֹא: וְנִילִמֶּיִר וְיִמֶּלִיל יָת בֵימֶּיה וְיַפֶּיל וְהַקְּהַוֹּ הַכְּבִוֹן אָבְרַהַמִּוֹבְּהַ וּיקְרָבְּנִיה בְּהַנָּא לְמָּוֹבְּהָא

> savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet altar, for a burnt-offering, an spall make the whole smoke on the wash with water; and the priest but its inwards and its legs shall he

offer it a male without blemish. goats, for a burnt-offering, he shall 10 whether of the sheep, or of the And if his offering be of the flock,

round about. shall dash its blood against the altar LORD; and Aaron's sons, the priests, I the altar northward defore the And he shall kill it on the side of

upon the altar. wood that is on the fire which is its head and its suet, in order on the and the priest shall lay them, with And he shall cut it into its pieces;

by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made smoke upon the altar; it is a 25 shall offer the whole, and make it he wash with water; and the priest But the inwards and the legs shall

turtle-doves, or of young pigeons. To gairefto sid gaird llade of noth, elwof do gairofto-tanud s 📭 And if his offering to the LORD be

drained out on the side of the altar. and the blood thereof shall be and make it smoke on the altar; the altar, and pinch off its head, And the priest shall bring it unto

- נחם רוח לְפַּנֵי, שחמרתי ונעשה רלוני: (פ) עולה. לשם עולה יקעירנו: אשה. כשישמענו יהא שומעו לשם האש, וכל אשה לשון אש, פושיי"ר בלע"ו: ניהוה.
- מן הכשבים או מן העזים. הרי אלו ג' מיעומין, פרע לוקן למולה ולמזוהה: (OI) ואם מן הצאן. וי"ו מומיף על ענין ראשון, ולמה הפסיק, לימן ריוח למשה להמבונן בין פרשה לפרשה:
- (II) על ירך המובח. על לד סמובם: צפונה לפני ה'. ומין לפון בנמס:
- שלל מורים: ולאגדולים: - מן החורים או מן בני חיונה. פרט לממלת סליסוב, שבוס ושבוס שסוא פסול, שסואגדול אלל בני יונס וקטן ממום ווכרום בעופום, יכול אף מחוסר אבר, מלמוד לומר מן סעוף: החורים. גדוליס ולא קעניס: בני היונה. קעניס (۱۹) מן העוף. ולה כל סעוף. לפי שנהמר מָמִיס וְבֶר צַּבְּמֶר צַּבְּמֶר צַבְּעָבִיס וּצְעִיּיס (לחלן כב, ימ), חמום ווכרום בבחמה, וחין

בְּדַעָה אֶל־מָקוֹם הַדְּשֶׁן: إبرنهِלْ'بَ لاَهُمْ يؤورُ وَقِرَقُلْ אָנו_מִבֹאַנוֹנ

ליהוֶה: (a) עַלְר הוא אַשָּׁה בֵיחַ נִיחָתַ ע וְהִקְשִׁיר אַתְּוֹ הַפֹּהֵן הַפִּוְבֶּהְה יַפְּרִישׁ וִיַפִיק יָהִיה בְּהָנָאִ וְּאֵפָּת אָטַוִ בֹבֹּוֹפֹּוּן לָאִ וֹבֹצוּרִן וּיפַּבוּיל וִמִיִּנִי בַּבַּוֹפוּהִי לָאִ

אַבְּיִהְ שָּׁמֶּו וֹלִנוֹן אַבְּיִה לְבָּלָה: לִיהוָֹה סְלֶת יִהְיֶה קְּרְבְּנִי וְיָצֶּׁל

> 世級はし ٤٩٤١ And he shall take away its crop with Tiggir Expected to the shall take away its crop with

במטפלב לבהוא פבס וו: אַגַּמִּטֹא הַּלְטַא עואַ לוּוֹבַלּוֹ אָמַנְא דִעַּל

ווטון מַלַע לַבוּנִטָא: ליובניה ויריק עלה משחא מֹנְטַלֵא בוֹב וֹנִ סִנְלַטַּא וְבֵינ لثُقْم خيرنظين خُلَحًا مَثنَانِ رَجُنُم جَدَر نَعْدَرَ عَيْلَمَا

> the place of the ashes. beside the altar on the east part, in 16 the feathers thereof, and cast it

> by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made wood that is upon the fire; it is a it smoke upon the altar, upon the 17 asunder; and the priest shall make thereof, but shall not divide it And he shall rend it by the wings

> frankincense thereon. he shall pour oil upon it, and pur offering shall be of fine flour; and II meal-offering unto the LORD, his And when any one bringeth a

- סקטרס ונמלס דמו כבר: מולס, אלא מה הקטרה הראש בעלמו והגוף בעלמו וכו', אף מליקה כן. ופשוטו של מקרא מסורם הוא ומלק והקטיר, וקודה בית סשתיעס על קיר סמובת, וסדס מתמלס ויורד: ומלק וחקשיר וגמצה. אפשר לומר כן, מאתר שסוא מקעיר סוא ומומך מפרקמ עד שמגיע לפימנין וקוללן: - ונמצה דמו. לשון מין פֿפַיָס (משלי ל, ג), כִּי פְּפָם פַמֵּן (ישעיה מו, ד), כובש (EI) והקריבו. אפילופרידס אחת יביא: הכהן ומלק. אין מליקס בכלי, אלא בעלמו של כהן, קולץ בלפרנו ממול העורף
- הפנימי, והמנורה, וכולם נבלעים שם במקומן (יומא כא.): אצל המזבח קדמה. במולמו של כבש: אל מקום הדשן. מקוס שנותנין שס תרומת סדשן בכל בוקל, ודישון מובת באבום בעלים, נאמר והקרב והכרעים ירחן במים, והקעיר, בעוף שנוון מן הגול, נאמר, והשליך אם המעים שאכלו מן הגול: ז"ל אמרו, קודר סביב הזפק בסכין כעין ארובה ונוטלו עם הנולה שעל העור (זבחים סה.). בעולם בהמה שאינה אוכלת אלא גשו (סיכה ד, מו), וזהו שמהגם מונקלום בְּמוּבְגַיִּה, וזה מדרשו של מבת יומי בן מנן, שממר, נומל מת הקורקבן שמה. ורבומינו (16) מראחו. מקום סרעי, ווס סופק: בנוצחה. עם בני מעים (ובמים פד:), ונולס לשון דבר סמאום, כמו פִּי נְלוּ בַּם
- ובלבד שיכוין את לבו לשמים: . מסיכום, אלא קורעו מגבו. נאמר בעוף רים ניסום (פסוק ע), ונאמר בבהמה ריה ניחוה, לומר לך אחד המרבה ואחד הממעיע קלס עליו, ולמס אמר סכמוצ וסקעיר, כדי שיסא סמוצת שָבַע ומסודר צקרצנו של עני: - לא יבדיל. אינו מפרקו לגמרי לצ' כנפיו, אינו לריך למכוט כנפי נולסו: – בכנפיו. נולס ממש. וסלא אין לך הדיוט שמרים רים רש של כנפיס נשרפיס ואין נפשר (TI) ושסע. אין שיפוע אלה ביד, וכן הוא אותר בשמשון וַיְשַׁמְּעָהוּ בְּשַׁמַע הַבְּדִי (שופעים יד, וזבחים פה:): 👚 בבופיו. עס
- מלמד שיליקה ובְּלִילֶה כשרים בור: ולא נקמלם עמס, שנאמר על כל לצונחס, שלאחר שקמץ מלקע את הלצונה כולה מעליה, ומקעירה: ויצק וגחן והביאה. ד"א שמן על כולה מפני שהוא נבלל עמה, ונקמץ עמה, כמו שנאמר מסלחה ומשמנה, ולבונה על מקלחה שאינה נבללם עמה שליה לבונה. על מקלמס, מנים קומץ לבונס עליס ללד אמד, ומס כאים לומר כן, שאין ריבוי אמר ריבוי במורס אלא למעע מנחס פחומס מעשרון, שנאמר וְעַשְׁלוּן מֹלֶמ לְמִנְמָס (לסלן יד, כא), עשרון לכל מנחס: ריצק על יה שמן. על כולס: רוחן קודס קמילס מוץ מוו, לכך קרויס מנחם סלח: - סלח. - אין סלם אלא מן החטין, שנאמר סלֶם הְשִיס (שמום בט, צ), ואין הראשונה שבמנחות (שם) ונקמלת כשהיא סלת, כמו שמפורש בענין. לפי שנאמרו כאן ה' מיני מנחות, וכולן באות אפויות אני עליו כאילו הקריב נפשו (מנחות קד:): - הלח יהיה קרבנו. האומר הרי עלי מנחה שמם, מביא מנחת שלח, שהיא (I) וופש כי חקריב. לא ואמר ופש בכל קרצוות ודבה אלא במוחה, מי דרכו להתודב מוחה, עני, אמר הקב"ה מעלה

- <u> ۲۰۲۲</u>۲۲: הַמִּוְבָּחָה אַשֵּׁה הֵיחַ נִיחָה צִּרְכְּרְתַּה לְעַּרְבָּחָא קּוֹרְבַּוֹ إترم ويدا אַנ־אַוְפָרָתָה לִבּוּנִתָּה וַנִפָּיִל אָנִיאָל rawain ٠٠ וֹבְלַהָּא מִהֶָּּם מִלָּאִ צַׁמִּבָּוִ מִפְּלְמַבִּי וִיִּבַמוּא מִמַפָּוֹ מִבָּי צוּמִבִּיבִי رُلِيَ دَيْهِ الْهُمْ حِبْرٌ الْمُكَادِلُ مَحْبَرُاتُ الْرَبِيرِيةِ خَزْمَ جِنْدُ لِايَادُا حِبَرَهُم
- יְהֹנְה: (ס) بخطئن خيم كنهنا هنه أخطين ابتشرتم مالتهبئت جهيبًا بونهمهد ما مبمم جهينا
- تَشْمُا: (a) حَهُمًا بلَكَيْنَ مَعَنِكَ مُهَلِنَا مُهُلَيْتِ فَهَيْلًا يُعَرِينًا خَمْهِنَا لَهُوْ فَيْنَا תַּנְיִר סָׁלֶת חַלְּיֹת מַצִּתֹ בְּלִילְת מַצֵּפַה חַנּיִר סֹלֶת נְּרִיצְן וֹכֹׁ, עַלֵּבֶׁרְ לַּנְבָּׁן מִוֹּטַבְ מַּאֲפָּבִ וֹאָב, טַלַב, ב מִנְבַּלּן מִוֹטַבַא
- מַצְּה תִּהְוֶה: לבלל סבי בניבה בשמו מירבור סילקא
- שָׁמֶן מִנְחֲה הָוּא: (ס) י פֿעַנִע אָשַׁעַ פּשָּׁנִם וֹנֹגַּעַשָּׁ הַבְּנִנִי בַּגַּה נִשַּעַ בּגִּהוֹ וּטִבוּע הַּלָּעַ

- במטפלבל ברעני ביים יון: <u> בֶּלְ לְבִוֹּטִׂ</u>שׁ מִפֻּלְטַּשׁ וּמִמָּאָטַשׁ גַּלְ בָּלְ
- قفرنا يَظْفِرنا خَطْفِك:
- בְּמְשָׁם פַּמִּיר מְּהֵי: הגַ עַמְּעַבְע וֹאָם מִוֹטִיא הגַ מַסְבוּיִיאַ
- מֹמְשׁׁבֹא מֹנֹשׁׁמֹא בִיגא:

- Гокр. fire, of a sweet savour unto the upon the altar, an offering made by the memorial-part thereof smoke thereof; and the priest shall make together with all the frankincense flour thereof, and of the oil thereof, thereout his handful of the fine sons the priests; and he shall take And he shall bring it to Aaron's
- the offerings of the Lora made by To ylod reom gnidt a ei ii ; 'enoe eid bns s'norsA od llsds gnirofto-lsom & But that which is left of the
- unleavened wafers spread with oil. flour mingled with oil, or shall be unleavened cakes of fine 4 meal-offering baked in the oven, it And when thou bringest a
- mingled with oil. it shall be of fine flour unleavened, meal-offering baked on a griddle, And if thy offering be a
- meal-offering. pour oil thereon; it is a Thou shalt break it in pieces, and
- למובה ולנחת רות: קמץ ועלס בידו גרגיר מלח או קורט לבונס פסולס: - אוכרוחה. סקומץ סעולס לגבוס סוא וכרון סמנחס, שבו נוכר בעליס לבד כל סלבונס יסא סקומן מלא: - לבונחה והקטיר. אף סלבונס בסקערס: - מלא קמצו מסלחה ומשמנה. סא אס לומר מלא, סא כילד, חופס ג' אלצעומיו על פס ידו (מנחום יא.), וזסו קומץ במשמע, לשון סעצרים: – על כל לבונחה. מלמוד לומר במקום אחר וְבַּרִים מִמֶּנּי בְּקַמְנֹוֹ (להלן ו, ח), לא יהא כשר אלא מה שבחוך הקומן, אי בקמנו יכול חשר, חלמוד בכל מקוס בעורה, אף בי"א אמה של מקוס דריסח רגלי ישראל (יומא טו:): מלא קמצו. יכול מָבֹרֶן, מָבַּנְבַן ויולא לכל לד, (2) הכהנים וקמץ. מקמילס ואילך מלום כסונס: וקמץ משם. ממקוס שרגלי סור עומדום, ללמדך שסקמילס כשרס
- ה׳. לין לסס מלק בס אלא לאמר ממנות סאישים: (E) לאהרן ולבניו. נקוגדול נוטל מלק בראש שלא במחלוקח, וססדיוט במחלוקח: קדש קדשים. סיא לסס: מאשי
- (עו.) כל המנחות האפויות לפני קמילתן ונקמלות על ידי פתיתה כולן באות עשר עשר חלות, והאמור בה רקיקין בא עשר בשמן שני פעמיס, לסכשיר שמן שני ושלישי סיולא מן סזימיס, ואין לריך שמן ראשון אלא למערס שנאמר בו זך. ושנינו במנחות - המנחוח טעונוח לוג שמן, ויש אומרים מושחן כמין כף יוניח, ושאר השמן נאכל בפני עלמו לכהנים, מה חלמוד לומר בשמן משומין (מנחום עד:), ונחלקו רבוחינו במשיחחן (שס עס.), יש אומריס מושחן וחוזרן ומושחן עד שיכלה כל השמן שבלוג, שכל (+) וכי חקריב וגוי. שאמר סרי עלי מנחם מאפס מנור, ולימד סכחוב שיביא או חלום או רקיקין, החלום בלולום, וסרקיקין
- "ממנים, שמן יליקה, ובלילה, וממן שמן בכלי, קודס לעשיימן: סלח בלולה בשמן. מלמד שבוללן בעודן סלם: וסכלי אינו עמוק אלא לף, ומעשה המנחה שבחורו קשין, שמחוך שהיא לפה האור שורף את השמן (מנחות סג.), וכולן מעונות (a) ואם מגחה על המחבה. שלמר סרי עלי מנחם מחזם, וכלי סול שסיס צמקדש שלופין זו מנחס על סלור זשמן, **درا،را،!**:

وٰرُم جَهُرًا مَنِهُمَا . aça, ixo atou alcano ditti ixo atoux ilux ditti

סְבְּט בֹּמְׁמָּט טִּטְׁמֶּבׁי.ע:

it shall be made of fine flour with 7 meal-offering of the stewing-pan, And if thy offering be a

הַכֹּהֶן וְהִגִּישֶׁה אֶל־הַמִּוְבֶּחַ: מֹאֵבֶּׁנִ לְּיִנִוֹּנְי וְנִילֵוֹנִילִנִי אֶלְ- מֹּאֵבֶּוּן בַּנִּם וֹנִ וֹלֶנִבַּנִּם נְהַבֵּאִנֵּ אֶנִי הַמִּנְּטְׁר אֲמֶּר יֵלְמֶּנְה וָנִיָּהָ, יָנִי מִנְּטִה צְּטִהְצָּבְּיִר

לְכַּבְּלָא וּיקְרָבְּנָה לְמָּבְבָּהָא:

shall bring it unto the altar. be presented unto the priest, and he things unto the LORD; and it shall s meal-offering that is made of these And thou shalt bring the

אַשָּׁה בֵיחַ נִיחָה כַיהֹנֶה: אַוְבְּרְתְּה וְהִקְּמֵיִר הַמִּוְבָּחָה יָת אַרְכְּרְתַה וִיּסִיק לְעַּרְבְּחָא וְהַרִּים הַפֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָהֹ אָת־

מינבו במטפבל ברעוא פרם נופבות פבוא מו מוביא meal-offering shall be Aaron's and But that which is left of the savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet make it smoke upon the altar—an memorial-part thereof, and shall the meal-offering the And the priest shall take off from

<u>. ביוֹני</u>: بذخئن خيم كنماه هجهد نخترين التدبرثير مالتهائب الإهتابا المانهفها ما ماناته لإهتبا

מַפוּבְבָּנֹאַ בַּוּנֹ:

bring unto the Lore, shall be No meal-offering, which ye shall

the offerings of the Lora made by

To ylod teom gnidt s ei ti ; 'enoe eid

מְאָר וְכְלְ־דְּבָׁשׁ לְאִיתַקְמָּיְרוּ חָמִיר וְכָלְ דְּבַשׁ לָאִ תַּפְּקוּוּ בירוֹה לֹא הַשְּׁשֶׂה חְמֵּץ בֶּי כְּלֹֹר לְא הַהְשָּׁבֵּיִר חֲמִיעַ צְּבֵי כְלֹּ בְּלְ הַמִּנְהָה אַמֶּר הַפְּלְרִינִ בְּלְ מִנְחָהָא צִּהְקְרֵבוּן בֵּוֹם יִי

מנוע טובלא שבם וו:

an offering made by fire unto the no leaven, nor any honey, smoke as made with leaven; for ye shall make

בומנו אשור ליהוֶה:

לְאִטְׁלַבּּלְאִ בָּנְהֹוֹאִ: לבלו באהגי שלבניבו אטם מיבלו לבמא שלבורו יהיו

savour on the altar. they shall not come up for a sweet bring them unto the Lord; but As an offering of first-fruits ye may

ختنت نبنت: בַּ לַיִּהְנְהַ וְאֶלְ הַמִּוְבָּחַ לֹאִ־יַעֲלֵוּ בֵּיְדֶם יִיְ יִלְמַּדְבְּחָא לֵא יַחַסְמוּן

לינְבְּנְבְ שַׁלֵבִיב מִלְהַאִּ: زخر غَلَظَ مَدُنَانَكِ حَقَرَبِ نُحُم عَيْلُطَ مَدُنَانَكَ خَمَرُنَهِ

thy offerings thou shalt offer salt. from thy meal-offering; with all covenant of thy God to be lacking shalt thou suffer the salt of the shalt thou season with salt; neither And every meal-offering of thine

ځلځنك تځديد څړي: (٥) اللاح بينا المراج المراجعة الم יי המקלה וְלָא תַשְּׁבִּית מֶלַה בְּרֵית המָלַה וְלָא הָבַפִּיל מָלַה קָנָם

- לומר סום: לרצום כל סמנסום ליציקס, יכול אף מנסם מאפס סנור כן, מלמוד לומר עליס, אוציא אם סמלום ולא אוציא אם סרקיקין, מלמוד (6) פחוח אוחה פחים. לרצומ כל סמנמומ סנאפומ קודס קמילס לפמימס (שס עס.): ויצקה עליה שמן מנחה הוא.
- למוכס כומשין, כל דבר רך ע"י משקס נרפס כרומש ומנענע: ((((() מרחשת. כלי סום שסיס במקדש עמוק, ומפוך שסים עמוקס שַמְנָפּ צָבּוּר ומֹין סְמוּר שורפו, לפיכך מעשס מנחס סעשויין
- מגישה לקרן דרומים מערבים של מובח (ובחים סג:): (8) אשר יעשה מאלה. מלחד מן סמינים סללו: והקריבה. בעלים לל סכסן: והגישה. סכסן: אל המזבח.
- (9) את אזכרתה. סול סקומן:
- (11) וכל דבש. כלממיקמפרי קרוי דבש:
- שנחמר קמֵן הַּהְפֶּינֶה (להלן כג, יו), וזכורים מן הדבש, כמו זכורי חמנים וחמרים (מנחוח נח.): (בו) קרבן ראשיה הקריבו. מסים לך לסנים מן סשמיר ומן סדבם, קרנן רמשיה, שמי הלחם של עלרת סנמים מן סשמור,

حَدَمُ لَأَدُر لَا كَالَادِ لَا ÷י לַיהוֹּה אָבִּיב קַלְוּי בְּאֵשׁ גָּנֶבשׁ קַּדָּים יִיָּ אֲבִיב קַלִּי בְנוּר נאם שַּלַבְּנֶר מִוֹּטַט בַּכּוּנַנֶם נאָם שַׁלַבִּנֶר מִוֹטַט בַּכּוּנַנִּן

: מְנְחַנֵּ בְּכִּנְרֶבְ:

לְבַּנְהַ מִּנְחֲה הָוּא: ٠٠ أَرْبَانُ مُكِينًا هُمُا لَمَمْنُ مُكُينًا يَنْفِيا مُجِبِ مُفْتِهِ فَمُنَا لِمَنْ فَعَلَا مُعَالًا فَعَالً

לְבֹנְתֻּהְ אִשֶּׁה לַיהנֶה: (e) וַנְהַקְּטָּיִר הַכַּהָוֹ אֶת־אַזְּכֶּרְתָּה וִיפִּיל בְּהָנָא יָת אַרְכָּרְתַהַ

לְבוּנִתְא מִנְתְּהָא הִיא:

לבולטני לוובלא שבם וו:

אם לפלע שמים יפריבני לפני נגיעי מן הַבְּקָר הָוּא מַקְרִיב אָם־זָבְר אָם מוֹ חּוֹבִי הוּא מְקָרִיב וֹאִם זֹבַע הֻלְמֶנִם לַנְבַּנִוּ אֶם

ישְׁחְמֵּוֹ פֶּתַח צִּּמָל מוֹעֵּד וְזְּרְלֹוּ בּיִּ וֹסׁמֹּנִי יֹבוְ מֹּלְ נַאָּמִ בֹּנִבּיִנִי

מַּגַעַנְמִּוְבָּתַ סְבָּיִב: בְּנֵי אַהַרֹן הַכֹּהְנָיִם אָת־הַדְּם

ھے_لیٰظائے: עַפְּנִר וֹאֵעְ כֹּלְ עַנְיַלְרַ אַמְּר בְּטִבּ, זִי עָּאָ וֹנִי כֹּלְ עַּבְּבָּא [‡] לַיהֹנְהְ אָת־הַהֵלֶלְבֹ הַמְּכַּמָּה אָת־ וְהַקְרִיבֹ מִזְּבָּח הַשְּׁלְמִים אָשֶּׁר

> אם בבר אם נוללא מגים ואָם וֹכֹסַנוּ לוּדִשְׁיַא לוּדַבָּנֵיה

ور ۲۰۵

סחור סחור: כַּבְבַנִיאַ יָת דְּמָאַ עַּל עַדְבָּהָאַ

דעל גנא: לונבלא בבם "ן

> parched with fire, even groats of the thy first-fruits corn in the ear To gairəfto-lsəm ədə rof gaird əlsdə of first-fruits unto the LORD, thou And if thou bring a meal-offering

meal-offering. lay frankincense thereon; it is a And thou shalt put oil upon it, and

fire unto the Lord. thereof; it is an offering made by thereof, with all the frankincense the groats thereof, and of the oil memorial-part of it smoke, even of And the priest shall make the

before the LORD. shall offer it without blemish herd, whether male or female, he III peace-offerings: if he offer of the And it his offering be a sacrifice of

round about. dash the blood against the altar and Aaron's sons the priests shall the door of the tent of meeting; head of his offering, and kill it at And he shall lay his hand upon the

that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat by fire unto the Lord: the fat that of peace-offerings an offering made And he shall present of the sacrifice

- המים בחג: על כל קרבוך. על עולח בהמה ועוף, ואמורי כל הקדשים כולן (מנחוח כ.): (13) בולח בריח. שסברים כרומס למלח מששם ימי בראשים שסוצטחו המים החחחנים ליקרב במובח במלח, וניסוך
- عدر، در در در درا قر شر فخرار بر (در در مـ د در دد): בְּרְשֶׁה נַפְּשִׁי (מהלים קימ, כ): – ברמל. בעיד הכר מלח (מנחות מו:), שהמבוחה לחה ומלחה בקשין שלה, ועל כן נקרחים ברמל. גרוסה צעודה לחה: - גרש. לצון שנירה ומחינה גורסה בריחים של גרוסות, כמו וַיַּנְבָם בֶּחָבֶן (חֹיכה ג, מו), וכן סאור באבוב של קלַאָיס, (פירש"י במנחות שם הכלי של מוכרי קליות) שאלולי כן אינה נטחנת בריחים לפי שהיא לחה: גרש ומן השעורים היא באה, נאמר כאן אביב, ונאמר להלן כי השעורה אביב (מנחות סח:): קלור באש. שמיבשין אוחו על יְקְיֶס סַיּוֹבֵל וגו' (במדבר לו, ב): – מנחח בכורים. במנחת סעומר סכחוצ מדבר, שסיח באס חביב בשעת בישול סתבוחס, (+1) ואם חקריב. סרי אם משמש צלשון כי, שסרי אין זס רשומ, שסרי במנחת סעומר סכחוצ מדצר שסיא חוצס, וכן וְאַס
- (I) שלמים. שממילים שלום בעולם. דבר אחר שלמים שיש בהם שלום למובח ולכהנים ולבעלים:
- (3) ואח כל החלב וגר. לסביה מַלֶּב שעל מַבְּה דברי רבי ישמעהל, רבי עקיבה הומר, להביה מַלֶּב שעל הדקין:

- يتجزينه بويثينه: ַ אַּמֶּׁר עַּלְיָוֹ אַמֶּר עַלְ־הַבְּסְלְיִם דַּעַּלִיהוֹן דַעל וּסְסִיָּא וְיָהַ
- אַשֶּׁה הֵיחַ נִיקֹחַ לֵיהֹוֶה: (e) مَرِ لَمَمْدُ مَرِ لَكُمْ هُمْنَا لَا مُرَالِكُمْ هُمْنَا لَالْمَرْ الْمُنْالِعُ الْلَّهُ اللَّهُ الْمُنْالِع וֹבִלֹמָּגננ بإلألا
- نَكُرت رَكَٰكِريَّةِ: שְׁלְמֶים לִיהְוָה זְכָר צֵּוֹ נְקְבָה קּוֹרְשִׁיִא בֶּוָה יִיְ דְּכַר צִּוֹ لَّهُم مِنَا بِنَجِّهِا كَالْخَثِيرِ خَيْرُهِ لَهُم مِنَا مُثْمُ طِينَا خَرْدُمُنَا لِمُعَالِمُ لَا ل
- Ľ!%_₫₫Ľ.Ⴀ
- המובח סביב: וְנֹוֹבׁלֵנִ ~~בַּ~~ֹדָּג אַנֹוֹבַׁן אָנַרַבַּמָּנְ הַּכְ_ ַ וִשְׁחַט אַלְוֹ לְפָּנֵי צַּהָל מוֹעֵּד نَّ فَمَنَّكُ هُن لَدِي مَر لِهِم كَلَّ خَبَرَ
- چַל־הַהַבֶּלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב: הַחַלֶּלְ חַמְּכְּמָה אָת הַפְּנֶר וֹאֵתְ בְּחָפִּי יָת עָּנְא וְיָת כָּלְ תַּרְבָּא לְעְׁמָּתְ הָעְּצֶּה יְסִיהָבָּה וְאֶתְ־ עַיהוֹּה חֶלְבּוֹ הַאַּלְיָה הְמִימְה וְהַקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלְמִים ֹאִשֶּׁה
- تخذبن نميثثب: וֹאָּעַבַיִּּעַבְּעַ מֹּלְבַנַכַּבְּבַ מֹּלִבְ הַגָּבְׁאַ ُ كُيْشُك فَرَبُوا كَيْشُك مَح ـ لَاخَفَرُنُ لِي يَمْرَنُوا لِيُمْرِ يُفْوَنُهِ أَنْك נֹאָטְ אֲשׁׁ. עַכַּׁלְגֵט נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שַבַּשׁׁוּ כִּוּלְגֹּו וֹנִט שַבַּבֹּא

- כולוםא וֹמְבוּנוֹשׁ: נֹאַע הִּשֹּׁוּ עַבּּלְיָּת נֹאָת עַעַלֶּךְ וֹנִת מַרָּמֵּו בּוּלְוֹן וֹנִת מַרָבָּא
- במטפבל ברענא קדם יו: מַּלְ-הָמָלְּה אַמֶּר לְמָּדְבְּהָא מַלְ מָּלְהָא דְּעָּל בבר אַברן ויפָקון יָביה
- נוללא הֹלִים וֹלַבְבַנִּיה:
- אָם אָמָּר הוא מְקְרָיב יָת
- יָת דְּמֵיה עַל מַדְבְּחָא סְחוֹר מהכן ומלא ווובטון לה אברן לוּבְבָּנוּה וְוִכּוֹס יָתֵיה קָדָם וְיִסְמוֹה יָת יִדִיה עַל דֵישׁ
- דעל גנא: מַּזַרְמָא נִינְהַ וְנִין מַרְבָּא ځځ≒،ح ظلٰם ŭĽË,Ľ

- the kidneys. which he shall take away hard by loins, and the lobe above the liver, that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat
- savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet wood that is on the fire; it is an burnt-offering, which is upon the smoke on the altar upon the And Aaron's sons shall make it
- shall offer it without blemish. of the flock, male or female, he o peace-offerings unto the Lord be To soritose a rot gairefto eid it bat
- LORD. Then shall he present it before the If he bring a lamb for his offering,
- spout. thereof against the altar round Aaron's sons shall dash the blood before the tent of meeting; and head of his offering, and kill it And he shall lay his hand upon the
- that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat rump-bone; and the fat that shall take away hard by the thereof, the fat tail entire, which he by fire unto the Lord: the fat of peace-offerings an offering made And he shall present of the sacrifice
- kidneys. which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver, that is upon them, which is by the and the two kidneys, and the fat
- של הכבד על הכליות. לגדמן סכנד, ולגדמן סכליות יפירנה לוו: - המשך שקורין היברי"ש, ובלשון הרמי שַבְּבָה דְבַבְּדָה: - של הכבר. שימול מן הכבד שמה מעט, ובמקום המר הוה הומה והָם הממנים שקורין בלש"ו לונבילו"ש, לובן הנראה למעלה בגובה הכסלים, ובמחתימו הבשר חופהו: היוחרות. היא דופן (+) הכסלים. (פלנקיין גלעייו) שהחלג שעל הכליות כשהגהמה חיה הוה בגובה הכסלים, והם מלמעה, וזהו החלג שחחת
- (5) על העולה. מלבד סעולה, למדנו שמקדים עולם ממידלכל קרבן, על המערכה:
- (Y) אם בשב. לפי שיש בלימורי הכשב מה שלין בלימורי הנוז, שהכשב ללימו קריבה, לכך נמלקו שמי פרשיום:
- (8) וזרקו. שמי ממנום שקן די, ועל ידי הכלי הוא וורק, ואינו נותן באלבע אלא במעאם:
- (9) הלבו. המוזמר שזו, ומהו, וה האליה המימה: לעמה העצה. למעלה מן הכליים היוענים (חולין יא.):

אַשֶּׁר לַיהוָה: (פּ) והקטירוֹ הַבֹּהֵן הַמִּוְבֵּחָה לֶחֶם וְיַסְּקנִיה

לְנוֹם לוּוֹבְלָּגְא צָבָם וֹנִי: جُلَلَكُ **くなとは止め**

offering made by fire unto the upon the altar; it is the food of the And the priest shall make it smoke

<u>. בלוב:</u> יי וְאָם מֵּוּ קַרְבְּנְיִּוֹ וְהַקְּרִיבְיִּ לִפְּנֵי וְאָם מֵוּ בְּנִי עִּיּנְאַ מִּוּרְבְּנִיה.

he shall present it before the LORD. And if his offering be a goat, then

קַבֶּיב: בְּנָגְ אַנְיַבְׁן אָנִי בַּמָּנְ הַּכְ יַנְמִּוֹבָּנוֹ אָעָוּ לְפַּׁנֵי אָנִיל מוִמֹּג וְוֹוֹבְעַוּ וְסְמָּךְ אָת־יָדוֹ עַל־רֹאִשׁׁוֹ וְשְׁתַע

עַל עַדְבָּחָא סְחוֹר סְחוֹר: וֹנוֹבְלוּו בָּנָר אַבַּרוּ וָת בַּמָּרָבּ נוכוס ומוה בדם משפן ומנא ליסמוף ית יביה על בישיה

against the altar round about. Aaron shall dash the blood thereof Tent of meeting; and the sons of 13 head of it, and kill it before the And he shall lay his hand upon the

ھے۔۔تظائہ: بَغْرِد نِهُمْ جِלَ بَيْرُد هِٰ هُٰإِلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ ⁺¹ לִיהְוָה אָת־הַהַלֶּבְ הַמְכַפָּה אָת־ קּוֹרְבָּנְא קֵּדָם יִיְ יְתְ תַּרְ וְהְקְּרָיב מִמֶּנֵי קְרְבְּנִוֹ אָשֶׁה וִיקְרִיב

بتوكر يزبى: בְּעַפָּג נִע מַּגְא נִנָע כָּלְ עַּבְבָּא ÇİĞLL

that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat fire unto the Lord: the fat that offering, even an offering made by And he shall present thereof his

تخذبن نونيون: וֹאָט_עַּנְעָ מֹלְ_עַכַּבְ*ּע* מַלְ_ עַבּּבְּ ج אַמֶּר צַבְּיָן אַמֶּר צַּלְ-הַבְּסְלָים בַּצַּלְיהוֹן דַּעַלְ נִּסְסַיָּא וְיָהַ لْمُعْ مُقْدَ يَخَذِينَ لَمُن يَتَكِرُحِ لَنُن فَلَقَدًا حَبَذِنًا لَئِن فَلَحُهُ

כולוםא וֹמְבוּנוֹשׁ:

kiqueys. which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver, 15 that is upon them, which is by the and the two kidneys, and the fat

אֹמֵּע לִנֵינוּ נִיעִנוּ פֿלַבוֹלֶב לִנִים לוּוַבָּלֹא לְאִנַלַבָּלָא أنكم ثرا ووتا والقنوب كثوا ترقرها الحفته الإملاقات

לנגוא לג שנלא שנם וו:

LORD'S. sweet savour; all the fat is the of the offering made by fire, for a 16 smoke upon the altar; it is the food

And the priest shall make them

שׁפֿע מּוּלִם לַבְנִינִיכָּם בֹּכִיל פֿוֹם מֹּלַם לְבַנִינִינוֹ בֹּכִילְ ٢٠٢١; ٢٠

בְּמָא לֵא שַׁיכָלוּוֹ: מוְאֶּלִנוּגְכֵּטׁ פֹֿלְ_עַבְּ וֹבֹּלְ בְּיִם מוְטַבְּוֹגָכוּו פֹּגְ עַּבַבָּא וֹבֹלְ

neither fat nor blood. your dwellings, that ye shall eat 17 throughout your generations in all It shall be a perpetual statute

小さ になべた: (ほ)

נְיָבְבֶּר יְהְנְה אֶלְ־מֹשֶׁה לֵאמְר: ימַלֵּיל יִיָּ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

וְעְּשֶׁר מֵאַקות מִבְּנָר: מְצְּנְיִם יְהְנָה אֲשֶׁר לָאִ הַמְּשָׂיִנָּה ¿ זְּפָּׁהָ בִּירְ הָהַנְּגְרִ מִכָּלְ צִּנְהָ צָּרֵי יְחִיּבְ בְּשְׁלְוּ מִכָּלְ

לאַנהֹלֹגא ווהדנו מו עוב פּפוּגוֹא בּוֹג בַּלְאַ כֹּחֲבוּוֹ

:wayı be done, and shall do any one of the Lord hath commanded not to error, in any of the things which saying: If any one shall sin through Speak unto the children of Israel,

(דניאל ה, א), לַשְׁמוֹק עֹשִׁים לֶמֶם (קהלת י, יע): (זו) לחם אשה להי. לממו של אש לשס גצוס: לחם. לשון מאכל, וכן נְשְׁמִימָס עֵן בְּלַמְמוֹ (ירמיס יא, יע), עַצַּד לְמָס רַצ

(TI) הקה עולם. יפס מפורש במורם כסניס (פרק כ, ו) כל ספטוק סוס:

קמֶים לַיהוָה לְחַמֶּאת: חַטְאַתוֹ אֲשֶׁר חַטְּאַ פָּר בָּן־בְּקָר מִיר בַּר מּוֹרִי שְׁלִים קֵּדָם יִי و جُهَمُوْن يَرَمُن لِنظَالِية مَرْ مَقِع نظِيد مَر بيئينية يُنح אַם הַכֹּהַן הַמְּשֶׁיהַ

خظتر نبياب: מַּלְ רַאָּשׁ תַּפְּּר וְשְׁתַׁשׁ אָתְרַתַפָּר מַלְ בִישׁ שִּיְרָא וְיִכּיִס יִתְ שִּיְרָא מוצר לפְּנֵי יְהֹוְגַה וְסְמֵּךְ אָת־יְדוֹ יִמְנְא לִקְּדֶם יְיְ יְיִסְמִּוֹךְ יְת יְבֵיה ئىڭرى مى بوغد محر قنى بېنى ئىئىد ئى سىنە خىندە مەھدا

וְהַבָּיא אַקוֹ אָל־אָהֶל מוֹעֵר: ् द्वित तद्दा तव्धारेत वद्दव तहूर

לפְּנֵר יְהְנֵע אָת־פְּנֵר פְּרָכֶת וְנִינְּנִי מִּלְיַבְּיָם מֻּבֹּמ פֹּמֹמִים בּדָּמָא וְנִיגִי מִן דַמָּא מָבַמּ נְטְבָלְ חַכְּיֵוֹן אָטַ־אָבְּבְּעָוֹ בַּנְיָם וְיִמְבּוֹלְ כַּהָנָא יָה אָבְבְּעִיהִי

ترظيّم:

ק מִוְבַּח קַמָּרָת הַסַּמִּים לְפָּנֵי نزيراً بَحَيْرًا مِنَا بَيَةً لَا عَذِ كَالَـزَاتِ الْإِمَا فِيَتِهِ مِنَا يُمِهُ مِنْ كَلَـزِتُ

لْمُنا خُم لِنَاكُم قَل CICL: מּוְבָּח הַעֹּלֶה אֲשֶׁר־פֶּתַח אָהֶל יַהוְה אַשֶּׁר בָאָהֶל מוּעָּד וָאָתוּ

لِيُهُد مَر_لَكُالِد: על־הַקֶּרֶב וּאָתֹ מֹלְ עַּנְא וֹנְת כָּלְ תַּרְבָּא בְעַלְ יברים ממנו אַת־הַהַלֶּב הַמְכַפָּה וַפְּרִישׁ מְנֵּיה יָת תַּרְבָּא דְּחָפֵּי ונת כַּל הַרַב הוֹרָא דִּחַטְּהָא

<u>ְּנְחֲמֵאֵ אָם כְּחֲנָא רַבָּא יְחוּב לְחוֹבָת</u>

\$\d\a\d\x:

בולים ול:

בעורא וומיל ימיה למשפן בּבוֹלא בבא מבּבא

וְמִנִין מֵדָם יִיָ אֲדָם פְׁרוּלְהָאׁ דְקוּדְשָׁא:

וֹ בְּבְמָהֵבּן וִמְּנָא וֹנִיִּע בָּבְ מֹוַבַּע לַמְוָנַע כַּסְׁמִּנָא בַּנִבַּע

במבלטא בהלטא בלטבה

a sin-offering. without blemish unto the Lord for hath sinned, a young bullock let him offer for his sin, which he to bring guilt on the people, then if the anointed priest shall sin so as

before the LORD. the bullock, and kill the bullock to bead and moon the head of meeting before the Loru; and he unto the door of the tent of And he shall bring the bullock

bring it to the tent of meeting. of the blood of the bullock, and And the anointed priest shall take

in front of the veil of the sanctuary. blood seven times before the Lorp, 6 the blood, and sprinkle of the ni 19gnît sid qib llsds 189i1q 9d1 bnA

the door of the tent of meeting. altar of burnt-offering, which is at shall he pour out at the base of the remaining blood of the bullock in the tent of meeting; and all the 7 incense before the Lord, which is upon the horns of the altar of sweet And the priest shall put of the blood

inwards, and all the fat that is upon the it; the fat that covereth the inwards, s sin-offering he shall take off from And all the fat of the bullock of the

- מהנה. ממקלם אםם מסן, כגון סכום בשבם, שם משמעון, ום מנסור, דן מדויאל: (S) מכל מצוח הי. פירשו רבומינו אין העאה באה אלא על דבר שודונו לאו וכרת ושגגתו העאה (שבה קע.): מאחה
- ולסמפלל בעדם, ונעשה מקולקל: פר. יכול וקן מלמוד לומר בן, מי בן יכול מן, מלמוד לומר פר, הא כינד, זה פר בן ג': - סעם. ונעלם דבר מעיני סקסל ועשו. ופשומו לפי אגדס כשסכסן גדול חומא אשמח סעס סוא זס, שסן חלויין בו לכפר עליסס (3) אם הכהן המשיח יחמא לאשמת העם. מדרשו לינו מייב אלה בסעלם דבר עם שגגה מעשה, כמו שנהמת להשמת
- (פ) אל אהל מועד. למשכן. ובנים עולמים להיכל:
- (4ad a.): (6) אח פני פרכח הקדש. כנגד מקוס קדושמס, כוון כנגד בין סבדיס, ולא סיו נוגעיס דמיס בפרכח, ואס נגעו נגעו
- (ק) ואת כל דם. שירי סדס:
- ההשאת. לסביא שעירי עבודת אליליס לכליות ולמלביס ויותכת: ירים ממנו. מן סממובר, שלא ינתמנו קודס סערת מלבו (8) ואח, כל חלב פר. מלצו קים לו לומר, מק מלמוד לומר פר, לרצום פר של יום הכפורים לכליום ולחלצים ויומרם:

يتجزينه بويثيت: و هَيْشِد يَرَبُوا هَيْشِد مَحِ ـ لَاقَامُرُن لِ يَمْرَبِيرًا لِهُمْرِ يَوْمُونِهِ ارْبُ

מוְבָּח הַעּּלֶה: تَهْجُمْنَ لَيَكُمْ يُتُولِ لَا حَيْلًا مُنْ طِيلَهُمْ يُنَوِّكُونِا خُلَتْهُ مَحْ Çİ₩İ.

הקראא והל בינהיו ומודה בסביה פל בישיה

نظِلَك: (ق) وذ-يود جين وذ-پود به الله و هُم ِهُمُ لَا يُمْ لَا يُمْ لَا يُمْ لَا يُمْ لَا يُمْ لِلَّهُ لَا يُمْ لَا يُمْ لِلَّهُ لَا يُمْ لَ מַחוּיץ כַּמַחֲנֶה אֶל־מְקוֹם מְהוֹרֹ לִמַשְׁרִיהָא לַצְּחַר דְּכֵּי לַצְּחַר וְהוֹצֵיא אֶת־כָּל־הַפָּׁר

לאַ־תַעְּשֶׁינָה וְאָשֶׁמוּ: אַנְוּט מִכְּלְ־מִצְּנְוֹת יְהְנָה אֲשֶׁר י וֹנְמְלַם בַּבְרַ מִמְּנֵגִ עַפַּׁנִלְ וֶּמְּמֶּנִ لْجُلُ خُرْ مُثَلَّنَا نَشِلُكُمْ نَشَاتِهِ لَهُلَّ خُرْ خَرْشِفُهُ لِمَنْدُهُمْ

אָבֿל מוִמָּר: בַּקר לְחַשְּׁאַנ וְבַבַּרְאַנ אָנְוּ לְבַּנֵגְ לְחַשְּׁמָאָ וְנִיִּחִוּ וְבַבָּרָאַנ אָנְוּ לְבַּנָגִ לְחַשְּׁמָאָ וְנִיִּחִוּ לְבָּנִגַּ ÷י עַּלְיִהְ וְהַקְּרִיבוּ הַקְּהָלְ פָּר בָּן יִיקְרְבוּן קְהָלְא מּוֹר בַּר חּוֹרִי וְנְיִרְעָּה הַחַשְּׁאַת אֲשֶׁר חְשָּאָי וְהָהְיָדִע חוֹבְהָא דְּחָבוּ צְּלִה

נאַע אָשׁ. עַבְּלְיֶּת וֹאָת עַעַלֶּךְ וֹנֶת מַרְמֵּין בּוּלְנִוֹ וַנֶּת מַרְבָּא

מֹבְבַּטְא בַּמַּלְטָא: וֹבַח כְּמָא דְּמִמַפְּרַשׁ מִמּוֹר וִכְּסָת

בְּבְעוֹה וְנִוּיה וְאִוּכְלֵיה: ן אָט עַּיר הַפְּרֹ וָאָט כָּלְ בְּשִּׁרְוּ וָיָה מְשַּׁרְּ הַיָּה הַיִּרָא וְיָה כָּלִ

מַל אַמַנָא בֹאַישָׁרָא מַל אַתַר אָקַ וֹנפּגל זֹנו כֹּלְ עַוְנִא לְמִבּנֹא

בוע מושר קטמא ותוקר: בות מושר קטמא וווקוד יתוה

مُحْدِ فَطِيدَتُم يَدِدُ لُـكُم حُمُدًا

מהנה פולא ההלבון ער

וְהְשֹׁלְנְוֹ וֹנִנֵוּ מְכִוּפֹא פֹּטִׁיֹמֹא

poured out shall it be burnt. with fire; where the ashes are poured out, and burn it on wood a clean place, where the ashes are carry forth without the camp unto even the whole bullock shall he

legs, and its inwards, and its dung, II its flesh, with its head, and with its

But the skin of the bullock, and all

priest shall make them smoke upon 10 sacrifice of peace-offerings; and the

as it is taken off from the ox of the

the altar of burnt-offering.

which he shall take away by loins, and the lobe above the liver,

o that is upon them, which is by the

and the two kidneys, and the fat

kiqueys,

done, and are guilty: Lord hath commanded not to be do any of the things which the from the eyes of the assembly, and Israel shall err, the thing being hid And if the whole congregation of

the tent of meeting. sin-offering, and bring it before shall offer a young bullock for a 14 sinned is known, then the assembly when the sin wherein they have

כולן לשון מוספת הן, כמו מלצד: ללמוד סימנו, שאין למדיון למד מן הלמד בקדשים, בפרק איוהו מקומן: - על הכבד על הכליות על ראשו ועל כרעיו. לשלמים, מה שלמים לשמן, אף זה לשמו, ומה שלמים שלום לעולם, אף זה שלום לעולם. וצשמיעת קדשים (וצחים ממ:) מלריכו (10) באשר יורם. מאומן אמירין המפירשין בשיר ובח השלמיס, וכי מה פירש בובח השלמים שלא פירש כאן, אלא להקישו (a"c erq r, à):

לאַטְעָּבְרָא וִיחוּבוּן:

वेश वर्ग प्रवाः כמו שנאמר וְסוֹלִים אָם סַדֶּשֶׁן אָל מִמוּץ לַמַּמַנֶּס (לסלן ו, ד): על שפך הדשו ישרף. שאין מלמוד לומר, אלא מלמד שאפילו שפירשוסו רבומינו במס' יומא (פח.) ובפנהדרין (מב:): אל שפך הדשו. מקוס ששופנין צו סדשן סמסולק מן סמוצח, ממוץ לממנס, זה שהוא מוץ לעיר, שיהא המקום עהור: מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות, ובבית עולמיס מון לעיר, מו (בו) אל מקום שהור. לפי שיש מחוץ לעיר מקום מוכן למומחה להשליך הבנים מנוגעות ולבית הקברות, הולרך לומר

הקהל ועשו. שעשו לנור על פיקס: (13) עדת ישראל. אלו פנסדרין: ונעלם דבר. עעו לסורות באחת מכל כרימות שבחורס שסוא מוחר (סוריות ז:):

וְשָׁעַׁמ אָת־תַפֶּר לִפְּנָי יְהַוֶּה: מֹלְ בֹאָהְ עַפֹּב לְפֹנֹג יְבוֹנִי יְבֹוֹנִג מֹלְ בֹּנִה עַנְבֹא בוֹב יִנֹ י ְוֹסְמְּׁכֵּוּ זְקְנֵּי הַעֵּדָה אָח־יְדִיהָם וְיִסְמְּכּוּן

ונכוס זת תורא בדם וו:

before the LORD. and the bullock shall be killed of the bullock before the Lord; shall lay their hands upon the head And the elders of the congregation

<u>הפ</u>ָר אָל־אָהָל מוֹעֵר: נְהַבֶּיא הַכְּהַן הַמַּּמְּנִה מִנֵּם נִימֵּיל כְּהָגָא רַבָּא מִדְּמָא

דְתוֹרָא לְמִמְּכַּן זִמְנָא:

tent of meeting. of the blood of the bullock to the And the anointed priest shall bring

אָנו פֿוֹנ נופֿבלני: וְהַלְּה שֶּׁבְעַ פְּעְּמִים לְפְּנֵר יְהַלְּה דַּמָּא יַנַבֵּו שְׁבָע וִמָּנו בֵּרִם יָיִ نَّمُكُم يَحِيثًا هُمُخَمَّرِ مَا يَنِيُّتِ أَنْمُعِيمٍ خَيْتُهُ هُمُخَمِّنِ مَا

בולים פולים:

the veil. times before the Lora, in front of 17 the blood, and sprinkle it seven ni 193nh sid qib llahs 189i1q 9d1 bnA

אַשֶּׁר־פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר: ישפר אָל־יָסוֹר מִוְבָּח הִשֹּלְה דִּבְהָרַע מַשְּבּן וְמָנְא: בְּצְּעֵרְ מִוְמֵּגְ וֹצְּעִ כְּלְ-תַּבְּׁם וְמֵּנִא וֹנִים כָּלְ דִּטָּא וֹשְׁפּוֹרָ א הַמִּוְבָּהַ אֲשֶׁר לְפְּנֵי יְהְנְׁה אֲשֶׁר עַוְבְּחָא דִּקְרָם יִיָ דִּבְעַשְׁכַּוֹ ומן הַבַּם المكت

ליסוֹדָא דְּעַרְבָּהָא דַעַּלְהָא הַג<u>ְ עַּרְנָ</u>ׁנִי וּמִוֹ צַמָּא וִטֵּוּן הַּגְ עַבְּנִינִי

.gairəəm which is at the door of the tent of of the altar of burnt-offering, blood shall he pour out at the base of meeting, and all the remaining before the LORD, that is in the tent the horns of the altar which is And he shall put of the blood upon

نظمُرد بيناظيات: י נֹאָט כֹּלְ עַלְבֹּוּ זִבְּנִם ממוֹנוּ וֹנִט כֹּלְ עַּבְבּנִי זִפְבַנִּה מִנִּיִּי

ונפוק למדבקא:

upon the altar. off from it, and make it smoke And all the fat thereof shall he take

لإكثرت مخيرا ببوكِم كِيتَ: הַהַּמְאַנוּ בֵּן יַצְּמֶהִרקָּיוּ וְכִפָּּר

לישְׁהָבִיק לְעִוּל: ליה ויכפר עַליהון כָּהָנָא לַעוָרָא בַּעַמִּטֹא כּּן וֹהַכִּיִר וְשְּׁמְה לַפְּּר כַּאֲשֶׁר שְּשְׁר לְפָּר וְיָשְׁבִיר לְחוֹרָא פְּמָא דַשְּׁבִר

be forgiven. atonement for them, and they shall this; and the priest shall make sin-offering, so shall he do with as he did with the bullock of the Thus shall he do with the bullock;

ַבַּקַבָּל הָוּאַ: (פּ) שְׁרַף אָת הַפָּר הָרְאִשִׁיוֹ הַפָּאַה דַּאִיקִיד יָָה הּוֹרָאַ קַדְּטְאָר יי לְמַּחַנְּּה וְשְׂרֵךְ אַלוֹ כַּאָשֶׁר לְמַשְׁרִיקָא וְיִקִיד יְמִיה כְּמָא إتاثوره אָת הַפָּׁר אֶל מִחוּץ וְיַפֵּיק יָת הּוֹרָא לְמִבָּרָא

חַשַּׁת קְהָלָא הוּא:

sin-offering for the assembly. burned the first bullock; it is the 21 without the camp, and burn it as he And he shall carry forth the bullock

- משממאי כילס מ"י נסמלקס הקדושה (זבמים מא:): שלו ממקיימת, ואס כולם סרמו, אין פמליא שלו ממקיימת, אף כאן כשמטא כהן משים עדיין שם קדושת המקוס על המקדש, (TI) אח פני הפרכה. ולמעלה הוא אומר את פני פרכת הקדש, משל למלך שקרהה עליו מדינה, אם מעומה קרהה פתליא
- (18) יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד. זס יפוד מערני שסום כנגד ספמם:
- לא נמפרשו בו, מנא דבי ר' ישמעאל, משל למלך שועס על אוהבו, ומיעט בסרחונו מפני חיבחו (שם): (19) ואח כל חלבו ירים. ואע"פ שלא פירש כאן יומרת ושמי כליות, למדין הם מִוְעָשָׁה לפר כאשר עשה וגוי. ומפני מה
- שנמנן בממנה שמת כפר, הולרך לומר כאן שמתנה אחת מהן מעכבת: מס שלא פירש כאן, ולכפול במלות סעבודות, ללמד שאם חסר אחח מכל הממנות פסול, לפי שמלינו בנימנין על המובח החילון (02) ועשה לפר. זס, כאשר עשה לפר החמאה כמו ממפורם נפר כסן ממיח, לסנים יומרת ומתי כליות, מפירם שס

ري ـ تخمُّرات خمُثلات لغمَّات: ¿¿ װְבֶּלְ מִצְּוֹתְ יְהְנָה אֱלִהְיוּ אֲשֶׁרְ אַשָּׁר נִשְּׁיא וֶהָהָא וְעָּשָׁר אַתַר

הַּהָּגוֹ הַנְּנִם זְּכָּב שַּׁמֶנִם: שׁמָא בַּה וְהַבָּיִא אָתַ־קָּרְבְּנָיֹ אָוֹ־הוֹדָע אֵלְיוֹ חַשְּאהוֹ אֲשֶׁר

אָת־הַעַּלֶה לְפְּנֵי יְהְוָה חַמָּאת עַלְהָא בֵּרָם יִיְ חַמָּהָא הוּא: יי וְשְׁתַט אֹהוֹ בִּמְקִוֹם אֲשֶׁר־וִשְׁתַט וֹסׁמֹּבׁ יֹבוַ מַּלְבַבָּאָה עַהַּמִּיִנ

יָסִיר מִיְבָּח הַעֹּלֶה: הְעַלְהְ וְאָתְ־דְּעָוֹ יִשְׁפְּרְ אֶלְ־ בּ בְּאָגְבָּמְוּ וֹלְתַוֹ מִלְ־קַרָנִית מִוְבָּרָוּ וָלְאָח הַכּהָן מִדָּם הַחַשָּאת

נְנְסְלָח לְיִּ: (פּ) أَرَهُدُ مُكِرَّدٌ بَاحِيْلًا مُلَاهَٰعُكِا طِيلَهَٰءُ يَرْحُودَ مُكِيْنًا خِيْلِهُ ^{62} הַמִּוְבְּחָה בְּחֵלֶב זֶבָח הַשְּׁלְמִים رَكُانِيْ إِلَىٰ اللَّهِ اللَّهُ اللّلْمُ اللَّهُ اللَّالَّ اللَّلَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

: ۩۩ڰٵ ממְצְּנְתְּיְרְנְתְּאֲשֶׁרְלֹאְ־תַּמְשֶׁינְת מְפְּפּוֹרֵיָא בֵּייָ דְּלְא כְשָּׁרִין מים. מענם האָבֶיץ בֿעַמּהְה אַהָּה מִעַּקּא רַאַרְעָּא בָּמִעְּבָּרִיה חַר וֹאָם_נָפּֿמ אַנוֹע עַנוֹאָ בֹמִּנִיע

滋賀口 口母女: עּוּים הְמִימֶה נְקַבְּה עַל־הַשָּאתִוּ שַׁמֹא וִשִּבְּנִא צַּוֹבִּנִוּ מָּמִנּנִע ָאוֹ הוֹדָע אֵלְיו חַשָּאּקוֹ אֲשֶׁר

> ز، بازت: ŁŻX ĊÀĿIJ ŚXŮŘĊĹX ĊŔÇU מכל פפוריא דיי אַלהיה אָם בּלֹא וְשִוּכ וְנֹהְכִּיִג שַׁגַ

> בר מוין דבר שלים: פה ונימי נת קורבניה צפיר או אָהְיְדַע לֵיה חוֹבְהֵיה דְּחָב

> וְנִכְּוָס ְנִמְיִנִי בְּאַנִירָא דְּנִכְּוָס ְנִת ניסמוף ידיה על ביש צפירא

> בּגַּלִטְא: ליסוֹדָא דַעַּדְבָּחָא מֹוֹבְיםׁא וּמֹלַטֹּא וֹנִי וַ הַמִּנִי בא הבתיש וימון הכן פעלים נוסר כּעוֹא מבּמא בעמטא

מְעוִלִינוֹע וֹוֹמְטִׁבוֹע בִוּע: **ムロアドロメ** ŭLË,Ľ څ۲

לאָטִמְּבָּרָא וּיחוּב: ואָם אַנָּה עַר יַחוּב בִּשָּׁלוּ

שַׁלְמָא נוּקְבָּא עַל חוֹבְתֵּיה ונים לוובניה צפירה עור או אָהְיָדַע לֵיה חוֹבְהֵיה דְּחָב

> and is guilty: hath commanded not to be done, things which the Lora his God through error any one of all the When a ruler sinneth, and doeth

without blemish. for his offering a goat, a male 23 be known to him, he shall bring if his sin, wherein he hath sinned,

is a sin-offering. burnt-offering before the Lord; it place where they kill the head of the goat, and kill it in the And he shall lay his hand upon the

burnt-offering. pour out at the base of the altar of remaining blood thereof shall he the altar of burnt-offering, and the finger, and put it upon the horns of blood of the sin-offering with his And the priest shall take of the

And all the fat thereof shall he

torgiven. concerning his sin, and he shall be make atonement for him as peace-offerings; and the priest shall fat of the sacrifice of make smoke upon the altar, as the

and be guilty: hath commanded not to be done, any of the things which the Lord people sin through error, in doing And if any one of the common

he hath sinned. without blemish, for his sin which for his offering a goat, a female 28 known to him, then he shall bring if his sin, which he hath sinned, be

- (בב) אשר נשיא יחשא. לשון אשרי, אשרי שהושיא שלו נותן לב להביא כפרה על שגגמו, ק"ו שמתחרע על ודונותיו:
- כא, לו): הודע אליוו. כשממא סיס קבור שסוא סימר, ולאחר מכאן נודע לו שאימור סיס: (23) או הודע. כמו אם הודע הדבר, הרבה או יש שמשמשין בלשון אם, ואם במקום או, וכן או נוֹדַע בִּי שֹׁוֹר נַבָּח הִא (שמות
- (25) ואת דמו. זירי סרס: (24) במקום אשר ישחש את העולה. נלפון שהול מפורש בעולה: חשאת הוא. לשמו כשר, שלא לשמו פקול:
- (32) בחלב זבח השלמים. כלומן למורין המפורשים צעו, הלמור לול שלמים:

במקום העקה: עַרְשָּׁאָר וְשָּׁבְּשָׁאַר הַשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְׁאָר וְיִשְּׁאָר וְיִשְׁאָר וְיִשְׁ

בּאַטֹבא בּהַּלִטֹא: הלב באָה ווֹסמוֹני זֹני וֹבוני הב בוה

burnt-offering. the sin-offering in the place of 29 head of the sin-offering, and kill And he shall lay his hand upon the

正常注意证: إهِمَ حِدَ بِثِورَ الْهِفَ هِذَ إِمَالًا וֹנְקֵּוֹ מִּכְ-בַּנִבְיִׁנִי מִוְבַּנוֹ נִתְּלְיִׁנְיִנִינִוֹ מִּבְ בַּנִנִּי מָנִבְּנוֹאִ إراغ مرحتيا مبتمة جهبجنا

ליסוֹדָא דְעַדְבְּהָא: בּהֹּלִטֹא וֹנִט כֹּלְ בַּמִּנִי וֹמָפּוָנַ נופר פֿעוֹלא מוֹצַמִּשׁ פֿאָגַפֿתּיה

pour out at the base of the altar. remaining blood thereof shall he burnt-offering, and all the put it upon the horns of the altar of blood thereof with his finger, and And the priest shall take of the

וְנְסְלָע לְוָ: (פּ) نبيت حبيت نخقد مُخْد تحِتاا لنظڤرد توتل تظاجِئد ځڌرن ב הוסַר הֿקב מִעַּל זָבַח הַשְּׁלְמִים

ווּשְׁשַׁבוּכו בוש: שבם ול ווכפר עלוהו בהנא לְמָּגְׁבְּׁנִאְ לְאִנְׁלַבְּלָאְ בָּנְהַוֹּאָ בְאָעַהְרַא עָרַב מִתְּל נִכְּסָת ווט פֿל פֿרבה יַעָּבר פַּטָּא

shall be forgiven. make atonement for him, and he unto the Lord; and the priest shall upon the altar for a sweet savour and the priest shall make it smoke off the sacrifice of peace-offerings; away, as the fat is taken away from And all the fat thereof shall he take

לטבר המימה יביאַנה: י נאם בכבה וביא לובלו לעהאט

לְעַמְּעָא וּנִלְבָּא מֻּלְמָא וֹנְעִינִע:

bring it a female without blemish. Offering for a sin-offering, he shall sin as dmal a guird an li baA

אַשֶּׁר יִשְׁחַט אָת־הָעֹלְה: שְׁחָשׁ אָתָהְ לְחַשְּׁאַת בִּמְלְוֹם חַשְּּתָא וָיִכּוֹס יָתַה לְחַשְּׂמָא וְסְמִרְּאָת־יָדוֹ עַל רַאִּשׁ תַחַשְּאָת וְיִסְמוּד יָת יָדִיה עַל בַישׁ

באַטַבא בוכוָס יָת עַלְקָאַ:

they kill the burnt-offering. or a sin-offering in the place where 33 head of the sin-offering, and kill it And he shall lay his hand upon the

And the priest shall take of the

אָל־יָסִיֹר הַמִּיְבְּהַ: برمْزُب نهُن خُر يُشِك نِهُوك ב בא לא לכן ולען הכ שבוני מובע וְלְלַחְ תַכַּתְּן מִתַּם תַחַמְאָתְ וִיּפַּר כְּחָנָאִ מִּדְּמָא דְּחַשְּׂמָא

ישְׁפּוּך לִיסוֹרָא דְּמַרְבְּּהָא: מֹבְבְּטִא בּהֹּלְטָא וֹנִע כָּלְ בַּמִּע בא לבהיה וימין על קרנת And all the fat thereof shall he take he pour out at the base of the altar. the remaining blood thereof shall the altar of burnt-offering, and all To saro har it upon the horns of blood of the sin-offering with his

קטָא וָנְסָלָח לְוּ: (פּ) מְּלְיֵנוּ תַּכְּבֵיוֹ מַלְ-חַמָּאָתִוּ אֲמֶּרִ-המוְבַּחָה עַל אִשֵּׁי יְהְוָה וְכִפָּׁר עַשְּׁלְמִים וְהַקְּמָיר הַכּהָן אָסָם שַׁבְּבַבַבַּמֶּבָ וֹאָעַבֹּקַ װַלְּדָּעִ יֹסָוּרַ כַּאָּמֶּר

עוְבְתֵּיה דְּחָב וְיִשְׁמָבֵיק לֵיה: למובטא מל קורבניא דיי הוא וופול פהוא וההון בְּמִשַּׁמֹבַא שַּׁבַר אִמָּב מִנֹּכַסְנוּ ונת כַּל תַּרְבַּה יַעָּבִי כַּמָא

made by fire; and the priest shall upon the offerings of the Lord make them smoke on the altar, peace-offerings; and the priest shall away from the sacrifice of away, as the fat of the lamb is taken

sinned, and he shall be forgiven. touching his sin that he hath make atonement for him as

- (IE) כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים. כלימורי עו הלמורים נשלמים:
- (33) ושחש אותה לחשאת. שמסל שמיממס לשס מעלת:
- אשר ה׳. על מדורות האש העשויות לשם, פואיילי"ש בלע"ו: (35) באשר יוסר חלב הכשב. שומרני אמוריון וַפַּנְיָס, אף ממאח כשסיא באס כבשס מעונס פַּנְיָס עס סאמוריון: על

- אִם_לוֹא יַנִּיִר וְנְשָׂא עֲוֹלְוֹ: אַלְּט וְהָוּא מָב אָוּ בְאָה אָוּ יָדֶע ב* װָפָשׁ בִּי־מָהֲשִׂא וְשֶׁמְעָהוֹ קוֹל
- וְהָוּא מְמֵא וְאָמֵשׁם: בְּנִבְלַע מֻּבֹּא מִמֹא נִנִּגְלַם מִפָּנִנּ אַן בְּנְבְלְתְ בְּחֵמָה שְמֵאָה אָן בּ טְמֵאֵ אוֹ בְנִבְלַת חַיְּה טְמֵאָה אָן וָפֹּמִ אֹמֹּב טִנּתְ בֹּכֹב בַבֹּב
- בּמְנִּנּ וֹבִיּא גַבַע וֹאַמֶּם: מַמְאָבוּ אָמָב יִמְּמָא בָּה וָנָתְלַם ָ אַנְ כְּיִ יִנִּעִּ בְּטִמְאַת אָבְׁם לְכִלִ
- וְאָמֶם לְאַנִוֹנו מִאֶּלֶנו: בּמְבֹּמֹע וֹנֹמֹלַם מִמֵּנִנּ וֹעוּאַ_נֹעַת לַכֶּל אֹמֶּר וֹבֹמֹּא דִשְׂפַלְיִם לְטַבַּמוּ אַנְ לְטֵבְשִׁרֵב בַּשִּפְּנוֹ לְאַבְאָהָא אִּנְ לְאֵנִמְבָא هَا يُعْمَ خَالَ بَهُدَمَ ذُرِدَهِم مِن هُنُم هُدَا نُطَابَ مَ خُلِدُهُم
- الْبَائِيَةِ لِمَ يُؤَمِّكُ لَا يُعْمُلُ لَا يُعْمُلُوا لَا يُعْمُلُوا لَا يُعْمُلُوا لَا يُعْمُلُوا י וְהְיָה בֶּר יֶאְשָׁם לְאַהַה מֵאָבֶּר וִיהִי אֲבִי יְחִיבַ לַהָּדְא מֵאָבֶּין
- ದ್ದು ಪ್ರಸ್ತರ್ : לְחַטְּאָת וְּכְפֶּר עְּלְיֵר תַכֹּהֵן לְחַטְּקָא וִיכַפּר עֵּלֹוֹהִי בְּהַנְא מחטאָתוֹ: עַצָּאַן כַּמְּבָּרָה אָרַשְּׁעִינֵה עַנָּיָם עַנָּיָה אָנִינְיָּה אָנִינְהַ עַנִּיִּה עַנִּיִּה עַנִּיִּיִּה עַנִּיִּ • חַמְאַתוֹ אֲשֶׁר חָמְא נְקַבְּׁה מָן־ עַל חוֹבְתִיה דְּחָב נִיקְבָּא מָן וְׁעֵבָּׁנִאַ אָּעַ־אַּאָמֹנִוְ כַּנְעַנְעַ מַּכְ וֹנִיִּטֵּנִ יִּעַ אָּאָמִנִּעַ כְלֵבַבָּם וֹנִ

- TTE'T: אַן וֹבֹת אִם לֵא וֹעוֹנ וֹלַבֿנִ מומי וְהוּא סָהִיד אוֹ הַזָּא וֹאֹנֹה אָבׁוּ וֹשוּב ווֹהָתֹּה לַב
- מְסְאַב וְחַב: מַסְאַב וֹנְבֵוּ מֶבוּסַא מִנִּגְּצַ וַבוּאַ מְסְאָּבֹא אוּ בְּנִבְלָת רְחֵישׁ מֹסְאַבְשֹׁא אוּ בְּנִבְלַעַ בַּמִּירָא מְסְאַב אִנְ בְנִבְלָע עַוֹּעָא או אָלָהָ בְּוֹלֵבִר בָּבָלְ מִבְּתַם
- נטב: וְיְהֵי מְכִוּסָא מִנְיִה וְהוּא יְדַע לְכֹל סְאוֹבְתֵיה דְּיִסְתָּצַב בַּה או אָנו וֹלַנִד בַּסוּאָבָנו אָנָהָא
- וֹטִב כַטַבא מָאַכָּגו: ונבי מכופא מניה והוא ידע עְאָלֶם לְכָּלְ דִּיפְּרִישׁ אָּנְשָׁא בִּקיּיִם
- ויודי דְּחָב עַּלְהָ:

- then he shall bear his iniquity; seen or known, if he do not utter it, being a witness, whether he hath ν heareth the voice of adjuration, he And if any one sin, in that he
- that he is unclean; guilty, it being hidden from him unclean swarming things, and be unclean cattle, or the carcass of an unclean beast, or the carcass of thing, whether it be the carcass of or if any one touch any unclean
- knoweth of it, be guilty; hid from him; and, when he wherewith he is unclean, and it be man, whatsoever his uncleanness be or if he touch the uncleanness of
- these things; knoweth of it, be guilty in one of hid from him; and, when he utter clearly with an oath, and it be whatsoever it be that a man shall lips to do evil, or to do good, or if any one swear clearly with his
- hath sinned; he shall confess that wherein he 5 guilty in one of these things, that and it shall be, when he shall be
- ruis siu gninreanco se mid rot tnemenote and the priest shall make lamb or a goat, for a sin-offering; sinned, a female from the flock, a the Lore for his sin which he hath and he shall bring his forfeit unto
- (I) ושמעה קול אלה. נדנר שהוא עד נו, שהשניעוהו שנועה שאם יודע לו נעדות שיעיד לו:
- (2) או נפש אשר חגע וגרי. ולאחר העומאה הזו יאכל קדשים, או יכנס למקדש, שהוא דבר שודונו כרח, במשכם שבועות
- (ו.) נדרש כן: ונעלם ממנו. סמומס: ואשם. בלכילם קודש לו בבילם מקדש:
- מקדם: בבועל נדס: בה. לרבות בולע נבלת עוף מסור: ונעלם. ולה ידע. ששכת סמותהס: ואשם. בהכילת קודש הו בביתת (3) בטומאח אדם. זו מומלת ממ: רכל טומאחו. לרכות מומלת מגע זפין וזכות: אשר יטמא. לרכות סנוגע
- שבועה שיש בה כפירם ממון הינה בקרבן זו הלה בהשם: רבשא. לרפות לשעפר (שפועות כו.): ונעלם ממנו. ועפר על שפועתו. כל אלה פקרפן עולה ויורד כמפורש כאן, אפל (+) בשפחים. ולא בלב: להדע. לעלמו: או להישיב. לעלמו כגון אוכל ולא אוכל אישן ולא אישן: לכל אשר

ע נעלגא אַנעַאַמֿמנ אַמגע עַסֿאַ וּאָם־לֹא תַגֵּיעַ יָדוֹ הֵי שָׂדוֹ

Ĺ**Ć**⋈ (±Ľ,′**८**: ומכלל אָנוראַשִּׁוּ מִמִּוּלְ מָּרְפִּוּ יִנִי בִּישִׁיהִ מִפַּבִּילְ לַבְּלִיהִ וֹלָא زيجري بهن څر يوټا زيځتر انتت نتيا پان ځان ځانه نځدر ا

אָל־יָסְוֹד הַמּוְבָּחַ חַמָּאָת הָוֹא: במוְבָּה וְהַנִּשְׁצָּר בַּדְּם יִמְצֶר וְהִיְּה מִבַּם הַחַמָּאִת עַל־קַיר

אַשֶּׁרַ־חָטָא וְנִסְלָח לְוּ: (ס) زجؤد مُكِّر بَحِيْل مُنَافِيهُنِ إَيُّهُ مَا تَقِيْدٌ يَقِيْضُ فَكُلُ وَقِيْفُوْم

לְבַנְּׁר בֵּי חַמָּאָת הָוּא: הֹבֶּיִנִ מֻּמוֹ וֹבִאַ_וֹשֹוֹ הֹבֶּינִנוֹ קאָפָּה סְלֶת לְחַמָּאָת לאַ־יָּשִׁים אָנוַ לַבְבַּׁנִן אָמֶוֹב טַמֹא הֹמִינִינוּ عدرور هذ كَالْقِيرِ جِيدَ-الْزِينَ إِلَيْكِامِ لِلْهِوْدِيرِ هَا كَامِيدًا هِذِا الْزِيدِ וֹאִם_לאַ עַּמָּגִי יָבוִי לַמִּשׁׁי עִבְּים וֹאָם לַאִ עַּבַּיּכּי יָבוּיה לִטִּבוּוֹ

אַשָּׁי יְהוָה הַשָּׁאַת הָוֹא: אַוְפְּרְתָה וְהִקְּטָּיר הַמִּוְבְּתָה עַלְ אַרְבְּרָתָה וַיִּפִיק לְעַרְבְּּתָא עַלֹ ו מְמֶּבֶּר מְלְוָא קַמְצֵוֹ אָחַ כְּהַנָּא מִנַּה מָלֵי קַמָצֵיה יָת بْڭ خَرْجُدِي هُكِ لَاجِتَالِ لَكُمْهُا لَاجْتَالًا

> בְם יָן חַד לְחַשָּׁהָא וְחַד ון שפְּנִינִין או הָבוּן בְּנֵי יונָה סיקא ונימי ית חובתיה דקב נאָם לַאַ טַמְטֵּי יָדֵיה בָּמָסָּת

בְּטַּמְּאָט בּאָמֻוָּנְעׁ נִׁט בַּלְטַמְּטָא בַּוֹמִנִּטָא וֹנִמְּכְוָל

בַּעַרְבָּחָא חַשָּׁתָא הוּא: **よるに下**ぬ **ÜLĖŪX** וֹנגו מֹבַמֹא בַעַמֹּאטֹא הַבַ

ĿŮŢ ווכפר מַלוָנוּ כַּנוֹגא

וֹלָא וֹטֵּוֹן הֹּלְעַ לְבִוּנִיטָׁא אָבוּ לְחַמְּׁהָא לָא יְׁמִּוִּי עֲּלַה מִשְּׁהָא מו הֹבוֹא בֹנוֹלִנו בֹאִוּן בּוּלְנוֹא וֹנִינֵי זֹני לוּוְבְּנִיה דְּחָב חַר

לוּוֹבְבַּוֹּא בַּוֹן עַמָּטִא עונא: ונימינה לות פהוא ויקמוץ

> burnt-offering. sin-offering, and the other for a pigeons, unto the Loren: one for a two turtle-doves, or two young for that wherein he hath sinned, lamb, then he shall bring his forfeit And if his means suffice not for a

shall not divide it asunder. off its head close by its neck, but for the sin-offering first, and pinch priest, who shall offer that which is And he shall bring them unto the

the altar; it is a sin-offering. shall be drained out at the base of the altar; and the rest of the blood To shis shi noqu garinsto-nis shi to And he shall sprinkle of the blood

sinned, and he shall be forgiven. concerning his sin which he hath make atonement for him as ordinance; and the priest shall a burnt-offering, according to the And he shall prepare the second for

sin-offering. frankincense thereon; for it is a oil upon it, neither shall he put any for a sin-offering; he shall put no renth part of an ephah of fine flour that wherein he hath sinned, the then he shall bring his offering for turtledoves, or two young pigeons, But if his means suffice not for two

made by fire; it is a sin-offering. upon the offerings of the LORD and make it smoke on the altar, of it as the memorial-part thereof, and the priest shall take his handful And he shall bring it to the priest,

- ללד סלואר: מול עורך. מול סרואס את סעורף, וסוא אורך כל אחרי סלואר: נכנס דורון אחריו (ובחים ז:): ולא יבדיל. אינו מולק אלא סימן אחד (חולין כא.): עורף. סוא גובה הראש המשופע (8) והקריב אה אשר לחטאה ראשונה. ממלם קודמם לעולס למס סדבר דומס לפרקליע שוכנם לרנום, רינס פרקליע
- (זבתיס קר:): חשאת הוא. לשמס כשרס, שלה לשמס פקולס: (9) והזה מדם החשאת. בעולה לק העעין אלא מלוי, ובמעאת הואה ומלוי, אומו בעורף וממיו, והדה נידו
- (10) במשפט. כדת האמור בעולת העוף של נדבה בראש הפרשה:
- (11) כי חשאח הוא. ומין בדין שיסה קרְבָּנוֹ מְסֻבְּר (מנמומו.):

כַּמִנְחֲה: (ס) びダゴロ וְכְפֶּרְ עְלֶיוּ תַכֹּהֵוֹן עַל־תַמָּאתָוֹ וִיכַפַּר עַלוֹהִי כְהָנָא עַל

לפבן וישתבים ליה יהבי לקבולא מַאָּכֶּע חוֹבְמַיה דְּחָב מִחָּדְא מָאָכֵין

+ı נִיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

ימַלֵּיל יְיָ עָם מִשָּׁה לְמֵימָר:

ක්ඵ්රීය අධ්වීර ලද්දුම දැම්ලා _عا۵5 אָר־אַשְׁמִי לִיהְוֹה אַנִיל הְמָנִים אַשְּׁמִיה לִקְּדָּם יִי דְּכַר שְׁלִים פּ בְּשְׁנְלְּה מִקְּדְשֵׁי יְהְוָה וְהַבִּיא בְּשְׁלִי מִקּיִּדְשִׁיִּא בּייִ וְיִיְםִי יָת

בְּסִלְמֵּי קוּדְשָׁא לַאָּשְׁמָא: מו אָלא בְּפוּרְסְנֵיה בְּסַף סִלְאִין

ረኑ፡ (፭) מֹּלְנִוּ בַּאָנִי, בַּאָמֶּם וֹנִסְלָט נִכּפּר מַלְנִינִי בַּּרַבָּרָא בַּאָמֶמָא إنبرا يجهز حكيرا إمكيا بحود إنوا بها خجهبة اجهبه יִשְׁלֵּם וְאָת־חֲמֶישִׁתוֹ יוֹסֶף עְלֶיו וְיָת חוּמְשִׁיה יוֹסֵיף צַּלוֹהִי נאָר אָשֶׁר חַטָּא מִן הַפַּגַשׁ וָיָה דָּחָב מִן קּוּדְשָׁא יָשְׁלִּים

וֹלֹמֹא הֹנלנ: לא שהמולע ולא נבת ואמם במנו לאטהבנא ולא ובת ַ^{עַ} אַחַרְ מִכֶּלְ־מִצְּוֹרְ יְהַנְּהְ אֲמֶּרְ חַדְּ מִכֶּלְ פִּקּוֹרָיָּאִ דַּיִיְ דְּלְא נֹאִם נָפֹּמִ כֹּּג טֹטֹסָא נֹמֹמָטָׁט נֹאִם אָנָה אָבו נֹטוּכ נֹנֹהַכֹּנִג

וֹטַב וֹעַבֿיל חוֹבַיה:

the priest's, as the meal-offering. forgiven; and the remnant shall be these things, and he shall be To yns ni bennis dath ed any of atonement for him as touching his And the priest shall make

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

the sanctuary, for a guilt-offering. silver by shekels, after the shekel of flock, according to thy valuation in ram without blemish out of the bring his forfeit unto the LORD, a 15 things of the Lore, then he shall sin through error, in the holy If any one commit a trespass, and

torgiven. the guilt-offering, and he shall be atonement for him with the ram of the priest; and the priest shall make ornu ii evig bas cotereto, and give it unto 16 the holy thing, and shall add the that which he hath done amiss in And he shall make restitution for

guilty, and shall bear his iniquity. though he know it not, yet is he commanded not to be done, arhe things which the Lord hath And if any one sin, and do any of

- (12) חשאח הוא. נקמלס ונקערס לשמס כשרס שלא לשמס פסולס:
- מנחח נדבח כסן, שסוח פְלִיל מִּסְיֶם לֹח מַחַבְבַל (ויקרח ו, מו): שיסיו שירים נאכלין, זסו לפי פשומו. ורבומינו דרשו (שם יא. מנחום עג:), וסיחה לכסן, ואם חומא זס כסן סוא, חסא כשאר ידו, ואם הממורין לקלין לעשירים האיפה בדלי דלום (מ"כ פרק ימ, י): והיחה לכהן במנחה. ללמד על מנחם חועא בעוף, והקלין שבקלין יהיו בעשירים המיפה, מלמוד לומר מאחח מאלה, להשווח קלין לחמורין לכשבה ושעירה אם השיגה בענין, או בעשירות, או בדלות, או בדלי דלות. ומה מלמוד לומר, שיכול הַמַמוּרִיס שבהם יהיו בכשבה או שעירה, והקלין יהיו סליפס וסעשיר, יוםיף עליסן ויציל קרצן עשיר, לכך נלמר כלן על מעלמו: מאחח מאלח. מלחת מעלש כפרום סלמורות שמי מוריס, הפריש מעות לשמי מוריס והעני, יביל ממקלמן עשירים הליפה, (לכך נלמר ממעלמו), הפריש מעות לעשירית ממאמו, דקדקו רבומינו (כרימות כו:) מכאן שאם המא כשהוא עשיר והפריש מעות לכשבה או שעירה והעני, יביא ממקלמן (13) על חשאחו אשר חשא. כאן שנה הכתוב, שהרי בעשירות ובדלות נאתר מתעאתו, וכאן בדלי דלות נאתר על
- לְקְמְ (ימוקאל יו, יג), אף כאן קשה בן שמי שנים: 💎 בערכך כסף שקלים. שיהא שוה שמי פלעים: ממעול מעל ריצה (מעילה ימ:): מקדשי הי. המיוחדים לשם, ילאו קדשים קלים: איל. ל'קשה, כמו וְמֶׁם מִּינֵי הְמָבֶן מ), מס לסלן סוסיר אף כאן סוסיר, אי מס לסלן לא סוסיר אלא על סארכל אף כאן לא סוסיר אלא על סארכל, מלמוד לומר מקדשי הי. שנסנס מן ססקדש, וסיכן סווסר, נאמר כאן ממא, ונאמר לסלן ממא במרומס נלא יִשְׁאוּ שָלִיו מַשָא (ויקרא כב, ַ שַׁמַבֵּי מֱלֹבֵי עַמֵּי סְטְבֶן (דַּבְרִי סִימִיסַ־הַ סִ, כס), וכן סוה הומר בסומס וּמָעֲלָס בוֹ מָעַל (במדבר ס, יב): 🏻 וַחִמַאַה בשגנה (EI) בי חמעל מעל. אין מעילה בכל מקום אלא שינוי (מ"כ פרשמא יא, יצ), וכן הוא אומר וַיִּמְעַלוּ בַּאלֹהֵי אֲבֹוֹמִיהֶם וַיִּוְנִיּ
- (16) ואח אשר חשא מן הקדש ישלם. קרן ומומש לפקדש (כרימות כו:):

ځږ: אַשְׁר־שְׁגָג וְהָוּא לְאַ־יָּבַע וְנְסְלָח שְּלְוּתִיה דְּאִשְׁהָּהָלִי וְהַוּא לָא أحقد مُخْد بتحتا مُر شَرُبُه برحقد مُحينا וְנִיבְּגא אַנֹגְ טַמְּנִם מִן עַהַּאָן נִנִינִי בַּכַּר הָּלָנִם מִן הֹּנֹא

ידע וישהביק ליה:

אָלְעַבַּבַנֵוֹן בַּפַּבַסְנִיה לַאַּמְּמָא לָנִע בַּבַּנִא

committed, though he knew it not, him concerning the error which he the priest shall make atonement for guilt-offering, unto the priest; and 18 to thy valuation, for a blemish out of the flock, according And he shall bring a ram without

לַיהוֶה: (פּ)

אָהְמֹא וֹלֵבור בָבוֹם וֹנִי: אַשָּׁם אֲשְׁמָא הוא עַל חוֹבְתֵּיה דְּחָב

ᇲ [[고류다 '다]다 청소 대빛다 숙청하다:

וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִמֶּה לְמֵימַר:

ההל אָנוַ הַנְּנוֹנוֹנוּ: אָנַ בַּנְיַמְוּמָנִי נְדַ אָנַ בַּנְיָב בּגעוָנְע וֹכֹעָהָ בֹּהֹמִגעָוִ בַּפֹפֹעון ַנְפָּשׁ בַּי תָּחֲשָׁא יִמְעַלֵּה מַעַלַ

בְּנִוּגְאַ אַנְ הַּהָּעַ נִע עַבְרָנִע: אָלָהְ אָבׁוּ יִׁעוּד וּיִהְפֿר הָאַר

בּשׁבּעוֹבוּט אַנְ בּמוּנִיפוּט וֹבֹא אַנְ בום !! ויכביב בחברוה or have found that which was lost, :ruodhgisa of robbery, or have oppressed his matter of deposit, or of pledge, or

falsely with his neighbour in a

If any one sin, and commit a

:Saryas:

trespass against the LORD, and deal

And the Lord spoke unto Moses,

certainly guilty before the Lorp.

It is a guilt-offering—he is and he shall be forgiven.

±üţu: מכָּלְ אַמְּבְוּנְמְּמִׁי בְאַבְים לְנִוֹמָאִ מִכָּלְ בַּנִּגְּבִיר אַנְּמָא לְמָּחָב מַּלְ־אַּחַׁת וֹאִמְּטַּבַת מַלְ מִּלָבָא מַלְ חַבָּא אַן מִאָּא אַבֹּבַי וֹכַטַה פֿע אוַ אַהִּכּע אַבּגַעלא וֹכַבּיב פַּע

man doeth, sinning therein; to a lie; in any of all these that a 22 and deal falsely therein, and swear

- . אמור מעמה הימה שלע לרורה בכנפיו, ונפלה הימנו, ומלאה העני ונמפרנם בה, הרי הקב"ה קובע לו ברכה: בר, יש) וְשֶׁבַּמְּשָׁ עוֹמֶר צַּשָׁדֶּס (שׁס יג), סרי סוא אומר למען יברכך וגוי, קצע סכמוב ברכס למי שבאת על ידו מלוס צלא ידע, על אמת כמה וכמה שישלם שכר מוצ לנמפל לעושי מלוה כעושי מלוה. ר' אלעזר בן עזריה אומר פִי מָקְלוֹר קַבְּיֶךְ (דְּברים שלישי להחמיר עליו ולעשוח דינו כיולא באלו לענין עונש והומה, אם כך ענש הכחוב לנמפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה, שוט טומר על פי צ' עדים או ג' עדים וגו' (דברים יו, ו), אם ממקיימם העדום צשנים למה פרט לך הכחוד צג', אלא להביא ביום סכיפורים, על אחח כמה וכמה שיוכה לו ולדורוחיו ולדורום דורוחיו עד סוף כל הדורוח. ר' שקיבא אומר (שם יא) הרי פורענום המעועה ראה כמה מיפום נקנפו לו ולדורוחיו, מדה עובה המרובה, היושב לו מן הפגולין והנוחרום והמחענה כחם כמה מימות נקנסו עליו ולדוכותיו, וכי חיזו מדה מכובה, של מובה או של פורענות, הוי חומר מדה עובה, אם מדת אומר (שם:) אם נפשך לידע ממן שברן של לדיקיס, לא ולמד מאדס הראשון, שלא נלמים אלא על מלום לא מעשה, ועצר עליה, ַרִי יוסי הגלילי אומר (אָס פרשמא יב, ז), הרי הכמוד ענש אֹת מי שלא ידע, על אחם כמה וכמה שיעניש אח שידע. רבי יוסי מלוי ומגין עליו כל ומן שלא נודע לו שודאי מעא, ואס יודע לו לאחר ומן יביא מעאח: - ולא ידע ואשם ונשא עונו. (מ"כ) לפניר, וכסבור ששמיסן סימר, ואכל את האחת, אמרו לו אחת של מֵלֶב היחה, ולא ידע אס זו של מֵלֶב אכל, הרי זה מביא אשם (פו) ולא ידע ואשם וחביא. הענין הזה מדבר במי שבה ספק כרם לידו ולה ידע הם עבר עליו הם להו, כגון הַלֶּב ושומן
- ער שיביא מעאמ, סא למס זס דומס, לעגלס ערופס שנמערפס ואח"כ נמצא ססורג, סרי זס יסרג (מ"כ פרק כא, צ): (18) בערכך לאשם. בערך האמור למעלה: אשר שגג והוא לא ידע. הא אם ידע לאחר ומן לא נחכפר לו באשם וה,
- [שוק שמי קלעיס]. יכול שאני מרבק אשם נזיר ואשם מצורע מלמוד לומר, קוא: מקרה שלה לצורך סוה, כבר נדרש סוה בח"ב (פרק כה, ג): אשם אשם. לסביה השם שפחס חרופס שיסה היל (בן שתי שניס) (פו) אשם הוא אשם אשם. סכלשון כולו קמן שסול שם דבר, וסלמכון מליו קמן ומליו פמם שסול לשון פעל, ולס מלמר
- לסמעקק, או בנול. שגול מידו כלוס: או עשק. סוא שכר שכיר: שמדע בו נשמה אלא שלישי שביניהם, לפיכך כשהוא מכחש, מכחש בשלישי שביניהם: 🗈 בהשומה יד. 🌣 שָשֶׁם בידו ממון וסנומן אינו עושה אלא בעדים ובשמר, לפיכך בומן שהיא מכחש, מכחש בעדים ובשמר, אבל המפקיד אלל חבירו ואינו רולה (וב) נפש כי החשא. אמר ר' עקיצא (שס פרק כצ, ד) מס מלמוד לומר ומעלס מעל צס', לפי שכל סמלוס וסלוס וסנושא

אָתַ_בְאָבֶּבֶר אָּמֶב בָּאָב 다르십시나 살았다 다루십시 청년 청년 בְּלַמְשֶׁלְ אֲמֶּב הַמָּלִ אָנְ אָנַר בּ אָת־הַנְּיֵלְת אַשֶּׁר נְּזְלְ אַנְ אָת יָת נְיִר מְּיִלְא דְּנְיַלְ וֹטֹוֹעַ כֹּגַיִּטְׁמֹֹא וֹאֹמֻם וֹעַמָּגִּר וִינִי אָנַיִּ יִטְמָּגִּ וּוִשִּׁרָ וֹנִיִּר

לו ושלנו בוום אַמְּמֹשׁי: נְיוֹמְמָּטְנוֹי יָכָוֹך עְּלְיִוּ לַאֲמֶּר הָוֹא מפמיר לַשֶּׁבֶּר וֹמִלָּם אָנוּן בָּראָמָוּ לַמִּלֵּרָא או מכל אַשֶּר־יִשְׁבַע עַלִּיוֹ אוֹ מִכּוּלָא דְּיִשְׁחָבַע עַלִּיוֹ

څد_تجتا: שׁמַּׁים מִן־תַצָּאוֹ בְּמֶּרְכְּוֹךְ לְאָמֶטִם דְּכֵּר שִׁלְיִם מוּ עָּנָא בְּפָּרְסָנִיה וְאֶת־אַשְׁמָוֹ יָבָיא לֹיהוֹוֹה צַיִּל וְיִה אַשְׁמֵיה יִיְהֵי לְקְּדָם יִיְ

תומלא בהמכ או ננו פלבונא

קיוֹמָא דְּחוֹבְתֵיה: مركابر كإلابه بدكرك ببروا بالأرك

לְאָשְׁמָא לְוֹט כִּעְוֹלָא:

יַעֲשֶׂר לְאַשְׁמֶר בֶּה: (פּ) פפולים וְנִסְלָח לְוּ עַלְ-אַתְּתְ מִכָּלְ אֲשֶׁר וִישְׁהָבִיק לֵיה עַלְ חַדְא מִכּל مرم إجؤد لإذرا مَحْتِهُ جُجِيْا بَائِمَ الحَوْد لِاذَابَا جِيَتِهُ جِهِدَ يَرْ

ביעביר למקב בה:

thing which he found, was deposited with him, or the lost oppression, or the deposit which the thing which he hath gotten by that which he took by robbery, or and is guilty, that he shall restore then it shall be, if he hath sinned,

it, in the day of his being guilty. whom it appertaineth shall he give part more thereto; unto him to it in full, and shall add the fifth sworn falsely, he shall even restore or any thing about which he hath

the priest. valuation, for a guilt-offering, unto out of the flock, according to thy 25 the Lord, a ram without blemish And he shall bring his forfeit unto

as to be guilty thereby. concerning whatsoever he doeth so LORD, and he shall be forgiven, atonement for him before the And the priest shall make

on page 168. On Shabbat HaHodesh read the Maftir and Haftarah on page 176. The Haftarah is Isaiah 43:21 - 44:23 on page 141. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah are

ני וַיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יַמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

الإنكاء خز: تذِّزُت مِد تقود لِيُّم تَفَلِقُتَ וֹאִישְׁהָא דְּמַרְבְּהָא הָהֵי יָלְּדָא במ״ם רגילה) עַל־הַמִּוְבָּחַ כְּלִ- עַרְבָּחָא כָּלִ לֵילְיָא עַר עַפְּרָא על מוקרה (בספרי תימן מוקרה היא עלקא דְּטְתּוֹקָרָא עַל אַר מוֹרָת הַעֹּלְה הַוֹא הַעַּלְה לְמִימַר דְּא אוֹרַיִּהְא דַּעַלְהְא עַנ אָר צַהַרֹן וָאָר בָּנָיִני כֹאמֹר פַּקִיד יָה צַהַרֹן וָיָה בְּנֹיהִי

:Saryas: And the Lord spoke unto Moses,

kept burning thereby. and the fire of the altar shall be altar all night unto the morning; soeth up on its frewood upon the burnt-offering: it is that which saying: This is the law of the Command Aaron and his sons,

- (בב) וכחש בה. שכפר על המת מכל הלה השר יעשה ההדם לממוה ולהשבע על שקר לכפירת ממון:
- (ES) בי יחשא ואשם. כשיכיר בעלמו לשוב במשובה, ולדעת ולהמודות כי יחעא (גי' ק"ל ובדעתו להתודות כי מעל) ואשם:
- לאשר הוא לו. (למפוקי בנו ושלומו מ"כ) למי שסממון שלו: במומש ונשבע וסודס מוזכ ומבים מומש על סומו מומש, וכן מומיף וסולך עד שיממעע סקכן שנשבע עליו פמום משוס פכועס: (24) בראשו. סום סקרן כשם סממון: וחמשחיו. (צ"ק קח.) רצחס מורס ממשיום סרבס לקרן החם, שהם כפר
- חורה העולה וגוי. סרי סענין סוס בא ללמד על סקער חלבים ואיברים שיסא כשר כל סלילה (מגילה כא.), וללמד על ספמולין (2) צו אח אהרן. אין נו אלס לשון זכוז מיד ולדוכום אכ"ש ביומר נכיך סכמוב לזכז במקוס שיש בו מסכון כים:

هُمُم يَامَانِكُمَ: אָת־הַעֹּלְה עַל־הַמִּוְבָּחַ וְשָׂמֹוֹ אָת־תַּדְּשֶׁן אֲשֶׁר תַאָּכָל תָאָשׁ נּ בֿי, וֹלְבַּהָה מַּלְ-בֹּהְיוֹנֶ וֹנִינִוֹם וַמִּבֹּלִסִוּן גַּבוּאַ נִלְבַּהָה מַּלִ

دېرىزىم چاھىياۋىر ھە**ر** - دېچانە چېزىر : אַבונים וְהוּצְיא אָם־הַבַּיִּשְׁן אָלִ- לְבִּישִׁין אָבָּנִין וָנְפָּיק נָת

בַּמֶּלִמֶים: תְּמְלֵּיִר וְהִקְּמָּיִר עְּלֶיִה הָלְבָּי הַלְּבָּי וְיִסְּדֵּר עַלְבָּי וְיִסְבָּר עַלְבָּי הַלְּהָא וְיִפִּיק עֵּלִי בּבַּבְי בּבַּבְי וֹמְנוֹנִ מְלֶנִי מְלֵנִי כִּנִילָּא אָמִנוֹ בּגִּפַּר בִּגָפַר י טַבְּבֶּּע וּבָאָּע הַבְּיָגְע עַבְּעֵּן הַאָּגִע הַשְּׁלִּא בִּיִּה לָא טַמְפָּג וֹנִבְעָּע ئْلَيْمِ مَر ـ بَافَاظُنَ فَيَطَد _ حَرِي لِي الْعُنَمُّنَٰءُ مَرْ مَلْ خُنَٰءُ فَتَا

小されては、(0) » אֶמְ שֹׁמֵּיִר שִּילֵּר מֹלְ עַמִּוֹבְּטֹ אִימְּטֹא שִׁיִרְיִּא שְׁנִי יֹלֵיֹדְא מֹלְ

Tai~~l~~u: בְּנֵי־אַהַרֹּן' לְפְּנֵי יְהְנְֹה אֶלִ־פְּנֵי יִּיקְרָבוּן יָתַה בְּנִי אַהַרוֹ הֵנִים המזפח: וואָת פוֹרָת הַמִּנְחָה הַקְּרֶב אָתָה וִדְא

άΓ¢Π×: מַלְ מַוְבְּחָא וִישְׁוֹיִנִיה בַּסְשַׁר בייכול אישְׁקָא נָת עַלָּלָא اِجْكُسُ اِحَدَامُ مِهِ الْمُحِلُونَ لَرَجْفِسُ جِرَابُهُ لِ لِحَامُ الله And the priest shall put on his linen المحافظة And the priest shall put on his line main from the priest shall put on his line main from the priest shall put on his line main from the priest shall be a second from the second from the priest shall be a second from the second from the second from the second from the second from the second from the second from the second from the second from the second from

בַּמִּלֹא לַמִּבַּרֹא לַמַּמָּבוּיִם אַ بغَمَم عُن خُرَبُد لَجُرَمَ خُرُلُه النَّهُمَا يُن خُرِدِهِبِن لَنَجْهَم

עַרְבֵּי נְכְסָת קּיִדְשָׁיָא:

מֹבְבְּהָא לָא הִשְּׁפֵּי:

ドロロログ メバーバロン

> spall take up the ashes whereto the shall he put upon his flesh; and he garment, and his linen breeches

shall put them beside the altar. burnt-offering on the altar, and he fire hath consumed the

camp unto a clean place. carry forth the ashes without the 4 and put on other garments, and And he shall put off his garments,

peace-offerings. smoke thereon the fat of the order upon it, and shall make shall lay the burnt-offering in wood on it every morning; and he s go out; and the priest shall kindle kept burning thereby, it shall not And the fire upon the altar shall be

altar continually; it shall not go out. Fire shall be kept burning upon the

front of the altar. shall offer it before the LORD, in 7 meal-offering: the sons of Aaron And this is the law of the

הענין במ"כ (פרשמא א, מ) וזבמים פ"ג ופ"ד): לא ירדו: הוא העולה. למעע אם סרובע ואת סנרבע, וכיולא בסן, שלא סיס פמולן בקדש שנפסלו קודס שבאו לעורס (כל איזה אם עלה ירד, ואיזה אם עלה לא ירד, שכל מורה לרצוח הוא צא, לומר מורה אחח לכל העולים, ואפילו פסולין, שאם עלו

- ((C.)): שעדיין לא נמאכלו, מחזירן על המובח לאחר שחחה גחלים אילך ואילך ונעל מן הפנימיוח שנאמר את העולה על המובח (יומא אשר האבל האש את העולה. ועשלמס דשן, מלומו דשן יריס מרומס: - ושמו אצל המובח. (על סמונה. מלה לפריס ג:): והרים אח הדשן. סיס מומס מלם סמממס מן סממוכלום ספנימיום ונומנן במוכמו של כבש (ממיד כמ:): הדשן (ε) מדו בד. סים סכמונם, ומס מ"ל מדו, שמסם כמדמו (מ"כ פרק ε, ם): על בשרו. שלם יסם דבר מולן בנמיס (ערכין
- בַּמַפּוּחַ כשׁסוחֿ רֶבָּס וחֿין מקוס למערכה, מוליחֿו משס (ממיד כח:), וחֿין וס חובה בכל יוס, חֿבל המרומה חובה בכל יוס: בסן קדרס לרבו אל ימוג בסן כום לרבו, לכך ולבש בגדיס אמריס, פחומין מסן (יומא כג:): והוציא אח הדשן. סַּנְבּוּר (+) ופשט אח בגדיו. אין זו מונה אלא דרך ארך, שלא ילכלך נהולאת הדשן בגדים שהוא משמש נהן ממיד, בגדים שבשל
- סקרבנום כולם, מכאן שלא יסא דבר מאוחר לחמיד של בין סערבים: עולה כאשונה) - הלבר השלמים. אם יציאו שם שלמים. ורצוחינו (שם נמ.) למדו מכאן עליה, על עולת הצוקר השלם כל עולם סמיד סיא מקדיס (פסחיס נה:). (בר"י ומנין שלא יהא דבר קודס על המערכה לחמיד של שחר, חלמוד לומר העולה . ממיד מוקד על סמובה, כולן נדרשו במם' יומה (מס.) שנהלקו רבוהינו במנין סמערכות שסיו שם: 👚 וערך עליה העולה. (5) והאש על המובח חוקד בו. ריצס כאן יקידום סרבס, על מוקדס, ואש ממובה מוקד בו, וסאש על סמובה מוקד בו, אם
- סמובח סחילון מוקד (יומל מס:): לא חכבה. סמכבס אם על סמובח עובר בשני לאוין: (6) אש חמיד. אם שנאמר בה ממיד היא שמדליקין בה אם הנרוח שנאמר בה לְהַעֵּלֹח גֵר מָמִיד (שמוח כו, כ), אף היא מעל

אַזְּכְּרְתָה לַיהֹוֶה: וְהִקְּמָיר הַמִּוְבָּחַ בֵּיחַ נִיחָׁם מַל_הַמִּנְהָה הַמְּנְחָה יִמְאָּמְנְיֵּה יְאָת בָל דְּמִנְחָהְא יִמְמִּשְׁתַה יְיָה בְּלְ

בַּעַבָּר אָעַלַעַמוּמָד יאַכְלוּהָ: יבְּנְיִוֹ מַבְּּוִע שֹׁאָכִץ בְּמָלַוִם לַּבְחָ וְהַנּוֹמֶבֶה מִמֶּנְה יאִכְלוּ אַבַּוֹן

כַּעַמָּאָת וְכָּאָמֶם: אָנְה מִאִּשְׁי קֹנְשׁ אֲנְדִשׁים הָוֹא

אַמֶּר_וֹגָנִמ שַׁלַ מִּגְלָם לְּגִינִיכָּם מֹאָהָה הכֹלַנִּע עָנִם הַּלָם לְגַבוּיכִוּן خَدِ أَيُّد فَخُدٌ، هَتَدِا لِهُحُدِّدُن خَدٍ يُحِدِثُه فَخُدٌ، هَتَدِا

نَّرِبَوْد رِبَيْد هِا مَثِيْد جُعَفِد:

ימְשַׁגִּיקָה בַּּמְּבִי מְנְחָה מְּמֶנְר מְחָבְּיִנְיִה בַּבַּקֶר מְּדִירָא פַּלְוּוּתַה ŢÄĢT אָעָן עָשִׁירָת יקרַיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמְשָׁח זַב אַבְּבֶּן אַבְּבֶן וּבְּלָּנוּ אַמֶּבְ בֵּנוֹ מּוֹבְנָא בַּאַבַוֹן וֹדְבָנִיִּם.

אַבְלְנְתַה מָדָרָם יִינְיּ למובלים לאיטפללא לוהוא לְבוִנִּטְא בַּמַּלְ מִנְחָהָא וְיַפֹּיַל ್ಷದ್ರ್ಗರ ರಥೀ ಕೃತ್ಯಕ್ಕು ರತ್ತನ್ನು ಸ್ಥಕ್ಷ್ಮಗಳ ಕೃತ್ಯಕ್ಷ್ಮ ಕೃತ್ಯಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಕೃತ್ಯಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಕೃತ್ಯಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಕೃತ್ಯಕ್ಷ್ಮಿಗೆ

לְבָשׁ לִּיִּדְשִׁין הִיא פְּחַמְּהָא ° לְאֵ עֵאְפֶּׁעִ עִׁמְּאַ עֵלְצֶׁם לָעָהִי לְאֵ עִּיִּאָפָּי חֲמִיעַ חוּלְפָּחוֹן «خ**القان**

לבות לבני מהלו ומלא

ילווְנוֹ פֿמּוֹר מִקְאָבוֹל בַאָּתַר

יוְבְיִאְשַׁאַב מִנָּע וֹנְכַבְוּן אַנִּבוּן

וּמַבַּיל וְיָ מָם מִמָּה לְמֵימַר:

יפּלְיוּתַה בְּרַמְשָּׁא: ĊάĠĹΧ ַ סַבְּעַ בּעַבְעַ סַאָּגן סַנּלְעַאַ מִּוֹעַעַאַ בירבון ימיה חד מן עסרא בולברו לבם וו לוומא

> sweet savour unto the Lord. thereof smoke upon the altar for a and shall make the memorial-part which is upon the meal-offering, thereof, and all the frankincense 8 meal-offering, and of the oil handful, of the fine flour of the And he shall take up therefrom his

meeting they shall eat it. place; in the court of the tent of eaten without leaven in a holy 9 Aaron and his sons eat; it shall be And that which is left thereof shall

.guilt-offering. holy, as the sin-offering, and as the offerings made by fire; it is most have given it as their portion of My It shall not be baked with leaven. I

them shall be holy. made by fire; whatsoever toucheth from the offerings of the LORD ever throughout your generations, Aaron may eat of it, as a due for Every male among the children of

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

the evening. in the morning, and half thereof in meal-offering perpetually, half of it ephah of fine flour for a anointed: the tenth part of an 13 the Lord in the day when he is his sons, which they shall offer unto To bus norsA to guirefto edt si sidT

- देवाचा वटावः מערבים: - לפבי ה". סוא מערב, שסוא לגד אסל מועד: - אל פבי המובה. סוא סדרום שסוא פניו של מובת, שסרבש נמון מנחם ישראל שסיא נקמלם, מנחם כסנים שסיא כליל מניץ, חלמוד לומר חורם: - הקרב אותה. סיא הגשס בקרן דרומים (ד) וואח חורח המנחה. מוכס ממת לכולן לסמעינן שמן ולבונס סממוכין בענין. שיכול מין לי מעונית שמן ולבונס מלמ
- (מ"כ שס) ולפי שלה פירש כן הלה בהחח מן המנחוח בויקרה (לעיל ב, ב), הוצרך לשנוח פרשה זו לכלול כל המנחוח במשפען. באחרת (מ"כ פרשמא ב, ס): ואח כל הלבונה אשר על המנחה והקשיר. שמלקע אם לבונהס לאחר קמילס ומקעירו, (יומל מו.): - מסלח המנחה ומשמנה. מכלן שקומן ממקוס שומרבס שמים (סומס יד:): - המנחה. שלל מסל מעורבת (8) (והרים ממנו. מהמחובר, שיהא עשרון שלם בבת אחת בשעת קמילה. בר"י) בקמצו. שלא יעשה מדה לקומן
- (9) במקום קדש. וליזכו, נמלר להל מועד:
- כחמחת, לפיכך קמנס שלה לשמס פסולס, מנחח נדנס סרי סיה כחשם, לפיכך קמנס שלה לשמס כשרס (מ"כ פרק ג, ד): (10) לא תאפה חמץ חלקם. אף פַשִּׁירַיִס אפוריס נחמן (מנחת נה.): בחשאה וכאשם. מנחת חומא הרי סיא
- שס ו): יקדש. להיות כמוה, שאם פקולה יפקלו, ואס כשרה יאכלו כתומר המנתה (שס וצתים לו:): אלה לרבוח בעלי מומין למחלוקח (ובחים קב.): בל אשר יגע וגרי. קדשים קלים או חולין שיגעו בה ויבלעו ממנה (מ"כ (II) כל זכר. מפילו צעל מוס. למה נמתר, מס למכילה, הרי כצר ממור לָמָס מֵלֹבְיוּ מִמַּךְשֵׁי שַּקְדֵשׁים וגוי (ויקר מ כמ, כצ),

﴿ لِأِللَّا لَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ حققتا מָּלַ־מַחֲבַׁת

בְּנְאַטְׁפַבְּּלְאִ בְּנְעַבְיִנְיִעִם בְּאָטְׁפַבְּלְאִ בְנְאַטְׁפַבְּלָאִ ה מּנְשֶּׁה עַל מַסְרֵיהָא בָּמִשָּׁה הָהָעַבֵּיד

sweet savour unto the Lord. thou offer the meal-offering for a bring it in; in broken pieces shalt oil; when it is soaked, thou shalt On a griddle it shall be made with

خذر يوم יַעַשָּׂה אַתְּה חָק־עוֹלֶם לַיהוָה מִבְּנוֹהִי יַעַבֵּיִר יָחַה קַיָּם עָלַם المحتا موالا موالوا مجيار اجمية الابواجة المالمارة

And every meal-offering of the unto the Lord. spall be wholly made to smoke shall offer it, it is a due for ever; it snos sin gnoms mort bests sin ni sd 2 And the anointed priest that shall

יי וֹכֹּלְ מִּנְעַשׁ כְּעֵוֹ כֹּלָנְלְ שַּׁבְּוֹנִי וֹכֹּלְ מִּנְעַשׁאַ בַּבְעַנִּאַ נְּמִנִ שַּׁעֵּי

לְא טֹטֹאָכֹּיִלְ:

:Sarives And the Lord spoke unto Moses, smoke; it shall not be eaten.

priest shall be wholly made to

ע נִיְדַבֶּר יְהַנְוֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמַלֵּיל יִיְ עִּם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

LORD; it is most holy. sin-offering be killed before the burnt-offering is killed shall the sin-offering: in the place where the saying: This is the law of the Speak unto Aaron and to his sons,

לַבְמֵ לֵבְמִים בַּוּא: क्षेत्रे प्राप्तंत्रय देव्हा रेप्ट्रीय בַּמִלְיִם אָּמֶּרְ הִשְּׁנְיִם הַעַּלְּה בְּאַנְּרָא דְּתְהָנְכֵים 🏗 ਵੱਲਖੈਂਟ ਰੁੱਲਰ ਕਰਿਹਰ ਸ਼ਹਾਬ੍ਰਿਕਰ ਵ੍ਹਾਪੁਟ ਸੂਬ ਕਰਦ੍ਹਿਕ ਸੁਸ਼ਬ੍ਰਿਕ الأم خزر مَا هَلِا لَمُو خَزْر مَا هَلَاا لَمُا خُرْنِا، ĿËL

לוּדְשָׁין הִיא: שׁנִינְכֵיס עַמְּטָא בָּרָם וֹן לְבָּמֵ

אָבַל מוּצָר: בְּמְלַנְם לַּבְתְּ שַׂאַכְילְ בַּעַוֹּגִר בַּאָטַר לַבִּישׁ טִיְאָכִילְ בַּבְרַנִי הַכְּהֵן הַמְּחַמֵּא אַנִּה יאַכְגֻנָּה בְּהַנָּא דִּמְכַפַּר בִּדְמַה יִיכְלִנַּה

משְׁכַּן וַמְנָא:

.gaireem eaten, in the court of the tent of 19 shall eat it; in a holy place shall it be The priest that offereth it for sin

: هَبِكُ אַשֶּׁרְ יָהָר עָלְיִרְ מְּכָבֶּס בְּמְקְוֹם עַלְה הְחַוֹּר בַּאָתַר קַדִּישׁ: لَكُهُد يَيْد طَيْطِير مَح بَجُود بيَاتِ طَيْطِي خَرِدهُ * يَانِي الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ الْمُ בָּלְ אָמֶּבוּנָתּ בּבְתְּבְיבִי נְשְׁבַבְּתְּ

sprinkled in a holy place. shalt wash that whereon it was thereof upon any garment, thou there is sprinkled of the blood thereof shall be holy; and when Whatsoever shall touch the flesh

- (13) זה קרבן אהרן ובניו. אף הסדיומות מקריבין עשירית האיפה ביים שהן מתחנכין לעצודה, אבל כהן גדול בכל יום,
- ומוזר ומעגנס בממבמ (מנמות נ:): מנחת פחים. מלמד שעעונס פמימס: (+1) מרבכת. מלומס ברוממין כל לרכס (מ"כ פרק ד, ס): חפיני. לפויס לפיום סרבס, שלמר מלימסס לופס במנור, שנאמר מנחס סמיד וגוי, וסכסן סמשיח מסמיו מבניו וגוי חק חקח עולס וגוי (מנחוח נא:):
- (EI) המשיח תחתיו מבניו. סמצים מבניו מחמיו: כליל תקשר. אין נקמלם לסיים ציריס נאכלין, אלא כולס כליל,
- וכן כל מנחם כהן של נדצה כליל חהיה:
- (10) בליל. כולה שוה לגצוה:
- שסרי נאמר למעס כל וכר בכסנים יאכל אומס: ממא בשעת וריקת דמים שאינו חולק בבשר (ובחים לע.), ואי אפשר לומר שאומר שאר כסנים באכילתה חוץ מן הזורק דמה, (91) המחשא אותה. סעונד ענודומים, שסיא נעשים המאת על ידו: המחשא אותה יאכלנה. סראוי לענודם, ילא
- כשרם מאכל כמומר שבה (שם לו:): ואשר יוה מדמה על הבגד. ואם הווה מדמה על הבגד אומו מקוס דם (הבגד אשר (OS) כל אשר יגע בבשרה. כל דבר מוכל משר יגע ויבלע ממנס: יקדש. לסיות כמוס, מס פסולס תפסל, ומס סימ

ימרָק וְשִׁפֶּר בַּמֶּים: نۿ۬ڐٚۮڶۼڡڂڂۮٚ؞ڹۑۿٮڕڂۿ۪ڮ۫ٮ نخذ يثثم لأهد

خِيْتُ جِيْتُهُ لِمَا يُرَاكُهُ * خِيْتُهُ لِمَا يُرَاكُ * خَيْتُهُ لِمَا يُعْلَمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل בל בֹל וֹבוֹנ בַּבְעַוֹנוֹם יאַבַּל אָנוֹע בֹּלְ גַבוּנִא בֹבְעַוֹנֹא יִיכוּלְ יִנוֹעַ

לַאִ עֹאַכֹּלְ בַּאָה עַהָּבֶּוּנָ: (פּ) אָל־אַָהֶל מוֹעֶר לְכַפָּר בַּקָּדָשׁ וְכָל־חַשְּׁאַת אֲשֶׁרֹ יוּבָא מִדְּמָה

בובאים ביואי אוע וואָם שוֹרָם 口袋袋口

וְיִוֹרָל מַּלְ-הַמִּוֹבִי סָבְּיִבּי וְאָבַבַּיִּאָ בַּאָּאָבַ בַאָּאָבַבּבָּ בְּמִלְיִם אַמֶּר יִשְׁבְםׁתְּאָר בְּאַרָּרְאִ דְיִבְּסִוּן יִתְ עַלְתָא

%प_<u>ग</u>्रद्धे दि: עַאַליָה וְאָת־הַחֵקֶלֵב הַמְּכַפֶּה יָת אַלִּיִּהְאַ וִיִּת מַּרְפָּא דְּחָפֵּי יָת

تخذبن نميثني: וֹאָט<u>ַר</u>יּמָרָע מּלְ-הַ~~כָּבְּר~~ מַּלְ- הַגִּּרָא ַ אַמֶּב הַּבְיִינִין אַמֶּב הַּבְ-נַבַּסְבְיִם בּהַבְיִנִין בַּהַבְ יַּסְסַיָּא וֹיִם נֹאַעְ אָשׁׁ. עַכַּׁלְגֵע נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שַנִּשָּׁוֹ כּוּלְגֹו וֹנִט שַּנַבָּא

אַשָּׁר לַיהוָה אַשָּׁם הָוּא: ، וְהִקְּשָׁיר אُתָם הַכֹּהֵן הַמִּוְבְּחָה וָיַפֵּיק יָחָהוֹן בְּהָנָא לְעַרְבָּחָא

> בְּמִיָּא: ואָם בֹמֹנֹא צַנֹעַהָא ימְן דַחֲסָף דְּתְּהָבַשָּׁלְ בֵּיה

حِيْمِ طَيْلُمُ لِي رَبِي عِنْدُ اللَّهِ عَلَيْكُمُ اللَّهِ عَلَيْكُمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

לא טטאָכֿיל בָּנוּרָא וכָל חַשָּהָא דִּיִּהְעַל מִדִּעַה

לּנְבְׁהָ נְבֹא אָנְבְּנִיא בַּאָּהֶמֹא לְבָה בְּבְּהָ נְבֹא אָנְבִּנִיא בַּאָּהָמֹא לְבָה

יורוק על מדבקא סחור וְכְּסֵוֹן נְתְ אֲשְׁמָא וְיָת דְּמֵיֹה

لْمُن خُرِ يَاذُهُ رَظُلْ لَا مُشْوَا مُن أَنْن خُر فَلَقَيْ نَظُلَيْ مُقَالِدً

כולולא וֹמִבׁינוֹני:

לוּבְבָּלֹא בַבְם נִי אַמְּלֵא בוּא:

scoured, and rinsed in water. sodden in a brazen vessel, it shall be 21 sodden shall be broken; and if it be But the earthen vessel wherein it is

eat thereof; it is most holy. Every male among the priests may

be eaten; it shall be burnt with fire. atonement in the holy place, shall tent of meeting to make of the blood is brought into the And no sin-offering, whereof any

guilt-offering: it is most holy. And this is the law of the

altar round about. thereof shall be dashed against the guilt-offering: and the blood burnt-offering shall they kill the In the place where they kill the

covereth the inwards, bereof: the fat tail, and the fat that And he shall offer of it all the fat

kidneys. which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver, that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat

LORD; it is a guilt-offering. offering made by fire unto the smoke upon the altar for an And the priest shall make them

(:): . אשקירי"ר בלע"ו: - ומרק וששף. לפלוע את בליעתו, אבל כלי חרם למדך הכתוב כאן שאינו יולא מידי דפיו לעולם (פתחים (וב) ישבר. לפי שהצליעה שנצלעת זו נעשה נותר והוא הדין לכל הקדעים: ומורק. לעון מַמְרוּקי הַנְּשִׁים (אֹמְתְרְצִּי יִצֹּ) יום עלים) מכבק בתוך סעזכה (מ"כ פרק ו, ו): אשר יוח. יהא נוה כמו ולא ישה לשבץ מגלם (איוב עו, כע), יהא נעוי:

שלינו רלוי למפוי: (22) כל זכר בכהנים יאכל אותה. פא למדת שַפְמִמְמַשְׁ אותה פאמיר למעלה לא לפוציא שאר הכהנים, אלא לפוציא את

(ES) וכל חשאח וגוי. שאם סכנים מדם המאת החילונה לפנים פקולה (זנחים פנ.): וכל. לרצות שאר קדשים:

(I) קדש קדשים הוא. סול קרב ולין ממורמו קרבס (ממורס יו: מ"כ פרשמל ד, ב):

(3) ואח כל חלבו וגוי. עד כאן לא נמפרשו אמורין באשם לכך הולרך לפרשם כאן, אבל מעאם כבר נמפרשו בה בפרשת (2) ישחשו. ריבה לנו שחימות הרבה, לפי שמלינו אשם בלבור נאמר ישחשו, רבים, וחלאו בעולה להביא עולת לבור ללפון:

ויקרא: אה האליה. לפי שאשם אינו בא אלה איל או כבש, ואיל וכבש נתרבו באליק:

- בְּמְלַנְיִם לַּבְנָתְ יֹאֹכְין לַבְּתָה בֹּאִנִיר לַנִּיתָה וֹנִיאָּכִילִ לַבָּתָ בכהנים
- : ٢١٠ الألا לְמֵים תַּפְּתֵן אֲשֶׁר יְכַפֶּּר בִּי לְוִ מִדְאָ לְתִּוֹ בְּתַּוֹּא דִּיכִפּר בִּיה בְּחַמְאַל בְּאֲשֶׁם חּוֹרֶה אַחָה בְּחַטְּהָא בּוֹ אֲשָׁמָא אֹרָיִהָא
- قِبْلَدُ بَيْفِرُالًا يُؤْثِلُ بَرَمِانًا حَافِيَا مِنْفِهِ يَرْمِهُ وَبَرِيدِهُ ַ וְּעַכְּעָן עַמַּלִּנִיר אָט_קָּכַע אָיִה וְלִּנִוֹלִא צַמְּלַנִיב יָּה צָּכַע וּבַּר
- : با الله מְחַבְּחַ לַכֹּהֵן הַמַּקְרָיב אֹהָה לוֹ שִפְּרִימָא, לְבְהָנָא דְּמְקְרִיב و إَرَاءِ الْمُمْنِ الْمُلاَلُ فِي الْمُرَاءِ الذِرِ لِمَنْ لِمُدَّالًا لِمَا المَرْمِ الْمُرْمِ الْمُرْمِ الْمُرْمِ إجَا مَبْشِد هُمُد مُعُونٍ خَمَوِد الْحَامِ مَبْشِع لِمَنْهُمْ خَمَوَدُهُ
- אָישׁ כְּאָחְיו: (פּ) ַנְחֲרַבְּּהְ לְּכְלִי בְּנֵגְי אַהֲרָוֹ הַּהְנֵיה וּדְלֵא פִּילָא לְכָל בְּנֵי אַהַרֹּוֹ איש פאחיר: (פ) וֹכֹב_מִּנֹבוֹע
- نظئد حبيثت: מלימי וְוָאָת תּוֹרֶת זֶבַח תַשְּׁלְמָים אֲשֶׁר וְדָא אִיִרְיִתְא דְּנְכְּסָת קּוּדְשִׁיָּא
  יהריב ליהוֹה.
- تَمُٰثِا: וֹסְלְט מִּבְׁבְּבְט עַלְט בֹּלְנִלְט בֹּמִהָּע וֹסִלְט בֹבִיבֹא נִּבִיצִּוֹ بلكركر مَجُرِب مُصَلَّرَت حَصَّمَا لِجُوْهِرِرا هَمْرِرا يَمْمُرِيرا חַלְוּת מַצּוּת בַלוּלְת בַּמְּמֵן גָּרִיצָן פַּמִירָן דַפִּילָן בָּמִמָּח ™ וְהַקְּרֵיבו עַּל־זֶּבָּח עשוּבְע וּיקְביב עַל וָבְסָת הוֹדְתָא וּשׁבוּרְבָּנוּ אָם מַּלְ שַּוְבַּטֹא וֹשַבְּבַנוּע

- ַ . אָבְבְׁנָנוּ בַּלְ גַּבוּנִגא בַּבְעַנָנּא הַבְּלְנָּגעִי
- קידשין היא:
- المركبات المادة
- المال المال المالة
- יַנַה דיליה הַנַוּי:
- جَادِرُكِ حَبْمُهُا لَحُمْ مَنْلَائِهِ لِهَٰذِمْهِ حَمْبَهَا

- - Aaron have, one as well as another. with oil, or dry, shall all the sons of And every meal-offering, mingled

the griddle, shall be the priest's that dressed in the stewing-pan, and on

baked in the oven, and all that is

And every meal-offering that is

of the burnt-offering which he

And the priest that offereth any

them; the priest that maketh 7 guilt-offering; there is one law for

As is the sin-offering, so is the

eat thereof; it shall be eaten in a

Every male among the priests may

holy place; it is most holy.

priest shall have to himself the skin 8 man's burnt-offering, even the

atonement therewith, he shall have

offereth it.

hath offered.

- offer unto the LORD. of peace-offerings, which one may And this is the law of the sacrifice
- sosked. mingled with oil, of fine flour wafers spread with oil, and cakes mingled with oil, and unleavened of thanksgiving unleavened cakes then he shall offer with the sacrifice If he offer it for a thanksgiving,
- ט: ומ"ש ברש"ל): הכסוב בחשאת, לפי שאשה לא נאמר בו אשה הוא, אלא לאחר הקשרת אמורין, והוא עלמו שלא הוקשרו אמוריו כשר (ובחים - המוצח, אם שחמו שחם אינו כשר לעולה קודם שנחק לרעיה. ואינו צא ללמד על האשם שיהא פסול שלא לשמו, כמו שדרשו, הוא (פ) אשם הוא. עד שינהק שמו ממנו, לימד על אשס שמתו בעליו או שנהכפרו בעליו אף על פי שעומד להיות דמיו עולה לקין

דפילן במשח:

- (6) קדש קדשים הוא. נמורמ כסניס סול נדרם (פרשמל ס, י):
- igid: (ד) חורה אחת להם. בדבר זס: הכהן אשר יכפר בו. סרמיי לכפרס מולק צו, פרע לעצול יוס וממומר כפוריס
- (8) עור העולה אשר הקריב לבהן לו יהיה. פרע לעצול יוס וממופר כפוריס ואינן שלינן מולקיס צעורות (וצמיס
- סא כילד לבים אב של אומו יום שמקריבין אומה (מ"כ פרק י, ג): (9) לכהן המקריב אחה וגוי. יכול לו לבדו, מלמוד לומר לכל בני מסרן מסיס, יכול לכולן, מלמוד לומר לכסן סמקריב,
- (10) בלולה בשמן. וו מנחם נדבה: ווחרבה. וו מנחם חומל, ומנחם קנלום, שלין בקושמן:

מַל גָּרִיצָּן הַלְחֵים חַמִיעַ

לובלי הגודט שובע הלמוני מַל־חַלֹּת לֶחֶם חַמֶּץ יַקְרֶיב

なにて הְוֹדֵת קוּדְשׁוֹהִי: וֹלֵבוּיב לוּוֹבְבוֹיה עַל וֹכְסַוַ

אָת־דָם הַשְּׁלְמָים לִוּ יִהְיֶה: קרימָה ליחוָה לַכּהֵוְ הַיּבֶק ⁺¹ וְהַקְּרִיב מִמְּׁנִּוּ אָּחָדִ מִכְּלִ_קְּרָ

לוּדְשְׁנְא דִּילִיה יְהֵי: לְכְּנִוֹלְאֵ בְּיִּוְרוֹק יָתְ דַּם נְכְּסָת לונבלא אַפּוֹבְמוּנִיא בוֹבִם וֹנֹ QC4

كَلْحُدُر يَهُكُم كُهِ يَثَرَبُ مَقُولِهِ وَلَا مَقُولِهِ וּבְשַּׁר זֶבַח תּוֹדָת שְּׁלְמָיו בְּיִוֹם

יַצְנַע מָנֵיה עַר צַפְּרָא: ליום לוובלניה והאַכול לַאַ יִבְשָּׁר וָכְסָת תּוֹדָת קיִדִשׁוֹהִי

بظفَلَالِهِ لَكِوَبُولِ طَفُودِ يَجُحُر: בּוֹנִם עַלַבוּבוֹ אָטַ וּבְּעוֹ וֹאָכֹץ

كظلالي

: ١٤١٤ :

けにひと

زن٪خرد: ירושהאר מניה זְתְ נְכַסְתֵיה יִתְאָבִיל וּבְיוֹמָא ביולא ביקביב נאם נבבא או נבבא נכסת

はないは必に

ĊĊĀL

ťĊĊŮΧ

thanksgiving. sacrifice of his peace-offerings for 13 shall present his offering with the With cakes of leavened bread he

peace-offerings against the altar. dasheth the blood of the LORD; it shall be the priest's that each offering for a gift unto the And of it he shall present one out of

until the morning. offering; he shall not leave any of it shall be eaten on the day of his 15 peace-offerings for thanksgiving And the flesh of the sacrifice of his

that which remaineth of it may be his sacrifice; and on the morrow be eaten on the day that he offereth a vow, or a freewill-offering, it shall But if the sacrifice of his offering be

day shall be burnt with fire. flesh of the sacrifice on the third But that which remaineth of the

تَمُرْيَمُ فَكُم نَمُلَكِ:

^{עז} וְתַנּוְלֵוֹר מִבְּשָּׁר תַּוֹּבְתַ בַּיּוֹם וּדִּיִשְׁיִיםְ

- ברוממין כל גרכו: מין ומין י' מלום, כך מפורש במנחום (דף עו.), ושעורן ס' סלין ירושלמיים שקן ו' מדבריים כ' עשרון: מדברת. לחס מלוע כאן: והקריב על זבח התודה. ד' מיני למס, מלומ, וכקיקין, ורצוכס, ג' מיני מפס, וכמיצ על מלם למס ממץ וגו', וכל של של אחם מאלה נדר שלמים הללו, שלמי חודה הן, וטעונות לחם האמור בענין, ואינן נאכלין אלא ליום ולילה, כמו שמפורש ומולם שנמרפא, שסס לריכין לסודומ שכמוב בסן יודו לם' מַמְדּוֹ וְנְפְּלְאוֹמָיו לְבְּגֵי מְדָס. וְיִוְבְּמוּ וּבְמֵי מוֹדֶס (מסליס קו, כא־כב), (12) אם על חודה יקריבוו. אם על דבר סודאס על נס שנעם לו, כגון יורדי סיס, וסולכי מדברום, ומבושי בים האסורים,
- (13) יקריב קרבנו על זבח. מגיד שאין סלחם קדוש קדושת הגוף (שם עת:) ליפסל ביולא ועצול יום, ומללחת לחולין
- 7.): ובשכה לבעלים מוץ ממוה ושוק שבה, כמו שמפוכש למטה מנופת מוה ושוק בשלמים (פסוק לד), והמודה קכויה שלמים (ובמים (14) אחד מכל קרבן. למס אחד מכל מין ומין יעול למרומס לכסן העובד עבודמו והשאר נאכל לבעלים (מנמות עו:), בפדיון עד שישמע הובה:
- מוא כל סלילס, אס כן למס אמרו עד מנומ, כדי לסרמיק אדס מן סעצירס (ברכות ב.): ולילס (ובחיס לו. מ"כ פרק יב, א): ביום קרבנו יאכל. וכומן בשרס ומן לחמס: לא יניח ממנו עד בוקר. אבל אוכל (פו) ובשר זבח חודה שלמיו. יש כאן רצויין הרצה, לרצות ממאם ואשס, ואיל נויר, וחגיגת י"ד, שיהיו נאכלין ליוס
- בְּנֵי לְבְּׁמְוְן וְמַּיְּׁם וֹמְּלִם (בְרִטְםִיִּם לְוֹ בְרִ) מַם וְלְבָּם וְלְבָּם מָלְמֶם (דְנִימָלְ מִי יג): ומטחרת והגותר ממגו. בלסעון, יסלל. (ס"ס וסנופר ממנו יסלל) וי"ו זו יפירס סיס, ויש כמוס סרבס במקרס, כגון וָשַׁבֶּס (16) ואם גדר או גדבה. עלא הביאה על הודאה על נס, אינה מעונה לחם ונאכלה לב' ימים, כמו שמפורש בענין:

אּ מְּלְלְּוּו בּוֹּוִם עַמִּּלְיִמְ, לְאִ יֹבֹּגֹּעִ נאָם בֹאַכְלְ יֵאַכֶּלְ מִבָּמָּנִ בְּנָבַע

בָּלְשְׁרִוּר יֹאִבָּלְ בָּשֶּׁר: לא "אֹלָל בֿאָת וֹמִבֹּוֹ וֹעָבֿמָּר لْلَاقُهُد كَمُلِدينَاهُ خَرَدٍ مُثَلَّا إِنَّا لَا يُعْرِدُهُ لَا يُعْرِدُهُ لَا يُعْرِدُهُ لَا يُعْرِدُهُ ل

בעשות: אַלְגִּוּ וֹנִכְּבְׁעַבִּי בַנְּפָּאָ בַנְצִיּ تهٰذِمْنط هُهُل حَبيثِت نَصْطُعُكِن لْكَرُّقُم كَمُلْكِ سَهُكُمْ خُمُّكِ مُنْكُلِكُ لَا يُطَالِّ

בספרי ספרד ואשכנו) ַבַהָּוֹא מִעַּמֶּיהָ: (פּ) (אין פּרשה אַמֶּב לִיהוֹה וְנְכָּרְתָּה הַנֶּפָּשׁ لْهُكُمْ مَا خُمُدٍ يُآمَلِ لَاهُمُ مُنْاتِ لَنْدِيمِ مَا خُمُدِ رَحُونِ طِيلَةً لِهُ הְמִאָּנִע אַנְ בַּבְּלַגְהַמֵּבֹא הַמָּא מִסְאָבֹא אַנְ בַּבָּלְ הָבוּא מִסְאַב בּׁמְּמֹאַנ אַבְם אָנו בּבֹבומָנו בְּבֶלְ עַבְּמְמָא

בַּ וַיְדַבֶּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

الكيرا: בּלְ עָלֶּד מִּוּע וֹכֵּמִּד וֹמֹו לָא בֹּלְ טַּנִד שִוּע וֹאִמָּע וֹמוּ לָא يَقُد جُرَفُرُ، نَشِلُجُر كِعَرْب مَرْبِ مَن فَدْ، نَشِلُجُر ذِيْرَمَد

> מניה חוביה יקביל: ליה מְרַחַל יָהֵי נָאָנָשׁ דְּיִיכוּל במלבור וטוע לא וטטהור שׁלִינִאָּר לָא יָהִי מֹבֹמֻּב וֹכֹסַנוּ לוּגַמְוָנוּ, בֹּוּנִמָּא **ガロガロハガ**

בובכו למודשא ויכול בשר מֹסֹאַב לָא וֹטַאַכֿוּלָ דָּנוּנֹאַ יִבְשָּׁר קוּדִשְׁא דִיקְרַב בָּכָל

ליוְשׁנְא בּלַבְם וֹן יִסְאִיְבָתִיה נאָנשׁ דַנוכול בִשְּרָא מָנָכַסָת

דַקְרֶם יָנְ וְיִשְׁמֵּיצֵי אֲנְשָׁא הַהוֹּא בַּטְגַאַבוּע אַנְאָג אַן בּבֹגוֹבאַ נאות אבו נפוב בבל מפאב

הֿבוָנו וֹנֹמִשׁנגוּ אָלֹמָא נַנוּא

shall be cut off from his people.

shall be cut off from his people. pertain unto the Lord, that soul hoidw, egrirofto-oseaq to sofirose thing, and eat of the flesh of the beast, or any unclean detestable uncleanness of man, or an unclean unclean thing, whether it be the And when any one shall touch any

his uncleanness upon him, that soul

that pertain unto the Lore, having

of the sacrifice of peace-offerings,

the flesh, every one that is clean

shall be burnt with fire. And as for

unclean thing shall not be eaten; it

the soul that eateth of it shall bear

it shall be an abhorred thing, and

imputed unto him that offereth it;

not be accepted, neither shall it be

sacrifice of his peace-offerings be at

18 all eaten on the third day, it shall

And if any of the flesh of the

And the flesh that toucheth any

may eat thereof.

his iniquity.

But the soul that eateth of the flesh

:Sarives And the Lord spoke unto Moses,

sheep, or goat. 25 saying: Ye shall eat no fat, of ox, or Speak unto the children of Israel,

לא מעלס ואת במחשבס, ואס חשב פיגול יסיס: והופש האכלה ממנו. אפילו במוך סומן, עונס משא: לומר המקריב חומו לה יחשב, בשעת הקרבה הוה נפסל, והינו נפסל בשלישי (מ"כ פרשתה ה, ה). וכן פירושו בשעת הקרבמו (18) ואם האכל יאכל וגוי. בממשב בשמיטה לאכלו בשלישי הכמוב מדבר יכול אם אכל ממנו בשלישי יפפל למפרע, מלמוד

ואחם ללמד על קרבן עולה ויורד שלא נאמר אלא על עומאח מקדש וקדשיו: יד, ג. מכום יד:). ג'כריפום פֿמורום בפֿוכלי קדשים בפומפֿם הגוף, ודרשוה רבופינו בשבועום (ז.), פֿסם לכלל, ופֿסם לפּרט, וסבשר אשר יגע בכל ממא וגוי. ואוסרת ממא שאכל את המסור אינה מפורשת בתורה, אלא תכמים למדוה בגוירה שוה (מ"כ (20) ושמאחו עליו. בעומהה הגוף הכחוב מדבר (ובחים מג:), הבל עהור שהכל הה העמה, הינו ענוש כרה, הלה הוהרה, יל מין לקלעים אפורס, כמו שכמוב במלר אסל מועד יאכלוס, בבשר זה אני אומר לך כל מהור יאכל בשר, אפילו בכל העיר): הבעליס, לכך נאמר כל עהור יאכל בער: (והבשר כל שהור יאכל בשר. כלומר כל מה שאפרמי לך במעאמ ואשס שאס שהור יאכל בשר. מס מלמוד לומר לפי שנאמר וַ זַס וְּבָּמֶיף יִשְׁפֵּף וְסַבְּּעֻׁר פֹּאַבָל (דבריס יב, כו), יכול לא יאכלו שלמיס אלא (91) והבשר. של קדש שלמיס אשר יגע בכל ממא לא יאכל: והבשר. לרצות אבר שילא מקלחו, שהפנימי מוחר: כל

עאַרֶלְהוּ: הממוע לבלג מלאבוע ואבלג לא ההעברה לבל עבידא ומי*ב*ל לי נְעַלְב יְנְבַלְּעְ יְנִעַּלְב מִנְבְּּנִע יִּעִרָב עִּבְיִגְא יִעִּרַב עַבְיִרָּא

לא שוכלוניש:

eat of it. other service; but ye shall in no wise torn of beasts, may be used for any itself, and the fat of that which is And the fat of that which dieth of

בות מורה: ליהוְה נְנְכְרְתָה הַנָּפָשׁ הָאֹכֶלֶה בֵּיִם יִי וְיִשְׁמִיצִי צִּנִשְׁא דְּיִיכוּלֹ מַעַּמִיה: בּׁג בּּלְאַבֵּלְ עְּבֶּר עָן עַבּּעלָע אָבִג כֹּלְ גַּיִּגִכִּוּלְ עַּוֹבֹא מִן

ממָנָה אַמֶּה בִּעִּירָא דִּיקְרֵיב מִנַּה מִּוֹרְבָּנָאִ

shall be cut off from his people. LORD, even the soul that eateth it offering made by fire unto the 25 beast, of which men present an For whosoever eateth the fat of the

מוּשְׁבֹתֵיכֶם לַמִּוּף וְלַבְּתַמֶּה: ºº וֹכֹּלְ_בַּׁםְ לַאָּ עאָכֹלְוּ דַּכִּלְ וֹכֹּלְ וַבְּׁמִא לָא עֹוּכֹלְוּוֹ דַּכִּלְ

מוְטַבְנֵיכוֹן דְעוֹפָא וְדִבְעִינִא:

Whosoever it be that eateth any beast, in any of your dwellings.

blood, whether it be of fowl or of

And ye shall eat no manner of

בספרי תימן) ದ್ವರ್ಥ: (ಡ) (XY Grwn

ַּ װְמְּשֵׁגִּגִּ אָׁלָמָא בַּרַהּא מַעַּמֵּיה: בל אוֹה בייכול בל דַם

from his people. blood, that soul shall be cut off

נִיְדַבֵּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

of peace-offerings unto the Lord Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses,

:Saryas:

מַנְבַּע שֶׁלְמֶּינ: ליהנות יביא את קרבנו ליהנה oz הַמַּקְרֵּיב אָח־זָבָח שֶׁלְמָיוֹ דִּמְקָרִיב יָח נִבְּסָח קּיִדְשׁוֹהִי يَدُدُ هُمْ خُرْدُ نَشُدُهُمْ مُهُدُّ مَعْنِد مَا خُدْد نَشُدُهُمْ خُمُّنَاد

peace-offerings. LORD out of his sacrifice of shall bring his offering unto the saying: He that offereth his sacrifice

خفتر نياب: אַת הַחַזָּה לְהַנִיף אֹתָוֹ הְנוּפָּה יָת חַדְיָא לְאָרָטָא יָתִיה צַּרָטָא לפני יהוֹה: 🇽 אָטַרַתַּתַקְלֶב עַלְרַתְּלְבְּתְּלִי וְבִיאָפּוּ יִתְ תַּרְבָּא עַלְ תַּדְיָא יִיִּתִינִיה גַּבְינִ עַּבְרָאָנִי אָט אָהָּג וְטַנְיִנִ וֹבִינִי וּנִינִוּ וֹנִילָוֹ וֹט פּוּבְבָּנִיּא בּינִ

יכול שיסה אף החום להשים, לכך נהמר הה החום להניף וגוי:

Гокр. for a wave-offering before the bring, that the breast may be waved the fat with the breast shall he offerings of the Lord made by fire: His own hands shall bring the

- אין איפור חל על איפור (חולין לו.): האברהו. אמרס מורס יבוא איפור נבילס וערפס ויחול של איפור חלב, שאם אכלו ימחייב אף על לאו של נבילה, ולא מאמר (24) יעשה לכל מלאכה. באולימד על החלב שאינו מעמא מומאת נבלות (פקחים כג. מ"כ פרשחאי, ח): ואכל לא
- בכל מושבות, ובמסכת קדושין בפ"ח (לו:) מפרש למה הולרך לומר: (62) לעוף ולבהמה. פרע לדס דגיס ומגניס: בכל מושבוחיכם. לפי שסיא מונת סגוף ואינה מונת קרקע נוסגת
- יביאבו. ואת החוה למה מביא, להניף אותו הוא מביאו, ולא שיהא הוא מן האשים, לפי שנאמר את אשי ה' את החלב על החוה, ַניַקְמֵר סַמַּלְבִּיס סַמָּוְבַּמָּס (שׁס מִ, כ), למדנו שג' כסניס וקוקין לס, כך מפורש במנחות (דף פב:): אח החלב על החוה לְּבְּקִיף וגוי (ויקרסֿ י, עו), ולסֿמר סמנופס נומנו לכסן סמקעיר, ונמלסֿ סמוס למעס, ווסו שנסמר וַיָּשׁימוּ סֶׁמַ בַּמַלָּבִיס עַל בֶּמָוֹת סכסן סמניף נמנא סחום למעלם וסחלצ לממס, ווסו סאמור צמקוס אחר עוק סַּמְּרוּמֶט וַמַּוָסְ סַמְּנוּפֶט עַל אָצֵי סַמַלְבָּיס יָבִּיאוּ אח אשי חי. ומס סן סאשים, את סמלב על סמוס: - יביאנו. כשמביאו מבים המעבמים נותן סמלב על סמוס, וכשנומנו ליד (30) ידיו חביאינה וגרי. שמסא יד הצעלים מלמעלה והמלב והחווח וחניץ בה, ויד כהן מלמעה ומניפן (מוחוח שא:):

نڂڴڒ؞ڔ؞ مقاجبت بببت يبنت جلايبا %は_正正さて

לכבון מוּבְהוּ שַּלְמִיבֶם: ผู้หนุ ผู้เป บฺะ่ผู้เป ช่ช่าง ช่าเผิบ

הקנה שוק הימין למנה: נאַט_טַטַלֶּר מִבָּלָוֹ אַנִגַוֹן לַנְי הַמַּלַבֶּיב אָנר־בַּם הַשָּׁלְמָּים

לְטַׁלַ מִּגְּם מִצִּינ בַּדָּג וֹמִּבַצִּלִי: אָטָׁם לֹאַנְיוֶן נַכְּנֵוֹן וּלַבֹּוֹוּיִ וּהְבֹּאָלְ מוּבְּעוֹ, הַּלְמִיהָם וֹאָשָּׁוֹ בּי אָת־חַוֹּה הַמְּנוּפְּה וָאָתוּ שָׁוֹק

خَصَتُا حَينِتِت: מַאִּשֶׁי יְהְוָה בְּיוֹם הִקְּרֵיב אֹהָם

מֹמְשׁנוּ אִלְּם מֹאֹנ בֹּנֹג וֹמְבֹאֹלְ בּגבבוּוֹ זֹטִבוּוֹ מוֹ בֹּנּג וֹמָבֹאֹלְ אַשֶּׁר צְּנְּה יָהְנְה לְהֵת לְהָם בְּיוֹם בְּפַבֵּיד יִי לְמִפַּן לְהוֹן בְּיוֹמָא

חַקָּת עוֹלָם לְדוֹרְהָם:

ילוֹבַע הַאָּלְמֶים: ְּלְטַמּׂאָנִ וְלְאַמֵּׂם וְלְמִּלְיִאָּיִם יִלְטַמִּטִא יִלְאַמִּמָא יִלְטוּרְבָּנִיָּא راهُم يَمَارُم جُنْدُمُ خَفِرْضُم جِه هَنْدِرْمِه خَيْدُمِه جُنِرْمِهِ

> swore nbou the altar; but the breast | Take כַּבוֹנִא

לְבְּוֹנִיא מִוֹכִסְנוּ XGLMIUX ווֹנו הַלֹא ドバスバス إعاثاتنا

İĊŌĽ

דַיִּמִינָא לְחְלָה: هَلَالِ لَا يُدِرِينَا بتات ふべく

ÄÄLÄS: וללנוני. ללום מלם מו לני ויהקית וְהָהוֹן לְצַּהַרוֹ פְּהָנָא לני ישְׁרָאֵל מִנְּכְסָת קּיִרְשָׁיהַיוֹן מַלֵּא בַאַפּבותוּטָא לַכּוּבוּט מִן אָבׁנ. זֹט עַבְּיֹא בּאִּבְמוּטִא וֹנִט

וֹאָט מִמְּטַׂט אַנְירִן נִמִּמְּטַׂט בּּנְינִי בַּאֵ רְבִּיִט אַנִּירִן יַרְבִּיִּט

يدخك حدا نضيبا كهفهه كناه לווני מפונלוגא בּנוֹ לּנוֹמֹא

<u> לְּיִם הְּלָם לְבְּבִיתוּוְ:</u>

ילְנֹכְסַנֵּ לִידִּשְׁיָּאִ:

sacrifice of peace-offerings; guilt-offering, and of the sin-offering, and of the meal-offering, and of the burnt-offering, of the This is the law of the

generations.

priest's office;

consecration-offering, and of the

It is a due for ever throughout their

in the day that they were anointed. given them of the children of Israel,

which the Lord commanded to be

minister unto the Lord in the

36 of his sons, out of the offerings of

ever from the children of Israel.

have given them unto Aaron the

sacrifices of peace-offerings, and

the children of Israel out of their

thigh of heaving have I taken of

For the breast of waving and the

have the right thigh for a portion.

peace-offerings, and the fat, shall

He among the sons of Aaron, that

32 unto the priest for a heave-offering

. 'snos sin bas s'nors A blis sons'.

And the priest shall make the fat

And the right thigh shall ye give

33 offereth the blood of the

out of your sacrifices of

peace-offerings.

priest and unto his sons as a due for

the Lord made by fire, in the day

Aaron, and the consecrated portion This is the consecrated portion of

when they were presented to

- (מ"כ פרק מז, ד): (IE) והקפיר הבהן את החלב. ולמר כך וסיס סמוס ללסרן למדנו שלין סצער נלכל צעוד שסלימוריס למעס מן סמוצמ
- (22) שוק. מן הפרק של הרכובה הנמכרה עם הרחש עד הפרק החמצעי שהוח סובך של ירך (חולין קלד:):
- (33) המקריב את דם וגוי. מישסום כפוילוריקמו ולסקטיר מלביו, ילם ממם בשעם זריקם דמיס פו בשעם סקטר מלביס
- (46) החנופה החרומה. מוליך ומנים מעלה ומוריד (קוכה לו:): שמינו מולק בבשר:
- (עב) ולמלואים. ליוס מינוך סכסונס:

בְּמִלְבַּר סִינֶי: (פּ) לְנַלְנְיִׁר אָנַן לַנְלָּנְיִנִים לִיהְנָיִ oti ביום צילו אָת־בְּנֵוּ ישִׁרְאָל ' פּינִי בְּינִים צילוּ ישִׁרָאָל ' אַשֶּׁר צְנְּהַ יְהְנְה אָת־מֹשֶׁה בְּתַּרְ

ردיעי וַיְרַבֶּר יְהֹוְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: װִמֵלִיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

בְּאֵרְים נְאֵת סָל תַמַּצִּית: וְאָתוּ פָּר הַחַטְּאָת וְאָת שָׁנֵּוֹ ្ច នៃឬ ឬឝ្សុក្រជ ន្លេក ឃ្លួញ ក្នុងម៉ាក្ קַח אָרַצַּהַרֹן וָאָרַ~~בְּנָרַ~~נִי אָהַוֹּ

פַתַּח אָהֶל מוֹעֵּד: ּ נְאֵט כָּלְבְיַמְּנֵיה תַּלְּנִיגְ אָלְ וְיָה כָּלְ כִּנְאָּהָא כִּנִיִּה לְטָרַע

אָבֿל מוּעָר: كمبرز زمجمتك لإلائات لاكالهما ווַעַשׁ מֹשֶּׁה כַּאֲשֶׁר צְּוָה יְהוֹה וַעְּבָּר

رَيْرَهُبِين: يْلِدُ بَايَٰذُكُ كُيْسُدُ خَيْلًا يُبَالًا فَبَيْظُمُ لِمُوَجَّدِ بِيْ كُنْسُولِةٍ: ದೆಜ್ಞಗ **ダイ**「다゚なず」

בּלנו נוֹבְעַל אָטָם בּמֶנם: ° וּלְבֹבר מְמֵּע אִּטַ־אַּנֹבְן וֹאָטַ וֹלֵבוֹר מָמֵּע זִט אַנֹבון וֹנִט

کا جا: ניַהְנְּר אָתוֹ בְּהַשֶּׁב הָאָפָּׁר נִיּאָפָּׁר עַמְּמָרְ וְנְיַתְּן מְּלְיִנְי אָתְרְהָאָפָּׁר יָתְ הָעִּילָא וִיהַב עַלְיָהִי יָתּ ע אָעוּן בְּאַבְנְּטִ נַיַּלְבָּטִּ אָעוּן אֶתַ יָמִיה בְּחִטְּנְנָא וָאַלְבָּישׁ יָמִיה נימן עליר אָת־הַבְּמֹנֶת נַיִּהְנָּר וִיהַב עַלוֹהִי יָת בִּתְּנָא וְזְרֵיי

ŪŪÖ.□: אַבְיַנְעָהֵוֹ אַנַיַנִאִנגַים וֹאָנַ בַּנוּהָנֹא נִנ אִנַנִּא נֹנִי טִוּמָּנֹא: נַנְשֶׁם עָּלֶיו אָת־תַהָשֶׁן נַיִּתּן וְשִׁיִּי עֲלִיהִי יָת הוּשְׁנָא וִיתַב

> ברם וו במרברא דסיני: וֹמְבֹאֵל לְלַבְבֹא זֹט לַנּוֹבְּלִינִוּ בְּסִינְי בְּיוֹמֶא בְּפַבּיִר יָנִי בְּנִי הְפַקּיר יוַ יַת משָה בַטּוּרָא

בַּמִּירַיָּא: ווט טבון גלבון ווט סלא בבוטא וית מורא דישטא אַמִּיה וְיָח לְבוּשִׁיָּא וְיָת מִשִּׁחָא לבוד וֹנו אַנִוֹנו וֹנוֹנו בֹּנונוּו

ַלְטַׁבַת מַּמֶּבּן וַמִּלָּא: יִגְ יִמֵיִה וְאִטְבָּנִישָּׁם בְּנִמְּשָׁאִ

ממבן ומנא:

וֹאַמֹּע מָמִּע לַכֹּוֹמִּשֹא בּגוֹ

לנוטי נאַסטי נָטָרון בְּעַיָּא:

אַנפּוָבֿא וֹאַטַׁכֿוּוֹ בָנִעּ בֿנע: אַיפוּרָא וְזְרֵיז יָהֵיה בְּהִמִּין

> fent of meeting. congregation at the door of the and assemble thou all the

door of the tent of meeting. congregation was assembled at the 4 commanded him; and the And Moses did as the LORD

and the basket of unleavened bread;

the sin-offering, and the two rams,

Take Aaron and his sons with him,

And the Lord spoke unto Moses,

unto the Lord, in the wilderness of

that he commanded the children of

Israel to present their offerings

Moses in mount Sinai, in the day

which the Lord commanded

anointing oil, and the bullock of

and the garments, and the

to be done. which the Lord hath commanded gnidi shi si sidT' :noisegargnoo ? And Moses said unto the

sons, and washed them with water. sid bns norsA 1dguord səsoM bnA

bound it unto him therewith. woven band of the ephod, and girded him with the skilfully ont the ephod upon him, and he and clothed him with the robe, and and girded him with the girdle, And he put upon him the tunic,

the Urim and the Thummim. him; and in the breastplate he put And he placed the breastplate upon

- ביום כאשון למלואים חור וזרוו בשעת מעשה: קמנו בדברים ומשכסו: - ואח פר החשאח וגר.. אלו סאמורים בעניץ לוואת המלואים בואתה מלוה (שמות כע) ועכשיו (ב) קח אח אחרן. פרשס זו נאמרס שבעם ימיס קודס סקמת סמשכן, שאין מוקדס ומאותר בתורס: - קח אח אחרן.
- (5) הקהל אל פתח אהל מועד. זס למד מן סמקומום שסמויק מועע למ סמכונס:
- קוק בפרשת המלואים פירשתי בואתה מלוה (שם): (פ) זה הדבר. דברים שמרמו שלני עושה לפניכה לוני הקב"ה לעשות, ואל מאמרו לכבודי ולכבוד אמי אני עושה. כל הענין

כּאֲשֶׁר צְּנָה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה: פְּנְיוֹ אֲתְ צִיץ הַזְּהֶב נֵזֶר הַלֹּהֶשׁ וַנְשֶׂם אָת־הַמָּצְנָפָת עַל־ראַשָּׁוֹ וְשִׁנִּי יָת עַצְנָפְּתָּא עַל רֵישִׁיה

יִי יָת מֹשֶׁה: לַלְילָא בַּלוּדְשָׁא כָּטָא בַּפַּקּיד אַרַבַעַרָּאַ בּבַערַבּאַ והוו גל מצופסא לפביל

as the Lord commanded Moses. set the golden plate, the holy crown; 9 and upon the mitre, in front, did he And he set the mitte upon his head;

אַמֶּבַבְּנוֹלַבַּמ אָטֶׁם: נימְשָּׁם אָת־הַמִּשְׁבֶּן וְאָת־כָּלִ- דִּרְנְהִיתָא וַרַבִּי יָה מַשְּׁבְּנָא וְיָה <u>्रिक्र</u> प्रथम् श्रम् क्षुद्धा प्रविक्रेपेत स्ट्र

בלק גבוני וֹפַבּוּהָ וֹטִבוּוֹי:

that was therein, and sanctified and anointed the tabernacle and all And Moses took the anointing oil,

<u>וְאָטַרַכַּנָוֹ לְקַדְּשֶׂם:</u> וֹאָטַבלגַבלָּגוּ פַעַמִים וַיִּמִשָּה رَزَا بَرَقُونَ مَرِ لِمَاكِلَ مُتَكِّم لِهُكِ مُونِكِ مَرِ مَلِ خُلِهُ مُحَمَّ

خْطَيْشِينَالِيا: نهُلاـتخذِد څرړن، زئد چ،ږئې نئب څې.مږد אָט_טַמָּוֹבָטַ וֹמֹּנוֹ וֹנַבֹּוֹ יָט מֹוֹבַבַּטֹא וֹיִט כֹּב

and its base, to sanctify them. altar and all its vessels, and the laver п altar seven times, and anointed the And he sprinkled thereof upon the

upon Aaron's head, and anointed

And he poured of the anointing oil

אַהַרְן וַיִּמְשָׁח אָתִוּ לְקַדְּשִׁוּ: הוצק משטו המשור על ראש נארים ממשחא דרביםא על

לְקַבְּשׁוּתֵיה: ilak ripiri jiti jak

LORD commanded Moses. bound head-tires upon them; as the girded them with girdles, and and clothed them with tunics, and And Moses brought Aaron's sons,

him, to sanctify him.

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: هَدُرُم تَبْلُخُمُ كُلُو طَرُحُمُهُم يَنْ فَيُدَا لِهِنُوا كَبِيرًا طَائِمًا تترك فيه كهنا تتباؤك كمها بعج فالمدا جمدنا الأحدد بمايا וּנֹבְוֹדְ מְמֶּע אָטַ בּּדָוֹ, אַנִּבְן וֹבַוֹרַ מָמֵּע זֹטַ בּּדָּוֹ אַנִּבְן

בְּמָא דְפַבֵּיר יִיָּ יָת משֶה:

יסמַב אַבַרן יבְנוֹהי יָת יָדִיהוֹן

וֹלונר וֹט טווֹא בַּוֹםמוֹא

על היש הורא דַּחַשָּׂהָא:

of the bullock of the sin-offering. sons laid their hands upon the head was brought; and Aaron and his And the bullock of the sin-offering

רַאָּמֻ פַּר הַחַמָּאָת: אַבַרְן יבְנִיוֹ אָת־יְדִיהָם עַּלַ ניגש אָת פַּר הַחַמָּאָת נִיסְמֹדְּ

סְׁעוֹר סְׁעוֹר בָּאָגְבָּעְיִי וְעַכִּי וַיִּשְׁחְׁט וַיִּפְּח מֹשֶׁה אָת־הַדְּם וּנְכַס וּנְסֵיַב מֹשֶׁה יָת דְּמָא

tor it. sanctified it, to make atonement blood at the base of the altar, and gninismer edt tue beruoq bas his finger, and purified the altar, 15 horns of the altar round about with the blood, and put it upon the And when it was slain, Moses took

تَفَاقِتَ رَزُكَكُ لِمُكَادِ ذُرَقِكَ مُكِّرِد: ﴿ ذُولُهُ مُرَانِدِ: 34_-וֹאֶט_בַבְּם ふれん בּאָגֹבֹּתוּ וֹנְטַמֹּא אָטַרַטַמּוְבַּטַ פּ זַנְיהַן עַל־קַרְנֹוֹת תַמִּוְבֶּת סְבִּיב וַיְתַּב עַל קַרְנָת עַרְבְּתָא

(8) את האורים. כתנ של שם המפורש:

- (9) וישם על המצופה. פחילי מכלח הקבועים בלין וחן על המלופח ומלח הלין חלוי במלופח:
- (11) ויו ממנו על המובח. לא ידעתי סיכן נלמוס בסואות סללו:
- (12) ויצק. וימשה. במחלה יולק על ראשו, ואח"כ נומן בין רימי עיניו, ומושך באלבעו מוה לוה (כרימוח ה:):
- (13) ויחבש. למון קמירס:
- טכפנוט: (EI) ויחשא את המובח. הְּמְּחֹוֹנְעֵבְלוֹ תְּצְיִה ליכנם לקדושה: ויקדשהו. בעבודה זו: לכפר עליו. מעתה כל

ريקער מעה המוְבֶּחָה: نڠڡۦۿۊ؞ڽڂڂڔؙٮڹڠڡۦؿڂڂؿٳ ⁶¹ עַל־הַפֶּּרֶב וְאֵח יֹתֲבֶח הַכְּבֶּר וּשָׁע אֶעַבּלְעַעַ

dÿn: לַמַּטַנְהָ כַּאַמֶּר צַנָּה יְהַנָּה אָתַ־ י וְאָת־פְּרְשׁׁי שְׁרָף בְּאָשׁ מִחָיץ וֹאָטַ עַפַּׂר וֹאָטַ קָרַוָ וֹאָטַ בַּׁמְּרָן וֹיִטַ טַוָּרָא וֹיִטַ מַמָּכִּיִּצִּ וֹיִטַ

لېم ئېزے: هَلَالًا الْحُدُرُا هُلَّا إِيَّالًا هُمَا أَنْهُمُ الْمُؤْمِدِ هَبُرَا الْجُدَلَيْنِ بِمَ يَتَالِهِ וּשְׁבֶּר אָט אָנג הַמְּלָנִי וֹיִּסְמֶּרֶנִי

מַּלְ־הַמִּוְבָּהַ סְבָּיב: נִישְׁחָמַ נִיּיְרֹק מֹשֶׁר אֶת הַנְּם וּנְכַס יּוְרַק מֹשֶׁה יָת דְּמָא עַל

نَّلُالِ لِنَظْلُدِ: משֶׁה אָת־הָרֹאִשׁ וְאָת־הַנְּהָהָים וֹאֶּט_בֹאָוֹלְ נֹטֹּט לְנִּטִׁנֻוֹוֹ וֹוּלֵמֶּר

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: לְבֵיחַ נִיחֹתַ אָשֶּׁר הוּאַ לַיהוָה چِל־הַצַּיִל הַמִּוְבֶּהָה עַלָּה הָוּצִּ ב רְחַץ בַּמָּוִם וַיַּקְמֶר מֹשֶׁה אָת־ וֹאָנַ_וַמַבוֹעַב וֹאָט_וַכֹּבְתֹּנִם

\$ט_נֹבונום הַּלְבַרָּאָהָ בַּאָנִילָ: עמלאָים ווּסְמְלֵי צַּעַרָוֹ יִבְּנָיִוּ וּלַבֶּק אָטַבְיבָּאָנֹלְ עַהָּגָּיִ אָנִלְ

בּלֹבְוְ עַוֹּמֶׁלִּינִי: ئمَح خِثا نُدرِ تَانَٰتُرُنِهُ لَمَح خِثال ⁶² עַל־ִּהְנְיִּךְ אָטָן־צַּהַרָּלְן הַיְּמְנְיִר राःभृतेय। राजुन वर्ष्णनं वर्द्धतं राःद्धा

> משה קמרבקא: כולון ווט שובעון ואַפוע וני שותר פּבְּרָא ונת פּרָהַיוּ ונסיב יח כל הרבא דעל גוא

> <u>וְּפַּמֵּיד יְיְ יְת מֹשֶהֹ:</u> בונג מבנא לְמַמֶּנוֹעִא כֹמֹא לּהְבוּע וֹנִע אִנִלבוּע אָנִ**בוּג**

> על היש דַּרְרָא: וֹפֿבור וֹט בּכֹבא בּהֹּלִטֹא

> מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר:

אָבְרַיָּא וֹנְת עַּרְבָּא: וְאַפֵּיק מֹשֶׁה יָח בִישְׁאַ וְיָח ווע בכרא פּביג לאָברוִני,

the pieces, and the suet smoke. pieces, Moses made the head, and esti osni sus was cut into its

dashed the blood against the altar

sons laid their hands upon the head 18 was presented; and Aaron and his

And the ram of the burnt-offering

LORD commanded Moses. with fire without the camp; as the

17 its flesh, and its dung, were burnt

But the bullock, and its skin, and

their fat, and Moses made it smoke

the liver, and the two kidneys, and

To edol and the inwards, and the lobe of

And he took all the fat that was

And when it was killed, Moses

round about.

of the ram.

upon the altar.

a sweet savour; it was an offering the altar; it was a burnt-offering for made the whole ram smoke upon were washed with water, Moses And when the inwards and the legs

made by fire unto the Lorp; as the

the head of the ram. and his sons laid their hands upon 22 the ram of consecration, and Aaron And the other ram was presented,

LORD commanded Moses.

right foot. hand, and upon the great toe of his and upon the thumb of his right upon the tip of Aaron's right ear, of the blood thereof, and put it And when it was slain, Moses took

- (16) ואח יחרח הכבד. לנד סכנד, שסיס נועל מעע מן סכנד עמס:
- (שיל המלאים. איל השלמים שמלואים לשון שלמים שממלאים ומשלימים אם הכהנים בכהונתם:

אַלְיוֹן בַנְּבִיה דְּיַמִּינָא:

והק אליון יביה דימינא ועל

הל רום אודנא דַאַּהַרוֹ דַיַמִּינָא

ונכס ונסיב משה מדשיה ויהב

יָה יְדִיהוֹן עַל בִישׁ דִּכְּרֶא:

לובלניא וסמכו אַבורן ובנוניו

וֹבוֹנת וֹנו בֹבוֹא טֹוֹנוֹא בַבוּ

ענא בוב וו פּמא בפפור וו ות

לאַטַלבֿלאַ בֿוֹהוֹאָ לוּוַבַּוֹאָ

בלבא למבלטא הלטא בנא

בְּמִנְא וְאַפֵּיק מֹשֶׁה יָתְ בְּל

ווט פּוֹא ווט פֿבהוֹא שַכַּיכ

קַבֶּיב: مَنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ומכ למו נילם בימוני ניובט בוֹמֹּנִית וֹמַּלְבַלְּמֵוֹ יֹבִם בּוֹמֹנִית →
□ מְמֵּע מִן עַדְּם עַל חְנְיִּךְ אָוְנָם ווּלבר אָטַבלוֹ, אַבֿבוֹ וּיִטָּוֹ

יָת דְּמָא עַל מַדְבָּחָא סָחוֹר يزك וֹפֿבור וֹט בֹּנוֹ אַבַּוֹן וּיהַב

against the altar round about. foot; and Moses dashed the blood upon the great toe of their right the thumb of their right hand, and the tip of their right ear, and upon and Moses put of the blood upon And Aaron's sons were brought,

וֹאֶת שִׁיל הַיִּמֶּוֹן: ٳۼۣۄ؆؈ڗ؞ڽڿڮۯؠٳۼۣۄۦڽڔڿڽٳ עַבֶּבׁ נָאָע וּיִקְּע אָת־תַחֵקֶב וָאָת־הַאַלְיָּת

ונים שַבְּבְּבִינו ונִים מְּלֵא בְּנִמִּנֹאָ: שׁבּר כּבְּדְאׁ וְיָת תַּרְתֵּין כּוּלְיֵן ווט כֿל מַרְבָּא דְעַל מַּלְאַ וְיָת ולסוב זט שֹבלא וֹנִע אַלְוֹטֹא

and the right thigh. and the two kidneys, and their fat, inwards, and the lobe of the liver, and all the fat that was upon the And he took the fat, and the fat tail,

تِزَيْرٍ!: נֹמֶם מֹגַעַנֹם נֹמֹגַ מִּנִע לָטִם מֻּמֵּן אַטִּט וֹבְקָּיִלּ אָטָר ॐ ट्रेंद्रेंग ग्रंत ध्रुंत श्रंगत ग्रंत्रंत انظوَح بَيَقِيْدُنَا هُيُّلِادًا جَجَيْدٌ زِبَازُنَا انظوَجُهُ إِنَّوَقِيْدِيْهُ الْجَهِيْنَا يَبْ

נמלא דַיַמִּינָא: נאספוג חד ושוי על תרביא ולנוגלא צלטום לותח טבא לכוב לנוגלא פּמונטא שַבא

the fat, and upon the right thigh. and one wafer, and placed them on cake, and one cake of oiled bread, the Lord, he took one unleavened

unleavened bread, that was before

And out of the basket of

देवेर्दर रेप्ट्रीपः וֹמֹל כּפָּׁוּ בֹוֹנִוּ וֹנֹוֹנֵ אָשָׁם שׁוּנפֹּּע וֹמֹל וֹבוּ בּׁוַנְעוּ וֹאָבוּים וֹשַׁעוּוֹ נַיִּמַן אָת תַכֵּל עַל כַּבָּי אַנְרֵן יִיתַב יָת כּוֹלָא עַל יָדִי אַנְּרֹן

אָבֹמֹא פֿבֹם :::

for a wave-offering before the hands of his sons, and waved them hands of Aaron, and upon the And he put the whole upon the

הוא ליהוֶה: מלאָים הַם לְרֵיחַ נִיחֹת אַשֶּׁת קַּירְבָּנָיָא النَّاظُّلُ لِيَقِيْظُنُكُ مِنْ مِنْ لِمُعْلِكُ لِمُعْمَالًا خُمْلُخُنِّهُ مَنْ مُرْكُمُ

לבהוא טובלוא בוא שבם ::: XELL ムダビごせん رَاغِٰ لَا لَا يُعْرَفُ لِيَوْدُ وَهَا ثِلَا الرَّوْدِ لَا يُهِدُ بِهِ رَبِ اللَّهُ لِي رَبِ اللَّهُ

fire unto the LORD. savour; it was an offering made by consecration-offering for a sweet burnt-offering; they were a on the altar upon the their hands, and made them smoke And Moses took them from off

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: המקאים קמשה היה קמנה وم بالنواء جوزر ניקַח מֹשֶׁה אָת הֶחְזֶה נִינִיפָּהוּ וּנְסִיב מֹשֶׁה יָת חַדְיָא נַאֲרִימֵיה

LORD commanded Moses. the ram of consecration; as the the Loren; it was Moses' portion of waved it for a wave-offering before And Moses took the breast, and

- (26) וחלח לחם שמן. סיל רבוכה, שסיס מרבה בה שמן כנגד החלוח והרקיקין, כך מפורש במנחום (עת.):
- מלינו שוק של שלמים קרב בכל מקום מון מום: (82) ויקטר המובחה. משק שמש כל שצעם ימי המלוחים צחלוק לצן (עצודה זרה לד.): על העולה. חמר העולה ולח

וֹאֵט_בֹּנִגַ', בֹּנָגוּ אִטַּנִי: אָט_אַבֿוּגן אָט_בּׁנֹבְוּוּ וֹאָט_בּׂנֹוּוּ וֹמּלְבֹּלִב׳ׁוּ בֹּלוּוּ אִשַּׁוּ וֹוֹלַבַּהָ مَحْ عَكُ لِلْ مَحْ خُدُبُ لِللَّهُ حِي خُدُنُ لِللَّهِ حِيدُ لَا لَهُ حَي خُدُنُ لِ שניעי ימן הַדְּם אֲשֶׁר עַל־הַמּוְבֶּחַ נַיָּו וַיַּקַּח מֹשֶׁר מִשֶּׁמֵן

אַבְרָן וּבְּנָת יאָבְלֶבוּי: עמלאָים כַּאַמֶּר צִּיָּיִתִּי לֵאִמֶּר דָּפַּפּוֹרִית אַרָּוּ וְאָּנִר הַלְּטְׁם אַמֶּר בְּסָלְ לְחִנְּאִ דִּבְּסַלְ אוּוְבְּנָיִא בְּנָא אַב'ל מועצר וְשֶׁם האַבְלוּ וִמְנָא וִתַּפָּן הַיִּבְלוּן יָבִיה וְיָה י בְּלָוּ בַּמְּלָוּ אָעַ־הַבְּּמְּרֵ בָּמִּרוּ בִּמִּילוּ בִּמְּרָא בִּתְּיַבַ מַּמִּכַּן ينخهر ظؤت جِلاَ فِيلَ إِنْهُمُ يَهُمُ مِنْهِمَ خُعِيَااً إِخْصِنَاهِ

🌣 וְעַנּוְעָר בַּבְּמֶּר וּבַלְטָם בַּאָמ וּרִישְׁמָאַר בְּבִמְרָא וּבְלְטַם

: ◘ڭلأ. لك\$ מֹבְאֵנכִם כַּג מִּבְעָּה וְמִנִם וְמִבְּאֵ מפמיר שׁבְעַנְת יָמִים עַּדְי יִים מִלְאָת יָמֵין שָׁבְעָי יִמִּין עַדִּי הַשְּׁבְּעַ نظڤِتَالِ אָבُלְ מִנְמָּר לְאָ שֹׂגֹאנְ יִמִשְׁרַמ מַהָּכּּוֹ יִמְנָא לָא שֹׁפֹּלֵנוֹ

יְהְנָה לַעַּשָּׁת לְכַּפָּר עֲלֵיכֶם: ** פּאַשֶּׁר ְעַשְׁׁה ֻבּוֹיִם הַזְּיִה צְּנְיָה פְּמָא דַעֲבַר בִּיוֹמָא הָדֵין פּפּיר

בּוַבוֹ גַּוֹנִנוּ: אָנַרַ מְּשְׁמֶרֶת יְהַוֹּה וְלָאִ הַמְּנִתוּ וּפָּתַת אַהֶל מוֹעָּד הַשָּׁבוּ יוֹמָם

ದೆಜ್ಞಗ: (ರ) פסוקיס הַדְּבְרִים אֲשֶׁר־צְּנָה יְהֹנֶה בְּיַר־ י וֹלְמַמְ אַנְוֹרֶן יִבְּלָנִוּ אָטַר כָּלְ_

> וֹנִט פֿונִע, וֹנִט לַכוּהָ, פֿונִעֹי, וֹפֹצּישׁ יָת אַנַרוֹ יָת לְבוּשׁוֹהִי בְּנִוְהַי וְעַלְ לְבוּשֶׁי בְּנוֹהִי עְּמֵיה מַל אַבורן עַל לְבוּשׁוֹהִי וַעַּל ימן בְּמָא בַּמַל מַבְבָּחָא נַאַבִּי וּנְסִיב מֹשֶׁה מִמִּשְׁהָא דִּרְבוּתָא

יבניהי ייכליניה:

בנובא מיקדון:

יומון יהקרב קירבנירו: יוֹמִי מִינְבְּנְיִלוּ אָבִי הַבְּמֹא

!! לממבר לכפרא מַליכון:

אִטְפַּקּרִית: בּגוֹ וֹלַא טֹמוּטוּו אָבוּ, כֹּו וֹטֹמְבוּוּ וֹטַ מַמִּבַע מַוֹמִבָּא נומם ולולו שִׁבֹּאֹא ווְמִוּן יבְהָרַע מַשְּׁכַּן וַמָּנָא שַהְבוּן

וַעְבַּר אַהַרֹן וּבְנוֹהָי וַתְּ כַּל

sons' garments with him. garments, and his sons, and his and sanctified Aaron, and his upon his sons' garments with him, garments, and upon his sons, and sid noqu bas, aotsA noqu upon the altar, and sprinkled it oil, and of the blood which was And Moses took of the anointing

sons shall eat it. commanded, saying: Aaron and his basket of consecration, as I eat it and the bread that is in the of the tent of meeting; and there his sons: 'Boil the flesh at the door And Moses said unto Aaron and to

with fire. flesh and of the bread shall ye burn And that which remaineth of the

shall consecrate you seven days. consecration be fulfilled; for He days, until the days of your door of the tent of meeting seven And ye shall not go out from the

make atonement for you. LORD hath commanded to do, to As hath been done this day, so the

for so I am commanded. charge of the Lord, that ye die not; night seven days, and keep the 35 meeting shall ye abide day and And at the door of the tent of

commanded by the hand of Moses. things which the Lord And Aston and his sons did all the

וללמד שכקן גדול מעון פרישה קודה יום הכפורים שבעת ימים, וכן הכהן השורף את הפרה: (48) צוה ה׳ לעשות. כל שבעת הימים ורו"ל דרשו (יומה ב:) לעשות, וה מעשה פרה, לכפר זה מעשה יום הכפורים,

⁽³⁵⁾ ולא חמוחו. סא אס לא מעשו כן, רי אמס מייניס מימס:

⁽³⁶⁾ ויעש אהרן ובניו. לסגיד שנמן שלה סמו ימין ושמהל:

Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 181. haftarah are on page 168. On Shabbat Parah, read Maftir and Haftarah on page 172. On the The Haftarah is Jevemiah 7:21 – 8:3 & 9:22 – 9:23 on page 143. For Shabbat Zachor the maftir and

خُمَّلَالًا نَجُحُدُنُا نَجُنُطُنُا نَصُلَمُ عَالَى الْمُلَمِّحِ: אַמייי ניְהִי בַּיַּוֹם הַשְּׁמִינִּי קְרֶא מֹשֶׁה

קמָע לַאַּנַרְן וַלְבָּנִינִי, יַלְסָבִי וֹנִוֹנִי בּׁוּנֹמִא טַּמִּוֹלָאִנִי צַּבְּׁבַּא

his sons, and the elders of Israel; day, that Moses called Aaron and And it came to pass on the eighth

בּּוֹשְׁלֵבׁר לְעַמְּאָע וֹאָגִלְ לְמָלְע שִוּבֵּוּ לְעַמִּטֹא וּוֹבַר לְמַלְטֹא וַיַּאַמֶּר אֶל־אַהַרוֹ קַח־לְּוֹדִּ עַנֶּלְ

הַּלְמִוֹ וֹלֵבוּת בַּ בַּבָּם וֹנִי: נאמר לאַבוון פַב לָבַ מִּינַק פֿר

שמומם ועלבר לפני והוה:

הַּלְמִּגוֹ לַהַּלְטִׁא: خْلَامُنْ الْمُدَرِّجِ لَهُ مَالِ خُدْدِ مُثَلِّهُ למומר סבו אפור בר אוון בוו וֹמְבֹאָץ שַׁמַבָּוּץ

וֹכֵּבָה בָּנִי שְׁנָה הְּנָה הְיִּה הְיִים לְעַלֶּה: كِابَادِ شِمْدِدَ عِنْدَطِ كِالَافِهِنَا لِمُرْجَ ^י וֹאָּלְ_פֹּדֹּג וֹמִּבֹאֵלְ שַּׁבַּפָּׁר לָאִמְּר

נאַגל לשְׁלְמִים לְוְבָּתַ וְתִּיר יִדְכַר לְנָכְסָת קּיִדְשִּׁיָּא

וֹשׁבֹא בּווֹ מִטִּוֹּבִו לַכִּוּן: בַשְּׁמֵן בֵּי חַיּּוֹם יְחֹוֶה נְרְאָה דִּפִּילִא בִּמְשָׁח צָּבִי יוֹמָא בִין יְהְנְה וּמִנְחָה בְּלוּלֶה לְרַבְּחָא בֵּוֹדֶם יִיָּ וּמִנְחָהָא

ניקחו אַת אַשֶּׁר צְּנְה מֹשֶׁה אֶלְ־ וְקָרִיבוּ יָת דְּפַּפֵיד מֹשֶׁה ڲڒڔڟڡ؞

בל בְּנְאָשׁא וֹלִמִוּ לֵבֶם וֹנִי:

הַמְּלְת נַיִּעַּמְרָוּ לְפְּנֵי יְתְּוֹת: פׁנֹג אַבְּבְ מִנְמֹּג וֹנְלֵבְנְ כֹּבְ בְלֵבִּבׁם מַהָּכּּן וַמִּנֹא נּלַבִּוּבִי

ללוג געלנו: אַנְה יְהְוָה הַעַּעְּשְׁיִּ וְיִרֶא אָלֵיכֶם וְיָפְּקּיִר !! ניאמר משה זָה הַדְּבֶּר אַשֶּׁר־

וכפר עביהון קמא הפקיד ין: המא נהבור נה קורבו שמא ניאטר משָה אֶל־אַהַרֹן קָרָב נַאָמַר משָה לְאַהַרֹן קָרַב

atonement for thyself, and for the burnt-offering, and make sin-offering, and thy near unto the altar, and offer thy And Moses said unto Aaron: 'Draw

LORD may appear unto you.

before the Lord.

of meeting; and all the

ye should do; that the glory of the 6 which the Lord commanded that

And Moses said: 'This is the thing

congregation drew near and stood

Moses commanded before the tent

And they brought that which

LORD appeareth unto you.

mingled with oil; for to-day the the Lord; and a meal-offering

peace-offerings, to sacrifice before

and an ox and a ram for

year, without blemish, for a

calf and a lamb, both of the first

he-goat for a sin-offering; and a

And unto the children of Israel

thou shalt speak, saying: Take ye a

blemish, and offer them before the

ram for a burnt-offering, without a bull-calf for a sin-offering, and a

and he said unto Aaron: 'Take thee

burnt-offering;

וְכַפַּׁר בְּעַּבְים כַּאָמֶר צְנָה יְהַנֶּה: הְנְיִם וַעְּשִׁה אָת־קְּרְבָּן הַעָּם لْمُسَامِّكُمْ الْحَقْدِ طَمَلُكُ بَحُمَّدِ النَّا مُكِنَّكُ الْحَقِدِ مُكِكَ الْمَدِ ַּנִיּ אֶּכְ_บַמִּוֹּבְּטַ וֹהְּמֵּע אֶטַ טַמֶּאִטַּבְּ לְמִבְבָּטִא וֹהַבִּיד יָה טַמְּטַבַּ

commanded.' for them; as the Lord the people, and make atonement people; and present the offering of

- (I) ויהי ביום השמיני. שמיני למלוליס, סול ר"ח ניפן, שסוקס סמשכן זו זיוס, ונעל י' עערום סשנויוח זפקדר עולס
- (2) קה לך עגל. לסידיע שמכפר לו סקצ"ס ע"י עגל זס על מעשס סעגל שעשס: (פרק ז): ולוקני ישראל. לסשמיעס שעל פי סדבור אסרן נכנס ומשמש בכסונס גדולס, ולא יאמרו מאליו נכנס:
- (4) בי היום הי גראה אליכם. לסשרות שכייתו במעשה ידיכה, לכך קרצנות הללו בתין חובה ליום זה:

נישְׁתַּט אָת־עַגָּל תַחַטָּאָת אַשֶּׁר יָה עַגָּלָא דְּחַטְּהָא דִּילִיה: كتتأ

אָּלְ ַ עַּמְּוֹבְּעַ יּלְבֵּיב אַנְירָן לְמָּבְבָּעָא יּנְכִּס

which was for himself. and slew the calf of the sin-offering, So Aaron drew near unto the altar,

بَعْمَ هُم_نَوْبِ يَامِنُكُنَ : הַּלְ בַּלְנִינִ עַמְּוֹבְּעַ נְאָטְ עַבְּיִבֶּם הַלְ אַנִינִ עַבְּנִינִ עַבְּיִנִי בְּמָא ⁶ אֶלְיוֶ וֹיִּשְׁבַּׁלְ אָגְּבַּׁמִןְ בַּבְּּם וֹיִשׁל יִּשְׁבַל, אָגִּבְּמִיה בִּדְקָא וִיַּדַב

אַביק ליסוֹדָא דְמַרְבָּחָא: ַן;<u>ּלּלְרַרוּ בַּוֹּרְ אַנוֹרַלְ אָנוּ וַיַבַּ</u>ׁם וַלַּבוּרוּ בָּוֹג אַנַרוֹ זְיִנ בַּמָא לְוִיב

the altar. poured out the blood at the base of upon the horns of the altar, and his finger in the blood, and put it the blood unto him; and he dipped And the sons of Aaron presented

<u>יְהוְה אֶת־מֹשֶׁה:</u> הקטיר המובחה כאַשֶּׁר צְנָה אַסִיק לְטַרְבָּחָא בְּטָא דְפַקּיר " הַּיָּמֶבֶה מִן־הַכְּבֵּר מִן־הַחַמַּאַת הַצִּרָא מָן כַּבְּיָא מִן הַשָּׁמָאַ וֹאָט ַטַּיְצְלֶב וֹאָט ַטַבְּלְיָט וֹאָט ַ וֹנִט שַּׁבַבָּא וֹנִט בּוּלְוֹטֹא וֹנִט

:; ;त संधुर्मः

Moses. the altar; as the Lord commanded sin-offering, he made smoke upon the lobe of the liver of the But the fat, and the kidneys, and

בְּאֵשׁ מִחָוּץ לַמַּחַנֶּה: ישרפּל וְאָרַ הַבְּשֶּׁר וָאָרַ הַעָּרָר שְׂרֵך וְיָה בִּשְּרָא וְיָה מַשְּׁבָּא אִיִּקִיר

בוובא מבבא למהבימא:

burnt with fire without the camp. And the flesh and the skin were

מַּלְ הַמִּוְבָּהַ סְבָּיב: אַבַרְן אֵלְיוֹ אָת־הַבְּׁם וַיּיְּרְבָּהוּ אַבִּרֹן לִיהּ יָת דְּמָא וָזַרְקִיה עַל עֵדְבְּּהְא סְחֹוֹר סְחוֹר: וּנְהָּטַׁס אָטַ עַהְלְנִע וַוּמִאָּאַ פֹּנָנ וּנָכַס יָט הַּלְטָא וֹאַמָּסִּנִאַ פֹּנָנ

against the altar round about. him the blood, and he dashed it 12 and Aaron's sons delivered unto And he slew the burnt-offering;

בּכַ עַמָּוְבָּת: לְנְיִבְּׁשְׁרֵיִם וְאָּטִרְהָרָאָהְ וַנִּקְּשָׁר לְאָּבְרָהָא וְנָה בִישָּׁא וְאַפַּיִּל **止点表 と**に

מַל מַדְבְּחָא: אָלֶוּנְ וֹנִע הֹלְטֹא אַמְמִהאִנּ לְיִנִּי

them smoke upon the altar. piece, and the head; and he made 13 burnt-offering unto him, piece by And they delivered the

正母?异中下: \$U_UZLE

וּיִקְמָּר עַלְיִהְלָר וְאַפִּיק עַלְעָדְבָּהָאִי וֹשַבְּיַכְ וֹעַ עַּוֹּאַ וֹוֹעַ כַּבְתַּוֹּאַ

the burnt-offering on the altar. 14 legs, and made them smoke upon And he washed the inwards and the

נּוֹאֹבׁמֹבוּ נֹוֹבַמֹּאַבוּ כַּבֹאַאָנוֹ: אָר־שְׂעָר הַחַשְּׁאַר אָשֶׁר לְעָּם ווּלַבֶּר אָט לֹוֹבָּוֹ טִגְאָם וּיּפָּטִ

בלממא ונקסיה וכפר בדמיה ולסגד גע אַפּגבא בַּעַמּטָא יָת קוּרְבַּן עַמָּא

for sin, as the first. people, and slew it, and offered it the sin-offering which was for the 15 presented; and he took the goat of

And the people's offering was

೬ ೯ ೯ ೯ ೯ ೯ ೯ ೯ אָטַ טִׁמְלְנִי וֹיִּמְּאָטִ וֹלִבוּיב יִּטְ אַלְטָא וְעַּבְיַבִּי according to the ordinance. presented; and he offered it And the burnt-offering was

- ומכאן אמה למד: חשאחך. עגל גן גקר: ואח ערלחך. איל: קרבן העם. שעיר עויס ועגל וכגש. כל מקוס שנאמר עגל גן שנס סוא, (ד) קרב אל המובח. שסיס מסרן נוש וירמ לגשם, מתר לו משס למס מסס בוש, לכך נצמרם (מ"כ פרשמת ת', מ): אח
- (II) ואח חבשר ואח העור וגור. לא מלינו ממאם מילונס נערפם אלא זו, ועל מלואיס, וכולן על פי סדנור:
- (בו) וימציאו. לשון הושמה והומנה:
- (EI) ויחשאהו. משקו כמשפע מעלת: כראשון. כעגל שלו:

מלבר עלת הבקר: حَطِر مُؤْثُك يَنْكُمُكُ مَرْ لِتَفَائِقُكَ مُدْكِ لَيْقَرَعُ مَرْ مُلْخُنُهُ خُل וּנְקְבֶּבֶ אֶבְי הַמְּנְחָה נַנְעַבְּא נְקְבִיב יָה מִנְחָהָא וּמְלָא יָדִיה

אָלַגו וֹנּגוֹבֹעוני s זֶבַּע עַמְּלְמִים אֲמֶּבַר לָמָבְם וֹכְסַע נּיִּמְעַם אָעַרַעַּמְּיִרְ וֹאָעַרַעַאָּיִלְ וּנְכַס יָת שִּיָרָא וֹיֶת צַּכִּרָא

ڼ≒ړ⊏: なく しはがけ

וְעַבְּלְגֵע וֹיִנְנֵע עַבְּבָּר: نظِلَ لَهُذِم لِيَعْذِبُ لِيَاظُوَفِي يَخُدُنُ * هَذِيْنَ * لِيَاظُو

تأثاره אֶּעַ_נִּנִבְלֶבֶּׁיִם

正母其异中下:

בַּאֲמֶר צְּוָה מֹשֶׁה: حيرا لايرزا مندود לجير بتزب

לְיִבְּרְבֵּחְ נַיְּבֶר מִצְּשָּׁת חַחַפָּאָת נישָּׁא אַבְּרָן אָרַיִּנְדֶּוֹ אָלְ־הָעָם

نْلَمْكُك نْلَهُكُمُّاهِ وَنَا لِللَّهُ خُمُّاهِ اللَّهُ خُمًّا لَا يَا لَيْهُ خُمًّا لَا يَا لَيْهُ

בַּהְים: בְבוֹּד־יְהְוֹה אָבְבַבְּבְ וֹאִטַׁוֹּבְ, וֹפֹבִא בַּוֹּג בְבָבָ הַמָּא: מוְמָּע ווֹגֹּאָנ וֹוֹבַעַבוֹ אָעַעַבוֹמֹם וֹמֹלֹא וּלֹפֿלוּ וּבָּבוֹכוּ זֹט מֹמֹא נַיָּבְאָ מְמֵּטִ וֹאַנִירִן אָלְ־צָּטָלְ וֹמָאַלְ מְמֵּטִ וֹאַנִירוֹ לְמַמָּכּוֹ

מְמַּבְע גַּפַּבְא:

וֹכוְלִוֹטֹא וֹשֹׁגֹּר כַּבֹבֹא: מֹן בַוֹּמִי נֹנִים שַּׁנְבַּנֹּא מוּן שַנָּבֹא ימוּ

עַהַלְבָּיִם וְאַפִּיק תַּרְבָּיָא לְעַרְבָּהָא: הַּלְ_ וְהַּוּגאוּ וֹט טּבׁבּוֹא הַלְ טִבְוֹטֹא

כמא דפקיד משה: אָבום אַבורן אָבוֹמֹא פֿבֹם וֹזֹ וְאָם בְּחַוֹנִים וְאָם שַּׁוֹכְ בַּיְּמָגוֹ וְנִים בַּוֹבְוֹנִיא וְנִים שְּׁלֵא בְּיִמִּינִא

וְנְבְסָת קּיִדְשַּיָּא:

ä₹ääĒL

Ration waved for a wave-offering And the breasts and the right thigh

נעלקא

burnt-offering, and the offering the sin-offering, and the them; and he came down from toward the people, and blessed And Aaron lifted up his hands

before the LORD; as Moses

Dreasts, and he made the fat smoke

And they put the fat upon the

covereth the inwards, and the 19 ram, the fat tail, and that which

the altar round about,

and the fat of the ox, and of the

the blood, and he dashed it against

Aaron's sons delivered unto him which was for the people; and

the sacrifice of peace-offerings,

upon the altar, besides the

And the meal-offering was

therefrom, and made it smoke presented; and he filled his hand

He slew also the ox and the ram, burnt-offering of the morning.

kidneys, and the lobe of the liver.

commanded.

upon the altar.

peace-offerings.

glory of the Lorp appeared unto all and blessed the people; and the And Moses and Aaron went into

the people. the tent of meeting, and came out, ^{23}

- (16) ויעשה כמשפט. המפורש געולה נדנה בויקרה (בילה כ.):
- (פן) וימלא כפו. סיא קמינה: מלבד עלה הבקר. כל אלה עשה אחר עולת החמיד:
- (91) והמכסה. מלג המכפה את הקרג:
- (מנמומ קב.): (OS) יישימו אח החלבים על החזוח. לאחר החניפה וחנין נהן החניף לנהן אחר להקעירה, ומלאו העליונים למעה
- (שב) ויברכם. ברכם כסניס, יברכך, יאר, ישא: וירד. מעל המובה:
- כל סקרבנים ונעשו כל סמעשיס, ולה ירדס שכינס לישרהל, סיס מלמער והומר, יודע הני שכעם סקב"ס עלי, ובשבילי לה ירדס עבודה, אף ביאה מעין עבודה, הא למדה למה נכנם משה עם אהרן למדו על מעשה הקערה. דבר אחר כיון שראה אהרן שקרבו משם עם אסרן, ללמדו על מעשם סקערם, או לא נכנם אלא לדבר אמר, סריני דן ירידס וביאס עעונות ברכס, מס ירידס מעין (ES) ויבא משה ואהרן וגר. למס נכנסו, מלאמי בפרשה מלואיס בבריימא סנוספה על מורה כסניס שלנו, למס נכנס

ڗڹۊ۬ڮڹۿؚڮڂڎٮؿڡ؞ עַעַלְבָּיִם וּבְּרָא פַּלְ עַמְּם וֹנְּרָנִּי וְנִי טַרְבָּיָא נְעָוֹא פָּלְ מַמָּא ַ מּלִים, עַּלְ-חַמִּוְבְּחַ אָתִ-חַעַּלְּה וְאָתִ- וַאָּכַלִה עַלְ עַּרְבְּחָא יָה עַלְּהָא נשלצא אָתְ מִלְפְּׁנָרְ יְּהְלֶּיִר וַשְּאָכֹּלְ, וּנְפַּסִה אִישְּׁהָא מִן שָׁבָּם וֹנִ

צַנְה אַמָם: לְפַּנֵי, יְחִיְּהְעָ אָהְהְ זְּבְּיִר אָהָהְר לָאֵ צְּבְׁם וְיִ אִנְּהְּיִבְאַ וּלְצִי וּנֹמָּוְמִוּ מֹבְוֹנִי לַמְּנֵנִי וּנַלַּנְיִבוּ x אָנְהָ מִנְוֹטִּׁנִי וֹנִטְּנִוֹ בְּעוֹן אָהָ ניקָהי בְּנֵי־אַהַרוֹ נָדֶב נַאָּבִיהוֹא

אִנִים נּיֹמֵעוּ לִפְּנָי יְבִוֹּנִי: ַ נַהַצָּא אָשׁ מִלְפָּנֵי יְהֹוֶה וַתַּאַבַל .

בולם אַכַּבַר נוּדָם אַהַרן: בּלורבר אַפּוֹ בּלְ הַנֹּג בֹלְ אַנְיּברה וֹהֹלְ אָפּּוֹ בֹלְ הַמֹּא ָּ אֵשֶׁרְ דְּבֶּר יְהְנְּתְ וּ לֵאִמִר דְּמַלִּיל יִי לְמִימַר בְּקְּרִיבִי ַנּיֹאַמֶּר מֹשֶּׁה אֱל־אַהַרֹּן הוּאַ נַאֲמַר מֹשֶּׁה לְאַהַרוֹן הוּא

वंगाप देवव्हातः אַבוּכֹם מִאָּנו פֹּנִי בַּעְבָהְ אָלְ - מִנְלִי נִינִ אָּבוּכִוּן מִן בוֹבִם וַיַּאִמֶּר אֲלַהֶּם לֻּלְרְבֵיּ שְׂאָוּ אָתַר דְּאַהֲרֹן וַאֲמַר לְחוֹן קָרוּבוּ אֶלְגִּפְּׁן כַּהָּרְ מִּנִּיאֵלְ בַּנְרַ אַנֹדְנְן יּלְאֶלְגִּפּׁן כַּהָּ מִּנִּאַלְ אַנְפִּינִי, וּלַבָּא מְמָּע אָלַבְינִישָּׁאָלַ וֹאָבַ יּלַבָּא

וְאַבַּעוּ וּנִפַּלוּ עַל אַפּוּהוֹן:

قظىد ئىلىدا: הַלה קטהת בָּסְמִין וְקָרִיבוּי ווברו לבון אושקא ושויאו ťĒL ظبابزيني ĊΪ אַבורן נָדַב

וֹאַכֹּלַע וֹטִׁעוָן וּמִּיתוּ בַּבַבַ וֹנִי: ווֹפּלט אַיִּשְׁיָא מִן בָּרָם וֹנִ

אָטִוֹפֿר יִשְׁמִיק אַבַּרוֹ:

ליוֹבְהָא לִמִבּרָא לַמָּהָרִיתָא:

their faces. saw it, they shouted, and fell on and the fat; and when all the people upon the altar the burnt-offering before the Lord, and consumed And there came forth fire from

He had not commanded them. strange fire before the Lord, which laid incense thereon, and offered censer, and put fire therein, and X Asron, took each of them his And Nadab and Abihu, the sons of

them, and they died before the 2 before the Lord, and devoured And there came forth fire from

And Aaron held his peace. all the people I will be glorified. Me I will be sanctified, and before Through them that are angh unto is it that the Lord spoke, saying: Then Moses said unto Aaron: 'This

the camp. from before the sanctuary out of Draw near, carry your brethren uncle of Aaron, and said unto them: Elzaphan, the sons of Uzziel the And Moses called Mishael and

שטמקום במר בו: . אשר גוס ס' מעשו ויכא אליכס כבוד ס', אסרן אחי כדאי ומשוב ממני, שעל ידי קרבנומיו ועבודמו משרס שכינס בכס, ומדעו יאומרים למשה, משה רבינו כל הטורח שטרחנו שחשרה שכינה בינינו ונדע שנחכפר לנו עוץ העגל, לכך אמר להם זה הדבר ידיכם. לפי שכל ז' ימי המלוחים שהעמידו משה למשכן ושמש בו, ופרקו בכל יום, לח שרחה בו שכינה, והיו ישרחל נכלמים לישראל: ויצאו ויברכו אח העם. אמרו ויקי נעס ס' הֶלֹקינוּ עְלֵינוּ (מסליס ל, יו), יסי רלון שמשרס שכינס צמעשס שכינה לישראל, אמר לו למשה משה אחי כך עשים לי שנכנסחי ונחביישחי, מיד נכנס משה עמו ובקשו רחמים וירדה שכינה

(אב) וירנו. כמרגומו:

בויקרא רבה (יב, א): יין נכנסו למקדש. מדע שאחר מיחמן הזהיר הנומרים שלא יכנסו שמויי יין למקדש, משל למלך שהיה לו בן בימ וכו', כדאימא (ב) וחצא אש. רבי אליעור אומר לא ממו בני אסרן אלא על ידי שסורו הלכה בפני משה רבן, רבי ישמעאל אומר שמויי

מומר נוֹרֶם מֵּלְהִיס מִמְּקְדְּשֶׁיךְ (מְסְלִיס מִחּ, לו), מל מקרי ממקדשיך מלה ממקודשיך: בבר כל העם אכבה. כשהקצ"ה עושה דין בלדיקים מחיירה, ומחעלה, ומחקלם, אם כן בהלו, כל שכן ברשעים, וכן הוא ומס שכר קבל, שנסיימד עמו סדבור, שנאמרס לו לבדו פרשמ שמויייין (מ"כ שס לו. ויק"ר שס). בקרובי. בבחירי: ועל בך, עכשיו רואס אני שסס גדוליס ממני וממך (מ"כ פרשמא א, כג. ויקרא רבס יב, ב): וידום אחרן. קבל שכר על שמיקמו, במכובדי (ובחים קטו:). אמר משה לאהרן, אהרן אחי, יודע הייחי צימקדש הבים במיודעיו צל מקום, והייחי קבור או בי או (3) הוא אשר דבר וגרי. סיכן דבר, וְנִשַׁרְמִּי שְׁמֶּס לְבְּנֵי יִשְׁרֶמֹל וְנְקְדְּשׁ בְּכְּלֹדִי (שמום כט, מג), חל מקרי בכבודי חלח

CQL: مَّالَانِا كَاهَلَائِكَ حَكَيْهُد لَحَقْد خُمْجَدُهُ خُمْهُدَائِهِ خَمْهِ

אַשֶּׁר שְּׁרָךּ יְהַנְה: בְּנֵים נְשֶּׁבְאֶלְ נְבְבֵּנְ אֶמַ תַּשְּׁבְּפְּׁר בֵּנִת נִשְּׁבְאֶלְ נִבְּכּוֹן נְת נְקֵידְתָאִ בְּנֵת נִשְּׂבְאֶלְ נְבְבּנוֹ אֶת תַשְּׁבְּפְּׁר בְּנִת נִשְּׂבְאֶלְ נִבְּכּוֹן נְת נְקֵיִּדְ בְּלְ-הְעֵּבֶהְ יִקְּיִי יִקְעָּרְ יִנְעָּהְ יִנְיִי בְּנִישְׁהָא יְהֵי רְוּגִּוֹאִ נַאָּהַיִכִּוּן בְּלִ לאַ טַפּּׁרָמוּ וְלַאָּ טַמְּטוּ וְמֵּלְ טַבּוּמוּוּ וְלָאִ טַמוּטוּו וֹמַלְ בָּלְ באָמִגכּם אַּלְשִׁפְּבְׁמִנוּ וּבִלְּבִגכָּם טַּבְבוּוּ פּגרוּמּ וּלְבוּמִגכוּוּ לָא يزغ٪ خَمْنَابِ يَزَجُّدُنَوْبِ ١ كَٰرُبِر يَزُجُدُنُونِ خُرَبِنِد تَدِيهَ، حِبَا خُحُ

יהוָה עַלֵּיכֶם וַיַּעַשְׁי פַּדְבָר רְבוּהָא דַיִּי עַלִּיכוֹן וַעְּבַרוּ מְשָׁה: (פ) المُنْ الله عِلَا اللهُ يظڤِتين ۾يُح مينيَد کِج شَجُج، يظفُده مَهُدًا نظمُ کِج نفَظيا

ַר וַיְדַבֶּר יְדַנְּׁר אֶבְרַאַנַרוֹן בַאַמִּר: וּמִבָּיל יִי עִם אַנַרוֹן לְמִימַר:

¿۲۲۵٬۵۵: מוּמֹר וְלָא שׁמֹשׁים שׁפֹּט מוּלֶם וֹמִּנֹא וֹלָא שׁמוּשוּוּ בִּיִם מֹלָם

יבין הַפְּמָא יבִין הַפְּהָור: יי וֹלְעַדְׁנִילְ בָּוֹן עַפְּבְּתְהְיבָוֹן עַעַוֹלְ וּלְאַבְּרָהֵאִ בָּוֹן טִוּדְשָׁאִ וּבִּוֹן

خَرِـ لَالُاؤِرَ لِمُرْكِ لَاقُلَ لَالْإِلَا كَأَنْمُنَّا لِمُرْدِم لِذَ خُلِياً خَرَاهِ بَرَٰ لِبَالِنَ الْمُنْ خُرِّدٌ لَمُثَلِّمٌ كُلِنَ بَرِٰمُكِّفُهُ نِن فَتَرْ نَمُلُمُّرُ نِن فَرَ

אָלִיהֶם בִּיַּד־מֹשֶׁה: (פּ)

דַּמַלֵּיל מֹשֶּׁה: رابج يوسهم ججهانيا هج اجراده الوخادرا ججهديا

אֶלְאָנְיִוּן וֹאָמִר מִמָּר לְאַנִין וּלְאָלְמָּזִר

מְאֲבוֹע בּלְמֹא טַמוּטוּן אָבוּ מִאָּבוּ

خئد، حبا:

חוקא יבין מְסָאָבָא יבִין דְּכָּיָא:

of Israel all the statutes which the and that ye may teach the children

the hand of Moses.' LORD hath spoken unto them by

לחבירו, סעבר את המת מלפני הכלה, שלא לערבב את השמחה: (+) דד אהרן. עוזילל למי עמרס סיס, שנלמר וּבְּנֵי קַסְמוּגו' (שמומו, ימ): שאר את אחיכם וגרי. כלדל כלומר

(E. 40 CL): (א) בכחנחם. של ממיס, מלמד, שלא ישרפו בגדיסם, אלא ישממס, כמין שני חימין של אש יכימו לחוך חיממיסס (סנסדרין

ולא חמוחו. סא אס מעשו כן, מומו: ואחיכם כל ביח ישראל. מכאן, שלרמן של מלמידי מכמיס מועלת על סכל (6) אל חפרעו. אל מגדלו שער, מכאן שֶׁמְבֵל אסור במספורם (מועד קמן יד:), אבל אמס אל מערבבו שמחמו של מקוס:

כאן עשה גישה מזבה כביאה אהל מועד (ה"כ פרשהא א, ד): ביאם אסל מועד, ונאמר בקידוש ידים ורגלים ביאם אסל מועד (שמוח ל, כ), מס לסלן עשס גישה מובה כביאה אסל מועד, אף (9) יין ושכר. יין דרך שכרומו: 🗈 בבאכם אל אחל מועד. אין לי אלא בביאם להיכל, בגשמם לתובה תנין, יאתר כאך להמחבל בה:

(10) ולהבדיל. כדי שמגדילו בין עבודה קדושה לממוללת, הא למדת שאם עבד עבודתו פסולה (שם ת. זבתים יו:):

camp, as Moses had said. them in their tunics out of the So they drew near, and carried

- vroth with all the congregation; that ye die not, and that He be not go loose, neither rend your clothes, unto Eleazar and unto Ithamar, his
- which the Log D hath kindled. house of Israel, bewail the burning but let your brethren, the whole sons: 'Let not the hair of your heads
- according to the word of Moses. LORD is upon you.' And they did die; for the anointing oil of the door of the tent of meeting, lest ye And ye shall not go out from the
- :Saring: And the Lord spoke unto Aaron,

and between the unclean and the between the holy and the common, And that ye may put difference

forever throughout your

ye die not; it shall be a statute

ye go into the tent of meeting, that thou, nor thy sons with thee, when Drink no wine nor strong drink,

generations.

בוא: מּבּגִים אַבּגְ יַמִּנְבְּיֹם בּג לַבְּהָ מְּבְּבְּיִלְאָ אָבִי לַבְּהָ לִּיִּהְהַ לִּנְהָהָוֹ הַנּוֹמָבְתַ מֵאָשָׁוּ יְהַנְּה וְאַכְּלִנּהָ \$U_U\$\text{U}U ددره، هُذُمْيُد لَهُم بِمُنكَثَّد ١ كَثُر هُذُمُنُد لَمْت هُرنَقُد خَرَبَنَد

<u>ירוות כי־בו צוויתי:</u> בָּי חְקְּוְּ וְחָלְ בְּנֶיִרְ הָוֹא מֵאָשֵׁי נאָכֹלְמָם אָטִׁעַ בַּמְקוֹם פֿרָוֹשׁ

הַלְנוֹו בֹּנוֹ וֹהָבֹאֹנִי لأكلأ لأباط خثرك دفيد منختار אַטַּע יִבְגָייָר יִבְנָהָיִר אָטָּוֹד בָּיִ ** הַמְּרוּמָה מְאָבְלוּ בְּמָקוֹם שָהוֹר וְאָת חַוְּע בּשְּׁתּפְּׁע וֹאָתו שָּׁוֹל וִיָּח חַוֹּיִא בַּאָּרָטוּהָא וִיָּח שָּׁקַא

כּאַמֻר צְנָה יְהְנָה: مبدود جوزر بمزب بمزد ج יי מַלְ אָמָּוֹ, עַעַבְּלְבִיםְ וֹבְיאוּ לְעַוֹּוֹשׁ בַּאָּבֹמוּטֹאַ מַלְ טוּנַבָּוֹג עַּנַבּוֹאַ שוק התרומה וחוף התנופה שקא

Ľ.%: ווִדַבֶּר מִשְּׁר אֵל־אַהַרֹן וָאָל וּמַלֵּיל מֹשֶּׁר עִם אַהַרֹן וִעָּם

XÚŒŒL.U: ענא מפונבללא בּנוֹ אָבוּנ כֹּן וטולט ללש ומיקלון ימה באַמר קדיש

מִנֹכַסְנַי עוּגְהַוֹּא צַבְנָי, וֹהָבָאַבִי: עולפש ועולט בוש אַטוּנירו בכן אַט יִבְנָך יִבְנָטָר עִמָּר אָבי האפרשותא היכלון באַתר

עלם כמא דפקיד ין: نت ځا نځځنه هغه ځغنه ושוטון לאבמא אבמא פבם וו באַבּבווי אַנווויגא

> beside the altar; for it is most holy. fire, and eat it without leaven the offerings of the Lore made by To disnismer is the grirefto-lesm sous that were left: 'Take the unto Eleazar and unto Ithamar, his And Moses spoke unto Aaron, and

commanded. made by fire; for so I am due, of the offerings of the Lord 13 because it is thy due, and thy sons? And ye shall eat it in a holy place,

Israel. peace-offerings of the children of due, out of the sacrifices of the are given as thy due, and thy sons' thy daughters with thee; for they 14 clean place; thou, and thy sons, and thigh of heaving shall ye eat in a And the breast of waving and the

as the Lord hath commanded. thy sons' with thee, as a due for ever; the Lord; and it shall be thine, and Pave it for a wave-offering before offerings of the fat made by fire, to of waving shall they bring with the The thigh of heaving and the breast

- בעבודמס מימס, ואין מכמיס בסוראמס במימס: (11) ולהורח. למד, שאפור שיכור בסוראס (מ"כ), יכול יסא מייב מימס, מלמוד לומר אמס ובניך אָפָּן: ולא ממומו, כסניס
- שעס, ואין כיולא בס לדורות, סולרך לפרש בס דין שאר מנמות: קל:): אח המנחה. זו מנסם שמיני ומנסם נסשון: ואכלוה מצוח. מס סלמוד לומכ, לפי שסיל מנסם לצור ומנסם ַ וְמֶׁמְפַּגֵּל גַּס דְּעַד מַׁבֵּלן דְּעֵמ סַכִּוֹמ (דבריס שס): - קחו את המנחה. אף על פי שאמס אוננין, וקדשיס אמוריס לאוון (ובמיס (דברים ע, כ), ואין השמדה אלא פְּלוּי בנים, שנאמר וַשְׁשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּשַל (עמום ב, ע), ומפלמו של משה בעלה מחלה, שנאמר (בו) הנוחרים. מן סמימס, מלמד שאף עליסס קנסס מימס על עון סעגל, סוא שנאמר וּבְּשַׁבֵלן סִמְשַׁנַף ס' מָאֹד לְסַשְׁמִידוֹ
- (EI) וחק בניך. אין לְבֶּנִיֹם מק בקרשים: כי כן צויחי. באנינים יאכלים (מ"כ פרק א, מ ובמיס קא.):
- לומר כי מקך ומק בניך נמנו, מק לבנים, ומין מק לבנומ (מ"כ שם י): בסלק, אבל בנוסיך לא בחלק, אלא אם מסנו להם מסנום רשאום הן לאכול בחוה ושוק, או אינו אלא אף הבנום בחלק, מלמוד שסיא מסיר מליכנם שם מלורעים, מכאן שקדשים קלים נאכלין בכל סעיר (שם נה.): אחה ובניך ובנוחיך. אמה ובניך שסס קדשי קדשים, סווקק אכילמס במקוס קדוש, אבל אלו אין זכיכיס מוך סקלעים, אבל זכיכיס סס לסאכל מוך ממנס ישראל, (14) ואח חזה החנופה. על עלמי לגור: האכלו במקום שהור. וכי אם הכאשונים אכלו במקום ממא, אלא הראשונים
- מנופה, וישוב המקראות שלא יכתישו זה את זה כבר פרשתי שלשתן בלו את אהרן (לעיל ז, ל): סכמוב מכומס בשוק ומנופס במוס. לא ידענו. ששניסס בסכמס וסנפס: על אשי החלבים. מכאן שסמלביס לממס בשעת (31) שוק החרומה וחזה החנופה. לשון אשר סונף ואשר סוכם. מנופס מוליך ומציא מכומס מעלס ומוכיד. ולמס מלקן

עניקרם לאמר: אַלְהֹזֹר וֹהַלְאַיִטְׁמִרְ בַּדָּוֹ אַבַּוְן ممرع، طبي البيرة عرب يُرج لاء عرب المراه المراع المراه المراع المراه الم

خظر نيات: אָת־עַּוֹן הַעַּדְה לְכַפָּר עַבְיהָם הַגא נְאִנְהוּ נְתַּן לְכָּם לְמִאִּע الم المنظرة ال מהוע לא אַכַלְמָם אָת הַהַמְשָּׁאת מָדֵין לָא אַכַלְחוּן יָה הַשְּׁתָאַ

אַנְהְ בַּקְּדֶשׁ בַּאָשֶׁר צַּוּיִהי: ترظيت فيرين لاخنا متخراد مبتهم يونهد يدجا مدجاد ַבוּן לאַ הוּבָּאַ אָתּ־דָּמָּה אָל־

ביום הייטב בְּעִינִי יְהוְה: אָטֿו פֿאַכֿע וֹאַכֿלַטּוּ טַמּאָעַ אָלִטָּם לְפָּׁוֹנָ יְעוֹנֵע וַשַּׁלֵבֶאַנָּע פּי הקריבוּ אָת־חַשְאַתָּם וְאָת־

בְּנֵי צַּתַּרֹן דְצִּשְׁהַצָּרוּ לְמֵימַר: יבוו הכ אלהור והכ אושמר תַּבְעָיה מֹשֶה וְהָא אָתּוֹקַר נְאָנו שְׁמָּנִר תַּחַשְּׁאִנ בְּרָשׁ בְּרָשׁ נְיָה נִיָּה צִּפִירָא בְּחַשָּׁהָ מִהְּבָּע

خُرَفَلُ؉ مُرْبِيلًا كُلُو أَنْ: לְסַבְּשָׁאַ מַּלְ שוְבֵּי כִּנְמִּשָּׁאַ לידשׁין היא וְיָהַה יְתַב לְכוֹן

נְיַנְיִנְ בְּלֵנְלְהָא בְּמָא בְּפַּבּינְרִית: עא לא אַמַעל מִדְּמַה לְבֵּית

الله علك الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله على ا אַכַּלִית חַשְּמָא יוֹמָא דִין הַתְּקוּן זטו הפו פאבון אבו פון וני הֹלְנוֹטִבוּן בוֹם נֹי וֹמָבֹמֹא וומא בון קריבו יָת חַשָּׁנִוּהָהוֹן וּמַלֵּיל אַבַרן עָם מֹשֶׁר הָאַ

> were left, saying: Ithamar, the sons of Aaron that angry with Eleazar and with behold, it was burnt; and he was the goat of the sin-offering, and, And Moses diligently inquired for

the Lord? make atonement for them before the iniquity of the congregation, to and He hath given it you to bear sanctuary, seeing it is most holy, sin-offering in the place of the Wherefore have ye not eaten the

the sanctuary, as I commanded. ye should certainly have eaten it in 18 brought into the sanctuary within; Behold, the blood of it was not

of the Lord? have been well-pleasing in the sight the sin-offering to-day, would it things as these; and if I had eaten and there have defallen me such burnt-offering before the Lord, their sin-offering and their Behold, this day have they offered And Aaron spoke unto Moses:

ועל איחמר. בשביל כבודו של אסרן ספך פניו כנגד סבניס וכעם: לאמר. אמר לסס סשיבוני על דברי: דרוש דרש. שמי דרישום סללו, מפני מס ושרף זס, ומפני מס נסכלו סלו, כך סום במורם כסניס (פרק ב, ב) על אלעזר ויש אומרים מפני אניגוח נשרף, לפי שסוא קדשי דורוח, אבל בקדשי שעם סמכו על משס שאמר לסס במנחס ואכלוס מלוח: מודש, ומכולן לא נשכף אלא זה, ונחלקו בדבר חכמי ישראל, (בח"ב פרק ב, ח־י) יש אומרים מפני טומאה שנגעה בו נשרף, (15) שעיר ההשאה. שעיר מופפי ראש מודש. ושלשה שעירי מעאות קרצו צו ציוס שעיר עויס, ושעיר נמשון, ושעיר ראש

לשאח אח עון העדה. מכלן למדנו ששעיר כלש מודש היה, שהול מכפר על עון מומלת מקדש וקדשיו, שהמלת שמיני וצמקוס סקדש סימס, מדוע לא אכלמס אומס: - ואוחה נחן לכם לשאח הר. שהכהנים אוכלים וצעליהם מתכפרים: אלא אמר להם שמא מוץ לקלעים ילאה ונפסלה: - בי קדש קדשים הוא. ונפסלם ביולא, והם אמרו לו לאו, אמר להם הואיל (קו) מדוע לא אכלחם אח החמאח במקום הקדש. וכי מון לקדש מכלוס, וסלם שרפוס, ומסו מומר במקוס סקדש,

חאבלו אחד. הים לכם למכלה אף על פי שמתם אוננים: באשר צויחי. לכם במנתה: (18) הן לא הובא וגרי. שמילו סובא סיס לכס לשרפס, כמו שנאמר וְכֶל מַשֶּׁאֹח שַׁשֶׁר יוּבָא תָּנְיַשָּׁ וּגרי. שמילו סובא סיס לכס לשרפס, כמו שנאמר וְכֶל מַשְּׂאֹח שַׁשֶׁר יוּבָא תָּנִיך. וממלת נמשון לא לכפרה באו:

מייב לסיות אוון עליסס כאלו, כגון כל האמוריס בפרשת כסניס שהכהן מעמא להם: - ואבלחי חשאת. ואם אכלמי, הייעב שלני כסן גדול, ומקריב אונן (ובחים קל.): והקרצבה אותי כאלה. לפילו לל סיו המחים בְּנַי, אלל שלר קרובים שלני . אמר להם משם שמא ורקפם דמה אוננים, שהאונן שעבד חלל, אמר לו אהרן, וכי הם הקריבו שהם הדיומום, אני הקרבחי, לא, כא), הרי כשרלה דבר לפני משה ולפני הנשיאים, זו מלאחי בספרי של פנים שני: הן היום הקריבו. מהו אומר, אלא יברין שיהה מלמיד משיב את רצו, יכול מפני שלה היה באלעור להשיב, מלמוד לומר וַיּהֿמֶר הֶלְּטֶּוֶ הַ הַפֹּקן הֶל הַנְצֵי הַצְּבָח וגוי (שם . איממר, ואסרן מדבר, סא ידעם שלא סימס אלא מדרך כבוד, אמרו, אינו בדין שיסא אבינו יושב ואנו מדברים לפניו, ואינו (19) וידבר אהרן. אין לשון דבור אלה לשון שו, שנאמר וַיְדַבֵּר בְּשָׁס וגו' (במדבר כא, ה). אפשר משה קלף על אלעור ועל

בְּעֵּינְיוּי (פּ) ៰៹៲៲៷៰៲៴ は没に

נוניטַ⊏ ושְׁמַע משָׁה וּשְׁפַר בְּעַינוֹהָי:

well-pleasing in his sight. And when Moses heard that, it was

אַבְרָן לֵאמָר אָלֶבֶם: ממן נוֹנְבַבָּר יְהְנְיִׁה אָבְרַמְאָהַר וֹאָבְ וּמִבְּיִבְ יִי מִם מָאָר וּלְאַנִין

למימר להון:

and to Aaron, saying unto them: And the Lord spoke unto Moses

הַבְּהַמֶּר אֲשֶׁר עַל־הַאֶּרֶץ: וַאָּט הַהַיָּה אַשֶּׁר האַבְלוּ מִבֶּלְ דָּא הַיִּהָא דְּהֵיכְלוּן מִבָּל يَخُلُهُ هُرِ خُرْدُ نَشِلُهُم كِهُرُكِ مَعْزِيهِ مَا خُرْدُ نَشِلُهُمْ كُمَّامُكُ

בְּעִירָא דְעַל אַרְעָא:

beasts that are on the earth. which ye may eat among all the 2 saying: These are the living things Speak unto the children of Israel,

בַּבְּהַלְּהַ אָנִה הַאָּבֶלְנִי: שֶׁסַע פְּרְסֹת מַעַּלָת גַּרֶה טִלְפִין פַּרְסָתַה מַסְּקָא פִשְׁרָא בַּלו מִפְּהֶטֶת פַּרְסְׁה וְשׁׁסָעַת בֹל דִּסְדִיקְא פַּרְסְתַה וּמִמְלְפָּן

בּבְעִין:

may ye eat. the cud, among the beasts, that 3 wholly cloven-footed, and cheweth Whatsoever parteth the hoof, and is

ځڅ□∶ יפַרְסָה אֵינָנִנּי מִפְּרִיס טָמָא הָוּא הַנְּמָל בִּי־מַעֲּלֶה גַּרָה הֿוּאַ הַנְּרֶה יִמְמַּפְּרַסֶי הַפּּרְסָה אָתַר יִמְּמַפְּקֵי אַּף אָת זֶת לַא תְאַבְלֹוֹ מְשִּׁעָּבְׁלֵוֹ מְשִּׁעָבְלֵוֹ בְּרָם יָת בֵּין לָא תַיכִלוּן

סְדִיקְא מְסָאַב הוּאַ לְכוֹן: פּשְׁרָא הוא ופּרְסְתִיה לָא פֹּבְסְׁנֵא זְּנִי נִּמְלָא אָבוּ מִפֹּגַל

unclean unto you. cud but parteth not the hoof, he is the camel, because he cheweth the of them that only part the hoof: of them that only chew the cud, or Nevertheless these shall ye not eat

څڅ□∶ ופַּרְסָה לַא יַפְּהָיס שְמֵא הָוּא הוּא ופַּרְסְתֵיה לָא סְדִיקְא ְ וְאֶתְרַתַשְּׁפְּׁןְ בְּרִעַעַבֵּלֶת גַּרְתֹ הֹוּא וְיָת שַבְּיָא אֲרֵי שַּפִּיק פִּשְׁרָא

מְסָאַב הוּאַ לְכוּוֹן:

the hoof, he is unclean unto you. cheweth the cud but parteth not And the rock-badger, because he

אין לך לסקל בקדשי דורום: וגו': - היום. אבל אנינות לילה מותר, שאין אונן אלא יוס קבורה (שס ק:): - היישב בעיני ה׳. אם שמעת בקדשי שעה,

(02) ויישב בעיניו. סודס ולא בוש לומר לא שמעמי (מ"כ פרק ב, יב):

ולמיממר: לאמר לישראל, כשסיא אומר דברו אל בני ישראל, הרי דבור אמור לישראל, הא מה אני מקיים לאמר אליהם, לבניו, לאלעזר (I) אל משה ואל אהרן. למשס למכ, שילמר ללסרן: לאמר אליהם. למר שילמר לללעזר ולליממר, לו לינו ללל

זאח החיה מכל הבהמה. מלמד שסנסמס נכלל מיס (מולין על.): מאכלו וגוי. אף בשרכי המים אחו מכל מין ומין והראה להס, וכן בעוף ואם אלה משקלו מן העוף, וכן בשרכים ווה לכם הממא: ויקרם רבה יג, ב): זאח החיה. מלמד שהיה משה אוחו בחיה ומראה אותה לישראל ואם מאבלו וואם לא מאבלו. אם וה עליסס מצוח, ולאומוח העולס לא אפר כלוס. משל לרופא שנכנס לבקר אם החולה וכוי, כדאימא במדרש רבי חוחומא (פ"ו, - זאח החיה. לשון מייס, לפי שישכאל דבוקים במקוס וכאויין להיוח מייס, לפיכך הבדילם מן העומאה וגור (2) דברו אל בני ישראל. את כולם השוה להיות שלותים בדבור זה, לפי שהושוו בְּדְמִימֶה וקבלו עליהם גזירת המקום

לעבור עליה בעשה ולה מעשה (זבחים לד.): יוו ימירס סיא לדרשס, לסמיר את סשליל סומלא במעי אמו: - אחח חאבלו. ולא בסמס עמאס, וסלא באוהרס היא, אלא מַיַס סַנְּבְּרִיס (שמוחל־ב יד, יד), שסוח נגרר חחר ספס, וחרגומו פְשָׁרָח, שע"י סגרס סחרל נפשר ונמוח: → בבהנוח. חיבה גרה. מעלס ומקיאס סאוכל ממעיס ומחורם אוחו לחוך פיס לכחשו ולעחנו סדק: - גרה. כך שמו, ויחכן לסיוחו מגורח כמרגומו ומַשַּלְפַּחׁ שַלְפַין, שיש שפרסומיו סדוקות מלמעלה וחֿינן שסועות ומובדלות לגמרי שמלמעה מתוברות: 👚 מעלת (3) מפרסת. כמרגומוקדיקה: פרסה. פלאנמ"ס בלט"ו: ושסעת שסע. שמוצדלממלמעלס ומלמעס בשמילפרנין,

הוא ופַרְטָה לַא הפַרִיסָה היא ופַרְסָהַה לָא סָרִיקָא ְוֹאֶטַ הָאַרְנָבֶּט בֶּי־מַעַּלָת גַּרָר וֹיָה צַּרָנָבָא צָּבֵי מַסְּקָא פִּשְׁרָא

, וְאָת־הַחַוֹּיִר בִּי־מִפְּרִיס פַּרְסְׁה הוא וְשׁסָע שֶׁסַע פַּרְסְׁה וְהָוּא מְמָאָר הָוֹא לְכֶּם:

ַּנַרַ לַאַ־יַנְּרַ טְמָאַ הַוּאַ לַכֶּם:

לְאַ טִּנְּעִי מְמֵאָים הָם לְכֶּם:

UXCC: פֿמַּוֹם פֿוּמֶּים וּבֹנּטַׁלְים אָטָׁם פֿוּמָמִּיֹא וּבֹנִטַלְיָּא ¿ כָּלְ אַּמָּבַ לְנֻ סַׁנְּפָּׁיִב וַקַשְׁקְשָׁת כַּלְ דְּלִיה צִיצִיוּ צִיצִיוּ וְקַלְפָּין בְּמִיּא אָטַ זָּעְ שַׁאָבְבְוּ מִפְּבְ אַֹאָהַ בּמָּנִם יִנִי בּגוֹ שִּיכְלְוּוֹ מִפָּבְ בּבְּמִּנָא

··· נֹלֹמִּׁלְמִּע בֹּנֹמִּנֶם וּבֹּנֹּטֹלֵנִם نجح تجهد تناج فتقدد

ځ۵۵∶

וֹכִלְ גַׁלִינִי לִיהִי אַיִּאָין וְשַׁלְפָּין

החנה אַשֶּׁר בּמָנִם שָּקֵץ הַם דְּבְמָנָא שִקְּצָא אַנּוּן לְכוּן: מכל שָּבֶץ הַפָּיִם ימכָל נָפָשׁ דְּמִיָּא ימכֹל נַפְשָׁא הַיִּהָא בּׁנֹמִמֹּנֹא יִבְנַנִיקְיָּא מִכָּק נִינִימָא

הְשַּׁקְצֵּוּן: קא מיקלוּן וְיָת נְבִּילַהְתוּן עאָכְגוּ וֹאָטַ וֹבֹלִטִּם שַּׁהַּשַּׁבּוּ: וְמְשֵׁלֵא וֹבְיוֹ לְכִיוֹ מִבְּסְּבְׁם מִבְּשְּבְׁם לֵאְ וֹמְשִׁלֵּבְא יְהְוֹן לְכִוּן מִבְּסְּרְחוֹן

څڅ□∶ لْكَاشُكَاشُى حَفَيْنَا شَكَا لِيَنِي خَمَيْنِي شَطَعُم لِينِي خُرِيلًا: כק בקית קיה ציצין וַקּלְפִּין

מְסְאֲבֶא הִיא לְכוֹן:

וֹנִע שַׁנִּיבֹא אָבִי סִבִּיל פּּבְסִנֹא

הוא לכון: נווא פּהָבא לָא פֿהַר מַסָאַר הוא ומַטְלְפָּן מִלְפִּין פַּרְסְתֵיה

« מִבְּשִׁבִּע לְאֵ עַאִּכְגְוּ וּבְּנִבְלְטִׁם מִבּשִּׁבְנוּוִן לְאֵ שִּיכְּגְוּ

מְסְאֶבוּן אָנוּן לְכוּן: ילללילטיון לא טלובין

تابكريا:

and in the rivers, them may ye eat. and scales in the waters, in the seas, 9 the waters: whatsoever hath fins These may ye eat of all that are in

they are unclean unto you.

unto you.

their carcasses ye shall not touch;

Of their flesh ye shall not eat, and

cheweth not the cud, he is unclean

And the swine, because he parteth

7 the hoof, and is cloven-footed, but

she is unclean unto you

the cud but parteth not the hoof,

And the hare, because she cheweth

not otan waters, they are a detestable thing the living creatures that are in the that swarm in the waters, and of all in the seas, and in the rivers, of all And all that have not fins and scales

have in detestation. flesh, and their carcasses ye shall unto you; ye shall not eat of their and they shall be a detestable thing

thing unto you. in the waters, that is a detestable Whatsoever hath no fins nor scales

(9) סנפיר. אלו ששע בסס: קשקשה. אלו קליפין הקבועים בו (חולין נע.), כמו שנאמר וְשְׁרְיוֹן קַשְׁקַשִּׁים הוּא לְבוּשׁ נבלה קלה לא כל שכן, ומה מלמוד לומר לא מגעו, ברגל (ראש השנה מו:). (זהו שאמרו חייב אדם למהר עלמו ברגל): כל, ל), כהנים מוזהרין, ולין ישראל מוזהרין, קל וחומר מעחה, ומה עומאת המת חמורה לא הזהיר גה אלא כהנים, עומאת וקרנים ועלפים: 👚 ובובקחם לא חגעו. יכול יהו ישראל מוזהרים על מגע נצלה, מלמוד לומר שָמוּר שֶׁל הַפַּהַנִים וגוי (ויקרא שיש בסן קלת סימני מסרס אסורות וכוי (כל סענין בת"כ פרק ג, ב): מבשרם. על בשרס באוסרס, ולא על עלמות וגידין (8) מבשרם לא האכלו. אין לי אלא אלו, שאר בהמה עמאה שאין לה שום סימן עהרה מנין, אמרת קל ותומר, ומה אלו

(10) שרץ. בכל מקוס משמעו דבר נמוך שרוחש ונד על החרן: (\(\frac{1}{2}\)(\(\frac{1}\)(\(\frac{1}{2}\)(\(\frac{1}{2}\)(\(\frac{1}2\)(\(\frac{1}2\)(\(\frac{1}2\)(\(\fra

סעלמום: ואח גבלחם חשקצו. לרבום יבחושין שםינין (חולין םו.), יבחושין מושיילונ"ש בלע"ו: (II) ושקץ יהיו. לאמור את עירוציק אם יש צו צנותן מעס (תולין למ.): מבשרם. אינו מוזסר על הקנפירים ועל

וֹאָט_הַאֲּהָׁהַ וֹאָט_הַנֵּא לָמִינָהוּ: ⁹¹ וֹאֵעְ בַּע עַיִּהְלְּע וֹאָע_עַעַעַעַׁלְּס וֹנִט בּע נַעְּמָנִיּלָא וֹגִינְא וֹצִפּּר יי אָרו בְּלְ־עֹרֶב לְמִינְוֹ: יָת בָּל עוֹרְבָא לְזְּנֵיה: וְאֶנִי נִינִּאָּי וְאֶנִי נִאַנִי לְאָנִי: וְזִיְנְאִ וְמְנִבּינִא לְוְנַהּ: וּאָט_עַפּּגָס וֹאָט עַהֹּוֹנִינִי: וֹמֹב וֹמֹוֹמֵי: تَكُذُكُو مِنْكُمُ لَيْنِ هُنِا نِثَقِيمُ لِي خُمُ نَنْهَذِكِوا مِنْجُمُ هُوَا نَمْنُهُ

מַשְׁפָּא וְנַצָּא לְזְנִיהִי:

וֹשׁבֹיא וֹמִקְינוֹא וֹשׁפּוּפֹא:

<u> וֹאֶט_וַלּאָט</u> יּבְּוֹטִא וֹלִטָא וּוּבַלְבוּיקא: 81 İÄU_ŪĠţÄĊU

os ֻבַּלְ שֲׁבֶוּץ הַעְּוֹף הַהֹלֵךְ עַלְ בֹּלְ הִחְשָׁא דְּעּוֹפָא דִּטְהַלֵּיךְ لَّهُنَا لِللَّهُ الْكُنَا لَهُنَا لِللَّهُ مَا لَكُنَا لَا مَا لَكُنَا لَا لَكُنْ اللَّهُ مَا لَكُنْ اللَّهُ فَي اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّالِيلَا اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللّل ני וֹאֵעְ עַעַּׁסְׁלְּבְע עַאָּלְפֹּע לְמִּגְנְע וֹמַנְרִימָא וֹאָבּוְ לְזְנְע וֹנִנְּר

> and the bearded vulture, and the detestable thing: the great vulture, shall not be eaten, they are a detestation among the fowls; they And these ye shall have in

and the kite, and the falcon after its

and the ostrich, and the 15 every raven after its kinds;

kinds;

the hawk after its kinds; night-hawk, and the sea-mew, and

cormorant, and the great owl; and the little owl, and the

pelican, and the carrion-vulture; and the horned owl, and the

its kinds, and the hoopoe, and the and the stork, and the heron after

thing unto you. go upon all fours are a detestable All winged swarming things that

प्',प्): מניון, מלמוד לומר כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במיס, הא אם היו לו במים אף על פי שהשירן בעלייתו מותר (מ"ר פרשתא (21) אשר אין לו וגוי. (מ"כ) מס מלמוד לומר, שיכול אין לי שיסא מומר אלא סמעלס סימנין שלו ליבשס, סשירן במיס

הל אַרְבַּע שָׁקְצָא הוא לְכוּן:

יש באומו סמין שאין דומין זה לזה לא במראיהם ולא בשמומם, וכולן מין אחד: בסנאס, מלמוד לומר לא מאכלו (דבריס יד, יב), באכילה אסורין, בהנאה מומרין. כל עוף שנאמר בו למינה, למינו, למינהו, (EI) א יאבלו. לחייב את המאכילן לקטנים (יבמוח קיד.), שכך משמעו לא יהיו נאכלים על ידך, או אינו אלא לאסרן

(16) הנץ. לישפרוי"ר:

אַבְבַּע שֶׁקָא הָוּא לָכֶם:

تَازُهُانِكَ:

וינשוף. סס נואימי"ש סנועקיס בלילס, ויש לסס לסמות כאדם, ועוד אתר דומה לו שקורין ייב"ן: (TI) השלך. פירשו רבומינו (מולין פג.) זה השולה (פי' מגביה) דגים מן הים, וזהו שמרגם אונקלום וְשֶׁלֶינוּנְה: בוס

מיניס, וקורין לה מלפ"ה: (19) החגשמת. סיא קלצ"א שורי"ן, ודומס לעכצר ופורחת צלילה, ותנשמת האמורה צשרלים היא דומס לה, ואין לה

מי שלמוו (דף פת:): נקרא שמו דוכיפת, שהודו כפות, וזו היא כרצלמו, וְגַבַּר מוּרֶא, נקרא על שם מעשיו, כמו שפירשו רצומינו במם' גימין בפרק סיא דיס רגונית, ונראס לי שסיא שקורין לס סיירו"ן: הדוכיפה. מרנגול סבר, וְבַרְצַּלְמּוֹ כפולס, ובלעו סרופ"א, ולמס (19) החסידה. וו דיס לבנס, ליגוני"ק, ולמס נקרא שמס מסידס שעושס מסידומ עס מברומיס במוונות (שס): האופה.

(20) שרץ העוף. 50 סדקים הנמוכים הרוחשין על הארן, כגון וצובים ולרעין וימושין וחגבים:

(ح، رُم)[م، رَبا جدين مقرقر المجديد المردد المعرفية אַר אָת־זֶת הְאַכְלְנְי מִכּלְ שֶׁבֶּלְ בָּרִם יָת בֵּין מִיכְלְיוֹ מִכּלְ

נֹ*אָ*ט_בּבוֹלֵיכ לַמִּנִדְנִי: לְמִׁנְדֵׁינִ נֹאָעַ בַּעַוֹרְנְּלְ לְמִּינְדֵינִ וֹנִינִ עַוֹנִּלְאִ לְזִּנְיִנִי וֹנִינִ עַנִּבָּאִ ב בְּאַרְבֶּה לְמִינֹי וְאֶת־הַסְּלְעָם גּוֹבָא לִוָּנִיה וְיָת רַשׁוֹנָא לְוָנִיהִי אָת־אָּכֶּר מִהֶם תֹאַבֶּלוּ אָתַ יָת אָבֶּין מִנְּהוֹן מִיכְלוּן יָת

בּגַלְנִם מֻּפֹּא בִנִּא לַכֶּם:

בְּנִבְלְנִים וֹמְמֵא הַּגַ_עַהְמֶבְיּ שׁמּמֹאוּ בּֿלְ-עַנִּיֹמֹ נּלְאִבְּוֹ שׁסְטַּאַבוּוּ בּלְ גַּוֹפֿנִר

בְּלְבַוֹת וֹמְמָא מַּבַבְנַמֶּבִי: ⁵² וֹכֹא_עַנָּמִאָא מִנָּבֹלְטַׂם

چَپُت رمٰقٰ٪: מְמָאָנִם עִבְ לַכִּים כַּלְ עַנְיִנְגַּ מַסְּמַּע וֹנִינִיעְ אָנִינְנִי תַּמְּלָפָא مَ עַפְּרֶטָת פַּרְטָׁת וְשֶׁטַעוּ אֵיגָנָה פַּרְסָּתַה ÄÄL

خُلَدُرُدُر خُرْتَارِ فِتَا مَمْ لَهُدُا: هَلَـٰمُهُ:

هَلُوَم لَاذِرْنَا شِكَمُمُ لِذِي ذُرِياً:

בּוֹבׁילַטַּהוֹן יָהֵי מִסְאַב עַּר

לְבוּמֻוְנִי וֹיבֵי מִׁסְׁאַּב מֹּגַ نُحَدِّه لِخُم لِمُنْ مَائِدُ مِنْ لِمَالِ لَمُعَمَّم בְּמָמֵא:

上口点が:

דוקנה בהון יהי מְסְצַב: מפלא מפאבון אוון לכנו פֿג נמלפון ענא לכל להולא בענא סבולא

> the earth; their feet, wherewith to leap upon fours, which have jointed legs above lls noqu og that sanint animtews 12 Yet these may ye eat of all winged

grasshopper after its kinds. cricket after its kinds, and the locust after its kinds, and the locust after its kinds, and the bald even these of them ye may eat: the

detestable thing unto you. 23 which have four feet, are a But all winged swarming things,

until even. carcass of them shall be unclean 24 unclean; whosoever toucheth the And by these ye shall become

clothes, and be unclean until the 25 the carcass of them shall wash his And whosoever beareth aught of

them shall be unclean. you; every one that to toucheth cheweth the cud, is unclean unto but is not cloven footed, nor Every beast which parteth the hoof,

יודעים להבדיל ביניהם: . מימנים הללו מלויין באוחן שבינוחינו, אבל יש שראשן ארוך ויש שאין להם ונב (שם סה:), ולריך שיהא שמו חגב, ובוה אין אנו מהרה נאמרו בהם, ארבע רגלים, וד' כנפים, וקרסולין אלו כרעים הכסובים כאן, וכנפיו חופין את רובו (חולין נע.). וכל מן ספרן מסחוק בפומן שמי כרעים ופורס, ויש מהן הרבה, כפומן שקורין לנגושמ"ם, פבל פין פֿני בקיפֿין בהן, פֿרבעה סימני (IS) על ארבע. על דירגלים: ממעל לרגליו. סמוך לנוחרו יש לו כמין שחירגלים לבד דירגליו, וכשרולה לעוף ולקפוץ

- (33) וכל שרץ העוף וגוי. גא ללמד שאס יש לו ממש מסור (מ"כ פרק ס, י):
- (44) ולאלה. (מ"כ) העמידין להאמר למעה צענין: חשמאו. כלומר בנגיעהם יש עומאה:
- פרשמה ד, ו): (ES) וכל הגשא מגבלחם. כל מקוס שנאמרס מומאם משא, המורס מטומאה מגע, שסיא מעונס כצוס צגדיס (שס
- שובלת בהמה ממאה מממאה, ובענין שבמוף הפרשה פירש על בהמה מהורה: (26) מפרסת פרסה ושסע איננה שוסעה. כגון גמל שפרסמו סדוקה למעלה, אבל למעה היא מתוברם. כאן למדך

בְּנִבְלְטָם וֹמְמָא הַּגַ_עַהְמֶבְיּ מְמָאָנִם עִם לַכִּים כַּלְ_עַנְיָגָּהַ לי הַחַיָּה הַהֹלְבֶה עַל־אַרְבַּע חַיִּהָא דִּמְהַלְּבָא עַלְ אַרְבַּע

﴿ رُفِ اللَّهِ ﴿ وَ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّه י ְּנְשְׁמֵאׁ אֶת־נִבְלְלְּם יְכַבֵּס בְּגְּדָיִוּ יִדִּיִשׁוֹהִי וִיהַי מְסְאָב עַדּיִי יְנְשְׁמֵאׁ עַּּת־נִבְלְלְם יְכַבֵּס בְּגָּדָיִוּ יִדִּיִשׁוֹהִי וִיהַי מְסְאָב עַדּ

נובאב למינהו: מַלְ־הָאָהֶץ הַהָּלֶּדְ וְהָעַּבֶּרְ דְּרָהֵישׁ עַּלְבָּא פּ וְזֶהְ לְכָם הַשְּׁמֵא בַּשְּׁבֵץ הַשְּׁבֵץ וְדֵין לְכוֹן דִּמְסְאַב בְּרִחְשְׁא

וְהַחְמֶט וְהַמִּנְשֶׁמֶה:

נְהְבָּא מַרְ־הָעְבֶּי הַשְּׁבֵּץ בְּלְ הַנִּגְעַ בְּהָם בְּמֹהָם רְחִשְׁאַ כְּלְ דִיקְרַב בְּהֹוֹן

نَصْتاد: בּמּוֹם וּיבָא וֹמִמָא מַּגַעְבַוֹמָנֶב בְּלֵי אֲשֶׁר־יִנְשְׁשׁׁר מְלָאַכֶּה בְּהָוֶם בְּגֶר אִיִּעִירִ צֵּיִ שְּׁכִן בְּלִי דְּאָע אִי לְבוּשׁ אִי מְשָּׁרִ אִיּ בְּמִלְיִם יִמְמָא מִכְּלְ_בָּלִי־עֵּץ אַנִּ בְּמִנְחָהוֹן יְהֵי מְסְאַב מִכְּלְ מָאוֹ

נאָטוּ טַמָּבָרוּ: אַלְ-שִׁוְכִּוֹ בָּלְ אַמְּוֹר בְּתוּכָוֹ וְמְטָא לְנֵּיוֹה בּלְ דְבִנִּיִה וְסְמָאַב عدره، الجُرْ ـ خُرْدَ ـ ثِبُثُم هَمُد ـ نَجْر مُثَاتِ الجُر مُعَا يَتَمَا يُنَعَالِ يُنْعَالِ مُثَالِاً

「口口心が: בּּוֹבִילַטַבוּן יָבֵי מָסַאַּב מַּב מְסְאָבוּוֹ אַנּוּוֹ לְכִוּוֹ כָּלְ צִּוֹעַבַר لْحُرا لللزَّكِ هَمْ فَضِّر، خُخُمْ لُحِمْ يَطْتَخْرِكُ هَمْ بْعَيْنَدْ خُخُمْ

בְּמִתְּא מִסְאַבִּין אִנּוּן לְכִוּן:

ומכברא וצבא לונוהי:

نېمىنى»: ئىزۇغى ئىزغاردىنى ئىزۇنى ئىيۇنى

בְּמִוֹטְבוּוֹ יְבֵי מְסָאַב מַר אْݣִנ עַמְּמְאָנִם לְכֵּם בֹּבֹלן אַלָנו שַׁמְּאָבוּו לְבִוּן בַּבֹל

מֹר רַמְשָׁא וֹיִרְכֵּי: ביון בְּמִנֹא וִמִּהֹלְ וִיהֵי מְסִאַּד מִּל כֹּלְ מֹאוֹ בְּוֹטְהְבִיג הַבֹּנִגְא الجر يخشد بقح مُجْرِد مُثِت الحر لانقبر مُجْبِن مُؤْسِالًا

ווינוע טטלבוון:

be unclean until the even. whoso toucheth their carcass shall all fours, they are unclean unto you; 27 paws, among all beasts that go on And whatsoever goeth upon its

unclean unto you. unclean until the even; they are 28 them shall wash his clothes, and be And he that beareth the carcass of

kinds, mouse, and the great lizard after its the earth: the weasel, and the swarming things that swarm upon unclean unto you among the And these are they which are

the sand-lizard, and the chameleon. 30 land-crocodile, and the lizard, and and the gecko, and the

they are dead, shall be unclean until whosoever doth touch them, when 31 you among all that swarm;

These are they which are unclean to

shall it be clean. be unclean until the even; then must be put into water, and it shall wherewith any work is done, it or sack, whatsoever vessel it be, vessel of wood, or raiment, or skin, shall be unclean; whether it be any when they are dead, doth fall, it And upon whatsoever any of them,

preak. in it shall be unclean, and it ye shall 33 any of them falleth, whatsoever is And every earthen vessel whereinto

(TS) על כפיו. כגון כלצודוצוחמול: שמאים הם לכם. למגע:

- וקדשיס, וליכנם למקדש: החלד. מוש"מילס: וחצב. פויי"מ, שדומס ללפרדע: (92) דוה לכם השמא. כל עומאים הללו אינן לאיקור אכילה, אלא לעומאה ממש, להיוח עמא במגען, ונאפר לאכול מרומה
- (30) אנקה. סרילו"ן: הלשאה. לישרד"ס: החמש. לימל"ל: הנשמח. מלפ"ל:
- (28) במים יובא. ואף לאחר עדילחו עמא הוא לחרומה: עד הערב. ואחר כך ושהר. בהערב השמש (יבמוח עה.):
- (מ"ל ל"ל במוכו): ואחו חשבורו. למד שמין לו מסרס במקוס (מ"כ פרשמת ז. יג): (33) אל חוכו. פֿין כלי מרם מיטמה פֿלה מפֿוילו (מולין כד:): כל אשר בחוכו ישמא. הכלי מוזר ומטמה מה שבפֿוילו

iààx: מַאָּפֿע אַּמָּר יִשְּׁטְּר בַּבְלִי בִּבְּלִי מִפְאַב וַכִּלְ מִמְּפִּיִּא בִּיִּשְּׁטִּיִּ ± יִבְוּא מַּלְיִוּ מִיִם יִמְּמָא וְבָלִ <u>הִייִצְלְּוּוּ</u> עַּלְיִוּיִרִּ מבּל_האַכָּל אַמֶּר נאַבָּל אַמֶּר מבָּל מיכָל

בַים וְמְמֵצִים וְהָוֹי לְכֶּם: نَّ مُعْرِينَ لَيْن مُعْمَة فَدِينَ لَيْن مُعْمَة فَدِينَ لَيْنَ مُعْمَة فَدِيلَ الْحِمْ كَمُهُد_نَهِمْ طَائِحُمْكُمُ الْمُمْرِيرِ لْحِدْ

מַבְוָר וְנִינֹתּ בִּנִבְלְטָם וֹמִמָּא: אַף מַשְּׁיֵן וּבָוֹר מִקְּוֹד־מָיִם יְהְיֵה בַּרָם מַשְּׁיֵן וְגוּב בֵּית בְּנִישִׁה

ובי ימן מום מכיובת ונפל יאבי יהיה מיא מל פר זְנְוּתְ אֶּהֶהֹר וֹנְּבֶתְ מִּנְיָנֶר הְוּאִ:

ζα: (α)

בּבֹלְ מָאוֹ וְעֵוּ מִסְאַב:

ומְסְאָבִין יְהוֹן לְכוּוֹ: וֹכׁובוֹם וֹטַּבְתוּן מִסְאָּבוֹן אִנּוּן מַנְּבִילַיהוֹן كانظلاح

בר זרע זירוע דיוף בע דבי ל וב, יפּל, מִנּבְלְטְם מַּלְבַבְּלִבְת וֹאָב. יפּוּלְ מִנּבֹלְטְם מַּלְבַבְּלַבְתְּ בּוֹבׁילַהְיוֹ יְהֵי מְסְאַבּ:

עַלוֹהִי מְסָאַב הוּאַ לְכוֹן: מَوْجُرُكُم مُكِّرًا مُقَلَّم كَانِم يَلْمُم انْهَارِ مُؤْخِرَكُكِ بِالْمُ

> shall be unclean. every such vessel that may be drunk shall be unclean; and all drink in 34 eaten, that on which water cometh, All food therein which may be

unclean unto you. they are unclean, and shall be pots, it shall be broken in pieces; unclean; whether oven, or range for part of their carcass falleth shall be And every thing whereupon any

their carcass shall be unclean. shall be clean; but he who toucheth 36 wherein is a gathering of water Nevertheless a fountain or a cistern

sown, it is clean. upon any sowing seed which is to be And if aught of their carcass fall

thereon, it is unclean unto you.

But if water be put upon the seed,

and aught of their carcass fall

סנאכל בבם אחח, ושיערו חכמים אין בים הבליעה מחזיק יוחר מבילת חרנגולם: משנמלשו. ולמדנו עוד שאין אוכל מעמא אחרים אלא אם כן יש בו כבילה (מ"כ פרק ע, א. יומא פ.) שנאמר אשר יאכל, אוכל נפלו עליקן משנחלשו, שאס אחה אומר מקבלין הכשר במחובר, אין לך שלא באו עליו מיס, ומהו אומר אשר יבוא עליו מיס, מליטמא מאזיר כלי חרש, שהרי טומאה עלמה נגעה בהן מגבן. ולמדנו עוד, על ביאה מים שאינה מכשרה זרעים אלא אם כן וספת שניים, ולא נאמר רואין את התגור כאלו מלא עומאה ותהא הפת תחילה, שאם אתה אומר כן, לא נתמעמו כל הכלים לפיכך אינו חוזר ומעמא כלים שבחורו. ולמדנו עוד שהשרך שנפל לאויר חנור והפח בחורו ולא נגע השרך בפח, החנור ראשון מישמא מאויר כלי מרש ואין כל הכלים מישמאין מאויר כלי מרש, לפי שהשרך אב השומאה והכלי שנשמא ממנו ולד השומאה, שנינו (פסחים כ.:) יכול יסיו כל סכלים מטמאין מאויר כלי חרם, חלמוד לומר כל אשר בחוכו יטמא, מכל האוכל, אוכל ומשקה יצוא עליו מיס או כל משקס אשר ישמס בכל כלי ישמא סאוכל. ועוד למדו רצומינו מכאן שאין ולד סטומאס מטמא כליס, שכך מקבל מומאס לעולס, ואפילו נגוב, וסיין וסשמן וכל סנקרא משקס מכשיר זרעיס למומאס כמיס, שכך יש לדרוש סמקרא אשר דברים סרבה, למדנו שאין אוכל מוכשר ומחוקן לקבל טומאה עד שיבאו עליו מים פעם אחח, ומשבאו עליו מים פעם אחח, מיס, והוא בחוך כלי חרם הממא, יממא, וכן כל משקה אשר ישחה בכל כלי והוא בחוך כלי חרם הממא, יממא. למדנו מכאן (48) מכל האבל אשר יאבל. מוקג על מקרה העליון כל השר בחורו יממה, מכל האבר יהכל השר יבוה עליו

וממאים יהיו לכס, אם רלה לקיימן במומאתן רשאי: למעלס: יחץ. שאין לכלי מרם מסרס במבילס: ושמאים יהיו לכם. שלא מאמר מנווס אני לנומנס, מלמוד לומר (אב) חגור וכירים. כלים המטלטלין הם, והם של מרם, ויש להן מוך, ושופח את הקדרה על נקב החלל, ושניהם פיהם

(פ) זרע זרוע. זריעס של מיני זרענין. זרוע שם דבר סוח, כמו נימָנוּ לֶנוּ מִן סַצֵּלְעִים (דניחל ח, יב): שהור הוא. קל ומומר, אם מעהר את העמאים מעומאתם, קל ומומר שיניל את העהור מליעמא, לכך נאמר ונוגע בנבלתם יעמא: בסס מעומסמו: - ונוגע בנבלחם ישמא. אפי' סוא במוך מעין ובור ונוגע בנבלחס יעמא, (מ"כ פרשמא ע, ק) שלא מאמר (36) אך מעין ובור מקוה מים. המחוברים לקרקע, אין מקבלין מומאה. ועוד יש לך ללמוד: יהיה שהור. העובל

(88) וכי יחן מים על זרע. לאחר שנחלש, שאס חאמר יש הכשר במחובר אין לך זרע שלא היכשר (חולין קיח:): מים למדך הכמוב שלא הוכשר ונמקן לקרום אוכל לקבל מומאה עד שיבואו עליו מים:

בְּנִבְלְטָב וֹמְמָא מַרַבְנַמְבַיּ בוא לכם לאַכֹּלִע וְכָּי יָמוּתֹ מִן הַבְּהַמָּה אֲשֶׁר־

نَظُرُت: ַנְבְלַטַב וְכַבַּס בַּנְבַוּו וְמִבָּא מַב_ * וְטְמֵא עַּר־הָעָּהֶר וְהַנִּשֵּׁא אָר־ التاء حر منظم أحد نحد فنكس

<u>שֶּׁבֶּץ הַוּאַ לָאִ הַאָּבֶּץ:</u>

הַּלְ יִנְאָבְׁלְנִם כַּיִּ נְנִישָּׁאָבְלְנִם כַּיִּ נְנִישָּׁאָ בִּנִינִישָּׁ הַּלְ אַנְיִּאַ לְאַ تَرْجُنَا خُرْجِ بَشَدُمُ يَشِيرُمُ مِن فِح مَدْرُنِ يَرْجُرِا فِحُرْ ב+ הֹלְאַבְׁהַה הֹֹנִ כֹּלְבַתְּוֹבֵּנִי וֹכְלְ צַּמְנִבְּהַ הֹלְ אַנְבַּהַ

تَامَفُهُ لِ خُيْط لَامُمُنَاكَ خُط: īwŗŸ 84_04

> בְּמֶׁמֶא: בּוֹבׁילְטַע יְבִי מִסְאַב מַע

עד רַלִישָא: וֹאַבּֿמּ עַבוּמָוָטִוּ וּוֹטֵוּ מִסְאַב בְּמְּאֵ יּבְיִמִיִּלְ זָתְ לְבִילְתַּוּיִ לְבוּשׁוֹהִי וִיהֵי מְסְאַב עַּר ĿĿĸĸĸ ははさんさびビ

خَرُّ تَارَكُ فِي فِي مِعْدَا لِرَكِ النَّرِ الْهُ فِي جَمِّ بِهِيرَا فِي مِعْدَارً מְּלֵּגֵא בוּא לָא וֹנִאָּכִּיל:

שולקוווון אוו מִלּאֹא אוון:

בון וְהַסְּהַאָּבוּן פון בְּהוּן: וֹלַאַ בְשַׁמֵּא בַבְשִׁיהָ וֹלָאַ שַׁסְשַׁאָּבוּוֹ אַע_נַפָּאָטִיכָם לאַ עַאַפֿגוּן זָע נַפָּאָטַכוּן בָּכַל

> until the even. carcass thereof shall be unclean 39 eat, die, he that toucheth the And if any beast, of which ye may

the even. his clothes, and be unclean until beareth the carcass of it shall wash unclean until the even; he also that it shall wash his clothes, and be And he that eateth of the carcass of

caten. detestable thing; it shall not be 41 swarmeth upon the earth is a And every swarming thing that

detestable thing. shall not eat; for they are a swarm upon the earth, them ye feet, even all swarming things that 42 fours, or whatsoever hath many and whatsoever goeth upon all Whatsoever goeth upon the belly,

that ye should be defiled thereby. make yourselves unclean with them, that swarmeth, neither shall ye 43 detestable with any swarming thing Xe shall not make yourselves

של שוב שינו נמלר *הי*מנו: מגבלחם עליו. אף משנגג מן המים, שלא הקפידה מורה אלא להיוח עליו שם אוכל, ומשירד עליו הכשר קצלם מומאה פעם על זרע. בין מיס, בין שאר משקין, בין סס על סורע, בין סורע נפל למוכן, סכל נדרש במורח כסניס (פרק יא, ו): ונפל

- (93) בגבלחה. ולה בעלמום וגידים, ולה בקרנים ועלפים, ולה בעור (מ"ר פרשחה י, ה חולין קיח.):
- ושמא עד הערב. אף על פי שמבל, לריך הערב שמש: מחבה לו חבירו בביח הבליעה, אם כן מה חלמוד לומר האכל, ליחן שיעור לנושא ולנוגע כדי אכילה, והוא כויח (נדה מב:): ַלְמְמְמָּסְ בָּסּ (ויקרחֿ כב, ח), חוחס מטמחֿס בגדיס בחֿכילחס, וחֿין נבלח בסמס מטמחֿס בגדיס בחֿכילחס, בלחֿ משח, כגון, חֿס יאמר זו יכזם זגדיו: והאבל מגבלחה. יכול מעמאנו אכילמו, כשסוא אומר זנזלם עוף עסור נְזֵּלֶם וּמְרֵפָּס לֹא יֹאַכַל (0+) והגשא אח גבלחה. ממורס מומלת משל, ממומלת מגע, שהנושל מעמל בגדים, והנוגע לין בגדיו עמלין, שלל
- דבר נמוך קלר רגלים שלינו נרלה אלא כרוחש ונד: הארך אלא במוך האוכל, אבל משילאו לאויר ושרלו הרי נאסרו: דא יאבר. למייב על המאכיל כאוכל, ואין קרוי שרך, אלא (I+) השורץ על הארץ. לסוליה הם סימושין שָבּפְלִימִין וְשָבַפּוֹלִין, והח סויוין שבעדשיס (חולין סו:) שסרי לה שרלו על
- רגלים. זק גַדְּל, שֶׁבֶן, שיש לו רגליס מרחשו ועד ונצו לכחן ולכחן, וקורין לינמפיד"ש: לדומס: הולך על ארבע. וס עקרנ: כל. לסנים אם המפושים, השקרני"ע נלע"ו, ואם הדומה לדומה: מרבה (SP) הולך על גחון. זס נמש, ולשון גמון, שָׁמִיֶּס, שסולך שָׁמ ונופל על מעיו: בל הולך. לסבים סשלשולין ופֿמ סדומס
- מס ממס מממסין בסן במרך, אף אני מממא אחכם בעולם סבא, ובישיבת מעלה: (34) אל חשקצו. באכילמן, שהרי כמיב נפצומיכס, ואין שקון נפש במגע, וכן ולא מעמאו באכילמס: ונשמחם בם.

بَالِثِمْ مَحِـلَٰكُٰدُاءُ: خْر كَالِيم كُنْدُ لَكِم كَمَوْهِ لَكِم كَافَةُ حَالَ لَا تَغَمُّكُ ذِيا لِهُ خُرِهِ ++ ἰμάδεἀἀο ιμίιοο δεάιο ऄॣ८ू८८०

ـ خَٰכُح ـ لَيُهُكُمُ لَـ لَـ لَيْمُهُ لَـ لَـ لَالِمُ مَح هَٰلَـ مُهُ: וּהְהוֹן קַהִּישִׁין אֲבֵי קַדִּישׁ אַנָא אָבׁ, אַנֹא : גֹאַבְעַבוּן וֹטִטַלַּבַּחָּוּן

moveth upon the earth. manner of swarming thing that ye defile yourselves with any ye holy; for I am holy; neither shall sanctify yourselves therefore, and be For I am the Lord your God;

מאבל מגנים להיה לבם מארשא דמצרים למהני לכיו

בֵּנו אֲלָנ נְעַנְּע עַמַּהְּצְע אָטַבֶּע אָבַנ אָלָא נִיָּ בַּאַפַּנַע נִּטְבֵּנִן

holy, for I am holy. . be your God; ye shall therefore be 45 you up out of the land of Egypt, to For I am the Lord that brought

וַאָּט טַנְרָט טַבְּטַמָּטַ וָטַמָּנָב בָּא אִנְרִיְּהָא בַּבְּעִירָא וּדְעוֹפָא בוות אָנו: לאלהים והייתם קדשים בי לאלה יהחון שרישיו צבי בדיש צנא:

قَطْنُات لَاخْرَــ ثَقْمَ لَاهِلَامُنَا فَصَلَّمُ لَاخْرُدُمْ تَقْمُهُ لَالْتُمْهُمْ مَرِ עַרְטָּמְּע יִלְכָלְ נַפְּשָּׁא עַיִּמָא דִּרְחַשָּׁא unclean and the clean, and between to make a difference between the upon the earth;

and of every creature that swarmeth creature that moveth in the waters,

This is the law of the beast, and of

the fowl, and of every living

לא יכון עוֹשׁא בַלא מעאַכֿלא: רַהַנָּיַ הַפָּאֶבֹבֹיַה בַּלוֹא יבוּו בּוֹשֹא בַּטִּשֹׁבִּבֹיִ נְבֵּוֹן לְאַפֹּבְׁמָא בוּוֹ מִסְאַבֹּא נְבֵיוֹ

be eaten. and the living thing that may not the living thing that may be eaten

.071 98nd no Parah, read Maftir and Haftarah on page 172. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftarah are The Hastarah is II Samuel 6:1-7:17 on page 146. Sepharadim read II Samuel 6:1-6:19. On Shabbat

ַנְיָרְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יִמִלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

And the Lord spoke unto Moses,

דוקה השְּמָא: וְמְּמְאָה שְׁבְעַנְת יְמִים כִּימֵי וְדָּת ַ אָהֵּעְ כֹּּג עֹזְּנְגָה וֹגְלְבַּע זְּלֵב אָטִּטֹא אָבִּג עַהַבּג עַעָּגָר בַּבַּב لَـقِـل \$جـِفَدُ، نَشِلُـعَج، جَعظِد مَجْرج مُه فَدُر نَشِلُعَج خُمْرَمَد

ŮQÄ₽X: כנמו ביחוק סאובתה תה ינובי מסְצַבָּא מִבֹּגָא יוֹמִין

sickness shall she be unclean. the days of the impurity of her spall be unclean seven days; as in and bear a man-child, then she saying: If a woman be delivered, Speak unto the children of Israel,

ווסו שאמרו בגמי (מכוח מו:) אכל פּוּמִימָא לוקס ארבע, נמלס לוקס חמש, לרעס לוקס שש: קדושים. לפי שאני אקדש אחכם למעלה, ולעולם הבא: ולא חשמאו וגוי. לעבור עליהם בלאיץ הרבה וכל לאו מלקום, (44) כי אני ה׳ אלהיכם. כשם שלני קדוש, שלני ס' אלסיכם, כך וסמקדשמם, קדשו את עלמכם לממס:

כשחר חומות דיים, ומעליותה היה גבייהו, והוה לשון מעלה (ב"מ קה:)): הרנאמי, וכאן כמיב המעלה, מנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא העלימי אם ישראל ממלריס אלא בשביל שאין מממאין בשרליס (Pt) כי אני ה׳ המעלה אחכם. על מנח שחקבלו מלוחי סעליחי אחכס. (דבר אחר כי אני ס' סמעלס אחכס, בכולן כחיב

לומר בין לבי לערוד, והלא כבר מפורשים הם, אלא בין שנולדו בה מימני ערפה כשרה, לנולדו בה מימני ערפה פמולה: וסלא כבר מפורשים סס, אלא בין ממאס לך, למסורס לך, בין גשמט חליו של קנס, לנשחט רובו: ובין החיה הגאבלה. לריך (קי) להבדיל. לא בלבד השונה אלא שמהא יודע ומכירובקי בקי השמא ובין השהוד. לריך לומר בין ממור לפרה,

المالك المالك المالك בשר יביומא המינאה והגור בשרא

his foreskin shall be circumcised. To desh shi yak day in shi ni baA

ַ עַּרְ מָלְאָת יָמֵי שָּׁהְרֶה: לאַ עֹלָה וֹאָלְ בַעַּמְלֵבְּהָ לָאַ עִּרְאָ עַלְּבָּ עַלְבָּבָּ בִּלְתְּלַבָּהָאָ י מּשָׁב בּדְמֵי טְהְרֶד בְּכָל־קַּדָשׁ בְּדִם דְּכוּ בְּכָל קוּדִשְׁא לָא וּשְׁבְשֵּׁים וּוִם וּשְׁבַבְשֵׁים וֹמִים וּטִבְּטִין וּטַבְּטָא וּוִמִּין מִשִּׁיב

עד משְׁלַם יוֹמֵי דְּכוּתַה:

fulfilled. until the days of her purification be thing, nor come into the sanctuary, days; she shall touch no hallowed of purification three and thirty And she shall continue in the blood

טְהַבְּרִי: וְאָאָה וֹמָנִם שַאָּב הַּלְ_גַּמָּנ ליי שׁבְעַיִם כְּנְדְּהָהָה וְשִׁשְׁים יוֹם מְסְצְּבָּא

שמיב על דַם דַכוּ: לביחיקה וְשְׁמִין וְשִׁמָּא יוֹמִין ã.ĢL נְשְּׁמְאָר וֹאָם נוּלַבְּהָא הָלִיד וּהְהַי

purification threescore and six days. continue in the blood of in her impurity; and she shall spe shall be unclean two weeks, as But if she bear a maid-child, then

אָל_עַכִּעו: לְחַשְּׁאֵת אֶלְ־פְּתַח אְהֶלִ־מוֹעֶר שִפְּנִינְאָ לְחַשְּׁהָא לְהָרַע עַשְּׁכַּוֹ שְׁנְחִוֹ קְעַלְּחִ וּבֶּן־יוֹנְח אִיֹּחִר שִׁמֵיה לַעֲּלְחָא וּבַר יוֹנָה אִּוֹ אַן לְבַעַ שַּׁבֵּגְאַ פַּבְּמַתְּ פַּן־ אַן לְבָבַעַּאַ עַּנְעָּרְ אַמַּרְ פַּרְ يخفر لِهِما يُقِرْ مُثَاثِين كُدِّلِ يَخْفَمُمُ مَا يَقِرَ يُحَافِين كُذِيرَة كُذِيرَة

וְמִלֹא לְנִים כַּבְּוֹלָא:

tent of meeting, unto the priest. sin-offering, unto the door of the pigeon, or a turtle-dove, for a burnt-offering, and a young lamb of the first year for a 6 or for a daughter, she shall bring a purification are fulfilled, for a son, And when the days of her

₹ëë±u: וֹאָׁע שוִבֿע בּוּלְבְּע לְזֹכֵּב אִּוּ בֹא אִנְבֹוֹטֹא בּוֹלְ,בַטֹּא לְבַכֹּב $^{ imes}$ ਪ੍ਰਤੰਾਰ ਪ੍ਰਾਹਰੂਰ ਪ੍ਰਾਹਰੀ $^{ imes}$ ਪ੍ਰਤੰਾਰ ਪ੍ਰਾਹਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਹਰੀ $^{ imes}$ لنظدية لأجير بمنت بحود بالمحديد لمهده بالمحدد

whether a male or a female. the law for her that beateth, the fountain of her blood. This is her; and she shall be cleansed from LORD, and make atonement for And he shall offer it before the

- דס: דוחה. לשון דבר סוב מגופס. לשון אמר לשון מדוס ומולי, שאין אשה רואס דס שלא מחלס ראשה ואבריס כבדין עליס: (נדס כו:): - בימי גדח דוחה חשמא. כקדר כל מומאס סאמורס בנדס, מעמאס בעומאס לידס, ואפילו נפחח סקבר בלא . נמפרשה אחר חורם בהמה חיה ועוף: — בי הזוריע. לרצום שאפי' ילדמו מחוי, שנמחה ונעשה כעין זרע, אמו עמאה לידה (2) אשה כי חזריע. א"ר שמלאי (ויק"ר יד, א) כשם שילירמו של אדם אמר כל בסמס מיס ועוף במעשס בראשימ, כך מורמו
- שלממר מבים אם כפרת עהרמה: יד: יבמוח שם), לפי שוו מבולח יום ארוך שמבלה למוף שבעה ואין שמשה מעריב למהרה עד שקיעה החמה של יום ארבעים, ימי עוסר שלס: - לא חגע. אוסרס לאוכל, כמו ששנויס ביבמות (דף עס.): - בכל קדש וגוי. לרבות את סתרומס (מכות שהרה. אף על פי שרואס מסורס: בדמי שהרה. לא מפיק ס"א, וסוא שם דגר, כמו מוסר: ימי שהרה. מפיק ס"א, (+) השב. אין משב אלא לשון עכבה, כמו וַמַּשְׁבּוּ בְּקְרֵשׁ (דבריס ה, מו), וַיַּשֶׁב בְּפִלנִי עַמְרֵא (ברחשים יג, יח): בדמר
- ומסרס, מי שסוא בא לכפר, בו סמסרס חלוים: ושהרה. מכלל שעד כאן קרויס ממאס (ובחים ימ: מנסדרין פג:): (ד) והקריבו. ללמדך, שמין מעכבה למכול בקדשים מלח מחס, וחי וה סוח, וה חמחם, שנחמר וכפר עליה הכהן

[4] [4] خْلَفُهُ لا لْحَقْد مُكْرِبُ لَوَتُلَا خِرْر بنزْت هُبِّه خُمْخُت نَهُبِّه مِنَا خِنْر بنِت بَه حَمْخُرَهُ גְלַלַּחַב הַּהַירוֹלְים אַנ שְׁנֵי אִמְּנִא וְהַסַב הַבֵּיו שַּבְּנִינוֹ אַנְ נֹאָם ַלְאַ טַמְּבָּאַ יָּבְיּהַ בַּרָ מָּנַ נִּאָם לָאַ טַמָּכַּט יָּבִּיּ כְּמָסַט

هَلَالًا كِهِرُال: ^{، מכאַ} וַיְדַבַּר ְיְהְנְה אֵל־מֹשֶׁה וָאֶלְ וּמַלֵּיל יִיָּ עִם מֹשֶׁה וּלְצַּהַרֹּן

אָלְ-אַנִוֹר מִבְּנְוֹנו תַכְּנִינִים: וְהִיבָא אָרְאַהָּוֹן הַכּהָוֹ אָנְ וֹבְיָנִע בְּמִוּרַ בְּשָּׁרָוּ לְנָנִגִּ צְּבְוֹנַמַע מִאָּט אִנַּסַפַּטַע אַנַ בַּטְבָּט הַהָּבַט אַנְ הַבַּטַב אַנִנני. אַבְׁם בַּּיִיוֹנְיֵנְ בַמִּוַרְבָּמֶּרוֹ אֵנָמִ אַבִּי יִםׁי בַמְעַּבְּ בַּמְבִיהִ

נְשְׁמָא אָרָר: זוה אֹבֹהֹנו ביוא וֹבֹאָבוּו בּכבוֹן ימָרְאָר הַנָּגַעַ עָמִל מֵעָּוֹר בְּשָּׂרִוֹ ء يَاخَمُد لَمُمْد حَثِيْم يَاظَكَ كَجُلًا וֹבְאָב עַכּבוֹן אָט_עַוּיוֹת בֹּמִנַ

;άι□: וְהְסְּנְּיִר הַכּבֵון אָת־הַנָּגִע שְּבְעָּת בומור ושְּׁמְרָה לאַ־הָפָּוּ לְבָּוֹן לַּמְבוְ וֹמִׁמְלַ אֵּגוֹ_מַבְאָבֹוֹ מֹנַ_ וֹאִם_פֿנְינִת לַבֹּלָּנִי נִיוּא פֿהַּוָר

עכבון שְבְעָּת יָמִים שָּנִית: פֿמָּע עַנּגַע בָּעָר וְהָסְנִירָוּ ً إِبَيْنَ بَوْرَهُ فِهِيَّا جِعْرَبُر لِهُـٰ וְרְאָבוּ הַכֹּהַןְ בַּיִּוֹם הַשָּׁבִיעִי

במהב בסביה למקמש סגירי خيريد:

לנע עד מבנוהי בְּעַנַיָּא: וושוטו לוח אַבורן בָּבַנָא אוֹ

בְּנַנְאַ וִיסָאָיִב יָתִיה: מכשה סנירוקא הוא ויקוניה מכשמא ממוק ממשף בסבוה XULGIF **L**CLLILL بتللت וממבא וֹנִטְוֹג כַּעַוֹלָא נִע מַכַּעַהָּא בֹּמָהָּבַ

מַבְּמָשְׁא מֻבְּעָא יוֹמִין: לַמְטַוֹר וְיַסְנַּר כַּעַבָּיָא יָת תַּמִּכֹּא וֹתַּגַּוֹבא לָא אַטַּנִוֹפּוּנַ בּסְבִיה וְעַמִּיק לֵית מִחְזַהָא מִן וֹאִם כַּעַוֹרָא טוֹנֹא טוִא כֹּמָהָּשׁ

כֿווַלאַ **ゴロふごと** בְּרְ הַנְהַ לְאַ אִנְסֶיף עַכְּהַעָּאַ מֹבוֹמֹאַ וֹבִא מֹכִבּטֹמֹא בֿם

> her, and she shall be clean. priest shall make atonement for the other for a sin-offering; and the the one for a burnt-offering, and turtle-doves, or two young pigeons: lamb, then she shall take two And if her means suffice not for a

saniyss, north otan bas And the Lord spoke unto Moses

of his sons the priests. unto Aaron the priest, or unto one leprosy, then he shall be brought skin of his flesh the plague of bright spot, and it become in the of his flesh a rising, or a scab, or a When a man shall have in the skin

And if the bright spot be white in and pronounce him unclean. and the priest shall look on him, his flesh, it is the plague of leprosy; plague be deeper than the skin of white, and the appearance of the benrut ed eugelq edt ni tied edt li plague in the skin of the flesh; and And the priest shall look upon the

plague seven days. shall shut up him that hath the be not turned white, then the priest than the skin, and the hair thereof appearance thereof be not deeper the skin of his flesh, and the

seven days more. then the priest shall shut him up the plague be not spread in the skin, plague stay in its appearance, and the seventh day; and, behold, if the And the priest shall look on him

(ל.) בפי כל המדיר: (8) אחד לעילה ואחד לחשאת. לא הקדימה הכמוב אלא למקראה, אבל להקרבה העאה קידם לעילה, כך שנינו בובחים

מבלא יומין הנינות:

- בְּבִיר סוּח בַּשְׁמְקִים (חֹיוב לו, כח): אל אהרן וגרי. גוירת הכתוב הוח, שאין עומחת נגעים ועהרתן חלה על פי כהן (ח"כ (ב) שאח או ספחח וגור. שמום נגעיס סס, ולבנות זו מזו (נגעיס פ"ל מ"ל): בחרח. תברבורות מייל"ר בלע"ז, וכן
- בשרו. כל מראס לצן עמוק סוא, כמראס חמס, עמוקס מן סלל (שצועוח ו:): ושמא אוחו. יאמר לו ממא אחם, ששער לצן (E) ישער בנגע הפך לבן. מממלה שמיר והפך ללגן גמוך הנגע. ומעיע שער שנים (מ"ג שם פרק ב, ג): עמוק מעיר (געים פרשמה ה, ע):
- ας,ι: (+) ועמוק אין מראה. לא ידעמי פירושו: והסגיר. יסגירנו בבים אחד, ולא יראס עד שוף סשבוע, ויוכימו שימניס מימן מומלה, הוא גזירת הכמוב:

20

نَمْتِد: طِهُد بَوْرَة جِهُرَد إِصْلَالًا بَحَدَالًا איי שָׁנִיתֹ וְהַבָּתֹ בַהְָה הַנָּגַעּ וְלֹאֹ־ וְרְאָׁת תַכּבֶוֹן אָטָוְ בַּיּוֹם תַּשָּׁבִיעִי

تحتا: לְמְּהֵרְתִּי וְּנְרְאֵבִר שָׁנְיִת אֶלִ- לְּרְכִּיִּהִיה ر בַּמְוֹר אַנִוֹנִי, נוֹרָאָנוֹוְ אֵלְ-נַכִּנוֹן בַּמַמֶּבָּא בַּנַר דַּאִנַנוֹוִ, לַכְּנִוֹלָא נאָם־פַּשָּה תִפַּשָּׁה

בְּעַעַ הָוֹא: (פּ) המספחת בְּעִּיר וְשִׁמְּאִי הַכֹּהָן עִּרִיהָא בְּמַשְּׁכָּא וִיסְאַבְנֵיה

וְהוּבָא אֶלְ־הַכִּהֵוֹ: י ווֹנת אֹנְתֹע כֹּנ טֹבְינִע בֹאֹבְעֹם מִכְטַׁמֵּ סִנְּיִרוּ אָנִי יְטִינִּי בַאָּנְמָא

ដេំបំរំជែ ចំណុំ៤ បាំ ចេំង៉ង់៤: לַּמְוַר וֹנְיֵגאַ בִּפַּבְינוּ מָמָּר לַלָּוֹ , וְרְאֲֽה הַכְּהֵוֹן וְהִנָּה שְׁאֵח־לְבְנָהֹ

שָׁמָא הָוּא: נְטְמְאָנִ עַכְּעַן לָא יַסְנִיְנִי כָּי בִּשְּׁרִיה וִיסְאָבנִיה בְּתַּנִיאַ לָא בְּבְׁמִּט נִוְמֵּנְט בִוּאְ בַּמְוֹר בְּשְׁרוֹ סְנִירוּת עַמִּיקְא הִיא בִּמְשַׁרִּ

לְבְלְתַרְאָר עִינֵי הַכְּהֵוֹ: מור הַנְּגַע מֵראָשִׁוּ וְעַּדִר בַּנְלְיֵוּ בי בְּעִּוֹר וְכִסְתָּה הַצְּרַעַת אָת בֶּלְ־ ſ%¤_ĠĻſŢ ĽĠĹIJ

> زنكـــــز: יְנא נְכַבֶּם בַּנְבֵינו מְבִיקֹא הִיא וִיצַבַּע לְבוּשִּוֹהִי עַכְּחָשָׁא וַלָא אוֹסָיף עַכַּחַשָּא

ذֻכְבַבְיֹגַא: إذانكاناة עַמָּסְפַּעַת וְאָם אוֹסָפָא תוֹסֶיף עָרִיקָא

בְּהַנְא סְגִירוּהָא הִיא: פַּשְּׁעַר וְיִחְיֵּג כְּהַנְא וְהָא אַנְסֵיפַת

וֹימִימִי לְנִׁע בִּעְּנִאִּ:

בְּעַמִיקְתָא: ڂڟڶڗٮ للبها בֹמֹמֻכֹּא וֹנִוא נִיפֿכֹע מַזְּגֹנִא أنفت خفته لفه مُفكه فأله

זַּסְגְּרְנֵיה אֲבֵי מְסָאַב הוּא:

בְּבַבַּלְאֵ: נפד דגלוהי לכל היזו פיני מֹסַנֹּא שַׁסַנָּג סַנְּגַרוּתַאַ

> clothes, and be clean. is a scab; and he shall wash his priest shall pronounce him clean: it be not spread in the skin, then the if the plague be dim, and the plague again the seventh day; and, behold, And the priest shall look on him

the priest again. cleansing, he shall show himself to himself to the priest for his skin, after that he hath shown But if the scab spread abroad in the

leprosy. pronounce him unclean: it is skin, then the priest shall behold, if the scab be spread in the And the priest shall look, and,

the priest. ornn then he shall be brought unto When the plague of leprosy is in a

flesh in the rising, hair white, and there be quick raw the skin, and it have turned the behold, if there be a white rising in And the priest shall look, and,

not shut him up; for he is unclean. pronounce him unclean; he shall п flesh, and the priest shall it is an old leprosy in the skin of his

feet, as far as appeareth to the priest; plague from his head even to his all the skin of him that hath the in the skin, and the leprosy cover And if the leprosy break out abroad

- (a) בעיניו. במכלסו ובשיעורו סכלשון: והסגירו, שניה. סל לס פשס בשבוע כלשון ממל מוחלע:
- בואיל ונוקק להשגר נקרא ממא, ולריך מבילה: (6) כהה. מוכסה מולימו, הל אם עמד במולימו או פשה ממל: מספחה. שם נגע מסור: וכבס בגדיו ושהר.
- (8) ושמאו הכהן. ומשממלי סרי לול מוחלט, ווקוק ללפריס ולמגלחת ולקרבן כאמור בפרשת ואת מסים: צרעה הוא.
- וממיס בלא שער לבן, ואף על פי שלא נאמרס ממיס אלא בשאמ, אף בכל סמראות ותולדותיסן סוא מימן מומאס: (10) ומחיח. שנימינ"ע כלע"ו, שנהפך מקלה הלובן שבחוך השלה למרלה בשר אף הוא פימן עומאה, שער לבן כלה מחיה, סמספסס סוסמ: צרעה. לשון נקנס. נגע לשון וכר:
- סוליל ועלמה מחיה העהרנה: (II) צרעה נושנה היא. מכס ישנס סים מחם סמחים, וחבורם זו נרסים בריסף מלמעלס וחחמים מלחס לחס, שלם חחמים
- (21) מראשו. על אדס ועד רגליו: לכל מראה עיני הכהן. פרע לכקן שמשך מאורו:

אֶת־תַּנְגַע כְּלָו תְפָּךְ לְבָן טְתָוֹר ي لَمُلَمَّر مُن حُر خُمُنِ لَمَلَا مُنْ لِينَٰ مِن اللَّهُ لِمُنَالِ مُنْ لِينَٰ مِن اللَّهُ لَا يَا مُنْ لِينَ إرِيْ مَحَيَّا إِمَيْدَ حَفِيْدَ الْمِيْدِ

אַטַבַפּּיך לַמָּחַנַר דָּבֵי הוּא: ĊĽĊΧ

all turned white: he is clean. him clean that hath the plague; it is all his flesh, he shall pronounce behold, if the leprosy have covered then the priest shall look; and,

יי יבְיוֹם בֹוֹבְאִנִים בֹּוֹ בֹחֶבֹּר בֹוֹ, יבְיוֹמָא צִימִּטִוֹי, בִיה בִּמְּבֹא

חַנְאַ יְהֵי מְסְאַב:

in him, he shall be unclean. But whensoever raw flesh appeareth

בּּבֹבֹמֹנו שׁנְאַ: רְטְמְאַר תַבְּעֶּר תַתַי טְמָא הָוּא וִיסְאַבְנִיה בִּשְּׂרָא תַּיָּא מְסְאַב וְנְאָלֵע תַכְּעֵוֹן אָטְתַבְּאָהֶר תַּחָי, וְיִחְיִגִּי כְּחָבָא יִהְ בִּאָרָא תַּנְא

בוא סגירוקא הוא:

the raw flesh is unclean: it is leprosy. flesh, and pronounce him unclean;

And the priest shall look on the raw

But if the raw flesh again be turned

ذِٰذِלَا نِثُم جُٰذٍ_ںَכִּיוֹ! ** كَيْرِ دُنْ يُمْنِت نَحْمُنِد نَنَا، لَتُنْظَلِ

בְּוֹינִא: ווטבפוד למחור ונימי לנת אַן אַבוּ נעוב בֹמָבַא עַנֹּאַ

and the priest shall look on him; the priest; into white, then he shall come unto

שָׁהְוֹר הִוּא: (פּ) לְלְבְּׁלֵן וְשְׁתַּרְ תְּכְּיֵוֹן אֶתְ-הַנְּגָע מִכְּהָשָׁא לְמִהָנִר וִירַבֵּי כְּהַנִּא

נְת מַכְּמַשְׁא דְּבֵּי הוּא:

plague: he is clean. pronounce him clean that hath the into white, then the priest shall and, behold, if the plague be turned

عربع، أبجهِّد جددبه بد جند جند بهبرا

מְשַׁנֹא נְנִשַּׁםֵּי: נֹאָנֹה אָבוּ וֹנֵו בוּע בֹּמָהָכּוּע

thereof a boil, and it is healed, And when the flesh hath in the skin

אַבְּמְבְּמָבְ וֹלְבָאֵב אָבְ<u>הַכְּבֵוֹן</u>: וְהְיֹנְים בּמְקוֹם תַשְּׁהִין שְׁצֵּׁם וִיהֵי בַּצִּּחַר שִׁהְנָא עְּמְקָא חָוְרָא

ځڅ۵ځې: אַן בֿבּבֿא בוֹנֹבא סמלא נוֹפַבַּוֹי

shown to the priest. reddish-white, then it shall be to a white rising, or a bright spot, and in the place of the boil there is

جَهٰتِرا فِرْبَد: וֹמֹפֹאַׁו וַכּבוֹן דֹּנִתַ בִּּבֹבֹתִנ וַיוֹא מו בימור ישיעה הפוד לבו إلى من من المناه المنا

סְגְיאַת: מֹכְטְשׁׁשׁ סְגִירוּהָא הִיא בְּשִּׁהְיָנָא i.ō¾të.Ľ מן מַשְּׁכָּא וְשִּׁמְּנִע אָטִנִיפּוּע וֹנְטְוֹגְ כַּבְּיִלָּא וְבָא מִטְוַבָּא מָכָּנְבַּ

broken out in the boil. it is the plague of leprosy, it hath priest shall pronounce him unclean: thereof be turned white, then the lower than the skin, and the hair behold, if the appearance thereof be And the priest shall look; and,

- לו ולאלעלימו ולכקומו ולבימו, וכן ברגל נומנין לו כל ימי הרגל: מס מלמוד לומר, ללמד יש יוס שאמס רואס בו, ויש יוס שאין אמס רואס בו, מכאן אמרו ממן נומנין לו כל שבעם ימי סמשמס, סלבר ונמגלס שפועו ע"י שומן, כגון שסברילו ונעשס רמב ונרלימ בו סממיס, למדנו סכמוב שמעמל (שס פרק ס, ל): וביום. מעשכים וארבעה ראשי איברים שאין מעמאין משום מחיה, לפי שאין נראה הנגע כולו כאחד, ששופע אילך ואילך, וחור ראש (14) וביום הראות בו בשר חי. מס לממס זו מִמְיָס סרי כזר פירש שסממיס מימן מוממס, מלמ סרי שסיס סנגע זמי
- (15) צרעה הוא. סנשר ססול, נשר לשון זכר:
- שבוכם ובמלומו סתלם נגע ששב: (18) שהין. לשון המוס, שנתחמס הבשר בלקיי הבא לו מחמת מכה שלא מחמת האור (חולין ה.): ונרפא. השחין העלה
- (19) או בהרח לבנה אדמדמה. שלין סנגע לגן מלק, מלל פְּמוּן ומעורב נשמי מרלומ לוגן ומודס:
- (02) בוראה שפל. ואין ממשו שפל, אלא ממוך לבנינומו הוא נראה שפל ועמוק, כמראה ממה עמוקה מן הלל:

עכבון שְבְעָת יְמִים: מן המור והיא בהה והסגירו בה שער לַבְן ישְׁפְּלֶח אֵינְנָה שִׁעַר חַנְּר יִשִּׁכִּיְכָא לְיְחַהַא מִן וַאָםוּ יָרְאָבָּה הַכֹּהַן וְהַבָּה אֵין־

עַכְעַן אָטוּ וָנָעִ הָוֹאִ: ²² וְאָם_פַּמִּע טִפְּמֵע בַּעָּוֹר וְטִּמֵא

וְמְהֲרֵוֹ הַכֹּהֵןֹ: (a) לא פְשְּׁמָה צְּבֶבֶּתְ הַשְּׁחֶץ הָוֹא _छ थ्रिव कृत्वेष्ट्र वृष्ट्रेट त्व्हेट्ट्रेट्

ڂڴڐ٤ בּבוֹבִי לְבְּנָה אָבַמְבַבּמָה (פגי) אָשׁ וֶבְיִּנְיִב בְּעָבִיוֹ בַשְּׁבְּיִב אַן בְשֶׁר בְּי־יִהָנֶת בְעֹרָוֹ מִכְנַתַּ

בְּבַעִי הָוּאִ: פְּרָחָה וְשִׁמֵּא אַתוֹ הַכֹּהָן נָגַע מן בְּמִנְר צָּבַעַת הָוּא בַּמִּבְנֶת ع مُجْد كَجُل حَحَثِثُ لا نَمَلُهُنْ جُنُوكِ įŗžn Xgn odėl įngn tņer

נהקגירו הכהן שקעת נמים: אַנְנָּנִר מִּן־הַעִּוּר וְהַוֹא בַהָּה مُ حِدِيَرْدِيرَ شِهِرَ كِٰخِا الْهِٰظِكِرَاتِ וַאָםו יַרְאָנָה הַכֹּהַן וְהִנָּה אֵין־

עַכְעַן אָעָן דָּנָע צָרָעַ עָרָע בָּרָעַ עַרָאַ: אָם־פְּשָּׁה הִפְּשָׁה בְּעִּוֹר וְטִמֵּא וֹבֹאָבוּ בַכְּבֵוֹן בַּוֹּם בַמָּבוֹמֹי

> בְּבַבְּא שָׁבְעָא יוֹמִין: מַּמְּכֹּא וֹנִיא מַמִּיָא וֹנַסְוּנִבנִיב ַ וֹאָם וֹטוֹוּלִנִי כַּבוֹלָא וֹבַא כֻית בַּנִי

> 心: וּיסְאֵיב כְּהָנָא יָהִיה עַכְּהָשְׁא נאם אוַספֿא עוָסגל למַהָּכֹא

וידביניה בְּהַנָא: לְאַ אַנְסִיפַּת רְשָּׁם שָּׁהָנָאַ הִיאָ נאם לאטנע למט פֿענטא

בֿעַבא טוּבא סמא או טוּבא: כַנֹאַנו בַנוּב וֹיהֵי רשָם כַנֹאַר או אָנָשׁ אָבוּי וָהִי בַּמַשְּׁכֵּיה

סְנִירוּקָא הִיא: ווסאור ושוע פֿעולא עוכשמ סְגִירוּהָא הִיא בְּכְוַאָּה סְגִיצִּה ימְחַזַּהָא עַמִּיק מָן מַשְּׁכָּא āäĹX خظناتد **ゼロエレビ** أنفت ثمد خفته لفع هفقهرك

ניסְגָּרְנֵיה בְּהָנָא שָׁבְעָא יוֹמִין: לְנֹעַבַא מֹן מַמֻּכֹּא נִבִּיא מֹמֹנֹא לבעלשא סמר חיור ומכיקא וֹאָם וֹטִוֹנִע כַּבְּוֹלָא וַבַּאַ כִּנִע

מֹכְשֹׁמ סִנְירוּתָא הִיא: בְּמַמְבָּא וְיַסְאָיִב בְּהָוָגָא יָהַיִּה מבומאר אם אוספא תוסוף けんひと ĊĽťX

> shall shut him up seven days. the skin, but be dim, then the priest therein, and it be not lower than $_{\rm 21}$ $\,$ behold, there be no white hairs But if the priest look on it, and,

> unclean: it is a plague. then the priest shall pronounce him And if it spread abroad in the skin,

pronounce him clean. scar of the boil; and the priest shall 23 place, and be not spread, it is the But if the bright spot stay in its

white; a bright spot, reddish-white, or quick flesh of the burning become thereof a burning by fire, and the Or when the flesh hath in the skin

it is the plague of leprosy. priest shall pronounce him unclean: broken out in the burning; and the than the skin, it is leprosy, it hath the appearance thereof be deeper 25 bright spot be turned white, and and, behold, if the hair in the then the priest shall look upon it;

priest shall shut him up seven days. than the skin, but be dim; then the the bright spot, and it be no lower behold, there be no white hair in But if the priest look on it, and,

plague of leprosy. pronounce him unclean: it is the in the skin, then the priest shall z_γ the seventh day; if it spread abroad And the priest shall look upon him

(22) נגע הוא. סשלת סולת לו סבסרת:

εςα..ι: רגיעה עור הנרגע מהמה הימוס, כמו וֶנְלְרֶבוּ בֶּס בָּל פְּנִיס (יהוקהל כה, ג), רייערי"ד בלע"ו: ערבה. רייערי"שמענע (23) חחחיה. במקומס: צרבח השחין. כמרגומו רשֶׁם שָׁמַנְסֹ, סִינו סֹלסׁ רושס סממוס סניכר צבשר. כל לרצמ לשון

gg): שרים סם, ולמס חלקן סכחוב, לומר שאין מצטרפין זס עם זה, נולד חלי גרים בשחין וחלי גרים במכוה, לא ידונו כגרים (חולין (+2) מחיח המכוה. שנימני"מ בלע"ו, כשמימס סמכוס נספכס לבסכם פמוכס או לבנס מלקס. וסימני מכוס וסימני שמין

בְּי־צְהֶבֶת הַמִּכְוָה הַוּא: (פּ) שְּׁאָת תַמִּבְּנֶת הָנִא נְשְּׁהַרוֹ הַכֹּהַוֹן ⁸⁵ לא־פְשִׁתָּה בְעּוֹר וְהָוּא בַהְה إبجם مَبَوْدِنِ مَعِنَاء بَجَيْرُدِه

כַּבַוֹלֵא אָבוּי רוֹשֶׁם כַּנַאָּה הִיא: מומָל בְּוֹאָר הִיא וִידַבּינִיה אוטופֿט דֹמַמִּכֹּא וֹנִיא הֹמִיַּא נאָם כֹּאַטֹבַע לַמָּט כַּעַבַעָּא לָא

pronounce him clean; for it is the burning, and the priest shall but be dim, it is the rising of the place, and be not spread in the skin, And if the bright spot stay in its

ע בואמ או בוטו: ממישי וָאִישׁ צַּוֹ אַשְּׁה בְּרִיהְנָה בְּוֹ נְגַעַ וּנְבָר אַוֹ אַמָּא צַבִּי יָהַי בַּיה

בּבְרַ בְּלַ וֹמִמָּא אָנִוְ עַכְּעַן זָנְטַׁל ערְאָרוּ עְמַלְ מִן־הַעֹּוֹר וּבֶּוֹ שֵׁעֲרעַלְיִלְ מִן הַעַּוֹר וּבֶּוֹ שֵׁעֲר וָרְאָה הַפֹהַן אָת־הַנָּגַע וְהַנָּה

LLKX: ענא גַּנַעַת הָנָאָשׁ אָוֹ הַנָּקוֹ

מבולה ומים: וְהִסְּנְּיִר הַכּבֵוֹן אָת־נָגע הַנָּמָל הְמִּוֹר וְשִׁמְּר שְּׁחִוֹר אֵין בְּוֹ מִוְ מִשְּׁכָּא וִשְׁמָר אוּכָּם בֵּיִם וֹנִינֹּנִ אֵּגוֹ מַנֹּאַנִי מְמָּנִל מֹן יַנִיפֹא וֹנִאַ בְנִי מִנְיַזְנִי. מַמֵּנֵל וֹבֶּי־יִרְאָה הַכֹּהֵן אָת־גָּנִע הַנָּהָק

تَثِمُ عِنا مُمُع مِا لِمُرِد: וְלֹאִ הָוָה בִוּ שִּׁעָּר צְּהָב וּמַרְאֵה تۈچرىن ئېيىر كى چېن ئۆچ וָרְאָה הַכֹּהָן אָת־הַנָּגִעַ בַּיִּים

וֹמִים מֻּוֹינו: נְּעֵׁסְׁנְּגְרַ עַכְעַוֹּן אָטַ עַזְּיָטְׁלַ מִּבְׁמָּנִי נִיטְּאָ לְאִנִּגְּעַ נִּסִּנָּר כָּעַנָּאִ נִי וְיִישְׁנַּבְּשׁ וֹאָשַ עַנְּשׁׁל לַאָּ וֹנִבְשׁ וֹוּנִלָּש סַּטִּבְנִי, וָשַׁלֵּא וּדִשְּׁם

> מהב סומל בהבל ווסאוב מטווטי עמיק מן משקא יביה ווֹבוֹוּ כֹבוֹלֹא זִנו מֹכֹנוֹמֹא וֹבֹא

מֹכְשַׁמָּא בַּבוּת אַן בַּבַּלוּ:

וֹאַבׁוּ וֹטַוּוּ כַּעַוֹלֹא וֹע מַכַּעַהָּ בישא או דַקְנָא הוא: נְמֵיה בְּהַנְא נְתְקְא הוּא סָּנִירוּת

נשבא מבלא ומון: ביה ונסנר כְּהָנְא יָת מַכְּהָשׁ

בַּאַבַּא: ימטוו נטלא ביט המול מן וֹלְא עַוֹנִר בֵיה שְׁעַר סוּמָּל שְׁבִיעְאָה וְהָא לָא אוֹסִיף נְהָקָא וֹנְטַוֹּג כַּעַוֹלָא נִט מַכַּטַמָּא בּׁנִמָּא

נטפא מלמא ומול טלנונט:

scar of the burning.

plague upon the head or upon the

And when a man or woman hath a

beard. it is leprosy of the head or of the pronounce him unclean: it is a scall, thin hair, then the priest shall the skin, and there be in it yellow appearance thereof be deeper than plague; and, behold, if the then the priest shall look on the

peard,

the scall seven days. To sugalq sat hath that mid qu tude black hair in it, then the priest shall than the skin, and there be no appearance thereof be not deeper of the scall, and, behold, the And if the priest look on the plague

not deeper than the skin, and the appearance of the scall be and there be in it no yellow hair, behold, if the scall be not spread, shall look on the plague; and, And in the seventh day the priest

the scall seven days more. diest shall shut up him that hath seall shall he not shave; and the then he shall be shaven, but the

- *tale* (a"c acaaà a, a): (92) בראש או בזקן. בא הכמוב לחלק בין נגע שבתקום שער לנגע שבתקום בשר, שוה סימנו בשער לבן, וזה סימנו בשער
- (30) ובו שער צהוב. שנהפך שער שחור שבו ללהוב: נחק הוא. כך שמו של נגע שבמקום שער:
- כמו שנקמר ושתר שמור לממ בו וגוי: (IE) ושער שחור אין בו. סל מס סיס נו שער שמור מסור, ומין לריך לסמגר, ששער שחור מימן מסרס סומ נומקיס,
- (25) והנה לא פשה וגר. סא אם פשה, או סיס בו שער לסוב, ממא:
- (33) והחגלה. פנינום סנמק: ואח הנחק לא יגלה. מנים שמי שערום ממוך לו פנינ, כדי שיסל ניכר לס פשס, שלס
- יפשם יעבור השערום וילה למקום הגילום:

בְּגָבְיוֹ וְמְבִיר: הְעָּוֹר וְשִׁהַר אַתּוֹ הַכּהָן וְכְבָּס בַּמְוַר וּמַרְאֶבוּ אֵנֶנָנּוּ מְּמָל מִן־ ◄ הַשְּׁבִיעִּׁי וְהַנֶּה לֹא־פְּשָׂה הַנָּהֶל إرَهُمَ مَحَيْرًا هِمَ مَؤْمِم فِرْنَا

אַבוב' מְבוֹבני: ע וָאִם־פְּשָּׁה יִפְּשָׂה הַנָּהָק בְּעַּוֹר וָאִם אוֹסָפָא יוֹסֵיף וָהְקָא

עַצָּקר מָמָא הָוּא: בְּעָוֹר לְאִיוְבַקָּר תַכֹּתָן לַשֶּׁעָר ه إَرِهِٰٓ الْأَوْتُرَا إِبَيْنَ فِهُِٰتَا يَهِرُمَمُ وَيُرَمُ

שְׁהַוֹר הָוּא וְשִׁהַרִוֹ הַכֹּהֵן: (ס) מַּעַׁר צַמָּעַרְבָּי נִרְפָּא עַנָּמָלַ ^{ענ} נְאָם_בַּמְּגַנִיוֹ עְמָּדְ הַנְּּמָלִ וְשִׁמָּרִ

בְּשְׁרֶם בֶּבִירָת בָּבַרָת לְבָּוֹת:

בּבַע בַּנִא פַּבַו בַּגוּנ מָבַונ בּשְּׁנִם בּּבַבְינִע בּבַנִע בַבְּנִע וְרְאָּר הַכֹּהַן וְהַנָּהַ Ė&LL_

(שלישי) שַׁרָור הָוּא: 'אַבּה' וֹאֵישׁ בָּי וֹמִבַּעׁם רַאָאַהוַ בַּבְעַ בַּיּה יִנְבַר אַבוּ וַמַּר מַעַּר בוֹשָׁוֹה

גּבָּחַ הַיּאַ שָּהָור הְיּאַ: יי וֹאִם מִפּאָנו פֹּלָוו וֹמִנֹם באָאָוּ וֹאִם מִפַּבוֹנ, אַפּוָנוּ וֹמַב אָהָּוּ

> כַּבוֹהָא וֹגַּבָּה לַבוּהָוָנִי, וֹנֹבַכָּי: אַמִּיק מִן מַשְּׁכָּא וִידַכֵּי יָמִיה בַמַשְּבָא וּמִטוּוִהִי לַיִּמוֹהִי שְׁבִיעְאָה וְהָא לָא אִנְסִיף וְהָקָא ווֹשׁוּוּ כַּעַוֹלָא וֹט נִעַּלָא בּוּוֹמָא

בְּמָמֶכֹּא בְּתַר דְּכוּתֵיה:

לְשְׁמָּר סִוּמֶל מְסְאַב הוּא: נֹטַׁלֵא בֹתְּמֶּכֹּא לָא גֹבּפֿר כָּהַנָּא liùitte élik lûx xioll

בְּבֵי הוּא וִידַבֵּינִיה בְּהַנָּא: אוכם הֹמוֹן בוּנוּ אִנוֹסׁוּ וֹעַבֹּא נאם כֹּב בַּנִב לִם נִנִילַא נַסְׁמָּב

خمُلِيرا حَتَدًا حَتَدًا فَأَدًا فَأَدًا: וולבר או אמא אבי יהי במשף

LFX: כבולא נבא לממצ

בֿבְקְאָ הוא סְגִי בְּמַשְׁבָּא דְּבֵי

לַרִיח הוא דָּבֵי הוא:

בישיה גליש הוא דבי הוא:

and he shall wash his clothes, and priest shall pronounce him clean; deeper than the skin, then the and the appearance thereof be not 34 if the scall be not spread in the skin, spall look on the scall; and, behold, And in the seventh day the priest

skin after his cleansing, But if the scall spread abroad in the

be clean.

for the yellow hair: he is unclean. the skin, the priest shall not seek 36 and, behold, if the scall be spread in then the priest shall look on him;

clean. the priest shall pronounce him the scall is healed, he is clean; and 37 and black hair be grown up therein; But if the scall stay in its appearance,

even white bright spots; the skin of their flesh bright spots, And if a man or a woman have in

the skin: he is clean. it is a tetter, it hath broken out in skin of their flesh be of a dull white, behold, if the bright spots in the then the priest shall look; and,

head, he is bald; yet is he clean. And if a man's hair be fallen off his

forehead-bald; yet is he clean. the front part of his head, he is And if his hair be fallen off from

- (35) אחרי שהרחו. אין ליאלה פושה לאחר הפעור, מנין אף בעוף שבוע ראשון ובעוף שבוע שני, מלמוד לומר פשה יפשה:
- וסוב, אור"בלא בלע"ו: שהור הוא ושהרו הכהן. הא ממא שמהרו הכהן לא מסור (מועד קמן ז:): (דב) ושער שחר. מנין אף סירוק וסאדום שאינו לסוב, מלמוד לומר ושער. ולשון לסוב, דומס למבנים סוסב. לסוב כמו
- (88) בהרת. מלרלורומ:
- מברבורות אדמימותו קרויס בסק, כאים עדשן שבין עדשס לעדשס מבסיק סבשר בלובן לת: (95) כהוה לבנוח. שלין לוצן שלקן עו אלא כסק: בהק. כמין לוצן, סגראס צצשר אדס, אדוס שקורין רוש"ו צין
- בשר, בשער לבן ומחיה ופשיון: (0+) קרח הוא טהור הוא. מסור מטומלת ומקין, שלינו ודון בסימני ללש ווקן שסס מקוס שטר, ללל בסימני נגטי טור
- שמוכיו, קכוי קכמם: (I+) ואם מפאח פניו. משפוע קדקד כלפי פניו, קרוי גבחם, ואף סלדעין שמכאן ומכאן בכלל, ומשפוע קדקד כלפי

בוא ללבשטו או לופשטו: נוגע לְבָּן אֲדַמְּדָם צָּרַמָּת פַּרַחַתְּ י_ב וְבְי־יִהְיָה בַמְּרַחַת צֵּוֹ בַגַּבְּחַת

ئىل: אַ בְּנַבַּשְׁעַוֹ בְּמַבְאָב בְּבַעַתְּ قه تيثين לבְנָה אַרַמְבֶּׁמֶת בְּקְרַהְתָּי إرلائم لائن محنا إمير لإلامة

** אַגַּמַ_גַּבונה בווא הַמָּא בווא הַמָּא

نظڙ%: لَمْحِـمُقُط نَمُقُبُ لَمُقَلِّم ا مُقَلِّم יי יהיי פְרַמִים וְרֹאִשׁוֹ יִהְיָה פְּרִוּעַ והצלוע אַשֶּר בַּוֹ הַנָּגַע בְּגָרָיוֹ

לְמַּחֲנֶה מוֹשְּׁבְוֹ: (ס) שְׁמֵא הָוּא בְּּדֶר נִשֶּׁב מִחָוּץ בְּלְיוְמֵין אֲשֶׁר הַבָּנִע בָּוֹ וְמְמָא בִּלְ וֹמִין דְּעִבְּמִשְׁא בִּיה וְהֵי

خَتُرُد مُثِير لَا يَخِتُرُد فِمُنْدِهِ:

מְלֵאכִנו מִוְנו: וְלָאָמֶר אַנְ בְּמְנִר אַנְ בְּכֶּלְ וּלְמִּנִרְאַ אַנְ בְּמָהְבָּאַ אַנְ בְּכָּלְ אַן בְּמִּטִׁ, אַן בְּמְנִב לְפַמִּטֵּים אַן בְמִעָּלִא אַן בְּמִנְבָּא לְכִּטִּלָּא

> או בגלישותיה: סְגִירוּת סְגְיָא הִיא בְּקַרְחוּתֵיה בולישותא מכתש חיור סמוק בְבַלְרְחוּתָא אוֹ

> בְּמִטְזֵי סְגִירוּת מְשָּׁךְ בִּשְּׁרָא: בקרחותיה או さればいばいばいばいばいばいばいばいばいばいばいばいばいる מומט מכשמא שונר סמוט ĊĽĊX

בְּרֵישִׁיה מַכְּמָשִׁיה: ענאַ סַאָּבָא נְסַאָּבָנִיה כָּחֲנָא ひかがけ

עַסְמָאָבוּ יַקְבוּי: יטהמב ולא טסטאדו ולא נְבֵוּ פְּבוּנְהַ וְהַבְ מִּפְּם כַּאָּבוּלָא לבישורי יהון מבוּגין ובישיה

מותְבֵיה: はずにな **されないこれ** מְסְאַב מְסְאַב הוּא בִּלְחוֹדוֹהִי

סְגִירוּ בִּלְבוּשׁ עַּמַּר אַוֹ בִלְבוּשׁ לי נְחַבְּּגָּׁה בְּירִינְהָנֶת בְּיֹנְנָגַע צְּרְיִשְׁא צָּבֵּיִי יְהִיה עַבְּּחָשׁ

אַבוּדה מִשְּׁך:

his bald head, or his bald forehead. plague, it is leprosy breaking out in 42 the bald forehead, a reddish-white But if there be in the bald head, or

skin of the flesh, as the appearance of leprosy in the bald head, or in his bald forehead, the plague be reddish-white in his him; and, behold, if the rising of Then the priest shall look upon

head. . him unclean: his plague is in his 44 the priest shall surely pronounce he is a leprous man, he is unclean;

shall cry: 'Unclean, unclean.' he shall cover his upper lip, and hair of his head shall go loose, and is, his clothes shall be rent, and the And the leper in whom the plague

without the camp shall his dwelling unclean; he shall dwell alone; him he shall be unclean; he is All the days wherein the plague in

garment, or a linen garment; a garment, whether it be a woolen And when the plague of leprosy is in

made of skin. wool; or in a skin, or in any thing 48 whether they be of linen, or of or in the warp, or in the woof,

- בשמין ומכוס שסיא נדון בשבוע א', ולא כמכאס נמקין של מקוס שער שאין מעמאין בארבע מכאום, שאת ומולדמס, בהרת עור בשר, אדם כי יסיס בעור בשרו, ומסו אמור בו, שמטמא בארבע מראות, ונדון בב' שבועות, ולא כמראס לרעת סאמור (בד) נגע לבן אדמדם. פַּמּוּדְּ. מניין שׁמֹר המראות מלמוד לומר כמראה לרעם עור בשר, כמראה הלמעת האמור בפרשת
- כום פומר בגדיו יסיו פרומים וגוי: (א- בראשו נגעו. אין לי אלא נמקין, מנין לרבות שאר המנוגעים, מלמוד לומר ממא יטמאנו, לרבות את כולן. על כולן
- בלע"ו: ושמא שמא יקרא. משמיע שקוח עתה ויפרשו ממנו (מ"ק ק.): (פֹּיּ) פּרומים. קרועיס (מ"ק מו.): פּרוע. מָגָדֶל שַׁעָר: ועל שפם יעשה. כֹּלְבַל: שפם. שער השפמיס, גרינו"ן
- סימיל וסימ סבדיל בלשון סרע בין מיש למשמו ובין מיש לרעסו, מף סימ יבדל: מהרץ למחנה. מוץ לשלש ממנומ (פסמיס (6+) בדד ישב. שלא יסיו שאר ממאים יושבים עמו. ואמרו רצומינו (ערכין מו:), מה נשתנה משאר ממאים לישב צדד,

בְּבַעַ הָּיִא וְהַרְאָה אָת־הַכּהָן: בְּמְנִב אָנְ בַבְּבַבְבַבְיבַנִר זְנִת ^{6†} בַּבֶּנֶר אָן בַעוֹר אָן בַשְּׁעָּי אָן. וְהְיָה הַנְּגַע יְרַקְרָקו צָּוֹ צָּרַמְדָּם

אָט_עַנוֹּגַת הַבְּעָּע וֹמָים: יי וְרְאָה הַכֹּהֵן אָת־הַנְּגַע וְהִסְגִּיר

מֹמֹאָבְע עַנּוֹנִת מִמֹא עַנּא: נעשה העור למלאכה צבעת אָוַבְלַמְנֶבְ אָנִ בַּלְנִב לְכָּבְ אָּמָּבַב יי קר פְשָּׁה הַנָּגַע בַּבֶּגָר אָרַבַשְּׁתָי וֹבְאָב אָנַר הַנָּגַע בַּיָּנִם הַשָּּבִיעָּיִ

نجُلَّة: בְּיִבְּלְתִּי מִמֹּאְנִיעְ נְיִנִא בַּאָהִ הַמְּוַר צְּשֶׁר־יִהְנֶה בָּוֹ הַנְּגַע אָן בֿפֹּמִשְׁים אָן אָעַבַבֿעַבַבֿעַ יי הַשְּׁטָרו צָּוֹ אָת־הְעַבֶּרֶ בַּצָּמֶרֹ וְשְׂרָוּ אָת־הַבֶּגֶּר ※1 ※17

בְּמִנְרַ אָּוְ בְּבְלִי־מְּוָר: פֿמָּׁע עַנְּּגָת בּּבֶּינֶע אָן בַמָּטֹּג אָן מִכְּטַמָּא בּלִבוּמָא אִן בֹמִטֹּגֹא וְאָם יִרְאָָר הַכֹּהַן וְהָנָּת לֹאַ־

چڌري: בן בַּנְיָה וְבַסְנִירָן הָבְהַנַבַוֹמִים וְצְנְּחֹ תַכְּהֵוֹ וְלָבָּטִׁי אָת אֲשֶׁרַ

> הוא וְיִתַּקְוֹי לְכְּהָנָא: מו במשף מקמש סגירוקא בשה או בערבא או בכל בַּלְבוּשָׂא אַנְ בְׁמַמְבֹּא אוֹ וובו מֹכִשׁמֹא וֹבול אוַ סמוָל

> נְעַ מַכְשַּׁמָא מָבָּגָא נְנִמָּוֹ: ווטוו כבוא ונ מכשמא ווסור

> בְּעַׁמַאַב בַינּאַ: فلايك άΠĢŢΧ בוטהביד משקא לעבידקא בֹלְבוּהָא אוּ בֹהִעוֹא אוּ שְׁבְיִעְאָה אֲבֵי אִיֹסִיף מַכְּהְשָׁא וֹוֹטִוֹג וֹט מֹכִּטַּמָּא בּוּוָמָא

> ناناركان: סׁגובוּט מֹטַסַבא בוּא בֿוּנבא במשך דיהי ביה מכקשא צבי או בכְהָנָא או וָת כָּל מָאן מִטְיָּגָא אַן יִנוּ מִנְבָּא בַּמְּנְנִא וויקיד וָת לְבוּשָׂא אוֹ וָת

או במרבא או בכל מו המשר: لغط نفتد خفته نفع خع عبقبك

בְּיה מַכְּחָשְׁא שְבְעָא יוֹמִין הָנְיָנוּח: ויפַקיד כָהַנָא ויהורון יָת

> the priest. leprosy, and shall be shown unto thing of skin, it is the plague of the warp, or in the woof, or in any in the garment, or in the skin, or in If the plague be greenish or reddish

hath the plague seven days. plague, and shut up that which And the priest shall look upon the

plague is a malignant leprosy: it is whatever service skin is used for, the warp, or in the woof, or in the skin, spread in the garment, or in the the seventh day: if the plague be And he shall look on the plague on

burnt in the fire. a malignant leprosy; it shall be skin, wherein the plague is; for it is of wool or of linen, or any thing of the warp, or the woof, whether it be And he shall burn the garment, or

the woof, or in any thing of skin; the garment, or in the warp, or in ss behold, the plague be not spread in And if the priest shall look, and,

seven days more. plague is, and he shall shut it up 54 they wash the thing wherein the then the priest shall command that

- זה עור שנעשה בו מלהכה: (84) לפשחים ולצמר. של פשמים או של למר: או בעור. זס עור של א נעשס בו מלאכס: או בכל מלאכת עור.
- (פי) ירקרק. ירוק שנירוקין: אדמדם. הלוס שנהלומים:
- (בפ) בצמר או בפשחים. של למר או של פשמים, והו פשומו. ומדרשו יכול יכיל גיזי למר ולנילי פשמן וישרפס עמו, (ופ) צרעה ממארה. לשון פגון מַמְּמִיֹנִי (יחוקחֹל כח, כד), פויי"נטש בלע"ו. ומדכשו חן בו מחֹרס שלחׁ חסיס סימנו:
- מלמוד לומר סיא באש משרף, אינס לריכס דבר אחר עמס, א"כ מס מלמוד לומר בלמר או בפשמיס, לסוליא את סָאִימֶרִיוֹח שבו
- שקן ממין אחר אימריים לשון שפה, כמו אימרא:
- קומב סנדה 'סט כילד, יכבם מן סבדד שמו: (44) אח אשר בו הנגע. יכול מקוס סגגע בלבד, מלמוד לומר את אשר בו סגגע, יכול כל סבגד כולו מעון כבום, מלמוד

 $(\zeta \xi \zeta \xi \zeta \zeta \zeta)$ שביתי

ללבטטן אָן לַיַּבַטטן: הוא בָאֵטׁ תִּשְׂרְפֻּנִּנִּ פְּחָתָת הָוֹא בְּנִּירָא תַּיֹקְרַנֵּיה הְבְרָא הִיא אָת־עִינוֹ וְהַנָּנַע לִא־פִּשָּׁה טְמָא ترؤرت أبرؤب جاكا برؤب ترورت וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵיו הָכַּבָּס אָת־

מֹן עַהֵּטֹּוֹ אָנְ מִן עַבֹּלֵב: אַרוֹ מִן־הַבֶּגֶר אַוֹּ מִן־הַעּוֹר אָוֹ י הַנְּגָּת אַנִוֹנוֹ, נִיכִּדֵּס אָנִיוָ וֹלִנֹת וָאִם בְאַָר הַכֹּהַן וְהִנָּר בַּהָָר וּ

אָר אָשֶׁר בּוֹ הַנְּגִּע: עור פֿרַחַת הָוּא בָּאָשׁ הִשְּׂרְפָּנּוּ حَمَٰكَ، אִוַבַלֹמְנִב אָוַ בֹבֹלַגַבַלֹּגַנ וָאָם_מַרְאָּר עֹוֹד בַּבָּגֶר אָוֹ־

מְנֵוֹם בַּנֹּנָת נְכַבַּׁס מֵנִית נְמָנֵור: حُجْ حُجْ، لِيَعْبَدِ كِيْرِيْكُ لِيُحَدِّمُ لِمِنْ الْمُحْدِّمِ لِمُنْ الْمُعْدِينِ لِيُعْدِدُ لِمُ بْتَجُرْك אِنَـتِهِٰبُ، אِنَـتِمْدُ جِنَـ

לְמַבְּרִוֹ אָוֹ לְמַמְּאָוֹ: (פּ) אַן בֿקְבֿר אַן פֿק-פֿלִי-מַוָּר אָן מּנִבָּא אַן כֹלְ מָאַן יַנְמָהַוּ פמוקים הַצֵּנֶהְרוּ צֵּוֹ הַפִּשְׁהִים אַוֹ הַשְּׁתִי לְבוּשׁ עַמַּר אוֹ כִחְנָא אוֹ שְׁהָיָא אַט שוּרָט נֵגַע־צָּרַעַּה בָּגֶד דָא אוֹרָיָהָא דַּעַּכְהָשׁ סָגִירוּ

> בשהיקוה או בְּחַבְּתוּמִיה: XrarF なゆダロ מַכְּטְשָׁא מון כַּד הַנְה וּמַכְּמָשְׁא נו מכשמא נוא לא מנא ווֹטַוֹג כַבְיַלֹא פֿעַר דַעַוּרוּ

۲ĽĖX: מַמְבַּא אַן מִן מָעַנֹאַ אַן מִן ויבוּע יַהיה מו לבושָא או מו מַכְמָשְׁאַ בָּתַר דְּחַוּרוּ יָתִיה נאם בוֹנא כבוֹנא נבא הֿמֹא

מיקדניה ית דביה מקמשא: מו שמה פונא ביוא בוולא בְּמִּטְׁנֹא אַנְ בַּמֹבְבָּא אַנְ בַבַּבַ נאָם שַּׁשַּׁבוּ מִנְעַ בַּלְבוּמָא אַנָ

מנעון מכשמא וואמבה שנונוע כַּלְ מָאֵן בַּמִהַּב בַּעִנַנַנַ נִנִּמָבַ, ילְבוּמָא אוּ שָּׁהְיָנִא אוּ עַרְבָּא אוֹ

לְדַבְאוּמִיה אוֹ לְסַאְבוּמִיה:

without. whether the bareness be within or burn it in the fire; it is a fret, spread, it is unclean; thou shalt colour, and the plague be not sti begnach ton evad eugeld eht its the plague is washed; and, behold, And the priest shall look, after that

out of the warp, or out of the woof. the garment, or out of the skin, or thereof, then he shall rend it out of gnidsew odr roths mib od ougsly odr 👌 And if the priest look, and, behold,

plague is with fire. thou shalt burn that wherein the any thing of skin, it is breaking out, or in the warp, or in the woof, or in And if it appear still in the garment,

time, and shall be clean. then it shall be washed the second the plague be departed from them, skin it be, which thou shalt wash, if the woof, or whatsoever thing of And the garment, or the warp, or

pronounce it unclean. pronounce it clean, or to woof, or in any thing of skin, to linen, or in the warp, or in the leprosy in a garment of wool or To sugalq shi to wal shi si sidT

וגו', וסקרמם כל ששופע ויורד מן סקדקד ולאמריו, כך מפורש במורם כסניס (פרק מו, מ): לשון מדשים, כאלו נכמב באמרימו או בקדמומו, שהקרחת לשון אחוריים, והגבחת לשון פנים, כמו שכחוב ואם מפאח פניו אף כאן פרם בכולו מסור. לכך אחו סכחוב לשון קרחם וגבחם. ולענין פירושו וחרגומו וסו משמעו, קרחם לשון ישנים, וגבחם בבגדים שסיל מסורס, נלמרס קרמת וגבמת בלודם, ונלמרס קרמת וגבמת בבגדים מס לסלן פרת בכולו מסור (מנסדרין פת.), בגבחחו. כמרגומו בְּשָׁמִיקוּמֵפּ מוּ בְּמַרְמוּמֵפּ: קרחחו. ממקיס, ישניס. ומפני סמדרש שסולרך לגורס שום, מנין לפרימס פחחת היא. לשון גומל, כמו בְּשַׁמַת סַפְּּמָתִיס (שמולל־יו, מ), כלומר שפלס סיל, גגע שמרליי שוקעין: בקרחתו או מקוס, דברי רבי יסודה, וחכמים אומרים וכוי כדאימא במורח כהנים (פרק טו, ו), ורמוחיה כאן לישב המקרא על אופניו: ספך ולא פשה עמא, ואין זריך לומר לא הפך ופשה, הפך ולא פשה איני יודע מה יעשה לו, הלמוד לומר והסגיר את הנגע מכל (55) אחרי הכבס. לשון בּעְשׁוֹמ: - לא הפך הנגע את עינו. לא כסס ממראימו: - והנגע לא פשה. שמענו שאס לא

- (99) וקרע אוחו. יקרע מקוס הגגע מן הצגד, וישרפנו:
- (אפ) פרחת הוא. דנר סמוזר ולוממ: באש חשרפנו. ממכל סנגד:
- לשבילה מתורגמין וילשבע: של כבוסין שבפרשה זו לשון לבון, וְיִמְּמַוֹר, חוץ מזה שחינו ללבון חלה לעבול, לכך חרגומו וְיִגְעַבַּע, וכן כל כבוסי בגדיים שהן (83) וסר מהם הגגע. אס כשכנפוסו נתחלה על פי כהן קר מחנו הנגע לגחרי: וכבה שניה. לשון מצילה. חרגום

are on page 176. The Haftarah is II Kings 4:42 -5:19 on page 149. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftarah

נִיָּדְבֶּר יְהְנְה אֶלְ־מִשֶּׁה לֵאִמְר: וּמַבֶּיל וְיָ עִם מִמֶּה לְמֵימַר:

:gaiyse $_{\rm XIV}$ $\,$ And the Lord spoke unto Moses,

שְׁבְּרְתִּי וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵוֹ: ַ זָאָת מְּהְנֶה מִּנְרָת הַמְּצִּרְׁע בְּיָוֹם .

בְּדְנְאֵ: ביומא דדכותיה וימיתי לות בא טבי אוריקא דסגירא

brought unto the priest. 2 the day of his cleansing: he shall be This shall be the law of the leper in

עַּבְּרַעַ מִּן־הַצְּרִיעַ: וְרָאָר תַכּהָן וְהַנָּה נְרְפָּא נָנִע־ ، וְיִשְׁאׁ חַכֹּהֹן אֶל־מִחִוּץ לַשַּׁחֲנָה

۵۲،۲٪: וֹבֹא אִעַּסׁ. תֹכֹשׁת סֹנִירוּתָא מִן בְבַבְּא **小点は下には** ڿڶڷڗؙ؉ **LATELN**

be healed in the leper; and, behold, if the plague of leprosy 3 the camp; and the priest shall look, And the priest shall go forth out of

אָבו וּאָנִי הוֹלַעַה וְאָוָב: נְצְנְהֹ הַפְּהֵוֹ וְלְקָח לִמִּשְהֵר שְׁמֵּי־צְפֶּרָים חַיִּוֹת מְחֹרָוֹת וְעֵּץ

ןאֵיזורֶא: נאמא באבוא ואכה וביננ. שֹנשׁנו אֹפּנון שַנוּו בַּבְּנוֹן ויפּקיד בְּהָנְא וְיִפַּב לְרְמִרַבֵּי cedar-wood, and scarlet, and hyssop. two living clean birds, and 4 take for him that is to be cleansed

then shall the priest command to

ਜੁ;'□: בְּאָבְוֹע אָלְ-בְּלִי-חֶבֶשׁ עַּלְ-מִוֹם חֲבַאַ לְמָאוֹ דַּחַסָּף עַלְ מֵי ן צְנְהְ הַכְּהָן וְשְׁחַט אָת־הַצְפָּוֹר וִיפַקּיד כָּהָנָא וִיכּוֹס יָת צִפְּרָא

تكالتانية:

vessel over running water. bill one of the birds in an earthen And the priest shall command to

다다:.ㅁ: הַצְּפֶּר הַשְּׁחְטָּה עַל הַמֵּיִם אוֹהָם וְאָתוּ הַצִּפָּׂר הַחַיָּה בְּרַם צִפְּרָא חַיְהָאָ בִּרְטָא דִּצִּפְּרָא עמילעה וְאָת־הָאִנֶׁב וְמְבָל וְיָה אַיוּבָא וִיִּשְׁבּיל יָהְהוֹן וְיָה לוי וְאָת־עֵּץ श्रुत एकंट एकंट ख्रिम श्रुंप

בּוֹכֹיסְהָא מַלְ מֵי מַבּוּמַ: אֹמֹא בַאַבוֹא וֹנִי גֹּבֹמ זְבִינָבּי וֹט גֹפֹּבֹא טַוֹטֹא וֹסַב וֹטַע וֹוֹט

over the running water. blood of the bird that was killed and them and the living bird in the scarlet, and the hyssop, and shall it, and the cedar-wood, and the As for the living bird, he shall take

עַצְפָּר תַחַיָּה עַלְ־פְּנֵי תַשְּׁבֶּה: צִפְּרָא חַיִּהְאַ עַלְאַפּּי חַקּלְא: מְּבַת פְּעָּמִים וְמְּבַרְי וְמִבְּנִי מְבַר מִבַּת וְמִנוֹ וִירַבּיִנִיה וִישִּבְּי יָתּ , וְהִנְּה עַלְ הַמְּשַׁהֵרְ מִן הַצְּהַעַת וִיַּרִי עַל דְּמִּדַכֵּי מִן סְגִירוּהָא

field. go the living bird into the open pronounce him clean, and shall let leprosy seven times, and shall that is to be cleansed from the And he shall sprinkle upon him

- (2) זאח חדיה חירה וגיר. מלמד שלין ממסרין לומו בלילס (מגילס כל.):
- (3) אל מחוץ למחנה. מון לשלש ממנות שנשמלת שם בימי מלומו:
- מקל של ארו: ושני הולעה. לשון של למר לבוע וסורים (ב"מ כא.): באין על גסום הרוח (שם): ושני חולעה ואזוב. מה חקנסו ויחרפא, ישפיל עלמו מגאוחו כחולעם וכאווב: שין ארז. פְּמְפּוּמֵי דְבְרִיס, לפיכך הווקקו למהרחו לפרים, שמפטפטין חמיד בלפלוף קול (ערכין מו:): ועין ארו. לפי שהנגעים (4) חיות. פרט לטרפות (תולין קת.): שהרות. פרט לעוף מתח (שם). לפי שהנגעים בחים על לשון הרע, שהוא מעשה
- (a) על מים חיים. נומן אומס ממלס בכלי, כדי שיסא דס לפור ניכר בסס, וכמס סס, רביעית (קועס מז:):
- מסא בכלל עבילס, מלמוד לומר ועבל אומס ואת סלפור סמיס, סחייר את סלפור לכלל עבילס: סוסורים, כענין שנאמר ואם עך סארו ואם שני סמולעם ואם סאווב, קיסס אחם לשלשמן, יכול כשס שאינס בכלל אגודס כך לא (6) אח הצפור החיה יקה אוחה. מלמד שלינו מוגדס עמסס אלא מפרישס לעלמס, אבל סעץ וסאורב כרוכים ימד בלעון

′;ά′□: וֹנְמֶּב מִטִּנּא לְאָּעֵּלְנְ מִּבֹּמַע נְמְבֶּר נְאַבַּר יָבְּנָא אֶלְ-הַמְּבְוֹנָה בְּמִיּא וִיִרְפֵּי וּבְתַּר פַּוּ יִיעּוֹלִ אָם־בְּלִ־שְׂמְרֵוּ וְרְחַוֹּץ בַּמִּיִם וֹנִנְכַּח יָם בָּלְ שַׁצְּרֵיה וִיְסְחֵי, וְכְבֶּסְ תַמְּשַּׁהָר אֶת־בְּגְדְׁיוֹ וְגַצְּתוֹ וִיצְבַּע דְּמִדַּבֵּי יָת לְבוּשׁוֹהִי

אָט_פֿמָנו פֿמִנם וֹמִבַינ: ינּבְיַת וֹכִבָּיַס אָעַבַּלִּלְנִוּ וֹבְתַּאַ וֹאָעְ זּבָּע מֹגוָוּו וֹאָעַבַלַגְ_חָׁמָבוִי פַלַמְתְּלְנִי אֵנוַ בַאָּמִנְ וֹאֵנוַ וֹלֵנוְ וְהָנְהֹ בַּיּוֹם הַשָּׁבִיעָּׁי וָנַלָּח אָת־

:ايْثُمُّ מּנְחָה בְּלוּלֶה בַשֶּׁמָן וְלִג אָחָד קמימה ישְלֹשֶׁה עַשְּׁרֹנִים סָלֶת ישיאל הַמִּימָם וְכַבְשָּׁה צַּחָה בַּת־שְׁנָהָה יבוֹנִם בַּמְּטִינִי וֹפַׁע מָּדִּיַ_כַּבְמָים

יְהְנְה פֶּתַח אָהֶל מוֹעֵד: بالإنم بالإمار للإلاط خواز וְהָצֶּמִיר הַכֹּהָן הַמְטַבר אָת

: ١٤٠١ المان تَهُمُا لَتِرْكُ غُرُهُ فِرْنَعُ لِانْظُلِ خُوْرًا וְהַקְּרֵיב אַתָּוֹ לְאָמֶשׁם וָאָת־לָגִי رَكِمَ الرَّفِيّ الْهُمَّ الرَّهِيِّةُ الْهُرَابِ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُومِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُعْمِينَ الْمُؤْمِنِينِ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَالِينَالِمِينَالِين

نانى: הְאַּשֶׁם הוּאֹ לַכּהֵוֹ קָדֶשׁ מְדְשָׁים בְּמְקוֹם תַּאָבֶשׁ בָּּג בַּתַּמָּאִת אַני יִשְּׁתַשׁ אָת־הַחַשָּׁאָת וָאָת־הַעַּלָה لْمُلَام عُنالِيَةِ كُمْ خِمْكِيم غُمُنا

לְמַּמְבֹּנוֹע מְבֹּמֹא וְנִמֹוֹ:

ובוומא שמולאים ופר שבון בְּמָנֹא נִגְרַכֵּנ: לבושותי ויסחי ית בשריה כֿל שַּׁמַבוּיה וַנַּלָח וִיצַּבַע וָתַ צַלַנּיה וְיָת נְּבִינֵי עֵינוֹה וְיָת כל שַעַּרוה ות רַישִּיה ווָת

ווהו בְוֹמָא שָׁבִוּעָאָה וְגַּלַח וָת

FCQQQX: ロバハロジ בַּר שַׁהַה שַלְמָהָא וּהָלָהָא אַמּבוֹן הַּלְמִוּן וֹאִמּּבוֹשֹא שֹבֹא

משבן זמנא: בֹמֹבַכֹּג וֹוֹטִבוּוֹ בֹבֹם וֹוֹ בֹטַבַּת ונלום פְּעַבָּא דִמְדַפֵּי נָת וּוּבְרָא

אָבֹמֹא פֿבֹם גֹֹני לוגא דַמִשָּׁהָא וִירִים יָהָהוֹן וֹלַבוּר וֹטִיה לְאָּמֶּלֹא וֹנִי וֹוֹסַּב כַּבַוֹלָא וֹט אֹמֶבָא בַּבַא

אַמוֹבא באַנוֹבא

shall dwell outside his tent seven he may come into the camp, but and he shall be clean; and after that his hair, and bathe himself in water, wash his clothes, and shave off all And he that is to be cleansed shall

in water, and he shall be clean. clothes, and he shall bathe his flesh shave off; and he shall wash his eyebrows, even all his hair he shall his head and his beard and his that he shall shave all his hair off And it shall be on the seventh day,

and one log of oil. meal-offering, mingled with oil, parts of an ephah of fine flour for a without blemish, and three tenth one ewe-lamb of the first year two he-lambs without blemish, and And on the eighth day he shall take

.gaireem the Lord, at the door of the tent of cleansed, and those things, before $_{\rm II}$ shall set the man that is to be And the priest that cleanseth him

before the LORD. and wave them for a wave-offering guilt-offering, and the log of oil, he-lambs, and offer him for a And the priest shall take one of the

the guilt-offering; it is most holy. the sin-offering is the priest's, so is in the place of the sanctuary; for as sin-offering and the burnt-offering, the place where they kill the And he shall kill the he-lamb in

- (8) וישב מחוץ לאחלו. מלמד שלפור נמשמיש המפה (מ"כ פרק א, יא. מולין קמא.):
- (9) אח כל שערו וגוי. כללופרט וכלל, לסגיא כל מקום כנום שער ונראה (פומה מו.):
- (מנמום לה.): ולוג אחד שמן. לסוום עליו שבע, ולימן ממנו ל מנוך אונו וממן בסונום: (10) וכבשה אחת. לממלמ: ישלשה עשרונים. לנקני צלשה כבשים הללו, שממלמו ולשמו של מנורע מעונין נקנים
- (II) לפני הי. נשער נקנור, ולה בעורה עלמה, לפי שהוה מחוקר כפורים (קומה ז.):
- ושם שלוג: (בו) והקריב אוחו לאשם. יקריננו למוך סעורס לשם לסניף, שסול מעון מנופס מי: והגיף אוחם. למ סלשם

ומל בָּהָן רַגָּלוּ הַוְמָנִיה: تافنت لمحكثا ثدر تافنت וֹלְלֵטׁם עַכְּעֵן מִבָּם עַאָּמִם וֹנִעֹן

על־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׁמָאַלְית: ہ וֹלְלֵטׁם עַכְּעֵוֹ מִלָּיֵ עַהָּמֵמׁו וֹנֹגָּע

: בולבי خَمُمُحُمْدِ مُتَاكِم خَمُرُدُ عِنْ خُرُدُ اللَّهِ خُرُدُ اللَّهِ خُرُدُ اللَّهُ اللَّهُ خُرُدُ اللَّهُ اللَّهُ حَظَر لَاهُمُعُكُمُ لَا لَٰكِيْكِ مَالِ لَهُمُا or הַנְּמָּנְיִה מִן־הַשֵּּמָן אָּשֶׁר עַל־ אָט_אָגֹּבֿהָנ لفحر بوتا

בְּאַמֶּם: لَمْحِ خَبْنًا لَـٰذَكُهُ لِيَنْفُرُنَكُ مَكِ يَلُم لِيَوْدِتُهُ لَمُحْرِبُهُ لَـٰذُكِّرِكِ تانظند لمَم خَثا ثبر تانظند لاتضغ لمَمْ هَذِيرا نتاب ע הבהן על הנוך אָנוֹ הַמִּטַהַר בְּהַנָּא עַל רוֹם אוֹדְנָא דְמִנַבֵּר بظثريا يا في المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة المنافعة

أخقْد مُكِّرً، يَحِيًّا كِفِيْرَ نُعِيِّكِ: עַכּעָן ישׁן עַלְּרַאָּהְ עַמִּשְּׁעִיר דְּכְּעָנִיּאִ יִשִּין עַלְּיִינְאָ יִשְּׁין בּיִישָּׁא בְּמִבְּכֵּי « וְהַנּוֹהָר בַּשְּׁמֶן ְאֲשֶׁר עַל־כַּף יִדִּיִשְׁהְאַר בְּמִשְׁהָא דְּעַל יָדָא

שַּלְ־הַמְּשַהֵר מְשְּׁמְאָנִוּ וְאַהַר שִּלְ דְּמִרַבֵּי מִפְּאִוּבְתֵּיה יּבְתַר و، וְנְיְשֶׂה הַפֹּהְוֹ אָת־הַחַשְׁאִת וְכִפֶּׁר וִינְיְבִיר פְּהַנְאִיָת חַשְּׁתָא וִיכִפּר

יִשְׁתַם אָת־הַעֹּלְה:

בּגַקוש בַּנְּמָנגָא: יביה דימינא ועל אליון במבכי בומולא ומכ אלוון ווטון פֿוַלא מכן בום אובלא וְיַסְׁבַ כַּבְּיִנְאַ מִגְּמָא גַּאַמְמָא

ドダロガス וובוט מֹן וֹבֹא בַבְבַבֹּוֹלָא וִפַּב בְּהָנָא מִלְוּנָא דְּמִשְׁהָא

באאבייה שבע זמנין קרם ינ: ني المناه בומולא מו ממוש במכן ובוש וֹוֹמִבּוְלְ כַּבְּנִיֹא נִט אָהְבֹּבֹתְנִע

בַנְמָינָא עַל דְּטָא בַצַּשְׁטָא: וּמִשְּׁאַר מִשְּׁחָא דִּעַל יְדֵיה יִמֵּין

ווכפּר הַּלְוָנוּ כִּנִוֹלָא צוֹבִם גֹוֹ:

בן יכוס יח עלקא:

his right hand, and upon the great cleansed, and upon the thumb of right ear of him that is to be priest shall put it upon the tip of the blood of the guilt-offering, and the And the priest shall take of the

his own left hand. To mls pour it into the palm of And the priest shall take of the log

toe of his right foot.

the Lord. with his finger seven times before hand, and shall sprinkle of the oil ol that is in the oil that is in his left And the priest shall dip his right

the blood of the guilt-offering. the great toe of his right foot, upon thumb of his right hand, and upon is to be cleansed, and upon the T the tip of the right ear of him that his hand shall the priest put upon And of the rest of the oil that is

говъ. atonement for him before the and the priest shall make head of him that is to be cleansed; priest's hand he shall put upon the And the rest of the oil that is in the

burnt-offering. afterward he shall kill the because of his uncleanness; and for him that is to be cleansed sin-offering, and make atonement And the priest shall offer the

- כסנים (פרק ג, מ): ו הימורים לגבי מובה, לכך נאמר כי כהעאה האשם הוא לכהן, יכול יהא דמו ניתן למעלה כהעאה, הלמוד לומר וכו', במורת בכסן סשום אשם זה למעאמ, שלא מאמר הואיל ויצא דמו מכלל שאר אשמום להנמן על מנוך ובהונום, לא יהא מעון ממן דמים במקוס אשר ישמע וגו' (ובמיס מע.): בי בחשאת. כי ככל המעאות: האשם. הוה רבהן. בכל עבודות המלוית שהאשם מעוץ שחימה בלפוץ, לפי שילא זה מכלל אשמוח לידוץ בהעמדה, יכול חהא שחימחו במקום העמדחו, לכך נאמר ושחע (EI) במקום אשר ישחש וגוי. על ירך המוזה בלפון, ומה חלמוד לומר, והלה כבר נהמר בחורה השם בפרשה לו הה ההרך
- (+1) חברך. גדר אמלעי שבאוון, ולשון מנוך לא נודע לי, והפומרים קורים לו מנדרו"ם: בהן. גודל:
- (10) לפני ה׳. כיגר נימ קרשי סקרשים (מ"כ שם ע):

הַמְּנְחָה הַמִּּוְבַּחָה וְכְפֵּר עְּלֶיִי מִנְחָהֵא לְעַּרְבְּחָא וִיכַפַּר הַכֹּהָן וְשְׁהֵר: (ס) עֵלְיִהִי בְּהָנָא וְיִרְכֵּי: ְּוֹבְמֶּלְבְׁעַ תַּכְּעֵוֹן אֶתַרְתַּלְּעַ וְאֶתַרְ וַיַּפִּיק בְּחֲנָא יָת צַּלְהָא וְיָת

him, and he shall be clean. the priest shall make atonement for meal-offering upon the altar; and burnt-offering and the And the priest shall offer the

خزير خَهْمُا ذِمْنُتُكِ لَذِيْ هُمُا: خُرَظُد مُخُرُد لَمُهُبِياً مِكْنِهِ كُنِيهِ (ממישי) וְלַלְּח בָּבָשׁ אָחֶר אָשֶׁם לִהְנּיפָּה וָאִם־דַּל הוּא וָאֵין יָדוֹ מַשֶּׂנֶת

בבוב במהם למושמא ובווא ムガルロメ מֹוַבְלֵא וֹנִסַּב אַמַּוּ נאָם מֹסְבֵּן הוּא וָלֵית יְדֵיה

下口切口: הקלוהי וששיונא סילימא חד

burnt-offering. sin-offering, and the other a for; and the one shall be a pigeons, such as his means suffice and two turtle-doves, or two young

meal-offering, and a log of oil;

fine flour mingled with oil for a

do dende ne to trap dinet ephah of

he-lamb for a guilt-offering to be

suffice not, then he shall take one

And if he be poor, and his means

waved, to make atonement for him,

וְהַבְּיא אֹמְם בּיַּוֹם הַשְּׁמִינָי חַשָּׁאַת וְהַאֶּחָר עֹלֶה: אַשֶּׁר תַּשִּׂיג יְדְוֹ וְהְיֶה אָהְר יֹנְנִה וְיִםְיִּבְּיִק יָבִיה וִיהֵי הַר

לְמְּחֵרָתִי אֶלְ-חַכּתַן אֶלְ-פֶּתַח לְרָכּיתִיה לְנָתְ בָּחָנָא לְתָרַע וֹנוֹטִי וֹטַבוּוֹ בּוּנִמָּא שַׁמִּנֹאַבּ

מַהְבּן וֹמִלָּא לַלַבָּם !!:

הַמְּהָא וְחַד עַּלְהָא:

וּשְׁתַּי תֹרִים אַוּ שְׁנֵי בְּנֵר יוֹנְר וּחָרון שַּבְּנִינון אַוּ חָרֵין בְּנֵי

of meeting, before the LORD. the priest, unto the door of the tent 23 bring them for his cleansing unto And on the eighth day he shall

וְאָת־לַגְּ תַּשְּׁמֵּן וְהַנְּיִרְ אָתָם וִיָּה לִיגָּא צִּרִטְּאָ הֵיִים יִיִּהִים יִּהְהוֹי הפהו מנופה לפני יהוֹה: פְּהֵנָּא אָרָטָא הֵּיִהְשֶׁהְ יַ וְלְקַחְ הַכֹּהָן אָת־בֶּבֶשׁ הְאַשֶׁם וִיפַּב בְּהַנָּא יָה אִמְּרָא דַּאֲשֶׁמָא

אָהֶל־מוֹעֶד לְפְּנֵי יְהֹוֶה:

for a wave-offering before the oil, and the priest shall wave them of the guilt-offering, and the log of And the priest shall take the lamb

וֹמִּטַתְ אָּטַבְכַּבְּמִ טִאָּמִתְ וֹלְלַטַ וֹנִכּוָס זִט אִמֶּבֹא בַּאָמָמֹא וֹנַסַבַ הכהן הנופה לפני יהוה:

עּוֹמְנְיִע רוֹםְ אוֹדְנְא דְמִבַּכֵּי דְיִמִּינְא

toe of his right foot. his right hand, and upon the great De cleansed, and upon the thumb of tip of the right ear of him that is to guilt-offering, and put it upon the 25 take of the blood of the guilt-offering, and the priest shall And he shall kill the lamb of the

בּלֹבְוָ עַוֹּמֶּלִינִי: إَمِّرْ حَيْرًا يَعِيْرُ بَانِطُدُمَ إِنْ خَيْرًا إِيَّا الْعَادِةِ الْعَرْمُ الْعَرْ ※其一下母母氏し S עַכְעַן מִעָּׁם עֵאֶהֶהְם וֹנִעָּן הַלְּ בְּעָהָא מִגְּמָא הַאַהָּמָא וְנִעָּוֹן הַלְ

אַלְיוֹן בַּנְּלֵיה דְּיַמִּינָא:

into the palm of his own left hand. And the priest shall pour of the oil

הַכְּבֵוֹ הַשִּּמְאַלְית: ⁶² ימן השטן יצַל הבהן על־בָף ימן משְּחָא יָרִיק בְּהָגָא עַל יָדָא

עַמְּטָאַלְיִע מָּבָת פֹּלְּטִים לְפָּׁנָר צַמְּטָאַלְאַ מָבַת וֹטִּנִוֹ צַבָּם נִיִּי מַל־כַפַּוֹ דְיַנִּמִינָא מון מִשְּׁחָא דְעַל יְדֵיה וְהַיַּה הַכְּבוֹן בְּאָגְבָּהָוְ הַוְמָּנְוֹת וְיַבְּי כֿעוֹלא

דְּבְּהָנְא דִּשְׂמָאלָא:

before the LORD. is in his left hand seven times 27 his right finger some of the oil that And the priest shall sprinkle with

(20) ואת המנחה. מנחח נקכים של צסמס:

ÄÄL

: בילני

با_تڜثا

נסכי סמנחם לא סווקק סכחוד לפרש: (IS) ועשרון סלה אחד. לכצש, זם שהוא אחד יביא עשרון אחד לנסכיו: ולוג שמן. לחת ממנו על הצהונות, ושמן של

(ES) ביום השמיני לשהרחו. שמיני לנפריס ולסולם ען לרו ולווד ושני מולעם:

מָלִנִם בַּם הַאָּמֶּם: נמכ ~~ב~~ְּטֵּוֹ בַּנְּלְנִ בַּוֹמֶנְנִים מֵּלְ- בַּנִּמֵּנִא נִמּלְ אִלְיָנִוֹ בַנְלָנִיה בּוֹמֹּלְיִם וֹמַּלְ-בָּּמֵן יְדִוֹ הַוֹמְלִים בּוֹמִּינִאּ וֹעַלְ על־בַפּוּ עַלְ־הְנוּף אָזָן הַמְּשַּׁהֵר יִנִיה עַל רוּם אוּדְנָא דְּמִנְבֵּי ازْبُا لَوَبَا مَالِيَهُمُا يُهُلُا اِنصَا حُيُّرُهِ مَا مَهْنَهِ لِحَمْرِ

בְּאֲשֶׁכֶּא: が丘し المناز المالا

of the blood of the guilt-offering. toe of his right foot, upon the place his right hand, and upon the great cleansed, and upon the thumb of the right ear of him that is to be To qis eds modu pur the tip of And the priest shall put of the oil

خُرَقِّد مُخْرِد خُفِرْد نُكِبُّك: הַכְּיָן יִשָּׁן מַלְ רַאָּמִ הַשִּׁמְּדֵיר בַּכְּהָיָא יִשִּׁין מַלְ בִישָּׁא בְּתִּבַּכִּי

לְכֹפֹּבֹא הֹקוְנִי, פֿבִם :::

the Logn. to make atonement for him before head of him that is to be cleansed, priest's hand he shall put upon the And the rest of the oil that is in the

pigeons, such as his means suffice

30 turtle-doves, or of the young And he shall offer one of the

מן בְּנֵי הַיּוּנְהַ מִאַּשֶּׁר הַשִּּיג יָרוּ: יּ וְעְשֶׂה אָת־הֱאָהַר מִאַשֶׁר חַשִּׁיג יָדְרֹּ: אָן בְּנֵי יוֹנָה מִדְּתַּדְבֵּיק יָדִיהּ: מְן־בָּנֵי הַיּוֹנְהְ הֵאַשֶׁר חַשִּׁיג יָדְרֹּ: אָן בְּנֵי יוֹנָה מִדְּתַּדְבֵּיק יָדִיהּ:

מַל־הַמִּנְהָהְ וְכְפָּר הַכֹּהֵן עַלְ מִנְחָהָא וִיכִפּר מַלְּע עַמְּטָא וֹנִע עַר צַּלְטָא פַּל אָנו אָשֶׁר תַּשִּׁיג יְדוֹ אָנו הָאֶתֶר יִנוּ דְּתַּדְּבָּיִק יְדִיה יָנוּ תַרַ

be cleansed before the LORD. make atonement for him that is to meal-offering; and the priest shall other for a burnt-offering, with the the one for a sin-offering, and the even such as his means suffice for,

בְּטְהֲרְתְוּ: (פּ) XAL_CL

לאַ עַּמָּג יֹבוּ סַנִּינוּ בַּלְאַ עַּבַּיכּ יִבִּינִ לונע דָא אורְיָהָא דְּבֵיה עַכְּהָשׁ

pertaineth to his cleansing. suffice not for that which 32 the plague of leprosy, whose means This is the law of him in whom is

 אַבֿרָן באַלְר: (224) ^{(כניטי} נִיְדַבֶּר יְהַנְּה אֶל־מֹשֶׁה וָאֶל־ וּמַלֵּיל יִיָ עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן

המשהר לפני יהוה:

ではなる。

ځېرټد:

and unto Aaron, saying: And the Lorp spoke unto Moses

בּבְנת בַבֵּית אָבֶץ אַהַוּהְבָּם: אַנֹּי נְעָוֹ לְכָּם לְאַטְנְּיִׁ וֹנְעַשִּׁ, זְנִתְּ בְּאֵנָא יִבִּיִבְ לְכִוּן לְאַטְּטָּנִאִּ בּֿ עַׂדָאנְ אַבְ־אָבוֹא בֹּנְהַן אַהָּב אָב. עַהַבּבוּן בְּאָבֹהֹא בּבֹּהַן

אָבג אַטַסְנָעַכון: נאטון מכשה סיורו בבית then he that owneth the house shall your possession; leprosy in a house of the land of possession, and I put the plague of Canaan, which I give to you for a

When ye are come into the land of

نانات ا לְכִּעוֹן לָאמָר כֹּנְיָנֹת נֹבְאָׁע לָ, לַכִּעוֹנֹא בַּמִנֹת וּבָאָ אַּמְּבַ לַוִּ עַבְּוֹע וֹעִינִּיג וֹהִיםׁי בַּבִּילַא וּיִחַנִּי

אַטַּטִוּג לִי בָּבִינָא:

were a plague in the house.' There seemeth to me to be as it 35 come and tell the priest, saying:

- (82) על מקום דם האשם. אפיינחקוח סדס, למד, שאין סדס גורס (מוחוח י.), אלא המקוס גורס:
- במיסס כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, (ויק"ר יו, ו) וע"י הנגע נומן הבימ ומולאן: (48) ונחחי גגע צרעח. בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם, לפי שהממינו אמוריים מממוניות של והב בקירות
- נרחס לי (מ"כ פרשמח ס, י נגעים פי"ב מ"ס): (פצ) כנגע נראה לי בביה. אפיי הלמיד הכס שיודע שקוא נגע ודאי, לא יפסוק דבר ברור לומר נגע נראה לי, אלא כנגע

מָנ<u>ַרַ בַּל</u>ּוֹנֵי: לְּבְּינִים: בְּנִינִיאִי בְּבְּנִינִיאִי נְלְמִּנְינִי נִי בְּנִינִיאִי בְּבְּנִינִיאִי נְלְמִנְינִי נִי בְּנִינִיאִי בְּבְּנִינִיאִי נְלְמִנְינִי נִי בְּנִינִיאִי בְּבְּנִינִיאִי נְלְמִנְינִייִי בְּיִּנְינִייִי בְּיִּנְינִייִי בְּיִנְינִייִי בְּיִּנְינִייִי בְּיִּנִייִי בְּיִנִייִי בְּיְנִייִי בְּיִנִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִנִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיְבְּיִייִי בְּיִייִי י בְּיִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיְייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִייִי בְּיייִי עַּנְּמָת וֹלְאָ וֹמְמָא פּֿלְ-אָמֶוֹר פּֿבְּוֹנִי נִי תַּבְּשַׁמָּא וֹלְאָ וֹמִשְׁאַכּ פּֿלְ פְּמֶּהֶה יְבְא תַפֹּהַלְ לְרְאַוֹת אָתַ־ עַר לְא יִיעוֹל ְבְּהַנְא לְמִחְוֹי

שְּבֶּל מִן־הַמִּיר: ئنظنظِن لا لاَيْتِينَةِ فِي الْمُنْكِينَ الْمُنْكِينَ الْمُنْكِينَ الْمُنْكِينِ الْمُنْكِينِ الْمُنْكِينِ لأكِّذُكُ וֹבְאָּב אָבַבַנַּגָּה וֹבַנַּבַ בַנָּגָה וֹבִינִה וֹבַנַּה אַנַבַאַה בַּבָּנַהָּא

;₽.□: עַבְּיִתְ וְעַסְׁלֵּיִר אָתְ־תַבְּיִתְ שְּׁבְעָּתְ בְּיִתְאֵ וְנִסְּנָּר יָתְ בִּיתָא שְּׁבְעָּא וְנִפְּיָלְ בְּנִתְאָ בְתָּבְעָּ

וְהַנָּה פְּשֶׂה הַנָּגִע בְּקִירָת הַבְּיִת:

לַמָּגר אָבַבְּלַלִּוִם הַּמָא: ئن۾ٰڋرد څٺٽا څحےمٰٽنا וְצְנְּוֹעְ תַכִּנְיָלְ וְחִלְּצִּוֹּ

ಫ಼ជុ%: אָלַ מְנוּוּן לְמִּוֹר אָלְ מְלוֹם בַּפֹּנִפוּ לְמִבּרָא לְפַרְמָּא יי וְשְׁפְּבֹר אָת־הֵעְפְּר אֲשֶׁר הִקְצֹּר סְׁחִוֹר וְיִרְמֹוֹן נאט טַבּנט נפֿגה מבנט סבנר ונט בנטא נפגלפון מנוג סטור

נַקָּה נְשָּׁה אָת־הַבְּיָרָ: אָלְ מַּנִת הְאָבְנָיִם וְעָּפֶּר אַנֵוֹר בּאָנֵר אַבְנָיִא נַעָּפּר אָנֵוֹר וֹפָּב י^{*} וְלְלֵּטִׁנְ אֵּבְנָּנִם אַּטִבְנִע וְטֵבְּיִאִנּ וְיִפְּבֵּנוֹ אַבְּנָוֹ אַטֵּבְנָוֹ וְיִנְּגְנָוֹ

וְצִנְּה הַכֹּהֵן וּפְנַּוּ אֶח־הַבַּוֹח וִיפַקּיד כְּהָנָא וִיפַּנּוֹן יָח בַּיקָא

או סְמְקוֹ וּמִהְוִיהוֹן מַכִּיךְ מָן הֹאלהֹבוּנִנְעָ לַכוּנִיבֶנִ בִּנִינֹאַ פּּנִינִינוֹ וֹנִילוּ

ַנבונו:

בְּבוּהָלְבִי בִּיקָא: ניהזי והא איסיף מקמשא וותוב בְּהַנָא בִּוּמָא שָׁבִיעַאַר

זְטְׁבִיוֹ לְמִבָּבֹא לְבַּבְשָׁא לְאָנִב עַנְגָעַע אַבְנִיָּא דִּבְהוֹן מַכְּמָשָׁא וְיֹרַמֹּוֹן

אָטַ וּיפַקּיד כָּהַנָא וִישָּׁלְפּוּן יָה

unclean place without the city. the plague is, and cast them into an 40 they take out the stones in which then the priest shall command that

behold, if the plague be spread in

And the priest shall come again the

house to the door of the house, and then the priest shall go out of the

the appearance thereof be lower

streaks, greenish or reddish, and

and, behold, if the plague be in the

all that is in the house be not made priest go in to see the plague, that

And the priest shall command that

they empty the house, before the

And he shall look on the plague,

shall go in to see the house. unclean; and afterward the priest

walls of the house with hollow

39 seventh day, and shall look; and,

shut up the house seven days.

than the wall;

the walls of the house;

they scrape off without the city into they shall pour out the mortar that scraped within round about, and And he shall cause the house to be

stones; and he shall take other And they shall take other stones, an unclean place.

mortar, and shall plaster the house. 42 and put them in the place of those

(עורורה. שוקעום במרליסן (מ"כ פרשמל ו, ס): ואס על אוכלין ומשקין יאכלס בימי עומאמו, הא לא משה המורה אלא על כלי חרש שאין להם עהרה במקוה (מ"כ שם יב): לא יפנהו ויבא הכהן ויראה הנגע נוקק להסגר, וכל מה שבחורו יטמא. ועל מה חסה חורה, אם על כלי שטף יטבילם ויטהרו, (36) בטרם יבא הכהן וגרי. שכל ומן שלינן כקן נוקק לו, לינן שם מורח עומלה: ולא יטמא כל אשר בביח. שלם

ונמוּה וֹט בֿוטֹא:

לְאָתַר מְסְאָב:

- שמא. מקוס שלין מסרום משחמשום שס, למדך סכחיב שסלבניס סללו מטמלום מקומן בעודן בו (מ"כ פרק ד, ד): (0+) וחלצו את האבנים. כמרגומווישַׂלְפוּוּ, ימלוס משס, כמוומללס נעלו (דברים כס, ט), לשון סערס: אל מקום
- (I+) יקצע. (דרילי"ר בלע"ו), ובלשון משוס יש סרבס: מביח. מבפויס (שס ס): סביב. סביבות סנגע, במ"כ ודרם
- כן, שיקלוף העיה שפריב הבני הנגע: הקצו. לשון קלה, השר קלעו בקלוע הנגע סביב:

एक्रां : 止されに %U_<u>L</u>E',L וֹאִם וֹמִּנִתְ וּפַבֹּנִע בּבְּנִע וֹאִם נִעוּכ מַכְשַׁמָּא וֹנִטִּינִ

נאטבי אַבניא ובטר דַקליפו יָת

and after it is plastered; after the house hath been scraped, the stones have been taken out, and 43 break out in the house, after that And if the plague come again, and

בַּבּוֹע מִמָא עוּא: עַנְּנָת בּבְּיִר צְּלָתְם מַמְאַבְרַם עַנְא מַבְּהָשָּׁא בּבְּיִלָּא סְנִירוּהָ וּבָא הַכּהַן וְרָאָב וְהַנָּה פְּשָּׁה וִיִיעוֹל כְּהָנָא וִיחָיִ וְהָא אוֹסִיף

口(2): מַבַעַּטְׁבָּא בַיא בָּבֶרָהָא מָסְאַב

malignant leprosy in the house: it is spread in the house, it is a look; and, behold, if the plague be then the priest shall come in and

מַלום הַמָא: ְּנְהַנְּצִיאַ אֶּלְ־מְּחָנִיץְ לְעָּיִר אֶלִי וְיִפִּיק לְמִבָּרָא לְקַרְתָּא לַאֲתַר מְקְאַבּ: ֶּ אֶשׁבְּמֹּלְנִי נְאֵשׁ כַּלְ מְּפַּבְ נִיבְּנִי נְיִה אָמִנְיִנִי נִיִּה כָּלְ מִפַּבְ בִּיִהָא

אַט_טַבּוֹט אָט_אַבוֹלוֹן ווּטַבה וֹט בּוּטֹא וֹט אַלווָטוּ

unclean place. forth out of the city into an house; and he shall carry them thereof, and all the mortar of the the stones of it, and the timber And he shall break down the house,

shall be unclean until the even. qu tunk si ti that shile while shor it is shor up

Moreover he that goeth into the

אָטַוּ וֹמִׁמֹא מַּבַבוֹתְּבֶּי: ۱٠ װַבּאַ אָקַ עַּדְּנִע פַֿקַ -וֹמֹּג עַסְׁצִּּינַע הַ הַנִּמְנַק לְבִּינִאַ פּֿבְ יוָמִגן

口は(位)が:

במוף שבוע, אף שיבה האמורה כאן במוף שבוע (שם פרשמא ז, ו): בְּפֶב, דְּבֵּר ואם ישוב הגגע וגוי. יכול חור בו ביוס יסח ממח, חלמוד לומר ושב סכסן, וחס ישוב, מס שיבס סחמורס לסלן, (34) הקצות. לשון הַשְּשׁוֹת, וכן המוח. אבל חלך אח האבניס, מוסב הלשון אל האדם שחללן, והוא משקל לשון כנד, כמו

ומס יעשס לו, מולך וקולס ומס ונוסן לו שבוע, מור נוסך, לא מור מעוך לפריס, שאין בנגעיס יומר מג' שבועום: סכסן וכאס וסנס פשס, ודבר סכמוב בעומד בכאצון שנומן לו שבוע שני לסמגרו, ובמוף שבוע שני לסמגרו בא וכאסו שפשס, מלילה וקלוי ומיחה, ואין החוזר לריך פשיון. וסדר המקראום כך הוא, ואם ישוב, ונמך, והבא אל הביח, והאוכל בביח, ובא שיבה זהו ביאה, אף במחמונה כך וכוי, כדאימא במורם כהנים (פרשמא ז, י). גמרו של דבר, אין נמילה אלא בנגע החוזר אחר . אם סרפוי, מס יעשס לו, ביאס אמורס למעלם וביאס אמורס למעס, מס בעליונס חולך וקולס ועח ונוחן לו שבוע, דגמר לס זסו פשה, וה העומד מה יעשה לו, יכול יפער וילך, כמו שכחוב כאן ועהר את הבית, חלמוד לומר כי נרפא הנגע, לא עהרחי אלא בשני, סרי כבר אמור, סא אינו אמור (ובא) ואס בא יבא, אלא את שבא בסוף שבוע ראשון ובא בסוף שבוע שני וראס וסנס לא וקולס וממונימן לו שבוע, מלמוד לומר (ובל), ולס בל יבל, במס סכמוב מדבר, לס בפושס ברלשון, סרי כבר למור, לס בפושס ורומן לו שבוע, אף ביאה חולן וקולה ומח ונומן לו שבוע, (שם ז) ואם חור נומן, לא חור מהור. ומנין שאם עמד בזה ובזה חולן יכול ימלנו כמו שסמך לו ונמץ את סבית, מלמוד לומר ושב סכסן, ובא סכסן, נלמד ביאס משיבס, מס שיבס חולץ וקולס ועת למעלה כלום בעומד בעיניו בשבוע ראשון, ולמדך כאן בפשיון וה שאינו מדבר אלא בעומד בראשון ופשה בשני, ומה יעשה לו, וסנס פשס, סא לא בא ללמד אלא על נגע סעומד בעיניו בשבוע כאשון ובא בסוף שבוע שני ומלאו שפשס, שלא פירש בו סכמוצ כן מס מלמוד לומר וסנס פשס, אין כאן מקומו של מקרא וס, אלא ונמך אם סבים, סיס לו לכמוב אחר ואס ישוב סנגע, וראס ממארם בבגדים, מה להלן טמא אם החוור אף על פי שאינו פושה (שם ה), אף כאן טמא אם החוור אף על פי שאינו פושה, אם (44) ובא הכהן וראה והנה פשה. יכול לא יסא המוזר ממא אלא אם כן פשה, נאמר לרעת ממארת בבתים, ונאמר לרעת

מל. עירובין פב:): מלמוד לומר יכבם, יכבם ריבה, אם כן למה נאמר אוכל ושוכב, לימן שיעור לשוכב כדי אכילת פרם (מ"כ שם ה, ו, ז, ח ברכות בבים יכבם את בגדיו, אין לי אלא אוכל, שוכב מניין, מלמוד לומר והשוכב, אין לי אלא אוכל ושוכב, לא אוכל ולא שוכב מניין, (מ"כ פרק ס, ד): ישמא עד הערב. מלמד שלין מעמל בגדיס, יכול לפי' שסס בכדי לכילם פרם, מלמוד לומר וסלוכל (אי) בל ימי הסגיר אוחו. ולא ימים שקלף את נגעו, יכול שאני מוליא המוחלע שקלף את נגעו, מלמוד לומר כל ימי

لْلَٰعِכْٰ حَجَنَكَ نُحَوَّهُ عُلَا خُلْلًى: ا ²⁺ וֹנַמְּכֵּׁר פֿפָּוֹנִי וֹכִּפָּס אָנַי_פּֿלָבְוֹנִי

יצבע ית לבושוהי: לבומוני ולייכול בביתא יוֹנְהַפּוַר פֿבוטא וֹאַפֿה וֹט

in the house shall wash his clothes. wash his clothes; and he that eateth And he that lieth in the house shall

אָט עַבָּוֹט כֹּו נִבְפָּא עַלָּנָה: הפון אָת־הַבְּוָת וְשִׁתַר הַכֹּהַוֹּ ** לֹא־פְּשָׂה הַנָּגַעַ בַּבַּוּת צַּחַבֵּי וָאָם בָּאָ יָבָאָ עַכְּעָן וָרָאָׁעַ וְעַנָּע

אָבׁ, אִשַּׁסֹ, תַּכִּשַׁהָא: בוטא וובכו כשלא זט בוטא לכנים לער דאָמָשָׁעַ נובא לא אוסיף מכָּקשָׁא לאַם מוגלב וומוב פֿבולא ווטוו

because the plague is healed. shall pronounce the house clean, house was plastered; then the priest not spread in the house, after the look, and, behold, the plague hath And if the priest shall come in, and

ןאָן⊏: בּבְּרֵים וְמֵלֵא אָבִוּ וּמְלֵּי עוּלְמַע בּבְּרֵו וֹאָמֹא וַצְּבֹוֹא יִבְּבַעַ וֹלַלַע לְעַמֹּא אָּעַעַלִּיִע הָשָׁנִּי

זְהַוֹרֵי וְאֵיזוּבָּא: וופּב לַבַּפֹאִני וֹט בּוּטֹא שַּבַשׁוּוֹ

and scarlet, and hyssop. house two birds, and cedar-wood, And he shall take to cleanse the

בְּלִי חַבְּשׁ עַּלִים חַוּים: יי וְמִּטֹת אָעַרַבֹּגַּפָּר הַאָּטְוֹע אָלַ וִיכּוֹס יָה צִּפָּרָא הַדָּא לְמָאַן

בְּעַבְּיִבְיּהַ:

and the hyssop, and the scarlet, and And he shall take the cedar-wood, an earthen vessel over running

And he shall kill one of the birds in

אָבְעַבֿנִע הָהֹבֹת פֹּהֹטִנִם: השְּׁחוּטְּה וּבַפּוֹם הַחַוּיִם וְהַנְּה הַחַיָּה וְמְבָל אָהָם בְּדַם הַצִּפָּׂר יי וְאָתוּ שְׁנָי הַתּוֹלַעַּת וְאָתַ הַצִּפָּר וְלְקַח אָת־עֵץ הְאֶבֶוּ וְאֶת־הָאוֹב

מבות ונב. לבושא מבת ומנון: בֹּבְׁמֹא בַּגֹפֹּבְא בַּנְכִיסְׁנַא נִּבְמִי אַפּרָאַ חַוֹּחָא וִוֹמִבּוָל וַחָרוֹן אַוולא וֹט גֹּבֹה וַעונו וֹט ווֹסַב וֹט אַמֹא באַבוֹא ווֹט

house seven times. running water, and sprinkle the blood of the slain bird, and in the the living bird, and dip them in the

בומולמו: ילמֹן הַאָּבוּ יבְאָנַב יִבְשְׁנָי יי ובַמָּוִם הַחַיָּים וּבַצִּפָּר הַחַיָּה נְחַמָּא אָטַ חַבְּנִט בַּרָם תַצִּפָּנָב נִירַכּי יָח בַּיסָא בַּדְטָא דְּצִפָּרָא

יִבְצְבַע זְהַוֹרֵי: ולמו מכות ולאפבא שושא

with the hyssop, and with the bird, and with the cedar-wood, and running water, and with the living the blood of the bird, and with the And he shall cleanse the house with

וֹכפּׁר מַּלְ_נַבּוֹנִי וֹמִבַיר: מְחָוּיץ לְשָׁנִיר אֶלְ־פְּנֵי תַשְּׁגָר לְמִבָּרָא לְאַבּרִחָּא לְאַפּי תַקְּלָא וְשִׁכֵּח אָת הַצִּפָּׂר הַחַיָּה אָל וִישִׁלַח יָת צִפָּרָא חַיְהָא

ווכפּב מַלְ בּוּטָא ווֹבַבּוּ:

house; and it shall be clean. so shall he make atonement for the 33 out of the city into the open field; But he shall let go the living bird

نظثط: ממישי זאָע הַשּוּבְהַ לְבָּלְ דֶּנָע הַצֶּבְעַת הָא אוּבִיְהָא לְבָלְ מַבְּהַשָּ

סיירוים ילוהקא:

plague of leprosy, and for a scall; This is the law for all manner of

« ילְבְּנִתְּיַ יַבְּצִיר וְלְבָּנִינִי

וֹלְסִׁנִירוּת לְבוּמָא וּלְבִוֹטֹא:

and for a house; and for the leprosy of a garment,

סשבוע, כי נרפה סגגע, והס חור כבר פירש על סחוור שמעון נתילה: בעני, וכאס וסנס לא פעס ימימנו, ואין מימס בלא מלוץ וקלוי, ואמרי סעות את סבימ, ומסר סכסן את סבית, אם לא מזר למוף רפוי אלא הבים שהוקלה והומח ולא חור הנגע, אבל זה מעון חלילה וקלוי ומיחה ושבוע שלישי, וכן המקרא נדרש ואם בא יבא יעשה לו, יכול יעהרנו כמשמעו של מקרה, ועהר הכהן את הצית, חלמוד לומר כי נרפה הנגע, לה עהרתי הלה את הרפוי, והין (אי) ואם בא יבא. למוף שבוע שני: וראה והנה לא פשה. מקרל זס בל ללמד בעומד בעיניו ברלשון ובשני מס

๑๑ ไร่คุ่พืบ ไร้อิธิบับ ไร้ธิบิ๊บบ:
เร่ส่ต่อพ เร่สโต่พ เร่ธิบิ้บพ:

tor a bright spot; and for a rising, and for a scab, and

ַבַּבְּבֶעני: (פּ)

שנבש בַּכֹּיִא בַּא אִיבִּיִּטֹא בַּסִנִיבוּשֹא: がに الْقِيْرُةُ كَامَرُوهُ جِنْلُو يُومُهُجُهُ بَجِنْلُو

leprosy. Yo when it is clean; this is the law of to teach when it is unclean, and

And the Lord spoke unto Moses

and to Aaron, saying:

אַנוֹנְן לַאַמָּנִ: خقيقد: יא ווֹדַבֶּר יְחְוֶֹר אָלְ־מִמֶּה וֹאֶלְ יִמִּלֵּיל יִיָ עִם מִשָּׁה יַלְאַנְרוֹ

issue is unclean. hath an issue out of his flesh, his 2 and say unto them: When any man Speak unto the children of Israel,

מְבְּשְּׁרִוֹ זוֹבְוֹ מְמֵא הְוּא: אַלְנִים אָנשׁ בָּי יְהְנִילִ זְבְ וְתִּיִּמְרֵוֹן לְבִוֹן נְּבָּרְ נְּבִּרְ אָבִי يَظُدر هُم خُدَّد نَشِلُهُم يَهُمَالُكُ مَنْ مَذِيدِ مُعَ

מְסְאַב הוּא: וָהַי דְאָיב מִבְּשָּׁרֵיה דּוֹבֵיה

from his issue, it is his uncleanness. his issue, or his flesh be stopped 3 his issue: whether his flesh run with And this shall be his uncleanness in

בְּשֶּׁרוֹ מִזּוֹבוֹ שָּמְאָתוֹ הָוֹא: רֵר בְּשִּׁרֵּיוֹ אָת־זּוֹבוֹ אִוֹ־הָחְמִים רִּיר בִּסְרֵיה יָת דּוֹבֵיה אוֹ הַתִּים בִּסְרֵיה מִדּוֹבֵיה וְנְאָט טַבְיֶה מֶמְאָטִוּ בְּזוֹבְוֹ וְדָא מְהַוֹ סְאִנְבְתֵיה בְּדוֹבֵיה

ְ בְּלְ־הַמִּשְׁבָּב אֲשֶּׁר יִשְׁבָּב עְּלְיִו כְּל מִשְׁבְּבָא דְּיִשְׁכּוֹב עֵּלְוֹהִי סָאַנְרֶתְיה הִיאַ: סְאַנְרֶתְיה הִיאַ:

be unclean. every thing whereon he sitteth shall 4 issue lieth shall be unclean; and Every bed whereon he that hath the

נְאָב הֹלָנו נֹסִמָּא: עַזְּעׁ יִשְׁמָא וֹבֶּלְ-חַבְּלָ, אַמֶּרַ- הִוּבְנָא יָהַ, מִסְאַר וֹבָלְ מָאֵנָא

דְיִמֵיב עֲלְיָהִי יְהֵי מְסְאַב:

מְסְאַב עַּר רַמְשְּׁאַ:

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth his bed

בַּבְּבַיּ בְּלְנֵינֵוּ וְנְטֵוֹּ בַּמִּנִם וְמְמֵּא מָּגַ בְּנְהַנְּנִי וְנְסְנֵינִ וְנְסְנֵינִ בְּמִהְּבְּנִינִי וֹמְנֵינִ וֹאָנְחְ אָמֶּבְ נִינִּתְ בְּמִהְבְּבִינִי וְכַבַּסְ נִינְבִּבְ בִּנְמָהְבָּבִינִי וֹגִּבָּתְ

(TE) להורות ביום וגרי. מיזה יום ממהרו, ומיזה יום ממממו:

- מוזרם (נדס לס:): סמפס שסיא מממאס. זוב דומס לְמֵי בֹנק של שעורין ודחוי, ודומס ללוצן בינס סמוזרם, שכבה זרע קשור כלוצן בינס שאינס אף סוב ממקוס שמעמא טומאס קלה, קרי, מעמא טומאס המורס זיבה (מ"כ וביס פרשחא א, ס): זובו שמא. למד על לבשר וכימי לדין טימא בוב וטימא בובה, מה ובה ממקום שהיא מְטַמְּאָה טומאה קלה, נדה, מטמאה טומאה המורה, ויבה, (2) כי יהיה זב. יכול זב מכל מקוס יסא עמא, מלמוד לומר מבשרו, ולא כל בשרו. (נדס מג.) אחר שחלק סכחוב בין בשר
- מומאסו היא, הא כילד, שמיה למומאה, והשלישית מוקיקתו לקרבן: וובו שמא הוא, ומנה הכתוב השני כאיות שלש וקראו שמא, שנאמר טומאתו בזובו רר בשרו את זובו או החשים בשרו מזובו . בשרו מעפס וובו, והו פשועו. ומדרשו (מגילה ה. נדה מג:) מנה הרפוב הראשון ראיות שהים וקראו עמא, שנאמר וב מבשרו (3) רר. לעון ריר שוב את בערו: את זובו. כמו ריר שיולא ללול: או החתים. שיולא עב ומומס את פי האמה, ונקתס
- במיוחד חמיד לכך (שבח נמ.): ישכב, סמיוחד תמיד לכך, ילה זה שהומרים לו עמוד ונעשה מלהכתנו: אשר ישב. יַשַב לה נהמר, הלה השר יֵשֵב עליו, הוב, (+) בל חמשבב. קראוי למשכב, יכול אפילו מיוחד למלאכק אחרם, חלמוד לומר אשר ישבב, אשר שבב לא ואמר, אלא אשר
- וסמגע שלינו משכב, לינו ללל ולד סטומלס, ולינו מטמל, ללל לוכלין ומשקין: (פ) ואיש אשר יגע במשכבו. לימד על סמשכנ שחמור מן סמגע, שוה נעשה אנ העומאה לעמא אדם לעמא בגדים,

בּפּוֹם וֹמִבֹא מַּגַ_נַהֹּבֹי: מֹלֵו עַזִּבׁ וֹכַבָּס בֹּלִבָּוּו וֹבְעַוֹא וֹנַיּמֶּּלָ מֹּלְעַבֹּלָי אָּמֶּעַנְיֵמֶּׁל

「ひむない

וֹבְחַא בּפּוֹם וֹמִמָא גּּבַבְיֹמֶבֹי ל וְהַנְּצְׁהַ בִּבְשָּׁרֵ הַזְּגָׁד וְכִבָּסְ בְּגִּדְרֵיוּ

بَيْرُ ٦: בְּלְבְיֵנְיִן וְבְתַּאְ בַּמִּיִם וְמְמֵא מַר - וִיצַבַּע לְבוּשִׁיִּהִי וְיַמְבֵּי בְּמִיָּא וֹכֹּגְ יַנְעַׁ עַזְּעַ בַּמְּעַוְעַ וֹכִפָּסׁ וֹאָבִג יִנְעַ בַּוְבִּנֹאַ בַּבַבִּיאַ

בַּנְב נַמְמָא: וֹבֿלַ_עַמֶּוֹבְלֶּבְ אַּמֶּב וֹבַלֹּב מֹלֻנוּ וֹבֹלַ מִנְבַּבֹּא צֵּוֹנַבוִּב הֹלְנִנִּוּ

וֹבְתַּא בַּמִּיִם וְמְמָא עַּרַ־הַעְּבֶּי נובנומא אולם וכבס בגדוו تناثر וְכְלְ־תַּנִגִּעַ בְּכֹל אֲשֶׁר יִתְיֶת

וֹבְׁטַּאַ בַּמִּיִם וֹמִּמָאַ הַּגַ_עַהְגַּבׁי: גַּיִּ הַמְּלֵּנִ בַּמְנִים וְכִּפָּס בַּלְנְיֵנִינִ וֹכֶּלְ אָמֶּׁר יִנַּמִּבַן עַנְּּדְ וֹיִבְּיוֹ וַכְלְ בַּיִּשׁׁבִּישׁ בַּוְבַּנֹא

ĒÖ!□: نخِر_خذر_ۃ۪٨ نۿڟڬ יכלי־חַרַשׁ אַשָּר־יִנַע־בָּוֹ הַזָּב

> ווֹסְבוּו בַמַּוֹאָ וְיְבוּו מִסְאַב מַּר מַלוֹהִי דּוֹבָנָא יַצְבַע לְבוּשׁוֹהִי יגושוב על מאנא דומוב

> מַסְאַב מַּג בַמָּמָא: לבומוהי ווסהי במוא ויהי יובולוב בבהו בובוא וצבע

וּיהִי מְסְאַב עַּד רַמְשָׁא:

דוֹבְנָא יָהֵי מְסְאַב:

מַסְאַב מַּג בַמָּמָא: לְבוּמְוְנִי וֹנֹסְׁנֵי דְׁמָּנֹֹאַ וֹינֵי בממא ידימול יקהין יצבע מְסְאַב מַר וֹכֹא בׁוֹלַבַר לכָג בּינִיוּ

מְסְאַב עַּר רַמְשְׁאַ: לבוּמִוְנוֹי ווֹסִנוֹי בֹמִוֹא וֹינוֹי וובוְנִיוּ לָא מֻּמוּנִב בַּמִּוֹא ווּגַּבַּת

בוְבָּנָא וֹשַׁבַּר וְכָל מָאוֹ בַּאָת ימאן דַחַסָּוּדַ ĿċċĹĘ ËſĿ

> until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe ses sussi sht hat hath the issue sat And he that sitteth on any thing

water, and be unclean until the his clothes, and bathe himself in him that hath the issue shall wash And he that toucheth the flesh of

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe upon him that is clean, then he And if he that hath the issue spit

unclean. od Ilada noqu dəbiz əussi ədə dəall And what saddle soever he that

and be unclean until the even. clothes, and bathe himself in water, beareth those things shall wash his unclean until the even; and he that that was under him shall be And whosoever toucheth any thing

in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself rinsed his hands in water, he shall issue toucheth, without having And whomsoever he that hath the

shall be rinsed in water. be broken; and every vessel of wood 12 that hath the issue toucheth, shall And the earthen vessel, which he

- (6) והישב על הכלי. אפילו לא נגע, אפילו עשרה כלים זה על זה, כולן מטמאין משום מושב, וכן במשכב (מ"כ פרק ג,
- (8) וכי ירק הזב בטהור. יוגע זי (שס מ) אי נשאי שסרוק מעמא זמשא (נדס נס:):
- אליו"ש, ממא מומאת מושב (עירובין כו.): (9) וכל המרכב. אף על פי שלא ישב עליו, כגון הַמְּפוּם של בַּרְבָּא שקורין ארלו"ן, ממא משום מרכב, והאוכף שקורין
- והמשכב והמרכב, משאן משמא אדם לשמא בגדים: כבוס בגדיס, וסוא חומר במשכב מבמרכב: והנושא אוחם. כל האמור בענין הזב, זובו ורוקו ושכבת זרעו ומימי רגליו (10) וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו. של וז (מ"כ פרק ד, מ), בא ולימד על המרכז שיסא הנוגע זו ממא ואין מעון
- סגלוי, כמו סידים (מ"כ שם ה נדה מו:): מומאומיו. ווס שהוליא הכחוב מבילח גופו של וב בלשון שמיפח ידים, ללמדך שאין ביח הסחרים מעון ביאח מים, אלא אבר (11) וידיו לא שמך במים. בעוד שלה מבל ממומהחו, והפילו פקק מוובו וקפר שבעה ומחוקר מבילה, מעמה בכל
- (בו) וכלי חרש אשר יגע בו הזב. יכול אפילו נגע זו מאחריו וכוי, כדאימא זמ"כ (פרשמא ג, א), עד איזסו מגעו

בְּלְבְוֹו וְבְתַּוֹא בְּשֶׁבְוּ בְּמָנִם תַנֵּים ב או שְבְעָּת יָמֶים לְשָׁבֶּרָהָוֹ וְכִבָּם וְבֶּי־יִשְׁתַר תַזְּבֹ מִזּוּבֹוֹ וְסְפַר

װְנְהָנָה אָל־הַבֹּהֵן: ﴿جِوِرْ إِمَازُمَ هُرًا هِٰرَمَا كِنِهِا لِمَانِكِ مَانِفُهُ ⁺¹ תֹלְים אָוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנְהְ וּבְאוֹ بدِرْنَا بَاشِمْرَنْ يَظِمَا كُنَّا شِيرَا

לפְּנֵי יְהְוָה מִּוּיִבְוֹ: (ס) لْلَّهُيُّكُ مَكِّبٌ لَحَقِّد مُكِّنًا يَحِيثًا يَقُنَع لَيْدِ مُكْنِع نَدَهَد וַפְשָׁר אָסָם הַכּבוֹן אֶחֶר חַפְּאָת וִיַּצְבֵּיִר יָהְהוֹן בְּחָנָא חַר

(מגימי) זְרֵע וְרָחַץ בַּמָּיִם אָרַ-בְּלִ- זַרְעָּא וִיַסְחֵי בְעַיָּא יָה בְּלִ ממי נְאָנְהָ בֶּירַהַצָּאַ מִמֶּנִּוּ הָבְּבַרַ

בְּשְׁרֵוּ וְמִׁמֵא מַּרַ עַבְּּמְרֵי:

הֹלְנוּ הִּכְּבַעַ זְנְהַ וְכְבַּכַ בַּמִּנִם הַלְנִנִי הַכְּבַע זַנְהָא נִיִּגְמָבַת

וְטְּמְאָנּ עַר־הָעְעָרָ: (פּ) מָבְבַעַ זְגַרַת וֹבְעַבַּגִּי ロロニロ וַאָּמֶּׁר יַשְׁכָּב אָישׁ אַהָּה יִשְׁכָּב

¡מְבָּׁא מַרַ'הְעָּבְיּ פּהְיָה בְּנִדְּקֹה וְכְל־תַנָּגַעַ בָּה יי זבה בּבְשְׂרָה שִׁבְעַּת יָמִיםׂ וְאָשֶׁרוֹ בְּיר תִּהְנֶר זְבְּה דֶם יִהְנֶת

> النكر: וֹאֲבׁוּ וֹבַכֿוּ בּוַבָּנֹאַ מִבּוַבִּיה

ומֹלא וושוננון לַכַּעוֹלא: וויטו לפוס ון להוע משפו שבון שפְּנִינון אַן שַבון בָּנֵי וְיָנָעַ ובוומא המונצה יפב ליה

אַלְוְנִיִּ כְּנִילָּאְ צְּבָׁם וְיָ מִצְּוָבִיּה:

TOLL LLL CÓNT ווֹבר אָבי הפול מניה שִׁכְבַת

上口点が:

בַּמִּגֹא וֹ,בֵו, מִסְאַב מַּג בַמַמָּא:

וועון מְסָאָבון עַר רַמָּשָׁא: מכבת זועא ווסחון במיא ואָטַרָא דִישָׁכּוֹב גָבָר יָתַה

שׁבוּ בּוֹנְעוּלַנִי וֹכֹּלְ גַּוֹלַנַד עובה בבשרה שבעא יומין וֹאִטַּׁטֹא אָבׁוּ, טַבוּ, בַּוֹּבֹא בַם וָבוּ,

בַּה יָהֵי מִסְאַב עַד רַמִּשְׁא:

running water, and shall be clean. and he shall bathe his flesh in his cleansing, and wash his clothes; number to himself seven days for cleansed of his issue, then he shall And when he that hath an issue is

of meeting, and give them unto the the Lord unto the door of the tent young pigeons, and come before to him two turtle-doves, or two And on the eighth day he shall take

him before the Lord for his issue. priest shall make atonement for other for a burnt-offering; and the one for a sin-offering, and the And the priest shall offer them, the

the even. flesh in water, and be unclean until 16 a man, then he shall bathe all his mori tuo og bses to woft satt i bar

until the even. washed with water, and be unclean I7 whereon is the flow of seed, shall be And every garment, and every skin,

unclean until the even. bathe themselves in water, and be 18 shall lie carnally, they shall both The woman also with whom a man

be unclean until the even. and whosoever toucheth her shall shall be in her impurity seven days; her issue in her flesh be blood, she And if a woman have an issue, and

(EI) וכי ישהר. כשיפקוק (מגילס ת.): שבעה ימים לשהרחו. שנעת ימים מסוריס ממומחת וינס שלו ירחס וונ, שהוא ככולו, הוי אומר זה היקמו:

0'd ((TG ((d:): (19) ורחצו במים. גוירה מלך סיה שֶׁהְשַׁמֵּה האשה בניהה, והין המעה משוח נוגע בשכנת זרע, שהרי מגע נית השהיה וכולן רלופין (נדה סמ:):

(נדס יע.): בנדחה. כמו וְמִפְּבֵל יְנְצְּסוּ (מֿיוּב ימ, ימ), שסים מנודס ממגע כל מֿדס: חהיה בנדחה. מֿפּילו למ כממס מממא אלא סבא מן סמקור (מ"ר פרשמא ד, ב): דם יהיה זבה בבשרה. אין וובס קרוי ווב לממא אלא אס כן סוא אדוס (19) כי חהיה זבה. (מ"כ) יכול מלחד מכל ליבריס, מלמוד לומר וסיל גלחס לת מקור דמיס (ויקרל כ, יח), לין דס

מלמ רמיה רמשונה:

69

:שְׁמֶא: יְמְׁלֵא וְכָּבְ אַמְּבְרַתַּמְּבַ מְּלְוּוְ בְּרִיחִיפַה יָהֵוּ מְסְאַב וְכַבְ أرح لأهُد فَهُوَد مُكُرُر فَئِدُنَكَ أَحِم لَا يُنهُمُونِد

תַּג<u>ַ</u>בוֹתֵּבׁי: בְּגְרָיוּ וְרְחַאְ בַּמִּיִם בְּמִמֶּכַבְּעַ

בּפּוֹם וֹמִמֹא מַּגַ_טַמַבּי משב עליו יכבס בנדיו ורחץ דיתר עליהי יצבע לבושוהי

בְּנְיָּמְוַבְיוֹ וֹמְמָא מַּעַ_עַמְלֶּנֶבי: הַבְּלֵי אֲשֶׁרַהָוּא יִשֶּׁבֶּתַ־עָּלָיוּ

[ロード・(ロ) וֹכֹּל_עַמַּמִּמֹּכֹּר אָמָגַר וֹמָכֹּר הֹלַינו ינדְקָה עַלְּיו וְשְׁמֵא שִׁבְעָּת יָמִים וָאָם שָׁכֹב יִשְׁכַּב אָיש אַתְֿה וּתְתָי

שְׁמֵאֶה הָוֹא: מְּמְאָנִה פִימַיִי נְדְּנְהָה מִהְיָה טוור מַל־נדָקָה בָּל־יָבֵי וַוֹר יב רַבְּים בְּלֹא עָתְרָנְדְּלָה אָוֹ בֶּיִר וַאָּשָּׁר בֶּי־יָוּוּבְ זְוֹב דְּמָה יָמָים וֹאִהְּיָא

בְּהָהֵיב עַּלְיָהִי יָהֵי מְסְאַב:

מְסְאַב מָר רַמְשָׁאַ: נֹמָלֵא לַבוּמָוְנִי נִנֹסָנוֹי דַמָּנָא וּיהַי לכבס וכל דיקדר במשפבה וצבע

「口口母女: ונסטו במוא ויהו מסאב עד וֹלְּגְ-עַזְּיְגָּהַ שַּׁבֹּגְ-שַּׁגְיִּ אַמֶּגִּי וֹכָּגְ גַּוֹלֵנֵד שַּׁבָּגְ מָאֵנָא

「ひなみ: בְּמִלֵּבְרֵנְהַ בֵּנְהַ יְבֵוּ מְסָאַב מַּב מַל מָאנָא דָּהָיא יָהְבָּא עָּלִיהָ נְאָם מַלְ־הַמִּשְׁבְּבְ הֹוּא אַוֹ מַלְ־ וָאָם עַל מִשְׁבְּבָא הוּא אוֹ

בַּעַבַּעַב: מְאַבּׁבֹא בַּיִאָבוּב הַּבְוָנִי יָבִי מְסְאַב מְבְּמָא יוֹמִין וְכָּל ויהי ריחוקה עלוהי ויהי נאם מהפב נהפוב גבר נתה

מְסָאֲבָא הִיא: סאובתה ביומי ריחוקה תהי מל דיחוקה כל יומי דוב

> upon shall be unclean. every thing also that she sitteth 20 in her impurity shall be unclean; And every thing that she lieth upon

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth her bed

and be unclean until the even. clothes, and bathe himself in water, 22 that she sitteth upon shall wash his And whosoever toucheth any thing

until the even. toucheth it, he shall be unclean 23 thing whereon she sitteth, when he And if he be on the bed, or on any

unclean. bed whereon he lieth shall be be unclean seven days; and every her impurity be upon him, he shall And if any man lie with her, and

days of her impurity: she is unclean. uncleanness she shall be as in the all the days of the issue of her beyond the time of her impurity; 25 her impurity, or if she have an issue Dood many days not in the time of And if a woman have an issue of her

שנמרבה מעל הכלי: 🗈 בוגעו בו ישמא. ואינו מעוץ כבוס בגדים, שהמרכב אין מגעו מעמא אדם לעמא בגדים: במקרא סעליון שמעון כבום בגדים: על הכלי. לרבות את המרכב: בנגעו בו ישמא. אינו מדבר אלא על המרכב (ES) ואם על המשכב הוא. סטוכנ, או סיושב על משכנה, או על מושנה, אפיי לא נגע בה, אף הוא בדת מומאה האמורה

ورط ۱, د (۲۵ کد): וממא שצעם ימים, ומד מלמוד לומר ומהי נדחה עליו, מה היא מטמאה אדם וכלי הרם, אף הוא מטמא אדם וכלי חרם (שם (24) וחהי גדחה עליו. יכול יעלה לרגלה, שאם בא עליה בחמישי לנדחה לא יממא אלא ג' ימים כמוחה, חלמוד לומר

בפרשה זו, י"ח יום שבין מוף נדה לחחלת נדה, שכל שלשה רלופין שחרחה בחחד עשר יום הללו חהח זבה: וסנדה אינה טעונה ספירת ז' נקיים, אלא שבעת ימים תהיה בנדתה, בין רואה בין שאינה רואה, ודרשו רבותינו (נדה עג.) על גדחה. מופלג מנדמס יום ממד זו סימ זבס, ומשפמס מרוך בפרשס זו, ולמ כדם סנדם, שוו מעונס שפירת ז'נקיים וקרצן, (ES) ימים רבים. עלעס ימיס: בלא עת גדתה. אחר עילאו עצעת ימי נדתה: או כי תווב. אחג' סימיס סללו:

שַׁמֶּב מֹלְוּו מִמָּא וֹבִיְנִי בַּמְמִאִּט סי בְּלְיְנְמֵנִי זוֹבְה בְמִשְׁבָּב נִדְּהָה בְּל יוֹמֵי خَرِ ـ لَا فَهُ خُرِ لَا هُمُ لِـ لِهُ هُرُ لِهُ خُرِ لَا هُ خُرِ لَا هُ خُرِهُ لِهُ لِلهُ حَالِمَ لَا لَهُ لِن

ְּהְחָמֵיב עַּלְוֹהִי מְסָאַב יָהֵי בְּסוֹאֲבָת רִיחוּקַה: דובה כמשכב

impurity. unclean, as the uncleanness of her thing whereon she sitteth shall be the bed of her impurity; and every days of her issue shall be unto her as Every bed whereon she lieth all the

╚┸╬╚┲╌ בַּלְבַיוֹ וֹבְעַוֹּ בַּפָּוֹם וֹמִמֹא הַבַ וּגַּבָּה לְבוּמִּיִנִי וֹנֹסְעַי בַּמִּיֹא לב וְכְלְ הַנִּוֹלָה בָּם יִמְטָאַ וְכְבָּס וְכְלְ דִּיִקְרֵב בְּחִוֹן יְהֵי מְסָאַב

וובו מַסְאַר מַּג בַמָּמָא:

in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself things shall be unclean, and shall And whosoever toucheth those

מְבְעָּתְ יָמֶים וְאַתַר תִּטְהָהָר: ⁸⁵ וָאָם־טְהַרֶּה מִּוּלְבָה וְסָפְּרָה לָה וְאָם דְּכִיצִּה מִדּוֹבָה וְתִּמְנֵי לֹה

מְבֹּהֹא וְמִוֹ וּבְתַר בוֹ מַלְבֵּוּ:

unto the priest, to the door of the two young pigeons, and bring them take unto her two turtle-doves, or And on the eighth day she shall

seven days, and after that she shall

But if she be cleansed of her issue,

28 then she shall number to herself

tent of meeting.

be clean.

CICLT: אוקם אָל־הַכּהָן אָל־פָּתַה אָהֶל אניעי תֹרְים אָוֹ שְׁנֵי בְּנֵרִ יוֹנְתַ וְהַבִּיאָה انجزأت השְּמִינִי מִפְּח לְהֹ שְׁמֵי וּבְיוֹמָא מָמִינָאָה תַּפַב לַה

וֹטִיָםִי יְהָהוֹן לְנִת בְּהָנָאְ לִהָרַת فتدا هَفنندا بجب فتدا فتدبيث

before the Lord for the issue of her shall make atonement for her a burnt-offering; and the priest for a sin-offering, and the other for And the priest shall offer the one

עַּבֶיהַ הַפֹּהַלְ לְפְּנֵי יְחְנְה מִּיּוֹב פְּהַנָּא בֵּרָם יִיִּ מִיּוֹב סְאוֹבְתַה: - חַמָּאַט נָאָט הַאָּטָר עַלְיַה וְכִּפָּר וְיָה חַד עַלְהָא וִיכִפָּר עֵלִה

וֹנֹהְבֹיג פַּבְוֹלִא נִע בַּג בַּסְּטִא

of Israel from their uncleanness; Thus shall ye separate the children uncleanness.

בְּתוּבֶם: אָנו_מִמֶּכֹּוֹ, 付いは必日 ÄÄ∟ מֹמְמֹאִנִים וֹלְאִ נֹמִנִינִ בֹּמִמֹאִינְם מִפּוֹאִבִּינִינוּ

מַמְּבָׁנִי גַּבֵּינִיהוֹ: אַנַ בּנָּנְ וֹמָבְאָבְ וֹנַפּּבְּחָנּן נִנִי בּנָנִ tabernacle that is in the midst of uncleanness, when they defile My that they die not in their

ממני מִלְבַעַ זָּרַתּ לְמִּמִאָּעַ בַּיִּע: ייי נאָט שוְנַנְת נַזְּבָׁר נַאָּמֶב שַּׁהֵא גַ_{א אִנְרָנָטָא גַּרוּבְּנָא יַדְּתִּפְּוָלַ ^{בּי}}

מְנֵּיה שְׁכְבָּת זַרְעָא לְאִסְׁתַאָּבָא

unclean thereby; flow of seed goeth out, so that he is issue, and of him from whom the This is the law of him that hath an

נְשְׁכַּב מִם_מִמְאַני: (פּ) ومروره حِنْكُد لْحَنْكَكُن لِخُيْمِ لِمُشَدِ , וְתַבְּנֶת בְּנְבֻּלְּה וְתַנָּב אָת־זּוֹבֹוֹ

בְּעַבְּעַאַבְינַאִ: ילוולפא ולובר בושפור מם וֹלְבְיִאִיב יָת דּוֹבֵיה לְדְכַר ŢĊŢĢĸĬĘŪŖ

her that is unclean. woman; and of him that lieth with issue, whether it be a man, or a 33 impurity, and of them that have an and of her that is sick with her

- בשמאחם. סרי סכרם של מעמל מקדש קרוי מימס: (וצ) והזרחם. מין נוירה מלם פרישה, וכן נְוֹרוּ מְמוֹר (ישמי' מ, ד), וכן נויר ממיו (ברמשים מע, כו):
- מומלת ערב: (25) זאח חורח הזב. לעל רלים לחח, ומסו חורחו: ואשר הצא ממנו שכבה זרע. סרי סול נגעל קרי, ממל

page 181. On Rosh Hodesh, read the Mastir and Hastarah on page 163. On Erev Rosh Hodesh, read the The Haftarah is II Kings 7:3 -7:20 on page 152. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on

וּוְדַבֶּר יְהֹוְהַ אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי יִמִּכֵּיל יִיָּ עָם מֹשֶׁה בָּתַרָ Haftarah on page 166.

<u>לפֿנ 'רוֹטְר נַיִּטְׁרַנִי</u> מות שני בני אהרו בקרבתם דמיתו הניו בני

טְמַבְיְ מוּמַ

הג_בֹאָבוֹ וֹלַאִ וֹמָוּנוּ כַּוּ בּהֹלָּוֹ رَفَٰلِ ثِن عُر_فَٰزِ، لِادْقِدُلِ كَيْمُلِ בבלק-מת אליההליט מבית בבל מבו לקודשא מגיי ^{*} אֶּלְ-אַנְוֹן אֶּטָּוּלֵּ נְאַלְ-יִבְאַ אַנְיוֹן אֵּיוּנִי נְלֵא נִיוֹ מְלֵוּלְ וַיּאַמֶּר יְהְנְּה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר וַאֲמַר יִיָּ לְמֹשֶׁה מַכֵּיל עָם

<u>ڄڻڙ</u>ٺ: בּלפֹּנ בּוֹ בַּלֹענ לְעַמֹּאִט וֹאִּגֹלְ בּּטוּנ בּנ שִוּנִג לְעַמִּטֹּא וּוֹבַנ בּוֹאָט וֹבֹאָ אַנֹינִן אָכְיַנַאַנְאָ בּּנִאִנִי מִּכִּילִאָּנִי וֹבֹאָ

אָבְאָר עַל־הַכַּפְּהָת:

בְּשְּׁרֵוּ וּלְבִּשְׁם: קַבְשָׁ בְּם וְרָחַלְ בַּמָּוֹם אָתַ־ וְשׁנְעַ נְּבְׁמְאֵנֹפַע בַּע וָאֵנָלַ בַּנְעַרַ. בֿגַיֹנְינִ מֹּלַ_בְּמֹּנִנֵי בַּאַבְנָמֹ בַּגַ בְּיִלְנִי בְּּג עֲבָה וּלְבָּה וּמִבְנָסִי -

ללבוליבון אוממא וולבומא

בהולא אולא טעולב, הכן בוע במל אַרוֹנָא וְלָא יָמוּת אַביי ¿ĠĿċĠĸ ¿ċĹロ ċĠŀĿĠĸ

الكخشورا: לבוהוע לבוהו לווהא אוון ווסר ומצנפקא דרוצא יהות מֿל בַּשְּׁרֵיה וְהַטְּיִנְא דְּבוּצָא ドイドアシス

> the Lord, and died; Aaron, when they drew near before IVX after the death of the two sons of And the Lord spoke unto Moses,

ark; that he die not; for I appear in the ark-cover which is upon the holy place within the veil, before he come not at all times into the Speak unto Aaron thy brother, that and the Lord said unto Moses:

ram for a burnt-offering. bullock for a sin-offering, and a 3 the holy place: with a young Herewith shall Aaron come into

the cloud upon the ark-cover.

and put them on. and he shall bathe his flesh in water, attired; they are the holy garments; with the linen mitre shall he be girded with the linen girdle, and 4 breeches upon his flesh, and shall be tunic, and he shall have the linen He shall put on the holy linen

- (EE) והוב את זובו. בעל שמי כליות ובעל שלש כליות, שתורתן מפורשת למעלה:
- שנכנס אללו רופא, אמר לו אל מאכל לונן ואל משכד במחב, בא אחר ואמר לו אל מאכל לונן ואל משכד במחד שלא חמוח כדרך (I) וידבר ה׳ אל משה אחרי מות שני בני אהרן וגרי. מס מלמוד לומר, סיס רבי מלעור בן עוריס מועלו, מעל למולס
- (2) ייאמר הי אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא. עלל ימות כדכך שמתו בניו: ולא ימות. עלם בל סול מת: שמם פלוני, זה זרוו יומר מן הראשון, לכך נאמר אמרי מום שני בני אהרן:
- (ε) בואח. גימטרים שלו ד' ממות ועשר, רמו לבית רמשון: בואח יבא אחרן וגוי. ומף זו לם בכל עת כי מס ביוס יבא כי אם בענן הקערת ביום הכיפורים (יומא נג.): בי בענן אראה. כי ממיד אני נכאס שם עם עמוד ענני, ולפי שגלוי שכינמי שם יוסר שלא ירגיל לבא, וסו פשומו. ומדרשו לא
- (+) כחנח בד וגוי. מגיד שלינו משמש לפניס בשמונס בגדיס שסול משמש בסס נמון שיש בסס וסב, לפי שלין קמיגור סכיפוריס, כמו שמפורש נקוף ספרשה נחדש השניעי נעשור לחודש:
- לבן לבגדי וסב, ובכל מליפה מעון מבילה ושני קדושי ידים ורגלים מן הכיור (יומא לב.): בכל מליפומיו. וממש פעמיס היה ממליף מעבודת פנים לעבודת מרך, וממרך לפנים, ומשנה מבגדי זהב לבגדי לבן, ומבגדי כמרגומו יָמַמ בְּבֵישָׁס, ינימ בראשו, כמו ומנח בגדו (בראשים לע, מז), וַשַֿמְּמָיִס: - ורחץ במים. אומו סיוס עעון עבילס נעשה סניגור, (ר"ה כו.) אלא בדי ככהן הדיות, וכולן של צון: קדש ילבש. שיהיו משל הקדש (מ"ב פרק א, י): יצוף.

% בְּלַר: ַ מְּלֵוֹ ַמְּמְּנִינִ מֹזִּים לְטַמֹּאַט וֹאָנֹלְ נַפַּר טַבון גַּפִּנבו מִוּ לְטַמָּטִאַ וּמֹאָּט הֹבַע בֹּלוֹ. וֹמִּבֹאָב, וֹפַּט וּמוֹ בּוֹהָשֹׁא צַבֹּדוֹ. וֹמִּבֹאָב

יוְבַר חַד לַעָּלְקָא:

burnt-offering. sin-offering, and one ram for a Israel two he-goats for a To nerblide and To noisegergnoe And he shall take of the

אַמָּב לְנִ וֹכְפָּׁב בַּמֹּבוֹנִ וּבְמָּב בְּטַמְּטֹא בּילִיה וִיכַפַּר מַלְנִטִי וֹנִיפְׁנַוֹר אַנִינָן אָט פָּר תַּוֹשְׁאָט וּיקְרֵיב אַנִּרוֹ יָנ הּוֹרָא

נמל אָנְשׁ בַּיהַיה:

for himself, and for his house. is for himself, and make atonement bullock of the sin-offering, which And Aaron shall present the

אָבַר מוּצָר: ڗڽڽۄיר אֹקִם לְפְּנֵי יְהְנְהֹ פֵּחַת יְתְּהִוֹן קֵּדָם יִיְ בִּתְּרֵע מַשְּׁכַּן מבים מייים

בּאָמֹירָם וִיפַב יָה הְבֵּין צְּפִירִוֹ וִיקִים

the door of the tent of meeting. 7 and set them before the Lord at And he shall take the two goats,

אָטַר לַעַּוֹאַזֶל: ינְבַלְוִנוּ וּוִבַּלְ אָּטִבְ לְּיִבוֹוְיִי וֹנִוֹבָלְ הַבְּבֹּוֹ הַבְּבֹּא טַב לְאָמֹא בַּיִּנִ « الْبَيْلَ الْاَمْدِ مُثَرِّدُ لَا مُؤْمِدُ لَا مُؤْمِدُ لَا مُؤْمِدُ لَا الْمُعْلَدِ الْمُؤْمِدُ اللّهِ الللّهِ الللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهِ الللّهِ الللّهِ الللّهِ الللّهِ اللّهِ الللّهِ اللّ

ומולא טר לעואול:

and the other lot for Azazel. two goats: one lot for the LORD, And Aaron shall cast lots upon the

And Aaron shall present the goat

9 upon which the lot fell for the

ַנְעְשֶׁרוּ חַמְּאָת: אַשֶּׁר עְּלֶר עְּלֶיוּ הַגּוֹרֶל לַיהוֹה דְּסְלִים עֲלוֹהִי עַרְבָּא לִשְּׁמָא וְהְקְּרֵיב אַהַרֹן אָת־הַשְּׂלִיר וִיקְרִיב אַהַרֹן יָת צְפִּירָא

101 Azazel, shall be set alive before But the goat, on which the lot fell sin-offering. LORD, and offer him for a

לְהַּוֹאִוֹלְ עַפִּוֹבְּבֶּינִי بْسَلِينَ كُوهِد שְּבְּיֵנִ كِٰهَٰٓלِيا אِلَيْهِ كُوهِدِهٖ שُجِينِ، جُهَٰٓלִיא יָתִּיה י עוּוּרָלְ לְהֹּוֹאִיְלְ זֹהְתֹּעִרַעַוֹּ לְפֹּוֹ. לְהֹוֹאִילְ וֹשִׁלֵּם כִּיַּ עַוֹּ צֹּוֹם וֹנִ אָמֶּרְ הַּלֶּנִר הַּלְּנִר וּגִּפִּירָא צַּסְלָנִל הַּלְנִירִ הַּדְּבָּא

קְמָּוֹאִנְקְ לְתָּוִבְּרָאִי

into the wilderness. him, to send him away for Azazel the Lord, to make atonement over

בּיתְוֹ וְשְׁתְּטֵׁם אָתְ־פָּר תְּחַשְּׁאָת וְעַל אָנְשׁ בִּיתִיה וְיִכּוֹס יָת " אַשֶּׁר־לֹוֹ וְכְּפֶּר בְּעֲיְרִוֹ וּבְעָּרִ דְּתַשְׁרָא דִּילֵיה וִיכָפּר עַלְּוֹהִי וְהְקְּלִיב אַהַרֹן אֶת־פָּר הַחַמְאַת וּקּרִיב אַהָרוֹ יָת מּוֹרָא

תוֹרָא דְּחַטְּהָא דִּילִיה:

the sin-offering which is for house, and shall kill the bullock of atonement for himself, and for his is for himself, and shall make bullock of the sin-offering, which And Aaron shall present the

himself.

ביחו. ממודס עליו עונומיו ועונות בימו (שס לו: מ"כ פרשמא ב, ג): (6) אח פר החמאה אשר לו. סלמור למעלס, ולמדך כלן שמשלו סול בלולל משל לבור (שם ג:): וכפר בעדו ובעד

- סר עווקשס, נוק גבוס (מ"כ פרק ב, מ יומה מו:), שנהמר פֶּרֶן גוַנְס, המוכס: ומברו בשמאל, ונומן עליסס, את שכמוב בו לשס, הוא לשס ואת שכמוב בו לעואול, משמלה לעואול (יומא למ.): עואול. הוא (8) ונחן אהרן על שני השעירים גרלות. מעמיד אחד לימין ואחד לשמאל, ונומן צ' ידיו בקלפי, ונועל גורל בימין
- (9) ועשהו חמאה. כשמנים הגורל עליו קורה לו שם והומר לה' המהה (ה"כ שם ה):
- מליו. שימודה עליו כדכמיב והמודה עליו וגוי: יודע שילוחו אס למימס אס לחייס, לכך נאמר יעמד חי, עמידמו חי עד שישמלח, מכאן ששליחומו למימס (שס ו): רכפר (10) יעמד דוי. כמו יועמד מי, על ידי אמריס, ומרגומו יִּמְּקַס בַּדַּמַי. מס מלמוד לומר, לפּי שנאמר לשלם אומו לעואול, ואיני
- (II) וכפר בעדו וגוי. וידוי שני עליו ועל אחיו הכהנים, שהם כלם קרוים ביחו (שם פרשחא ג, א), שנאמר בֵּיח אַבֵּלן בְּרֶכוּ

מבנת לפרכת: הְפְּלְּנִוּ קְּטְּבֶרת סַמָּים דַּקְּת וְהַבֶּרִא ישראל מעל המובה מלפני יהוה ומלא דאישא מעלני עד בחא מו

וְלָאָ זְמִוּנִי: אָטַבַוּבַפַּבָּנִי אָאָב הַגַבוֹמֹצִיני $^{\epsilon \iota}$ dạt trịn roạn $^{\epsilon \iota}$ dạt riện roạn אָּט_הַפְּטְּבֶה עַּלְ־הָאָשׁ

עַבַּט בַאָּגַבּהָנִי הַכַּפַּרָת וּזְּדַ שֶּׁבַע־פְּעְמָיִם מִן־ مرح فزر موفيه كالمب لرفزر لْكِٰكَابِ مُنْكَا يَافِدُ لَائِنُكَ كُمُخُخُمُهِ

بروفإته إكفير بروفيه: עשה לְדָם הַפָּר וְהִוָּה אֹתָוֹ עַל־ לפְּרָכֶת וְעְשָׂת אָת־דָּמֹוֹ כַּאֲשֶׁר ַ ੨ ੨ੈ੦਼ੈ੦ । װִבוּאָ אָט<u>ַ ד</u>ּמָוָ אָּ<_מִבּוּט

עשבו אַמָּם בָּתִיך שָׁמָאַמָם: ה האקם ובו יצשה לצהל מוער 91 ਵੱਧ (ਐਂਟੈਝੈਂਟ੍ਰ ਪੋਰੋਲੈਕੈ.ਪੈਰ ਟੈਟੈਂਟ੍ਰ וְכְפֶּר עַלְ־הַלְּהָשׁ מְטְּמְאָרְ וִיכָפָּר עַלְ קוּדְשָׁא מָסוֹאֶבָּת

 לפֿרוּכִימֹא:
 דוסמון בשושון לוהוק מלוו בְּרֶם יְיִ יִּמְלֵי חוּפְּנוֹהִי קְטֹרֶת וְלְקָהְ מְלְאִ־הְמַּהְמְּה גַּהְלֵי־אֵּשׁ וְיִפַּב מְלֵי מָהְתִּיהָא גּּיִמְרִין

סְהַרוּהָא וְלָא יָמוּת: למולטא זנו לפולטא בהכ אַגְאָטאָ בֿבַם גֹּל וְנִטְפָּג אַלַּוֹ וושון יח קשהה בוסמיא על

בָאָבְבָּגִיה: ובו מֻכֹּה וֹמִנוֹן מִן בַּמֹאַ نظأه בא אַ בּי בּפוּבייא וופֿב מֹצַמֹא צַעוָבָא ווֹצַי

לובי ושוע מכ לפובשא ולבם בְּמָא בַּהְבָּר לְלְמָא דְּתִּיֹרָא خۇدىخى ئىقتىد خلىقىد בְלַמַּמָּא נִוֹמֵיל נְתְ דְּמֵיה לְמִנְּיוֹ וְשְׁהֵים אָת־שְׁעָיר הַחַמָּאת אַשֶּׁר וִיכּוֹס יָת צָפִּירָא דְּחַמְּתָא

בְּגוּ סוֹאֲבְּהְהוֹוֹ: למֹמְכֹּן וֹמִנֹא בַּמְבִי, המִעוּן לַכַּל חַמַּאָיהוֹון וְכֵּן יַצָּבָיר יממרדיהון نشلةح

> bring it within the veil. of sweet incense beaten small, and before the Lora, and his hands full coals of fire from off the altar And he shall take a censer full of

restimony, that he die not. ark-cover that is upon the cloud of the incense may cover the the fire before the Lord, that the And he shall put the incense upon

finger seven times. he sprinkle of the blood with his east; and before the ark-cover shall finger upon the ark-cover on the the bullock, and sprinkle it with his And he shall take of the blood of

before the ark-cover. sprinkle it upon the ark-cover, and with the blood of the bullock, and and do with his blood as he did and bring his blood within the veil, sin-offering, that is for the people, Then shall he kill the goat of the

in the midst of their uncleannesses. meeting, that dwelleth with them and so shall he do for the tent of transgressions, even all their sins; Israel, and because of their 16 uncleannesses of the children of the holy place, because of the And he shall make atonement for

וֹכְפֶּׁר עַלְ עַּלְבַבְ מִמְּמִטְטַ וגוי (מ"כ פּרק ד, צ): שֶׁם ס' וגו' (מסלים קלס, יע), מכאן שסכסנים ממכפרים בו, וכל כפרמן אינה אלא על עומאת מקדש וקדשיו, כמו שנאמר,

- יום הכפורים היה מחזירה למכחשת: דקס, וסלא כל סקעורם דקס סיא, שנאמר וְשְׁמַקְּמָ מִמֶּנָּס סְדֵּק (שמום ל, לו), אלא שמסא דקס מן סדקס (יומא מג:), שמערצ (21) מעל המובה. סמילון (יומא מס:): מלפני ה'. מלד שלפני ספמת, וסוא לד מערני (שס): דקה. מס מ"ל
- (51) על האש. ענמוך סמממס: ולא ימוח. סל לס לל עעלס כמקנס מיינ מימס (יומל נג.):
- (14) והזה באצבעו. סומס ממת במעמע: ולפני הכפרה יזה שבע. סרי מתת למעלס ועבע למעס (יומל נס.):
- כאשר עשה לדם הפר. אמת למעלה ושנע למעה (שם נה.): (15) אשר לעם. מה שהפר מכפר על הכהנים מכפר השעיר על ישראל, והוא השעיר שעלה עליו הגורל לשם (שם פא.):
- שסוס משניסס בפניס, אחם למעלה ושבע לממה, כך מוה על הפרוכה מבחוך משניסס, אחם למעלה ושבע לממה (יומא נו:): ומפשעיהם. אף סנכנסין מויד במומאס (שס ג.): וכן יעשה לאהל מועד. כשס (שבועום יו: מ"כ פרק ד, ב): (16) משמאה בני ישראל. על הנכנסין למקדש במומאה ולא נודע להם צמוף, שנאמר לכל המאחם, והמאה היא שוגג

בילו יבער בל"ל ישָׁבָאָל: מַּבַ בּאַטַוּ וֹכִפָּב בַּמַבוּ וּבַמַּד לי מוֹעָר בְּבְאֵוֹ לְכַפֶּר בַּקְּדֶשׁ וְכְלִאַבְׁם לֹאִ־יִהְנֶהוּ בָּאִהֶל

בּוֹלוני עַמִּוֹבּטַ סְבָּיב: ַבַּבְ וּמִבַּם בַּמִּּלְּיִר וְנְתָּן עַלַ איי יְהְנָה וְכְפָּר עְּלְיִוּ וְלְלַחׁה מִדְּם لْنْجُم عُرِينَوْلُوْنَ كَيْمُدِ رَفَيْنِ

מממאָע בֹּלוֹ וֹמִּבְאַב: شِحْم فَمُثِرَت لَمَكَلَا لَكَالِمِي וְטִיּבְע הֹלְנו מִוֹ_עַבָּם בֹּאָבֹבֹּהוָ

ئنڭدُرح ليُن مِشْرِد ثِيَّا: וֹאָט_אָבֶר מוָמֹע וֹאָט_עַמּוֹּדְּטַ **%に_**正位に

יַּמָּגַלֵּבֶר: עַשְּׁמָנְר וְשִׁכַּעְ בְּיִר־אָנִשׁ מִמָּי עמאַלים וֹנֹטֹן אָטֹם הַגַ_בָאָה لْمُن خُر فَمُمْرِيُّات ַ מְּלֵיוּ אָת־בְּלִ-שְּׁוֹנִתְ בְּנֵוֹ יִשְׁרָאָלְ צִּלְוָתִי, יָתְ בְּלִ שְׁנִיָּת בְּנִיִּ בַּאָה עַשִּׂמִּיר תַחַי וְהָהְנַבָּה עַל בִישׁ צָפִּירָא חַיָּא וִיוַבִּי וֹסְמָּשׁ אַנִּבְן אָנַ הָמָנֹּ, וֹבָׁו הַּגַ

ڠٮ؈ڝٙڎ؞ڔڿ؋ڮڐڎ ونذرون هِذَ هِرَا مِيرِم السَوْم الندرات المُورِد وَمَ بِمَجِهِ

> 下: 设下级之: אולה ביהיה ועל כל קדלא מַב מִפַּבוי וּיכַפַּר מַלוָהִי וַעַּלַ למוגליה לכפרא בקודשא וכל אָלָה לָא וֹבו בֹתֹהָכּו וֹמִלֹא

> מֹל קרנת מדבחא סחור בעובא ימבמא בגפובא ווטו! ווכפר עלוהי וופב מדמא נופול למדבחא הקדם

> <u>ἰἀͺΚΥ</u>: نرككهتي なのご没口に נובי קלוהי מן דְּמָא בָּאָצְבָּעִיה

ועלבוד זנו אַפּוּבא עּוֹא: וֹמֹל מַמִּבֹּו וֹמִלֹא וֹמֹל מַבַּבַּטֹא וושובי מלכפרא על קודשא

خمُلك خمَلك خدُه: אַפֿוּבְא וּושְׁלַם בָּיִר גָּבָר דּיִּוְמִין הְשְׁמִּיהוֹן וְיִמֵּין נְיִמִין עַּלְ בִישׁ حُحُم - نهُدُهُم لئن خَمِ مَلَة.بيا حُجُم ווסמוף אַבורן יָת מַרְמֵין יָדוֹה

וּישׁלַח וָת אָפּירָא בְּמַרְבְּרָא: וֹנְשָּׁא תַשִּׂמֹּנִר עַּלְיֵנ אָתַ־בְּלְ- וִיִּמּוֹל צְּפִּירָא עַלְיָהִי יָת בְּלְ

> for his household, and for all the made atonement for himself, and place, until he come out, and have 17 to make atonement in the holy ni droog od nodw gniroom to tnor And there shall be no man in the

assembly of Israel.

the horns of the altar round about. blood of the goat, and put it upon the blood of the bullock, and of the atonement for it; and shall take of that is before the LORD, and make And he shall go out unto the altar

the uncleannesses of the children of and cleanse it, and hallow it from esomit meyer segnît kir hir weyen times, And he shall sprinkle of the blood

shall present the live goat. tent of meeting, and the altar, he 20 atoning for the holy place, and the And when he hath made an end of

appointed man into the wilderness. him away by the hand of an the head of the goat, and shall send sins; and he shall put them upon their transgressions, even all their of the children of Israel, and all confess over him all the iniquities upon the head of the live goat, and And Aaron shall lay both his hands

the goat in the wilderness. which is cut off; and he shall let go 22 all their iniquities unto a land And the goat shall bear upon him

(מ:): וכפר עליו. ומס סיא לפרמו, ולקח מדס ספר ומדס סשעיר, מעורביץ זס למוך זס (יומא נו:): בפכרכם, ועמד מן המובם ולפנים והוה, ובמסנים המובח הוקיקו ללאם מן המובח ולחרך, ויסחיל מקרן מורחים לפוניים (יומא (18) אל המזבח אשר לפני הי. ום מוזח סוסב, שסוח לפני ס' זסיכל. ומס חלמוד לומק וילה, לפי שסום ססוחות על השכן אחם בחוך מומאוחם. אף על פי שהם ממאים, שכינה ביניהם:

לעמיד לבא (מ"כ פרק ד, יג): (91) והזה עליו מן הדם. ממר שנמן ממנים במלצעו על קרנימיו, מיט ז'סימות על גגו: ושהרו. ממס שעבר: וקדשו.

(12) איש עהי. המוכן לכך מיום אממול (יומא פו:):

خُكُم خُجِهُۥ هُجِـنَظِّكُم لَنَائِنَاتَ خَصْرَةُجْرِينَ خَصَائِمُهُ لَيَعْتُمُونَا וּפְּשׁׁם אָת־בַּגְרֵי הַבָּּר אַשֶּׁר וָיַשְׁלַחוָת לְבוּשִׁי בוּצָא דִּלְבַשׁ الجلا אַבורן אָל־אָבֶל מוֹעָד וִיִיעוֹל אַבורן לִמִשָּׁכַן וִמְנָא

and shall leave them there. when he went into the holy place, linen garments, which he put on of meeting, and shall put off the And Aaron shall come into the tent

עמם וֹכפֹּנ בֹהֹצו יִלְמֹע עַמֹּם: אָטַ מְלַטוּ וְאָטַ מָלַט לבוְהְה וֹלְבֹה אָטַ בּוֹלִבוֹו וֹנֹאָא

עַּמָא: מכש הפא נוכפר מכוהו ועל ליפול ווגביר ית צלהיה וית לציש וולְבַּשׁ וֹני לְבוּשִּוֹנִי, لَلْ لِلَّهُ \$ שَا خُمُدُا حَقَرْطِ خُمُكَاتِ الْرَحْتَاءُ بْنَ خُمُدِينِ خُمَنَهُ خَهُنَالِ

and for the people. and make atonement for himself the burnt-offering of the people, and offer his burnt-offering and other vestments, and come forth, water in a holy place and put on his And he shall bathe his flesh in

שַּׁנִּשִּׁ נַאָּנִע עַבְּבְ עַעַשַּׁאָע נַלַמָּנִע

ÇÇİÇÜX: הַשְׁנִוּתָא יַפִּיק

afterward he may come into the bathe his flesh in water, and ₂₆ Azazel shall wash his clothes, and And he that letteth go the goat for

he make smoke upon the altar.

And the fat of the sin-offering shall

एंद्रांग्रेहेंप: בּׁמֹּנִם נֹאַנִוֹבַרַבֵּלוּ נֹבִנִא אָבְ- בֹּמִּבִנִי בֹּמֹנִא וּבִּנִיב פֿו זומוִבְ نْحَقُّو خُنْلُ، لَلْيَاءً אُلِ خُمُلُهِ لْلَافُمَوْنَ كُلا لِنَهُمُرِ كُمَّلَّهُإِذِ

וֹאַכּֿת לְדוּמִוְטִׁי וֹנֹסְטֵוּ וֹעַ יובורביל וח צפירא לעואול

fire their skins, and their flesh, and camp; and they shall burn in the shall be carried forth without the make atonement in the holy place, ot ni thguord saw boold seonw 72 and the goat of the sin-offering, ר הַחַשְּׁאָם וְאֵהוּ שְׁעֵּיר וֹיִה חּוֹרָא דְּחַשְּׁהָא יָנִה צְפִּירָא יָפּוּרִיסוּריה אווסok of the sin-offering, יָפּרר הַחַשְׁאָם וְאֵחוּ שְׁעֵיר וְיִה הּוֹלִיא דְּחַשְּׁהַא

their dung.

וֹאָט_בֹּהֹבֶם וֹאָט_פֹּבְהָּם: לַמַּעַנָּע וְשְׂרָפַּוּ בְאָה אָת־עַרֹהָם לְכַפַּר בַּמְדָשׁ יוֹצָיא אֶל־מָחַוּץ ע עַרְעָּטְאָר אָנֶשְׁר הוּבָא אָר־דָּטְם

בשורהון ויה אוכלהון: האַתַעַל מַדַּמָהוֹן

שמעונין גניוס, ולא ישממש באומן ארבעה בגדים ליום כפורים אחר (יומא יב:): עלְמוֹ וגר', וְמָׁמ מֵלֶּב סַמַּמְמֹת וגר', וכל ספרשס עד וְמַׁמֵרֵי בֵן יְבּוֹחׁ מֻל סַמַּמַנֶּס, וחמר כך וּבָּחׁ מַבְּבוֹ: והניחם שם. מלמד בברבו וסבי וסבר סמקראות לפי סדר סעבודות כך סוא, וְשִׁלַּם אָת סַשְׁעִיר בַּמִּרְבָּי וְכָתַן אָם בְּשָׁרוֹ בַּמַיִּס וגוי, וְיָנְלָח וְעָשָׁה אָת , המוספין בבגדי והב, והולאה כף ומחחה בבגדי לבן, ושירי המוספין וחמיד של בין הערבים וקעורה ההיכל שעל מובה הפנימי שדר העבודות, ממיד של שחר בבגדי והב, ועבודת פר ושעיר הפנימים וקטרת של מחמה בבגדי לבן, ואילו ואיל העם ומקלת שהקעיר בה הקערת לפני ולפנים: - ופשם אח בגדי הבד. אחר שהוציאם ולובש בגדי והב לחמיד של בין הערבים. ווהו שנעשים בחוץ בבגדי וסב, ומובל ומקדש ופושמן ולובש בגדי לבן. ובא אל אהל מועד. לסוליה הת סכף ואת המחחה לב.), ואמרו כל ספרשם כולס אמור על סקדר מוץ מביאס זו, שסיא אחר עשיים עולמו ועולמ סעס וסקערם אימורי פר ושעיר (33) ובא אהרן אל אהל מועד. מתנו רבומינו, שמין וה מקומו של מקרל וה, וומנו עעם לדבריהם במסכם יומל (דף

ַ שְׁבְּׁכִּוֹ וגו: ואַח עולח העם. ואיל לעולה האמור למעלה ומַבָּה שָדַה בָּגִי יִשְׁבָבֵל וגוי: כל ימום סשנה: - ויצא. מן ההיכל אל החלר שמובח העולה שם: - ועשה את עולחו. איל לעולה האמור למעלה בּוֹאת יַבֹּא סבאות תובס ליוס, אבל סראשונס סימס בתיל (שס ל. מ"ר פרק י, ח): ולבש אח בגדיו. שמנס בגדיס שסוא עובד בק לבן לבגדי והב מעון מבילה (שם לב.): במקום קדוש. המקודש בקדושת עורה, והיה היתה בגג בית הַפַּרָנָה, וכן ד' מבילות שבאותה מבילה פשמ בגדי והב שעבד בהן עבודת המיד של שחר ולבש בגדי לבן לעבודת היום וכאן למדנו שכשהוא מָשַׁנֶּה מבגדי (24) ורחץ אח בשרו וגוי. למעלה למדנו מורחן אח בשרו ולבשם שכשהוא מָשַׁנֶּה מבגדי והב לבגדי לבן מעון מבילה,

למבט זבט ומלט ומלטט (שמוט כי): (25) ואת חלב החשאת. אימורי פר ושעיר: "קשיר המזבחה. על מוצח הסינון, דאלו צפנימי כמיצ לא קעַלי עַלָּיו

¿בְוֹא אֶבְ_חַמִּחַנֵּה: אָת־בְּשֶׂרִוֹ צַּמְּיִם יְבַבָּס בְּגְּדְיִי וְרָתַאְ
אָת־בְּשֶׂרִוֹ בַּמְיִם יְבַבָּס בְּגְּדְיִי וְרָתַאְ

לְמָּהֵבׁוּנִאַ: ݙݜݕݠݕݺݛ

come into the camp. in water, and afterward he may wash his clothes, and bathe his flesh And he that burneth them shall

וְעַדְּלֶר עַלֶּר בְּתִּלְכֶם: מְלֵאְכְּהְ לֵאְ תַּעֲשׁׁוּ הֶאָּוֹרְה עֲבִּירָא לֵא תַעְּבְּרוּן יַצִּיבִיָּא אָת־נִפִּשְׁהֵיכֶּם لَحُدٍ لَي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللّ وم جِرَارُكُ لَنَّ الْمُجَارِّةِ فِي فِي الْمُحَالِينَ فَاجَانِهِ فِي خَرَارُ اللهِ فِي الْمُعَالِّةِ فِي فِي فَ וְהִיְמָה לְבֶם לְחָקַּת

מוּלִם ישׁני לְכוּו לִלּוֹם מֹלִם בֹּוֹבִםֹא

sojourneth among you. home-born, or the stranger that no manner of work, the shall afflict your souls, and shall do the tenth day of the month, ye unto you: in the seventh month, on And it shall be a statute for ever

לפְּנֵי יְהוָה הִּטְהְרוּ: לְמַּבֵּׁר אָטַבְּׁם מִכְּלְ חַמַּאִטִּיבֶּם לְדַבּּאָר יָטְבִּין מִכָּלְ חוִבִּיכוּן و جِرْ حَرْنَا لَيْهِا رَحَهُد لِاكْرَاقِا لِمُحَرِّفِ لِمَالِدَ فِرَامِهِ لِيَدَا رَفِد لِاكْرَادَا

كلت ١٠ نيل ديا:

the Logn. all your sins shall ye be clean before 30 made for you, to cleanse you; from For on this day shall atonement be

אָת־נַפְשׁמֵיכֶב חַקָּת עוֹלֶם: י הַּבְּּט הַבּּטֹוְ טִיאַ לַבְּט וֹמִנִיטָם הַבּּא הַבִּטָא טִיא לַכוּן יּטְעַנּוּן הַ הַּבָּט הַבָּא הַבִּטָא

יָת נַפְשָׁהָכִין קָיָם עָלָם:

anointed and who shall be And the priest, who shall be is a statute for ever.

you, and ye shall afflict your souls; it

It is a sabbath of solemn rest unto

עַבָּר בְּגְרֵי תַקָּדָשׁי: שַּׁטִּט אָבְינ וֹלְבָּהָ אָט בֹּנִינִ, טַּטוִט אָבוּטִּ, וֹנִלְפָּהָ יִט לְבִּוּהָּ. عد الْكُمُّابِ الْمُرْكِمِ الْمُلْالِينِ الْمُحْتَالِ الْدِيْرَاتِ بْنِ طِيدُ لِيْمُمْمُهِمْ

בולא לְבוּשֵׁי קוּדְשָׁא: וְכְפֶּׁר חַכַּהַן אֲשֶׁר יִמְשָׁח אֹתוֹ וִיכָפַּר פָּהָנָא דִּירַבָּי, יָמִיה

garments. linen garments, even the holy atonement, and shall put on the father's stead, shall make the consecrated to be priest in his

تظثم نحقد: אַבׁל מוְמֹג וֹאָט עַפֹּוֹפֹּט וֹכּפֹּר מַהְּכּּוֹ וֹמִיֹא וֹהַלְ מַנִּבְּטֹא וֹכּפּר أخظر אָט מִלְינַה וַפְּבָה וֹאָט וּיכַפֹּר מִּלְ מִלֵּבָה לִיּדִּהֹא וֹמֹלִ

ĿĊĊĊĸ ĊŒĿ:

assembly. priests and for all the people of the shall make atonement for the meeting and for the altar; and he make atonement for the tent of the most holy place, and he shall And he shall make atonement for

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) וניעש כאַשָּׁר צְנָה יְהְנָה אָתַר なんし ロロックロ ÷ מּנְלָם לְכֹפֶּׁר מַּלְ-בֹּוֹג וֹמִּבְאָל ζ¢¤ خلاقات

בְּמָא דְפַבֵּיד יִיְ יָה משֶה: חוביהון הַדְא בְשִׁהָא וַעַּבָּר לְכַפּּבֹא מַלְ בָּנִי וֹמִּבַאָלְ מִכָּלְ יהָהי דָא לְכוּן לְקָנָם עָּלַם

Lord Kommanded Moses. in the year.' And he did as the Israel because of all their sins once atonement for the children of statute unto you, to make And this shall be an everlasting

- (עב) אשר הובא אה דמם. לסיכל לָפַנִי ולפניס:
- (<(drd (a"c dd a): ואילך, שבימיו נגנוס ללוחים של שמן סמשחס (יומא נב:): לכהך החה אביו. ללמד שאס בנו ממלא את מקומו, סוא קודס בשמן המשחה, מרובה בגדים מנין, מלמוד לומר ואשר ימלא את ידו וגו' (מ"כ שם), והם כל הכהנים גדולים שעמדו מיאשיהו שנאמרס כל ספרשס באסרן סוצרך לומר בנסן גדול סבא אחריו שיסא כמוסו: ואשר ינולא אח ידו. אין לי אלא סמשות (22) וכפר הכהן אשר ימשה וגוי. כפרס זו של יוס סכיפוריס אינס כשרס אלא בנסן גדול (יומא עג. מ"כ פרק ה, ד), לפי

ַנְיָדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

the thing which the Lord hath Israel, and say unto them: This is

sons, and unto all the children of

Speak unto Aaron, and unto his

٢٨٩٦: בַּרְ הַבְּלֶר אֲשֶׁר־צְנָּה יְהְנָה לְּהֹוֹ בֵּיוֹ פִּהְנָטְא דְפַפֵּיד יִיָּ ¿ בֹּלְ בֹּנוֹ וֹמִּבֹאָלְ וֹאֹמֹבׁעֹ אֹלְנִינִים וֹמִם כֹּלְ בֹּנִוּ וֹמִבֹאָלְ וֹעִוּמִב يَـقِد \$ذِـهَــــرًا لَهُذِــقَأِد لَهُذِ مَدِّدٍ مَن هَنَــا لَمَن قَربن،

೭೩.೮८:

देवंग्रेंग्रेंप: בְּמַּחַנְהָ אַן אֲמֶּהַ וֹאֲחָם מִחָוּץ אוֹ דְּוִכּוֹס מִבָּרָא לְמַשְׁרִיתָא: ַ יִשְׁחַס שִּוֹר אִוּבֶטֶב אִוּדַעָוּ שור או אַמַּר או עו בָּטַשָּׁרִיתָא ינבר גבר מבית ישראל דיפוס אָנְהָ אִנְהָ מִבּּוֹנִי וֹהְבֹּאָב אָהָב

that killeth it without the camp, or lamb, or goat, in the camp, or house of Israel, that killeth an ox, What man soever there de of the

commanded, saying:

בווא משבר עמון לאָישׁ הַהוּאׁ הָם שְּפָּׁךְ וְנְכְּרָת לפְּנֵי מִשְּׁכֵּן יְהְוָה דֶם יִחְשֶּׁב שׁלואַן לִנַלוֹנִר לַנְבֹּן לַנִנְנִי لْאُح ڤِنَا كَبُثُح مَابَمَتِ كُمُ لَكِنُدَه مَهُوَا نَفْتُهُ كُمُ هَنْنَتِكُ

וֹוֹמִשְׁוֹגֹוֹ אַנְּמֹאַ בַּבוּנאַ מִינוּ לוולנא נוניא בּמֹא אַמֹּר מַמַּבְיָּט בּוֹג בַּעָא וִטִּעַהַּוּב לַבְבַבְא בּוּבַבָּנָא בַבַב ווֹ בַבַב

מּלְ פְּנֵנְ תַּמְּבֶׁעֵ זְנֵיֵבְיגִאָם לְיִענְיִר אָפּּי תַקְּלָא וְיִנְיִנוּנוּן לְפָּדָם יִיִּ י אָת וּבְחַיהַם אֲשֶׁר הַם וּבְחִים דְבְחַיהוֹן דְאָנוּן דְבְחִין עַלְ לِמֶתּן אַתְּּע וֹלְיאַנּ בֹּנוֹ וֹמִבְאָל בֹּנִילִ נְּיוֹטִנּוֹ בֹּנוֹ וֹמִבֹאָל זִׁנִי

נובסון ובסת מודשיו בדם ין אָל־פָּתַח אָהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהָן לִהָינִע מִשְׁכּן וִמְנָא לְנָה בְּהַנָּא

ומלא נוסוט שבלא לאטטללא מַבְבְּהָא בַּיִּיְ בִּהְרָע מַמֶּבָּן וְיְנְלְ חַפְּתֵוֹ אֶתְ חַבְּםְ מָלְ מִוְבָּח וְיִוֹרִיִל פְּחָנָא יָת דִּמְא עַלֹ

וֹכְאָ_נוֹבּׁטִוּ מִנְעַ אָטַוּבְּטוּנְם וֹלָא גֹבּבּטוּוּ מִנִּע גֹט בּבַטוּנִוּנִ בולוא שבם ול:

خلابديد: אַהַריהָם הָפָּת עוֹלָם מִהְנָה كثام مُحَام فَاتِد لَـٰهِ خُلِياً ינים לשידיו האמו טעו בחביהוו

> among his people. that man shall be cut off from that man; he hath shed blood; and Lora, blood shall be imputed unto LORD before the tabernacle of the

4 present it as an offering unto the door of the tent of meeting, to

and hath not brought it unto the

the Lorp. sacrifices of peace-offerings unto the priest, and sacrifice them for door of the tent of meeting, unto them unto the Lord, unto the field, even that they may bring which they sacrifice in the open Israel may bring their sacrifices, To the end that the children of

savour unto the Lord. make the fat smoke for a sweet door of the tent of meeting, and 6 against the altar of the Lord at the And the priest shall dash the blood

throughout their generations. . a statute for ever unto them whom they go astray. This shall be their sacrifices unto the satyrs, after And they shall no more sacrifice

- אלא כמקיים גזירם המלך: (48) ויעש כאשר צוה ה׳ וגוי. כשהגיע יום הכפורים עשה כפדר הזה, ולהגיד שבתו של ההרן שלה היה לובשן לגדולתו
- (3) אשר ישחט שור או כשב. במוקדשין סכמוב מדבר, שנאמר לסקריב קרבן: 👚 במחנה. מוץ לעזרס (זבמים קו:):
- (+) דם יחשב. כשופך דס סמדס שמממיינ בנפשו: דם שפך. לרצומ ממ סוורק דמיס במוץ (שס):
- (5) אשר הם זבחים. משר סס רגיליס לוצומ:

Ϊ□

יאָע לַבֶּם לָדִרְקָם:

تَتِدُ لِ ذِنْنَ لِمَنْنَ ذِينِنَ لِيَانِ اللَّهِ لَا يُتَارِّكِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّ

יְהְנְה פֶּתַח צְּהֶל מוֹעֵּד וְהִקְּטָיר

וַזְּבְחִוּ זִבְחֲי שְׁלְמָים לִיתֹוָת

ע קשִׁמִּיהָם

אנטֿם:

בְּתוֹכְם אֲשֶׁר־יִשְּׁלֶה עֹלֶה אוֹ־ בִּינִיהוֹן דִּיפִיק עַּלְהָא אוֹ נְכְּטָה (عربعه) نَشِلُمُ لَم بَنَا لَلَاك الْمُشَارِ يَثَلُهُ لِي نَصْلِهُم بِنَا فِيرَاهُ لِمَا نَظِيرًا لِمُنافِقًا لِي الْمُقَالِم المُنافِقِينِ اللهِ المُنافِقِينِ اللهِ المُنافِقِينِ اللهِ المُنافِقِينِي المُنافِقِينِي المُنافِقِينِي المُنافِق וֹאֶׁבְעַּה שַּאָמָר אָיִשׁ אִישׁ מִבּוּת יּלְרוּן הַיִּמָר וָּּבָר וָבָר מִבָּית

וֹנֹכַבַיע בַאָּגמ בַבוּגא מִמַּמָּוו: ּוֹבוּאָנוּ לַמְּמֹוְעַ אָעוֹּ לַוּעוֹעַ ווֹטַנוּנִעַ לַמָּמֹּבַע וֹטַנִעַ בוֹנִי בַּוֹבוֹיַעַ י וֹאָלְ פְּטִּע אַבֵּלְ מִוְמֵּגְ לָאָ וֹלְעַּׁנִת מִּמִּבּוֹ

אַטַה נִקֶּרֶב עַּמֶּה: הַאָכֹלִע אָטַבּיַבָּם וְהַכְּנַעִּי יאכל בְּלְבְיִבְים וֹלִינִינִּ פֹּנְי בּנְפָּתְ בַּיִיכִּוּלְ בַּלְ בִם וֹאִנִיוֹ בוּנִּיִּוֹ יי ימן הַגַּר הַגַּר בְּתוֹכָם אֲשֶׂר וֹאָנָה אָנָה טִבּּנִע וֹהָבֹאַב

עוא פֿנפֿה וֹכפֿר: לְכַפָּׁר עַלְ־נַפְּשׁׁהַיִּיכֶה בֶּיִר הַדְּרָם " וַאֲנִי וְתַתְּיו לְכֶם עַל־הַמִּוְבֶּה چَر پُوْن بَچَنْ بَيْتِ بَيْنِي اِنْجُ اِلْاِنْ اِلْمُ

<u>"</u>□: لَلْهُ لَا لِمُ لَا خُطِيْحُكُم لِهِ لِهُ كَمْ لَا يَالِهُ لِمَا لَا يُعْلَى لِمُ الْهُولِينِ اللَّه בן בֿלְבַנְּפָּׁה מִפָּט לְאִבַּעִאָלַלְ בַּנְט כַּלְ אֵּנָהְ מִנְּכִוּן לָאִ הִכוּלְ בַּט הגבל אֹתֹנִשׁי צִבְּדֹוֹ יֹמִּבֹאָב הַבְ כַּוֹ אֹתַנִישַ צְבָדוֹ יֹמִּבֹאַב

וְשְׁפַּׁבְּ אָנַרַבְּמָוְ וְכִּפָּרוּ בָּעְּבֶּר: בניד חַיָּהָ אוֹ־עוֹף אַשָּׁעַר יַאָבֶלַ " הַגַּר הַתִּילָם אֲשָׁר יָצִיּר נֹאָישׁ אָישׁ מִבְּנֵוֹ וֹשְּׁבַאָּלְ וּמִוֹן וּוֹבַר וּבַר מִבָּנוּ וֹשְׁבַאָּלְ וּמִוֹ

וילבר ילבר מבית ישבאל ימו װְשְׁשׁנְאֵר אַנְשָׁא הַרוּא מִעַּמִיה:

בַּאַנְאָא בַווּכוּל וָת דַעַּאַ

וּאַמיצי יָהוה מגו עמוה:

אַרַי דַּמָא הוא עַל נַפַשָּא מֹבְבְּטִא לְכַפָּבָא מַלְ נַפְּמָטַכוּוּ היא נאָנָא יְהַבְּהֵיה לְכוֹן עַל tām talk tlāk

ترخريا قاء

במטאכיל ונישור ית דמיה ביצוד צידא הוָקא או עקיצ

ויכַפוניה בעפַרָא:

sacrifice, offereth a burnt-offering or that sojourn among them, that house of Israel, or of the strangers Whatsoever man there be of the And thou shalt say unto them:

shall be cut off from his people. it unto the Lord, even that man 9 of the tent of meeting, to sacrifice and bringeth it not unto the door

off from among his people. that eateth blood, and will cut him will set My face against that soul that eateth any manner of blood, I errangers that sojourn among them, the house of Israel, or of the And whatsoever man there be of

of the life. that maketh atonement by reason for your souls; for it is the blood upon the altar to make atonement blood; and I have given it to you For the life of the flesh is in the

boold. that sojourneth among you eat blood, neither shall any stranger of Israel: No soul of you shall ear Therefore I said unto the children

cover it with dust. pour out the blood thereof, and fowl that may be eaten, he shall that taketh in hunting any beast or strangers that sojourn among them, the children of Israel, or of the And whatsoever man there be of

- (ק) לשעירם. לשדיס, כמו ושְׁעִירִיס יְרַקְּדוּשְׁס (ישעיה יג, כתׁ):
- מייבין (מ"כ פרק י, ו מולין כמ:): (8) אשר יעלה עלה. למייב על המקמיר היברים במרן, (עי'ברה"ס) כשומע במרן, שהם שחע החד והעלה הבירו, שניהם
- (9) וגכרת. זרעו נכרמ, וימיו נכרמין.
- (10) בל דם. לפי שנאמר גנפש יכפר, יכול לא יסא חייב אלא על דס המוקדשים, מלמוד לומר כל דס (כרימות ד:): ונחחי
- (11) כי נפש הבשר. צל כל בריס בדס סיא מלויס, ולפיכך נחמיו על סמובת לכפר על נפש סאדס, תבוא נפש ותכפר על פני. פנאי שלי, פונה אני מכל עמקי ועומק בו:
- כנפם:
- (SI) כל נפש מכם. לסוסיר גדולים על סקענים (יצמות קיד.):
- יאכל בשר אלא בהומנה ואת (תולין פד. מ"כ פרק יא, ב): אשר יאבל. פרע לעמאים: (EI) אשר יצוד. אין לי אלא ניד, אוויין ומרנגולין מנין, מלמוד לומר ניד מכל מקוס, אס כן למס נאמר אשר יצוד, שלא

בְּלִי בְּשָׁרִ בְּשָׁרִ בְּשָׁרִ בְּעָרִ בְּלִינִ לַגְשַׁתְּאַ בַאָּבַינִוּ כַּוּ נְפָׁמִ ÷י הוא גאַטר לבְּנֵי ישְׁרַאֵל דָם בְּנַפְּשִׁיף הוא נאָטריה לִבְנֵי

نَمُدُد لَمُتَاد: בּגַּבְוּנ וֹבְתַּא בַּמָּנִם וֹמִמָּא הַּגַ_ יְהְבַּבְּע בַּאָנְרָת יִבַנֵּר וְכִבָּם لْخُرْ بُوْسٌ هُبُوْد سَهُوْرٌ لِيَجْلِ لَحُرْ يُرْبُم يَدْرَدِنِ لِمُدْرِهِ

וְנְשָׁא עֲנִינִי: (פּ) יי וֹאִם לַאִּ וֹכַבָּס וּבֹמֶּבוִ לַאִּ וֹבְעֹוֹ וֹאִם לָא וֹגַבֹּה וּבֹמָבוּע לָאַ

יד ניְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

אַלהָם אַזִּי יְהוָה אָלהיכֶם: ^{*} בּבּׁרָ אָּכְ-בֹּדֹוֹ וֹמִּבֹאָכְ וֹאִמֹּבֹעُ מִכְּיִכְ מִּם בֹּדִּי וֹמִּבֹאָכְ וֹטִימִּר

יִבְחַלְמִינֶם לְאִ מַלֶּכִוּ: ध्दांत Ūάωι אָבוֹלַבְנָתוֹ אָמָהַר אָנִי מִבְיא ַּ וְשַׁבְּמָם_בָּה לָאַ תַעַּשְׁׁוּ וּכְּמַעֲשָׂר בַּמִּהְשֵּׁר אָבוֹאַ מִגִּבוֹם אָמָּר בַּתּוּבִּוֹ

:۵۵۲۲: במוה היא כל דייכלניה שׁנכֹלוּן אַבוּ נִפַּהָ כַּלְ בַּהְּבָא וֹמִּבְאֵבְ בַּם כֹּלְ בֹמִּבָא לָא خْدِيْتُهُم خُرِـخَمُّد يُذَرِّد خَنَفُما يُحَدِّد نَهَم خَرْ خَمُنَهُ يُحَدِّد

וובו מֹסֹאַב מֹג בֹמֹמֹא וֹוֹגַכּו: נועבע לְבוּשׁוֹהִי וִיסָהִי בִמַיָּא וטַבובא בוֹגובוֹא ובֹנוּנְבוֹא

זְסְבֵיג וְיקַבֵּיג

וּמַלֵּיל וְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

خديا هُنَّم لَا هُجُدُورِيا:

יבְנִמּוְסֵיהוֹן לָא תְּהָכוּן: זטכון לַטַּמוּן לָא טַמָּבַרוּן באבלא בכנען באָנא מעיר לא עֹהֹבּעוּן וכֹתוּבָעוּ הַמָּא は行び ドダブなど

> whosoever eateth it shall be cut off. life of all flesh is the blood thereof; blood of no manner of flesh; for the children of Israel: Ye shall eat the thereof; therefore I said unto the blood thereof is all one with the life For as to the life of all flesh, the

even; then shall he be clean. in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself home-born or a stranger, he shall is torn of beasts, whether he be which dieth of itself, or that which And every soul that eateth that

.yıiupini his flesh, then he shall bear his But if he wash them not, nor bathe

Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses,

your God. and say unto them: I am the Lord

walk in their statutes. you, shall ye not do; neither shall ye land of Canaan, whither I bring not do; and after the doings of the Egypt, wherein ye dwelt, shall ye Tier the doings of the land of

- דס ובשר לשון זכר, נפש לשון נקבס: (14) דמו בנפשו הוא. דמו הוא לו למקום הופש שהופש חלויה זו: כי נפש כל בשר דמו הוא. הופש היא הדם
- עוף ממא מעמאה בביה הבליעה, הלמוד לומר טרפה, מי שיש במינו טרפה, ילא עוף טמא שאין במינו טרפה: ולמדך כאן שמטמאס באכילסה, ואינה מטמאה במגע, וטרפה האמורה כאן לא נכחבה אלא לדרוש, וכן שנינו יכול מהא נבלח (EI) אשר האכל נבלה ושרפה. בובלם עוף מסור דבר סכמוב, שלין לס מומאס אלא בשעם שובלעת בבית סבליעס,
- על רחילם גופו ענוש כרח, ועל כצוק בגדים במלקום: (16) ונשא עונו. אס יאכל קדש, או יכום למקדש, חייב על מומאס זו ככל שאר מומאות: ובשרו לא ירחץ ונשא עונו.
- דיין להפרע ונאמן לשלם שכר: רבי אומר גלוי וידוע לפניו שקופן לְנְּמֵּק בעריות בימי עורת, לפירך בת עליסס בגוירס תני ס' הלסיכס, דעו מי גוור עליכס, (2) אני ה׳ אלהיכם. אני היא שלמכתי בסיני, אנכי ה׳ הלהיך (שמום כ, ב), וקבלסס עליכס מלכותי, מעסה קבלו גורותי.
- מַּבְשְׁיִשׁ וְמָּבְשָׁתְּבִּי בְּשְׁיִבִי בְּימִבְ שְׁנִמִב שָׁלָו דַרְבִי שַׁמְמוֹבִי שִׁמֵנו מַבְמִים: יומר מכולס: 🗆 ובחקחיהם לא חלכו. מה הנים הכחוד שלה אמר, אלה אלו נמוסום שלהן, דברים החקוקין להם, כגון ישראני מקולקל מן הכל (מ"כ פרק יג, ה): אשר אני מביא אחכם שמח. מגיד שלותן עממין שכבשו ישראל מקולקלים (5) במעשה ארץ מצרים. מגיד שמעשיסס של מלרייס ושל כנענייס מקולקליס מכל סמומות, ומותו מקוס שישנו נו

پریاریت: مَنْ فِيلًا مِنْ إِلَيْكِ الْمِيْدِ الْمِيْدِ الْمِيْدِةِ الْمِيْدِةِ الْمُؤْمِةِ الْمُؤْمِةِ الْمُؤْمِةِ الْمُ אַט_מַהָּפַּׁמֹּג עַהְּהָּיָּ וֹאָט_טַפַעַי זֹט צַּגַּג עַהַבָּּבוּן וֹנִט לַנֹמָג

נְתַי בְּהֶם אֲנֵי יְהְנֶה: (סֹ) משְּׁפְּטִׁי אַשֶּׁר יַעֲשֶׂר אַתְּטַ הְאָדָם יִעְּבִיר יָהְהוֹן אַנְשָׁא יִיחַי בְּהוֹן וּשְׁמַבְתְּי

לְאֵ עֹפְּׁבְׁרָנִ לְנְּלְּנְעַ מְּבְׁנִיׁ אֲלֵגְ לְאֵ עִפְּרָבֵּוּן לְנִּלְאָׁעַ מְּבִּוֹאָ אֵלָא אָהְהָ אִּהְהָ אֶּלְבַבְּלְהָאֶר בֹּהְּדְוּ וּבַר וּבַר לְכַּלְ בַּרִיב בֹהִבוּיב

\$\t\d\u: (0) קַנְבֶּוֹר אָמֶּוְךְ הָוֹא לְאַ תְּנַבֶּר תְּנַבֵּר אָמֶּךְ הִיא לָא תְנַבֵּר ל מּבׁוֹנִי אַבּּוּבּ וֹמֹבוֹנִי אַמּבּ לָאַ מּבוֹנִי אַבּוּבּ וֹמּבוֹנִי אַמּבּ לָאַ

מֹבׁנֹע אַבֿנַבּ בַּוֹאַ: (ס) ⁸ מּבוֹנִע אָמָּע אַבְּוֹב בַּאָ עַזִּבְּנֻע מּבוֹנִע אָשַע אָבוּב בָא עַזִּבְּיָנ

אַי מוֹלֶדֶת חָוּץ לֹא תִּנְלֶת

따라 (a) מֹבׁנֹע כַּעַבְּלֵּבְ אָנְ בַעַבְּטַבְּ מַבְנִע כַּעַ כָּנִבַ אָנְ בַעַ כָּנַטַבַּ

څڅتربا:

בְּחַוּ מַלְמָא אָנָא וֹנִי: ואט_ וטמבון זט לזמו וזט *ב*ות באם

אַנֹאַ אַנְבוֹר אַנְ מִן אֹמֶּב מִן מוְכְּבִינִי בְּנִינִי אָמֵּנִי בּיִלְיִבָּא מִוּ אָבוּנִי מִוּ בע אָבָוֹב מֹנוֹע אָנוֹעוֹב בּע אָבוּנ אִן בע

מָרְיָהָא דַאַבוּדְ הָיא:

الأحَد هَٰتَاتُا كُم نَاتَظِ، مُلْاَنْكِيا:

מְבְיִנְיִבָּ אַנְיִנְיִּ The nakedness of thy son's their nakedness thou shalt not

thine own nakedness. thou shalt not uncover; for theirs is daughter, even their nakedness or of thy daughter's

born at home, or born abroad, even

daughter of thy mother, whether daughter of thy father, or the

The nakedness of thy sister, the

shalt thou not uncover: it is thy

thou not uncover: she is thy

The nakedness of thy mother, shalt The nakedness of thy father, and

uncover their nakedness. I am the ot hat is near of kin to him, to

None of you shall approach to any

man do, he shall live by them: I am s and Mine ordinances, which if a

Ye shall therefore keep My statutes,

therein: I am the Lord your God.

4 My statutes shall ye keep, to walk Mine ordinances shall ye do, and

The nakedness of thy father's wife

mother; thou shalt not uncover her

father's nakedness.

nakedness.

LORD.

the Lorp.

ממוכס, שלא מאמר למדמי מכממ ישראל אלך ואלמד מכממ המנריים והכשדיים: ולבישת שעמנו, ומהרת מי המאת, לכך נאמר אני ה', גורמי עליכה, אי אתם רשאים להפער: " לרבת בהם. אל תפער דברים שהם גזירה המלך, שילר הרע משיב עליהם למה לנו לשומרן, ואומות העולם ע"א משיבין עליהן, כגון אכילה חזיר, (+) אח משפטי חעשו. אלו דבריס האמוריס נמורה במופע, שָׁאָלוּ לא נאמרו היו כדאי לאומרן: ואח חקחי חשמרו.

לעולם סבא, שאם מאמר בעולם הזה, והלא קופו הוא מת: אני ה". נאמן לשלם שכר: למוקיס, ושמירה ועשייה למשפעים (שם פרשמת ע, י), לפי שלה נתן הלה עשייה למשפעים ושמירה למוקיס: וחי בחם. (a) ושמרחם אח חקותי. לרנומ שלת דקדוקי ספרשס שלל פרע סכמונ נסס (מ"ג שס יל). דנר למר לימן שמירס ועשייס

(3) לא חקרבו. לסוסיר סנקנס כוכר, לכך נאמר לעון רביס: אני ה׳. נאמן לעלס עכר:

(ויקרם כ, ים), מס לסלן פשם פביו, פף כפן פשם פביו: דערות אמך. לסבים פמו שפינס פשם פביו: (ד) ערוה אביך. זו אשת אביך (סנסדרין נד.), או אינו אלא כמשמעו, נאמר כאן ערות אביך, ונאמר לאלן עֶרְוַם אָבִיי גַּנְּס

(8) ערות אשת אביך. לרצומ לממר מימק:

(9) בח אביך. אף בה אנוסה במשמע: מולדה ביה או מולדה הוץ. בין שאומנים לו לאביך קיים אה אמה, ובין

(10) ערוח בח בוך וגוי. בנמו מלווקמו סכמוב מדבר (קנסדריץ עו.), ובמו ובמ במו מלשמו לנו למדין מערות השם ובמס שאומרים לו סולא את אמה (יבמות כג.), כגון ממורת או נתינה:

אַבְּוֹב אַׁעוֹנִילַנַ עַוֹא לָא תְנַכֶּוֹר מָן אָבוּרְ אָחָהָר הִיא לָא תְנַכֵּי מְּבְׁנִע בַּע־אָאָט אָבְּנִבְּ מִנְלְנֵע מִבְינִע בַּע אָטַע אָבוּנּ צִּילִידָא

 מַבְּיִרְ אֲבוּרְ עְצְּ הְנַצְּׁ הְנַצְּׁ הַנְבָּׁ עַבְּיַרְ אֲבוּךְ הַיֹּא:
 מַבְיִרְ אֲבוּרְ הַוֹא: (ס)
 קַרִיבַה אֲבוּךְ הַיֹּא: שְׁאֶר אֶבֶּיךְ הָוֹא: (סֹ)

בּּי שְׁבְּי אִמְּךְ הְוֹאֵבְ לְאִ שְׁנְבְּיׁ מְרִיבִּת אִמֶּךְ הִיא: (ס) בְּרִיבַת אִמֶּךְ הִיא:

קוא: (ס) אָלְאָהְשׁׁעַּוֹ לָאָ טַפְּרֶׁדְ בְּבְּטִׁנְ לְאָשׁׁמִישִּ לָאָ טַפְּרֵדְ אָטַע ^{*} מָבְׁנֵׁנֵע אֲּבְׁנֵבְּ בְּאִ טִּנְבְּיֵע מָבִּינִע אַטִבּוּבּ בְאָ טִּנְבְּיִ

مْلَالْتُك: (0) אַשָּׁת בּנְּדְּ הַנֹּא לְאִ תְּנַכְּוֹת בְּנְדְּ הִיאַ לְאִ תְּנַכִּי עֶּרְיִתַה: מְבְוֹנִי כְּבְּּלְיֵבְּ בְאֵּ טִׁנְבָּנְיִ מְבִּוֹנִי כִּלְּעִוֹּבְ אִשִׁנִי

מְּבְׁנֵׁעְ אֲּטִׁנְבְּ בְּאִ שְׁנְּבְּׁעִ מְבְּנִע אֲבָּנִע אֲבִּנִּעְ בְּאִ שְׁנְבְּּי " מְבְנֵע אֲטָע אָטִינְ בְּאִ שְׁנְבָּי מְבְיַנִע אָבַע אָבִּער בְּאִ שְׁנִבְּי מְבְּנִע אָבִיע אָבִינּ בְּאִ

<u>הַנְּה זְמָּה הֶוֹא:</u> הִפַּח לְגַּלְּוֹת עֶּרְוָלְה שַׁצְּרֶה הִפַּב לְגַּלְאָה עֶּרִיְמִה קָרִיבָּוּ הַנַּח זְּמֵּה הֵוֹא: אָנִין עֵיצַה הֲמָאין הִיא: אָר־בַּרּ בְּנֶה וְאָר־בַּרִ בַּמְה לָא יִר בַּר בָּרַה וְיָר בַּר בְּרַמַה לָא מַבְוֹנִי אָמֶּנִי וּבְּטָּבִי לַאְ טִנְצַיִ מַבְּנִי אָטִּטֹא וּבְרַפַּבּ לָאִ טִנְבָּי

±Ū:".₫: עַלה בְחַיִּיקא: ﴿ خُرَبُكِ مُلِيِّكُ مُلْأَلُكُ لِمُخْرِبُكُ خِيْمُكُمْ خِيدَ خِرْدُمْهُكُ مُلِّنُكُ וְאָשֶּׁר אֶל־אֲחֹתָה לָא תַקָּח וְאָהְתָא עִם צַּחָתַה לָא תַפַּב

> uncover her nakedness. she is thy sister, thou shalt not 11 daughter, begotten of thy father, The nakedness of thy father's wife's

is thy father's near kinswoman. nakedness of thy father's sister: she Thou shalt not uncover the

13 nakedness of thy mother's sister; Thou shalt not uncover the

kinswoman. for she is thy mother's near

she is thine aunt. thou shalt not approach to his wife: 14 nakedness of thy fathers brother, Thou shalt not uncover the

uncover her nakedness. she is thy son'wife; thou shalt not 15 nakedness of thy daughter-in-law: Thou shalt not uncover the

thy brother's nakedness. nakedness of thy brother's wife: it is Thou shalt not uncover the

daughter, to uncover her nakedness: son's daughter, or her daughter's daughter; thou shalt not take her nakedness of a woman and her Thou shalt not uncover the

And thou shalt not take a woman lewdness. they are near kinswomen; it is

other in her lifetime. uncover her nakedness, beside the 18 to her sister, to be a rival to her, to

הדין למדוה מגורה שוה, (במקכת יבמות ג.): שנאמר בסן לא מגלס, בין שסיא ממנו בין שסיא מאיש אחר: ערות בת בגך. קל ומומר לבמך, אלא לפי שאין מוסירין מן

(II) ערוח בח אשח אביך. לימד שלינו מיינ על למומו מִשְׁפְּמֶס וְנְכְּרִים, לכך נלמר זמ לשם לביך, זרלויס לקידושין

(+1) ערות אחי אביך לא תגלה. ומס סים עכומו, פל משמו לם מקרנ:

(BI) אשת בנך היא. לא אמרמי אלא בשיש לבנך אישות בס, פרט לאנוסס ושפחס ונכרים:

סעונע שַׁשָּׁר יַקַּח שֶׁם הַשְּׁם וְשָׁם הַשְּׁשַ (ויקרסׁ כּוּ יִדְי), לעון קיחס, חבל הלם חשס מותר ליעס בתס: 🔻 שארה הבה. קרובות סן (TI) ערוח אשה ובחה. לא אפר הכסוד אלא ש"י ישואי הראשונה (יבמוח לו.), לכך יאמר לא מקח, לשון קיחה, וכן לענין

זו לזו: זמה. עלה, כתרגומו שַלַת מָשְׁמִּן, שילרך יועלך לחמות:

לא ישא אם אמומה, כל זמן שהיא בחיים (יבמות ה:): (18) אל אחוחה. שמיסן כאמם (קידושין נ:): לצרר. לשון לרס, לעשום אם זו לרס לוו: בחייה. למדך, שאס גרשס

ישלרְד לְנֹפְוִע מֹבוֹנִשׁי: וֹאֶלְ-אִמֶּוֹע פֹֹנבֹע סִמְאָלְעִׁי לָאַ יִלְאִשִּׁלֹא פֹּרִיחִילַ סְאִיְרְתַּיּרְלָא

ישלוד לַנּלְאָׁע מָבׁוֹעַב:

uncleanness. as long as she is impure by her 19 woman to uncover her nakedness, And thou shalt not approach unto a

שְׁכְבְהָּהָ לְזְגַרֵע לְשְׁמָאָרַ בְּה: °° וֹאָלַ־אָמֶּעִ הַּמִּגִּילִּיְּ לְאַ־טִּמֵּוֹ וּלִאָּסַט חַלֵּרָוּ לְאַ טִמֵּגוֹ

مُحنحُفُك كِيْلَمُم كِمُوْمَعُجُم

thyself with her. or thy neighbour's wife, to defile And thou shalt not lie carnally with

And thou shalt not give any of thy

هِرتِرَا لِهِرْ رَالِاتِ: לַמְּלְּשׁ וֹלְאִ טֹעַכִּיְלְ אָּעַ־מִּם לְמִנִלְּצִּ וֹלָאִ טַעִּילְ זֹע הַמֹּא لايات لاك

يُظْرَبُكُ لِمُرْكِدُ لِمُنْكُمُ لِنَاءُ لَا يُعْرَبُكُ لِمُؤْكِدُ لِمُنْكُمُ لِمُنْ اللَّهُ اللَّ לְעַהְּבָּׁיִרְ יִמְיּוֹבְהֹֹנִי לְאִ טִּטֵּוּן לְאָהֹבָּׁנִאִ name of thy God: I am the Lord. neither shalt thou profane the 21 seed to set them apart to Molech,

אָשָּׁר תּוֹעֶבֶּר הָוֹא: $(L\Sigma_{\zeta}G_{\zeta})$ בְּנֵימֵי וֹאָטַ וֹלְב לַאָּ טַמְּפֹּׁד מָמָּבִּדוֹ וֹנִטַ

ַנִישְׁכְּבֵי אָהְא חִיעִיבָא הִיאֹ: בנובא לא השכוב

abomination. as with womankind; it is Thou shalt not lie with mankind,

Ľ(X: לְפַּׁנְגְּ בְּעַמֶּעִ לְנְבְבְּמֵּעִ עֵּבְלָגְ עֵּבְּעָ עֵבְאָ טַּבְּנָהְ בְּגִּגְרָאִ ב לְטְמְאָת־בָת וְאִשְׁת לְאַ־תַעַמֹּר שְׁכּוּבְתָּךְ بخدر ختش ربح بعقل مُحَدَفك بخدر خمينه جه بعدا

לְמִמְּלַמִּ בַּּעִ שַּׁבְלָא עַנּאַ: **小さらばなれる**

it is perversion. before a beast, to lie down thereto; neither shall any woman stand beast to defile thyself therewith; And thou shalt not lie with any

אָלָנ מִמְּבְטַ מִפּׁנִיכֶּם: בְבְּלֵבְאָבֶּבְעַ נִּשְּׁמְאֵנִּ עַזִּנְנְם אַמֶּבְ בַּבְּלֵבְ אִבֶּנִוֹ אַסְׁטַאָּבוּ מַּמְמִנֹּאִ אַגַשַׁמּמּׁאַנּ בַּבַּבְאַבְע בּ, לָאִ טִסְׁעַּאַבוּוּ בַּבַרְאַנָוּ אַנִי,

בּאָלא מֹנִלְ, מוֹ בֹּבׁמִנְכוּוֹ:

from before you. nations are defiled, which I cast out 24 these things; for in all these the Defile not ye yourselves in any of

 הַבְּיִבְ וֹשִׁכֹּא בִאֵּבְא אָנַבְיְהְבֵּיבִי יי וִיִּסְטְּנֵא הַאָּבֶּן נָאֶפְּלָּר עַּנְנָה

עוְבַה עֲלַה וְרוֹקֵינָת אַרְעָא יָת וֹאֹסִׁשֹּׁאַבַּט אַבְּמָא וֹאַסִמָּבוּט

inhabitants. it, and the land vomited out her 25 I did visit the iniquity thereof upon And the land was defiled, therefore

עַלֶּר בְּתוּכְבֶם: تمتوجم بهرجت بهرئت بتير لْعُنــ מֹמִּפֹּסְ. لَكِهٖ تَمْمِهِ مَخِرٖ يَـرَر וּשְׁבַוֹבִים %U_U<!

أناديدة لا يُناتِذُك إلى الترازيرا: للاجرا にない 一口 と וֹלֵא עַהְבָּעוּן וֹטֹמֶבוּן אַשוּן וֹט בַּוֹמָּוּ וֹנִטַ

—noʎ stranger that sojourneth among neither the home-born, nor the do any of these abominations; and Mine ordinances, and shall not Ye therefore shall keep My statutes

رَيَهُمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ אַנְאֵוֹר הָאָבֶץ אָאָבוּ ַרָּג אָת־בְּל־הַתּוֹעֵבָּת הְאֵלִ עְשִׁיּ אֲרֵי יָת בְּל תּוֹעֵיבְהָא הָאִלֵּין

נאַטְקאַבַּת אַרְעָא: הֹבוּנ אֵלה. אַבְּלְא בַּלְבָהַיכוּן

Defore you, and the land is defiled— 27 men of the land done, that were for all these abominations have the

כמם: . אם סבן ברגליו בין שמי מדורום סמש (מיסדרין סד:): - לא חחן. זו סיממסירמו לבומריס: - להעביר למלך. זו סעברם (IS) למלך. עבודת אליליס סיא ששמס מולך, וזו סיא עבודמס, שמוסר בנו לכומריס ועושין שמי מדורו מגדולו מומעבירין

קבם ווכת בסמס: (33) חבל הוא. לשון קבשׁ וערוס ונימוף, וכן וְמַפִּי עַל מַּבְּלִימָס (ישעי'י, כס). דבר מתר מבל סומ, לשון בלילס וערבוב, זרע

בְּלְ־אֲשֶׁר יַעֲשֶׁר מִכָּלְ אֲבֵי כְלִ אָת־תַּגְּוֹי אֲשֶׁר לִפְנִיכֶם: בְּטְמַאֲכֶם אַנְוֹעַ כַּאָמֶר ئڭك

يح لل المراد מֹטִעוֹא **EOXLEICI** אָטַבְּם וֹלָא טַבוָפֿון אַבֹּהֹא זִטַכוּן

out the nation that was before you. also, when ye defile it, as it vomited that the land vomit not you out

ـ עּנְפַּשׁנִע בַעשׁת מִפֶּרֶב מַמֶּם: החועקה האַלָּה ווכרהו חועיקהא האַלון וישמיצון

אָנִי יְהֹנְה אֶלְהִיכֶם: (פּ) تَمْشِ خِفَتَدَدُهِ لَاهِ نَامَفِهُ خَتُنُهِ لَا يُعْرِفُهُ فِي لَا عَلَيْهِ الْعَلَيْمِ فَيُلَامِ פסוקים עַשׁוֹת מֵחָקּוֹת הַהִּוֹעֵבֹת צַּשָּׁרַ بهٰمَالُثُلَّهُ \$ע_مُهٰمَالُفِ، خُخَذِفِ،

וֹטֹמּבוּוּ וֹט מֹמּבַע מִוֹמָבוּוּ נְבְּשְׁתְּאַ בְּנְעְבְּבָּבְן מִנִּנְ מַמְּבְנוֹ:

אָלא גֹֹן אֶלְעַבוּנוּ: שבתוכון ולא הסמאבון בהון בדיל דלא למעבד מנמוסי

> among their people. do them shall be cut off from 29 abominations, even the souls that For whosoever shall do any of these

LORD your God. not yourselves therein: I am the done before you, and that ye defile abominable customs, which were that ye do not any of these Therefore shall ye keep My charge,

Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 181. The Haftarah is Ezekiel 22:1 – 22:19 on page 154. Sepharadim read Ezekiel 22:1 – 22:16. On the

لَـ قِد جُر ـ فَر ـ فَتَلَ لا فَدْر ـ نَشِلُ جُر مَدْر ح مُن فَر فَنَشَفَع لِـ فَدَر

שׁבְּיוּן אָבֵי. פֹגִּיִהְ אָּנֹא וֹנ הְבְּאֵלְ וְשִׁנְתִּבְ לְבִיוָן פֹגִּיהָוֹן

LORD your God am holy. them: Ye shall be holy; for I the 2 the children of Israel, and say unto Speak unto all the congregation of

And the Lord spoke unto Moses,

קורוש אַנִי יְהוָה אֶלהִיבֶם: וֹאַמִּבְטֵּם לַּבְמֵּהם שַּבְיֹגִּ בֹּנ

پېڅاترېا:

Ye shall fear every man his mother,

ڲڒ۩ڒڟ: שמבון אָלָא וֹן אֶלְשַׁכְּוִן: שֹּׁמְבִּוּ אָנִי יְעוֹנְע בַּעַלְין נְיָת יוֹמִי שַּׁבּּיָא בִּילִי אַישׁ אַמִּי וְאָבִיוֹ הִירְאַי וְאָתִר גְּבַר מִן אָמִיה וּמִן אֲבִּיהִי הְּהֹוֹ שְׁבְּּחְתַּי הִשְּׁנְּהִרּ אֲנֵי יִהֹוֹה דְּחַלִין וַיַּת יוֹמִי שׁבּיּא דִּילִי

וּיְדַבֶּר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִּמַלֵּיל יָיָ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

- sabbaths: I am the Lord your God. 3 and his father, and ye shall keep My
- מקיימם עוברי עבירה. ומרגומו וְלָם מְרוֹקַן, לשון ריקון, מריקה עלמה מהם: (82) ולא חקיא הארץ אחבם. משל לבן מלך שסטכיליסי דבר ממים שמין עומד במעיי מלמ מקימי, כך מרך ישרמל מינס
- (92) הנפשות העושות. סוכר וסנקנס במממע (נ"ק לנ.):
- (סוי) ושמרחם את משמרתי. לסוסיר בית דין על כך: ולא תממאו בהם אני הי אלהיכם. סל לס תממלו ליני
- (2) דבר אל כל עדה בני ישראל. מלמד שנאמרס פרשס זו בסקסל, מפני שרוב גופי מורס מלויין בס (ויק"ר כד, ס): אלסיכם, ואמס נפסלים מאחרי, ומס סנאס יש לי בכס, ואמס מחחייבים כליים, לכך נאמר אני ס' אלסיכם:
- יִסְיוּ (שם פּמוּק ו), מְשָׁה זֹנֶה וַמַלְּנֶה וגוי (שם פּמוּק ז): . מְשְׁב זֹנְס וַמַלְּלֶם וגוי (ויקרה כה, ז), מַבִי ס' מְקַדְּשְׁבֶּס. (מ"כ פרשמה ה, ה)) וְלֹה יְמַלֵּל זַרְשוֹ מַנִי ס' מְקַדְּשׁוֹ (שס פּמוּק עו). קַדִּשִׂיס קדושים חהיו. סוו פרושים מן סעריים ומן סענירס, שכל מקוס שלחס מולל גדר ערוס לחס מולל קדושס (ויק"ר שס ו),
- למורה אב, לומר אף על פי שהוהרמיך על מורה אב, אם יאמר לך חלל את השבח, אל חשמע לו, וכן בשאר כל המלוח (ב"מ לב): לפניו שהבן מכבד את אמו יותר מאביו, מפני שמשדלתו בדבריס (קידושין לא.): ואח שבחחי חשמרו. ממך שמירת שבת אמו ואביו היראו. כאן סקדים אַם לאב, לפי שגלוי לפניו שסבן ירא אם אביו יותר מאמו, ובְּבָבוֹד סקדים אב לאם, לפי שגלוי . אשה מנין, כשהוא אומר מיראו הרי כאן שניה, א"כ למה נאמר איש, שהאיש מיפק בידו לעשומ, אבל אשה רשות אחרים עליה: (ε) איש אמו ואביו חיראו. כל מחד מכס מירמו מביו וממו, זמו פשומו. ומדרשו (מ"כ שס ג קידושין ל:) מין לי מלמ מים,

ڲڔؾڔڟۦ - מַפַּבְּׁע לָאִ עַמְּמֵׁה לְכָּיֹם אָנֹוּ, וְעַנְּעַ - בַּמָטַבָּא לָאַ עַמְּבָּענוּ לְכִוּו אָנִאַ ל אַּגְ שׁפֹׁנוֹן אָגְ בַּנִאֶּגְׁיִגְם וֹאַגְנִי, לְאִ טִּטְפּׁנִוּן פּֿטַב מָהֵּוֹן וֹבַנִּילָן

לְבַּגְנָכֶם טַּוְבָּעַבוּי: ליי וְבָי תִּוְבְּחִוּ זֶבַח שְׁלְמָים לִיהֹוְהַ

וְהַנּוּהָר עַר־נִים הַשְּּלִישִׁי בָּאָשׁ ° בְּיֵנִם זְבְּחֲבֶם יֵאְבֵלְ וּמְמְּחֲבָרִת בְּיִימָא

פּנוּל הוא לא יַרָצֶּה:

בַבְינא מִמְמֵּיב: יְּחְלֵיִר חַבְּגְלְ וְנְכְּרְתָּהְ הַנְּבָּפְׁהְ יִהְ מִּוּבְהָא בַּיִי אָחַיִלְ וְיִשְׁתֵּיִבֶּי " וְאְׁכְּלְיוֹ עֵּיְנְוֹיְ יִשְּׁא בְּי־אָת־קֹדֶשׁ וּדְיֵיִכְלְנֵּיה חוֹבֵיה יָקבֵּיל אַרֵי

וֹבְבַּמַת בַּאָרוֹבְבַּבַת: לַאִּ הְכַּגֶּה פְּאָה שְּׁרְךְּ לִקְּצֶּר דַאֲרַעְּכוֹן לָא הְשִׁיְצֵי פְּהָא וֹבְעֹלֵגִנְם אָעַבְעֹּגִּנִנְ אַנְגִּכְם וּבְּטָעַגִּנְכֵוְן

!! XZTC!!:

بإجوابيري: äta !; ムレボは וֹאָבׁוּ עֹבְּסוּן נִבְסָת קּוּדְשִׁין

מַר יוֹמָא הָלִיהָאָר בְּנוּרָא ובומא בבטרוהו ודושמאר بالثلاثاه

שׁלִיקְאָר מְרַחַל הוּא לָא יָהִי ל נאָם באַלָּגְ יֹאָכֹגְ פֿוּנִם בֹּהֵּלְיִהֹוֹ נְאָם אֵטַאָּלָגְאִ יִטְאָכִּגְ בּׁנִּמָאִ

אָלָהָא בַרוא מִעַּמִיה:

הלקקים: בְּעַלְלֵבְ לְמִעָבָּר וּלְלַמָּא לָא

> am the Lord your God. make to yourselves molten gods: I Turn ye not unto the idols, nor

> accepted. shall offer it that ye may be yeace-offerings unto the LORD, ye And when ye offer a sacrifice of

shall be burnt with fire. aught remain until the third day, it offer it, and on the morrow; and if It shall be eaten the same day ye

accepted. day, it is a vile thing; it shall not be And if it be eaten at all on the third

from his people. LORD; and that soul shall be cut off profaned the holy thing of the 8 bear his iniquity, because he hath But every one that eateth it shall

thy harvest. shalt thou gather the gleaning of reap the corner of thy field, neither your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

ζζ:): ישב במקומו, ולא ידבר במקומו, ולא יסמור את דבריו. ואיזהו בְּבוֹד, מאביל ומשקה, מלביש ומועיל, מכנים ומוליא (קידושין אני ה׳ אלהיכם. אמס ואביך מייביס בכבידי (יבמות ס:), לפיכך לא משמע לו לבעל את דברי (ב"מ לב.). איוסו מורא, לא

- מעשו לעלמכס אבל אחריס עושין לכס, הרי כבר נאמר לא יִקְיֶה לָךְּ (שמות כ, ג), לא שלך ולא של אחרים: סס, ואס אמס פונס אמריסס קופך לעצומן אלסומ: - לא חצשו לכם. לא מעצו לאמריס, ולא אמריס לכס. ואס מאמר לא (+) אל חפנו אל האלילים. לענדס. (מ"ל שס י) מליליס לשון מַל, כלמ סומ משוב: ואלהי מסכה. ממילמן מליליס
- לפי פשומו. ורבומינו למדו (מולין יג:) מכאן לממעסק בקדשים שפסול, שלריך שימכוין לשחומ: על מנח נחח רוח שיסא לכס לרצון, שאס חחשבו עליו מחשבת פסול לא ירצה עליכס לפני: לרצוכם. אנפיי"נימנטו, זסו לסס זמן אכילה, הרי כבר נאמר וְאָס גַבֶּר אוֹ נְדְבָּה זֶבַת קַרְבְּנִי וּגוי (ויקרא ז, מו): לרצוכם הזבחהו. מחלם וביחמו חהא (a) וכי הזבחו וגוי. לא נאמרה פרשה זו, אלא ללמד, שלא מהא זבימתן אלא על מנת להאכל בתוך הזמן הזה, שאם לקצוע
- (6) ביום זבחכם יאכל. כשמונמוסו, משממוסו על מנמ זמן זס שקנעמי לכס כבר:
- (8) ואכליו עונו ישא. בנוחר גמור סכחוב מדבר ואינו ענוש כרח על סנשחע חוץ למקומו, שכבר מיעעו סכחוב, ווסו מחבירו, ילה הנשחט במחשבת חוץ למקומו (ובחים כט.): בגול. מחועב, כמו ומְרַק פְּגוּלִים כְּלֵישָׁם (ישעי סה, ד): ים), מנסו ענין למוץ למקומו, יכול יסיו מייבין כרם על מכילמו, מלמוד לומר וְסַנֶּפֶּשׁ סְמֹכֶּלֶם מִמֶּנוּ עֲוֹנֶה מַשְׁמֹ (שֹס), ממנו ולמ (ד) ואם האכל יאכל וגוי. אם אינו ענין למון, לומנו, שהרי כבר נאמר וָאָם בַּאָבל מִבְּשַׁר זָבַּמ שֶׁלְמֶיו וגוי (ויקרא שם,
- בנומר גמור מדבר (זבחים כה:), ובמקכת כרימות (ה.) למדוחו מגזרה שוה:
- (9) לא חבלה פאח שדך. שינים פאס זמוף שדסו (מ"ל פרק א, מ): ולקט קצירך. שָׁבְּנֶליס הנושרים זשעם קלירס

פּבֹמֹנִ לְאָ טַׁלְפֿה לְּתֹּנֹּ נְלְנִינְ נַבְּנַמַנִּ לְאִ טַלְפֿוּה לְתֹּנִי

שַּׁעְּבֶׁי אָנְים אָנִי יִבְיָּה אֶּלֶבְי יִבְּיִה שִּׁמְבֵּיִל יִמְבִּיִל אָנְים אָנִי יִבְּיִּ אָנְים אָנִי יִבְּיִי שִּׁמְבִּיִל יִמְבִין אָנָא יִיִּ נכבלב לא המולל ופבט ופרטר לא העליל ונהרא

LORD your God. and for the stranger: I am the thou shalt leave them for the poor the fallen fruit of thy vineyard; vineyard, neither shalt thou gather And thou shalt not glean thy

עמקקר אָישׁ בַּעַּמִיתְרָ: ישנין לא שוודר ולא הכהשה ולא לא הוובין ולא הבדרו ולא

עַהַּפֿרוֹן אָנָה בִּעַבִריה:

deal falsely, nor lie one to another. Ye shall not steal; neither shall ye

And ye shall not swear by My name

لْنَاذِذُنُّ \$ \$ يَمْتُ \$ كَيْرُنْكُ كُلْنَ لَأَنْتَادِ ثَنْ مُمُّهُ يُجْذُنِكُ كُلْهُ י וֹלְאֵיִיםְהְּּדְׁמִּנִּ דְהָּמְנִי, לְהָּצִּׁרִ וֹלְאִ טִהְּטַּדְׁמִּנוּ בְּהָמִּנִ לְהָּצִּׁרָאִ יי וֹלְאִיִיםְהְּּדְמִנִּ דְהָּמְנִי, לְהָּצִּׁרָ וֹלְאִ טִהְטַּדְמִּנוּ בְּהָמִנִּ לְהָצִּׁרָאִי

Thou shalt not oppress thy name of thy God: I am the Lord. 12 falsely, so that thou profane the

شد خود: לאַ עַלְלֵּין פְּעָּלָין שְּׁכֵּיר אִשְּׁךְ עַיִּנִים לָאַ עַבִּירה אַנְּרָא בַּאֵינִרָא לאַ עַעַּשְׁעָּ אָט דְרָעָּבְ וֹלְאַ עַלְּוֹלָ לֵאִ עַלְּאַ עַלְּאַ עַלְּאַ עַלְּאַ עַלְּאַ

לְנְטַבְּ עַּר צַפְּרָא:

Thou shalt not curse the deaf, nor .gninrom with thee all night until the of a hired servant shall not abide 13 neighbour, nor rob him; the wages

טַפּוּ מְּלָאָלְ וֹנֶרָאִטַ מֵּאֶלְנֵיוּ דְּלָא חָזִי לָא הַשָּׁים מַפָּלָא ַ כַאָּ טַׁלַכִּּכַ עַדְהָ וֹלְפַֹּנָ מֹנְרַ לַאִּ לָא טַׁלָנִּה גַּלָא הָתָה נַלַבַם

I am the Lord. blind, but thou shalt sear thy God: 14 put a stumbling-block before the

המת הו שמים, הצל שלש הינן לקט (פהה פ"ו, מ"ה):

שׁלֹזֹלְ בּֿלְ וִדְוּ, ' בֹּי טַ, זֹבִיבּ בִיבֹּס וִדְוּ, (מִבְלִי כִבּ' כַּבְּבַדְ): ברמך. גרגרי עובים הנושרים בשעת בלירה: אני ה־ אלהיכם. דיין להפרע, ואיני גובה מכם אלא ופשות, שואמר אַל (10) לא חעולל. לא מעול עוללות שבה והן ניכרות. איזהו עוללות, כל שאין לה לא בְּמָף ולה נָעַף (פּאָה פּ"וּ, מ"ד): ופרש

- מופך לשקר סופך להשבע לשקר: עונט, אוסרס מנין, מלמוד לומר ולא משקרו: לא הגובו ולא הכחשו ולא השקרו ולא השבעו. אס גוננת מופך לנמש עונש, אוסרס מנין, מלמוד לומר ולא מכחשו: ולא חשקרו. לפי שנאמר וָנִשְׁצַע עַל שָׁמֶר (שס), ישלס קרן ומומש, למדנו שמייבין עליו מימח ב"ד (סנסדרין פו.): ולא חבחשו . לפי שנאמר וְכָמֶשׁ בָּּסּ (ויקרא ס, כב), משלס קרן וחומש, למדנו (11) א הגובו. אוסרס לגונג ממון, אבל לא מגנוג שבעשרת סדברות אוסרס לגונג נפשות, דבר סלמד מענינו, דבר
- שם סמיומד, מנין לרבות כל סכנויין, מ"ל ולא משבעו בשמי לשקר, כל שם שיש לי: (12) ולא חשבעו בשמי. למס נאמר, לפי שנאמר לא משָׁא אָמ שֵׁס ס' אֱלֹבֶיף לשֶׁוְא (שמות כ, ו), יכול לא יסא חייצ אלא על
- כל סיוס, לפי שנמנס מורס זמן לבעל סבית עונס, לבקש מעות: ַ שַּׁשֶּׁמֶשׁ (דבריס כד, מו), מדבר בשכיר לילס (בבח מליעה קי:), שסשלמת פעולתו משיעלה עמוד השחר, לפיכך ומן גָּבוּי שכרו בשכיר יום הכמוב מדבר, שיניאמו מששקעה המה, לפיכך זמן גבוי שכרו כל הלילה, ובמקום אחר הוא אומר וְלֹא מָבוֹחׁ עָלֶיו (13) לא חעשק. זס סכובש שכר שכיר (מ"כ פרשמת ב): לא חלין. לשון נקבס, מוסב על ספעולס: עד בקר.
- מכירום בו, נפמר בו וירפם מפלסיך: נמכוונמי, לפיכך נאמר בו ויראה מאלסיך, המכיר מחשבוחיך. וכן כל דבר המסור ללבו של אדם העושהו, ואין שאר הבריות ויראח מאלחיך. לפי שסדבר סוס אינו מסור לבריום לידע אס דעמו של וס לעובס או לרעס, ויכול לסשמע ולומר לעובס לפני ספומא בדבר לא ממן עלס שאינה סוגנת לו, אל מאמר מכור שדך וקח לך חמור, ואמה עוקף עליו ונועלה הימנו (שם יד): מרש, מס מרש מיומד שסוא במייס אף כל שסוא במייס, ילא סממ שאינו במייס (מ"כ שס יג): ולפני עוד לא ההן מבשול. (14) לא חקרל חרש. מין לי מלח מרש, מנין לרצום כל חדס, מלמוד לומר בְּעַמֶּךְ לֹח מַמֹר (שמום כב, כו), חס כן למס נחתר

خيرح جهدم منهجم لإمرية: (ממישי) השְּׁא פְּנִי־דְּלְ וְלָאִ מָּהְדַּרִ פְּנֵּ ^{בני} קאַ_עֹגְּמִהְ בָּנִץ בַּפִּמָּפָּס קאַ_

אַפּֿג וַבֿאַ פֿלוּמָּמֹאָ טַּגוניִי שַּׁסַב אַפּּג מִסְבּוֹא וְלָא שַּׁעַבַּר לא עלבעון אַלע בּגון לא

neighbour. righteousness shalt thou judge thy the person of the mighty; but in the person of the poor, nor favour judgment; thou shalt not respect Ye shall do no unrighteousness in

תְּעְלֵּע עַּלְ־הַם בִעֶּהְ אָנִי יְהֹוֶה: ⁹¹ אַבְּעִבְּיִבְ בְּבְּנִבְּיִ בְּתַּמְּוּבּ לְאִ לְאִ טִיכִוּלְ עִּוּרְצִין בְּעַמְּוּ לְאִ

הקרם על דְּמָא דְחַבְּרֶךְ אָנָא ייי

blood of thy neighbour: I am the neither shalt thou stand idly by the 16 talebearer among thy people; Thou shalt not go up and down as a

ַ הַשְּׁאַ עַּלְיִר הַשְּׁאַ: הובה תוליה את־עַמִיהֶף וְלֹאַ־ אוֹבְהָא תּוֹכָה יָת הַבְּרֶךְ וְלָאַ ע לא השנא אָר אָהִיף בִּלְבָּבָּף לֹא השני נָת אַהוּף בְּלִבָּהָ

because of him. thy neighbour, and not bear sin 17 thy heart; thou shalt surely reduke Thou shalt not hate thy brother in

shalt love thy neighbour as thyself: children of thy people, but thou

Thou shalt not take vengeance, nor

I am the Lord.

18 bear any grudge against the

ַבְּנְיִם בְּּנִים לְבַהְּבְּׁ בְּמִנְוּב אָנִי. כְּנְיִנִּה אָּנָּה נְיִנְיִם בְּנִיבְּנָוּ הַמְּּוּב נְאָנַבְלְיִנְ לְבַהְּבָּׁ בְּמִנְוּב אָנִר. כְּלְנִי, הַמָּנִּב נִינְנִים בְּנַבְּרָבִּּ ⁸¹ לְאִיִּטְפָּׁם וֹלְאִיִּטְמְּרִ אָּטִיבְּדָּוֹ, לְאִ טִפּּוָם וֹלְאִ טִמָּר דְּבָּבוּ

לביישנו ולכלס בנושמו, עונש יש בדבר, לכך גלמכ, ולל מסדר פני גדול: <u>בצדק</u> חשפוט עמיחך. כמשמעו. דבר למר בדין ונמלא ממפרנם בנקיום (מ"כ פרק ד, ב): - ולא חדדר פני גדול. שלא מאמר עשיר סוא וס, בן גדולים סוא וס, סיאך וְסְיִיסְ מַבֶּס בְּמִסִי שַׁמֵּן מְשַׁקְּצָנִי וגו' (שֹס ז, כו): - לֹא תשא פני דל. שלה מהמר עני הוה זה והעשיר הייב לפרנתו הזכנו מועבס, שומתר פי מוֹעַבַּמ ס'וגו' פֹּל עֹשֶׁה עָגֶל (דבריס כה, מו), והמועבה קרויה שקן ומרס, שומתר וְלֹה מָבִיה מֹועַבָּה הֶל בֵּימָךְ (פו) לא העשר עול במשפט. מלמד שסדיין סמקלקל אם סדין קרוי עול, שנאוי, ומשוקן, מרס, וחוענה. שסעול קרוי

השומעים: - לא חשמוד על דם רעך. לראות במיתחו, ואחד כיול להלילו, כגון מובע בנהר, וחיה או לשמים באים עליו שלכילם קורלין, לשון קבן בְּעֵינְיו (משלי ו, יג), שכן דרך כל סולכי רכיל לקרון בעיניסס ולרמוז דברי רכילומן שלא יבינו שאר לאכול בבית המקבל דבריהם שום הלעמה, והוא גמר חווק שדבריו מקויימים ומעמידם על האמת, ואותה הלעמה נקראת מֵיכוּל קוּרְלְין, כמו וַמַּבְלוּ קַרְצִיסוֹן דְּי יְסוּדְמֵי (דניאל ג, מ), שָׁבַל בְּסוּ קוּרְלָא בֵּי עַלְבָּא (ברכוח נח.), נראס בעיני שסיס משפעס . אחר כל שחורה, וכל המוכר בשמים להחקשע בהם הנשים, על שם שֶׁמְחַוֵר חמיד בעיירוח נקרא רוכל, לשון רוגל. וחרגומו לָא ַנְיְכְבֶּלְ בְּעַבְּרְךְ (שמוחלר־ בּ ימ, כח), רגל במרמס לחמר עלי רעס, וכן לה בְגַל עַל לָשׁנוֹ (חסליס מו, ג), וכן רוכל ססוחר ומרגל בגימ"ל, שכל האוסיום שמולאיהם ממקום אחד מחחלפוח זו בזו, בי"ח בפ"ל, וגימ"ל בכ"ף וקו"ף, ונו"ן בלמ"ד, וזי"ן בלד"י, וכן (מסלים קא, ס), לְשׁוֹן רְמִנְּם (שם קר, צ), לְשׁוֹן מְדַבֶּבֶה גְּדֹלוֹת (שם יב, ד), לכך אני אומר, שסלשון סולך ומרגל, שסכ"ף נחלפת בלשון הליכה. לה חלך רכיל, הֹלְבֵי רֶבִיל וְחִשֶׁם וּצַרְזֶל (ירמיה ו, כה), ושחר לשון הרש הין כחוב צו הליכה, מְלְשֵׁנִי צַמַּמָר רֵשֵהוּ מס ישמעו רע לספר בשוק, נקראיס סולכי רכיל, סולכי רגילס, אשפיי"מנט בלע"ו. וראיס לדברי שלא מלינו רכילום שאין כמוב (16) א הלך רביל. אני אומר על שם שכל משלחי מדנים ומספרי לשון הרע הולכים צצחי רעיהם לֶרַנֶּל מה יראו רע או סוי דן אם מבירך לכף זכום:

(ערכין מו:): (מ"כ פרק ד, מ קנסדרין עג.): אני ה". ואמן לשלם שכר, וואמן לספרע:

במוך. ממר ר' עקיבא זה כלל גדול במורה (מ"כ שם יב): סס לך וסיני כמוסך שלה סשהלמני, זו היה נמירה, שנוטר ההיבה בלבו הף על פי שהינו נוקס (יומה כג.): − ואהבה לרעך ששלפני, זו סים נקימס. ופיזו סים נעירס, ממר לו ששלילני קרדומך, ממר לו לפר, לממר ממר לו השפילני מגלך, ממר לו (18) לא חקום. אמר לו השאילני מגלף, אמר לו לאו, למחר אמר לו השאילני קרדומך, אמר לו איני משאילך כדרך שלא

تَمْكُكُ لِلهُ كُلُكُ اللَّهُ لَا يُمْكُلُكُ اللَّهُ لَا يُمْكُمُ لَا لَكُمْ لَا لَكُمْ لَا لَكُمْ لَا لَكُمْ בּלְאָנֹם וּבְּצֹיב בּלְאָנִם מֻּמֹמֹסְיְנִי לְאִ טְּוֹבִת הַגְרוּבָּגוֹ וּלְבוּהֵ הַגִּרוּבָּגוֹ עֹבְבָּנִת בְּלְאָנִם מְּבַבַּ לְאֵי עִוֹנָת עַבַּבִּר מִנִנְבָוֹ עַפַּלְבַ לָאַ

<u> </u> पृद्धियुपः בּפַּׂבֶר טַבְּיָבֶר לְאַ וּיִמְתַוּ כִּי־לָאַ בַּפּוּרְחָאַ חָבֵוּ בַה לָא יָמוּתוּן بَعَدُمِت هِن بَاعَقِهُت كِهِ بَمَا كَيْنَ مِٰهِ هَنَائِيَةَ حَلِي خَهُمُتُ בוֹשְׁכַּב

פָּתַח צַּהֶל מוֹצֵּד צֵיל צִּשְׁם: וַהְבָּיִא אָת־אַַשְׁמוֹ לִיהֹוָֹה אָל־

□☆☆: (@) קטָא נְנִסְלַח לֹוֹ מֵחַשְּאִתִּוֹ אֲשֶׁר דְּחָב וִיִשְׁהְבֵּיִק לֵיה מֵחוֹבְתַּיה דְּחָב: ** לְפְּנֵי יְהְנְה עַל־חַטְּאָהִי אֲשֶׁר إجهد مِكْن بَافِيًا جِهْرَا يَاهُڥُونَ إِنْ وَهِد يُعَانِه جِبَدِيهِ

הְבֹלִים לְאִ וֹאִכֹּלִי: אָת־פִּרְיִוֹ שְׁלְשׁ שְׁנִים יִהְיָה לְבֶם בַּקַמַּא מַאַּבְּק וֹהַבַּלְטִּם הַּבַלְטִיּוּ ^{אנישי} וְכִיְ ְחָבָּאוּ אֶלְ ַחְאָבׁוֹ וּנְטַעְּהָם נַאָּרִי תִינְּלִיוּ לְאַרְעָא וְתִּצְּבוּוּ

שעטניזא לא יפק עַלְּה: אָט הַפְּטַגְטַהְמֶבֶנְ בְּטַמְטַבּ בְּאַ בִּט לַנְמֵג טַּמָבוּן בְּמִגַּבַ לָאַ

אָבׁוּ לָא אִטְׁעַבוּנִי: לא אָנוֹפְּנִילִע בַּכְּסִפָּא אָן נוֹירוּוָנוֹא אַטוּגא לַנִּבַר נְאָטַפּּבַלא לַא מֹכַבַת זַבְעָא וְהָיא אַבֿר אַבי וֹשָׁכּוֹב וָת אָמָתָא

了沒可以 להדע משְׁכַּן וִמְנָא דַּכְּרָא וווטו זע אַּאָמייה לקדם וו

בּאַשְׁמָא בַּרְם יִיְ עַל חוֹבָהֵיה

יְהֵי לְכוֹן מְרַחַל לְאַּבָּהָא לָא בשלא ים אביה הלת שנין באילן במיכל יהנהשליו

> mingled together. a garment of two kinds of stuff neither shall there come upon thee thy field with two kinds of seed; a diverse kind; thou shalt not sow shalt not let thy cattle gender with Ye shall keep My statutes. Thou

she was not free. shall not be put to death, because her; there shall be inquisition; they redeemed, nor was freedom given designated for a man, and not at all woman, that is a bondmaid, And whosoever lieth carnally with a

guilt-offering. tent of meeting, even a ram for a the Lord, unto the door of the And he shall bring his forfeit unto

which he hath sinned. and he shall be forgiven for his sin for his sin which he hath sinned; the guilt-offering before the Lord to men ent tor mid not the ram And the priest shall make

eaten. forbidden unto you; it shall not be forbidden; three years shall it be as shall count the fruit thereof as manner of trees for food, then ye land, and shall have planted all And when ye shall come into the

ממברת למר ופשמים: מישמי"ר בלש"ו, כמו פַוְיַיִין לְבַּחִייִ דְּמִית בְּיִרוֹן (מועד קמן יב:), שלנו מפרשין לשון כמוש, פלישמר"ה, ולשון שעמנו פירש מנחס, בגד, מנין לרבות הלבדים, למוד לומר שטמנו, דבר שהוא שו<u>י</u>ע עוויןנוו, ואומר אני, נוו לשון דבר הנמלל ושוור זה עם זה לחברו, ַלמס נאמר, לפי שנאמר לא הְלָבַשׁ שַעַּמְנֵו צָמֶר וּפִּשְׁמִּיס יַמְדְּוּ (דבריס כב, יא), יכול לא ילבש גיזי למר ואניני פשמן, מלמוד לומר (19) אח חקחי חשמרו. ואלו סן בסממך לא מרביע כלאיס וגוי, מקיס אלו גורום מלך שאין מעס לדבר: ובגד כלאים.

(r,a,l ar:): גמ): 🔝 בי לא חפשה. לפיכך אין מייב עלים מימס, שאין קידושים קידושין, סא אס מופשה, קידושים קידושין ומייב מימס יסא בקריאס, שהדיינים המלקין קורין על הלוקה, אם לא מִשְׁמֹר לַעֲשׁוֹח וגו' (דברים כח, נח), וְהְפְּלָח ה' אָם עַפְּקָּךּ וגו' (שם סדבר שלא למייבו מיחס, כי לא חפשס, ואין קידושים קידושין גמורין. ורבומינו (כרימוח יא.) למדו מכאן שמי שסוא במלקוח פדיין בכסף (מ"כ פרק ס, ג גימין למ.): או חפשה. בשמר: בקרת חהיה. סיל לוקס ולל סול. יש על בים דין לבקר למ המחורסת לעבד עברי שמוחר בשפחה הכמוב מדבר (כרימוח ים.): והפדה לא נפדחה. פדויה וחינה פדויה, וסחם (02) בחרפה לאיש. מיועדם ומיוחדם למים, ומיני יודע לו דמיון במקרם. ובשפחם כנענים שחלים שפחם וחלים בח חורין

(שב) ונסלח לו מחשאחו אשר חשא. (רבות המ המויד כשוגג (כרימות ע.):

(32) וערלחם ערלחו. וממממס ממיממו, יסא מעוס ונקמס מליסנות ממנו: שלש שנים יהיה לכם ערלים.

- פְּרְיָוֹ לְבֻשׁ הִלּוּלֶים לַיהֹנֶה: ±2 וּבַשְׁנָּהְ הַרְּבִיעָּה יִהְיָה כָּלְ וּבִשְׁהַא רָבִיעִיהָא יָהֵי כַּלְ
- יְהְוָה אֱלֹהִיכֶם: פִּרְיוֹ לְתוֹסָיף לְבֶם הְּבוּאָתֻוֹ אֲנֵי אִבֵּיה לְאוֹסָפָא לְכוֹן צֵּלֹלְמֵיה
- וֹלְאָ שׁמִוּדְנוּ: °° לְאֵ עִאָּכֹלְוּ מַּלְ עַּנִּיִּם לְאָ טִׁנְּעַהְׁתִּ לְאִ שִׁנְּכִּוּוּ מַּלְ בְּמָא לְאִ
- תַשְׁהִית אָת פְּאָת וְקָנֶף: ע לא תַּלְפוּ פְּאָת ראַשְׁכֶּה וְלָא לְא תַּקְפוּ פְּאָת ראַשְׁכֶּה וְלָא
- לא תקני בָבֶם צַּנִי יְהַנְּה: בּבְשַׂרְבֶּם וּכְתַּבֶת קַשְּׁלֵע בִּבְשַּׁרְכוּן וְרוּשִׁמִיןֹ חַרִיתִּיןֹ ŚţĠM ŚX
- نربح ينتثب يغدا بمزغب يغدا خهمديية وه هِرِ مِورَةٍ هِم جِورَةٍ خِورَالانهِم خِهُ

- אַבּיה קוֹדֶשׁ תּוּשְׁבְּחָן בֶּוֹדִם יָיִ:
- אָלא וֹן אֶלְעַבוּן: וּבַשְּׁנָה הַהַמִּישָׁה הְאַכְּלוֹ אָח־ וּבְשִׁהָּא הָמִישִׁיהָא הַיכְלוּן יָה
- שׁנֹשׁמִנּן וֹלֵא שׁמֹנוּן:
- טְחַבֵּגְ וֹטְ פַּטְא בְּבְלֵּנְב:
- לא טשנון בכון אָנָא וֹנ: ַ עַטְּנִינְ וַחַבּוּלִ מַּלִ מָית לָא תַּחָנוּן
- 日母されて: אַבהא וטטטכן אַבהא הוגע

- praise unto the LORD. thereof shall be holy, for giving And in the fourth year all the fruit
- thereof: I am the Lore your God. unto you more richly the increase 25 the fruit thereof, that it may yield But in the fifth year may ye eat of
- nor soothsaying. 20 reither shall ye practise divination Ye shall not eat with the blood;
- the corners of thy beard. 27 your heads, neither shalt thou mar Ye shall not round the corners of
- Гокр. any marks upon you: I am the 28 your flesh for the dead, nor imprint Ye shall not make any cuttings in
- of lewdness. harlotry, and the land become full 29 her a harlot, lest the land fall into Profane not thy daughter, to make
- **'**74 (40 T): מאימתי מונה לו, משעת נעיעתו (מ"כ פרשתא ג. ג), יכול אם הלניעו לאחר שלש שנים יהא מותר, תלמוד לומר יהיה, בהוייתו
- שני אינו נאכל מרץ למוממ יכושלים, אלא בפדיון, אף וה כן. ודבר וה הלולים לה' הוא, שנושאו שם לשבת ולהלל לשמים: (24) יהיה כל פריו קדש. כמעשר שני (קידושין נד:) שכמוב בו וכל מעשר סמרך וגו' קדש לס' (ויקרם כו, ל), מס מעשר
- לכס מבואמו: אני ה׳. אני ס׳ סמבטים על כן, ונאמן לשמור הבטחמי: היה ר' עקיבא אומר דברה מורה כנגד ילר הרע, שלא יאמר אדם הרי ארבע שנים אני מלטער בו חנה, לפירך נאמר להוסיף (25) להוסיף לכם חבואחו. המלוה הואם שמשמרו מהיה להומיף לכה מנואמו, שנשכרה אני מנרך לכה פירות הנמיעות,
- פלונית קשה ללאת (סנהדרין סו.): מפיו, לבי הפסיקו בדרך (סנהדרין סה:): - לא חעוננו. לשון עונות ושעות, שלומר יום פלוני יפה להתחיל מלאכה, שעה ואוסרס לאוכל מבסמת מולין ערס שתלא נפשה, ועוד סרבה: - לא חבחשו. כגון אלו סמנתשין במולדס ובעופות, פתו נפלס (32) לא האכלו על הדם. להרבה פנים נדרש במנהדרין, (מג.) הוהרה שלה יהכל מבשר קדשים לפני וריקה דמים,
- סכאש שסוא כחב ויש בו שחי פאוח, ואחח לממס בסנטכו מקוס חבור שני סלחייס יחד (שס כ.): אחרי אוניו עקרי שערו למעלה מלדעיו הרבה: באח זקנך. בוף הוקן וגבוליו, והן המש, שמים בכל למי, ולמי למעלה אלל (TS) לא חקיפו פאח ראשכם. זה המשוה לדעיו לאחורי אזונו ולפדחחו (מכוח כ:), ונמלא הקף ראשו עגול קביב, שעל
- שם שושה כן הארך מונה את פירומיה לעשותן במקום אתר ולא בארלכס, וכן הוא אומר וַיִּמֶּנְעוּ רְבִּיבִּים וגוי (ירמיה ג, (92) אל חחלל אח בחך להזנוחה. במופר במופניים לביאם שלא לשם קידושין (פנסדרין ער.): ולא חזנה הארץ. נסוקענים (שמואל־ב כא, ו), מוחבין עך בארך וחולין אוחם עליסם, ונמלאו מחוקין וחחובין בקרקע, פורפו"יינע בלע"ו: ושקוע שלינו נמחק לעולס, שמקעקעו במחע וסול משחיר לעולס (שס כת.): קעקע. לשון וְסוֹקַע תוֹקָס (במדבר כה, ד), (82) ושרט לנפש. כן דרכן של אמוריים, לסיוח משרטין בשרס כשמח להם מח: וכחבה קעקע. כחז המחוקה

שׁנְבַאַ אָּנָ נְעַנָּע:

בְהֶם צֵּנֵי יְהֹנְה צֶּלֹהִיכֶם: עוּבְּענִים אַלְשְׁבַבְּעָתוּי לְמְמִאָּבִי לָאִ טִּטְבָּעוּוּ לְאִסְׁטַאָּבָא בְּעוּן

יְהוֶה: (ס) פֿנֹג זַעוֹ נֹגבאָט מָאֶּכְנִנוּ אָנֹג

(114) (ממה) בייניניר אַטְּוֹבְ עֵּיר בְּאַרְצְּבֶּׁם לְאַ נַאָּבִי, וִטְּנִינִר מִמָּכִוּן נִּיוּרָא

אַנִי יְהוְה אֶלְהִיכֶּם: לי־גרום הייהם בּצָרֶץ מִצְרָוֹם תַּגָּר אִטְּכֶּם וְאָתַבְתָּ לִוְ כְּמִוְרַ בְּאָזְרֶח מִכֶּם יִהְיָה לֶכֶּם הַגֵּרוּ

במהשל יבמינהה: « לא־תַּעַשְׁיִּ עָלֵאִ בַּמִּשְׁבָּת בַּמִּדְּה לָאֵי בִּאִ

ילבית מקדשי החון דְחַלִין os אָת־שַׁבְּּהֹתַיִּר הַשְּׁלְּרִוּ וּמִקְּדָּשִׁי יָה יוֹמִי שַּׁבַּיָּא דִּילִי הִשְּׁרוּוּ

هُدُم لَا مُحْلِدُولِ: אָקַ בַּאָבָעָ וֹאָלַ לָא טֹטַפּׁתוּן בָּעַר בָּגַּין וּוֹכוּרוּ

וטבעק מאלטב אלא וו: từ L Xã, đáx מפּׁנֹג מִּגבׁע שַׁלִּנִם וֹעַבַוֹעם מוֹ צַבָּם בַּסְבַּר בַּאָנָהִיָּטִאַ

בְאַבְעָא דְּמָצְרָיִם אָנָא حبد خنفك لختر تشربا تأترونا א בוטנזור אמכון וטבםם. בְיַצִּיבְא מִנְכוּן

בּאַבַעְּכוּן לָא חוֹנוֹן יָהֵיה:

『八八八八八八八八 はははははな لنظخلالا څڅاتربا:

> reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

LORD your God. out, to be defiled by them: I am the 31 unto familiar spirits; seek them not Turn ye not unto the ghosts, nor

God: I am the Lorp. old man, and thou shalt fear thy 32 head, and honour the face of the Thou shalt rise up defore the hoary

in your land, ye shall not do him And it a stranger sojourn with thee

the Lord your God. strangers in the land of Egypt: I am shalt love him as thyself; for ye were home-born among you, and thou you shall be unto you as the The stranger that sojourneth with

or in measure. judgment, in meteyard, in weight, ni sesneuostagirnu on ob Ilsale sY

- על סמקדש אם שבמומי משמורו, אין בנין בים סמקדש דוחס שבם (יבמוחו.): (30) ומקדשי היראו. לא יכנם לא במקלו ולא במנעלו ובאפונדמו ובאבק שעל רגליו (יבמוחו:). ואף על פי שאני מוהירכס
- ממעב אמכס: אני ה׳ אלהיכם. דעו אמ מי אמס ממליפין במי: עלס מיס ששמס ידוע למוך פיו וסעלס מדבר: אל חבקשו. לסיומ עמוקיס בס, שאס מעמקו בס אמס מַשַּּמָאין לפני ואני (ופ) אל חפנו אל האובות. מוסרס לנעל מוניידעוני (מנסדרין מס.). נעל מוני זס פימוס סמדנר מטמיו, וידעוני מכנים
- (33) לא חונו. אונאם דבריס, לא מאמר לו אמש היים עובד עבודם כוכבים, ועכשיו אמה בא ללמוד מורה שנמנה מפי מאלסיך, שסרי דבר זס מסור ללבו של עושהו שאין מכיר בו אלא הוא, וכל דבר המסור ללב נאמר בו ויראה מאלסיך (שם): והדרח פני זקן. ליזסו סדור, לל ישב במקומו, ולל יסמור למ דבריו. יכול יעלים עיניו כמי שלל רלסו, לכך גלמר וירלת (28) מפני שיבה חקום. יכול זקן אשמאי, מלמוד לומר זקן, אין זקן אלא שקנה מכמה (מ"כ פרק ז. יב קידושין לב:):
- (45) כי גרים הייחם. מוס שנך אל מאמר למנרך: אני ה׳ אלהיכם. אלסיך ואלסיו אני: סגבורס:
- סיא מדת סלת (וסיצש): במרב, ומגלס אומס מארלס: במדה. זו מדם הארך (נ"מ בא בבה במרה פע:): במשקל. כמשמעו: ובמשורה. מרס ומועבה, וגורס לממשה דבריס האמוריס בדיין, מעמא את הארך, וממלל את השם, ומעלק את השבינה, ומפיל את ישראל - סמדס וסמשקל וסמשורס. מלמד שסמודד נקרא דיין, שאס שיקר במדס סרי סוא כמקלקל את סדין, וקרוי עול שנאוי ומשוקך (פצ) לא העשו עול במשפט. אס לדין הרי כבר ואמר לא קעַשו עַוַל בַּמִּשֶׁפֶע (פסוק עו), ומהו משפע השנוי כאן, היא

عُنٰدُه مَعْدًا مَعْدًاه: וְחְוָה אֶלְהַיכֶּם אֲשֶׁרַ-הוֹצָאָתִי תַּאָוֹנִי אָבְנִי אַבְנִי אָבִנִי אָנִבּע אָנפַע

יְהְיָה: (פּ) בֿקַ מָאָפֿׁסָּ, וֹהֹאָנִים אָטָם אָנִים וּמִּמֹבׁשֹׁם אַטַבּלַבְעַפֿע, וֹאָטַב

סמישי ניָדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה קֹאמִר:

וֹבְּעֲבוֹי בְּאֶבוֹ: לַפְּלֶבְ עַנְיַם יוּמָת עַם הַאָּבֶּא עַלָּר בְּיִשְׁרָאָכ אָאָר יִתַּן מִזּרְעָּי אִישֹׁ מִבְּנֵר יִשְׂרָאֵל וּמִן־תַגַּרוּ וֹאֶבְבֹנוֹ וֹמִבֹאַבְ עַאָּמָבְ אָנִמִּ

خىشىنىڭ ڠٮڟؙڶۿ؞ڹڂڷڴڂۿ۩ڝؖ طينا خير في المراج الم י וֹנִיכְׁנַעָּׁי אָנִוּ מִפַּנִיר הַמָּוּ כָּי וַאֲנִי אָתַן אָת־פְּנִי בָאַישׁ הַהֹוּא נַאָנָא אָתֵין יָת רוּנָזִי בַּאַנְשָא

הְמָית אִתְי: خَيْضَ مِيْدُم خَفِرْك خِجَفِي يَصِيهِ جَيْدَتِ مِيْدُمِن خِمْرِك י אָת־עֵינֵיהַם מִן־הָאַישׁ הַהֹּוּא ישִּׁרָאֵל יָת עַינֵיהוֹן מִן גּוּבְרָא נאָם עַהְּלֶם וֹהְלְוּמִוּ הָּם עַאָּבֹּא נֹאָם מִלְּבָּהָה וֹלְבָּהָהוּו הַּמָּא בִּית

> מאַבוּמא בּמֹאַבוֹם: ÄŻÜCI ドダほっさっし בלמום יהון לכון אָנָא יִי

בנו וֹעֹמֹבׁבוּן נֹטִבוּן אָנֹא נֹנֹ: נטמבוו זט כֿל לַנָּמִּי נִנָּט כַּלְ

ימַלֵּיל יְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

יְרְגְּמוּנֵיה בְּאַבְנָא: וטלמול עמא בות ושֹרַאָל 444 *** בוולילונו לואלאל הומון לבר מבני ישְרַאֵל ימו ניינריא וֹמִם בֹּנוֹ וֹמְבֹאֵלְ שֵׁוֹמָר יִּבַר

ההוא נאַשיצי יָחָיה מִגּוֹ עַמֵּיה

ולַאַּטַלְאַ וֹט מִּמֹאַ גַּלוּגַמִּוּ: לבוג לסאלא ונו מלוימי

And if the people of the land do at My holy name. defile My sanctuary, and to profane given of his seed unto Molech, to among his people, because he hath

man, and will cut him off from

with stones.

I also will set My face against that

people of the land shall stone him

giveth of his seed unto Molech; he

strangers that sojourn in Israel, that

children of Israel: Whosoever he be

shall surely be put to death; the

2 of the children of Israel, or of the

Moreover, thou shalt say to the

And the Lord spoke unto Moses,

and all Mine ordinances, and do

drought you out of the land of

I am the Lord your God, who

36 ephah, and a just hin, shall ye have:

Just balances, just weights, a just

And ye shall observe all My statutes,

them: I am the Lord.

Molech, and put him not to death; when he giveth of his seed unto 4 all hide their eyes from that man,

משקלומיו במלח לסונות את סבריות שאין מכירים בסס (ב"מ פא:): אחבם. על מנת כן. דבר אתר אני הבתנתי במזרים בין מפה של בכור למפה שאינה של בכור, ואני הנאמן להפרע ממי שמומן (35) אבני צרק. סס סמטקולות שטוקלין כנגדן: איפת. סיל מדת סינש: הין. זו סיל מדת סלת: אשר הוצאתי

בּבוק בְּלָא לְמִלַּמָּק וֹנִינִי:

(QQ): אומן (מ"כ פרשמה ד, ד): שם הארץ. עם שבגינו נברהם סהרן, דבר החר עם שעמידין לירש הם סהרן על ידי מלום הללו (ב) ואל בני ישראל האמר. עונשין על המוסרות: מוח יומח. בבית דין, ומס פין כת לבית דין, עס המרך מסייעין

ישראל שסיא מקודשם לי, כלשון וְלֹה יְםַלְּלוּ מֶם מִקְדְשַׁי (ויקרא כה, כג): (מ"כ פרשמא ד, ו), ורע פקול מנין, מ"ל בממו מורעו למולך (שס ז. מנסדרין מד:): למען שמא אח מקדשי. את כנסת מזרעו בחן למלך. לפי שנאמר מעביר בנו ובמו באש (דבריס יח, י), בן בנו ובן במו מנין, מלמוד לומר כי מורעו נמן למולך (E) אחן אח פני. פנאי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו (שס יב): באיש. ולא בלבור, שאין כל הלבור נכרמין: כי

קנטגריגדולה: (+) ואם העלם יעלימו. אם סעלימו בדבר אחד סוף שיעלימו בדברים הרבה, אם העלימו סנהדרי קמנה סוף שיעלימו

بَرَفِرُكِ مِرْكِاتِ مَقِلَتِ مَقِلَتِ: בְּלְתַיּנְנִים אַנְוֹלְיוּ לְזְּנִוֹת אַנְוֹבִי , ולמֹמָפּטַעַיּי וְטַלְבַעָּיִ אָּטָוָ וֹאָנִיוּ

וְהִבְּרַמִּי אָטִוּ מִפֶּרֶב הַּמָּו: וְנְתַתֵּי אָת־פְּנִי בַנָּפָשׁ הַהָוֹא וֹאֶּלְ_עַיִּיִּבְּיִם לְזֹּלְע אַּעָוֹבִיעָם וּזְּכִינִי וְעַנְּפָּׁהָ אַהְּבְעַ שַּׁבְּעַ מָאָבְעַ מָאָנָהָ בַּנִעַפַּנִי בַּעַב בַּבּין

אָלָּגְ נְׁעַוְּעַ אֶּלְתַנְכֶּם:

(שביעי) אַקָם אַנִי יְהֹנָה מִּקּדִּשְׁכֶם:

נאמו לבלך במנו בו: אַבֶּיוֹ וְאָת־אִמְּוֹ מָוֹת יִּימְוֹת אַבֶּיוּ בְּיִבְאָנִשׁ אָנִשׁ אַשְּׁר יָלַלָּלְ אָּנִרַ

מות־וימת הנאף וְהַנּאָפָּת: אַהָּב וֹנֹאַל אַנַרַאָּמָנ בֹגַּינוּ מיאָ חשָאַר האָ אַאַן: חשָאַ שיאָן

ומלו מונים <u>במונים לם:</u> אַבְיו מָרְוַת אָבֶּיו וּלְּוָה מִוֹתַ الغني عَشِد الْمُوَلِ عُلِيكُمُ

בְּתַר מוֹלֶךְ מִגּוֹ עַמְּהוֹן: וגים כל דשעו בקהרוהי למשעי בַּבוּא יַבְסְעָּבוֹיִי נַאָּשֶׁיצִּי יָהָיה וְשְׁלֵּיהָ אָלֵי אָרַ פְּּלֵי בְּאָיִשׁ הַהָּוּא נִאְשָׁנִי אָנָא יָה רְהְּיִיִּי בְּהָבְרָא

נְאָשֶׁיצֵי יָתְיה מִאַ עַמֶּיה: וֹאָטוֹן זֹט בוּנִוּוּ בַּאָּנֹהָא בַּבוּנִא 八さなれ

אָלא וֹן אֶלְבַׁכִּוּן: גַּיִטְלַלּגַּהְשְּׁם וֹבְינִים לַּגְהָּנִם כֹּנִינִלּלּגַּהְנִּוֹ וּנִיבוּן לַגַּיְהָנוֹ צַּבְּנְ

זְהְהֹרוֹן אָנְא זְיָ מְקַדִּשְׁכֵּוֹן:

בַּמְלָא שַנִּיב: ושלמוק אובונו נאמוני לַס אָבוּנִי וֹנִט אִמּיִה אָטְקְטָּלְאִ אָבׁו עַּבַר גָבַר דִּילִוּט יָת

וֹנוֹ.פֹעֹא: نظظمرح וילבר דייגוף יה אַתַּה גַּבָר

₫;ιċιί: שַּבְיניהוֹן קַשְּלָא ווילמלון מֹבׁוֹטֹא בּאָבוּנִי, זּבִּי, אִטַבַּלֹּמִּ וּעָבַר דְּיִשְׁכַּוֹב יָת אָתַּת אָבוּהָי

> Molech, from among their people. astray after him, to go astray after will cut him off, and all that go bns , ylimet sid teniege bne , nem , then I will set My face against that

among his people. soul, and will cut him off from will even set My face against that spirits, to go astray after them, I ghosts, and unto the familiar And the soul that turneth unto the

be ye holy; for I am the Lord your Sanctify yourselves therefore, and

them: I am the Lord who sanctify And keep ye My statutes, and do

blood shall be upon him. cursed his father or his mother; his spall surely be put to death; he hath 9 curseth his father or his mother For whatsoever man there be that

surely be put to death. adulterer and the adulteress shall with his neighbour's wife, both the even he that committeth adultery adultery with another man's wife, And the man that committeth

their blood shall be upon them. them shall surely be put to death; his father's nakedness—both of father's wife—he hath uncovered And the man that lieth with his

- שעבדה בכך (מ"כ שם מו), ואפילו אין זו עבודמה (מנהדרין מד:): מלמוד לומר אותו. אותו בסכרמולא כל המשפחה בסכרמ אלא בימורין: - לזנות אחרי המלך. לרבות שאר עבודת אלילים שכולס מחפין עליו (שבועוח למ.): - והכרחי אוחו. למס ואמר, לפי שנאמר ובמשפחחו, יכול יסיו כל המשפחה בהכרח, (3) ובמשפחחר. ממר ר' שמעון וכי משפחה מה חמאה, אלא ללמיך שאין לך משפחה שיש בה מוכם שאין כולם מוכסין,
- (∇) והחקרשתם. זו פרימות ענודת הליליס:
- בְּרִחְשׁוֹ (יסושע בּ, ימ), חֿין נענש על מיחחו, חֿלח סוח, שסוח גרס לעלמו שֶּיֶּקְרֵג: דמיו בו, דמיסס בס, ולמדנו מאוב וידעוני שנאמר בסס באבן ירגמו אומס דמיסס בס (שס סו.), ופשומו של מקרא, כמו דְּמוֹ (9) אביו ואמו קלל. לרצוח לאחר מיחה (שם פרק מ, ג. סנהדרין פה:): דמיו בו. זו סקילה, וכן כל מקום שנאמר
- לעובדי גילוליס: מוח יומח הנואף והנואפח. כל מימס סאמורס במורס קמס, אינס אלא מנק: קידושין, ועל ליוו לשם ליש הייבהי לך: - אשר ינאף את אשת רעהו. פרע ללשם עובדי גילוליס, למדנו שלין קידושין (10) ואיש. פרט לקטן: אשר ינאף אח אשח איש. רט לאשה קטן (קידושין יט. סנסדרין נכ:), למדנו שלין לקטן

בַּבְיבַים בַּב: לוּנְע וּנְּמְׁעִּׁנְּ מְּהְנִינִים שַּׁבְּלְ מְּמִּנִּ אִנְקְּמָּלְאִ יִנְקַמְּלְנִוּ שַּׁנְיִנִינִוּ

מניהם מות וומתו דמיהם בם: וֹאִגְה אַהְּב וֹחָכַּב אָטַוַנַבוּ

בְתוּכְבֶם: את וְאָהָהָן וְלֹאֹ־תִהְנֶה וְמֶּה אַפָּה זְמָה הָוֹא בְּאֵשׁ יִשְׂרְפַּּוּ ַרַאָּישׁ אַשָּׁרִ יַקָּר אָרַ אָשָׁר וָאָרַ

نَالُالِهِ: ָרוֹבְוֹ<u>וְ</u> וֹאָ**ט**_עַבְּעַמָע CLL الغيم تخهد نقا هُدُدُنْهِ حَدُلَامُكُ

יוטָתוּ דְּטִיהֶם בָּם: אָת־הָאִשֶּה וְאָת־הַבְּהַמֶּה מָוֹת جيون לרجעِت هٰبَه וְהָרַנְתָּ וֹאֹמֻּע אֹמָר טֹלַנַר אָלַבַלָּ

<u>Έ</u>Ν: עַּמְיִם עָרָוַיִּג אַרְתָּוֹי גּלָר עַנְיִלוֹי קָסָר הוא וְנְכְרְהוּ לִעֵּינֵי בָּנֵי מְבְוֹטְבִי וְבִיאַ עִבְבָּבִי אָנַ מָבְוֹנִינַי ע אָבָוּע אָנִ בַּעַ־אָפָּנִוּ וְרָאָבִי אָנַרַ וְאָישׁ אֲשֶׁר־יַקַּח אָת־אֲחֹתוֹ בַּת־

שׁבַּלְא מַבַּרוּ קַטְּלָא חַוּיִבִּין: וֹאָישׁ אַשֶּׁר יִשְׁכַּבֹ אָת־כַּלְּתִוּ וּוָבַר דִּיִשְׁכּוִב יָת כַּלְּתִיוּ

בַּמְלָא עַוּיִבְיוֹ: שַּׁבְּיִבְיִּנְן אִטְּקְשָּׁלְאִ יִהְקַשְּׁלְּאִ מַמַּכֹב, אַטַא טוָמָוּבָא מַבַּרוּ וולבר הושכוב ות הכורא

מִיצַת הַשְׁאֵין בֵּינֵיכוֹן: וולבון נמוש נוטבון נלא טבי אַמַּע מִיצַר חֲמָאֵין הָיאַ בְּנוּרֶא וולב בופב זנו אַטַּנֹא ווֹנו

וני בְּמִירָא הַקְּמָלְהָוֹ: בּבּהוֹבֹא אִנֹלַמָּלָא וִנִילִמִּוּלָ ₩Cr<u>Ç</u>R'R

<u>הַּיֶּרְלָ</u>יִּן: בּׁמֹּגֹבְא לִמְמִּלָּס בַּעּ וִעֹלַסּוָלְ נאטלא בטלבר לנט פֿל

עובוע ולפוג: בְּנֵי עַמְּהוֹן עֵרִיַה צֵחַהֵיה גַּלִי לַלְנָא עוּא וְוֹמִּשׁוֹתִוּן לָתְּוֹנִי אַבוּבוֹ, או בַּרוּ אָמֶּיִה וִיָּחָוֹיִ יָּתַ אַלַר דִיּסָב יָת אָּחָתֵיה בַּת

> blood shall be upon them. have wrought corruption; their shall surely be put to death; they daughter-in-law, both of them And if a man lie with his

blood shall be upon them. shall surely be put to death; their have committed abomination: they with womankind, both of them And if a man lie with mankind, as

wickedness among you. and they; that there be no shall be burnt with fire, both he her mother, it is wickedness: they And if a man take with his wife also

shall slay the beast. shall surely be put to death; and ye And if a man lie with a beast, he

their blood shall be upon them. they shall surely be put to death; shalt kill the woman, and the beast: 16 beast, and lie down thereto, thou And if a woman approach unto any

iniquity. nakedness; he shall bear his hath uncovered his sister's of the children of their people: he and they shall be cut off in the sight nakedness: it is a shameful thing; nakedness, and she see his mother's daughter, and see her his father's daughter, or his And if a man shall take his sister,

- (שו) חבל עשו. גומי. לישוא אחריוא מבלבלין זרע האב בזרע הבן:
- (13) משכבי אשה. מכנים כמכחול נשפופרה (עיי קנהדרין נה.):
- מספן, שם שמת מסן, ולשון יוני סוש סן שמת: סכמובין כאן שמיסן לאימור, שנשא את ממותו ואמס (מנסדרין עו:). ויש מרבותינו שאומריס (שס) אין כאן אלא ממותו, ומסו (+1) ישרפו אחו ואחהן. אי אמה יכול לומר אשמו הראשונה ישרפו, שהרי נשאה בהימר ולא נאתרה עליו, אלא אשה ואתה
- מורס סַשְׁמַת, שְׁרֹף וְכַנְּס, סמעס אֹת מצירו מדרך מייס לדרכי מיתס, על אֿתם כמס וכמס: אָם בֶּל סַמְּקֹמוֹם (דבריס יב, ב), סרי דבריס קל ומומר ומס אילנום שאינן רואין ואינן שומעין על שבאם מקלס על ידס אמרס . מסקל. קל וחומר לאדם שיודע לסבחין בין עוב לרע וגורס רעס לחבירו לעבור עבירה. כיולא בדבר אחס אומר שַבֵּד מְשַבְּדוּן (BI) ואח חבהמה חהרוגו. אם אדם מעל בסמס מס מעלס, ללל מפני שבלם ללדם מקלם על ידם, לפיכך למר סכמוצ
- (17) חסד הוא. לשון אלמי מֶרְפֶּס (צראשימ לד, יד), מִפּוּדָא. ומדרשו (מנסדרין נמ:) אס מאמר קין נשא אמותו, משד עשס

خۇڭ⊏ ئۇڭ□: مُكِّيد لَـ لِمُدْبَ لِرَدُلُولِ هُدْبِيُّا لِيَهْ مَا مَلِيَّا لِمَا مَنْ مَقْدِياً: מְּלְרֶה הֶשֶּׁבְּה וְהַוֹא וּלְּחָה אָתַ־ וְהִיא הָנַלִּי יָת סוֹאֲבָת דְּעַהָּא ** דְּנְּׁה נְגִּבְּׂ֖ה אֶת־שֶּׂרְנְמְהוֹ אֶת יִינַבִּי יָח שֶּׁרְיְחַה יָח קְלְנַה וַּלִּי أَيْمُرُكُ هُنِكُ الْمُواتِ هُلَا هُفُلَ الْإِلَا إِيْمُولَا إِنْ هُلِمُ مُنْظِهُلًا

ענְרָם יִשְּׁאַנּ: לא תְּגַּלְה כַּי אָת־שָׁאֵרָוֹ הַעֶּרֶה المُكْرِّبِ يُخْرِينِ عُمُكُ لَا يُعْنِينِ غُكْرِكِ

מונים למוני: עָרַוָת דֹּדְוֹ גִּלְה חָטְאָם יִשָּׂאִיּ וָאָישׁ אַשֶּׁר וִשְּׁכַבׁ אָת־דְּדָתוֹ

מֻנוננם ובינו: נְבְּה הָוֹא עֶּרְוָת אָהָיו וּכְּה וְאִישׁ אֲשֶׁר יַקְּּח אָתְ־אָשָׁר אָחָיִי וּנְבָּר דְּיִפָּב יָת אָמַת אַחוֹהִי

מָבָיא אָהָבֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶּה בֶּה: ىنۇرى يېندى ئېدا تېشد تېزر 🛫 בַּלְ_מִּהְפֹּהְ, וֹהֹהִּ,טִם אָלִם וֹלְאָ_ بهٰمَالُقُاتِ عُنا خُرِ لَافِنَا لِعُنا

هَجُلِ مُشِدِ لَهُكَالًا جُلَّادً אָלְגְ מִתְּבְּעַ מִפּּׁנְגַכִּים כֹּג אָטַבַכֹּלְבְ בַּאִּנֹאַ מִּנִּבְ, מִן בֹּבְתִּנִין אָּבָּ, عدرور إلَيْ يَارُدر قِبَوْل لَابُار هِنْ الْأَيْلِ

עולעון יפלקון: ַלְאַ שְׁנַבְּׁי אֲבִי יָשׁ בַּוֹבִיבָּשִׁישִּ נַּבְי וֹמֹבוֹט אַבוֹע אַפֿוּ וַאָּבוֹע אַבוּוּ

זַּבְּ, עוִבְּעוָן יְפַבְּקוּן בְּלָא וֹלָע

لآخ، كَحُمْ لَحَد نَكِيا: מְבְחַלֵא בִיא מְּבְיִּהָא בַּאָּבוּיִהִי

ממגל יהכיו לתמו למתב בה: טַרוקין יָהְיכוּן אַרְעָא דַאָּנָא כֿל דיני וָתַעָּבָרוּן יָתָהוֹ וֹלַאַ נט בון נט בל אַנמו נוט

זט פֿל אַכֿון מַּבַרוּ וֹנַבוּיל וֹלָא שַׁבַּכוּן בּוֹמִוְסִּ, הַּמִּמִּיֹא

> cut off from among their people. her blood—both of them shall be she hath uncovered the fountain of hath made naked her fountain, and shall uncover her nakedness—he woman having her sickness, and And if a man shall lie with a

shall bear their iniquity. hath made naked his near kin; they nor of thy father's sister; for he nakedness of thy mother's sister, And thou shalt not uncover the

bear their sin; they shall die his uncle's nakedness—they shall uncle's wife—he hath uncovered And if a man shall lie with his

nakedness; they shall be childless. hath uncovered his brother's 21 brother's wife, it is impurity: he And if a man shall take his

therein, vomit you not out. whither I bring you to dwell and do them, that the land, statutes, and all Mine ordinances, Ye shall therefore keep all My

abhorred them. all these things, and therefore I casting out before you; for they did customs of the nation, which I am And ye shall not walk in the

(18) הערה. גְּלֶב, וכן כל לשון ערוס גלוי סול, וסוי"ו יורדם צמיצס לשס דבר, כמו ועוס, מגורם וָלֹה קַס וְלֹה זָע (הֿסִמר המקום לבנות עולמו ממנו, שוחמר עולם קָבֶּד יְבְּנֶה (מהלים פּע, ג):

- ממנט: יס, ט), וכן אמוס מגורמ את. וסעראס זו נחלקו גס רצומינו, (יצמום נס:) יש אומריס זו נשיקם שמש, ויש אומריס זו סכנסת
- מן ססס (שם נד:), סבל עכום סשם סחי סביו לס סווסר סלס על סשם סחי סביו מן ססב: (91) וערות אחות אמך. שנה הכמוב באוהרמן, לומר, שהוהר עליהן בין על אמום אביו ואמו מן האב, בין על אמיומיהן
- עריריס יסיו, שאס אין לו בשעת עבירס יסיס כל ימיו כמו שסוא עכשיו (יבמות נס.): מקכחות חלו, ערירים ימותו, ערירים יסיו, ערירים ימותו חם יסיו לו בשעת עבירם, לח יסיו לו כשימות, לפי שקוברן בחייו, במרגומו בְּלֶם וְלֶד, ודומה לו וְסָׂנֹכִי הֹוֹלֶךְ עֲרִירִי (ברחֹשים מו, ב), יש לו בנים קוברן, חֹין לו נים מח בלה בנים, לכך שָׁנֶה בשני (02) אשר ישכב אח דדחו. סמקרא סוס בא ללמד על כרת סאמור למעלס, שסוא בעונש סליכת ערירים.
- בם עם מלוכם סתכם: (23) גדה הוא. סשכינה הואת מנודה היא ומאותה. ורצומינו דרשו (שם נד:) לאתור העראה בה כנדה שהעראה מפורשת
- (33) ואקץ. לשון מילום, כמו קַלְמִי בְּמַיֵּי (ברלשית כו, מו), כלדם שהול קן במוונו:

בּבַבַלְטִּי אָנְבֶם מִּן־הָמָּמִים: بلخم אَنر نُدِيْن אُخِيَنجُه هُمُد לְנֵיהֵט אָטִיש אָנִישׁ אָנִישׁ זְבָּט טַלְב לְמֶוֹנִט זִטִּשׁ אָנִה הַּבָּבֹא אַ אַבְעָּטִים נַאָּנָג אָטַׁנֹפֹּי לַכִּם גִּע אַבּעִּרוּן נַאָּנָא אָטַׁנִפּּע לַכִּוּן נאמר לַכָּם אַטַּם טַּיִרְשָּׁי אָנִרַ

אַמֶּר־הִבְּרָלְהִי לְכֶם לְטַּמֵּא: بجُحِم يُجَمَّد فيلين يَاجَنُك אָנוַנְפְּשְׁנוֹכְם בּבְּבִימָנִי יִבְעוּרְ توية حَوْبَات إِجَة بَنْوَجِنْ «פעיר הַשְּׂהֹרֶה לַשְּׁמֵאָה יבֵּין הְעִּיוֹף لنختذيه

خكيان خر: יהוֹה נַאַבְּדֵּל אֶהְבֶם מִן־הֲעַּמֶּים نترروه جر جتفاه جر جهرا هِير

ַנְרְנְּמִנְ אָטֵׁם גַּמִּנְעֵם בַּם: (G) פסולים אור או ידעלי עות יישור באבן מי וָאַישׁ אָוֹ־אִשְּׁה בֶּי־יִהְיָה בְהָם

> באַפֿבומות וֹטַכוּן מוֹ הֹמִמּוֹא: שׁלֶב וּבְׁבָּהְ אָּנֹאִ גֹּוֹ אֶלְעַבְּוּן נּאַמִּבוּנו לְכוּן אַמוּן מֵידָתוּן

> באפרישית לכון לסאַבָא: לְבַבְיָא וֹלָא טַהַּפֿגוּן וֹני לְמְסְאָבֹא וּבֶון עוֹפָא מָסְאָבָא נטפומנו בון במירא דקיא

> מן עַמְטַנֵּא לָמִהָנִי פָּלְהִין לביש אַנְא וֹן וֹאַפְּבוּישִׁית וֹטְכוּן יהְהוֹן בֶּבְעַי קדִישִׁין צַּבִי

נְהָהוֹן קַמְּלָא חַנִּיבִין: לבון או וכורו אָנַקטָלָא וּנְבָר אֹנְ אָמָא אָרֵי יִהִי בְּהַוֹּן

> you apart from the peoples. the Lord your God, who have set flowing with milk and honey.' I am unto you to possess it, a land inherit their land, and I will give it But I have said unto you: 'Ye shall

set apart for you to hold unclean. the ground teemeth, which I have fowl, or by any thing wherewith your souls detestable by beast, or by the clean; and ye shall not make 25 and between the unclean fowl and the clean beast and the unclean, Ye shall therefore separate between

should be Mine. you apart from the peoples, that ye 26 the Lord am holy, and have set And ye shall be holy unto Me; for I

their blood shall be upon them. they shall stone them with stones; spirit, shall surely be put to death; divineth by a ghost or a familiar A man also or a woman that

The Haftarah is Amos 9:7 - 9:15 on page 156. Sepharadim read Ezekiel 20:2 - 20:20.

אַלְטְׁם לְנָפֹּמָ לְאָ_וֹסּמֹּא בֹּמַמֵּוו: מִנִי לָאִ וֹסְׁטַּאַר בֹּמַמֵּוִי: י אָּבְעַבְּעַבְּעָרִים בְּדָנָ אַעַבְוֹן וֹאָמִבְעַיַּ בְּדָּנָ אַעַבוֹן וִעִימָר לְטַוָּן מִּבְ א^{מני}ר ניַאַטָּר יְהֹנְהֹ אֶל־מֹשֶׁה אֱמָּר נַאֲמַר יִיְ לְמִשָּׁה אֵימַר לְכְהַנַיָּא

dead among his people; shall none defile himself for the Aaron, and say unto them: There XXI Speak unto the priests the sons of And the Lord said unto Moses:

- sydic: מסורס לך לממאס בין שנשחט רובו של סימן, לנשחט חליו, וכמס בין רובו לחליי מלא שערס: אשר הבדלחי לכם לשמא. (es) והבדלחם בין הבהמה השהורה לשמאה. אין לריך לומר בין פרס לממור, שסרי מובדלין ונכרין סס, אלא בין
- מליו עול מלכות שמים: יאבי שבשמים גור עלי, מלמוד לומר ואבדיל אמכס מן העמים להיוח לי, שמהא הבדלמכם מהם לשמי, פורש מן העבירה ומקבל רבי אלעור בן עוריה אומר מנין עלא יאמר אדס, נפשי קנה בבשר חזיר, אי אפשי ללבוש כלאים, אבל יאמר אפשי, ומה אעשה (62) ואבדל אחכם מן העמים להיוח לי. אם אתם מובדלים מהם הרי אתם שלי, ואם לאי, אתם של וצוכדול רותביריו,
- ושגגמס מטאמ, וכן בכל חייבי מימות שנאמר בסס כרת: (22) כי יהיה בהם איב וגוי. כאן נאמר בסס מימס, ולמעלה כרמ, עדים והמראה בסקילה, מויד בלא המראה בהכרמ,
- מלליס, מלמוד לומר סכסניס: בני אהרן. אף בעלי מומין במשמע: בני אהרן. ולא בנות אסרן (קידושין לס:): א (ו) אנוור אל הכהנים. אמור, ואמרם, לסוסיר גדוליס על סקטניס (יצמום קיד. מ"כ פרשמא א, א): בני אהרן. יכול

- ڹڂڰ۬ڷ؞ڔ؞ לאְמִּוּ וּלְאַּרְוּוּ וֹלְבֹּוֹוִ וּלְבֹעוֹיִ לְאִמֵּוִי וֹלְאַבוּיִוּוּ וֹלְבַבוֹיִוּ
- TOOK: אַלְיר אַשֶּׁר לְאִ־הְיְהָה לְאִישׁ לָה לִיה דְּלָא הָנָת לִּנְבָּר לַה
- לֹא ִשְּׁמֵּא בַּעַלְ בְּעַּמְּוֹו לְחֵחַלְּוֹ: לֵא וִסְחַאַב בְּרַבְּא בְּעַמֵּוֹה
- ھُڐؖۿٮ: رِي زَرَجٌ لِي بَرَخُمُرُت رَي نَمُلُمُ لِي بَصْلُم لِي الْمَالِ مِن اللَّهِ اللَّهُ اللَّ ל קרחה בראשם יפְצָת וְקָנָם יפָּמָא דְּרְקָנְהוֹן לָא יְנַלְּחוּן לְאַ-(כֻ יִּקְרְחַה)[קֹ יִקְּרְחָהוֹ לְאִ יִמְרְטִהוֹ מְרַטֵּ בְּּרֵישְׁהְוֹ
- מּלונולם וֹנוֹנוּ לִבָּה: אַשֶּׁי יְהְנְה לֶחֶם אֱלֹהִיהֶם הָם , יַחַלְּלֵיּ שֵׁם אֵלְהֵיהָם כִּיֹּ אָתַר קושָים יהִיוּ לאלַהוּהָם וָלָא
- ביקליש הוא לאלקוו: ןּאִשְּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁה לָא יִקְחוּ श्र्कंत भूत गुट्देदेत दृश्च ख़िता

- וֹלְבֹנִינִי וּלְאָּעוּנִי: בֿ. אִם לְהֵאֹינְוִ נַפּֿגִר אֹלְיוּ אֶלְנִיוּ לְפֿנִיבִישִּ צַּפֿנִיב לִיִּצִּ
- הַבְּּמוּלְתְ הַפְּּרוֹבָה וְלַאֲּחָמִיה בְּמוּלְמָא דְּקְרִיבָא

- אָלבוֹעוָן אַפּוּן מִלּוֹבֹלוֹ וּיִעוֹן אָבׁו וֹטַ לַוּוֹבְלָוֹא בַּוֹוֹ לַוּוֹבַן نْزُم تَتَرِيا شَمْم يُجْزَتَتِيا كياما يتا جتا هجيتانا
- הוא קרַם אֶלְהֵיה: מבלבע לא ופבון אָבו פוניש אַטַּעָא מַמִּגוֹא וּמִעַלָּא לָאַ

- daughter, and for his brother; father, and for his son, and for his 2 him, for his mother, and for his except for his kin, that is near unto
- himself. husband, for her may he defile 3 near unto him, that hath had no and for his sister a virgin, that is
- profane himself. ot,esf man among his people, to He shall not defile himself, being a
- make any cuttings in their flesh. off the corners of their beard, nor 5 their head, neither shall they shave They shall not make baldness upon
- shall be holy. God, they do offer; therefore they made by fire, the bread of their God; for the offerings of the Lord and not profane the name of their They shall be holy unto their God,
- God. her husband; for he is holy unto his they take a woman put away from a harlot, or profaned; neither shall They shall not take a woman that is
- ישמא בעמיו. בעוד שהמת בתוך עמיו, ילה מת מלוה (מ"כ שם ג):
- (2) כי אם לשארו. מין שמרו מלה השמו (שס ד):
- **10)**: (3) הקרובה. לרצום את סארופס (שם יצ. יצמות ק.): אשר לא היחה לאיש. למשכצ: לה ישמא. מנוס (מ"כ
- שסים לסמלו, לסממלל סום מכסונמו: פשומו של מקרא לא יעמא בעל בשארו, בעוד שהיא בתוך עמיו שיש לה קוברין, שאינה מת מלוה, ובאיזה שאר אמרמי, באומו (+) לא ישמא בעל בעמיו להחלו. לא יממא לאשמו פקולה שהוא מחולל זה צעודה עמו (שם מו. יצמוח כז:), וכן
- ולני יודע שקיל שרעת: . אמת, מלמוד לומר לא ישרטו שרטמ, לחייב על כל שריטה ושריטה, שחיבה זו יחירה היא לדרוש, שהיה לו לכחוב לא ישרטו ישרמו שרמת. לפי שנאמר בישראל (מכומ כא.) וְשֶׁבֶמ לְנֶפֶשׁ לֹהׁ מִפְּנוּ (שם כת.), יכול שרט חמש שריעות לה יהה חייב אלה וקסיטני יסא מייב, לכך נאמר לא יגלמו, שאינו מייב אלא על דבר סקרוי גלומ ויש בו סשממס וזסו מער: והבשרם לא ג. קידושין לו. מכוח כ.): ופאח זקנם לא יגלחו. לפי שנאמר בישראל ולא משחיח (ויקרא ימ, כו), יכול לקטו בְּעַלְקַט קרמס, מס כאן כל סראש אף לסלן כל סראש במשמע, כל מקוס שיקרם בראש, ומס לסלן על מם, אף כאן על מם (מ"כ פרק א, לא יסא חייב על כל סראש, חלמוד לומר בראשס, וילמדו ישראל מסכסנים בגזרס שוס, נאמר כאן קרחס ונאמר לסלן בישראל (E) לא יקרחה קרחה. על ממ, וסלם פף ישרפל סווסרו על כך, פלם לפי שנפמר בישרפל בין עיניכס, (דבריס יד, פ) יכול
- (6) קדושים יהיו. על כרחס יקדימוס בית דין בכך (מ"כ פרק א, ו):
- (7) זונה. שנבעלה בעילם ישראל האסור לה, כגון הייבי כרימום או נמין או ממור (יבמום סא:): הרלה. שנולדה מן

לבות אָלוּ וְבוֹנִי מִלּבַהַמֶּכִם: הוא מקורב קדש יהיה לף בי וְלְבַּהִּשְׁיִ בֹּי אָטַ בְּטִם אֶּבְעָוֹנִי

نهٔتاء: (۵) אָטַ אָבְׁנִעָּ עַנִּא מִטַבְּבֶבְע בֹּאָה לַמִּסֶה. מַפַּענּהָט אָבִּנִעַא עַנִא יבַת אַישׁ כֹהַן כָּי תַחֵל לִוְּנְית

יללניו לא יפרם: עַבְּגָּרָים אָת־ראָשׁוֹ לָאִ יִפְּרָע ומקא אָנוַיִּדְוּ לְלְבָּׁהָ אָנוַ ייצַק עַל־רֹאִשְׁוֹו שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָהֹ וְתַכֹּתֵן תַנְּדִוֹל מֵאֶחָוּר צֲשָׁר־

לְאָבָוו וּלְאָמֵוּ לָאִ וֹחַמֵּא: " וֹמֹלְ כֹּלְ_וֹפֹּמִטִׁ מֹע לָאִ וֹבֹאִ וֹמֹלְ כֹּלְ וֹפֹּמִּע מִוּטֹא לָא המוּלְ

مُمَّقًا مَمْنَانَ گَرِيْدَ، مَكْرَد كَانَد كَانَ خَرْدِم فَمْن لَحِينَه ַ יְחַלְּלְ אֵׁע מִלְּבַּׁהְ אֵּלְנִינִי בְּי יֶנִוֹר יַנִילְ יִנִי מִלְּדִּהָא בֹּאֵלְנִינִי יִטְן־הַמְּקְבָּיִתְ לָאִ יֹבְּא וֹלָאִ יִטְן מַלֵּיִהָּאִ לָא יִפּוּס וֹלָא

ישראל ן הוא אַשָּׁה בִבְּתוּלֶיהָ יָמָה:

בְּתּלֶר מִעַּמָיו יַקָּר אָשֶּׁר: אָר־אָלֶה לָא יָקָּה פָּר אָם־ טַּטְּעָּיִא יָה אָלֵּין לָא יַפַּר

> باكلي المحالة ic de sc. dem stx ii אָלְבוֹּרְ הוּא מְקְבוֹרַ קּדִיש וטלבמונע אבו זע לוובלו

משטלא בנולא ששוקר: יבת גָּבַר בְּהִין צָּבֵי הַתַּחַל

ולְבוּמְוְבוֹי לָא וֹבֿוּמ: וֹנו בוּמָוּנוּ לָא וֹבַבּׁוּ פֿוּבוּמֹ לובבנוע למלבש וָת לְבוּשִּׂנְאַ لكنظتنح בְּיִמְרַל עַל הֵישִׁיה מִשְׁחָא בוטבלא מאָשוני,

לַאָּבוּנִי, וּלַאָּמָנִי לָא וֹסְׁנַאַב:

בּאָלִבונע הַּלְנִינ אָנֹא וֹל:

אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁרֹ וַחֲלֶלְוֹה זֹּנְה צַּרְמָלָא וּמִתְּרָכָא וַחֵלִילָא

נו אַ אַנוֹינאַ בּבְּעוּלַנִאָ וַפַּב:

: لالْتَالَيٰة אָלִבוּן בְּתוּלְתָא מִמְּמִיה וַסַּב

> I the Lord, who sanctify you, am God; he shall be holy unto thee; for 8 for he offereth the bread of thy Thou shalt sanctify him therefore;

she shall be burnt with fire. harlot, she profaneth her father: 9 she profane herself by playing the And the daughter of any priest, if

of his head go loose, nor rend his the garments, shall not let the hair and that is consecrated to put on head the anointing oil is poured, among his brethren, upon whose And the priest that is highest

father, or for his mother; body, nor defile himself for his neither shall he go in to any dead

his God is upon him: I am the To lio gnitnions of the anointing oil sanctuary of his God; for the sanctuary, nor profane the neither shall he go out of the

virginity. And he shall take a wife in her

own people shall he take to wife. shall he not take; but a virgin of his 14 profaned woman, or a harlot, these A widow, or one divorced, or a

אחד מן הפסולים לכהונה (קידושין עז.): ספסולים שבכסונס, כגון בת אלמנס מכסן גדול, או בת גרושה וחלולה מכסן הדיוע, וכן שנתחללה מן הכסונה על ידי ביאת

- (8) וקדשתו. על כרמו, שלס למ רלס לגרש, סלקסו וימרסו עד שיגרש (יצמומ פמ:): קדוש יהיה לך. נסוג צו קדושס
- (9) כי חחל לזנוח. כשממלל על ידי זנים, שסימס בס זיקם בעל, וזנמס או מן סאירופין או מן סגשואין, ורבומינו נמלקו לפתוח ראשון בכל דבר, ולברך ראשון בסעודה (גימין גמ: ח"כ):
- עליו אַכור שוו ילד, אַכור שוו גדל (שס נב.): בדבר (פנסדרין נא.), וסכל מודיס צלא דבר סכמוב בפנויס: אח אביה היא מחללה. מללס ובומס את כנודו, צאומריס
- (11) ועל כל נפשח מח. באהל הממ: נפשח מח. להביא רביעית דה מן המת שמעמא באהל (נויר לא.): לאביד (10) לא יפרע. לא יגדל פרע על אבל (מ"כ פרשמא ב, ג), ואיזסו גידול פרע יומר משלשיס יוס (קנסדרין כב:):
- (בו) ומן המקדש לא יצא. אינו סולך אחר סממס (מ"כ שם ס. סנסדרין יח). ועוד מכאן למדו רצומינו (שם פד.) ולאטו לא ישמא. לא בא אלא להחיר לו מת מלוה (שם מו: מ"כ שם ד):
- מקדש. שמינו ממלל בכך את סעבודה, שהמיר לו הכתוב, הא כהן הדיוע שעבד אונן מלל: שכסן גדול מקריב אונן, וכן משמעו, אף אס ממו אביו ואמו אינו לריך ללאם מן המקדש אלא עובד עבודה: ולא יחלל אח

שני וַיְדַבֶּר יְדְּוָה אָל־מֹשֶׁה קֹאִמְר: װַמַלִּיל יִיְ עִם מֹשֶּה לְמֵימַר:

ڲ۬ۮڷؚڔڔ؞ קום לָאִ יפֿנְד לְנַפֿנִיר לְנִים מוּמֹאַ לָאִ יפֿנַד לְפֿנִבָּאִ בּבּר אֶלְאַנִילִן לֵאמָר אַנִּת מִלְּילִ מִּם אַנַּיוֹן לְמִימַר וָּּבַר

אָן שֶּׂרוּעַ: יְקְרָבְ אָיִשׁ עָּוּרְ אָוֹ פְּסְׁחַ אָוֹ חַבֶּם בְּקָרַ עַּבְּרַ עַּוֹרָ אִוֹ חַנִּיר אִוֹ בּׁג בֹבְאָנְהָ אַהָּבְבַּנְ מִנּם בַאָּ אָבוֹג בֹבְ נִּבַב בַּבנני מוּמֹא לָא

בְגָלֶ אָנְ מֶּבֶר יֶּד: פּי אָנְ אָישׁ אֲשֶׁר יִהְנֶה בְּוֹ שֶׁבֶּר אִוּ גְּבָר דִּיהִי בֵיה הְבָר רְגָלְא

אַן גָרֶבְ אַן יַלְפָּת אַן מָרָוָתַ אָוַיִּלָּל אִוַבְע אִוּ שַּׁבַּלָּכְ בַּמִּנֹוִ

لأَكِيْدِيدِ كِي نَتِمَ كِلَاكُلُدِ: אָת־אִשֶׁי יְהֹוְהַ מָוּם בֹּוֹ אֲת לֶחָם יי אַבְרוֹ הַכּהֵוֹ לֵא יִנְּהִ לְהַלְּהַרִּר רְאַבְּרוֹ כְּהָנָא לָא יִקְּרִי

طنل~~ة الا~~ كَلْتِ اللهُ كَلْتِ اللهُ عَلْمَانِينَ اللهُ عَلْمَانِينَ اللهُ عَلَيْنِينَ اللهُ عَلَيْنِينَ اللهُ

חַבוים אַן סָרִיעַ:

אַנ שַּׁבְּר יָדָא:

מָנונס פַּנוֹצִינוֹ: בְּעִיתִינִי אַן נַּוְבְּן אַן עַוֹּנִוֹן אֵן או גבון או דוקא או חליו

מומא ביה ית קורבן אֶלְהַיה בְּלְאֵישׁ אַשֶּׁרְ בָּוֹ מִוּם מִנְּרַעַ בְּלְ נִּבָּר וְיִבִּיה מִוּמָא מִזּרִעָּא

לא ולוד ללודא:

LORD who sanctify him. among his people; for I am the And he shall not profane his seed

And the Lord spoke unto Moses,

approach to offer the bread of his hath a blemish, let him not throughout their generations that Whosoever he be of thy seed Speak unto Aaron, saying:

or anything too long, or he that hath any thing maimed, approach: a blind man, or a lame, hath a blemish, he shall not For whatsoever man he be that

proken-handed, or a man that is broken-footed, or

stones crushed; scabbed, or scurvy, or hath his that hath his eye overspread, or is or ctook-dacked, or a dwarf, or

offer the bread of his God. ot dgin 5m05 ton llade 5h; heimeld the Lord made by fire; he hath a To again offer the offerings of priest, that hath a blemish, shall no man of the seed of Aaron the

- (+1) וחללה. שנולדס מפקולי כסונס:
- (EI) ולא יחלל זרעו. סא אס נשא אמת מן הפקולות, זרעו הימנה חלל מדין קדושת נהונה:
- (TI) לחם אלחיו. ממכל מלסיו, כל קעודה קרויה למס, כמו עַבַּד לָמֶס רַבּ (דנימל ה, מ):
- שקוע בין שמי סעיניס, שכומל שמי עיניו כחמת (בכורות מג:) ₪: שרוע. שחמד מחיבריו גדול מחבירו, עינו חמת גדולס (18) בי בל איש אשר בו מום לא יקרב. אינו דין שיקרנ, כמו הקריבהו גָא לְפֶּמָהֶן (מלאכי א, מ): חרם. שמועמו

ליבי פַּמַבו יִּשְבְּרוּ (מִיוּב מי יוֹ): בבכורות (בכורות מל.): מדוח אשך. לפי התרגוס מכים פַמַדִין, שפתדיו מרוממיס, שביניס שלו כתומין. פתדין כמו יצַבְּבְי וּבֶּמְבֶם (דברים כח, כו), כשממוך גרב אנל חרם קורא לילפח גרב, וכשהוא ממוך אנל ילפח קורא לחרם גרב, כך מפורש וסולכם עד יום המיחה, והוא לח מבחוץ ויבש מבפנים. ובמקום אחר קורא לגרב שחין הלח מבחוץ ויבש מבפנים, שנאמר מיני שחין סס: גרב. זו סחרם, שחין סיבש מבפניס ומבחוך: ילפח. סיא חזוית סמלרית, ולמס נקראת ילפת, שמלפפת לשון מלוון, שסום דומס למולעם הומו המוט, וכן כינוסו מכמי ישראל במומי הבכור מלוון נמש עֵינֶב (שס): גרב וילפח. במירא, שהוא עוגל המקיף את השחור שקוראים פרוניל"א, והחוע הזה פוסק את העוגל ונכנס בשחור. ותרגום מבלול פִילִיו, (שם לם.), כמו שַּנִּישֶׁ בַּדְּקְ (ישעיה מ, כב): אַר חברלל. דבר המבלבל אם העין, כגון חוע לבן הנמשך מן הלבן ופוסק (20) או גבן. שוריליול"ם בלע"ו, שגביני עיניו שערן ארוך ושורב (שם מג:): או דק. שישלו בעיניו דוק שקורין עיל"א ועינו אחם קענה, או שוקו אחם ארוכה מחצרתה (שם מ:):

ימן־הַפַּדִשִּׁים יאַבֶּל:

₩<u>₩</u>□: יְחַלֵּלְ אֶת־מִקְּדְּשֶׁי בֶּי אֲנָי יְהַנְּה מִנְמָא בֵּיה וְלָא יַחֵילְ נֶת ¿ עַמּוְבָּחַ לְאִינִּהְ בִּי־עָנִם בְּוֹ וְלְאִ יִלְמַּדְבְּחָא לְא[ִ] יִקְּרַב [ְ]אָּרֵי אַף אָל־הַפַּרְכָת לַא יָבֹא וָאָל־ בָּרַם לְפָּרוּכְהָא לָא יִיעוֹל

אין בי וֹנְבַבֶּּר יְהַוְּהַ אֶּלְ מָמֶּה בַּאִּמְר: יִמַּבִּיל יִי עִּם מָמֶּה לְמִימָר:

מַלְּדִּשְׁיִם לֵי אֲנָי יְהַוְּה: ئْلَذْكُرْ אُلَا شُو كُلُشْ، كُشُد لِنُو ء انقلار ظظلها ختانهلهم لله إنظلها בּבֶּר אֶבְאַבַוֹרֶן וֹאָבְבֹּלָוּו מִכִּוּבְ מִם אַנַרוֹ וֹמִם בֹּנִוּנִי.

מַלְפָּנוֹ אָנָי יְחַנְּׁח: עַלְיִוּ וְנִכְּרְהְיֹה הַנָּפָּשׁ הַהָּוֹא خَتْدَاهُكُمْ كَابِدَلُكِ لَمُطْعُكِهِ يَهُدُهُمْ كَيْدَ يَنْ فَعِيدُتَيِدِ هُم لِ لَكُلُ مُن لِ الْأَلِينِ مِن الْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ لِلْمُنْ الْمُنْ لِلْمُنْ الْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ الْمُنْ لِلْمُنْ الْمُنْ لِلْمُنْ الْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمِنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُلْمِلْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلْمُنْ لِلِلْمُلْمِلْلِلْمُلْلِلْمُلْلِلْمُلْلِلْمِلْلِلْمُلْلِلْمُلْلِلْمِ י אָּהָחו אָהָתְרַוֹלְעַנֵּדְ מִכֹּלְ זַנְהְבֶּים וּבָּר בִּיִלְנַדְ מִכָּלְ זַנְהְבִּיוֹ <u> א</u>ָמָר אַלהָם לְדרֹמִיכֶּם בָּל־

> ליבהוא ימו ליבהוא הכול: 炎人口に

מֹלֵבְׁהָּג אָבׁנג אָלֹא !! מֹלַבּהְעוּנו:

لْمُحْرِ خُرْ خُرْدُ فَرَيْدُ لَمْتَ خُرْ خُرْدُ نَشِلُمُ \$ אָל־אַהָרוֹ וּמִלֵּיל מֹשֶׁה עִם צַּהַרוֹ וְעָם

אָלָא גַ׃ בְּלְנִבְׁמִּרְ בְּאִנּנִן מִלְבְּמֵן לֹנְמִי וּהְבֹאָכ וֹלָא וֹשַׁכוּו וֹט הָמֹאָ ひんごしるいと

מו שבתו אלא גל: אַימָר לְחוֹן לְזָבוּכוֹן כַּלְ

> both of the most holy, and of the He may eat the bread of his God,

am the Lord who sanctify them. profane not My holy places; for I because he hath a blemish; that he veil, nor come nigh unto the altar, Only he shall not go in unto the

of Israel. his sons, and unto all the children So Moses spoke unto Aaron, and to

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

name: I am the Lord. and that they profane not My holy israel, which they hallow unto Me, the holy things of the children of that they separate themselves from Speak unto Aaron and to his sons,

Defore Me: I am the LORD. that soul shall be cut off from mid noqu ssənnsələnu sid gaivsd, of Israel hallow unto the LORD, the holy things, which the children 3 generations, that approacheth unto all your seed throughout your Say unto them: Whosoever he be of

- כשר: לחם אלהיו. כל מחכל קרוי לחס: (וב) כל איש אשר בו מום. לרצות שלר מומין (מ"כ פרק ג, ל): מום בו. צעוד מומו צו פקול, כל אס עצר מומו
- המלואים, אבל בחום ועוק על קדעים קלים לא יאכל, עלא מלינו זר חולק בהן, לכך נאמרו קדעים קלים (מ"כ פרק ג, ח), כך למס נאמרו קדשים קליס, אם לא נאמר סיימי אומר בקדשי סקדשים יאכל בעל מוס, שמלינו שסומרו לור, שאכל משה בשר (שב) מקדשי הקדשים. אלו קדשי הקדשים: ומן הקדשים יאכל. אלו קדשים קלים, ואם נאמרו קדשי הקדשים,
- (שסי.): ולא יחלל אח מקדשי. שאס ענד, ענודמו ממוללת לספקל: (23) אך אל הפרכה. להיות שבע הולות שעל הפרכת: ואל הניובה. המילון. ושניהם סולרכו להכתב, ותפורש במ"כ מפורש בזבחים (קא:):
- (+2) וידבר משה. המניה הואם: אל אהרן וגר ואל כל בני ישראל. להוסיר בים דין על הכהנים (שם יב.).
- בימי טומאאן. דבר אחר וינורו מקדשי בני ישראל, אשר הם מקדישים לי ולא יחללו את שם קדשי, שרש המקרא ודרשהו: (2) וינזרו. פין נוירס פלפ פרישס, וכן סופ פומר וַיִּנְוֹר מֵפַׁמַבַי (ימוקפל יד, ו), נְוֹרוּ פְּמוֹר (ישעיס ה, ד), יפרשו מן סקדשיס
- שהרי נאמר כרח על האכילה צלו את אהרן שתי כרימות זו אלל זו, ואם על הנגיעה חייב לא הולרך לחייבו על האכילה, וכן נדרש קדש לא פגע, (ויקרא יב, ד) אוהרה לאוכל, ולמדוס רבוחינו (ובחים לג:) מגוירה שוה. ואי אפשר לומר שחייב על הנגיעה, (E) כל איש אשר יקרב. אין קריבה זו אלה הכילה, וכן מלינו שנהמרה הוהרה הכילה קדשים במומחה בלשון נגיעה, בכל אשר הם מקדישים לי. לרצות קדשי כהנים עלמן:

- מְמֵנוּ מִבְבַעַ־זְבַנִּ מְמֵאַ נְפָּמִת אַּוּ אָנִתְּ אַּמָּבְרַ עַּבֵּאַ מֹב אָמֶוֹב יִסְבְוֹב וְנִבְּנְתְּ בְּבְּלִיךְ בִיכִּיִלְ מִּב בְּיִבְבָּנִ יּדְיִקְנִיבִּ אַ בְּלֵינִהְ אֵיִּ זְּבְ בַּפֵּלְהָהִים לְאִ יִאְכְּלְ סִנִיר אִוּ דָאִיב בְּקוּדְשִׁנְא לְא
- ¡מְמָאַבְוָ לְכְבְ מִּמְאָטִׁוּ: אַמָּבׁר יִטְּמָאַ־לְוּ אַוּ בֹאַבַבוּ אַמָּבַר בִּיִּסְ אַנְ בַאַּנְמָאַ אָרַאָּיִתְּ אָׁמֶּרֹ יִנְּתּ בְּבְלֵקְ מְּבֶּוֹלֵ אִי נְּבָר בְּנִלְּנָד בְּבָלְ רַנִיִּמָּא
- בָּ אָם_בַבַוֹאַ בַּמָּבו בַּמָּנִם: הְעָּרֵב וְלְאִ יאָכַל מִן־הַפֵּּדְשִׁים עַּד רַמְשָׁאַ וְלָאִ יִיכוּל מִן
- מִן־תַמֵּדְשִׁים בָּי לַחְמִוֹ הְוּא: ל ילא הַשְּׁמִת וֹמִבִיר וֹאַהַר יִאָּכֹלְ
- לְּמְּלְאָרַ בְּרָהְ אָּנִי יְהַנְּרִי: יטֶבְפָּה לְאָ
- אָלָּגְיִ נְּעַנְעַ מִּלַבְּשָּׁם: עַּלְיוֹ הַשָּׁא וּמֶתוּ בוֹ בֵּי יַתַּלְלְתוּ

- בְּתְפַּוּלְ מִנְיהַ שְּׁכְבָּתְ זַבְעָא: בְּבֶר טְמֵי נַפְּשָׁא אִי וָבָר אַישׁ אָישׁ מְגָּרַע אַהַרֹן וְהָוּא וְּבָר וְּבָר מִזּרִעָּא רַאַהַרוֹוְהוּא
- ביקמאב ליה לכל סאוקמיה:
- בְּנִגְיָא: طيلهزه څڅتيا هخن، خهتيد ° 'נְפָּׁהְ אֵּהָּׁר ִ שִׁנַּתְ בְּנִ וְ וֹמְלֵאֵר מַר - אֵנָהְ דִּיִקְרֵב בּיָה וִיהִי טְּסָאַר
- לַחָמֶיה הוּא: בו ייכול מו קודשוא צבי וכמוגל שְּמִשְׁא ווֹשָׁבּי וּבְתַּע
- לְאַסְׁעַאַּבְאַ בַּעַ אָּנָא גָּיִ: יאַכֿע וֹבִילָא וּטַבוּבֿא לָא היכוָע
- ېرخېتېدېد: ביה אַרי יהַלְינִיה אַנָא יִי לשלקון מקוני טולא וימוטון וְמְּמִׁנֵנִי אָּטַ מִּמְּמִנְנִייָּי וְלְאָבוֹמְאַנִּ וְנִשְּׁבוּוֹ זָטְ מִשְּׁנִטְ מִנְמָנִנִ וֹלְאִ

- flow of seed goeth out; the dead; or from whomsoever the toucheth any one that is unclean by until he be clean. And whoso 4 shall not eat of the holy things, Aaron is a leper, or hath an issue, he What man soever of the seed of
- whatsoever uncleanness he hath; whom he may take uncleanness, be made unclean, or a man of swarming thing, whereby he may or whosoever toucheth any
- unless he bathe his flesh in water. shall not eat of the holy things, 6 shall be unclean until the even, and the soul that toucheth any such
- of the holy things, because it is his 7 be clean; and afterward he may eat And when the sun is down, he shall
- himself therewith: I am the LORD. of beasts, he shall not eat to defile That which dieth of itself, or is torn
- the Lord who sanctify them. die therein, if they profane it: I am 9 charge, lest they bear sin for it, and They shall therefore keep My
- (ובסיס מג:): וגברוחה וגור. יכול מלד וה ללד וה, יכרם ממקימו ויסיישב במקוס אחר, סלמיד לומר אני היל, בכל מקוס אני: הכמוב מדבר, על כרחך ממשמעו אמה למד, במי שעומאמו פורחת ממנו הכמוב מדבר, וזהו האדה שיש לו עהרה בעבילה וכוי: ושמאחו עליו. ומומאה האדה עליו. יכול בבשר הכחוב מדבר ומומאהו של בשר עליו, ובמהור שאכל את הממא . אם כן קרבו מסיריו, ואם מאמר שלש כרימות בעומאת כסנים למה, כבר נדרשו במס' שבועות (1.) אחת לכלל, ואחת לפרע במ"כ (פרשמא ד, 1), וכי יש נוגע מייב, אם כן מה מלמוד לומר יקרב, משיכשר להקרב, שאין מייבין עליו משום מומאה, אלא
- (+) בכל שמא נפש. למי שנמתה למה:
- אשר ישמא לו. כשיעורו לממל, וזסו כוימ: לכל שומאחו. לרבות נוגע בוב, וובס, נדס, ויולדת: (a) בכל שרץ אשר יטמא לו. נשיעור הראוי לממא (מ"כ פרק ד, ד), נכעדשה (מגיגה יא. מ"כ):
- (9) נפש אשר הגע בו. בלחד מן סממלים סללו:
- (ד) ואחר יאכל מן הקדשים. נדרש ביצמות (עד:) בתרומס, שמותר למכלס בסערב סשמש: מן הקדשים ולת כל
- ומשל, אלה עומהה הכילה בביה הבליעה, העור להכול בקדשים, ולריך לומר וערפה, מי שיש במינו ערפה, יצה נבלה עוף עמה (8) גבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה. לענין סמומאס סוסיר כאן, שאס אכל נצלם עוף מסור שאין לס מומאח מגע
- (9) ושמרו אח משמרחי. מלאכול מרומס במומאם סגוף: ומחו בו. למדנו שסיא מימס בידי שמיס (מנסדרין פג.): שלין במינו מרפה:

כְּבֵוֹ וֹמְבֹיר לְאַ־וֹאָכַלְ לִבְמִּ: י וֹבֹּלְ_זָּרְ לָאִרַּלְ לַּנִּהְ שַּוָהָֹּדִ

יאַכְלוּ בְלַוֹּלְוּ: הוא נאכל בו ויליד ביהו הם פספיה הוא ניכול ביה וילידי أحتا جد نظرت بْعُسْ طبرا حَمْطِ أَجْمَا يُحَدِّ نظيرُ بطس جبرا

に※<u>に</u>べ: בְּיִגא בּּטְרוּמָת הַפֶּּרְשָׁים לָאָ חִילוֹנִי וּבְּעַ כַּנְיוֹ כֹּוּ טַבְּנִינִ לְאָּנְהָ זְּבַ וּבִע כַּנִין אָבוּ טַבוּ לַיָּבַר

בָּו: אָבֶיהָ תּאַבֻּלְ וְבְּלִ-זֶּרְ לִאַ־יִאַבַל מִילִּוְמָא דַּאַבוּקא מִיכוֹל וָבְלֹּ היליני לָא יִיכוֹל בָּיה: אָלְבַבּׁנִע אָבְנִעַ כֹּנְמִנְבְינִע מִכְּנִעִם בְבָּנִע אָבִנִּעֹא בַּנַבַּנִנִּעִיהַ פּ וּלְרוּשָּׁׁר וְזֶּבֹתְ אָּגוֹ לְבִוּ וְשָּׁבֶּׁר וּמִּטְרָבְא ּוּבַר לֵית לַבּוּ וּחָתוּב וּבַּטַ כַּבַוֹּן כָּּוּ טַבַוֹיֹנְיַנַ אַלְמָלֹנַ וּבַטַ כַּבַיוּן אָבוּ טַבוּ אַבְמַלָּאַ

%u_⊡ٍqç\a: أنظه تظهدي هَجْد أَثْنًا حُجِتًا أَنْصَلَهُ بِالشَّهِيهِ هَجِينَا أَنْصَلًا יו וְאֵישׁ בִּיִּייֹאַכָּלְ , קְבָשׁ בִּשְׁלֵּגְהַ וּנְבַר אָרֵי יִיכוֹל קוּדְשָׁא בְּשָׁלֹוּ

نَشِلَةُمْ هُنَا كُيْشِكُ نَدُنَاكُ مِنْ خُرِيلُكَ فَشِلُهُمْ ثَنَا لِمُطْلِمِنا كَلُمَا نُنْ י וֹלַאְ וֹעַלְּכְנִ אָּעַ־לַּבְׁהָּנֹי בַּדֹנָ וֹלָאִ וֹעַלְנִוֹ זִעַ לַנְּבָׁהָּנֹאִ צַּבְּדָנָ

באַכֹּלִם אָנַ בַּלְבְּהָנִנִם בָּנְ אָנָג נְעִנְבָּגוֹ בַּהָנִבְּאָנוֹ בַּסְנָאָבָא אותם ענון אַמִּמְע ווּשַבּּלוּן

> ביכול קודשא: שַוְטַּבָא בַּבְּעַנְא נָאָנִינָא לָא וֹכֹא נוּגוְנִוּ לָא הִכוּלְ לוּדִׁמִּא

> בימיה אַנוּן יִיכְלוּן בְּלַחָמֵיה:

לידְשִׁיָא לְא שׁיכוּל: ביא בָאַפָּרְשִּוּע

לְבְּבְּבְיִגְא יָת קּוּדְשָׁא:

eat of the holy thing. priest, or a hired servant, shall nor o of the holy thing; a tenant of a There shall no acommon man eat

house, they may eat of his bread. of it; and such as are born in his п purchase of his money, he may eat But if a priest buy any soul, the

apart from the holy things. shall not eat of that which is set 12 married unto a common man, she And if a priest's daughter be

there shall no common man may eat of her father's bread; but father's house, as in her youth, she child, and is returned unto her widow, or divorced, and have no But if a priest's daughter be a

give unto the priest the holy thing. fifth part thereof unto it, and shall 14 through error, then he shall put the And if a man eat of the holy thing

which they set apart unto the 15 things of the children of Israel, And they shall not profane the holy

the Lord who sanctify them. they eat their holy things; for I am 16 iniquity that bringeth guilt, when and so cause them to bear the

שנים שיולה בשש, בה סכמוב ולמדך כהן, שהין גופו קנוי להדוניו להכול במרוממו (יבמוח ע.): ושכיכר, לפיכך מושב זה נקוד פממ, לפי שהוא דבוק, ואיזהו מושב, זה נכלע שהוא קנוי לו עד היובל, ואיזהו שכיכ, זה קנוי קנין (10) לא יאכל קדש. במרומס סלמוב מדבר, שכל סענין דבר בס (שס פג:): חושב כהן ושכיר. מושבו של כסן

مُكَانِينَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل

- שמקרא שום, שאף שיא קנין כספו (כמוצות נו:), ועוד למד ממקרא אחר כל עסור צצימך וגו' צספרי (קרח יו): (II) וכהן כי יקנה נפש. ענד כנעני שקנוי לגופו: ויליד ביחו. חלו בני סשפחום, וחשם כסן חוכלם בחרומס מן
- (בו) לאיש זר. ללוי וישראל:
- לנינות (שם קת:): ומן שסורע קייס (יבמוח פו.): - וכל זר לא יאכל בו. לא בא אלא לסוליא אם סמונן שמוחר בחרומה, זרוח אמרחי לך, ולא (13) אלטנה וגרושה. מן סליש סור: וזרע אין לה. ממנו: ושבה. סל לס יש לס ורע ממנו, לפורס במרומס כל
- מולין, וסן נעשין מרומס (פסמיס לב.): (14) כי יאכל קדש. מרומס: ונחן לכהן אח הקדש. דבר סרלוי לסיום קדש, שלינו פורע לו מעום, ללל פירום של
- (15) ולא יחללו וגרי. להחכילם לורים:

عَرْضٌ ۚ וַיְּדְבֶּר יְהְנְהְ אֵלְ־מֹשֶׁה לֵאִמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

4441: كالكريز خرخم دلاتديث المحب ولأجنيها لايكانها كله أز للقل خُنْمُلْجُم جُمُل نَظْلُنك بِمِا وَبِينَهُ خُنُمُتُهُم يَنْظُلُنك هْنِي هُنِي طَوِّنَا نَشِلُهُمْ نِمَالَ كُلِيا يُحَدِ يُحَدِ مَقِنَا نَشِلُهُمْ خْدِ خُتْرُ نَشِلَهُمْ لَهُمَلَكُ لِأَكْمَالُكُ لِمُعْلِكُ الْمُمَا خُدِ خُتْرُ نَشِلُهُمْ لَكَامَا يَجُد هُمْ هَتَابِاً لَهُمْ خُزُدِ لَهُمْ مَرْدَمْ مَا هَتَابًا لَمْنَ خُرَبِنَا.

burnt-offering; brought unto the Lord for a free-will-offerings, which are vows, or any of their offering, whether it be any of their strangers in Israel, that bringeth his be of the house of Israel, or of the and say unto them: Whosoever he and unto all the children of Israel, Speak unto Aaron, and to his sons,

בַּבְשְׁבֶּים יִבְּעִיִּים: י לְבַׁגִּנֹכִים שַׁמָּנִם זַּכְּב בַּבַּבֶּב לְבַגֹּוֹא לַכִּוּן הָּלַנִם גַּבַּב

בְּתְוֹבִיֹא בְּאִמְבִיֹא יִבְעִּיּבִּיא:

°° בָּלְ אֵׁמֶּרַבוּוְ מִוּם לַאָ עַלֵּוֹרֵוּ בִּלְ דְּבֵּיִה מוּמָא לָא טַלְּדְרוּוּ

אָב, לָא לְבַהֹּלָא וֹבִי, לַכְּוָל:

בי־לא לְרַצִּין יִהְיָה לְכֶם:

בְּעָלְאַ מְּלְיִם יְהֵי לְרַעָּלָאַ כְּלִ לבוא או לובלטא לטוב. או dulaix äio ii jeiax וֹלַבוּנה וֹלַסַּנוּ

be no blemish therein. be perfect to be accepted; there shall of the herd or of the flock, it shall uttered, or for a freewill-offering, in fulfilment of a vow clearly of peace-offerings unto the Lord

And whosoever bringeth a sacrifice

that shall ye not bring; for it shall

But whatsoever hath a blemish,

the beeves, of the sheep, or of the 19 offer a male without blemish, of

that ye may be accepted, ye shall

not be acceptable for you.

goats.

לְבַׁבְּנְן כַּלְ_מִנִם לָאָ וְעִוֹעַ_בֹּנְי בּבּבלער צַּנְ בַצָּאַן טַמָּים יָהָיָה " Z'nţn çeçx ţr xi çţţtr וֹאָיִה בּׁיַנַלְבַוֹר זֶבַּעַהַבְּלָמִים

לאַ הקקנו מהם על־הפובח

حَيْلِيْ:

לא תַקְרִיבוּ אֵלֶה לִיהֹוְה וְאִשֶּׁה לִא הְקָּרְבְּיוֹ אַלֵיוֹ קֵּדִם יָיָ ב אִיִּינַבֶּלְטְ אִיּ נְרֶבְ אִיִּ יַלְפָּט אִיִּ יִבְּלָן אִיְ נַּוְבָּן אִיְ חַזְּזִוֹן מוור או הבור או פסיק מום לָא יָהֵי בֵיה:

וֹטוּבׁלֹא לֹא שׁשׁנוּו מֹנָּבוּו מֹלַ

LORD. of them upon the altar unto the LORD, nor make an offering by fire ye shall not offer these unto the having a wen, or scabbed, or scurvy, Blind, or broken, or maimed, or

שמדברים באדם עלמו, וכן בְּיוֹם מְלֹאֹם יְמֵי נְוְרוֹ יְבִיאׁ אֹמוֹ (במדבר ו, יג), סוא יביא אֹם עלמו, וכן וַיִּקְבֹּר אֹמוֹ בַּגַּיאׁ (דברים לֹד, שמרגס בְּמֵיכְּלְסִין בְּמוֹמַבְּסֹ, שלה לצורך תרגמו כן: - והשיאו אוחם. זס המד מג' המים שסיס רבי ישמעהל דורש במורס (10) והשיאו אוחם. את עלמס ימענו עון באכלס את קדשיהם, שהובדלו לשם מרומה וקדשו, ונאשרו עליהם. ואונקלוש

(18) נדריהם, סריעלי: נדבותם, סריוו (מגילס מ.):

ו), סוא קבר את עלמו, כך נדרש במפרי (נשא לב):

- (91) לרצונכם. סניאו דבר סראוי לרצות אתכם לפני, שיהא לכם לרצון, אפיישתנ"ע בלע"ו. ואיזהו הראוי לרצון:
- זכר בבקר בכשבים ובעזים. אלל לעולם סעוף אין לריך ממוח ווכרוח, ואינו נפסל למוס, אלא בחסרון אלר:

מָבַבְּטַא בַּבַב יִינִי:

- (וב) לפלא נדר. להפרים נדינורו:
- מווימ, וכן ילפח ולשון ילפח כמו וַיִּלְפֹּח שְׁמְשׁוֹן (שופטים טו, כט), שאחוה בו עד יום מיחה, שאין לה רפואה (בכורוח מא.): של עין שנסדק או שנפגס (בכורות לח.), וכן שפתו שנסדקה או נפגמה (שם למ.): יבלח. ורוא"ה בלע"ו: גרב. מין (בב) עורת. שם דבר של מוס, עוְרוֹן בלשון נקבה, שלה יהה בו מוס של עורה: או שבור. לה יהיה: חרוץ. רים

שַּׁהְשָׁר אָטָוִ וּלְנָדֶר לְאָ יִבְצֶּר: יי וְאָוִר נְשֶׁה שְּׁרָוּעִּ וְקְלָּוּט נְדְבָּה ^{וְחַוּר}

לא יהרגי: לבלטא טַהַּבּיר יָמִיה וּלְּנִדְרָא

יַבּוֹת בּיִבּוֹי עַקְרָיִר לְיִרְנְיִר וְּבְאַבְּבֶּכֶם לְאִ וְרָנִיִר לְאִ יִהְקָּרִבוּן פוֹבִם ;; ⁺² וּמְעָּוּרְ וְבְתְּוּתְ וְנְתָּוּתְ וְבְתְּיִה לְאִ וִדְמְרִים וְדִשְׁלִיף

﴿ رُوٰتِ: (٥) מַּשְׁשְׁשִׁים בַּעִים מַנִּם בְּשְׁ גִיבְאִ יִבְאֵנִ שְׁבֵּנִ עַבְּנִן בַּעַנְן מִנִּמָאִ مَ كِلْمُاتِ هُجُرُبَيْرُتِ فَوْجًا يُؤْتِ فِي بِنَا طَالِهَا هُجُلِيَدِيا فَوْجًا هُجُرًا وَالْمُوا וְמִהְ בּּוֹ בַּבְּר לַאֲ עַבַּבוֹרֵנוּ אָטַ וּמִהְ בּּר הַמְמִהוֹ לָא עַבַּוֹרֵנוּ

٥٠ נִיְדַבֶּר יְהַזְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: יּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

קין שְׁבְעָּת יָמִים תַּחַת אַמֶּוֹ אַמְּי שְׁוֹר אִוֹ־בֶשֶׁב אִוֹ־עֵוֹ בֶּי יָנְלֵּד

לְקְרְבָּן אִשֶּׁה לַיהוָה: ימיוֹם הַשְּּמִינִי נְהָלְאָה יֵרְצֶּה

יקשְׁהַשְׁיִּה בְּיִוֹם אֶחֶר:

וּבֹאֹבֹהֹכוִן לָא עֹהֹבֹּעוּן:

בְּהוֹן לָא לְרַעֵּנִא יְהוֹן לְכִּוֹן:

עובלא פֿבֿם !t: ĊĊĊĊX ילִנַלאָנו ועוֹנִהָּי בָּתַר אָמֶיה וּמִיּוֹמָא הָמִינָאָר וטובות ווטו הַבֹּהֹא ווְטִוּן הזר או אַמַר או עַז אַרַי

לא הקסון בְיוֹמָא חַד: ⁸² וְשִׁוֹר אִוֹ־שְָׁׂה אָתַוֹּ וְאֶתִּרְבְּנִוּ לְאִ וְתִּוְרָתָא אִוּ שִׁיִּהָא לַה וְלְבְּרָה

> shall not be accepted. freewill-offering; but for a vow it short, that mayest thou offer for a oot to gnol oot gaint any thing too long or too Either a bullock or a lamb that

shall ye do thus in your land. not offer unto the LORD; neither 24 or crushed, or torn, or cut, ye shall That which hath its stones bruised,

be accepted for you. a blemish in them; they shall nor their corruption is in them, there is your God of any of these, because foreigner shall ye offer the bread of Neither from the hand of a

And the Lord spoke unto Moses,

an offering made by fire unto the thenceforth it may be accepted for from the eighth day and De seven days under the dam; but goat, is brought forth, then it shall

When a bullock, or a sheep, or a

in one day. shall not kill it and its young both And whether it be cow or ewe, ye

Гокр.

<u></u> בלמנטן: לא חקריבו. שלש פעמיס, לסוסיר על סקדשמן, ועל שמיממן, ועל זריקם דמן (ממורס ו:): ואשה לא חחנו. אוסרם

למובה: לא ירצה. איום סקדש בא לרלים, סרי אומר ום סקדש סמובה (מ"כ פרק ז, ו): (ES) שרוע. אברגדול מפניכו (בכוכום מ.): וקלוש. פרקומיו קלועות: נדבה חעשה אחו. לבדק הנים: ולנדר.

שסרי מרום מובם סגוף סול, וכל מובם סגוף נוסגם בין בלרך בין במולס ללרך (קידושין לו:): שום בהמה וחיה ואפילו עמאה, לכך נאמר בארלכה, לרבוח כל אשר בארלכה, שאי אפשר לומר לא נלמוז על השרום אלא בארן, שַבַּיִמ שַבְּרוֹל רְמִימִיס (עמום ו, ימ), בְּקִיעוֹת דַּקוֹת, וכן קנה המרומם (שבת פ:): ובארצכם לא חעשו. דבר זה למרם כרומין בכלי ועודן בכים: ומעוך. מכגומו וְדְמֶבִים, זס לשונו באַכמים, לשון כמישה: וכחוח. מכגומו וְדְרָמִים, כמו (בכורומלמ:): נחוק. מלושין ביד עד שנפסקו מומיס שמלוייס בסן, אבל נמוניס סס במוך סכים, וסכים לא נמלש: וכרות. (42) ומעוך וכחוח ונחוק וכרוח. בביליס מו בגיד: מעוך. ביליו מעורק ביד: כחוח. כמושים יומר ממעוך

יג:): משחתם. קפולְסוֹן: לא ירצו לכם. לכפר עליכס: אבל ממימה מקבלו מהם, לכך נאמר למעלה (פטוק יח) איש איש, לרבות את הנכרים שנודרים נדרים ונדבות כישראל (חולין מומים לקרבן בני נח אלה אם כן מחוסרי הבר, ואח נוסגם בבמס שבשדוח, (חמורם ז.) הבל על המובח שבמשכן לה חקריבום, (25) ומיד בן גבר. נכרי שהציה קרצן ביד כהן להקריצו לשמים. לא חקריבו. לו בעל מוס, ואף על פי שלה נהסרו בעלי

(עם למ:):

פרק מ, מ מולין עמ:): אחו ואח בנו. אף בנו ומומו במשמע (מולין פב.): (28) אחו ואח בנו. נוסג בנקבס, שלפור לשמוע סלס וסבן לו סבמ, ולינו נוסג בוכריס, ומומר לשמוע סלב וסבן (מ"כ

לבגולם שולבוני עַּבּ וְבֶּיִר תִּוְבְּחִוּ זֶבַּחַר תּוֹדֶה לַיהֹוְגַה נַצְּבֵי תִּבְּסִוּן נִבְּסַת תּוֹדְתָא

שבם גל לַבֹּהֹנֹא לַכִּוּן שֹבַּסוּן:

accepted. shall sacrifice it that ye may be 29 thanksgiving unto the Lord, ye And when ye sacrifice a sacrifice of

On the same day it shall be eaten;

ַבְּבֶּר אָנִי יְרְנָבָר אָנִי יְרְנֶּרִי: יּ בַּיִּוֹם הַהוּא יֵאְבֶל לְאַ-תוֹתְירוּ בְּיוֹמָא הַהוּא יִתְאַכִּיל לָא

עשאַרון מניה עד צפָרָא אַנָא

am the Lorp. commandments, and do them: I And ye shall keep My

morning: I am the Lord.

ye shall leave none of it until the

אָלָג יִרוְרָה: יי וּשְׁמִרְיִם מִּצְּוֹעָרִי וַעֲשְׁיִם אָתָם וְתִּשְׁרִיּן פְּמִּיִרִי וְתַעְּבְּרִין יָהְרוֹן אַנְא יָיָ: אָנְא יָיָ:

וֹנְלֵבְאָטְי, בּטִיְוֹבְ בִּוֹנְ וֹאָבְאָבְ אָנִי, וֹאָטַלֵבָה בֹּיוִ בִּנִּוּ וֹאָבָאָבְ אָנֹאִ

the Lord who hallow you, among the children of Israel: I am 32 name; but I will be hallowed And ye shall not profane My holy

עמוּגָיא אָהְכָם מַאָּרֶץ מִצְּרִים דְּאַפִּיק יְהוָה מִקּדִשְּבֶם:

לְהְיִוֹת לְבֶם לֵאלֹהֻׁים אֲנֵי דְּמִּצְרֵיִם לְּמִהְנֵי לְכוֹן לֶאֵלְה יהוה: (פ) ئكردا

Гокр. Egypt, to be your God: I am the that brought you out of the land of

ردישי וַיְדְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ שָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

יְהְיֶה: (פּ)

:garyas: IIIXX And the LORD spoke unto Moses,

בם מוצָּבוּ: הִקְּרְאָנִ אַנְּוֶם מִקְּרְאֵנִי קַּגִּישׁ אֲכֶּוֹר יִתְּהֹוֹ מִשְּׁרְעֵי קַּדִּישׁ אָבֵּיוֹ אִנּּוֹּ הם מוֹעני: ב אַלְהָם מוּשְׁבֵּי יְחֹלֶה אֲשֶׁר לְחוּן מוּשְׁבִיּא בּייָ דּהְשְּׁרְעוּן يَجِد جُرِ خُدُرُ نَشِلَجُرٍ لَجُمَلَكَ مَرْدِم مَه خُدْرَ نَشِلَجُمْ لَقَامَد

even these are My appointed seasons. proclaim to be holy convocations, seasons of the Lord, which ye shall and say unto them: The appointed Speak unto the children of Israel,

- (92) לרצוכם הזבחו. ממלמ זביממכס סוסרו שמסא לרלון לכס, ומסו סרלון:
- די. דע מי גור על סדבר ואל יקל בעיניך: לסוסיר אלה שמסה שמיעה על מנח כן, שהם לקבוע לה ומן הכילה, כבר כמיב וּבְשַׁר זָבַּח מּוֹרַח שְׁלְמֶיִי וגוי (ויקרה ז, מו): אנד פי שפרע בנאכלים לשני ימים, חור ופרע בנאכלין ליום אחד, שחסא וביחתן על מנת לאכלן בומנן: ביום ההוא יאבל. לא בא בו מחשבת פסול לא יהא לכם לרצון. דבר אחר לרצונכס, לדעחכס, מכאן למחעסק שפסול צשחיעת קדשים (חולין יג.), ואף על (30) ביים ההוא יאכל. לא בא לסוסיר הלה שמהה שמיעה על מנת כן, אל משמועוהו על מנת להכלו למתר, שהם מהשבו
- (IE) ושמרחם. זו סמשנה (מ"כ פרק מ, ג): ועשיחם. זה המעשה:
- (בניאל ג, יה), מליל ולא מליל ידיע להוי לך וגוי: הכם, אין עושין לו נם, שכן מלינו בחנניה מישאל ועוריה שלא מסרו עלמן על מנח הנם שנאמר וָהֶן לָה יָדִיעַ לֶהֶהַ לֶךְ מַלְבָּאׁ וֹגוּי שמי, יכול ביקיד, חלמוד לומר בחוך בני ישראל, וכשהוא מוסר עלמו ימסור עלמו על מנס למוס, שכל המוסר עלמו על מנס (שבי ולא חחללו. לענור על דְּבֶּבי מְוִידִין. ממשמע שנחמר ולח מחללו, מס מלמוד לומר ונקדשמי, מסור עלמך וקדש
- (33) המוציא אחכם. על מות כן: אני ה׳. ולתן לשלס שכר:
- שנעקרו ממקומס לעלום לרגל ועדיין לא סגיעו לירושליס: (2) דבר אל בני ישראל וגר מועדי ה. עשם מועדות שיסיו ישראל מלומדין בסס, שמעבריס את סשוס על גליות

מושְבְתֵיכֶם: (פּ) עַמְּמִהְ מְּבֶּׁע נִינִאָּ לְיִנְינְנִי בְּכִּלְ הַּנְּיִנְבְּנִינִין: מַלְרָאַ לְּרָשׁ בָּלְ-מָלְאָבֶּר לָאָ נּ וּבַיַּוֹם הַשְּׁבִיעִּי שַּבָּח שַבְּחוֹן יִבִּיוֹטָא שְּבִיעָאַה שַּבָּא שַּבְּחָא

אַמָּב שַׁלַבְאָנ אָטָם בַּמנָהַבָּם: אַכֶּר מוּעֲבֵי יְהוְּה מִקְרָאֵי קְבָשׁ

<u> ۲۰۲۲</u>۲۲: לְעַבְּשׁׁ בֵּּנוֹ עַמְּבְבָּנִים פֿסָט מַמְּבָא לְנָבְטָא בּנוֹ מִמְמָנִא حَلَاثِهِ بَانِهِهِا جُهَلَحُمْنِ مُهْلِ

תֹּגִוְעוֹ עַאָכֹּלְנִיּ הַג הַפַּצִּיִּה לִיהְוָה שִּבְעָּה יָמִים הָדֵיוֹ הַנְּצִּ דְּפַּפִּירִיָּצִּ אֵדָם יִיָּ انجييظڜم עַשֶּׁר יוֹם לַתַּבֶשׁ תַנָּה انجييמישָהַ עַשָּׁרָא יוֹמָא לְיַרְחָא

לא תַעַּשְׁיִּי: ּיְהְיֵה לְבָה בְּלְ־מְלֶאְבֶת עֲבֹדֶה יְהִי לְכוֹן כְּלְ עֲבִידִּת פּוּלְתוֹן ֶ בַּיּוֹם הֵרְאִשְׁוֹן מִקְרָא־קֹּהֶשׁ בְּיוֹמָאִ קַרְמָאָּה מָעְרַע קַּרִישׁ - ביים ביים י

ಗ್ರಭರ್ಭ: (ಡ) לְבָשׁ כְּלִ־מְלֶאכָת עֲבֹדָה לָאַ , וֹמִוֹם בּוֹוָם וַהַּמִּבׁוֹמִן מִלֵּבָא. ئنځرځقو אَهْد حَيْنَد هَحْمَد

עַהְּבָּרוּן הַבְּּטִאָ נוֹאַ בָּרִם וֹנֹ מֹתְרַת בַּרִישָׁ בָּלְא שָׁמָּט וֹמִים מַמְּשָּׁר מִלְאַכְּר שִׁמָּא יוֹמִין מִתְּצֶבוּיד עֲבִידְתָא

جَنَٰذِربرا: אבון מוְמֹבוֹא בּוֹן מֹמֹבֹמּי

מְבַּׁמֹא יוֹמִין פַּמִּירָא מַיַּכְלוּן:

לא עַעְבָּרוּן:

פּוּלְעַוֹן לַא עַמְבָּעוּן:

מהבת פגים פל הבידת

וטלבנו טובלא לבם ...

days; in the seventh day is a holy 8 made by fire unto the Lord seven And ye shall bring an offering

convocation; ye shall do no manner

In the first day ye shall have a holy

seven days ye shall eat unleavened

unleavened bread unto the LORD;

And on the fifteenth day of the

dusk, is the Lord'S passover.

fourteenth day of the month at

which ye shall proclaim in their 4 the Lord, even holy convocations,

These are the appointed seasons of

sabbath unto the LORD in all your

shall do no manner of work; it is a solemn rest, a holy convocation; ye

Six days shall work be done; but on

the seventh day is a sabbath of

In the first month, on the

appointed season.

dwellings.

To 1253 of 1 si danom omes 6

of servile work.

of servile work. convocation; ye shall do no manner

[٣] ١ إِبِهِد بِمَانِه هِرَ مَنْهِم جَهُرُد: ﴿ وَمَرْدُ بِهِ فِهِ فَانُ مَا رَفِيهِ حَرَقِيهِ ٢

:Saring: And the Lord spoke unto Moses

- המקיים את המועדות, מעלין עליו כאלו קיים את השבתות: (ε) ששח ימים. מס ענין שבח אלל מועדות, ללמדך שכל סמחלל את סמועדות, מעלין עליי כאילו חלל את סשבחות, וכל
- (+) אלה מועדי ה׳ למעלס מדבר בְּעִבּוּר שְׁנֶס וכחֹן מדבר בקדום סחדם:
- (5) בין הערבים. משש שעים ולמעלס: פסח לה׳ סקרנת קרצן ששמו פסח:
- כסנים (פרשמא יב, מ), דקמני יכול אף מולו של מועד יהא אמור במלאכת עבודה וכוי: מלאכח עבדה. אפילו מלאכום המשובום לכם עבודה ולורך שיש מסרון כים בבעלה שלהן, כגון דבר האבד, כך הבנמי ממורם שבעה ימים. כל מקוס שנאמר שבעת, שם דבר הוא שבוע של ימיס, שמיינ"א בלע"ו, וכן כל לשון שמונת, ששת, המשת, שלשם: אם זס (מנחום מע.): והקרבתם אשה לה׳. מכל מקוס, אם אין פריס, קבֵּה איליס, ואס אין פריס ואיליס, קבֵה כצעיס: (8) והקרבחם אשה וגוי. סס המוספין האמורים בפרשה פנהם, ולמה נאמרו כאן, לומר לך שאין המוספין מעכבין זה

באמָנע לַבּגוֹבֶכֶם אָּבְבַנַכְעַוֹּנִי אָת־קִצִירָה וַהַבַאֹּהָם אָת־עָּמֶר הַצִּירה וִתִּיְחוֹן יִת עוֹמֶר בֹּישׁ אֹמֶּר אַנִּי, וָעָּוֹן לְכְּם וּלַבְּּנִעִּם בּאָנָא נָטִיב לְכִוּן וֹעַטַבְּּרֵוּ וֹעַ סּ אָּבַיְּם כֹּי טַבָּאִי אָבְ טַאָּבֹא לְעִיּוִ אָּבִי טַיִּהְּבְיוּ לְאַבֹּהֹא

ובבן: לְבְצִּנְכֶּטִ מְמְּשְׁבִית תַשְּּבְּׁם וְנִיפֵּפִּה לְבִעִּנְמִא מְבָא וְבִוֹנִלֵּ אֶטַ בְּמָמֶב לְפְּנֵגִּי וְבִּוֹנִים וְנִי מִנְמָבָא בַּבָּם וְנִי

קעקה ליהוֶה: עַלְמֶב כֹּבְמָ שַׁמִּנִם בּּוֹ אֲלָנִינָ מּנִמִּבֹא אָמָּב הָּלִנִם כּּב הַּשִּׁנִי נגּמִימֶם בֹּנִים בַּנִיפַב אָעַ

נושם נוספר זון רביעת ההיו: جَادِرُه جَهْرًا هُوِّه حَادِيْه يَاءِ ימְנְיִם שָׁנְי מַשְּׁרְנִים

מְאֶבְעַיכֶם: (ס) שׁפֿע מִגִּלְם לְגַנִינִיכְּם בֹּכֹלְ הַאֶּלְנִיכִוּן פֿגִם מִּלָם לְגִנִיכִוּן שׁבָּיגִּכֶּם אַעַלַבְלָן אֶבְעַינִכָּם ±ı עַּר־עָטֶעַ עַנֶּנֶם نْݣِيْاتِ نْݣَاخْ، نْحَلْقْد خْه نْهْجْدِ، يْخْتْ، يَطْحْ، يَقْيْدَادْاً خْه

نتك تراث الألانة הקנופה שבע שבקות המימת װֻבָּיאַכֶ<u>ׄ</u>ם (¹₫) بْرُوَالِ مِنْ عَرْضٍ مُقَلِّلًا لَا سَهَٰفِط الْمَفْتِلَ لِأَحِياً مُقْتِلَ الْمِهُ مُجْهِ

<u>הַבְּרְכוּן לְנְת כְּהַנְא:</u> يَةِد هُمِ خُدْرُ نَهُدُهُمْ لَهُمَالُنَةُ مَجْدِم مُن خُدْرُ نَهُدُهُمْ لَتَامَد

נטגלבוו לנום אלמוטכנו נט <u>. ביהניה בְּהַנְאַ:</u>

ドロイグ 同れる日 بخزئلتي ַבְהַבְּעֹא בוֹבִם גֹּוֹ:

בְּבַתְּנָא נִנְסְבָּיה חַמְּרָא בַבְּעוּת לונבלא לבם ול לאטלבלא

בכל מוהקבורכון: מֹר אַנְתוֹאֵיכוֹן נְת קוֹרְבָּנְא עַנְּיִר עַיַּרְלְיוֹ עַר בְּרָן יוֹמָא הָדֵין

בּאַבומוטא הַבה הַבוּהֹן הַּלַמֹּן מוום אוֹנואוכון זנו הומנא

> harvest unto the priest. sheaf of the first-fruits of your thereof, then ye shall bring the unto you, and shall reap the harvest come into the land which I give and say unto them: When ye are Speak unto the children of Israel,

the priest shall wave it. on the morrow after the sabbath п the Lord, to be accepted for you; And he shall wave the sheaf before

a burnt-offering unto the Lord. without blemish of the first year for 12 sheaf, ye shall offer a he-lamb And in the day when ye wave the

wine, the fourth part of a hin. drink-offering thereof shall be of LORD for a sweet savour; and the offering made by fire unto the fine flour mingled with oil, an De two tenth parts of an ephah of And the meal-offering thereof shall

generations in all your dwellings. is a statute for ever throughout your brought the offering of your God; it this selfsame day, until ye have parched corn, nor fresh ears, until And ye shall eat neither bread, nor

shall there be complete; sheaf of the waving; seven weeks from the day that ye brought the the morrow after the day of rest, And ye shall count unto you from

- (שמום מז, ים): (10) ראשיח קצירכם. שמסא ראשונה לקליר (מומות עא.): עומר. עשירית האיפה, כך היתה שמה, כמון יָמֹדּוּ בְּעֹמֶר
- שאם אמה אומר שבת בראשית אי אמה יודע איזהו (שם קו.): (מנחום פב.): לרצוכם. אם מקריצו כמשפט זה יהיה לרלון לכה: ממחרת השבת. ממחרם יום טוב הראשון של פסח, (II) והגיף. כל מנופס מוליך ומביא מעלה ומוריד, מוליך ומביא לעלור רוחות רעות, מעלה ומוריד לעלור עללים רעים
- (בו) ועשיחם. כבש. מולה לעומר הוא בא:
- נקכיו כפוליס (מנחוח פע:): (13) ומנחחו. מנחם נסכיו: שני עשרנים. כפולס סיחס: ונסכו יין רביעית ההין. אף על פי שמנחתו כפולס, אין
- על החדש אלא לאחר ירושה וישיבה משכבשו וחלקו: נמלקו בו מכמי ישראל (קידושין לו.), יש שלמדו מכאן, שהמדש נוהג במולה לארץ, ויש אומרים, לא בא אלא ללמד שלא נלמוו (14) וקלי. קמח עשוי מכרמל רך שמיינשין אומו נחמר: וכרמל. הן קליוח שקורין גרניילי"ש: בכל משבחיכם.

מְנְתְוֹר חֲדְשֶׁר לַירֹּנְר: فوهد بهذا بنا أنظدخوا فهدا بفهدا بنددا بفؤلها

בבורים ליהוֶה: סַלָּט מִּהְיֶּינְה חַמֵּץ מֵאָפֶּינָה עַּשְּׁרִינִין סִילְמָא יַהְיָנִן חַמִּיעַ לי הנופה שַׁתִּים שְׁנֵי עַשְׁרִיִים צִּרָמוּהָא תַּרָהָין גָּרִיצָּן הָבִין ממושְׁבֶעוּלֶם שַּׁבָּנִאוּו צְטִם מִמּוּשִׁבְּנִיכִוּן שַּיִּחוּ לְעִוּם

אַאָּע בי<u>י</u>דיוּדי, ביהוָה: עקה ליהוֶה ימְנְחָמָם וָנְסְבֵּיהָם حُل حُكُد مُثَاد لَمُركِّ مِمْثِرُهِ نِثِلًا 81 כְּבְשָׁים קְּמִימִם בְּגֵרִ שְׁנְּה וּפַּר וְהַקְּרַבְּמָם עַּלְ־הַלְּמָם שָׁבְעַּת

לְנֻבַּע שְׁלְמֶים: קַ בְּעַמֹּאָט וּמְּנִגְּ בְּבְׁמָּגִּם בֹּנִגְ מְּנִנִי בְּעַמַּטֹאָ וּטִיבון אַמָּבון בּנָג מִּנָאָ המוב מוֹנם אַבוֹב וֹנוֹמה בון הפור בר מוּנוֹ חַב

كريران ككيا: מַּלְ שְׁנֵי בְּבְשִׁים קָבְשׁ יִהְיִן מְּבִין אִפְּּרִין מִיּדִשְׁאִ יְהִין בֵּבָם יי הַבְּבֶּרִים הְנוּפְּהֹ לְפְּנֵי יְהֹנְה דְּבְבִּירִיִּא אֲרָטֶא קֵדֶם יִי עַלֹּ أتتزلك تحتاً ١ אָלֶם מَح كِثام نندره فَتَنْه نَعْدِيا مَمْ كَنْهُمْ

מְנְוֹטְאַ בַּבַבּאַ בַּבַבּאַ בַּבַבּאַ לב מְמְּשְׁבֹי בַמְּבֹּע בַמְּבֹע מַבְּיבִי מָב מִבְּעַב מָבוּהַעָּא מָבוּהִיםֹא

נטאפלן לכובון שבם גל:

בולגיא שבם גל: أنفقيبا عيلقا ليفنفقد ניון עלקא קדם ין ימנחקהון בר מוני עד וְדְּבָּרִין מָנִין אַמּבוו הַּלַמוּן בַּנוּ הָּנֹא נִעוּר וטַלובון מַל לַטַמָא מָבַמָּא

לְנְכְסָׁנֵ לִנְרְשָׁנָאִ:

meal-offering unto the Lord. days; and ye shall present a new 16 seventh week shall ye number fifty even unto the morrow after the

leaven, for first-fruits unto the flour, they shall be baked with of an ephah; they shall be of fine two wave-loaves of two tenth parts Ye shall bring out of your dwellings

the Logn. made by fire, of a sweet savour unto drink-offerings, even an offering with their meal-offering, and their burnt-offering unto the LORD, and two rams; they shall be a 18 first year, and one young bullock, seven lambs without blemish of the And ye shall present with the bread

peace-offerings. the first year for a sacrifice of 19 sin-offering, and two he-lambs of And ye shall offer one he-goat for a

holy to the Lord for the priest. with the two lambs; they shall be wave-offering before the LORD, 20 the bread of the first-fruits for a And the priest shall wave them with

- לינן ממימות (DD GI.): (EI) ממחרח השבח. ממחרם יוס עוב (מנחום קס:): חמימוח חהיינה. מלמד שמחחיל ומונס מבערב, שאס לא כן
- סראשונם שסובאם מן סמדש, ואס מאמר סרי קרבס מנחת סעומר, אינס כשאר כל סמנחות שסיא באס מן סשעורים: אבל פשומו עד ממחרת השבת השביעית שהוא יום חמשים תספרו, ומקרא מסורם הוא: 👚 בנהה הדשה. 🗸 היא המוחה ארבעיס ומשעם יום: חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה". ביוס סממשים מקריצוס. ואומר אני זסו מדרשו, (16) השבת השביעת. כמרגומו לְּצוּעַמָּל לְצִיּעַמָּל: עד ממחרת השבת השביעת תספרו. ולל עד גכלל, וקן
- (40, 5(40 (40 67:): סחדשם האמורה למעלה: בכודים. ראשונה לכל המנחום, אף למנחם קנאום הצאה מן השעורים לא מקרצ מן החדש קודם (TI) ממושבוחיכם. ולא מחולה לארץ (מוחח פג:): רחם חנופה. לחם חרומה המורם לשם גצוה, וזו היא המוחף
- ורביעית ססין לכבש (במדבר טו, ד־ו ט־י): נסכים, ג' עשרונים לפר, וצ' עשרונים לאיל, ועשרון לכצש, זו היא המנחה. והנסכים, חלי ההין לפר, ושלישית ההין לאיל, (18) על הלחם. בגלל הלחם, חובה ללחס: ומנחחם ונסכיהם. כמשפט מנחה ונסכים המפורשים בכל בהמה בפרשה
- יג, ו מנמום מס:): כשאמה מגיע אלל פריס ואילים אינן הם, אמור מעמה אלו לעלמן ואלו לעלמן, אלו קרצו צגלל הלמס ואלו למוספין (מ"כ פרק (91) ועשיחם שעיר עזים. יכול ז' כבשים והשעיר האמורים כאן הם ז' הכבשים והשעיר האמורים בתומש הפקודים,
- קדש יהיו. לפי ששלמי ימיד קדשים קלים, סווקק לומר בשלמי לצור שהם קדשי קדשים: (10) והניף הכהן אוחם הנופה. מלמד שמעונין מנופס ממייס (מנמומ קב.), יכול כולס, מלמוד לומר על שני כבשיס:

¿۲۲۵٬۵۵: שׁמֹשׁ מִגְלֶם בֹּלִק מִוְמִּלִנִיכֵם מְלֵאכִת מְּבִבְּעַר לָא עַמְּמָּוּ □ מֹלבֹל אַ לֵבְהַהְ וֹנִינוֹנִי לַכְּם כֹּלַ מִּהְנַה פֿנִהְהְ וֹנֵי. לַכְּוֹן כַּלְ וּקְרְאַהֶּם בְּעֶצָםוּ הַנִּיֹם הַנָּה וּהְעָרְעוּן בִּכְּרַן יוֹמָא הָדֵין

וֹלְנֵינִ עַהְּנָּב אִיְּיִם אָנֹי. יִרוֹנָר וּלְנִינִר עַּהְבּוּל יָהְרוֹ אָנָא יִיָּ ්දීඵබ ඵක්.ಓĿ දින ප්දුමීබ දීක්රී. וֹבְעַׁגַּבְׁם אָטַעַלּגִּנִר אַבְגַּכְּם וּבְטָּוַגַּבְּכוּן

aavav וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אָל־מֹשֶׁה לֵאִמְר:

שַׁרוּמְר מִלְרָאַ לַבְּשׁי לכם שבתון حَلَيْتُ لَا يَضِّدُنُونَ جِهُلِيَا لَا يَلَيْتُ فِي جِيْرِيْهِ فِي جَنْدُنِهِ فِي خَرْدُنِهِ

וְהִקְרַבְּהָם אִשֶּׁה לַיהוְה: (ס)

﴿لِإِلانَاءُ لنظرخقه (جَشِت،چُם לַבָּט וְעָנָה לַכָּט וְעָּנִיהָט אָנַר ע דַּנָּה יַנֹם הַכְּפָּרֵים הוּא מִקְרָא־ אַּך בָּעְשִׂיר לַחֲדָשׁ הַשָּׁבִיעִּי

> خئات، حيا: לום הלם ללג מוטלונכון הֹלינת פּילִחַן לָא תַהְּבָּרוּן

> المُكِلِّ الْمُكَالِّ الْمُكَالِّ الْمُكَالِّ الْمُكَالِّ בּאַבֹּהֹכִוּן לָא טַהָּוּגִּּוּ פּטַא

يَاقُدُ هُمُ فَرَانُ نَشِلَهُم كَهُمُ لِ مُعْرِمُ مَا فَتَرَ نَشِلُهُمْ كُمُرَمَا

וּמֹבִּׁיִלְ וֹוֹ מֹם מִמִּע לִמִּימֹע:

מְמְנֵה פְצִיה: זְבְּרָוֹן יְנֵינְ לְכִוּן נִיִּטְא צִּיִּכְׁנוֹ וַבְּבָּא

יטַלַברוּ לינְבָּנָא לַבָּם ::: בַּלְ מִלְאַכְּע הֹּבְנֵוֹע לַאָּ עֹהֹֹמִּוּ כֹּלְ הֹבֹינע פּוּלְעוֹ לְאִעֹהֹבֹּעוּן

ימַבְּילְ וֹיִ מִם מִמָּע לְמִימַר:

יהעעון יה נפשהכין יהקרבין עוא מֹמֹנת פֿבּישׁ וֹבִי לַכוּן מְבִינִאָּה הָבִין יוֹמָא דְּכִפּוּרַיָּא ERWEN X

> throughout your generations. statute for ever in all your dwellings do no manner of servile work; it is a holy convocation unto you; ye shall the selfsame day; there shall be a And ye shall make proclamation on

am the Lord your God. for the poor, and for the stranger: I thy harvest; thou shalt leave them To gainselg eather the gleaning of reap the corner of thy field, neither your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

And the Lord spoke unto Moses,

a holy convocation. proclaimed with the blast of horns, a solemn rest unto you, a memorial the first day of the month, shall be saying: In the seventh month, in Speak unto the children of Israel,

made by fire unto the Lord. work; and ye shall bring an offering Ye shall do no manner of servile

sayıng: And the Lord spoke unto Moses,

Гокр. an offering made by fire unto the afflict your souls; and ye shall bring convocation unto you, and ye shall atonement; there shall be a holy seventh month is the day of Howbeit on the tenth day of this

די אלהיכם. ימתן לשלם שכר: שליו כאילו בנס בים סמקדש וסקריב קרבנומיו במוכו: - חשוב. סנמ לפניסס, וסס ילקטו ואין לך למייע לאחד מסס: - אני הכהלים, פסח ועזרם מכאן, וראש השנה ויום הכפורים וחג מכאן, ללמדך שכל הנוחן לקט שכחה ופאה לעני כראוי, מעלין (22) ובקצרכם. חזר ושנה, לעפור עליהם בשני לאוין. אמר רבי אבדימי ברבי יוסף, מה ראה הכתוב ליחנם באמלע

(24) זכרון חרועה. זכרון פמוקי זכרות מופמוקי צופרות (ר"ס לב.), לזכור לכס עקידת ילמק שקרב מממיו איל:

(25) והקרבחם אשה. המוספים הלמורים נמומש הפקודים:

(27) אך. כל אכין ורקין שבתורה מיעומין, מכפר הוא לשבים ואינו מכפר לשאינם שבים (שבועות יג.):

ڲٛڔ۩ڔڟ؞ היא לְכַפָּר עַּגִילֶם לְפָּנֵי יְהְנָה הִיא לְכַפָּרָא עַּגִיכוֹן אָדָם יִיָּ בּיַרִים הַזָּהְ בֵּי יָוֹם בַפַּרִים 'וֹמָא הַבֵּין אַבִי יוֹמָא דְּכִפּוּרַיָּא וֹכֹאַ מִׁלְאֵכֹׁעִ לַאָ עֹהֹמֶוּ בֹּמֹּהֶׁם וֹכֹּאָ הֹבֹּיִנִא לָאִ עֹמֹבֹּנוּוֹ בֹּכֹנוֹ

you before the Lord your God. atonement, to make atonement for 28 in that same day; for it is a day of And ye shall do no manner of work

يَارِينَ يَانِ: בּׁמֹבֵּם בַנִּנִם בַנִּיִּע וֹנִכַּבַנִיע נִמֹאַ בַּבוּל וֹנְאָטַגבּ. מִמַּמִּנִי: قَ جَرْ خَرِ بِنَوْقَمِ كَيْمُدِ خِهِ لِنُمَوْدِ كُذِرِ كُرُم يُخْمَ يُخْمَ لَا يُعْدَرُهُ لِنُمُوِّدِ فَخُدًا

shall be cut off from his people. 29 not be afflicted in that same day, he For whatsoever soul it be that shall

نظث مقان: idāālú. Šulītāa إجِا رَبِّ عِنْ الْمِاءِ عِنْ الْمِاءِ عِنْ الْمِاءِ الْمِاءِ عِنْ الْمِاءِ عِنْ الْمِاءِ عِنْ الْمِاءِ عِنْ الْمِاءِ عِنْ الْمِاءِ عِنْ الْمِاءِ عِنْ الْمِاءِ عِنْ الْمُعَالِمِ عِنْ الْمُعَالِمِ عِنْ الْمُعَالِمِ عِنْ الْمُعَالِمِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلِي عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عِلْمِ عَلَيْهِ عَل

הַהָּוֹא צְּנְשְׁא הַהֹּוֹא מִּנִּי עַמִּיה: עוֹןם עוֹנִי בֹכֹנוֹ ווִמֹא עִבוּוֹ וֹאַנְבּוֹג וֹע

from among his people. same day, that soul will I destroy 30 doeth any manner of work in that And whatsoever soul it be that

ממֶבְהַיבֶּם: שׁפֿע מִגִּלְם לְגִנִנִיכְּם בֹּכִילְ כֹּנִם מֹלָם לְגַנִיכוּוּ בֹּכִילְ

עֹהֹמֻׁוּ כֹּלְ הַבֹּינִא לָא עַהְבַּבוּוּ

even, shall ye keep your sabbath. month at even, from even unto souls; in the ninth day of the 32 solemn rest, and ye shall afflict your It shall be unto you a sabbath of

generations in all your dwellings.

a statute for ever throughout your

Ye shall do no manner of work; it is

ಡಿಕೆಟ್ಡಿದ: (ಡ) בְּעָּהֶב מִעָּהֶב עַּד־עָּהֶב הִשְּׁבְּהִוּ בְּרַמִּשְׁאִ מֵרַהְשָּׁאִ עַּד נְהְּשְׂא אַ אָּטַ־נַפְשְׁמֵיכֶבֶם בְּמִשְׁמֶּה לְנְנָהְשׁׁ יָה נַפְּשְׁמִיכֶבָו בְּמִשְׁמָּא לְנָרְחָאָ

הגוחון גיהכון: שַּבְּׁט שַּבְּטִין הוא לְכָּם וֹמִנִיטִם שַבְּא שַבְּטָא הוא לְכוֹן יִהְעַּנִוּן

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

שמי וַיְדַבֶּר יְהֹוְה אֶל־מֹשֶׁה קֹאִמְר: יּמִפִּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

שְבְעָּת יָמִים לַיהוָה: لَـقـُد عُرِـفَدْ، نَشِلُهُم حُهِيْدِ مَحْرِم مَه فَدْ، نَشِلُهُم كُنْ مَد

מְבֹּלְא יוֹמִן בֶּרֶם וֹנִי: עַסְבָּוּת שְּבִיעְּאָה הָדֵין הַנָּא דִּמְטַלִּיָּא יוֹם לַחָֹבֶשׁ בַּחֲמִישִּׁהְ עַשְּׁרָא יוֹמָא לִיַרְחָָא

tabernacles for seven days unto the seventh month is the feast of 34 saying: On the fifteenth day of this Speak unto the children of Israel,

בְּלְ מְלֵאִכְת מְּבְּנִת לְאִ תַּמְּמִיּיִ

מפורא פומא פומאי מהנה פנים

of servile work. convocation; ye shall do no manner 🛚 🛠 On the first day shall be a holy

- 9571: (30) והאבדתי. לפי שסוא אומר כרת בכל מקוס ואיני יודע מס סוא, כשסוא אומר וסאבדתי, למד על סכרת שאינו אלא
- (וצ) כל מלאכה הרי. לעצור עליו צלמיין הרצה, או להוהיר על מלאכם לילה כמלאכם יום (יומא פא.):
- (אד) מקרא קדש. [ניוס"כ] קדשסו בכסוח נקיס ובחפלס, ובשחר ימיס עוביס, במחכל ובמשחס ובכסוח נקיס ובחפלס:

מְלֵאכִי הַבְּבַר לָאִ עַהַּהָּוּ: אַמָּר לַיהוָה עַצָּנֶה הָוֹא כַּל־ ظيّم نبيْد خچه بمجردچه אַ לַיהֹוְה בַּיִּים הַשְּׁמִינִי מִקְרָאְ הְבֹּלֵּע נְטָנִם עַלֵּבְנִי אָהָּעַ

וּנְסְבֶים דְּבַר־נִים בְּיוֹמְי: אַשֶּׁה לַיהוָה עֹלְה וּמִנְחָה זֶבַּה אָטָם מֹלֵבְאָּג לָבָהָ לְעַלֹּנְגֶּב אַבֶּר מוּעַבֵּי יְהוֹה אַשֶּׁר הַקְּרָאָי

> שבר בי ביומא שמתאב מְהַבָּה מִבֹּהֹא יוָמִין שַׁלַבְבוּן לוּבְבַּוֹא

> נוסוכון פּוֹגָם וום בּוומִיה: וטעון ממבמו פצות לפנלא אבון מועדוא דין דחענועון

ثلُــــُــــُـــُومِ بْمُخْدِدِ خُحْرِــثلُـــُتِـنَدِهُ ۚ يَحُدُ مُرْخُحُ بُلِـخُنُحِيا لِمُنْتِيرًا באַ מַמּטַׂדָּטַׁכוּן וּבָר מִכָּל נַבוּיכוּן מלבד שַבְּהָת יְהֹנְה וּמִלְבָּד בָּר

הַבּּעוּן וּבּוּנִם עַהַּמִּגוֹי הַבּּעַנוֹ: מבעת ימים ביום הראשון بهالإلا אֶת_חַג_יְהוָת אַּךְ בַּחַמִּשְׁר עְשָׁר יוֹם לַחַּבֶשׁ

אַּמָּר מִמְּנִי לַיהֹוָה:

וּמְּמַטַשְׁם לְפַּׁנָי, וְּעַוְּטִ אֶבְעַיִכֶּם בַּגָּם וֹיִ אֶלְעַבוּוֹ מִבְּמָא וִמִּוּוּ מּאַ מּבְינ וֹמּנִביּי נְעָּנִי بخطناه خجت فتبت بندهمبا

שְּבְעָּת יָמָים:

تقتفيا لمُلخيا عُثِمَا لِيَفْدِيا قنتد هنځژی څښديديا ديدخيا נְיִסְבוּן לְכוּן בְּיוֹמָא עַרְמָאָר הְנְיִנְאָה נְיָהְאַ: בּׁוּנִמֹא בֹּוֹבְמֹאִנ נִינִוֹא יִבְּיוֹמָא

נו הוא קרם ון שבעא יומין

נט הֿכַלִטֹא בּאַבהא שׁיִםוּוּוּן

לַנֹבְׁשָׁאַ מֻּבְׁנַתְּאָב בַּמְבְּנַמָּבְנָן

בַּבַם בַּנַוֹמִימָשׁ מַמָּבָא יוָמָא

the Lord, which ye shall proclaim These are the appointed seasons of manner of servile work. solemn assembly; ye shall do no unto the Lord; it is a day of shall bring an offering made by fire holy convocation unto you; and ye 36 Lord; on the eighth day shall be a offering made by fire unto the Seven days ye shall bring an

drink-offerings, each on its own meal-offering, a sacrifice, and LORD, a burnt-offering, and a an offering made by fire unto the 37 to be holy convocations, to bring

unto the LORD. freewill-offerings, which ye give your vows, and beside all your and beside your gifts, and beside all beside the sabbaths of the Lord,

shall be a solemn rest. solemn rest, and on the eighth day seven days; on the first day shall be a ye shall keep the feast of the Lord gathered in the fruits of the land, зелептh топтh, when уе have Howbeit on the fifteenth day of the

the Lord your God seven days. brook, and ye shall rejoice before of thick trees, and willows of the branches of palm-trees, and boughs day the fruit of goodly trees, And ye shall take you on the first

- (פ) עלה ומנחה. מנחם נקכים סקריבה עם סעולה (מנחות מד:): דבר יום ביומו. חוק סקלוב בחומש הפקודים: לא מעשום יש מסרון כים בדבר: רא חעשו. יכול אף מולו של מועד יסא אסור במלאכת עבודס, מלמוד לומר, סיא: בבקשם מכס עכבו עמי עוד יוס אחד, קשס עלי פרידמכס: בל מלאכת עבדה. אפילו מלאכס שסיא עבודה לכס, שאס (35) עצרה הוא. עלרמי אמכס אללי, כמלך שוימן את בניו לסעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע ומנן להפער אמר, בני,
- (0+) פרי עץ הדר. ען, שמעס עלו ופריו שוה (סוכה לה.): הדר. הַדָּר בֿהּילנו משנה לשנה, וזהי המרוג (שה): יסא מביאן כל שבעס, מלמוד לומר ומגומס אומו, יוס אחד במשמע, ולא יומר, ולמס נאמר שבעס, למשלומין (מגיגה ע.): סעבור, פעמים שסום בה בהמלע סקיץ הו סמורף: חחגו. שלמי מגיגה: שבעח ימים. הס לה סביה בוה יביה בוה, יכול כל שבעס: - באספכם את חבואת הארץ. שיסל מדש שביעי וס בל בומן לסיפס, מכלן שנלעוו לְעַבַּר לה סשנים שלם לין (95) אך בחמשה עשר יום תהגו. קרבן צלמיס למגיגס, יכול מדמס את סצבת, מלמוד לומר, אך, סואיל ויצ לס מצלומין דבר יום ביומו. סא אס עבר יומו בעל קרבנו:

הַוֹנוּ אָנוֹנ: וְחַנְּעָם אָשוּ חַגּ לַיהוֹד שָׁבְעָּה וְמִיחַגוּן יָמִיה חַנָּא בַּדְם יָיָ

היהגון יהיה: לבונכון בוביא הבימאני מּנְלַםְ מִּבְׁמֹא נִמִּנוֹ בַּמִּטֹא לַנִם מֹלָם

ye shall keep it in the seventh statute for ever in your generations; 41 LORD seven days in the year; it is a And ye shall keep it a feast unto the

تُعْنَدُن خَنهُدُعْ يَهْدُ فَوْضِ:

בִּמְמַלַיָּא: לא זגולא לוֹהָבָאר וֹשַׁבוּוּ יי פֿפֿפֿע שַמְּבוּ מִבְּמָּע וֹמִים בָּלְ- בִּמָּמִבְּוֹא שַּׁבַרוּ מִבְּעָּׁ יִנְמִוּן.

shall dwell in booths; 42 all that are home-born in Israel Ye shall dwell in booths seven days;

מגלנים אלו ירוָיר אַלהוקם: וֹמִּבְאָב בַּעוָגוּאָן אִנִטָּם מִאָּבוֹאַ ^{₹4} בַּסְבַוֹּת に なけばれ לְמֵּהֹן יֹבְהֹנ בְנִינִיכִּם כֹּי בּבוּנִ בּוֹבְהוּו בַּבוּכִוּ אַבוּ

المناع المناء מאֹבֹא בַמֹּגֹבוֹם אָנֹא בני ישְׁבַאֵל בָאַפּּלוּטִי זֹטְבַיוּן בֹּמְמַלָּע הַׁנָּנִי אָנִעִיבִיע נִע

the Lord your God. them out of the land of Egypt: I am dwell in booths, when I brought that I made the children of Israel to that your generations may know

אָלְ-בְּנֵוֹ וֹמְּבֹאֵלְ: (פּ) ** וּיִרַבֶּר מֹשֶׁׁה אָת מֹעָּדֵי יְהֹוְה וּמִלֵּיל מֹשֶׁה יָה סְּדַר מוֹעַדַיִּא

لان لَعَذِ فِي الْمَارِي فِي اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهِ اللَّهِ فِي اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللّ

And the Lord spoke unto Moses, seasons of the Lorp. children of Israel the appointed

And Moses declared unto the

 ΛIXX

ַ וֹנְדַבֶּר יְּהְנְוֹה אֶלְ־מֹמֶּה לֵאמְר: יִמַלֵּיל יִיְ עִּם מֹשֶּׁה לְמֵימַר:

Command the children of Israel,

לְעַהְּלְעַ נֶּר שַּׁמֶּיִר: שָׁמֵּל זֵנִת זְוְּ בְּתָּיִת לַמָּאִיִר چّر אָת־בָּנֵי יִשְׁרָאָל וִיקָּוֹה אָלֶיִרְ

نيارلى: לאַנֹבוֹא לאַבלא דוּגוּנוֹא לְבַ עְּהָּטִ זִּיִנִא בַּבְּיָגִא כִּיִוּהָא פּפֿיד וָת בְּנֵי יִשְׂרָצֵל וְיִסְבוּוֹ

lamp to burn continually. oil beaten for the light, to cause a 2 that they bring unto thee pure olive

עַקה עולם לדרהיקם: مَد_ڤِوْد خَفِرْ، نُدِيُد فَقْرْ، يُ בועה ישְרְךְ אָלוּ אַהַרֹן מִעְּרֶב מחוץ קפְרֹכֶת הַעַּגַת בְּצִּהַל

!! שַּׁבִּינִא פוֹם הַּלָם לַבַּנִיכִּוּן: אַבֿבּן מִבַמְּמֵא מַב אַפֿבא צַבַבּם בְּמָשְׁכַּן וְמְנָא יַסְדַּר יָמֵיה מבּנא לפַרוּכִהָא דְּסָהַדוּהָא

throughout your generations. shall be a statute for ever before the Lord continually; it order it from evening to morning in the tent of meeting, shall Aaron Without the veil of the testimony,

סדם, סעשרי כמין קליעה (שם לב:): כפה חמרים. מסר וי"ו, למד שלינה אלה המה (שם לב.): ועוף עץ עבה. שעופיו קלועים כענומות וכתבלים, וזכר

(Σ+) האזרח. וס חורם: בישראל. לרצות חת סגריס (מס כת: מ"כ פרק יו, ע):

(E+) כי בסכות הושבתי. ענני כנוד (קוכה יה:):

הממורה, וכן משמע ואמה פופך ללוות את בני ישראל על כך: — שכון זיות זך. שלשה שמנים יולאים מן הזית, הראשון קרוי (ב) צו אח בני ישראל. זו פרשת מלות סנרות, ופרשת ואתה תלוה לא נאמרה אלא על קדר מלאכת המשכן, לפרש לורך

(3) לפרכת העדת. שלפני סמרון, שסומ קרוי עדות. ורבומינו דרשו (שבת כב. מ"ר שם ע), על נר מערבי, שסומ עדות (410 (410: ין, וסן מפורשים במנסום (פו.) ובמ"כ (פרשמא יג, א): 💎 חבויד. מלילה ללילה, כמו עולם ממיד (במדבר כח ו), שאינה אלא

וסן כדאי אף ללילי מקופת עבת, ומדה זו הוקבעה להם (מנחות פע.): אהרך מערב עד בוקר. יערוך אומו, עריכה הראייה למדמ כל הלילה (מ"כ שם יא), ושיערו מכמים, מלי לוג לכל נר ונר, לכל באי עולס, שסשכינס שורס בישראל, שנותן בה שמן כמדת מברותיה, וממנס היה מתחיל, ובה היה מתייס: יי יערוך אחו

- הַנְּרִוֹת לְפְּנֵי יְהְנֻה מְמְיד: (e) עַל הַמְּנֹרֶה הַמְּהֹרֶה יַעֲרָד אָת עַל מִנְרָהָא דָּכִיהָא יַסִּדַּר יָת
- קַהַלָּר הָאָהָה: <u>עַשְׂרֵה חַלְּוֹת שְׁנֵי עַשְׂרֹנִים יִהְיָה</u> الْمُكَانَانُ وَكُنَّ لَهُ فَانُكُ هُنَّاتًا هُنَّاتًا
- מְּמְ עַפּּׁמִנְיבִיע מָלְ עַמְּלְעָוֹן מִּיִּת סְדְּרָא עַלְ פְּתִּירָא דְּכְיָא لْهَمْقْ ×بِقْص هُفَرَت مُمَّدُكُين يَنْهَدَ نُفْدِيا فَلُقِيا فَلُدِيا
- چ،ہاڑے: וְהִיְהָה לַלֶּהֶם לְאַוְכָּרֶה אִשֶּׁה
- בַּנִירִישְׁבְאָל בַּנִית מִנְלָם: זַעָּרְ לְפְּנֵי יְהַנְה הָמָיד מַצֵּת בְּיוֹם תַשַּׁבְּת בְּיִוֹם תַשַּּבְת
- ۵زړ۵: (a) הוא לְוֹ מֵאַשֵּׁי יְהְוָה חָק־ צָּרֵי לֹבֶשׁ מּוּדְשִׁין הוָא צִיה و چۈקنם קדש چֿי לֶדֶשׁ מֶדֶשׁים וְיֵיכְלוּנֵיה ئتئني جَعَتَالًا بَجَحُرُن نَهُجُكُنِهِ بَضَتَهُ
- تنشُلهٰذِين لَهُيم تَنشُلُهُذِي: خَرْرَ نَشِلَةٌ لِم رَنَافُم لِ خَمْلَاثُكِ كَال יי וְהוּאַ בָּן־אָישׁ מִצְּיִר בְּתִוּדִּ El-XŸL نظِلظِير

- דוגונגא טוב ג' טובובא:
- ממבונון טבו בווא לבוגטא וְנִיפַּר סִילְטַא וְנִיפָּוּ וְנַעַּ
- <u>Π</u>Γ'8:
- Ċ₩ĻĊĽX といし 立代名 علك
- שׁבובא מו לנו והָבֹאַן צוֹם

نكحتيك

everlasting covenant. it is from the children of Israel, an 8 order before the LORD continually; Every sabbath day he shall set it in

made by fire unto the Lord.

may be to the bread for a

table before the Lord.

one cake.

continually.

memorial-part, even an offering

frankincense with each row, that it And thou shalt put pure

rows, six in a row, upon the pure

And thou shalt set them in two

tenth parts of an ephah shall be in 5 Dake twelve cakes thereof: two

And thou shalt take fine flour, and

pure candlestick before the LORD

He shall order the lamps upon the

- of the offerings of the Lord made place; for it is most holy unto him 9 sons; and they shall eat it in a holy And it shall be for Aaron and his
- woman, whose father was an And the son of an Israelitish by fire, a perpetual due.
- Israel strove together in the camp. the Israelitish woman and a man of children of Israel; and the son of Egyptian, went out among the
- (+) המנורה המהרה. שסיא וסג מסור. דגר אחר על מסרס של מנורס, שממסרס ומדשנס חחלס מן סאפר:

בר ישְׁרַאָּל:

הסניפין מגביהין את הלחם מעל גבי השלחן (מ"כ פרק יח, ד): (6) שש המערכת. עש מלום המערכה האחם: השלחן השהר. על והצ מהור. דבר אחר על מהרו על שלון, עלא יהיו

בֿר אַטַּטָא בַּט וֹמָבָאָן וווּבָבאַ

וֹמְבֹאָן וֹאִטַוֹּגִיאִוּ בַּׁמַמְבוּטֹאַ

וְשִׁנְאַ כַּבְ נְּבַבְ מִאָבָאָ, בַּנְוְ בַּנָּו,

וופל פֿר אַטְּהָא בָּת יִשְּׁרָאֵל

מפונבלוא בוו פום מכם:

くダゴー

- ללמס, שעל ידס סוא נוכר למעלה כקומץ, שהוא אוכרה למנחה: סואם: ללחם לאוכרה. שאין מן הלחם לגציה כלים, אלא הלצינה נקטרת כשמפלקין אותו צכל שבם ושבם, והיא לוכרון (ד) ונחח על חמערכח. על כל ההה משהי המערכוה, היו שני בזיכי לבונה, מלה קומך לכל ההה:
- (9) והיחה. סמומס סולמ, שכל דבר סבל מן סמבולס, בכלל מומס סילו: ואכלהו. מוסב על סלמס, שסול לשון וכר:
- פרשמא יד, א), מבים דינו של משה ילא ממרייב, בא לישע אהלו בתוך מחנה דן, אמרו לו מה טיבך לכאן, אמר להם מבני דן אני, ואמר, ביוס סשבם יערכנו, דרך סמלך לאכול פם חמס בכל יוס שמא פח לוננח של חשעס ימיס, בחמיס. ומחניםא אמרס (מ"כ (10) ויצא בן אשה ישראלית. מסיכן ילא, רבי לוי אומר מעולמו ילא, רבי ברכיס אומר מפרשס שלמעלס ילא, לגלג

דּבְרֶי לְמַמָּה־דֶן: אָבַבְתָּמֻבׁי נְאָם אָמֵּנְ אָבַמָּנִע בַּעַב " אַר־הַשֶּׁם וַיְקּלֵל וַיְּבָיאוּ אֹהָוֹ ַנְיּמֶב בּּוֹ טְאָמֶּט טַיִּמְּבֹאָלִיִט יִפָּבִישִּ בַּר אָטִּהָא בַּט יִמְבָאָל

מַּגְשָׁה יְּעוֹּנְיִי: (פּ) [
 [
 ]
 ]
 ]
 [
 ]
 ]
 [
 ]
 ]
 [
 ]
 ]
 [
 ]
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [
 ]
 [

פּ וֹנְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

אָנוֹוְ בַּלְעַבְּיהַמְּבֶּע: אָטַ יְבִינָהָם מַּלְ בְאָמֻּוֹ וְנְרְגָמֵוּ בַּשְּׁמָתוּ יָה יָבִינְוֹ מַלְ בִימָּיה +ı לַמּוֹדְיָּע וֹסְמֹכֿוּ כֹּלְ_עַמִּמִׁמֹּנִם לְמַהָּנִיםֹא וֹנִסְמֹכוּוֹ · הוֹצָא אֶת־הַמְקַלַלֵּל אֶל־מָהוּץ אַפַּיק יָה דְּאַרְנֵּיִז לְמָבָּרָא

אָישׁ אָישׁ בְּירַיְנְקַלְאָלְיָלְיוּ וְנְשָׁאַ לְמִימָר וִּּבָר וָּבָר אָבר יָרָבּ וּיִבּר יָבָר אַבר יַבְּיַר

בְּאָוֹרְח בְּנְקְבוֹ־שֶׁם יוּמֶת: نكفهدكد خدائمتك حقد نظمر مدفه نكفهدا قديد ְוֹנְקְב שֵׁם־יְהֹנְהׁ מֵוֹת יוּמְּת רְגָוֹם וְדִיפְּרִישׁ שִׁמָא דַּיִיָ אִהְקִּשְׁלָא

> בת דברי לשקשא דדו: קְנְת מֹשֶׁה וְשׁוֹם אָמֵיה שָׁלוֹמִית נון הַמֹּא וֹאֹבׁנוּנו וֹאִינוּאוּ וֹנוּנוּ

מומבא דון: היתפוש להון על גזינת וֹאַסְׁבוּנִי, פַּבִּית מַמָּבָא מַב

ימַלֵּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימָר:

נובימון ומוה כל כִּנשְׁהַא:

פוב אַלְבוּיה וִיקבּיל חוֹבִיה:

בְּבָּבְשְׁנִינִי שְּׁמָא וְהָקְמָהִי

כֿב כֿנֹמָשׁא נּיּוָבָא כֿנֹגּּיבָא

And he that blasphemeth the name bear his sin. Whosoever curseth his God shall 15 children of Israel, saying:

And thou shalt speak unto the

head, and let all the congregation heard him lay their hands upon his

without the camp; and let all that

Bring forth him that hath cursed

And the Lord spoke unto Moses,

might be declared unto them at the

And they put him in ward, that it

Shelomith, the daughter of Dibri,

Moses. And his mother's name was

cursed; and they brought him unto

woman blasphemed the Name, and

And the son of the Israelitish

mouth of the Lord.

of the tribe of Dan.

stone him.

put to death. he blasphemeth the Name, shall be stranger, as the home-born, when certainly stone him; as well the to death; all the congregation shall of the Lord, he shall surely be put

הישראלי. זה שכנגדו שמיחה בו מפע ההלו: מצרי. סוא סמלרי שסרגו משס: בחוך בני ישראל. מלמד שנתגייר: וינצו במחנה. על עסקי סממנס: ואיש אמרו לו אָישׁ עַל דְּגְלוֹ בְּאַמֹּמ לְבֵיִת אֲבֹמֶס (במדבר ב, ב) כמיב, נכנם לבים דינו של משס וילא ממוייב עמד וגדף: 🗀 דן איש

לא, ו), שבח לו שבח לאביו שבח לשבעו: קלקלה: - למטה דן. מגיד שהרשע גורה גנאילו, גנאילאביו, גנאילשבטו, כיוצא בו אהליאב בן אחיסמך למטה דן (שמות עלך, שלס עלך, שלס עליכון, מפעפעת בדבריס, שואלת בשלוס סכל: בח דברי. דברנית סיתה, מדברת עס כל אדס לפיכך שלומיח בח דברי. שנמן של ישראל שפרסמה הכמוג לוו לומר, שהיא לנדה היחה וונה: שלמיח. דַ*קַנ*מ פמפמה שלם ((בו) ויקב. כמרגומו, ופְבֵישׁ שנקצ שם המיוחד וגדף (מנהדרין נו.), והוח שם המפורש ששמע מסיני: ושם אמו

אבל במקלל הוא אומר, לפרוש להם, שלא היו יודעים אם חייב מיחה אם לאו: שנאמר מָתַּלְּלֵיבָ מוֹת יומָת (שמות שס יד), אֿבל לאֿ פורש להס באיוו מיתה, לכך נאמר כִּי לאֿ פֿרַש מַה יַּעְשָׁה לוֹ (במדבר מו, לד), (12) דינחחוי. לפדו, ולא הנימו מקושש עמו, ששניהם היו בפרק אחד, ויודעים היו שהמקושש במיתה, (שנהדרין עה:)

במיממך, שאמס גרממ לך: בל העדה. במעמד כל סעדס (מ"כ פרק ימ, ג), מכאן, ששלומו של אדס כמומו: (+1) השמעים. אלו סעדיס: כל. לסניא את סדיייים: את ידיהם. אומריס לו דמך נראשך, ואין אנו נעושיס

(פו) ונשא חשאו. נכרמ, כשלין המרלה:

מנסדרין נו): (16) ונקב שם. אינו מייב עד שיפרש אם השס, ולא המקלל בכינוי: ונקב. לשון קללה, כמו מָה שֶׁקֹב (במדבר כג, מ.

देश्य स्ट्रीयः ע וְאֵינִשׁ בֵּי יַבֶּר בְּלְ־נְבָּשׁׁ אָבִוֹם וּנְּבָר אָבִי יִקְשׁׁנִילְ בָּלְ וָבִּשְׁאִ

رُقُم بِرَبَالٍ رُقِم: 8. ועַבֶּר נֶפֶשׁ בְּהַמָּה יְשַׁלְּמָנָה וּדְיקטוֹל נְפַשׁ בְּעִירָא יְשַׁלְּמָנָה

בּאָאָר עִשְּׁה בֵּן יִעְשָׁה לְוּ: ⁶¹ וֹאֲנָתְ בַּנִינִינוֹ מִנִּם בַּהַמִּנִינִי נִיָּבָר אָבַוּ נִינֵּוֹ מִנִּמֹא בַּנַבְּבַנִינִי

בּאֹנֹמִא אִטַׁלַמֹּלָא וִטַּלַמִּוּלָ:

נפְּמָא שַׁלְּלֵּ נִפְּמָא:

בְּמָא בַּמְּבַר בֵּן וִטְמְבַּוֹע כֻוּה:

בְּמָא בַּיהַב מוּמָא בַּאַנְשָׁא בּן

יְנְיִנְיִבְ בַּיִנְיַ:

אָן מַחַר שָׁן כַּאַשָּׁר יַמַן מוּם חַלְּךְ עַיָּגָא שָׁנָא חַלְךַ שְׁנָּא

מְּבֶר מַּחַת שְּׁבֶר מְּנִוֹ מַחַת מְּנוֹ שִּׁבְּרָא חַלְבַ שִּׁבְּרָא מִנִּא

mortally shall surely be put to And he that smiteth any man

mortally shall make it good: life for And he that smiteth a beast

:mid ot as he hath done, so shall it be done And if a man maim his neighbour;

a man, so shall it be rendered unto 20 tooth for tooth; as he hath maimed breach for breach, eye for eye,

אָבֶם יוּמֶת: יבולמול אַנְשָׁא יהָקשׁיבּי: מפטיר ועובֶר בְהַעָּה יְשַׁלְּעָנָה וּעַבָּה וּדִיקִטוּל בְּעִירָא יְשַׁלְּעִנַּה

באָבָם בוֹ וֹלָטוֹ בֹּוִי

משְׁפַּׁם אָטַר יִהְיֶר לְכֶּם כַּגַּר דִּינָא חַד יָהֵי לְכוּן גִּיּוֹרָא

ڲڔؾڔڟۦ בְּאָוֹנֵם וְהָנֶהְ בֶּנְ אֲנָנְ וְהַנְוֹע בְּנִאָּנִבְא וְהֵוּ אֲנֵר אֲנָא וִיִּ

ಜ್ಞ⊓ದೆथ್ಲ⊓: (ಡ)

كْرْهَلْتُرْبُ لِمُنْ لِمُكْلِ الْحُدْدِ خُرْمُ لِللَّهِ النَّادِ فَهَا لَا لَا لَا يَا لَا لَا لَا لَا يَا لَ פמוקים ניוציאו אָת־הַמְקּלֵל אֶל־מָהוּץ וִאָּפִּיקוּ יָה דַּאַרְנֵּיז לְמִבָּרָא تَنْكَظُّلُ مِيْمُكِي هُجُ خُدُّنَّ نَمُلُهُجِي بِمُجْنِحِ مِمْكَ مُنَا خَدْنَ نَمْلُهُج

پېڅاترېا:

ישְׁרְאֵל עַשׁׁוּ כְאַשָּׁרְ צְנְּהִ יְהְוָה יְבְּנֵרִ יִשְׂרָאֵל עַבְּרוּ בְּמָא אַת־מַשְׁה: (פ)

man shall be put to death. 21 make it good; and he that killeth a And he that killeth a beast shall

your God? home-born; for I am the Lord 22 well for the stranger, as for the Ye shall have one manner of law, as

LORD commanded Moses. the children of Israel did as the and stoned him with stones. And that had cursed out of the camp, Israel, and they brought forth him And Moses spoke to the children of

The Haftarah is Ezekiel 44:15 - 44:31 on page 157.

בסיני למימר: סנני לאמר: :gaiyes, isais tanom

- כל נפש חדס: (דו) ואיש בי יבה. לפי שנאמר מכה איש וגוי (שמוח כא, יב), אין לי אלא שהרג אח האיש, אשה וקטן מנין, חלמוד לומר
- לשון נמינס, דבר סנמון מיד ליד: (02) כן ינחן בו. פירשו רבומינו (ב"ק פד.) שלינו נמינת מוס ממש, אלא משלומי ממון שמין אומו כעבד, לכך כמוב בו
- שפטור, ומה בנהמה בחבלה, שאם אין חבלה אין משלומין, אף מכה אביו ואמו אינו חייב עד שיעשה נהם חבורה: מחיים, אף מכה אביו ואמו מחיים, פרט למכה לאחר מיחה, לפי שמלינו שהמקללו לאחר מיחה חייב, הוצרך לומר במכה לא סרגו, אלא עשה בו חבורה, שלא נאמר כאן נפש, ובמכה אביו ואמו דבר סכחוב, ובא להקישו למכה בהמה, מה מכה בהמה (IS) ומכה בהמה ישלמנה. למעלס דְּבֵּר בּסורג בּסמס, וכאן דבר בעושס בּס מבורס: ומכה אדם יומה. אפילו
- (שב) אני ה׳ אלהיכם. אלסי כולכס, כשס שאני מיחד שמי עליכס, כך אני מיחד שמי על הגריס:
- (32) ובני ישראל עשו. כל המלוה האמורה במקילה במקום אחר דחייה, רגימה, וחלייה:

אַבְעָּא שָׁמְטְּטָּא בַּבָּרָם וְנָי:

- אַהֶּר אַנִּי נְעַוֹּ לְכִּים וֹהְבְעַיִר בּאָנֹא יִנִיב לְכִוּן וֹעַהָּמִים ַ אַּבְטְּם כַּּי טַבָּאוּ אָבְ טַאָּבֹּא לְעוּו אָבִי טַיִּהַלְנּוּ לְאַבֹּהֹא يَةِد هُمِ خُرْدُ نَشِلَهُم لِهُمَالُ فَا مَرْدِم مَا خُدْدُ نَشِلُهُم أَنْدَمَك
- بتديغية: שְּׁנִים מִּוְמֶּר כַּרְמֶוֹדְ וְאָסַפְּמָ אָתִר שְּׁנִין מִּכְסָׁח כַּרְמֶדְ וְתִּבְּנִישׁ יָת מַּמָ מְּנִים שׁוֹבֹת מְּיִבְ וֹמָמָ מִּנִים מִּנִוּ שׁוֹבַת עַבַּלְבַ וֹמָת
- לא שוֹלָת וֹכֹּבְמִנְ לאִ שׁוֹמֶב: לוי יהְנָה לְאָבֶץ שַׁבֶּּה לִיהֹנָה שֶּׁרְךְּ יְהֵי לְאַרְשָּׁא דְּתַשְׁמֵים בֵּרָם יִי بحَشَالًا لَاشَاحُنَمُنَا شَقَنَا شَخُنَالًا بِحُشَانُهُ شَحْدَةَنَاءُ ثَنَا شَطَعْنَه
- אָלָנו אַבְּטִוּן יִהְיָה לְאֶבֶאֹ: נאט הלכני לויבר לא הקצר עלבי שלקה לא הקמר שנת אַנו סְפָּוּתַ קְּאָ תְקְאָ תְקְצִּוּר יָתְ כָּתִּי חֲצָּבֶרְ לָאְ תַּחָצִּיר וְנְתַ
- ، خُمُحُجُن خُكَ نَجْمَتُكُكُ نَجْمَعُنُكُ خُمُرَحَمِ خُكَ نَجْمَتُكُ نَجْمَعُنُكُ וְהִיְהְה שִׁבָּת הַאֶּבֶץ לָכֶם יִּהְהֵי שִׁמִּשֵּׁת אַרְשָּׁא לְכִיּוֹ
- : ئاڭتى מפוב: أَذِهُكَ، لَــــُانِ بَخُرِىدِهُكَـٰكٍ يَـــُّذُنَـ مَــــُةُكَ. مَقَلَـــ:
- בּאַבּאַב מַנְינִי כָּלְ מַבּוּאָנִי יְםְיִּ כָּלְ מַּלְלְּמִי לְמִיכַלְיּ אַמָּב וֹלְבֹּמֹּנִבְ וּלְטִוֹטִא בּבֹאַבֹּלֵּב

- the Logn. shall the land keep a sabbath unto into the land which I give you, then 2 and say unto them: When ye come Speak unto the children of Israel,
- thereof. vineyard, and gather in the produce 3 and six years thou shalt prune thy Six years thou shalt sow thy field,
- prune thy vineyard. shalt neither sow thy field, nor a sabbath unto the Lord; thou 4 sabbath of solemn rest for the land, But in the seventh year shall be a
- rot :uoy rot food for you: And the sabbath-produce of the solemn rest for the land. shalt not gather; it shall be a year of grapes of thy undressed vine thou harvest thou shalt not reap, and the That which groweth of itself of thy
- sojourn with thee; and for the settler by thy side that thy maid, and for thy hired servant thee, and for thy servant and for
- increase thereof be for food. that are in thy land, shall all the and for thy cattle, and for the beasts
- ולמד כאן על כל דבור שנדבר למשה שמסיני היו כולה כללומיהן ודקדוקיהן, וחורו ונשנו בערבות מואב: שלא מלינו שמיעת קרקעות שנשנית בערבות מואב במשנה מורה, למדנו שכללותיה ופרעותיה כולן נאמרו מסיני, ובא הכתוב ודקדוקים מסיני, אף כולן נאמכו כללומיסן ודקדוקיהן מסיני, כך שנוים בח"כ (פרשחא א, א). וגראס לי שכך פירושה, לפי (I) בהר סיני. מס ענין שמיטס אלל סר סיני, וסלא כל המלוח נאמרו מסיני, אלא מס שמיטה נאמרו כללוחים (ופרטוחיה)

מְּמִמְּטִׁא וְבִוּ לְאַבְּעָּא:

بَرَحُ لِيَالِ:

עַלְלָב לָא שִׁנְתָה וֹכָּבְמֶב לָא

- (2) שבת לה׳. לשס ס׳ כשס שנחתר בשבת ברחשית:
- (ישעיה לג, יב), שַׁרָפָה בָהֵשׁ פְּמִוּמָה (תהלים פּ, יו): (4) יהיה לארץ. לשדום ולכרמיס: לא חזמור. שקוללין ומורומים, ומרגומו לֶח מָבְשָׁח, ודומס לו קוֹנִיס בְּשִּוּמִיס
- לסיום מחויק בו כשאר קליר אלא הפקר יהיה לכל: בזירך. שהנורם והפרשת בני אדם מהם ולא הפקרמה: לא חבצר. (a) אח ספיח קצירך. אפילו לא ורעמה, והיא לממה מן הורע שנפל בה צעת הקליר, הוא קרוי ספיה: א חקצור.
- (IQI): מלמוד לומר לך ולעבדך ולאממך, סרי בעליס ועבדיס ושפחות אמוריס כאן (מ"ב שס ו): ולשכירך ולחושבך. אף הגויס פרק א, ג): לך ולעבדך ולאמחך. לפי שנאמר וָאָבְלוּ אָבְינֵי עַמֶּן (שמות בג, יא), יכול יסיו אתוריס באכילה לעשירים, סכל יסיו שוים בה אמה ושכירך ומושבך: שבה הארץ לכם לאכלה. מן הַשָּׁבוּת אמה אוכל, ומי אמה אוכל מן השמור (מ"כ (6) והיחה שבת הארץ וגר. מע"פ שמסרמיס עליך למ במכילס ולמ בסנמס מסרמיס מלמ שלמ מנסוג בסס כבעל סבימ מלמ אומס אינך בולר, אלא מן המופקר:

שַׁהָּה וֹאַבְבֹּהִים הַּלִּב: לְבְּ וֹמִן מֻּבֹת הַּבְּׁנִיִּט וַאָּנִים رعدور بَمُرَد مَثَرُه بَمُرُه فَمُحَم خَمُرُنَا لَكُنَا مُحَم مُثنًا مُحَم نَفَيْنًا نيكِا نْمُولُنُونَ كِلِّهِ بِهُكِم مِكْثَرِك مِبْرُك نُعْمُدُرُ كِلَّا مُحْمَ مُمْمُلًا يَـمُدُرًا

ÄĹάĊロ: עַכְפָּרִים תַּעְּבֶרִירוּ שִּוּפָּר בָכַלְ וְעַלְּבַרְהְיָּ מִוְפַּר מַרוּעָלְ בַּוֹנְרָמִ וְתַּעְּבַר מִוּפַר וַבָּבָא בְּיֵרְחָא

שופרא בכל אַרַעכון:

אַבְבֹּהֹו יִנִיהַה הֹנוֹ:

throughout all your land. proclamation with the horn atonement shall ye make seventh month; in the day of horn on the tenth day of the proclamation with the blast of the

return every man unto his family. unto his possession, and ye shall you; and ye shall return every man thereof; it shall be a jubilee unto the land unto all the inhabitants and proclaim liberty throughout And ye shall hallow the fiftieth year, און שוויים ורְקַלְיִישׁים וּרְקַלְיִישׁים אַ חַבָּישׁים וּרָלְלִישִׁים אַ

Then shalt thou make

of years, even forty and nine years.

sabbaths of years unto thee, seven

And thou shalt number seven

unto thee the days of seven sabbaths times seven years; and there shall be

undressed vines. it, nor gather the grapes in it of the reap that which groweth of itself in п unto you; ye shall not sow, neither A jubilee shall that fiftieth year be

: ئاڭلاغىتىن לַבֶּט מָּן־הַשֶּׁבֶה הֹאַכְלוּ אָחַ־ לְכוּן מָן תַקְּלָא מֵיכְלוּן יָת בָּי יוֹבֵל הָוֹא קֹבֶשׁ פִּהְנֶה צְּרֵי יוֹבִילָא הִיא קּוֹדְשָׁא פְּהֵי

إَيْرِنُ هُرَ مِنْ فَالْمَارِ فِي الْمُحْدِدِ:

עַבְצָּעַרְנָיָבֶי אָנַרַנָּיָבָייִ

טַלַּגְרוּ אָר־סְפִּיהָייה וְלָא וַלָּא הַהָּצִרוּן יָה בְּתַּהָא וֹלָא שׁבְּינִוּ לְבָּיִם לַאִּ שַׁוֹּבְתוּ וֹלַאִּ הִּנִּוֹ שִׁבִּי לַכִּוּו לָאִ שַּׂוֹבְתוּוּ יוֹבֵל הָוֹא שָׁנָת הַחַמִּשָּׁים שָׁנָה יוֹבֵילָא הִיא שָׁנַת חַמְשִׁין

יגבר לזַרְעִיהַיה הָתוּבוּן:

حُجُم لَهُدُيْم هُم هُم عُمْ لِهِنَا يُجِدِر النَّاسِدِيرَا فِحَد خِهَاهُدُتِيكِ

לְבְּלְ_יִּשְּׁבְּיִנִי יוִבָּלְ עִיגִּאְ שִׁעִינִע יִּהְבָּלָא יוָבִּילָא עִיגִּא שִׁנִי

· י הְּלְּנִי וּלֵּבְאִנִים בַּבְּוֹנִי בֹּאִנֵה וֹנִילֵבוּן בִינִינִא בֹּאַבֹּה לָכִבְ

thereof out of the field. unto you; ye shall eat the increase For it is a jubilee; it shall be holy

- **(:)**: למיס, כל זמן שמיס אוכלם מן סשדס סאכל לבסממך מן סצימ, פֶּלֶם למיס מן סשדס פַּנֶּם לבסממך מן סצימ (מ"ב. שס מ. מענימ (ד) ולבהמתך ולחיה. אם מים אוכלמ, נסמס לא כל שכן, שמוונומים עליך, מס מלמוד לומר ולנסמתך, מקיש נסמס
- שמטום עשה יובל לסוף מ"ט שנה. ופשוטו של מקרה יטלה לך השבון שנום השמטום למספר מ"ט: פעמיס, סוי אומר כל שמעס ושמעס בומנס (מ"כ פרשמא ב, א): ודור לך ימי שבע וגוי. מגיד לך שאף על פי שלא עשימ (8) שבחת שנים. שממות שנים, יכול יעשה שבע שנים רלופות שממה ויעשה יובל התריהם, תלמוד לומר שבע שנים שבע
- מרלכס, ומין מקיעת רמש השנה דותה שבת בכל מרלכס, מלח בבית דין בלבד (מ"כ שם ה): הכפורים, איני יודע שהוא בעשור להדש, אם כן למה נאמר בעשור להדש, אלא לומר לך, מקיעה עשור להדש דוחה שבה בכל (פ) והעברה. לשון וַיַּעַבְירוּ קוֹל בַּמַהַנֶּס (שמות לו, ו), לשון סכרוס (ר"ס לד.): ביום הכפורים. ממשמע שנהתר ביום
- השבו. לרבות את הנרלע (קידושין מו.): שמה, יובל שמה, על שם מקיעת שופר: ושבחם איש אל אחזחו. שהשדות מוזרות לבעליהן: ואיש אל משפחחו שדר בכל מקום שסוא רולה ואינו ברשות אחרים: יובל הוא. שנה ואת מובדלת משאר שנים בנקיבת שם לה לבדה, ומה לעבדים, בין נרלע, בין שלה בְּלוּ לו שש שנים משנמכר, המר ר' יהודה, מהו לשון דרור, כמדייר בי דיירה וכו' (רחש השנה ע:), (סוי) וקדשחם. (מ"כפרק ג, א) צכניפמס מקדשין אומס צבימ דין, ואומכיס מקודש משנס (כ"ס מ:): וקדאחם דרור.
- שמי שניס קדושות פמוכות זו לוו, שנת מ"ט שמטס, ושנת ההמשים יובל: ג, או גוריה. אח בענדים המשומרים, אבל בולר אחה מן המופקרים. כשם שנאמר בשביעים, כך נאמר ביובל, נמלאו (11) יובל הוא שנת החמשים שנה. מס מלמוד לומר, לפי שנאמר וקדשמס וגוי, כדאימא בראש סשנס (מ:), וצמ"כ (פרק

\$4_\$<u>#</u> To this year of jubilec ye shall return ما المراجع المراجع المراجع المراجعة المراجع

נְּבַר לְאַהְסְנְתֵיה:

every man unto his possession.

כ קְנְת מִיַּר עֲמָנְהָף אֵלְ־תּוֹנֶוּ אֵישׁ תַּוְבּוֹן מִיֵּר תַבְּרֶף לֶא תּוֹנוֹן אי וֹבֶּי יִמְשְׁבַּיוּ מִמְבַּרְ לְהַמִּימִים אַנִּ וֹאָבוּ טַּוֹבּוּ וֹבִינִוּן לְעַבַּבוֹ אַנִ

ڮڗؖػ۪ؾڗ؞

אָלוַ עַבוּאָנוּ וֹמְבָּרַ לָּבִּיּ ַ בְּמִסְפֶּּר שְׁנִּים אַתַּר תַּיּנְבֶּל בְּמִנְין שִׁוֹ תַבְּרֶרְ בְּמִנְין שְׁנִיּא בְּתַר יוֹבֵילָא מְאָנִים שָׁנִים אַתַר תַיּנְבֶּל בְּמִנְין שְׁנִיּא בְּתַר יוֹבֵילָא בְּמִר יוֹבֵילָא

מקנְתְוֹ כֻּי מִסְפַּר הְבוּאָת הָוּא מַזְעָרְ זְבִינוֹהִי צָּבֵיי מְנְיַן יי וּלְפִּי מִעָּׁס תַּמִּּלְיִם שַּׁמְעָּיִם וּבְעָנִיה וּלְפּוֹם וְעֵּיִרוּה שְׁנַיָּא خُوْرا لِح لَاهْزِيَا يَالَةُلِا مُكَاثِرِيا خُوبِو فَدُنْكِ هُدُنْهِ يَفُدُرُ

יַ וְלְאַ תּוֹנוֹ ְאֵישׁ אָת־עַּמִילוֹ וְלְא תּוֹנוֹן גְּבָר יָת חַבְּרֵיה

ڲڔؾڔڟۦ וֹנֹבֹאטׁ מֹאֹכְבִינֹיִ בּי אֹנֹי וֹבוֹנִי וֹטִבְׁטַלְ מָאֵּלְטַבּ אָבִי אָנֹא נֹי

מַּגַ_בַּאַבּאַ לַבָּמָב: שְּׁמִּלְטִּׁם מִּלְטִּׁם מִּלְּטִּׁם מִּלְּטִּׁם מִּלְּטִּׁם מִּבְּנִּוֹם מִּבְּנִּוֹם מִּבְּנִוֹּם מִּבְּנִוֹּ וּהְמִינִם אָט שַׁלְיָּג וֹאָט מִמְּפַׁמֹּג וַטַּהְּבָּבוּן נִט לַנָּמָג וֹנָט בּנִנִּג

גְּבֶר יָת אֲחוּהִי:

הקלטא וזכון לַב:

הְּכַלְטָא בוּא מִּוֹבָּגוֹ לָבַ:

څڅتحبا:

וְטִשְּׁבוּוֹ מַכְ אַבְׁמָא לְבַבְשָׁבּוֹי

wrong one another. neighbour's hand, ye shall not 14 neighbour, or buy of thy And if thou sell aught unto thy

shall sell unto thee. the number of years of the crops he thy neighbour, and according unto 15 after the jubilee thou shalt buy of According to the number of years

number of crops doth he sell unto diminish the price of it; for the fewness of the years thou shalt thereof, and according to the years thou shalt increase the price According to the multitude of the

God; for I am the Lore your God. another; but thou shalt fear thy

And ye shall not wrong one

in safety. them; and ye shall dwell in the land 18 and keep Mine ordinances and do Wherefore ye shall do My statutes,

- (שם ד). כשם שנאמר בשביעית, כך נאמר ביובל: פרק ג, ג): – מן השדה האכלו. על ידי סשדס אמס אוכל מן סבים, שאס פֶּלֶס למיס מן סשדס, אמס צריך לבער מן סבים (12) קדש חהיה לכם .מופסם דמים כסקדש, יכול מגל היל למולין, מלמוד לומר מסיה, צהויימס מהל (מוכס מ: מ"כ
- (954 5456: (13) חשובו איש אל אחוחו. וסרי כנר ולמר וְשַׁנְּמֶס הִישׁ הֶל הַלַחְלְנוֹת, סמוכר שדסו ועמד ננו וגללס, שמוזרת
- מונמם ממון (שם פרשמם ג, ד צ"מ נמ:): ממכרו ממכר לעמיפך, מכור, ומנין שאס באם לקנום, קנה מישראל הזכרך, הלמוד לומר או קנה מיד עמיפך: אל הזנו. זו (+1) וכי המכרו וגוי. לפי פשומו, כמשמעו. ועוד יש דרשה, מנין כשההה מוכר מכור לישרהל הברך, מלמוד לומר וכי
- ושני, אינו יולא מפשומו, כלומר, מספר שניס של הצואוה, ולא של שדפון, ומיעוע שָׁנִיס שְׁנַיַס: משמי שניס, שמעמוד שמי שניס ביד הלוקמו מיוס ליוס, ואפילו יש שלש מבואות באומן שמי שניס, כגון, שמכרה לו בקמומיה, שני סמבואות שמסא עומדת ביד סלוקת ממכור לו. ורבותינו דרשו מכאן (ערכין כמ:), שסמוכר שדסו אינו רשאי לגאול פתות ממנס מבואות סרבס, סרי נתאנס מוכר, לפיכך לריך לקנותס לפי סומן, ווסו שנאמר, במספר שני מבואות ימכר לך, לפי מנין שופו להחזירה לו בשנת היובל, ואם יש שנים מועמות וזה מוכרה בדמים יקרים, הרי נחאנה לוקת, ואם יש שנים מרובות ואכל מקנה קרקע דע כמה שנים יש עד היובל, ולפי השנים ומבוחות השדה שהים רחויה לעשות ימכור המוכר ויקנה הקונה, שהרי (15) במספר שנים אחר היובל חקנה. זהי פשימו, ליישג המקרא על אופניו, על האוואה בא להזהיר, כשממנור או
- (16) חרבה מקנחו. ממכרנה ביוקר: חמעים מקנחו. ממעים גדמיה:
- ממשבות סוא יודע. כל דבר סמקור ללב, שאין מכיר אלא מי שסממשבס בלבו, נאמר בו ויראת מאלסיך (ב"מ נת:): עלה שאינה הוגנם לו, לפי דרכו והנאמו של יוען, ואס מאמר מי יודע אס נמכוונמי לרעה, לכך נאמר ויראם מאלהיך, היודע (פן) ולא חונו איש אח עמיחו. כאן סוסיר על אונאם דבריס (מ"כ פרק ד, א), שלא יקניע איש אח עמיחו. כאן סוסיר על אונאם דבריס (מ"כ פרק ד, א), שלא יקניע אים אח עמיחו.

(מני) לַמַּבַׁתּ וְיִשְּׁבַׁעֵּׁם לַבָּטָּם הֹּלֶוּנִי: אַנְאַ פֹּבוֹיְע נֹאָכֹלְטֵּם וֹטִמֵּוֹ אַבַּהָּא אַבַּע וֹטִיכַלְנוֹ

enough, and dwell therein in safety. ंत्रंपूर्व दूर्ता दूर्वादा

19 and ye shall eat until ye have And the land shall yield her fruit,

יאַסלי אָת־הָבוּאָהָנוּ: עַהְּבְּינִתְּעִ עַוֹן לֵאְ נִוֹּבְתְּת וֹלְאָ הָבִּינִינִיאָ עַהְּ לָאְ נִוֹבָת וֹלְאָ

נכנוָ*ה* גֹע הַּכֹלִטַׂנֹא:

increase; may not sow, nor gather in our 20 eat the seventh year? behold, we And if ye shall say: 'What shall we

خِمُكِم تِمُثِرُتُ הַשְּׁשְּׁיִת וְעְשְׁתֹ אָת־הַחְּבוּאָה בְּשְׁקָא שְׁהָיֹתִיִּהְאַ וְתַעְּבֵּידִ יָתֹ

הְּלַלְטֹּא לִטַּלְטַ חָּוֹגוֹ: וֹאֹנִּינִי אָּטַ בַּבְבְּטִׁי, לַכְּם בַּמָּנִינִ וֹאָפַפֿיִגַ יוֹטַ בַּבְבָּטִי, לְכִיּוֹ

three years. shall bring forth produce for the 11 upon you in the sixth year, and it then I will command My blessing

עַרו השְּנָה הַהְשִׁיִּלִּה עַד־בּוֹא עִר שִׁקְא הְשִׁיִעִּיהָא עַד מִיעַל ₂₂ נֹאַכֹּלְטֵּם מֹן_חַטִּׁרוּאָּׁרִ ווְרַעְּהָם אָת הַשְּׁנָה הַשְּׁמִינָה וְחָוְרָעוּן יָה שַּׁהָא הְמִינִיהָא

הַלְלִישַׁה הַיִּכְלִוּן שַּהַלָּא: וְמָּוֹ וְמִיכְּלְוּוֹ מִוֹ הַּלְלְטִא הַטִּיקָא

old store. produce come in, ye shall eat the store; until the ninth year, until her 22 and eat of the produce, the old And ye shall sow the eighth year,

ל, באבול ביננים ושוְהַבִּים אָנוֹ בּוּלָן אָנֹהֹא אָנוֹ בּוּוּנוֹן וֹטַאָּבֹא לַאִ טַמַּבַרְ לַגִּמַטְטַ כֹּגַ וֹאַנַמָּא לָא טַזִּבַבּוֹ לַטַלְנָמָגוֹ הְבָּוּאַבְה הֹאַכְלוּ יָשֶׁן:

נטוְשַבוּן אַטוּן בַּבְּמָי:

ye are strangers and settlers with 23 perpetuity; for the land is Mine; for And the land shall not be sold in

אַטָּם הַפָּּוֹרֵי:

And in all the land of your

לי עלכְל אֲבֵוֹ אֵטְזּטִבְים עָאֵלִים עּלִכְלְ אֵבַת אַטַסְנָטִבְוּן פּוּבְלֵּוֹא

שְׁבְּיִלְאַבְׁ לְאַבְּעָאִי

redemption for the land. possession ye shall grant a

בנימי בְּיֹינְמִיּוּ אֲחִׁיוֹדְ וּמָבַר מֵאַחִוְּתֻּוֹ

בלבור לוה וופרוק ית וביני אָבוּ וֹטַמַּסְכַּן אָטוּבּ וֹוַבָּוֹ

which his brother hath sold. him come, and shall redeem that shall his kinsman that is next unto 25 sell some of his possession, then If thy brother be waxen poor, and

מְמָבֶר אָטְיוּ:

- יבָא גְאָלְוְ תַפַּרָב אָלְּיִי וְנְאָל אָת

- (ויקרא כו, לד שבת לג.), ושבעים שנה של גלות בכל כנגד שבעים שמעות שבעלו היו: (81) וישבחם על הארץ לבטה. שָׁבְּעִיֹן שמעס ישראל גוליס, שואת פָז מִרְנֶס סָפְבֶן פָת שַבְּמִמָּיִסְ, וָסִרְנָת פָת שַבְּמִמָּיסִ
- בו בנכם: (19) ונחנה הארץ וגר וישבחם לבטה עליה. שלא מדאנו משנת צלוכת: ואכלחם לשבע. אף צמוך המעים תסא
- (IS) לשלש השנים. למקלם סטטים מניפן ועד ראט סטנה, ולטביעים, ולטמינים, טיורעו בטמינים במרחשון ויקלרו (02) ולא נאסף. אל סבית: אח חבואחנו. כגון יין ופירות סלילן, ומפיתין סבליס מלליסס (פמחיס גל:):
- בשדם בגרנות, ובחשרי סוא עת סאמיף לבית. ופעמים שסימה לריכה לעשות לארבע שנים, בששית שלפני השממה השביעית, (22) עד השנה החשיעה. עד מג סקכום של משיעים שסים עם בום מבותםם של שמינים למוך סבים, שכל ימום סקיך סיו בניםן:
- (33) והארץ לא חמבר. לימן למו על מזרת שדות לבעלים ביובל, שלמ יסה סלוקה כובשה (מ"כ שם ה): שק בעלין מעבודם קרקע שמי שנים רלופות השביעית והיובל, ומקרה זה נהמר בשהר השממות כולן:
- (24) ובכל ארץ אחוחכם. (מ"כ) לרצום במיס, ועצד עצרי (שם ע), ודבר זה מפורש בקידושין בפרק מ' (דף כת.). ולפי לפסיקה, למכירה פסוקה עולמים: בי לי הארץ. (מ"כ) אל מרע עינך בה (שם), שאינה שלך:
- (אר) כי ימוך אחיך ומכר. מלמד שלין אדס רשלי למכור שדסו אלל מממם דומק עוני (מ"כ פרק ס, ל): מאחזחו. פשרמו, סמוך לפרשה שלאחריו, שהמוכר אחוזחו רשאי לגאלה לאחר שחי שנים, או הוא, או קרוצו, ואין הלוקח יכול לעכצ:

וְהִשְּׁינְה יַבְיִ וּמְצֵא כְּבֵרִי גְּאֶלְטִוּ: وم المُعات جود جه البيد الحب المهر البحد يجدد جه بيد جراب هدام

ظنلـٰكِّ رَّدُنكِ: וֹטֹבְבֵּיק וְדֵיה וְיִשְׁבַּח בְּמָסַׁם

אָטַ עַנְּבָּר לְאָישׁ אַשָּׁר מֶבַר־לְוּ יָה מוֹהָרָא לִנְּבָר דְּיַבֵּין לִיהּ

ויתוב לְאַהְסָנְהֵיה: קב וְחִשְׁבֹ אֶת־שְׁנֵי מִמְכְּרֹוֹ וְהֵשִׁיבׁ וִיחַשִּׁיב יָח שְׁנֵי וְבִינּוֹהִי וְיְחִיבּ

ζġμţμί: (σ) مُل هُزُن كِ بِنظِح لِنْ هُمْ فِيجِح لِهُد ⁸⁵ ל" וְהְיָה מִמְּבְּרֹוֹ בְּיַרִ הַמְּנֵה אֹתוֹ דְיָהִיב לִיה וִיהֵי זְּבִינִוֹהִי ְוֹאָם לְאַ־מְּצְאָׁר יָדִוֹ דֵּי' הְשָׁיֵב וָאָם לְאַ אַשְׁכָּחַת יָדִיה כְּמִפָּת

ויתוב לְאַהְסְנְתֵיה: ביובילא ויפוק

מְּנָת מִמְבַּבְרוּ ומים פקנה (שלישי) חוֹמָה וָהַיָּמָה גָּאָּכְּהוֹ עַּד הִּוֹם וֹאָיִשׁ בִּיִינִמְבָּר בִּיתַ־מוְשָּׁבַ מִּירַ

GtL كُادُّدك: פובלניה עד משלם בּוֹשׁא מַפֿפּא מּוּר וולבר אובי וופון פוט מוטב

לְּבְרָנֻיוֹ לְאִ וֹהֵא בּֿיָבֶלְ: לַין חֹמָה לַשְּמִיתָת לַמְּנָה אָתִּי שִׁיִּרָא לַחָלִיִּטִין לְּדִּיָּבוּן יָתִיה אַמָּבַבַלּגָב אַמָּבַ (כֻ, כַא) עַ בּוֹטַאַ 🤏 לו שְׁנָה הְמִימָה וְּקְם הַבַּיִת לִיה שַׁהָא שַׁלְמָהָא וִיקּוּם

הַרַ מְלַאָּט וֹאִם לְא וֹטִפּׁבוּנִל הַּרַ מִהְּלָם

find sufficient means to redeem it; redeem it, and he be waxen rich and ot ano on eved asm s ii baA

possession. sold it; and he shall return unto his overplus unto the man to whom he sale thereof, and restore the then let him count the years of the

shall return unto his possession. the jubilee it shall go out, and he it until the year of jubilee; and in the hand of him that hath boush which he hath sold shall remain in to get it back for himself, then that But if he have not sufficient means

the right of redemption. it is sold; for a full year shall he have redeem it within a whole year after 29 in a walled city, then he may And if a man sell a dwelling-house

the jubilee. generations; it shall not go out in that bought it, throughout his be made sure in perpetuity to him house that is in the walled city shall the space of a full year, then the And if it be not redeemed within

(as) ואיש כי לא יהיה לו גאל. וכי יש לך אדס בישראל שאין לו גואליס, אלא גואל שיוכל לגאול ממכרו (קידושין שס ולא כולם, למדס מוכס דרך ארץ, שישייר שדס לעלמו: וגאל אח ממכר אחיו. ואין סלוקח יכול לעכב:

לְבַבוְנִי, לָא וֹפּוָלַ בַּוּנְבָּגלָא:

- שבה לגהלה (ערכין ל.): סשאר, ווסו: והשיב את העודף. בדמי סמקם על סארילס שארל, וימנס ללוקם: - לאיש אשר מבר לו. סמוכר סוס, נמלאת קונה מספר המבואות כפי משבון של כל שנה, אכלת אותה שלש שנים או ארבע, הולא את דמיהן מן המשבון, ועול את (TS) וחשב אח שני ממכרו. כמס שנים סיו עד סיובל, כך וכך, ובכמס מכרמיס לך, בכך וכך, עמיד סיים לסחירם ביובל, מ"כ פרק ה, צ):
- במחלמו (מ"כ שם ז): (82) די השיב לו. מכאן שאינו גואל לחלאין: עד שנה הייבל. שלא יכנם לחוך אוחם שנה כלום, שהיוצל משמע
- שנה שלימה קרוים ימים, וכן מִשֵׁב הַנַּעֲרָה הָמָּנוּ יָמִים (ברהשית כד, נה): בוס שסוא מלוף, שאס כלס לגאול בשנס כאשונס גואלס, ולאחר מכאן אינו גואלס: והיהה גאלחו. של בימ: ימים. ימי לפי שנאמר בשדה שיכול לגאלה משמי שנים ואילך כל ומן שירלה, ובמוך שמי שנים הראשונים אינו יכול לגאלה, הוצרך לפרש (92) ביח מושב עיר חומה. בימ נמוך עיר סמוקפם מומס מימום יסושע צן נון (שם פרשמל ד, ל): - והיחה גאלחו.
- ζζ:): בפניס, מקנו לו בממורמ זס נופל על זס): לא יצא ביבל. אמר רב מפרא (אף) אס פגע בו יובל במוך שנמו לא ילא (שס (ערכין לב.) אע"פ שאין לו עכשיו, הואיל והימה לו קודם לכן. ועיר נקבה היא, והוצרך לכמוב לה, אלא ממוך שצריך לכמוב לא (30) וקם הבית וגרי לצמיחה. ילא מכמו של מוכר ועומד בכמו של קונה: (אשר לא חמה. לו קרינן, אמכו רו"ל

ַרְהַנְּאָלְּהִ הַּהְנֶה־לֹּנִ וּבַיּבֵל אַרְעָא יִחָחַשְׁבּוּן פּוּרְמָנָא יָהִי לְהוֹן וּבְיוֹבֵילָא יִפְּקוּן: הומה סביב על־שַּבֶּה הָאָבֶץ מִפַּף סְחוֹר סְחוֹר עַל הַקַּל بْجُورَ، بَيْعَذَّاتَ يُخْفُدُ يُمْا كِيْنَ بَجُورَ فِعِيَهُ يُخْبُمُ خِلَيْهُ فَيْرَا

גְאֻׁלַע מִנְלֶם טִּהְנֶת לַלְנִיֶּם: יי וֹמֹבׁי, עַלְוֹנְם כֿעֿי מֹבֿי. אַעוֹּעָּט וֹלֵבֹנֵי

בּטִיִּב בַּנָּג וֹמֶּבְאָב: בּׁ, בַּשֶּׁ, מַבַּׁ, עַלְנִּיִם עַנִאַ אַעַוֹּנְיָם ממפר בות ועיר אַהְוָּהִי בִּיבֵל וְבִינִי בִּיהָא וְקְרֵנִי אַהְסְּנְתִיהֹ تَعْشُد نَتْعَمِ مَا لِنَجْنِهِ لَنَقْعَ بِلَيْظُدِيمَ مَا جَبِثَهُ. لَيْظُمِنِا

: ئاڭتى

: خَالِثُامُ

﴿ثِاٰتِ: (٥)

44. אַהְסָנַתְּהוֹן פּוּרְקוֹ עָלִם יָהֵי לונאו פֿטו

קולא. אַנון אַטְסְנִטְרֵיון בְּנִי בְּנֵי לווְבוֹלֹא אָבוֹ בֿעוֹ עַבוֹוּ

ַנְּמֶבֶר בְּיִי צְּׁטְזָּתְ עִּנְלֶם הָוֹיִא צְּרֵי צִּהְסְנָת עָּלָם הוּא לְחוֹן: מעלה אָנושׁם לֵאִ וֹשִׁפֿלְ בִוֹשׁ פֿבוּנִבּוּוּ לָאִ נִּוֹבּבּוּ

ווטותב וניתי עמָד: וְהַהְוֹלִים בּוְ צְּרְ וְתִוֹמֶב וְתַוֹ, וְבִיה עִּמָּן וְתַהְקֵּרְ בִּיה יְדוֹר أَدْد . ثَمْنَكَ عُبُنَكَ بَمُّمْكِ ثُكُرِ مَقُلِكَ لَهُدُر . ثَنْمَفُوَا غُينِكَ بَنْمَنِم

لْنُتَعِنْ مُعْكِينًاكِ لْقَدْ غُفَانِكَ لَنَحْنَعُ لَمَكَانِح ääĠůĿ אַל הַפַּוּח מֵאָהוֹ נָשֶׁךְ וְתַרְבִּית לָא תַפַּב מִנֵּיה

> and they shall go out in the jubilee. the country; they may be redeemed, shall be reckoned with the fields of have no wall round about them But the houses of the villages which

perpetual right of redemption. possession, the Levites shall have a 32 the houses of the cities of their But as for the cities of the Levites,

children of Israel. are their possession among the houses of the cities of the Levites shall go out in the jubilee; for the sold in the city of his possession, Levites, then the house that was And it a man purchase of the

is their perpetual possession. their cities may not be sold; for that But the fields of the open land about

and a settler shall he live with thee. thou shalt uphold him: as a stranger 35 and his means fail with thee; then And if thy brother be waxen poor,

brother may live with thee. 30 increase; but fear thy God; that thy Take thou no interest of him or

פרקו, ב ערכין לג.): וביובל ילם. במנס: לבעליס, אס לא נגאלו: - גאלה תהיה לו. מיד אס ירלה, ובוס יפס כמו מכת שדות, שסשדות אין נגאלות עד שמי שניס (מ"כ כח), בְּמַלְּגֵיקֶס וּבְּמִילְמַס (ברחֹשית כה, מו): על שדה הארץ יחשב. הרי הן כשדות הנגחלים עד היובל, ויולחין ביובל (וֹבּ) ובחי החצרים. כמכגומו פַּנְמַיָּם, עיירום פמומות מפֿין מומס, ויש הרצה צספר יסושע מָעָרִיס וָמַנְגִימֶס (יסושע יג,

משדומיסס הנמונות להס באלפים אמה סביבות הערים, או אם מכרו בית בעיר חומה גואלין לעולם, ואינו חלוע למוף שנה (22) וערי הלוים, ארגעים ואמנה עיר אנחנו להם: גאלה עולם. גואל מיד אפילו לפני אחי אנים אם מכרו אדה

לסס במקוס שדומ, ויש לסס גאולס כשדומ, כדי שלא יופקע נחלמס מסס: של ישראל: - בי בחי ערי הליים הוא אחזחם. לא סיס לסס נמלם שדומוכרמיס, אלא עריס לשנמ ומגרשיסס, לפיכך סס מיד לויגואל גאולם עולם: - ויצא ממכר ביח. הרי זו מלוה אחרם, ואם לא גאלה, יולאה ביובל ואינו נחלע לפוף שנה כבים לא דבר סכמוב אלא בלוקח ישראל שקנה בים בערי הלוים, אבל לוי שקנה מלוי יהיה חלוט, מ"ל ואשר יגאל מן הלוים, אף הגואל ולא יהיה חלוע כשאר בחי ערי חומה של ישראל, וגאולה זו, לשון מכירה. דבר אחר לפי שנאמר גאולם עולם חהיה ללוים, יכול (33) ואשר יגאל מן הלוים. ואס יקנה בים או עיר מהם. וילא ביבל. אומו ממכר של בים, או של עיר, וישוב ללוי שמכרו,

לכסנים ביובל, כמו שנאמר בישראל וְאָס מֶכַר אָם סַשְּׁדֶס לְאִישׁ אַפַר נֹא יַנְאָל עוֹד (ויקרא כו, כ), אבל בן לוי גואל לעולם: (+ε) ושדה מגדש עדיהם לא ימכד. מֶבֶר גובר, שמס סקדיש בן לוי מם שדסו ולמ גמלס ומכרס גובר מינס יולמס

מושב, ומיזסו מושב כל שקבל עליו שלה לעבוד עבודה הלילים והוכל נבלות: הסמור, עודהו על החמור, אחד חופס בו ומעמידו, נפל לארן, חמשה אין מעמידין אוחו: – גור וחושב. אף אה ההל גר או (פצ) והחוקח בו. אל מניחסו שיכד ויפול, ויסים קשם לסקימו, אלא מוקסו משעת מועת סיד. למס זם דומס, למשאוי שעל

بخمَلَحُنك جِينَانًا هُخَدُّكِ: لا في حَمْظَةٍ كِي بِينَ لِمَ بِي خِرْبِيَكِ

לְבְיִנִית לְבֶם לֵאַלְבִים: (ס) לְעִיה לְכִּם אָּעַ־אָּבֶׁוּ בְּנְּהֹוּ לְכִוּן זִי אַּבְּהָא צַּבְּנָהַוּ לְמִנִינִי יי הוצאהי שָּהְבֶּם בַּצְּבֶּין מִצְּרָיִם יָהְכוּן מִאַרְעָא דְּמִצְּרֵיִם לְמִתּוּ אַנִּי יְחֹנְתֹ אֱלְתַיֹכֶם אַשֶּׁר אָנָא יִיָ אֶלְתַכוֹן דְּאַפּיָקית

((בישי) לֶןךְ לֹאֻ תַעֲּבֶר בִּוֹ עֲבָרַת עֲבֶר: וִיוִּדְּבַּוֹ לְּךְּ לְאַ תִפְּלַת בֵּיה

שְׁנָת הַיּבֶל יַעְּבָר עִּמֶּף: ot בְּשְׁבֶּינִ בְּתִּישֶׁב יִהְיֵּנִה עִּמְּוֹך עַבְּיִּר בְּאַנִירָא בְּתִּיתְבָּא יְהֵי עִמְּּן עַרִּ

אָבוּלוו וָשִׁוּב: וְאֶבְ אֶבְ-מִאָּפּטִשְיִּ וֹאֶבְ-אֵטִוּטִי וֹנִינִד לְזָנֹהִנִינִי וּלְאַטַסׄנִּיִ יי⁺ וְנְצְאַ מֵּמְמֶּוֹב הַנְאַ וּבְּנָרָוֹ עִמָּוֹ וְנִפּוֹק מֵעִמֶּן הוּא וּבְנוֹהִי עִמֵּיה

ממכבו אבו: אַנְיָם מִאָּבְּוֹ מְבְּרֵי: וּוֹבְּבְּנוּן וְבֵּּוּן מַבְּרֵין: אָנִים מִאָּבְוֹ מְבְּרֵי: מִבְּרִים לָאִ וְמְּבְרֵים לֵאִ בּי בְּיִשְׁבְּרֵי הַם אֲשֶׁרִ הוֹצֵאָהִי צָּרֵי עַבְּרָי אָנּוּן הְאַפִּיקִיה

۲۰ לא מַרְהֶּה בְּנִי בְּפְּבְּרֵבְ וְיִבְאַמִּ לְאִ מִפְלַם בִּיה בְּלַמְהֵיּ וְמִבְּרֵבְ

> ¤.ċ\$Ŀ: לטוכולוא ולנלוטא לא טטון ्रा द्वृद्धाः दृश्च तृष्टाः दूराः yənom ydı mid əvig ton ılsak uodT

4
4
4
5
5
5
5
5
5
5
6
7
8
5
7
8
7
8
7
8
7
8
8
7
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
<p

פולען עּבְּדִין: عَمْ لَكُر لَصْدِكَ كُنْدِكَ مَقَكَ لَيْضُوبَ يَكُتِر يَضُوفُوا كَيْسِكِ مَقْكِ

שׁמָא דְּיוֹבֵילָא יִפְּלַח עִמֶּך:

אָבְהָתוֹהִי יְתוּב:

تېڅځكك:

victuals for increase. upon interest, nor give him thy

Canaan, to be your God. of Egypt, to give you the land of 38 brought you forth out of the land I am the Lord your God, who

serve as a bondservant. thee, thou shalt not make him to 39 with thee, and sell himself unto And if thy brother be waxen poor

with thee unto the year of jubilee. he shall be with thee; he shall serve As a hired servant, and as a settler,

fathers shall he return. and unto the possession of his shall return unto his own family, 41 and his children with him, and Then shall he go out from thee, he

bondmen. Egypt; they shall not be sold as To brought forth out of the land of For they are My servants, whom I

rigour; but shalt fear thy God. Thou shalt not rule over him with

או סמולס מעומיו בנכרי כדי לסלוומס לישראל ברבימ, סרי זס דבר סמסור ללבו של אדס וממשבמו, לכך סולרך לומר, ויראת . נמשכם אחר הרבים, וקשה לפרוש הימנו, ומורה לעלמו היחר בשביל מעוחיו שהיו בעלום אללו, הולרך לומר ויראה מאלהיך, (35) נשך וחדביח. מד שווינסו רבנן, ולעבור עליו בשני למיין (ב"מ ס:): ויראח מאלהיך. לפי שדעמו של מדס

כעובד עבודת אליליס (מ"כ פרשתא ס, ד כתובות קי:): אח ארץ כנען. בשכר שמקבלו מנומי: להיוח לכם לאלהים. שכל שַבְּרבּמרץ ישרמל, מנילו למלסיס, וכל סיולת ממוס, נכרי סס. דבר אחר אשר סולאחי אחבס מארץ מלריס על מנח שחקבלו עליכס מלוחי, אפילו סן כבדוח עליכס: דחח לכם (88) אשר הוצאחי וגוי. וסבמנמי בין בכור לשלינו בכור, אף אני יודע ונפרע מן סמלוס מעום לישראל ברבים, ואומר של

(95) עבודח עבד. ענודה של גנאי שיהא ניכר בה כעבד, שלא יוליך כליו אחריו לנים המרחן, ולא ינעול לו מנעליו:

לפני שש שנים היובל מוליאו: (0+) כשכיר כחושב. ענודם קרקע, ומללכם לומנום, כשלר שנירנים סמנסג בו: עד שנח היבל. אם פגע בו יובל

קידושין כב.): ואל אחזה אבוחיו. אל כבוד אבומיו, ואין לולולו בכך (מכום יג.): אחזה. חוקם: (IP) הוא ובניו עמו. אמר רבי שמעון אם הוא נמכר בניו מי מכרן, אלא מכאן, שרבו חייב במזונות בניו (מ"כ פרק ז, ג

יעמידנו על אבן הַּלְּקַמ: (שברי הם. שמרי קודס (מ"כ פרשמא ו, א): לא ימכרו ממכרה עבד. בהכרוה, כאן יש עבד למכור, ולא

(EP) לא חדדה בו בפרך. מלפכס שלה לצורך, כדי לענומו, הל מהמר לו קמס לי הם הכום הוה, והוה הינו לריך, עַדֹר

ממם שלנו מבר וֹאַמֶּנִי: מָאָע עַנּוִם אָאָב סָבִיבָּעַיכָם نمخكك تغمنك غمر نندر خك

בְּאַרְצְּכֶם וְהָוֹיִ לְכֶם לְאֵהְוֹיִה: מַּמֶּכֶם אֻּהָּר עוָלִידוּ עמְכֶם מֶהֶם הַקְּנִי יִמִּמִּשְׁפַּהְהָם וְנָם מֹבֹּנָי וַשׁוַמֻּבָּים וַיַּנָּרִים

לִי בְּפְּרֶרְ: (ס) نَّمُلُعْمِ غَيْمَ خُعُنِي مِعِينَا لَيْكِ בַּבַבוּ שַּהְבַינוּ וּבַאָּבונכִם בַּדָּנַ ۵+ צַחַרִיכֶם לֶהֶשֶׁת צַחַּיְּה לְעֹלֶם ×Ģ□ לבניבם

ደ¦∟: منשְׁבֵ עִמְּּךְ אָוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפְּחַת יוֹיִדְבּן לַעֲרֵל מּוֹחָב דִּעִּמֶּךְ אִי برية אָרָיף עַמְּוֹ וְנִמְבַּר לְגֵרַ עִּמָּוֹ וְיִהְעַבַּר עָבֵרָ עִמָּוּ וְיִהְעַבַּיִי וֹבׁ, עַמָּגִי גֹֹד זָר וְעַוָמָּבְ הֹפָּוֹב

אָבוֹר מִאָבוֹוּ וֹלָאַבְנוּי ¾ אַבְוֹנֵי נְמִפְּר נְאֵבְוֹי שֹׁנִינִר לְּוְ בְּנִיר זְּאִנְיַבוֹ פּוּרְקְנָא יָהַי

> نظريا مَكٰديا لَمَحٰيا: הממוא גבסטבונכון מוצון ועבדה ואמסף דיהון לף מו

حُربا جُمَّاهُمُ באַטוּכַרוּ בַּאַרַעָּכוּן וִיהוֹן فظررا بفيئلمنفيدا لمفحرا ואָל מִבְנוֹ שוְעַבַּוֹא מַבְלַוֹּא

בַּלַמְגנ: וְּבָר בַּאָּחוּהִי לָא תִפְּלַח בֵּיה r<u>⊊ÿ</u>∏r⊂rj MEXC 4440 نظظلالال ELY چندردبا לירותה אַהְטָּנְא نتنفريا المالالالا 445,011

לַאַּבְׁמָאֵי מִיּבְּיִלְאַ: וֹאֶבׁוּ עַבְבָּיל יִד עָבָר וְתִוּטָב

ליה חַד מַצַּחוֹהִי יִפָּרְקְנֵיה:

which they have degotten in your their families that are with you, you, of them may ye buy, and of gnome n'uojos ob tedt eregnerte Moreover of the children of the bondmen and bondmaids. about you, of them shall ye buy have: of the nations that are round bondmaids, whom thou mayest And as for thy bondmen, and thy

one over another, with rigour. children of Israel ye shall not rule, for ever; but over your brethren the them may ye take your bondmen 46 you, to hold for a possession: of inheritance for your children after And ye may make them an

land; and they may be your

possession.

offshoot of a stranger's family, who is a settler with thee, or to the and sell himself unto the stranger brother be waxen poor beside him, with thee be waxen rich, and thy And if a stranger who is a settler

redeem him; redeemed; one of his brethren may after that he is sold he may be

לכך נאמר ויראת: מחם הגפן, עד שאבוא, שמא מאמר אין מכיר בדבר אם ללורך אם לאו ואומר אני לו שסוא ללורך, סרי הדבר הוה מסור ללב,

ולא שבמוך גבול ארלכס, שסרי בסס אמרמי, לא ממיס כל נשמס: הוסרמני לה קפיָס כֶּל נְשְׁמֶס (דַּברִיס כּ, מו), הלה מי ישמשני: - מאח הגוים. - סס יסיני לך לעבדיס: - אשר סביבחיכם. (44) ועבדך ואמחך אשר יהיו לך. אם מאמר אם כן במס אשממש, בעבדי איני מושל, בזי אומום איני נומל, שהרי

אלא אחס מוחר לקנוחו בעבד (קידושין סו:): מהם חקנו. אוחס חקנו: (P+) וגם מבני החישבים. שבאו מסביבומיכס לישא נשיס בארלכס וילדו לסס, סבן סולך אמר סאב, ואינו בכלל לא ממיס,

שלה לרדות בפרך: סיס לו לכמוב וסנמלמס אומס לבניכס: והחבחלחם. כמו וסממוקמס: איש באחיו. לסביא נשיא בעמו ומלך במשרמיו (אי) והחנחלחם אחם לבניכם. המזיקו נהם לנמלה לנירך בניכם אמריכם ולא ימכן לפרש הנמילום לבניכם, שאם כן

עלים, ולשאוד מים: וסו עכו"ס, כשקוא אומר לעקר, זה הנמכר לעצודה אלילים עלמה (שם כ. צ"מ עא.), להיוח לה שמש, ולא לאלהוח, אלא לחמוצ מיגרס לו שיעשיר, דבוקו עמך: ומך אחיך עמו. מיגרס לו שימוך, דבוקו עמו, על ידי שלמד ממעשיו: משפחה גר. (ק+) יד גר וחושב. גרוסול מושנ, כמרגומו שַנַל מוֹמָבּ, ומופו מוכי מועני ובי חשיג יד גר וחושב עמך.

(84) גאולה חהרי לו. מיד, אל מניחסו שֶׁיִּשְׁמַע:

אָרַהְשָּׁינְה יָדְי וְנִגְּאָל: או־דדו או בורדו ונאלנו או־

لمناخرك أتبك أزنفترك ididil XI dålıt talıy או אַטִבוּטִי או בֿר אַטִבוּטִי

he may redeem himself. redeem him; or if he be waxen rich, kin unto him of his family may tedeem him, or any that is nigh of or his uncle, or his uncle's son, may

שְּבֶּיר יִהְנֶה עִּמְּוּ: من والمن المناطقة ال os לו עַר שְׁנַת הַיּבֵל וְהַיְּה בֶּסֶף וִחִשָּׁבַ עִם־קֹנֶהוּ מִשָּׁנַתַ הִמֶּכָרוֹ

ಭರ್ಷ: בֹּמֹנִוֹ מֻנַּגֹּא כַּוּמִוּ אָנִוֹבָא וֹבִיוּ ביובילא ויהי בסף זבינוהי Ľ٦ גובאב מם זלנוע מאַטא

hired servant shall he be with him. of years; according to the time of a shall be according unto the number of jubilee; and the price of his sale sold himself to him unto the year bought him from the year that he And he shall reckon with him that

יַשָּׁיב גָאַלְהוֹ מִבֶּסֶר מִקְנָהוֹ: אַם_עִּיָר רַבְּיִת בַּשְּׁנִים לְפִּיהֶן

מְכַּפַב זְבִינוֹהִי: وبالـ كادّيك **CELCILL EWLY**

bought for. out of the money that he was back the price of his redemption sccording unto them he shall give If there be yet many years,

וֹאִם_טְּקָּס וֹמָאַלָּר בַּמָּוֹנִם מַּגַ_

وبلأكتين: ליה קפום שְנוֹהִי יָתִיב יָת מֹע מִּטֹא בַּוּנְבִּגלָא וּנִטַמִּּנִד iào iail àmidal thia

price of his redemption. unto his years shall he give back the shall reckon with him; according sar of jubilee, then he

And if there remain but few years

خېدند خوند ځمرند: בְּשְׁבֶּרִר שְׁנְּהַ בְּשְׁנָה יַהְיָרֵר עִמְּיֹר כְּאָרִיר שְׁנָא בְשְׁנָא יָהַי עִמֵּיה

לא ופלע ביה בקשיו לעיור:

with rigour over him in thy sight. 33 he be with him; he shall not rule As a servant hired year by year shall

And if he be not redeemed by any

בֹּאֲנָת תַּיְבֶּל הָוּא וּבָּנָיו עִּמְּוֹ: المُعالِمُ الْأَمَّامِ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ

ಭರ್ಷ: בְּשָּׁשׁאַ בַּיוִבִּילָאַ בִּיאַ יִּבְּנִינִי

For unto Me the children of Israel children with him. in the year of jubilee, he, and his of these means, then he shall go out

אוטם מאָבוֹל מצְּבָוֹם אָנָּוּ וְבַנָּב מפמיר עַבָּרָרַי בנייושֶׁרָאֵל עָ עַּבְּיִים

ڲٛڔ۩ڔڟ؈

څڅ۵ربا: מאַבֹּא בַּמֹגִינִם אַנֹּא מֹלבוּ אַנוּן בַאַפּּיקית וָתָּהֹר אָבוּ בּוּלְוּ בַּנוּ וֹמִּבָאַל מַּבְּבוּוֹ

land of Egypt: I am the Lorp your whom I brought forth out of the 35 are servants; they are My servants

במנס, וינכס לו: וסיס כפף ממכרו במפפר שניס: – כימי שכיר יהיה שמו. משבון סמגיע לכל שנס ושנס ימשוב כאלו נשכר שמו כל שנס שקנה הנכרי עבודה שנה במנה, ואם שהה זה אללו המש שנים ובא ליגאל ינכה לו המשה מנים, וימן לו העבד מ"ו מנים, וזהו בחשבון לפי המגיע בכל שנה ושנה ינכה לו הנכרי מן דמיו, אם היו עשרים שנה משנמכר עד היובל וקנאו בעשרים מנה, נמלא ובנכרי שמחם ידך הכמוב מדבר, ואף על פי כן לא מבא עליו בעקיפין, מפני מלול השם (ב"ק קיג.), אלא כשבא ליגאל ידקדק (50) עד שנת היובל. שהריכל עלמולה קוהו הלהלעובדו עד היובל, שהריביובל יצה, כמו שוהתרלמטה, וְיָבֶה בָשְׁנַת הַיֹּבֶל,

- (IE) אם עוד רבות בשנים. עד סיונל: לפיהן. הכל כמו שפירשמי:
- (33) לא ירדנו בפרך לעיניך. כלומרולמס רולס:
- בניו (קידושין כב.)) (44) ואם לא יגאל באלה. באלס סוא נגאל, ואינו נגאל בטט (קידוטין מו:): (הוא ובניו עמו. סנכרי חייב במזונות
- (33) כי לי בני ישראל עבדים. שמרי קודס: אני ה' אלהיכם. כל המשענדן מלממה, כהלו משענדן מלמעלה:

ڲڔؾڔڟۦ לְהְשְׁמַהַוֹּוֹת עְּלֶיִהְ בֵּי אֲנֵי יְהֹוָה לִמְסְנֵּר עַלִה אָרֵי אָנָא יִי מֹמִּבְּנִע לָאְ עִשְׁנִּוּן בֹאַבְאַבְּבֶם מִּנְּבָּאָ לָאִ עִשְׁנִּוּן בּאָבַהַּכִּוּן א ימַבּּבְּׁע לַאֲ-שַׁלַּוֹמוּ לַכָּם וֹאָבוֹ וֹלֵמֵא לָא שׁלַוּמוּן לַכִּוּן וֹאָבוֹ לא עַמְּשָׁר לְכָּם אֶּלְילָם וּפָּסֶל לָא עַמְּבָּרוּוּ לְכִוּן מְמֵּנוֹ וֹהֵילִם

your God. down unto it; for I am the LORD figured stone in your land, to bow or a pillar, neither shall ye place any shall ye rear you up a graven image, Ye shall make you no idols, neither

פמוקים הירְאֵוּ אֲנֵי יְהוְה: (פ) מ אָת־שַׁבְּתֹתַי הִשְּׁמֹרֵוּ וּמִקְרַיִּשִּׁי יָתְּ יוֹמִי שַּׁבָּיָא דִּילִי תִּשְּׁרוּוּ

X[X ...: ילבית מקדשי ההון דְּחַלִין

Гокр. reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

The Haftarah is Jeremiah 32:6 – 32:27 on page 159.

כב טַּאָּמִרְנִ נַמְּאָנִם: دموم، هٰ◘ خُلُونَ، فَرَدِ لَهُن مَعْنِنَ، هٰ◘ خَمْنُمَ، فَتُحِداً لَيْنَ فَعَالِد،

שמבון וֹטַגְּבּבון וֹטַבון:

My commandments, and do them; If ye walk in My statutes, and keep

וֹנִעַשָּׁג יַהְמָנֵכֶם בֹּגַעַּׁם וֹנִעַנָּע וֹאָשָּׁגֵּן

خَلَـٰد: בְּאַבְאֹ יְבִוּלְטִי וְמֵּא בַשְּׁבֵי יִמֵּן וְהִמֵּין אַבְּיִא צְּלְלְמִי וְאֵילָן

בַּאַרְצְקָם: בְטַׁמְבֹת לָמֶבֹת וֹנְמִּבְעָם לָבְּמִּטִ , ובֹּאָנְר וֹמָּוֹנִי אָּטְרַוֹּנְרֵת וֹאָבֹלְטָּם וַמַמּפֹא וֹמָנִת 'לְאָפּוָבֵּוֹ בַּר

הַפֿלָא וְמֵּגוֹ אָבָּיה: מסביכון בעדנהון

±\$₽₽ نظنحدا خدينالألم لْنَهُمْ رُدُّتُ لَيْمَ كُلَّكُمْ لِيُعْدِدُ يَنْهُدُمْ زُدِياً لِيُهُمْ رُفَعُظُمْ

unto the vintage, and the vintage And your threshing shall reach shall yield their fruit. produce, and the trees of the field

4 season, and the land shall yield her

then I will give your rains in their

land safely. have enough, and dwell in your and ye shall eat your bread until ye shall reach unto the sowing time;

- מן המקדש (מגילה כב.): ברלפת אבנים: להשתחות עליה. אפילו לשמיס, לפי שסשמתואס בפשומ ידיס ורגליס סיא, ואמרס מורס לעשות כן, מוץ דיו לישראל אלא אפילו לנכרי (קידושין כ.): ואבן משכיה. לשון כמיי, כמו וְשַׁפְּמִי כַּפִּי (שמות לג, כד), שמכמין הקרקע שם ביסו, לא חור בו, סוף לוס ברבים, כל אלו סאסרונים קשום מן סראשונים, לא חור בו, סוף מוכר אם עלמו, לא חור בו, לא וכי ממכור ממכר, (מס כמיב ביס מו קנס מיד וגו' דבר סנקנס מיד ליד)לא חור בו, עוף מוכר אחוחו, לא חור בו, עוף מוכר שללו נאמרו על ספדר, בממלס סוסיר על סשביעימ, ואס ממד ממון ונמשד על סשביעימ, סופו למכור מטלטליו, לכך סמך לס, שבודם אליליס אף אני כמומו, סואיל ורבי מחלל שבח אף אני כמומו, לכך נאמרו מקראום הללו (מ"כ פרק ט, ו). ואף הפרשיות (I) לא חששו לכם אלילם. כנגד זס סנמכר לנכרי, שלם יממר סומיל ורצי מגלס עריום מף מני כמומו, סומיל ורצי עוצד
- (ג) אני ה׳. ימתן לשלם שכר:
- (דבריס ה, א) ולְמַדְמָּס חُמָס וּשְׁמַרְמָּס לַעֲשׁמָס: אס במקומי, מלכו שמסיו עמליס במורס: – ואח מצוחי חשמרו. – מוו עמליס במורס על מות לשמור ולקייס, כמו שואמר (3) אם בחקתי חלכו. יכול זה קיום המלום, כשהוא אומר ואת מלוםי משמרו הרי קיום המלות אמור, הא מה אני מקיים
- ועץ השדה. סן מילני מרק, ועמידין לעצות פירות (מ"כ צס ו): (+) בעחם. בשעם שלין דרך בני לדס לללח, כגון (בלילי רביעים. רש"י ישן) בלילי שבחום (חענים כג. מ"כ פרק א, ל):
- ואכלחם לחמכם לשבע. אוכל קמעא, והוא ממברך במעיו (שס ז): (5) והשיג לכם דיש את בציר. שיפל סדיש מרובס, ולמס עמוקים צו עד סבליר, וצבליר מעמקו עד שעמ סורע:

ĖĀĻĀČD: מו בּהַפֿא מו אַנהא וּבַפֿהֹלָן בּהָפֿא מו אַנהא וּבַפֿהֹלָן ייי וְאֵין מַחַרְיִד וְהִשְׁבַּהִי חַיְהְ רְעָה וְלֵית דְּעִּיִד נַאַּבִּשִּיל חַיְהְא

ל וּבְבַבְּשׁם אָּטַ אָנְבִיכִים וֹלִפֹּלָנִ וֹטִבְּבַּפּוּן זֹט בֹהֹלָנִ בִּבְבִיכִוּן

אָנְבַּנְכֵּם לַפַּנִּנְכֵם לַטַּבִּי מפט בבבר יראפו ונפלו ימאָה מנכיו לרבותא ישרמון

בוני אַטַבוּם: ئىنلىقىن، مُنْدُّه رَتَّكَ، مِنْ، مُن كُربا لَمُقَيم ئَنْدِبا لَمُفَّةً،

(ממישי) הָרֶשׁ הוּצְיאוּ: عَرْعَ، نَهُدَكُنْكِ نَهُا بِنِهُا لَنَهُا بَافِرًا

نائمَ لِ رَفِيهُ، كُنْكُت:

בּׁעַבַבּא לַא וֹמִבוּן בַּאָּבַמֹּכוּן: أثنف هُربِو فَغِدًا بهُدَدُقُو نَعُقِرا هُرُمُع فَعَلَمُع أَنهُديا

النفريا كلترديا كتلخع:

בובמוכון לעובא: أنظريا فلأزر ŢĢĠſĊĬſ إلِهُ مِنْ مُنَا يَامُهُمُ مِنْهُم الْرَبِّ وَالْ مَؤْمِرُا مَنْهُم كُمْهُم

זטכנו וֹאַפֿנם זֹט פֿוֹמִנ הֹפֶּׁכנוֹ: بطَرْن ٪ كُرْدُه لَكُ خَدَلُ لَا كُنْدُه لَا يُعْلُطُ اللَّهُ لَا يُعْلُطُ اللَّهُ لَا يُعْلُمُ اللَّهُ اللَّه

וֹמִטִּילֵא מן בורם التاكردا מהקק كالتاتيط

וֹאִטֵּגוֹ מַהְּבֹּנִג בּגנִגכַנְוֹ וֹלֵא י וֹלִעַעָּׁג מִמֶּבֹּנְג בַּעוּבַבָּעָם וֹלַאָּ*ב* نفودرا:

<u>וֹבְשׁוּע מִוּמִּבוּ, וֹשַׁכוּוֹ:</u>

through your land. land, neither shall the sword go cause evil deasts to cease out of the shall make you afraid; and I will and ye shall lie down, and none had I will give peace in the land,

and they shall fall before you by the And ye shall chase your enemies,

.brows enemies shall fall before you by the spall chase ten thousand; and your 8 hundred, and a hundred of you And five of you shall chase a

covenant with you. multiply you; and will establish My 9 and make you fruitful, and and I will have respect unto you,

on and ye shall bring forth the old

In you, and My soul shall not abhor And I will set My tabernacle among from before the new.

And ye shall eat old store long kept,

שלא יבאו למלחמס, אלא אפילו לעבור דרך ארלכס ממדינה למדינה (מ"כ פרק ב, ג): מכאן שהשלום שקול כנגד הכל, וכן הוא אומר עושה שלום וצורא את הכל: - והרב לא העבר בארצכם. אין לריך לומר (6) ונההי שלום. שמא מאמרו הרי מאכל והרי משמה, אם אין שלום אין כלום, מלמוד לומר אמר כל ואת ונמתי שלום בארן,

(¬) לפניכם לחרב. מיש נמרנ רעסו (שס):

אם המורה, למרובים העושין את המורה (שם): - ונפלו איביכם וגד. שיהיו נופלין לפניכה, שלא כדרך הארך: מרובה, על שם ריבוי, וזס הפירוש שולל רש"י. באומרו והלא לא היה לריך לומר ורו'. ודו"ק) אלא אינו דומה מועטין העושין נכ"ו, שמלח רבבה סובל ביפירושים, פירוש אי עשרת אלפים, ועל זה מקשה רש"י וכי כך הוא החשבון, ופירוש בי, רבבה מספר סיס לריך לסמחיל, ומס מעס פמח, שגס כן כפל ועיין שס בישובס, וכאן גראס לפרש למורי סגאון סמופלג מוסר"ר משס חריף כך סוא המשבון והלא לא היה לריך לומר, וכמו כן מדקדקים כל גדולי המפרשים ומשוביהם בלשון רש"י בפרשת בראשית, לא המשבון, וסלא לא סיה לכיך לומר אלא ומאה מכס שני אלפים ירדופו, (יש מדקדקים בלשון רש"י שסוא כמו כפל ואריכות וכי (8) ורדפו מכם. מן סמלשיס שנכס, ולה מן סגנוריס שנכס (שס ד): חמשה מאה ומאה מכם רבבה. וכי כך סוה

בֵּימ יְסוּדֶס בְּרִימ מַדְשְׁס, (ירמיס לֹח, ל־לֹח), לֹחُ כַבְּרִימ וגוי (מ"כ שֹס): אחכם. ברימ מדשה, לא כברים הראשונה שהפרמם אומה, אלא ברימ מדשה שלא מופר, שנאמר וְבְרַמִּי אֶם בִּימ יִשְׁרָאֵל וְאָמ ב, ס): והפריחי אחכם. נפריס ורגיס (שס ס): והרביחי אחכם. נקומס וקופס (שס): והקימחי אח בריחי (פ) ופניתי אליכם. אפנה מכל עסקי לשלם שכרכס. משל למה הדבר דומה, למלך ששכר פועלים וכוי, כדאימא במ"כ (פרק

ספולרום למקום פחר, לחם החדש למורן: (שם פרקג, אב"ב לא:): וישן מפני חדש חוציאו. שיסיו סגרנום מלאום מדש וסאולרום מלאום ישן, ולריכים אםם לפנום (10) ואכלחם ישן נושן. ספירום יסיו משחמרין ומובים להחיישן, שיהה ישן הנושן של שלש שנים יפה להרול משל השחקד

כמו פִּי שֶׁם נִגְשַׁל מְגֵן גִּבּוֹרִים (שמוחל־ב הֹ, כה), לה קבל המשיחה, שמושחין מגן של עור בְּמֵלֶג מצושל כדי להחליק מעליו מכח (11) ונחחי משכני. וה בים המקדש: ולא חגעל נפשי. אין רוחי קלה בכם. כל געילה לשון פליעת דבר הבלוע בדבר,

८८: ألانكتلاخي خنابخة المتنب يغضد بهدين جيددا يغبير

And I will walk among you, and

לוְמְמִיוֹנִי (פּ) מְהָנוּ הֹלַכְּם וֹאִנְלֵעַ אָּטַבָּם מִבְיָנִי לְנֵיִם מְּבְּבִינִם נְאָמֶּבְּרִ מִלְמִנִינִ לְבִינִו מַבְּנֵינִו וְיִם בּנִ מייכ במול הוצאחיר אַהְכֶם מַאָּבֶין מִצְּבַיוֹ מִיְּהַבֹּוֹ بِبَرِبَ هِرَيَرُهِ هِفُهُ

נְתְבוֹן בְחֵירוּתָא: לור אַמְמָוֹא מִנְכוּן וֹרַבַּרוּט びぶしなど אָלא וֹן אֶלְעַכוּן צַאָּפּוּלִית

you go upright. the bars of your yoke, and made their bondmen; and I have broken of Egypt, that ye should not be brought you forth out of the land I am the Lord your God, who

But if ye will not hearken unto Me,

אָת בְּלְ־תַמִּצְוָת הָאֵלֶּה: ⁺ וֹאִם_לְאִ עֹמִּמֹמֹנּ לְיִּ וֹלְאָ עֹמֹּמְנִּ וֹאִם לְאִ עַבּֿבּׁנְוּוֹ לְמִּנֹמִנִּ

נֹאִם בַּעוֹמָג שַׁמְאָסוּ נֹאָם אָטַ נֹאָם בַּצִּוֹמָג שַׁפוּגוּן נֹאָם נִעִּ باغذرا: וֹלָא עַמְּבָּרוּן יָת כָּל פִּקּוֹדִיָּא

My covenant; all My commandments, but break ordinances, so that ye will not do and if your soul abhor Mine and if ye shall reject My statutes,

commandments;

and will not do all these

\$u_~~خ~~ٰل،ن،: בְּשׁוּעִ אָּעַ_כַּל_מִצְּוִנְיִּ, לְעַפַּבַרֶם مَيْمُهُمُ، عَبْرُمْ رَفَمُكُم ذُخَذِنْ، يَارِدُ فَرَيْهِ وَهُمِرِاً خَلَامٍ

אַר אַנָא אַעַבור דָא לְכוֹן לאַמְּלְיוּשְׁכוּוְ זְתְ לֵּוֹמִי: בלא לממכר ונו כל פפונו. to languish; and ye shall sow your make the eyes to fail, and the soul consumption and fever, that shall appoint terror over you, even I also will do this unto you: I will

eat it.

לְנִוּלְ זַנְהַבְּפָׁם נַאָּבֹלְעַנִּ אָנִבְּיבֶפֹם: מולום ומבולט לפה וובמטם השׁהֶפֶת וְאָת־הַקּבַּחָת מְכַלְוֹת ש וֹנִיפְּׁלַבְׁיִּנְיְ הֹּלְיִבְיֹּבְ הֵּעֹבְ 投設设計しがら

בעלי הקביכון: לְבוּלֵנוּ זַבְמְּכוָן וֹנִיכְבוּנִינִי seed in vain, for your enemies shall idīuda ālācl מליכון ביהולהא

(בו) והחהלבהי בחוככם. אמייל שמכס בגן עדן כאחד מכס, ולא מסיו מודעועים ממני, יכול לא מיראו ממני, מלמוד מן או מנים שלא יקוב העור:

מוֹמֵכוֹם וּמִמוֹם (יכמים כו, ב), קביליי"ה בלע"ו: קומטיות. בקומס וקופם: נסיס גדוליס: - מטח. כמין ימד בשני ראשי סעול המעכבים המוסרה שלא מלא מראש השור וימיר הקשר, כמו עַשַּׁה לָךְּ (13) אבי הי אלהיכם. כדלי אני שמאמינו בי שאני יכול לעשות כל אלה, שהרי הולאתי אתה מארץ מלריס, ועשיתי לכם לומר וסיימי לכס לאלסים:

עבירות (מ"כ פרשמה ב, ג): וַמַשְּׁמְיִס לַס' מָמֹד (שֹס יג, יג), מכיריס חֿת רצונס ומתכווניס למרוד צו: רלא חעשו. משלח תלמדו, לה תעשו, הרי שתי . אם רבונו ומסכוין למרוד בו, וכן בנמרוד גבר ציד לפני ס' (בראשים י, ט), שמכירו ומסכוין למרוד בו, וכן באנשי סדוס בשיס יסרי קירס מלום אמור, סא מס אני מקייס ואס לא משמעו לי, לסיום עמליס במורס. ומס מלמוד לומר לי, אין לי אלא זס סמכיר (14) ואם לא חשמעו לי. לסיום עמלים במורס, ולדעת מדרש הכמים. יכול לקיום סמלות, כשסוא אומר ולא העשו וגוי

באחרים העושים, שווא את החכמים, מונע את האחרים, כופר במנות, כופר בעיקר: אח בריחי. כופר בעיקר. סרי שבע עבירום, סראשונס גוררם סשניס, וכן עד סשביעים, ואלו סן, לא למד, ולא עשס, מואם . אם אחרים מעשום: – אח כל מצוחי. כופר שלא לוימים, לכך ואמר את כל מלומי, ולא ואמר את כל המלומ: – להפרכם (13) ואם בחקתי המאסו. מואפ נאמריס העושים: משפטי הגעל ופשכם. שנוא המכמיס: לבלתי עשות. מונע

שסיקלס נפיממו ומכלים פניו זעופס: - קדחת. מולי שמקדים את סגוף ומחממו ומבעירו, כמו פִי מֵשׁ מֶדְמֶס בְּעַפִּי (דבריס (16) והפקדחי עליכם. ולוימי עליכס: שהפה. מולי שמשמף אם הצשר, אופולי"ש בלע"ו, (געשוואלען) דומה לנפוח

ئرَفَقُط لَمْنَا_لِيْكَ مُنْكُط: אַנבֿנכֿם נבבו בֿכֿם מָנאַנכָּם لأنتقد ختر خُرُه لنتفقه عِفتد

על־חַמאָהַיכֶּם: الثقظفن خرتفتا بخنجت بقحم خقاهد المبقل خفكت ثنجبا וּאָם הַּגַ אָבֶע לַאַ עַהָּמִתֹּנ לַ, וֹאָם הַּג אַלָּוֹ לָאַ עַלַּבֹּלְנִּוֹ

אַרְצָהֶהָ בַּנְּחָשְׁהַיּ ŒĿĬĊ %**ロ**_ŸΩ′Ç□ וֹמִבֹנִטֹּג אָטַיַּנְאָנוּ מֹּוֹכִים וֹנִטַנַּג

> בבונ ללכון: לכון שְּׂנְאֵיכוּן וְהִיִּלְּבִין וְבִית שבם בהב, בבביכון וונבון נאטון בענו לכנן נטטלבע

> שבע על חוביכון:

G.L.L: أغَلَمُع يَنْيِانِ هِمُأَهُا הַקּיפִין כְּבָרוִלָא מלאחתא וּאָטוּן וָת שִׁמִּיָּא דִּעְּלַוּיכוֹן كانظفردا וֹאטׁבֿר וֹנו וֹלַר

> none pursueth you. rule over you; and ye shall flee when enemies; they that hate you shall and ye shall be smitten before your And I will set My face against you,

> your sins. chastise you seven times more for 18 things hearken unto Me, then I will And if ye will not yet for these

as iron, and your earth as brass. 19 power; and I will make your heaven And I will break the pride of your

מלממ, ואכלוהו אויציכם: משפחחו במוחו. כל חאום שאינה באה וחוחלת ממושכה, קרויה כליון עינים: - וזרעחם לריק. - חורעו ולא חלמח, ואס לל, כל): מכלות עינים ומדיבת נפש. סעיניס לופות וכלות לכחת שֶּימֵל וְיֵרֶפֶחֹ, ומוף שלח ירפח, וידחלו הנפשות של

אחכם. מבלי כמ: וכן סוא אומר וַאַּבֶּר קַבְּרִ אָבַבּ עַמִּינְשוֹרֶס מַעַּנְיָבָס הַפְּבָּימוּוּגוי(מיכה ג, ג. מ"כשה): ונסחם. מפני אימה: ואין רודף ג), וַיַּמַנוּ שֲבֶּיקֶס וַיַּשְׂמִימוּ טֶׁמּ יְּבוּל בְּסְבֶן (שס ד), מֿבל בשעה שמעמיד עליכה מכס ובכה הם מחפשים חמר המעמוניות שלכה, שומדיס על ישראל אינס מבקשים אלא מה שבגלוי, שנאמר וְהָיָה אָם וְבַע יִשְׁרָבֹּל וְשָׁלָה מִדְּץ וַשָּׁמָלָ וְבָנִי קָדֶט וגוי (שופטים ו, (מ"כ פרק ד, ס): - ורדו בכם שנאיכם. שאיני מעמיד שונאיס אלא מכס ובכס, שבשעה שאומות העולם עובדי אלילים ועופק אני עמכס לכעה: ונגפחם לפני איביכם. שיסא המוח הורג אחכס מבפניס, ובעלי קבָבֵיכוֹן מקיפין אחכס מבחוץ בכם. כמו שנאמר במובה ופניםי אליכה, כך נאמר ברעה ונחחי פני. משלו משל למלך שאמר לעבדיו פונה אני מכל עסקי מדבר, שחמה עמל בהם ומגדלן, והמעח בא ומכלה אומם, שנאמר שֲשֶׁר מָפַּהְפִּי וְרָבִּיִהִי הֹיְבִי כִּבֶּׁם (הֹיכה ב, כב): 🌱 ונוחחי פני . מבואס לימי סמלור, ושבפנים ממים ברעב שלא לקטו מבואס אשמקד. ד"א וורעמס לריק ורעכס, כנגד סבנים וסבנות סכמוב מבורים שימים, מלמוד לומר ומדיבות נפש: - וזרשחם לריק זרש⊂ם. זורשס ולינס מלמחת, ומעסס מס לויביכס בלים ולוכליס, ומס מ"ל ולכלוסו לויציכס, סל כילד, זורשה שנה כלשונה, ולינה מלמחת, שנה שניה מלמחת ולויציס בליס ומוללים או עסים שהוא מקדיח וסבור הוא בעלמו שיחיה, חלמוד לומר מכלוח עינים, או הוא אינו סבור בעלמו שיחיה אבל אחרים מלמוד לומר שחפח, שהוא נשחף, או עתים שהוא נשחף אבל נוח ואינו מקדיח, מלמוד לומר ואח הקדוחת, מלמד שהוא מקדיח, סמבסלם אם סבריום, ואיוו, זו מכם מומן: אח השחפח. יש לך אדס שסוא מולס ומועל במעס אבל בשרו שמור עליו, עליכם. עיסיו סמכות פוקדות אתכם מוו לוו, עד שהראשונה פקודה אללכם, אביא אתרת ואתמניה לה: – בהלה. מכה מפרשם זו (פרק ד): אף אני אעשה זאה. מיני מדבר אלא באף, וכן שַׁף שַׁנִי שַׁבֶּן נְשָׁס בְּּהֶרִי (פּסוּק מא): והפקדתי (קו) ונחחי פני. פואי שלי, פווס אוי מכל עמקי להרע לכס: ורדו בכם שנאיכם. למשמעו, ישלמו צכס. אגדת מ"ל

על ז' סעבירום סאמורום למעלה (מ"כ פרק ה, א): (18) ואם עד אלה. ואס בעוד אלכ לא משמעו: ויספתי. עוד יקורין אתרים: שבע על המאחיכם. שבע פורעניות

מזיעה, והיל מלבדת פירותיה: פירומיה, אבל כאן השמים לא יהיו מזיעין כדרך שאין הברול מזיע, ויהא חורב בעולם, והארן חהא מזיעה כדרך שהנחשת (דברים כח, כג), שיהיו השמים מזיעין כדרך שהנחשח מזיעה, והארך אינה מזיעה כדרך שאין הברול מזיע, והיא משמרח ונחתי את שמיכם כברול ואת ארצכם כנחשה. זו קשס משל משס ששס סול לומר וְסִייּ שָׁמֶיף מַשָׁל עַל כֹלשָׁף נְתּשֶׁת וגוי (19) ושברחי אח גאון עוכם. זה בים המקדש, וכן הוא אומר הנני מחלל אם מקדשי גאון עוזכה (יחוקאל כד, כא):

حريم نقا فدان: אַבְּבְּכִים אָעַבִּיבִיבְּעִי וֹמֹּא בֹאָבֹא טִטֵּוֹ אָבַהֹּכִוּוֹ יִטִ הַּכְבְטַע וֹטֹם לִנְגע פַּוֹבֹּטֹם וֹלַאֲטִעוֹן וּנִסוּנּ לְבִוּשׁתוּ עוּלְכִוּן וֹלָא

מֻבַע כְּחַמאַתִיכֶם: خِمُٰثِمَ كِنْ لَٰزُوفَقَرْ لَمُجْرِدُ لِ مَخِلا

لْمُرَا لَاكُمْ لَمُ نَقَالًا هُوُلِكِ:

אָבָע בְּחוֹבֵיכוֹן: נאוסיף לאיקאה עליכון מקא ולא טיבון לַפֿבֿלא לַמִּימָני נאם שללי המי פור ולא עאלי נאם שטכון פומ. בפהיו

> of the land yield their fruit. her produce, neither shall the trees 20 vain; for your land shall not yield And your strength shall be spent in

upon you according to your sins. will bring seven times more plagues 21 and will not hearken unto Me; I And if ye walk contrary unto Me,

ī.Lc.co: ڮڷۯڷ וֹלֹמֻמּנּ אֵנְבְחַבַּבְּוֹ: للأذليلك عد الشِّلُالِ ڵۿڂڴڷ בוֹיַם בוּאָ ڹڹۺڬڹڹ؞

להגבכון ושוהב זטכון וואבלן אָטַכְּם וּעַעַבּגן זָעַכּוּן וּעַאָהָגגּ זָעַ נאָהָבְע לּכוּן יָת עוֹת בָּרָא

will walk contrary unto Me; will not be corrected unto Me, but And if in spite of these things ye

number; and your ways shall

cattle, and make you few in

your children, and destroy your

among you, which shall rob you of

And I will send the beast of the field

become desolate.

על־חַמּאָהַיבֶּם: וְעִבּׁנִעַּׁנְ אַעַבְּעָּרְ נִּם אָנִּנְ אֶבְעָּה נִאָּלְעַנְּנִעָּבְעָּוֹ אַבְאָנִאְ אָבָת הַּלָ ⁺² װְבְּלְכְּׁיִנְיִּגְּיִ אַּבְּאַנְיִּגְּ מִּמְבְּׁם בְּקְּבְּיִנְ זִּאְנִיְּרְ אַבְּ אַנְּאָ מִּמְּכִּוְן בְּקַהְּנִּנְ

נְנַבְלַנֵּם מִמָּג צָבוּג:

בַּבַמְיוּ:

<u>L</u>a.a.

⁶² וֹאָם בֹאָכְּוּ לְאַ שׁוֹּסֹבׁוּ לְיִּ וֹאִם בֹּאִכְּוּ לְאַ שִׁיּבְּבוּוּ

seven times for your sins. you; and I will smite you, even I, then will I also walk contrary unto

מפרה מִשְׁיר פּירומיו, הרי שמי קללומ, ויש אן שצע פורעניומ: לקוי, שלא ימנים פירומיו בשעת המנטה (שם): - לא יחן. משמש למעלה ולמטה, אשן ואפרי: - לא יחן פריו. כשהוא שס ד): ולא חחן ארצכם אח יבולה. אף מס שאמס מוביל לס בשעת סוכע (שס): ועץ הארץ. אפילו מן סארך יסא ומלקס אומו אין בכך כלוס, אבל אדס שעמל ומרש וורע ונכש וכסח ועדר ובא שדפון ומלקס אומו, סרי שניו של וה קסום (מ"כ (OS) וחם לריק כחכם. סרי אדס שלא עמל שלא מרש שלא ורע שלא נכש שלא כפח שלא עדר וצשעת סקליר בא שדפון

לבס להמנע מהמקרב אלי: שבע בחשאחיכם. שבע פורעניות אחרים במספר שבע כחמאחיכם: מניעה, וכן הֹקֵר רַגְּלֶךְּ (משלי כה, יו), וכן יְקַר רוּמַ (משלי יו, כו), וקרוצ לשון וה למרגומו של אונקלום, לשון קושי, שמקשים (12) ואם הלכו עמי קרי. רצומינו אמרו עראי, במקרה, שאינו אלא לפרקים, כן מלכו עראי במצוח. ומנחס פירש לשון

ונשמו: שבילים גדולים ושבילים קטנים, הרי שבע פורעניות, שן בהמה, ושן חיה, חמת זוחלי עפר, ושכלה, והכריתה, והמעיטה, ושכלה אחכם. פלו פקמניס: והכריחה אח בהמחכם. מנמון: והמעיטה אחכם. מנפניס: ונשמו דרכיכם. (שם), מס אלו נושכין וממימין, אף אלו נושכין וממימין כבר סיו שנים בארן ישראל, חמור נושך וממימ, ערוד נושך וממימ: מלמוד לומר וָשֶׁן בְּהֵמֹת מַשְׁעַלְּמִים (דבריס לב, כד), הרי שמים, ומנין שמהא ממימה בנשיכחה, מלמוד לומר עַס מַמַמ וֹמַגַּי עָפָר (22) והשלחתי. לשון גירוי: ושכלה אחכם. אין לי אלא מיס משכלם שדרכס בכך, בסמס שאין דרכס בכך מנין,

(23) לא תוסרו לי. לשוצ הלי:

וֹנטַטַּם בְּיִגַרַאַנוֹרַ: הְבׁוּכִים וֹמִבְּעַשׁי*ו* בְבָּרָ בִּעִוּכִכְּם הַּבְ

نَالِكُأُمُّ اللهِ چرترحرا لننتمفديا 44LI.CLL なにしてお פורענותא LILGELALL Ċ!CL! #Z'Cit ドロロマイ

delivered into the hand of the among you; and ye shall be cities; and I will send the pestilence gathered together within your 25 the covenant; and ye shall be that shall execute the vengeance d ,noy noqu brows a gnird lliw I bnA

וֹאַכֹּלִטִּם וֹלַאָ טַהְּבָּמנּ: (סַ) אָטְׁר ְ נְתַשְׁתְּבֵּוּ לְטִמְכֵּם בַּמִּמְלֵּלְ בְּתַּנְגִא תַּר וְיָתִיבוּוּ לְטִמְכִוּוּ om מַשְׁר נְשִׁים לַחְקְּכֶם בְּתַנְּוּר וְיִיפְּיָן שַּׁשִׁר נְשִׁין לְחְקְּכִּוּן בְּשְׁבְרֵר לְכֶּם מַמְּתַ-לֶּמָם וְאָפֶּוּ בּרְאָחָבָּר לְכִוּן סְעֵּיִר מֵיכְלָא

نتنخدنا نخبا

shall eat, and not be satisfied. your bread again by weight; and ye one oven, and they shall deliver ten women shall bake your bread in When I break your staff of bread,

וְנַבַלְטַּׁם מִמֶּוּ בַּצְבוֹי: لَّهُ لَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ مِنْ لَهُ عَلَيْهُ عَلِيهُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلِيهُ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلِهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَل

ושבול שבתו בשהוו:

seven times for your sins. 28 in fury; and I also will chastise you then I will walk contrary unto you

hearken unto Me, but walk

And if ye will not for all this

contrary unto Me;

עַל־חַמאָהַיכֶּם: נופנים. אַנַכְם אַנַּאָנוּ הָבֹת נֹאָנִינִינִים אַנּאַ הָבֹת הַכְ ور اِبَرَاحِيْ، مِقِيْنِ فِيَاثِمَا جِيَاثِمَا جِيَاثِهِ بِيَاءً مِقِادًا جَيَامَا اِنْهَا اِنْهَا الْهِيَاءِ فِي الْمُعَالِةِ فِي الْمُعَالِمِينَا الْمُعَلِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَالِمِينَا الْمُعَلِّمُ الْمُعَلِمِينَا الْمُعَلِمُ عَلَيْهِ مِنْ الْمُعَلِمُ عَلَيْكُمِ الْمُعَلِمِينَا الْمُعَلِمُ عَلَيْهِ مِنْ الْمُعِلَّمِ عَلَيْهِ مِنْ الْمُعِلَّمِ عَلَيْهِ مِنْ الْمُعِلَّمِ عَلَيْهِ مِنْ الْمُعِلَّمِ عَلَيْهِ مِنْ الْمُعِلَّمِ عَلَيْهِ مِنْ الْمُعِلَّمِ عَلَيْهِ مِنْ الْمُعِلَّمِ عَلَيْهِ مِنْ الْمُعِلَّمِ عَلَيْهِ مِنْ الْمُعِينَا الْمُعِلَّمِ عَلَيْهِ مِنْ الْمُعِلَّمِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ مِنْ عَلَيْهِ مِنْ مِنْ الْمُعِلَّمِ عَلَيْهِ مِنْ مِنْ مِنْ مِنْ عَلَيْهِ مِنْ مِنْ مُعِلَّمِ مِنْ مِنْ مُعِلَّمِ مِنْ مُعِلِمِينَا مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مِنْ مِنْ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مِنْ مُعِلِمِينَا مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعِلَّمِ مِنْ مِنْ مُعِلَّمِ مِنْ مِنْ مِنْ مُعِلَّمِ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعِلَّمِ مِنْ مُعِلَّمِ مِنْ مِنْ مُعِلَّمِ مِنْ مُعِلَّمِ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مِنْ مُعِلِمِينَا مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعِلَّمِ مِنْ مُعِلِمِي مُعِلِمُ مِنْ مُعِلِمُ مِنْ مُعِلِمِي مُعِلِمُ مِنْ مُعِلِمُ مِلْمُ مِنْ مُعِلِمِي مُعِلِمِ مُعِلَّامِ مُع

daughters shall ye eat. sons, and the flesh of your And ye shall eat the flesh of your

בְּנִעַיכֶם הַאָּבֶלְנִי: ⁶² נֹאֶכֹלְטֵּׁם בֹּתַּּׁר בַּנֹגַכֵּם וּבַּתַּּר וִנִיבַּלְוּוּ בַּסַר בַּנֵגַכוּוּ וּבָסַר

בּלְטַׁכִּוּן מֵיכְלְוּן:

carcasses of your idols; and My soul cast your carcasses upon the 30 and cut down your sun-pillars, and And I will destroy your high places,

shall abhor you.

نزرزدك لألأثب تغيث هنكت: %u_eţĽ,¢¤ ŗŗŸĠŗŗ

מַלְ-פַּגְרֵי על פְּנִיר שְּעְּנְהְיִלְ וִירַחֵיק ه لْكَارُلُونِ الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ لِمُؤْدُونِ الْمُعْلِينِ لِمُؤْدُورِ الْمُعْلِينِ مُعْلِينِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ الْمُعْلِينِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ الْمُعْلِينِ اللَّهِ الْمُعْلِيلِي اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِيلِيلِي اللَّهِ ا אַט_פּֿמָטַנכֹּם וֹאַמֻּגגּי נִט פֿמַטַכּוָן וֹאַפֹּגּיא נִט

מוליאים אם המח לקברו נחנים ביד אויב: ושלחתי דבר בתוככם. וע"י קדֶבֶר, ונממס ביד האויביס הלרים עליכס, לפי שאין מלינים את המת בירושלים, וכשהם משר עברמס. כל הבאת תרב שבמקרא, היא מלחמת חיילות אויביס: - וגאספחם. מן החוץ אל חוץ הערים מפני המלור: (ES) נקם בריח. ויש נקס שלינו בברים, כדרך שלר נקמום, וזכו סמוי עיניו של לדקיסו. דבר לחר נקס ברים, נקמח בריםי

לינם מן סמנין שסים ס**מר**ב: מארה במוך המעים בלחם. הריז'פורעניות, חרב, מלור, דבר, שבר מעה לחם, חושר עלים, פח נפולה, מארה במעים. ונחחם נרקבת ונעשית פת נפולס ומשתברת בתנור, וסן יושבות ושוקלות את סשברים לתלקס ביניסם: אבלחם ולא חשבעו. זס וסס מלי רעב: ואפו עשר נשים לחמכם בחנור אחד. ממוקר עליס: והשיבו לחמכם במשקל. שמסל סמצולס (62) מטה לחם. לשון משען, כמו מַשֵּׁס עוֹ (ירמיס מח, יו): בשברי לכם מטה לחם. אשנור לכס כל מקעד אוכל,

וגעלה נפשר אחכם. זס מילוק שכייס (מ"כ פרק ו, ד): ממניס: - ונחחי אח פגריכם. קפומי רעל סיו, ומוליאיס יראמס ממיקס ומנשקיס אומס, וכרסו נבקעם ונופל עליס: (36) במחיכם. מגְּבְּלִיסׁ וּבְּבְנִיוֹם: חמניכם. מין עבידם אליליס שמעמידין על הגגום, ועל שם שמעמידין בחמה קרויין

אָבְיִהַ בְּבֵייה נִיחְהַבֶּם: נְהַאָּמִנְטִי אָּטַ־מִּלְּדְּשִׁיכֶּה וְלָאִ

مَجْرُبِ لِمُنْكِبِهِ لِيَهِمُكُبِ هَٰذِكِهِ لِيَهِمُكُبِهِ كُلِيهِ נְבַּמִּמְנִי, אַנִּי אָנַרַבִּאַבָּא נְמִּמְמִינִ

מְּמְמִׁע וֹמְבוֹכֵם וְעִוֹי עַבְבַּע: אַנוֹנוֹפֶם נוֹנוֹנִי אַנְגֹּפֶׁם

וְנִיבְאָנִי אָנִי מַבְּנִינִייִי: אַנְבֶּיכֶם אָז הִשְּׁבָּת הָאָבֶּן ַכַּגְ וֹמָוֹ עַׁהַּפָּּע וֹאַטִּם בַּאָבוֹן אַן מִרְצֶּה הָאֶׁרֶץ אֶת־שַּבְּתֹהֶיהָ

בְּמִבְעַבְבַ מַבְּיִבַבִּי אַשֶּׁר לְאַ־שְּׁבְּתָה בְּשַּׁבְּהֹהַהְהַנִיכָם דְּלָא שְׁמַפַּה בִּשְׁהָמִפִּיכוֹן כַּד בְּלְיוֹמֵי הַשְּׁמָּה הִשְּׁבְּה אֲת בְלִיוֹמִין דִּצְּרִאַת מַשְׁמֵים יָת

> בנישהכין: 名位用に入 נת מקדשיכון ולא וֹאָטֵּגוֹ וֹנִי בַלְבוֹנִכְנָוֹ עַבַּבֹּא

> הכע פהכו גלבוכון גוטבון וֹאָבוּג אָנֹא וֹט אַבֹּהֹא וֹנֹהֹצוּו

וטבונכנן ישולן שבלא: לטולא וטט, אוגלכון ג'וא שמביכון ドロロイバ וֹאַטַׁכֹּםְ אֵזְנֵבֵע בֿוּנְיְם וֹנִבֹנִלְנִי, וֹנִטַכְוָן אָבַבַּר בּנֵנ, הַמָּמֵנֹא

שָׁלִמַּבַא: עוֹ גאוֹעוֹ אוֹבֹא מוטוֹהוּע עוֹ בּאָנה בַּהַלְי בַבְּבַיכוּן בָּכוּן בל יומין דַצְּדִיצָּת וַצַּתוּן לכון שֹבְתְּי אַבְּעָא נִין הָּמִסְּבָּא

בוותון יהבין עלה:

savour of your sweet odours. desolation, and I will not smell the 31 and will bring your sanctuaries unto And I will make your cities a waste,

dwell therein shall be astonished at 32 desolation; and your enemies that oni basi shi gaird lliw I baA

be a waste. be a desolation, and your cities shall sword after you; and your land shall 33 nations, and I will draw out the And you will I scatter among the

repay her sabbaths. even then shall the land rest, and and ye are in your enemies' land; sabbaths, as long as it lieth desolate, Then shall the land be paid her

.noqu not in your sabbaths, when ye dwelt 35 have rest; even the rest which it had As long as it lieth desolate it shall

- סגדודיום, ולם פרים קרבנום, סרי שבע: יפלו החמנים שבראשי הגגוח ויכרחו, ונחחי אח פגריכה וגו' הרי שלש, סלוק שכינה ארבע, חרבן ערים, שממון מקדש מן פורעניומ, מֿכילמ בשר בניס ובנומ, וסשמדמ במומ סרי שמיס, כריממ ממניס מֿין כמֿן פורענום מֿלמֿ על ידי סשמדמ סבירניומ הא מה אני מקיים והשימותי את מקדעיכה מן הגדודיות, שיירות של ישראל שהיו מתקדעות ונועדות לבא שם. הרי שבע מקיים מרבה, מעובר ושב: - והשימוחי אח מקדשיכם. יכול מן הקרבנות, כשהוא אומר ולא ארים הרי קרבנות אמוריס, (וצ) ונחתי את עריכם חרבה. יכול מאדה, כשהוא אומר והשימותי אני את עריכם חרבה. יכול מאדה, כשהוא אומר והשימותי אני ארי
- (28) והשנותי אני את הארץ. וו מדס עובס לישראל שלא ימלאו סאויביס נחת רוח בארלס, שמסא שוממס מיושביס:
- מין כרמו ובימו מרביס, כך שנויס במ"כ (פרק ז, מ): לשוב למוכה, וממוך כך עריכס יהיו מרבה, נראות לכס מרבות, שבשעה שאדס גולה מבימו ומכרמו ומעירו קופו למזור כאילו מרב סנשמעם אמריכס אינס מוזרמ מסר, כאדס שמריק את סמיס ואין קופן למזור: והיוחה ארצכם שממה. שלא ממסרו כבמוכס, כאדם סווכס שעוכים בנפס ואין אחת מסן דבוקם בחביכחס: -- והריקודי. כששולף סחכב מחכוקן סגדן. ומדכשו (33) ואחבם אירה בגוים. זו מדס קשס, שבשעם שבני מדינם גולים למקום אמד כואים זה את זה ומתנחמין, וישראל נוכו
- (אז חרצה. מפיים אם כעם המקום, שכעם על שממומיה: והרצה. למלך את שנמומיה:
- ללדקיסו. לא וחשוב לארבע מאות ושלשים ושש שנה שמימין ויובלות שבהם, והם שש עשרה למאה י"ד שמימין וב' יובלות הרי שנה, וכל שנות רשעו עשרים ושתים, כמו שממרו במגדת חלק (סנהדרין קג.), ושל ממון שתים, ומתת עשרה ליהויקים, וכנגדן עשו שש שנים עד גלות לדקיסו, סרי ארבעים ושש. ואס תאמר שנות מנשה המשים וחמש היו, מנשה עשה השובה שלשים ושלש שֵׁנִיּמ פֿרְבְּשָׁיִם יוֹס וְנָשְׁפְׁ מֶּמ שֲׁוֹן בֵּיִמ יְסִידְס (שֹס ו), ונצופֿס זו נפֿתרס ליחזקפֿל צשנס סחמישים לגלום סמלך יסויכין, ועוד מרצומ ירושלים, סוא שנאמר צימוקאל וַפַּמֶּם שְׁבַצַ עַל גִּדְּךְ בַּשְׁמָאלִי וגו' (ימוקאל ד, ד), וְכָלִיםָ אָמ בֻּלֶּה וְשָׁבַצְּמָ עַל גִדְּךְ בַיְמָנִיי ומשעים היו שני עונם משנכנסו לארך עד שגלו עשרת השבעים, ובני יהודה הכעיםו לפניו מי שנה משגלו עשרת השבעים עד ק סיו כנגד עי שנות השמעה ויובל שהיו בשנים שהכעימו ישראל בארלם לפני המקום ארבע מאות ושלשים שנה. שלש מאות (פצ) כל ימי השמה. לשון הַשְשׁוֹת, ומ"ס דגש נמקוס כפל שממס: אח אשר לא שבחה. שנעיס שנה של גלות ננל

ثاثات اَنْظَاءَ اِبْدَا بِيَاءَ: ﴿ خَزْخُوهَ خَمَادُمُ ثَرْتُهُ اِنْدُهُ اَنْدُهُ اَنْدُكُوهِ اِنَادُهُمُكُادُهُ حَجْدَمُ الْمُنَامُ الْمُنَامُ الْمُنَامِةِ الْمُنْهُمُكُادًا حَجُوهُ الْمُكَامُةِ الْمُنْفَادِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِقِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِيدِةِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِيِي الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِقِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْفِيدِ الْمُنْ

לְכֶם טַּלוּמְּנִי לְפָּנֵי אֶּנְבֵּנֶם: "מֵב וֹנִבֵּנֵ אָנִוּ וֹלָאִ־מֵּנִינֵּנ "נְלָּמִלְנִּ אִנִּחִ בְּאָמֵנִוּ בְּמִפָּנִי

װ װֻבּרְהָטְם בּנּוְגָם וֹאַכְלְעַ אַנְבְּםװ װְאָבְרְטַם בּנּוְגַם וֹאַכְלְעַ אַנְבְּם

אָּקטָם אַטָּׁם נְמֶּפוּ: בּאַבְּאָט אָנְהַנָּט נְאָּב בּאָנִינָ זְטִאָּאָנִים בַּכָּם נִמָּפוּ בַּאָנִים **

נְאֶּנֵה אַמְּנֵרְיֵבְלְנִי מִּמֵּי, עַּבְּינִי אָבְטָׁם בֹמַמְּלְם אִמָּנֵר מִמְּנְרֵבִי * נְטִיטִׁנְנִּינִי אָטַרְמִּנִּם נָאָטַרְאָּנָוֹ

אַר־אַנִּי אֵלֵך עִמָּם בְּאָרִי יי וְחַבַאתַי אֹהָם בְּאָרֵיץ אֹרָבִיהָם אַר־אַַז יִפְנָּע לְבְבָם הַעָּבֹל וְאָז יִרְצִּיּ אֶת־עַּנְנְם:

וופלון ולית דרביף:
 בר מו בדם דקטליו בחרבא
 שופא דשקיף ויערל קרלי
 הקנאיהון וירדיף ימהון קל
 הקנאיהון וירדיף ימהון קל
 הלקה בלקהון בער ואיניל

פֿבְם בּהֵּכְ, גַּבְבִּיכּוּן: לְנִע וֹלְא טִׁנִי, לְכִוּן טִּטִּהָּנִע פֿבִם גַּפְׁמָלְ,וּ בִּעַבִּילָּא וֹבִיִּנִּ וֹנִעַּפְׁלְּוּוֹ יָּבָּר בַּאָּעוּנִי, כָּד מִוֹ

וטכון אונה פּהֹכִי בּלְבּיכוּן: וֹטִילְבוּוֹ בִּנִי הַּמִּמוֹא וּטִּוּמִּר

בּאְטִינְבוּן בְּנְבְּיֵן יִטְמְסֵוּן: וֹאָב בְּטִיְכִּי אָבְטִיטִבְּוּן בִּישִּׂיָא בְּטִיְכִּינִיןְ בְּאָבְמִּטְא בְּסִנְאִיכֵּוּן יְבִּיִּשְׁאַבִּיוּן בִּאָבִׁמְיִאִ

בְּׁבַּאֵה: בְּמִימִּבוּ וְאָּבְ צְּבַּלְּיְכִּיּ צְּבָּתָּ אָבְבַיִּבְיוּ בְּאָבַּרִיּ הִנְצִּוְן נְיִם בְּיָבִיוּן נְיִם בְּיָבִ

אַף אָנָא אַהָף עִּמְּהוֹן בְּקִשְׁיִּיּ וְאַעֵּיל יְהְהוֹן בִּאַרַע בַּעֵּלִי הְבְּנִיהוֹן אוֹ בְבֵּין יִהְבָּר לְבְּהוֹן שַפְּשָׁא יִּבְבֵּין יִרְשְּׁיִּ

And as for them that are left of you, I will send a faintness into their heart in the lands of their enemies; and the sound of a driven leaf shall chase them; and they shall flee, as one fleeth from the sword; and they shall fall when none pursueth.

And they shall stumble one upon another, as it were before the sword, when none pursueth; and ye shall have no power to stand before your enemies.

And ye shall perish among the nations, and the land of your enemies shall eat you up.

And they that are left of you shall pine away in their iniquity in your enemies' lands; and also in the iniquities of their fathers shall they pine away with them.

And they shall confess their iniquity, and the iniquity of their fathers, in their treachery which they committed against Me, and also that they have walked contrary unto Me.

I also will walk contrary unto them, and bring them into the land of their enemies, if then perchance their uncircumcised heart be humbled, and they then be paid the punishment of their iniquity;

לחרבע מחות שנה ששים וחרבע, לשלשים ושש שנה חמש שמיטות, הרי שבעים חתר חחת, ועוד שנה ימירה שנכנתה בשמטה המשלמת לשבעים. (נ"א וחותו יובל שגלו שלה נגמר בעונה נחשב להם) ועליהם נגזר שבעים שנה שלמים, וכן הוא אומר בדברי הימים עד בְצְּמָה הַאָּבֶן אָם שַׁבְּמוֹמֵיְהְ וּגוּי, לְמַלְּחֹוֹת שַׁבְּעִים שָׁנְה (דברים הימים-ב לו, כא):

(85) והבאחי מרך. פמדירך לצב מ"ס של מרך ימיד ניפל סיא, כמו מ"ס של מועד ושל מוקש: ונסו מנסח חרב. כאילו הידפיס סורגיס אומס: שלה גדף. שסרות דומפו ומכסו על עלס אתר ומקשקש ומוליא קול, וכן מרגומו קל ערְפָּא דְשַׁקִיף, לשון מצעה, שְׁדִּיפֹת קְדִיס (צראשית מא, ו), שְׁקִיפָּן קְדִּיּם, לשון משקוף, מקוס מצעת סדלת וכן מרגומו של מצורס (שמות כא, כס), מַשְׁקּוֹפֵי:

(γε) וכשלו איש באחיו. כשירלו לנום יכשלו זה בזה, כי יבהלו לרון: – כמבני חרב. כהילו בורחים מלפני הורגים, שיהה בלבנם פחד וכל שעה קבורים שהדה כודפם. ומדרשו (מ"כ פרק ז, ה), וכשלו היש בהחיו, זה נכשל בעינו של זה, שכל ישרהל ערבין זה לזה (שבועות למ.):

(88) נאבדתם בגוים. כשמסיו פוורים מסיו אבודים ום מוס: - ואכלה אחכם. אלו סממים בגולם:

⊔ı⊊ıııl:

(95) בעונת אבותם אתם. כשעונות מבותם מתם כשמותוים מעשה מבותיהם בידיהם (שם פרק ת, ב מנהדרין כו:): ימקו. לשון המשה, כמו ימשו, וכמוהו מִשְּקְנָה בְּתֹרֵישֶׁן (וכרי' יד, יב), נְעַקּוּ חַבּוּרֹמֶי (תהלים לת, ו):

: اعْالَىٰ الْكُ בּוֹניה אַבֹּבוֹנִם אָוֹכֹּר וֹנִאָּבֹוֹ אָטַ־בָּרִיהָי יַצְהָק וַאָּר אָתַ־

ببيرا رونهاء: ひがひょ וּאֶּט_טַלַטֿי וֹנוֹם וֹבֹגוּ אָנוַ הַּוֹּנִים זֹהוּ וּבִּיָהוֹ th אָת־שַׁבְּתֹּהֶיהַ בְּהִשְּׁמָּה מֵהֶם ڶ۪ڶۼؙڎؙ؞ٳ تٰھٰۃے

אַמָּם כֵּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: لأمٓذُناء حُرَدِينُه خُلَقْد خُدَرنُه אָנְבֵיהָם לאַמְאַסְתָּים וָלָאַ וַאַר גַּם־זֹאַת בָּהָיוֹהָם בָּאָבֶץ

לְנֵים לֵאַלְנִים אָּנָי יְרְנָיִם: מֹצְּבְוֹם לְמֵּנֵלֵ בַיּנִוֹם לְנִינִנִים אַמָּב עוַבֵּאַנִי_אָטַם מַאָּבּן וֹכֹבׁטֹי לַנֵים בֹּבַייִם בֹאַמָּוֹים

ರ್ಲ್ಗಬೆಜ್ಞಗ: (ಡ) והמורת אַשֶּר נָתַן יְהוָה בֵּינוֹי ١٣٩١

 $\subset$

(114)

בְּכִיר וְאַרְעָא אָנָא דִּכִיר: נו אַנְמִי דְּעִּם אַבְּרָהָם אַנָּא נאַב זֹט לַנֹמִו בַּמִם נֹגַּטַל נֹאַב לַוֹכֹבׁטֹּו אָטַבַּבּׁנִיטָּוּ וֹהַצְּוָדַ לַאַבְּ וּבַבִּוֹבוֹא זִטַ פֿוֹמָוּ בַּהַם וֹהַפַּוָדַ

נפשהון: בּבוֹנוֹ לַגִּי וֹנִע לַנֹמִו בַּעוֹלַע שׁלָנוּ בּוֹבֹאוּ אַנִינוּ הַלָּיִנוּוּן נאַנון יַרְמִון יָת חוּבִּיהוֹן לְנָמִין נת שמשהא בדצדיצת מנהון וֹאַבֹּהֹא שֹטֹבה,ה מִּנִבוּוֹ וֹטֹבֹה.

ין אֶלְהַרוּן: לַאַּמִּלֹאִׁי לַיִּמִׁי הַמְּׁיַנְן אָבוּ אָלָא نْجُم جُنَتِنَا كِمُنجُنِيْكِيا בּהֹבִי בַבְבוּיוון לַאָּ אַבְׁמוּמִנוּן נאַל בָּרַם בַּא בָּמִנְיִנִינוֹ בַּאָּרַע

\$\frac{1}{2} \frac{2}{3} \frac{2}{5} \frac במאבום למיני עממיא למהני יוביונא להון קים קדמאי

וֹמְּבֹאָן בֹּמוּבֹא בַּסוּנוּ בֹובֹא אבון בומוא ודוניא ואורותא

> and I will remember the land. with Abraham will I remember; with Isaac, and also My covenant with Jacob, and also My covenant then will I remember My covenant

soul abhorred My statutes. rejected Mine ordinances, and their iniquity; because, even because they paid the punishment of their without them; and they shall be sabbaths, while she lieth desolate without them, and shall be paid her For the land shall lie forsaken

with them; for I am the Lord their utterly, and to break My covenant abhor them, to destroy them not reject them, neither will I in the land of their enemies, I will And yet for all that, when they are

I am the Lord. nations, that I might be their God: land of Egypt in the sight of the whom I brought forth out of the the covenant of their ancestors, But I will for their sakes remember

the hand of Moses. children of Israel in mount Sinai by LORD made between Him and the ordinances and laws, which the These are the statutes and

<u>ַנְיְדְבֶּר יְהְוְהְ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: הַמַלֵּיל יָיְ עָם מֹשֶה לְמֵימַר:</u>

:Saring: And the LORD spoke unto Moses,

ΙΙΛΧΧ

- כא, לו), אס אז יכנע. לשון אחר אולי, שמא אז יכנע לבנס וגוי: ואז ירצו אח עונם. יכפרו על עונס בימוריקס: (ימוקאל כ, לב), פַי אָכִי וגוי אָס לֹה בְּיַד מַּוְקַס וֹגוי (שס לג. מ"כ שס ס): או אז י⊂גע. כמו אוֹ גוֹדַע בִּי שֹוֹר נַבָּמ סִוּא (שמות ַנעשה כמעשיהם, אני איני מניחס, אלא מעמיד אני את נציאי ומחוירן לתחת כנפי, שנאמר וְקִעֹּנְה עַל רוּחַבֶּס קיוֹ לֹא מְקִיֶּה וּגו' ((ב- 1) והבאתי אחם. אני בעלמי אביאס. זו מדס עובה לישראל, שלא יהיו אומרים הואיל וגלינו בין האומות עובדי אלילים
- של ילמק נראס לפני לבור ומונם על סמובם: לכך, ואס אינו כדאי, סרי יצמק עמו, ואס אינו כדאי סרי אברסס עמו, שסוא כדאי. ולמס לא נאמרס וכירס ביצמק, אלא אפרו אליסו ערבון שיבוא ויבשר גאולה בניו: - ווכרחי אח בריחי יעקוב. למס נמנו אהרוניה, כלומר, כדאי סוא יעקב סקען (ב4) ווכרחי אח בריחי יעקוב. בהמשה מקומות נכתב מלא, ואליהו חסר בהמשה מקומות, יעקב נעל אות משמו של
- (E+) יען וביען. גמול, וצגמול אשר במשפטי מאסו:
- ולהפר ברימי אשר אמם: (++) ואף גם זאת. ואף אפילו אני עושה עמהם ואם, הפורענום אשר אמרמי, צהיוחם בארך אויציהם, לא מאסמים לכלוחם
- (אי) בריה ראשונים. של שנמיס:
- (אי) והחורח. ממת בכתב ומתת בעל פס, מגיד שכולם נתנו למשה בקיני:

- בְּעֶּרְכְּהָ נְפְשָׁת לֵיהֹנֶה: אַבְטָם אָיִה כַּי וַפַּבֹא וֹצִב לְטַוּן וּבַר אַנוּ וֹפַנוּה וֹנַב يَةِد هُمِ خُرْرُ نَهُدُهُمُ لَهُمَالُنَّةً مُجْرَمُ مَن خُرْرُ نَهُدُهُمُ لَقَامَهُمُ
- خَشَّكُم لَاظِيُّم: و الأب الإب الأب المرت וֹנְינִי מְּבְּבַּׁ נַיּנְּכְּבַ מִפַּׁן מַמְּבַנִים וּנִינִי, פּוּבַפַּוּנִי בַּבַּבָּבָא מִבַּנַ
- شَاحِيثُ، 🗖 شُكْاحٍ: וֹאִם ַנֹבֹלֵע עַנֹא וֹבִינָע מָּוֹבֹּנַ
- شِكِرُ ١٠٠: مُهُدُره مُكَذِّره لَحَثَكُ لَا لَمُهُدُلِهِ مُهُدُلِهِ ، ﴿ مُشِرَبُ مُؤْتُ الْأِنْلُ مُلْحُكُ لَا أَكُالُ וֹאָם מֹבּוֹ בוֹמָחָ הַּנִּים וֹהֹרַ בּּוֹ
- הְּלְמֵּע הִּלֹלִים כַּסָר: شظكرت جهوا إكبير بالجان ، هَٰذِتَ لَٰذِيْكِ مُلْخُكِ لِنَاخِدِ لِنَامِهُدِ נאָם מפֿן עבה וֹמּג פֿן טַמָּה
- شظظ،۵: ממר שמל ולומבה עשיה עם ַּוֹלָר וְהָיָה עָרְפְּוֹּ הַמִּשֶּׁה וְאָם מִבֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה וָמַעְּלָהוֹ
- וֹהְנוֹנֵינוֹ נִיכְעֵוֹן: (a) מַלְ פָּׁג אַמְּבוֹ תַּמִּגִי זָר תַנְּדָר ، خفتا بوجنا نفقتاك بهن بوتنا וְאָם_מָּבְ הוּאַ מֵעֶּרְבָּׁהְ וְמֵעֵּמִירוֹ

- לפוניםן נפּמָּטָא צַבָּם נַנָ:
- בּבְסַב בְּסַלְמֵּי קוּדְשָׁא: ניהי פּוּרְסְנֵיה חַמְשִׁין סִלְעִין مُمُدِياً مُثِياً لَمَا حَدِ مِنْنَا مِثِياً
- يركم وجهداء נאם נולבלא ניא ניהי פַּרַסָּנַה
- ממבון שנין ויהי פורסניה וֹאָם מִבַּר שַמִּיִה הָּנִין וֹהַּד בַּר
- וֹאָם מִבַּב וֹבַבַא וֹמַב בַּב בַמִּימָ ילַנוּלַבַּׁטֹא הַמַּב סַלַמָּגוֹ:
- פּוּבְסְנַה הָלֶת סְלְעִּין דִּבְסָף: ئاتيات مخمال يجود بجريج מוו בובסור בדרורה
- שמיש עשור סלעין ילניקבָהא XD FCIÇX I'T! EIFQL'R נאָם מִבַּר שִׁטִּין שָׁנִין וּלְמֵּילָא
- בְּשִׁר סְלָמִּוֹ:
- priest value him. יד נְדְרָא יִפְּרְסְנֵיה כְּהָנָא: means of him that vowed shall the נְמֵיה בְּהָנָא עַל פּוֹם דְתַּדְבֵּיק shall value him; according to the before the priest, and the priest ויקימניה קדם פהנא ויפרוס valuation, then he shall be set נאָם מִסְבֵּן הוא מִפּוּרְסְנֵיה

- valuation, unto the Lord, according to thy shall clearly utter a vow of persons 2 and say unto them: When a man Speak unto the children of Israel,
- silver, after the shekel of the valuation shall be fifty shekels of unto sixty years old, even thy male from twenty years old even then thy valuation shall be for the

sanctuary.

- valuation shall be thirty shekels. And if it be a female, then thy
- ten shekels. twenty shekels, and for the female valuation shall be for the male unto twenty years old, then thy And if it be from five years old even
- thy valuation shall be three shekels shekels of silver, and for the female valuation shall be for the male five unto five years old, then thy

And if it be from a month old even

But if he be too poor for thy and for the female ten shekels.

valuation shall be fifteen shekels,

And if it be from sixty years old and

7 upward: if it be a male, then thy

- (3) והיה ערכך וגוי. אין ערך זה לשון דמים, אלא בין שהוא ייקר בין שהוא זול, כפי שניי, הוא הערך הקלוב עליו בפרשה (S) כי יפלא. יפריש נפיו: בערכך נפשה. לימן ערך ופשו, לומר ערך דבר שופשו מלויס בו, עלי:
- זו: ערכך. כמו ערך, וכפל סכפי"ן, לא ידעמי מאיזה לשון הוא:
- αςι: (א) ואם מבן חמש שנים. לא שיסא הנודר קמן שאין גדיברי קמן כלוס, אלא גדול שאמר ערך קמן הוה שהוא גן ממש שנים
- מימָל בְּבֵימָל וְמִימֶנָל מָבָל בְּבִימָל: משלים בערכר, והאשה הינה פוקחת אלה שלים בערכה, דאמרי הינשי (ערכין יע.) שָבָה בְּבִימָה פַּמָה בְּבִימָה, שַבְּמָה בְּבִימָה (ד) ואם מבן ששים שנה וגוי. כשמגיע לימי סוקנס סאשס קרוצס לסמשצ כאיש, לפיכך סאיש פוחם צסודקנו יומר
- (8) ואם מך הוא. שלין ידו משגם לימן סערך סוס: והעמידו. לנערך לפני סכקן ויעריכנו לפי סשגם ידו של מעריך:

यक्षाः द्राप्ति 'त्राप्ट द्रेद्रेकः לבלו ליחות פל אשר יפן מירפנא בנים יו פל דימין וֹאָם בַּבְּעַמְּע אַמֶּב וֹלַבַּוֹי, כוּ מִמֶּוֹנִּע וֹאָם בַּמִּירָא בּיקָרַבוּן מִנַּע

نهياني: הְמֶּר יָמֶיר בְּהַמְּהוֹ בְּבְהַמְּה וֹאָם חַלְּפָּא יָחַלֵּיף בְּעִירָא סי מוֹב בְּרָעׁ אִוֹרַנִע בְּמִוֹב וֹאִם־ מְב בְּבִישׁ אִוֹ לַאְ זֹנוֹלְיִפְּׁנִּוּ וֹלְאָ־וֹמָוֹר אָנוֹיִ לָא וֹנוֹלְפֹּנִּוּר וֹלָאִ וֹמִבֹּר וֹנִירִי

خفتر تجتا: לַיהְוָה וְהָשֶׁמֶיִר אָת־הַבְּהַמֶּה ײַ לְאָרַנֹלֵיבֵינִ מִמֶּנְּרִי لْهُمَ خُدِ خُتَمَّت مُمَّهُد هُمُد

יבון הע קער הבהן בו וְהָשֶּׁבֶּיוְדְ הַכֹּהֵן אַמְּה בֵּין שָּוֹב וְיִפְּרוֹס ְבְּהָנָא יְתַה בֵּין שָב

\$4_\$L\delta : פּ וֹאִם נֹאָלְ גִיֹּאַלְיָנְעׁ וֹנֹסֹב שׁמִימִשׁנִי וֹאָם מִפָּבֹל נִפָּבׁלַפּּעּ וֹנִסָּנִבּ

עכען בון יקוים: יבון בע פּאַמֶּר יַעְּרָין ⁺¹ לַיהַנְה וְהַמֶּרִיכוֹ הַכֹּהַן בֵּין שִׂיב קּיַרְשָּׂאַ בֵּרָם יִיְ וְיִפְּרְסְנֵיה

יְהְיָהְ בְּבְעִירָא וִיהֵי הוּא וְחִלּוּפֵיה

ונטנם זֹט בֹּמִנֹא טַבֹם כַּבַּנֹא: كلكا نكلحبا منك طبلختم كثاه نن נאם כֿל בָּמִירָא מִסְאָּבָא בַּלָא

יבון ביש בפורסן בְּבַּוֹגָא בּן

חומשיה על פורְסָנֵיה:

בופרוס ומיה כהנא כן יקום: כּבוֹלא בון מִב ובון בוח כַּמֹא וֹאָיִהְ בֶּיִינִלְּיָהְ אָטַבְּינִיוְ לְנִיהְ וּלִּבִר אָנֵרִ וֹלַבִּיהְ וֹטַ בִּינִינִי

נייסיף הומש בְּסָף פּוּרְסָנִיה

נאם באלביש יפרוק ית ביתיה

unto the Lord shall be holy. all that any man giveth of such 9 bring an offering unto the LORD, And if it be a beast, whereof men

that for which it is changed shall be beast for beast, then both it and good; and if he shall at all change a good for a bad, or a bad for a He shall not alter it, nor change it,

shall set the beast before the priest. offering unto the Lord, then he п which they may not bring an And if it be any unclean beast, of

the priest valuest it, so shall it be. 12 whether it be good or bad; as thou And the priest shall value it,

thereof unto thy valuation. 13 then he shall add the fifth part But if he will indeed redeem it,

priest shall value it, so shall it stand. whether it be good or bad; as the then the priest shall value it, house to be holy unto the Lord, And when a man shall sanctify his

valuation unto it, and it shall be his. the fifth part of the money of thy redeem his house, then he shall add And if he that sanctified it will

(מככין כנ:): על פי אשר חשיג. לפי מס שישלו יקדרנו, וישליר לו כדי מייו, ממס כר וכקם וכלי לומנום, אס סיס חמר משליר לו המורו

- (9) בל אשר יהן ממנו. אמר הגלה של זו עולה, דבריו קיימין, וחמכר לצרכי עולה, ודמיה חולין, חוץ מדמי אוחו האבר:
- (10) טוב ברע. מס נגעל מוס (מ"כ פרק מ,ו): או רע בטוב. וכל שכן עוג געוג, ורע ברע (ממורס ע.):

הקוני ויהי קיה:

- לחולין בפדיון, אלא א"כ הוממו (שם לב: ח"כ פרשתא ד, א): (II) ואם כל בהמה שמאה. בנעלה מוס סכתוב מדבר שסים עמפה לסקרבה, ולמדך סכתוב שלין קדשים המימים יולמין
- (שבו) בערכך הבהן בן יהיה. לשמר כל מדם סבא לקנומה מיד הקדש:
- מעשר שני, הצעלים מוקיפין חומש, ולה שהר כל הדם (מ"כ שם ז): (EI) ואם גאל יגאלנה. בבעלים החמיר הכחוב, להומיף חומש, וכן במקדיש ביח, וכן במקדיש אח השדה, וכן בפדיון

شِّكُمْ حُمُّكُ: עַרע הָמֶר שִּׁעֹרִים בַּחַמִּשִּׁים (שניפי) לַיהוָֹה וְהָנָה עֶּרְבָּךְ לְפֵּי זַרְעָּוֹ إيوا طهيرا يجابئنا يجبان يجان

خمُلَـٰخك نظرت: י אִם מִהְּלֹנִי עַיִּבֹילְ וֹלֵבֹנִיתְ הָּבִוֹעוּ אִם מִהָּשֹּׁא בַּוּנְבִּילָא וֹלֵבִיתָה

הְּלֵנוּ עַיּבָלְ וֹנִינְעָה מִמּבַבּיּ על־פָּי הַשְּׁנִים הַנַּוֹּהְרָה עַר ⁸¹ بَبَשַٰבَ לَنَّ بَحَيْرً **هِ**ٰمَ بَچْوَا ۗ

حُمُكِ مُلِي الْحُلِي الْحُلِي الْحُلِي الْحُلِي الْحُلِي الْحُلِي الْحُلِي الْحُلِي الْحُلِي الْحُلِي الْحُلِي הַמַּלִּבְיִה אָנִי וְיָסָּב הַמִּהָּית

לא ינאל עוד: מְבָר אָת־תַשְּׁבֶּר לְאֵישׁ אַתֵּר זִבּין יָתְתַקָּלְאִלּגְּבָר אָתֵּרָן לְא ַנְאָם_לָאָ יִלָּאָלָ אָטַ <u>וּ</u>יַּמֶּבְיָנ וֹאָם - וֹאָם לָא יִפָּׁבוִל זִט וַלַּלָא וֹאָם

حَدَيَا مَبَرِد ݣِبَائِمَة קְבֶׁשׁ לֵיחוֶֹה בִּשְּׁבֵּר הַחַבֶּם קּיִּדְשָׁא בֵּּדָם יִי בַּחַפַּל חָרְמָא ַוְהְיָה הַשְּׁהֶה בְּצֵאתוֹי בַיּבֶל וִיהֵי חַקְלָא בְּמִפְּקוֹה בְּיוֹבֵילָא

> شمدرا خيشمرا فكمرا يحقك: לפום זרעיה בית זרע כור לבר בורם ין ויהי פורסניה נאָם מָחַלַל אַחָסָנָמָיה יַקַבַּישׁ

ווטמנע מפורסניה: בְּאָמִּטֹאַבֹא מַר מִּטֹא בַּיוָבִילָא נְתְ כַּסְפְּאַ עַלְ פּוֹם שָׁנֵיֵא עקליה ויחשיב ליה בָּהָהָ בָּיָהָ נֹאָם אַעֿר הַיִּבֿק יַלִּגָּישׁ מְּגָּרוּ נָאָם בּעָר יוֹבִּילָאִ יַלִּגִּישׁ עַלְבֶיה בְפוּרְסְנֵיה יְקוּם:

למל פולמניה עלוהי ויקום בּאַלבּיש יְמִיה וְיוֹסִיף חומש לאם מפובל ופרוק ות הקלא

לְבְּׁנִדְאׁ מְּבִי אַּנִיְסְּנְתִיה:

the sowing of a homer of barley be according to the sowing thereof; possession, then thy valuation shall LORD part of the field of his And if a man shall sanctify unto the

shall be valued at fifty shekels of

valuation it shall stand. of jubilee, according to thy If he sanctify his field from the year

be made from thy valuation. of jubilee, and an abatement shall the years that remain unto the year unto him the money according to jubilee, then the priest shall reckon But if he sanctify his field after the

assured to him. thy valuation unto it, and it shall be add the fifth part of the money of will indeed redeem it, then he shall And if he that sanctified the field

redeemed any more. another man, it shall not be 20 or if he have sold the field to And if he will not redeem the field,

priest's. possession thereof shall be the LORD, as a field devoted; the 21 the jubilee, shall be holy unto the But the field, when it goeth out in

- בו ומחחלקח ביניסס (שם כח:), זהו המשפט האמור במקדיש שדה, ועכשיו אפרשנו על קדר המקראוח: ועומדם ביד סלוקם עד סיובל כשאר כל השדום המכורום, וכשהיא יולאה מידו חוזכם לכהנים של אוחו משמר שהיובל פוגע לשנה (ערכין כה.), לפי שאינה הקדש אלא למנין שני היובל, שאם נגאלה הרי מוב, ואם לאו הגובר מוכרה בדמים הללו לאחר בממשים שקלים, כך גוירם סכמוב, וסוא שבא לגאלה במחלת היובל, ואם בא לגאלה באמלעו נותן לפי המשבון, שלע ופוּנְדְיוֹן (10) והיה ערכך לפי זרעו. ולל כפי שוויס, למת שדם מוזם ולמת שדם רעם פדיון סקדשן שוים, זית כור שעורים
- סום סלמור יסים, חמשים כפף ימן: (דו) אם משנח היובל יקדיש וגר. אם משענה שנת סיונל מיד סקדישה ובא וס לגאלה מיד: בערכך יקום. כערך
- סיובל: ונגרע מערכך. מְנְיַן סעניס שמענת סיובל, עד שנת ספדיון: ו המתרו רבו מינו (בכורות ג.) שלותו פונדיון קַלְבּוֹן לְפְּרוֹמֶרוֹת , והבא לגאול ימן סלע ופונדיון לכל שנה לשנים הנותרות עד שנת שקל לכל שנה ושקל ימר על כולן, והשקל ארבעים ושמנה פונדיונין, הרי סלע ופונדיון לשנה אלא שחסר פונדיון אחד לכולן, הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות. כפי משנין. כילד סרי קלב דמיס של מרבעים ומשע שנים ממשים שקל, סרי (18) ואם אחר היבל יקדיש. וכן אם סקדישה משנת היובל ונשתהם ביד גובר ובא וה לגאלה אתר היובל: וחשב לו
- (91) ואם גאל יגאל. המקדים אומו יוסיף מומש על הקלבה הואם:
- לשוב ביד המקדים: (OS) ואם לא יגאל אח השדה. סמקדים: ואס מכר. סגובר (ערכין כס:): אח השדה לאיש אחר לא יגאל עוד.

משְבַר צַּהַוְּתִי יַקּדִּישׁ לַיהוָה: ששי נאַם אָת־שְׁבֵּה מִקְנְּהֹוֹ אֲשֶׁר לְאׁ נִאָּם יָת חַפַל וְבִינוֹהִי דְּלָא

מְטַבְל אַטְסְנְמֵיה יַקְבִישׁ מַבְרַם

is not of the field of his possession; field which he hath bought, which And if he sanctify unto the Lord a

<u> ۲۰۲۲</u>۲۲: אָת הַעֶּרְכְּּדִּ בַּנִּוֹם תַהְוּא קֹדֶשׁ נִימִין נִת פּוּרְסָנִיה בִּיוֹמָא ב הְעֶרְכְּוֹּ עַּר שְׁנָתְ הַיֹּבֵלְ וְנָתַן פּוּרְסָניה עַר שַׁקָּא דְּיוֹבֵילָא וְחִשַּׁבּ־לֵוֹ הַכֹּהַן אָת מִכְסָת וִיחַשֵּׁיב לֵיה כְּהַנָּא יָת נָסִיב

as a holy thing unto the Lord. shall give thy valuation in that day, unto the year of jubilee; and he noin the worth of thy valuation then the priest shall reckon unto

אָטַזָּת הָאֶבֶּץ: كِيْجُهُد كَاثِلَا لِيَعْظُهُ كِيُّهُد كُهُ خِلَيْطُرُكُ خِلْيَطُرُكُ فَيُعْلَمُ خَلَيْدُمُ فَيُعَا جَשְׁנָת חַיּוֹבֵל יִשְׁוֹב חַשְּׂבֶּׁח בְּשִׁקִּא דְּיוֹבֵילָא יְחוּב חַקְלָא

אַבְסְנַת אַבְעָא:

possession of the land belongeth. bought, even to him to whom the 24 return unto him of whom it was In the year of jubilee the field shall

لاِهْرِات يْرِات نَبَيْت بَهْمُ حَ: « וְלְּלְ-מְּוֹבְלִיְ יִבְיֹנִי בְּמִּלֵלְ נַעְּבִׁיִם וְלֵלְ פּוּרְסְנִיה יְבִי בִּסְלְּתֵּי

974% ליוְשָׁאַ מַּטְרוּן מָמִוּן יָבִייּ

the shekel. sanctuary; twenty gerahs shall be 25 according to the shekel of the

And all thy valuations shall be

אָם־שָׁוֹר אָם־שֶּׁה לֵיהוָה הָוּא: בְּבְהַבְּלְיִר לְאִינְקְיִרִישׁ אָנִשׁ אָתָרִי אַרְ בְּכֵוֹר אֲשֶׁר יְבָבָר לֵיהֹוָה

אָם שַּוֶּר אָם אָמָּר דַּיִיןָ הוּאַ: בּבְעִירָא לָא וֹלַבִּיהָ וֹבָר וֹנִינִי לבם כולבא גוטכבר צבם וו

whether it be ox or sheep, it is the LORD, no man shall sanctify it; 26 which is born as a firstling to the Howbeit the firstling among beasts,

لْعُمَـكِم يَزَّمُكِ لَلْمُحْدِ خُمُلُكُكِ: להגבל ווסו שממטן הלוו ן אָם בַּבְּהַמֶּה הַטְּמֵאָה פַּרָה $\dot{c}$ רב וְאָם בַּבְּהַמֶּה הַטְּמֵאָה וּפְּרָה

(26) לא יקדיש איש אחו. לשם קרנן אחר, לפי שאינו שלו:

בְפוּרְסְנֵיה: مَّرِين، نَهُم كُمْ يَنْفُدُركِ أَيْلَاهُا בְסְבֵיה וְיוֹסֵיף הוּמָשֵׁיה נאם בּבֹגובא מַסְאַבא נופֿבוט

according to thy valuation. not redeemed, then it shall be sold it the fifth part thereof; or if it be to thy valuation, and shall add unto then he shall ransom it according And if it be of an unclean beast,

- אף זו מממלק לכסנים של אומו משמר שיום סכפורים של יובל פוגע בו (ערכין כה:): לא שישוב לסקדש בדק סבים ליד סגובר, אלא כשדס סמרס סנמון לכסניס, שנאמר פֶל מֵבֶס בְּיִשְׁבָבֵׁל לֶךְּ יִסְיֶס (במדבר יח, יד), (IS) והיה השדה בצאחי ביבל. מיד סלוקחי מן סגובר, כדרך עלר עלר עדים סיוללום מיד לוקחיסם ביובל: קדש להי.
- מירושם אבום, וזסו בעליס סראשוניס שמכרוס למקדיש (שס כו:): . מסמר, סומו שסקדישס, ופן מסמר לסשר קנסו סלוקס סוס ססמרון מסמר, ווסו סגובר, לכך סולרך לומר למשר לו סמוום ססרך שללו שקלובים לשדה אמוזה, ואם לא יגאל, וימכרנה גובר לאחר, או אם לא יגאל הוא, בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו שלינו יכול לסקדישה אלא עד סיובל, שסרי ביובל הימה עמידה ללאת מידו ולשוב לבעלים, לפיכך, אם בא לגאלה, יגאל בדמים (22) ואם אח שדה מקנחו וגור. מלוק יש בין שדס מקנס לשדס מתוס, ששדס מקנס לא מתחלק לכסנים ביובל, לפי
- כך סיו מממלס, ולאמר מכאן סומיפו שמומ, ואמרו רצומינו (צכורום ג.) שש מעס כמף דינר, עשריס וארצע מעומ למלע: (25) וכל ערכך יהיה בשקל הקדש. כל ערכך שכתוב זו שקלים יסים בשקל סקדש: עשרים גרה. עשרים מעות,
- שיעריכנס סכסן: ואם לא יגאל. ע"י בעליס (מ"ל פרק ב, צ): ונמכר בערכך. למחריס: דבר בפדיון בסמס מסורס שסוממס, וכפן דבר במקדיש בסמס ממפס לבדק סבים (מנפום קם.): ופדה בערכך. כפי מס אין זם, שהרי אין פדייון פער חמור אלא עלה, והוא מחנה לבקן ואינו להקדש, אלא הכחוב מוסב על ההקדש, שהכחוב שלמעלה (TS) ואם בבהמה הממאה וגור. מין סמקרם סום מופג על סגכור, שמין לומר גבכור בסמס ממסם ופדס בערכך, וחמור

خِيْمَ جِيْنِينَ بَرِيدٌ حَرِيزُن: ַנֹמָבֶר וְלָאִ נִּלָּאִׁרָ בָּלְ<u>ַ</u>יְיַבֶּם بجِהַמְּה יִמִשְּׁבֵּה אֲחַזְּהֹוֹ לָא יִבְשִּׁירָא יַמִּחָקַל אַחְסְנְחֵיה לָא אַ לְיהְוֹה מִכְּלְ־אֲשֶׁר־לֹוֹ מֵאָדֶם קֵּדָם יִיָ מִכָּל דְּלִיה מֵאָנְשָׂא אַּבְּקַלְחֲבֶה אָּהָּר יַחָרַם אָישׁ

הְאָדֶם לְאִ יִפְּדֶה מִוֹת יימֶת: אַניעי פְּלְ־חַבֶּם אַשֶּׁר יְחֲבָם מִן־ פָּל חַרְשָּׁא דִיִּתְּחָרַם מִן

द्रों के द्रियां प בַאָּבֶלְ מִפְּבֵּי בַמְּלְ לִיבוֹנְיִם בַּוּא בַּאַרָעָאַ מִפּּיבִי אַנְלָגָא בַּייִ הוּאַ

שׁמְאָנוֹי יִפָּר עַּבְּיוּ: יּ וֹאִם_נֹאָלְ נִלֹאָלָ אָנְחָ טִפּוֹתֹחֶבׁוִ

بَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

طبثم طبلها سيع گلت از: וֹנַבּׁן נֹלָא וֹשִׁפַּׁבוּע כַּלְ מַבְמָא בְּבַם כְּלְ מַבְׁמָא בְּיִטְבִים לְּבַב

אַנָאָא לא וֹטִפּבוע אָטַלַמַּלָא

לין מא בורם וני: בַּיּאֶבֶּלְ מִנְּבַתְּ וֹכִּלְ מַמְּמָּבְ אַבְמָא מִנּּבְמָא

بتحابك ממעשביה חומשיה נאם מפֹבל יפּרוֹל גַּבַר

המולאני וני מולמא פור וו: עַשְּׁבֶּט כַּלְ דִּיִּעְבָּר הָחוֹת חוּטְרָא בְּבַּלֵר נְבָּאִן כָּבְ וֹכֹבְ מַמִּמָּר שִּיִבוּוֹ וֹמָאוֹ

> or redeemed; every devoted thing is field of his possession, shall be sold whether of man or beast, or of the 28 the Lord of all that he hath, thing, that a man may devote unto Notwithstanding, no devoted

> surely be put to death. 29 of men, shall be ransomed; he shall None devoted, that may be devoted

> > most holy unto the Lord.

LORD'S; it is holy unto the LORD. of the fruit of the tree, is the 30 whether of the seed of the land, or And all the tithe of the land,

fifth part thereof. 31 his tithe, he shall add unto it the To the mesher lliw nem s i bnA

the Lord. rod, the tenth shall be holy unto 32 Hock, whatsoever passeth under the And all the tithe of the herd or the

עבדיו ושפחוחיו הכנענים (שם כח.): ונותן לכקו כמו ששנינו במסכם ערכין (כמ:) אס נדר, נותן דמיקס, ואס נדבה, נותן אם עובסה: – מאדם. – כגון שסחריס שמס חרמיס לכהניס, מפרש כל חרס קדש קדשיס הוא לה", ללמד שחרמי כהנים חלים על קדשי קדשים, ועל קדשים קלים, כסן, ומרמי גצוס נפדיס: בל חדם קדש קדשים הוא. סמומר ממס מרמיס לצדק סצימ, מציא ראיס מכאן, וסמומר מרמיס לבדק סבים, מפרש מקרא זה, במרמי כסניס, שהכל מודים שחרמי כהניס אין להם פדיון (ערכין כה:), עד שיבואו ליד לא ימבר ולא יגאל. אלא ינתן לכהן, לדברי האומר שתם הרמים לכהנים, מפרש מקרא זה בשתם הרמים, והאומר שתם כל מרס בישראל לך יהים (במדבר ית, יד), במרמי כהנים, שפירש ואמר הרי זה מרס לכהן, ויש שאמרו קמס הרמים לכהנים: (82) אך כל חדם וגוי. נחלקו רצוחינו בדבר (ערכין כח:), יש אומרים פחם חרמים להקדש (שם ס), ומה אני מקיים

(29) בל קרם אשר יחרם וגיי. סיולא ליסבג ואמר אחד ערכו עלי, לא אמר כלוס (שס 1. מ"כ שס 1): מות יומת. סרי

כג קידושין (ג.): קימו השם ומשולמנו נוה לך לעלות ולמכול בירושלים, כמו שנממר וְשָׁבַלְמָּ לְפָנֵי ה' שֵׁלֹהֶיךְ תַּנְשַׁלַ הְנָּין (30) וכל מעשר הארץ. נמעטר טני סכמונ מדנר: מזרע הארץ. דגן: מפרי העץ. מירוט וילסר: לה׳ הוא. בולך למום, לפיכך לה יפדה, הין לו לה דמים, ולה ערך:

בטכילה בכל מקום, והמעות יעלה ויהכל בירושלים, כמו שכתוב וְנָתַּמָּה צַּבְּמֶּף וגוי: (וצ) בומעשרו. ולא ממעשר הבירו, הפודה מעשר של הבירו אין מוסיף הומש (שם כד). ומה היא גאולהו, כדי להחירו

שהרי לא נמנה עם שאר מתנות כהונה, ולא מלינו שיהא בשרו ניתן לכהנים: כן עושה לעלפים ועגלים של כל שנה ושנה (בכורות נה:): יהרה קדש. ליקרב למובת דמו ואמוריו, והבשר נאכל לבעלים, (28) חחח השבש. כשבא לעשרן מוליאן בפחח זה אחר זה, והעשירי מכה בשבע לבועה בתקרא להיוח ניכר שהוא מעשר,

ر براج با با ما تبري الإمالي الإمالية البياني المراجون الإمانية الإمانية الإمانية الإمالية الإمانية לַאְ וֹבַעֹּר בּוֹן מִּר לְנֹת וֹלָא לְא וֹבַעָּר בּוֹן מִר לְבִיתִּ וֹלָא

פמימיס אָת־מּשָׁה אָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחַוֹּר מִשָּׁה לְנָת בְּנֵי יִשְׁרָאֵל בְּטִּיּרָא סיני: יְסִינִי: ررم אِرَاٰ הַמִּצְוֹּה אֲשֶׁר צְנְיָה יְהְנְה אִלֵּין פְּמִּוֹדִיִא דְּפַפֵּידִ יָיָ יָה

> be redeemed. change it; and if he change it at all, good or bad, neither shall he He shall not inquire whether it be

mount Sinai. Moses for the children of Israel in which the Lord commanded These are the commandments,

The Haftarah is Jeremiah 16:19 – 17:74 on page 161.

(56161614:): בין עוב לרע, בין מס בין בעל מוס, חלה עליו קדושה, ולא שיקריב בעל מוס, אלא יאכל בחורם מעשר, ואסור ליגוו וליעבד (33) לא יבקר וגוי. לפי שנאמר וְכֹל מִבְּמַר נְדְרֵינֶס (שם יבּ, יא), יכול יסא בורר ומוליא את סיפה, מלמוד לומר לא יבקר

AND THE LORD spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the tent of meeting, on the first day of the second month, in the second year after the were come out of the land of Egypt, saying:

Take ye the sum of all the congregation of the children of Israel, by their families, by their fathers' houses, according to the number of names, every male, by their polls;

from twenty years old and upward, all that are able to go forth to war in Israel: ye shall number them by their hosts, even thou and Aaron.

And with you there shall be a man of every tribe, every one head of his fathers' house.

And these are the names of the men that shall stand with you: of Reuben, Elizur the son of Shedeur.

Of Simeon, Shelumiel the son of Zurishaddai.

Of Judah, Nahshon the son of Amminadab.

Of Issachar, Nethanel the son of Zuar.

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

Of the children of Joseph: of Ephraim, Elishama the son of Ammihud; of Manasseh, Gamaliel the son of Pedahzur.

Of Benjamin, Abidan the son of Gideoni.

Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.

Of Asher, Pagiel the son of Ochran.

Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.

Of Naphtali, Ahita the son of Enan.'

These were the elect of the congregation, the princes of the tribes of their fathers; they were the heads of the thousands of Israel.

And Moses and Aaron took these men that are pointed out by name.

ניִדַבּּר יְחֹנְיַה אָל־מִשֶּׁה בְּמִּדְבָּר סִינַיּ בְּצִּהָל מוֹתֵּד בְּאָחָד לַחֹהֶשׁ חַשֵּׁנִי בַשְּׁנָה הַשִּּנִיה לְצֵאהָם מֵאֶהֶץ מִצְרַיִם לֵאמָר:

ֶּ מְאִּיּ אָת־רֹאִשׁ כְּלִ-שָּׁתַח בְּמִסְפָּר שֵׁמִּיִּת לְמִשְׁפְּחִתָּם לְבֵּית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שֵׁמִּיִּת בְּלְ-זָבֶּר לְגָּלְנְּלְתָם:

ְוֹאַנִיבְן: בְּיִשְׂרָאֵלְ טִפְּקְרִוּ אָנָם לְגִּבְאָנָם אַנָּר מְבֶּן מִשְׁרָים שְׁנָּרִ אָנָם לְצִבְאָנָם אַנָּר

ְ לְבִּיתְ־אֲבֹּטָיוּ הְוּא: אַבְּיִתְ־אֲבֹטָיוּ הְוּא:

לְרְאוּבֶּן אֶלִיצִּיר בָּן־שְׁבֵיאִּיר: אָיְ יְאַלְילְיִאִיר בָּן־שְׁבֵיאִיר:

לְמִּמֹמְנוֹ מִּלְמִנִאֵּלְ בּּוֹלֵוְמִּלֵּנִי

« לְנִמִּמּלְר וֹעוֹלִאָּלְ בּּוֹלֵר:

﴿ إِلَا اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ إِلَّهُ اللَّهُ إِلَّهُ أَلّ

﴿ خُرْدَهُ لِا يَقْطُرِيكُمْ قُلْ ظَلْكُ لِيهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَمْدُ خُرْدُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُمْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ

ב לְלְנִימָן אֵבִּיבֶן בָּוֹ בַּנְיַנְיִּנִי:

ם לֹאֹמֶר פּלְמִיאָל בּוֹרִמְּכִינוֹ:

י לְנֵּר אֶלְיָסֶׁנִ בָּוֹ דְּעִיאֶל:

كْرْقْكَكِ، ݣْكَادِكَمْ قُلْـمْدْدًا:

מָּמָנִע אַבוָעָם בְאִמֶּג אַּלְפָּג נִמְּבְאֵלְ בִּם: אָבֶּנִע (כֻ, לַבִּיאָר)[לַ, לַבִּיאָר] הַמִּבְּע נִמְּגִּאָר

ניקַח מֹשֶׁה וְאַהַרְן אָת הָאַנְשָׁים הָאַלֶּ צַשֶּׁר נְקְבָוּ בְּשֶׁמְת: (בספרי ספרד ואשכנו ביייים)

جَشِرْبِير)

ישראל

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

- twenty years old and upward, by their polls. houses, according to the number of names, from their pedigrees after their families, by their fathers' the first day of the second month, and they declared And they assembled all the congregation together on
- them in the wilderness of Sinai. As the LORD commanded Moses, so did he number
- ڄؚמִסְפָּר שֵׁמֹוֹת מִבֶּן עֵשְׁרָ"ִם שְׁנְָּה וָמֵעִלְּה לְגָלְגְּלְתֵם: עַשָּׁלִּי וַיִּיְקְּלְרִי עַּלְ־מִשְּׁפְּׁחָתָם לְבֵּית אָבְתָּ ןאָת בְּל־הָעֵיְה הִקְהִילוּ בְּאָחָד לַתָּדֶשׁ
- בַּאַשֶּׁר צְּנָה יְהַנָה אָת־מֹשֶׁה וַיִּפְּקְּדֵם בְּמִרְבָּר סִינֵי: (ס)

REULLI

בפטרת ויקרא

HaHodesh read the Maftir and Haftarah on page 176. The Haftarah is Isaiah 43:21 - 44:23. For Shabbat Zachor the mafitr and haftarah are on page 168. On Shabbat

might tell of My praise. The people which I formed for Myself, That they

ארווויז מַם וּוֹ נְצְּיָהְיִהְיִהְ הָּוֹבְיִהְ הָבְּיִהְ הָבְּיִהְ הַבְּּרוּ: (ס)

hast thou wearied thyself about Me, O Israel. Yet thou hast not called upon Me, O Jacob, Weither

meal-offering, Nor wearied thee with frankincense. thy sacrifices. I have not burdened thee with a burnt-offerings; Neither hast thou honoured Me with Thou hast not brought Me the small cattle of thy

Thou hast wearied Me with thine iniquities. sacrifices; But thou hast burdened Me with thy sins, Weither hast thou satisfied Me with the fat of thy Thou hast bought Me no sweet cane with money,

for Mine own sake; And thy sins I will not remember. I, even I, am He that blotteth out thy transgressions

Declare thou, that thou mayest be justified. Put Me in remembrance, let us plead together;

transgressed against Me. Thy first father sinned, And thine intercessors have

And Israel to reviling. sanctuary, And I have given Jacob to condemnation, Therefore I have profaned the princes of the

I have chosen; Yet now hear, O Jacob My servant, And Israel, whom

Jacob My servant, And thou, Jeshurun, whom I have thee from the womb, who will help thee: Fear not, O Thus saith the Lord that made thee, And formed

upon thy seed, And My blessing upon thine offspring; streams upon the dry ground; I will pour My spirit For I will pour water upon the thirsty land, And

by the watercourses. And they shall spring up among the grass, As willows

> *₩*5: וֹבְאָבַאָּטָׁנִ בֿבַּאָטַ וֹהֹלַב בָּנַנְיֹהָטַ בּּנַ

הוגעהיף בקבונה: כבּוֹטָיוּ. לַאַ מַמֶּבוֹשׁיִר וֹלַאָּ ﴿ عَلَيْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّا الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل

בונגיפור בעוניף: לא ברויקני אַר העברמני בְּחַמּאוֹהָיִר לאַ בְּנִיתָ כֵּי בַבְּמֶן בְנָה וְתֵכֶב וְבָּמֶוּ

וַחַמּאָמֶיף לָאַ אֶּוְכָּר: אַנֹכִי אַנֹכִי הָוּא מֹהֶה פְּשָׁעֶּיף לְמַעָּנִי

نځٿا: הוְכִּיהֵנִי נְשֶּׁבְּשֶׁה יְחֲד סַבֶּּר אַמָּה לְמָעַן

אַבָּיף הָרַאשׁוֹן הָשָא וּמְלִיצֵיף פָּשִׁעוּ בָּי:

וֹוֹמְבֹאֹץ לִנְינִיפִּים: (פּ) رهِمَوْم شِد، غِيْس نِهُمَيْن كِيرُوم يَهَٰذِ

בֶו: וֹמַטַׁר מְּטָּג וֹמְלַר מַלִּצִׁי, וֹוֹמְּבַאָּכְ בַּטַבַּטַי, XLIV:1

אַקַשׁיבּאָ מּבִּבַיּ וֹמֹּטֶב וֹוְמִּבְיוֹ בַּעַבֹּעִי בֹוִי כְּעַ_אַּמָר יְּהַוֹּעַ מְמֵּב וֹיִגָּר מְמֵּב וֹיִגִּבְר מִבּמוֹ וֹהַוֹנִיבּ

******* تَجْفُل هُجُمُ لِينَارِ مَكِ يَلُمُكَ يَجَلُحُنُا، مَكِ בּׁג אָבֶּּלַבְנִוֹםְ הַּלְ_בִּּלְיָא וֹנִוֹלְוִם הַּלְ_

لْمُمْكُ خَدْنًا كَمْرُد حَمَّلَكُمْ مَحِينَكُمْ.

- One shall say: 'I am the Lord'S', And another shall call himself by the name of Jacob; And another shall subscribe with his hand unto the Lord, And surname
- Thus saith the Lord, the King of Israel, And his Redeemer the Lord of hosts: I am the first, and I am the last, And beside Me there is no God.
- And who, as I, can proclaim— Let him declare it, and set it in order for Me— Since I appointed the ancient people? And the things that are coming, and that shall come to pass, let them declare.
- Fear ye not, neither be afraid, Have I not announced unto thee of old, and declared it? And ye are My witnesses. Is there a God beside Me? Yea, there is no Rock; I know not any.
- They that fashion a graven image are all of them vanity, And their delectable things shall not profit, And their own witnesses see not, nor know; That they may be ashamed.
- Who hath fashioned a god, or molten an image That is profitable for nothing?
- Behold, all the fellows thereof shall be ashamed, And the craftsmen skilled above men; Let them all be gathered together, let them stand up; They shall fear, they shall be ashamed together.
- The smith maketh an axe, And worketh in the coals, and fashioneth it with hammers, And worketh it with his strong arm; Yea, he is hungry, and his strongth; He drinketh no water, and is faint.
- The carpenter stretcheth out a line, He marketh it out with a pencil, He fitteth it with planes, And maketh it astrer the figure of a man, According to the beauty of a man, to dwell in the house.
- He heweth him down cedars, And taketh the ilex and the oak, And strengtheneth for himself one among the trees of the forest; He planteth a bay-tree, and the rain doth nourish it.
- Then a man useth it for fuel, And he taketh thereot, bread, Yea, he maketh a god, and worshippeth it, He maketh a god, and worshippeth it; He maketh it a god, and worshippeth it; He

- זָה יאִמִר ֹלִיהֹזָה אָנִי וָזָה יִקְרָא בְשֵׁם־ יַעַּקִב וְזָה יִכְּתָּב יָדוֹ לִיהֹזְה וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּה: (פ)
- ، פה־אַמַּר יְהֹוָה מֶלֶּף־יִשִּׁרָאֵלִ וְגֹאֵלִוּ יְהִוָּה צְּבְאִוּה אַנִי רִאשׁוֹן וַאַנֵּי אַחֲרֹוֹן יִמִבַּלְעָּדֵי אֵין אֱלֹהִים:
- ַנְּנִידִּי לְמִוּ: מְשִּׁיּמִי עַם־עּוֹלְבַ וְאִׁתִּיּנִית וַאַּשֶׁר מָּבְאָנָת 1. נְמִי־בְּטָּוֹנִי יִקְּרָא וְיַגִּיּדָת וְיַצְּשֶׁר מָּבְאִנָּת
- * אַלְ־הִפְּחָדוּ וְאַלִּ הַּלְּיִּ הִשְּׁמִּמְתִּיִּ וְתִּגְּרְתִּי וְאָהָם צֵּדִי תַּנִּשׁ אֵלְוָתַּ הִשְּׁמִּלְתִּיִּ וְאַלִּ הִּרְבִּיִּ הַבְּלְאִ מֵאָזִי
- יִּצְרֵי־פָּסֶל כָּלָם מָּהוּ וַחֲמוּדִיהָם בַּלִּ יוִמְילוּ וְעֵבִיהָם הֲמָּה בַּלִ־יִּרְצָּיּ וּבַלִּ־יֵרְעָּיּ לְמָעַן יִּבְשׁיּ:
- " מון פְל־חַבֵּרְיוֹ יֵבְשׁוּ וְחַרְשָׁים הַשָּׁה מִאָּדָה מון פְל־חַבַרְיוֹ יֵבְשׁוּ וְחַרְשָׁים הַשָּׁה מִאָּדָם
- חָרֵשׁ בַּרְזֶל מְעֲצְּׁד וּפִּעֵל בַּפָּחָׁם וּבַמַּקְּרִוּת יִצְּרֵחוּ וַיִּפְּעָלְחוּ בִּזְרַוֹעַ כֹּחוֹ גַּם־רָעֵב וְצֵּין בְּחַ לֹא־שֶׁׁתְּח מָיִם וַיִּיעֶף:
- ַ בְּמְּבֵׁע בְּנִע: בְּמְּבֵע בְּמַבְנָת אָנְח בְּמִבְּצָּרֶת אָנִר בְמָּבֶע בְּמַבְנָת וּבַמְּחִנָּר יִתְאָנֵר אָנִח בְמָבֶע בְּנִת:
- ַּנְאַמֶּאַ לְבְׁיִ אַּבְּוְּיִם נַיּפָּח תִּדְּזִּתְ נְאַבְּוּוּ הְאַמֶּאַ לְנִ בְּעָּצִּי־יָגַעַר נָמָע אָבוּוּ וְגֵּשָׁם הְיַבְּיִים בְּיְבְּיִים בַּיְּבָּוּ
- נְהְנְה לְאָבִׁם לְבָּמָּר נִיּקָּח מָהֶם נִּיְּחָם אִַּּרִ יַשְּׁיק וְאָפָּה לְהָם אַּוּ־יִפְּעַל־אֵל' נִישְׁהָּחוּ מְשְׁהוּ פֶּסֶל נִיּסְנְּּד־לְמוּ:

- He burneth the half thereof in the fire, With the half thereof he eateth flesh; He roasteth roast, and is satisfied; Yea, he warmeth himself, and saith: 'Aha, I am warm, I have seen the fire';
- And the residue thereof he maketh a god, even his graven image; He falleth down unto it and worshippeth, and prayeth unto it, And saith: 'Deliver me, for thou art my god.'
- They know not, neither do they understand; For their eyes are bedaubed, that they cannot see, And their hearts, that they cannot understand.
- And none considereth in his heart, Neither is there knowledge nor understanding to say: 'I have burned the half of it in the fire, Yea, also I have baked bread upon the coals thereof; I have roasted flesh and eaten it, And shall I make the residue thereof an abomination? Shall I fall down to the stock of a tree?
- He striveth after ashes, A deceived heart hath turned him aside, That he cannot deliver his soul, nor say: 'Is there not a lie in my right hand?'
- Remember these things, O Jacob, And Israel, for thou art My servant; I have formed thee, thou art Mine own servant; O Israel, thou shouldest not forget Me.
- I have blotted out, as a thick cloud, thy transgressions, And, as a cloud, thy sins; Return unto Me, for I have redeemed thee.
- Sing, O ye heavens, for the Lord hath done it, Shout, ye lowest parts of the earth, Break forth into singing, ye mountains, O forest, and every tree therein; For the Lord hath redeemed Jacob, And doth glorify Himself in Israel.

- , האלר שָרֵף בְּמוֹ־אֵׁשׁ עַל־הָצִיוֹ בְּשָּׂר יאִלֵּל יִצְלֶּה צְּלֵּי וְיִשְׁבָּע צַף־יָחֹם וְיאִתַּר הָאָׁח הַמּוֹהָי רְאִיהִי אִּוּר:
- אֶלְּיִּנְ וְיִאָתְּרְ תַּבִּּינְדְּיָנִ בָּנִ אָלְי אֶשַׁׁתֵי יסנוד)[לי יִסְנְּדַ] וְיִשְׁתַּעִיְ וְיִהְפַּבְּרְ יִמְנִידִוּ לְאֵלְ הַּמְּשָׁרִי לְפַּסְׁלְוָּ (כִּי
- « ﴿ جُدِيْتِ: ﴿ خِدِيْتِ: ﴿ خِدِيْتِ:
- י לאמר אָנֶשֶׁר לְבִּוּלְ אֵ תַּשְׁר וְּאָבֵלְ וְיִחְרוּ מֵלְ-גָּחַלְיוֹ לֶחֶם אָצְלָר בָשֶׁר וְאָבֵלְ וְיִחְרוּ לְתוּמְבָּר אָנֵשְׁר לְבִוּלְ מֵץ אָסְּוּוֹד:
- ַ רעַר אַפָּר לָב הוּתַל הִמָּהוּ וְלֹא־ יַצְּיל אָת־נַפְּשׁוֹ וְלַא יֹאֹמָר הַלְוֹא שֶׁקֶר בִּימִינְי: (ס)
- מּוּבְּה אַלְוּ בְּי גְּאַלְטֵּיף: בּ מְחָיִתִּי בְּשְׁלֵּ בְּשְּׁשֶׁיף וְכָשְׁגָּוּךָ הַשֹּאִתְּוָרָ
- רְבּׁנּ שְׁמֵּיִם בִּי־עָשָׂת יְחִנְׁת חָרִיעוּ מַחְתִּיִּוֹת אֶּרֶץ פִּצְחָוּ חָרִים רִבְּּׁח יָעַר וְכָלֹ־ עֵץ בִּוֹ בִּי־נְצֵּל יְחֹנְת יַעֲלִב וּבִישִּׁרְצֵּל יְחְפְּצֶּר: (ס)

הפטרת צו

The Haftarah is Jeremiah 7:21 - 8:3 & 9:22 - 9:23. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah are on page 168. On Shabbat Parah, read haftir and Haftarah on page 181.

Thus saith the Lord of hosts, the God of Israel: Add your burnt-offerings unto your sacrifices, and eat ye flesh.

עלותיچם סְפִּוּ עַל־וִּבְּאֵוֹת אֲלֹהֵוַ יִשְׂרָאֵל מלותיچם סְפִּוּ עַל־וִּבְחִיבֶם וְאָּכְלוּ בְשֶׂר:

For I spoke not unto your fathers, nor commanded them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt-offerings or sacrifices,

but this thing I commanded them, saying: 'Hearken unto My voice, and I will be your God, and ye shall be My people, and walk ye in all the way that I command you, that it may be well with you.'

But they hearkened not, nor inclined their ear, but walked in their own counsels, even in the stubbornness of their evil heart, and went backward and not forward,

even since the day that your fathers came forth out of the land of Egypt unto this day; and though I have sent unto you all My servants the prophets, sending them daily betimes and often,

yet they hearkened not unto Me, nor inclined their ear, but made their neck stiff; they did worse than their fathers.

And thou shalt speak all these words unto them, but they will not hearken to thee; thou shalt also call unto them, but they will not answer thee.

Therefore thou shalt say unto them: This is the nation that hath not hearkened To the voice of the LORD their God, Nor received correction; Faithfulness is perished, And is cut off from their mouth.

Cut off thy hair, and cast it away, And take up a lamentation on the high hills; For the LORD hath rejected and forsaken the generation of His wrath.

For the children of Judah have done that which is evil in My sight, saith the Lores; they have set their detestable things in the house whereon My name is called, to defile it.

And they have built the high places of Topheth, which is in the valley of the son of Hinnom, to burn their sons and their daughters in the fire, which I commanded not, neither came it into My mind.

ֶבְּג לְאָ_בַבְּבְרָנִג אָנַ_אַבְּנִנְינִגכִּם ְנְלָאָ גּוּגִּינְנִם בְּנִּנְם (כֻ, עִנִּגִּאְ)[ט, עִנְגִּגאָּנ] אִנְטִּם מִאָּבִּגּ בְּג לְאָ_בַבְּרָנִג אָנַ_אַבְּרָנִג מִנְלְעִ בִּוּגִינְיִם

פֵּר אָם־אָת־הַדְּבֶר וֹתַזֶּה צִּוֹּהִי אֹוֹתָם לאמר שִׁמְעַּי בְּקּוּלִּי וְתָיֵהִי לָבֶם לֵאלֹהִים וְאַתָּם תְּהְיִּרְלֵי לְעָם וַתַלְכָהָם בְּכְלִ הַגֶּנֶה אֲשֶׁר אֲצֵנֵה אָהָבֶׁם לְטָעַן יִימָב לְבֶם:

לְאָטִוּר וְלְאָ לְפַּוֹּנִם: בּׁלָמִּגְּוִּט בּאָרִרָּנִט לְבָּם טִבְעָׁת וֹיִלְכִּנִּ '' גְאָטִוּר וֹלְאָ לְפַּוֹנִם:

לְמִּוֹ־חַיּוֹם אֲשֶׁר יִצְאִּי אֲבִוֹתִיכֶם ׁ מֵאֵֵרֶץ מִצְרַׁיִם עַּד חַיָּוֹם חַזָּה וָאָשֶׁלָח אֲלֵיכֶם אֶת־כְּל־עֲבְרֵי חַנְּבִיאִּים יָוֹם חַשְׁכֵּם וְשָׁלְחַ:

% וְלִוּא שֶׁמְעִילִּ אֵלֵי וְלִא הִשִּׁי אָת־אָּוָנָם נַיַקִּשִּׂי אָת־עְּרְשְׁם הַהֵעִי מֵאֲבוֹתָם:

ימניכם: נלא ישְׁמִּנִי אֵלְיִנִּ וּלִּבִּאִי אָלִינִם נלְאִ ** נוּבּנִי אָלִינִם אָטַ-פָּלְ_טַנִּבָּרִנִם טִאָּבָּנִי

וְאָמַרְמֵּ אֲלֵיהָם זֶה תַגּוֹי אֲשֶׁר לִוֹא־שְׁמִּעֹּי בְּקּוֹל יְחְנֶה אֱלֹהָיו וְלָא לְקָחָוּ מוּסָר אֲבְדְתֹ הְאֲמוּנְֹה וְנְכְרְתָה מִפִּיהֶם: (ס)

בּׁ, מִאַּס וְׁעַוְּט וּוּמְּמ אָע_גַּוָר מָּבְּבִיטִׁוּ: יי ' נֹּוּ, נוִּבֹּיַ וְּטַמְּלָוְכֹּ, וּמִאָּוּ מַּל_מָבָּנֹם לֵּוֹנִיִּי

מָלְנִוּ לְּמַפּּאִנִּי מָּמִוּ מִפּוּצִּיהָם כַּבּנִים אַמֶּבַוּנִלִּצִאַ אָמָנ מַלְנִוּ לְמַפּּאִנִּי

וְבְנֵוּ בְּנָוֹת חַמִּפָּת אֲשֶׁר בְּגֵיא בָּן חַנֵּם לִשְׁרֶך אָת־בְּנֵיתֵם וְאֶת־בְּנִתִּהָם בְּאֵשׁ אֲשֶׁר לְאִצְּוֹּיתִי וְלְאִנְלְחֲת עַל־לְבֶּי: (פ)

ι:ΠΙV

- Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that it shall no more be called Topheth, nor The valley of the son of Hinnom, but The valley of slaughter; for they shall bury in Topheth, for lack of
- And the carcasses of this people shall be food for the fowls of the heaven, and for the beasts of the earth; and none shall frighten them away.
- Then will I cause to cease from the cities of Judah, and from the streets of Jerusalem, the voice of mirth and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride; for the land shall be desolate.
- At that time, saith the LORD, they shall bring out the bones of the kings of Judah, and the bones of his princes, and the bones of the priests, and the bones of the inhabitants of the prophets, and the bones of the inhabitants of Jetusalem, out of their graves,
- and they shall spread them before the sun, and the moon, and all the host of heaven, whom they have loved, and whom they have sorred, and after whom they have walked, and whom they have sought, and whom they shall not be whom they have worshipped; they shall not be whom they have sought, and whom they have sought, and they have sought, and they have worshipped; they shall not be the fact of the earth.
- And death shall be chosen rather than life by all the residue that remain of this evil family, that remain in all the places whither I have driven them, saith the LORD of hosts.
- Thus saith the Lord: Let not the wise man glory in his wisdom, neither let the mighty man glory in his might, Let not the rich man glory in his riches,
- But let him that glorieth glory in this, that he understandeth, and knoweth Me, That I am the LORD who exercise metry, justice, and righteousness, in the earth; for in these things I delight, Saith the LORD.

- לְבֵּן הַנָּה־יָמָים בָּאִים נִאָּם־יְהִנָֹה וָלֹא־ יֵאְמֶׁר עָּוֹד הַמִּפֶּׁת וְגֵיא בֶּן־הִנָּם כָּי אָם־ גַּיִא הַהְרֵגְה וְקְבְרָוּ בְּּהָפֶּת מֵאֵין מְקוֹם:
- װְלְיִלְיִם נִלְכֶּהְעָׁם הַאָּבֶּץ נְאֵין עַהֲרֵיד: הַשְּׁמָיִם יִלְבֶּהֶמָת הָאֲבֶץ וָאֵין עַהֲרֵיד:
- ، إהשְׁבַּתֵּיו מֵשְּׁרֵי יְהִיּדִׁה ימֵחָצִּוֹת יְרַוּשְׁלֵם קּוֹל שְׁשׁוֹן וְקַוֹל שִׁמְחָה קּוֹל חָהֵן וְקַוֹל בַּקְּה בֵּי לְחָרְבָּה תְּהְיֵה הַאָּרֶץ:
- בְּעָה הַהָּיֹא נִאָם־יָחֹנָה (כ׳ ויציאו)[ק׳ יוצָיאוּ] אָח־עַּצְמִוֹה מַלְבֶּי־יָהוּדֶה וָאָח עַצְמִוֹת־שָׁרִיוּ וְאָח־עַצְמִוֹת הַפֹּהַנִים וְאָח יִרוּשְׁלֶם מִקְּבְרִיהֶם:
- לְבְּמֵּן מַּלְ-פֵּדֵּי הַאֲּבְטָה יִהְיָּהִ הַלְּכָּוּ אַהַבִּיהָם וַאֲּמֶּר דְּבְשָׁים וַאֲמֶּר הַלְּכָּוּ אַהַבִּיהָם וַאֲמֶּר דְּבְשִׁים וַאֲמֶר הְשְׁמָּרִם אַמֶּר אֲהַבִּים וַאֲמֶר עַבְּרִיּ הְשְׁמָּרִם לַאָּ הָאָרָם וַלְּבָּרִוּ
- ְנִבְּחָר מָנֶתֹ מֵחַיִּׁים לְכֹל חַשְׁאֵרִיתֹּ הַנִּשְׁאָרִים מִן־חַמִּשִׁפְּחָה חָרָעָה חַזָּאִת בְּכְל־חַמְּלְמֻוֹת חַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר הַדַּחְתֵּים שְׁם נְאֵם יְהְנֶׁה צְבְאִוֹת: (ס)
- בָּי אִם־בְּזֹאִת יִהְתַּלֵל תַמָּהְתַלֵּל תַשְּׁבֵל יְיָדְשַׁ אִיִּתִּי בָּי אֲנָי יְהֹוְה עָשָׁה תֵסֶר מִשְׁבָּט יִּצְרָקֵה בָּאָרֵץ בִּי־בָאֵלֶה תָפָּצְהִי נְאָם־ יְהְוְה: (ס)

הפטרת שמיני

HaHodesh the Mastir and Hastarah are on page 176. The Haftarah is II Samuel 6:1 -7:17. On Shabbat Parah, read Maftir and Haftarah on page 172. For Shabbat

men of Israel, thirty thousand. And David again gathered together all the chosen

the cherubim. even the name of the Lord of hosts that sitteth upon thence the ark of God, whereupon is called the Name, were with him, from Baale-judah, to bring up from And David arose, and went with all the people that

drove the new cart. the hill; and Uzzah and Ahio, the sons of Abinadab, ni sew tent debenidA to sevon oft to tuo ii thguord And they set the ark of God upon a new cart, and

went before the ark. which was in the hill, with the ark of God, and Ahio And they brought it out of the house of Abinadab,

with timbrels, and with sistra, and with cymbals. cypress-wood, and with harps, and with psalteries, and the Lord with all manner of instruments made of And David and all the house of Israel played before

hold of it; for the oxen stumbled. Uzzah put forth his hand to the ark of God, and took And when they came to the threshing-floor of Nacon,

there he died by the ark of God. Uzzah; and God smote him there for his error; and And the anger of the Lord was kindled against

Perez-uzzah, unto this day broken forth upon Uzzah; and that place was called And David was displeased, because the LORD had

said: 'How shall the ark of the LORD come unto me?' And David was afraid of the LORD that day; and he

into the house of Obed-edom the Gittite. him into the city of David; but David carried it aside So David would not remove the ark of the Lord unto

> شريشت څڅك: رَيْمُكُ مَنِي كُنْتِ هُلا خُرِ خُلانِكِ خُنَشِلَهُمُ

אַבְאָוְע יִשֶּׁב תַבְּרָבֶרִם עַּלְיוּ: הַאָּלהִים אַשָּׁר וָקְרָא שָׁם שָּׁם יָהוָהַר מְבַּעַלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלָוֹת מִשָּׁם אֲת אֲרַוֹן וּיֹלִםוּ וּיּלְבֵּׁבְ בַּוֹּבְ וֹכֹּלְ_נַהָּםְ אָהָּוֹב אִשְּוּ

אָת־הְעַּגְלָה הַדְשְׁה: בּנּבְעָה וְעַנְיִם נְשָׁהְיוֹ בְּנֵי עֲבָּינְדְׁב נְחַנִּים שׁבְּיִלְבָר בְּמָּאָבוּ מִבֵּית אַבְינִבָּר אָהָוֹר ניַרְכָּבוּ אָת־אַּרְוֹן הַאָּלְהִים אָל־עַּגְּלָה

וּישְׁאָרוּ מִבֶּיר אֲבְינִדְרֹ אֲשֶׁר בּוּבְעָּׁה עָם

יְחְנְת בְּכְל עַצְּיֵי בְרוּשִׁים خظتر ئلات نخر قرب نهٰل بجر فهٰلانا فر غَلَالًا لِهُمْ لِنَاتِ لَهُلَالًا لِلرَّكَ لَا خُوْلًا لِهُلَالًا:

ڶڂؿڂؿڂؽڂ؞ڡ؞ بخذبكبن بخنخدم بخفونه بخفتمنكمه

קאָלְהִים וַיַּאָחָוּ בְּוֹ כָּי שְׁמְטִּי הַבְּקָר: رَبْطُهُ، عِدِ أَيْدًا لِجِنَا رَبْهُمْ لِل هُرًا هُذِا لِأَذِيا

عِذِ بَهِٰذِ يَزْقُكَ شُو عِن هِدِيا بَهُٰذِيَاتِهِ: يَرْبَرُ هُمُ يُبِينُ خُمُنُنَ يَرَجُنُ لِيَوْنِ فِيْنَ بَهُمُ لِيُحَالِينَ

፲ੑੑ™ ፲਼ੂ⊓: جِعِبِي رَبْطِتُه كَفِهِات يَامَانِهُ هِرَا بِإِنَا لِهِهِ يرُبَر كِبَابَ عِذِي هِفِ حِبِهِ فِرِهِ بِبَرْبَ هِرِهِ

אַר יִבְוֹא אַלַי אַרוֹן יְהֹוְה: נירָא דְוֶר אָת־יְרוֹלֶה בַּיִּנֹם תַהָּוֹא נַיֹּאַמֶּר

אָרֶם הַנִּהָּי: יְהְנְה עַל־עַיר דְּוָד נַיַּמָהוּ דְּוָד בָּית עֹבֶד־ iga ktu tịu gión ktu ku ki

6

And the ark of the Lord remained in the house of Obed-edom the Gittite three months; and the Lord blessed Obed-edom, and all his house.

And it was told king David, saying: 'The Lord Dath blessed the house of Obed-edom, and all that pertraineth unto him, because of the ark of God.' And David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with joy.

And it was so, that when they that bore the ark of the LORD had gone six paces, he sacrificed an ox and a failing.

And David danced before the LORD with all his might; and David was girded with a linen ephod.

So David and all the house of Israel brought up the ark of the Lord with shouting, and with the sound of the horn.

And it was so, as the ark of the Lord came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the Lord; and she despired him in her heart.

And they brought in the ark of the LORD, and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt-offerings and peace-offerings before the LORD.

And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the Lord of hosts.

And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Israel, both to men and women, to every one a cake of bread, and a cake made in a pan, and a sweet cake. So all the people departed every one to his house.

Then David returned to bless his household. And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!'

ַ נַּנִּשָׁבֵּ אֲרֹוֹן יְחֹנְחׁ בֵּיח עֹבֶד אֱדָם חַנִּתָּי שְׁלִשְּׁח חֲדְשִׁים נִיְבָּרֶךְ יְחִנְׁח אֶח־עֹבֶד אֱדִם וְאָת־כְּל־בֵּיחְוֹּ:

ַּנְּבָּׁר לַמָּלֶךְ דִּוִּדִ לֵאִמֹר בָּרָף יְחִנָּה אָחִ בּיח עַבֶּר אֲדֹם וָאָח־כְּל־אַשֶּׁר־לֹוֹ בַעֲבָוּר אֲרַוֹן הְאֵלֹהִים נַיֵּלֶף דִּוִּד נַיַּעַל אָת־אֲרֹוֹ הְשִּׁלְהִׁים מִבָּית עַבֶּר אֵדָם עַיּר דָּוָד בְשִׁמְחֲה:

ב ניְהִי בַּי צְעֲרָי נִשְׁצִּי אֲרוֹן־יְחֹוָה שִׁשָּׂרִ צְעָרֵים נִיּוְבָּח שִׁוֹר וּמְרֵיא:

₁٠ ן וְדְוֶּד מְכַרְבֵּר בְּכְל־עָז לִפְּנֵי יְהֹוְגִה וְדָוֹֹד קניר אֵפָוֹד בְּד:

ְּיֵבְיֹנְיִעְ בִּעְּׁבִיּהָעִ וּבְּלֵוְלְ מִּוְפֶּׁב: בּיִבְ וֹבִיבְ וֹבְלִרְבֵּיִנִי וֹמִּבְאָרָ מִהָּלִים אָּעַ-אָּרָוָן

יְהִיָּהׁ אֲרֵוֹן יְהֹוֶֹה בָּא עֵּיר דְּיִּדִ וּמִילֵל בַּתִּד שְׁאִּלִּ נְשִׁקְפָּחוּ בְּעֵּד הַחַלֹּוֹן וַמִּרֶא אָתִד הַמֶּלֶּךְ דְּיִדְ מְפַּזֵּז וּמְכַרְכֵּרִ לְפְּנֵי יְהֹוְֶה

ַ יַּיִּבְאִּי אָת־אֲרַוֹן יְהֹזֶה יַיַּצָּגִּי אֹתֹּל בִּמְקוֹמֹוֹ בְּתַּוֹךְ הַאֹּהֶלְ אֲשֶׁר נִשְּׁה־לִוֹ דְּוָד יַלַּעַל דְּוָד עֹלְוֹת לְפְּנֵי יְהַזֶּה יִשְׁלְמִים:

«. וּיְבָל דִּוֹּד מִהַשְּלִת הִעּיּלָה וְהַשְּלִמִּים «. יַּיְבֶל דְּוֹּד מֵהַשְלִתְים בְּשֵׁם יְהְוָה צְבְאִית:

וִיִחַפֵּק לְבְלִ־חָעָּם לְבָלִ־חֲמָּוֹן יִשְׁרָאֵלֹ לְמֵאֵישׁ וְעַּדִּאִשְׁידֹ לְאִישׁ חַלָּת לֶחֶם אַחָׁת הְעָם אָישׁ לְבֵיחִי:

וַיָּשְׁב דָּוָד לְבְבֵּךְ אָת־בֵּיתָוֹ (ס) וַהַּצֵּא מִיכָל בַּת־שָׁאִּיל לִקְרָאַת דָּוָּד וַתָּאָמֶר מַּת־נְּכְבָּד חַיּוֹם מָלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִּגְלָה חַיּוֹם לְשִׁינֵי אַמְהַוֹת עֲבְּדִּיו בְּהִנְּלְוֹת נִּגְלִוֹת צַּחָד הְרַקִּים:

- And David said unto Michal: 'Before the Lord, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the Lord, over Israel, before the Lord will I make merry.
- And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.
- And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death.
- And it came to pass, when the king dwelt in his house, and the Lord had given him rest from all his enemies round about,
- that the king said unto Nathan the prophet: 'See now, I dwell in a house of cedar, but the ark of God dwelleth within curtains.'
- And Wathan said to the king: 'Go, do all that is in thy heart; for the Lord is with thee.'
- And it came to pass the same night, that the word of the Lord came unto Nathan, saying:
- ${\cal S}_{\rm C}o$ and tell My servant David: Thus saith the Lord: Shalt thou build Me a house for Me to dwell in?
- for I have not dwelt in a house since the day that I brought up the children of Israel out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle.
- In all places wherein I have walked among all the children of Israel, spoke I a word with any of the tribes of Israel, saying: Why have ye not built Me a house of cedar?
- Mow therefore thus shalt thou say unto My servant David: Thus saith the Lord of hosts: I took thee from the sheep, that thou shouldest be prince over My people, over Israel.

- ניּאִמֶּר בִּוֹדְ אָלְ-מִּיכַלְ לִפְּנֵי יְחִוָּׁר אִּמָּר בְּחַרַבִּי מֵאָבִיךִּ וּמִפָּלִ-בִּילִּוּ לְּזִּנְּת אִתָּי לְפְּנֵי יְחְיָּר:
- ינִקלְּהִי עוֹדִ מִּיִּאַת וְהָנִיִּהִי שָׁפֶּל בְּעֵינָיִ וְנְקַלְּהִי עוֹדִ מִיּּאָת וְהָנִיִּהִי שְׁפֶּל בְּעֵינָיִ
- נ וּלְמִיכַל' בַּת־שָׁאִּרִל לֹא־חֲיָה לָה יָלֶר עַּר עַר יוֹם מוֹחֲה: (פ)
- יייע ניהי פר־יִשְׁב הַמֶּלְר בְּבִּיתִּוֹ נִיהֹנָה הַנִּיחַ-בְּוּ מִפְבֵּיב מִבְּלְ־אִּיֶבֶיוּ:
- ַ יַּאַמֶר הַמֶּלֵךְ אָל־נָתָן הַנָּבִיא רְאָה נָא אַנבִי יוֹשֶׁב בְּבֵית אֲרָזִיִם וַאֲרוֹן הָאֶלֹהִים ישֶׁב בְתְּוֹךְ הַיְרִיעְה:
- ۆك ھَمَّد دُن لِيُك ھَقْك: دُنَهُمُد دُنَا هُمِـتَقِمُك جُم هَمَّد حُذَا خُدَاكِ
- גִיְהִי בַּלַּיְלְּׁי תַהְנִּא (ס) זִיְהִי דְּבַר־יְהְנְׁה
- אַמָּר יְׁעִוֹיְעׁ עַאַּשָּׁע שִׁבְּנֵּע בְּיִּ בַּיִּע לְּמִּבְשֵׁי.
   בְּיַב וֹאֵמֶּרְשַׁ אָלְ מַּבְּבֵּי, אֶלְ-דִּיְּע (ס) כִּע
- " פֿר לָא נְשְׁבְּמִי בְּבָּוִת לְמִיּוֹם תַעֵּלִיִּי אָתִר בְּנֵי וִשְּׁרָאֵלְ מִמִּצְּרַוִם וְעָּר תַנִּיִם תַזָּרִ נְאֶתְיָתְ מִהְתַּבְּּרְ בְּאָתֵלְ וּבְמִשְׁבֶּּן:
- چۈر אַשֶּׁר הַהָּהַפָּי אָת־עַּמָּי אָרָיִיפִּי אַשֶּׁר צִּוִּיהִי לְרְעָּוֹת אָת־עַּמָּי אָת־יִשְׂרָאֵל לאמָר צְנִּיהִי לְרְעָּוֹת אָת־עַּמָּי אָת־יִשְׂרָאֵל לאמָר לֶמָּה לְאַ־בְּנִיתָם לֶי בָּיה אֲרָזִים:
- וְשַּמְּח בְּת־תֹאמֵר לְשַבְּיֵּי לְדֵּוִֹד בְּת אָמֵר יְתְּנְת צְבְּאִׁוֹת אֲנֵי לְקַחָתִּיוִּדִּ מָן־תַּנְּוֹת מֵאַחָר תַצְּאוֹ לְהְנִוֹת נְגִּיד עַל־עַמֶּי עַל־ יִשְׁרְאֵל:

- And I have been with thee whithersoever thou didst go, and have cut off all thine enemies from before thee; and I will make thee a great name, like unto the name of the great ones that are in the earth.
- And I will appoint a place for My people Israel, and plant them, that they may dwell in their own place, and be disquieted no more; neither shall the children of wickedness afflict them any more, as at the first,
- even from the day that I commanded judges to be over My people Israel; and I will cause thee to rest from all thine enemies. Moreover the Lord telleth thee that the Lord will make thee a house.
- When thy days are fulfilled, and thou shalt sleep with thy fathers, I will set up thy seed after thee, that shall proceed out of thy body, and I will establish his kingdom.
- He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom for ever.
- I will be to him for a father, and he shall be to Me for a son; if he commit iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the stripes of the children of men.
- but My mercy shall not depart from him, as I took it from Saul, whom I put away before thee.
- And thy house and thy kingdom shall be made sure for ever before thee; thy throne shall be established for ever.
- According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak unto David. .

- ﭘﻬﺒﺮﭘﺮﺕ ﭘﻬﻨﺔ ﭼﺨﺮ" ﭘﻬﭙﻮﺕ ﺑַלִּבְהָ נִצִּבְרָהָה ﭘﻤַ־ﭼִּל־אֹיֶבֶיף מִפְּנֵּוִף וִשְּׁמֶר בְּצֶּבֶיץ: מְּדְּוֹל פְשֶׁם הַנְּדֹלִים צִּשֶׁר בְּצֶבֶץ:
- " לְּלְּבְּיִ לְּלְּנִיְנִי בְּאָמֶּׁר בָּרְאָמִּיְנֶׁרֵי הְּלְּבְּ מַּטְׁטְׁנִו וְלְאִ יִרְנֵּוּ תְּוָר וְלְאִ-יָטִׁיפּוּ הְּלְּמִי מְּטְׁטְׁנִו וְלְאִ יִרְנִּיּ תְּנִּתִּיִּ
- دِלְמִּן ـַנַּיְנִים אַמֶּׁר צִנֵּינִי שִּׂפְּמִים עַּלִּבִּ ישִּׁרְאָּל וַהַנִיחָתִּי לְּלֵּ מִפְּלִ-אִּיֶבֵּיוֹב וְהִנֵּיִר בְלְמִן הַנְּיִם אַמֶּר צִנִּיהִי שִּׁפְּמִים מַּלִ-עַּמָּיִ
- בָּיו יִמְלְאַר יָמֶיך וְשֶׁכִּבְּקִׁ אָת־אַבֹּטִיף יַהַקִּימֹר אֶת־זַרְעַּרְ אַהַבְּיִרְ אָשֶׁר יֵצֵא מְמֵּעֶיף יַמְּרְ יָמֶיר יָצֶא
- ַ הָוּא וְבְּנָה־בָּוִה לִשְׁמִי וְכִנִּהָהָי אָת־בִּפָּא מְקְלְהָהִי עַּר־עוֹלֶם:
- ™ אַנִי אֵהָהר־לַּוֹ לְאָב וְהָנּא יֵהְנָה־לֵּי לְבֵּן אַשֶּר בְּתַעַּוֹתוֹ וְהְכַחָּמִיוֹ בְּשֵׁבֶּט אַנְשִׁים יְבְנְגְעֵי בְּנֵי אַרֶם:
- ממַם מִּאָנִלְ אַמֶּב נַסְבְיָנִי מִלְּפָּׁנֵּוּב: יי נִוַסְבֵּי, לַאָבְיָסִנִּר מִמֵּנִנִּ פַּאָמֵּב נַסְבָיַנִי,
- בְּסְאֵּבְ יִהְנֶה נְבְנִוּ נְבְנִוּ עַּרְעַנְלְם: ** נְנְאָטָּוְ בִּיחָךְ יִמְמָלַלְהָּוּ עַּרִענִלְם לְפָּנִירִ
- בן דְבֶּר נְמָן אֶלְ־דָּוֶר: (פ) בּלְלְ תַּדְּבָרִים הָאָלֶת וּלָלָל תַחַיָּנְוֹן תַזָּהִי

הפטרה הזריע

The Haftarah is II Kings 4:42 -5:19. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftarah are on page 176.

And there came a man from Baal-shalishah, and brought the man of God bread of the first-fruits, twenty loaves of barley, and fresh ears of corn in his sack. And he said: 'Give unto the people, that they may eat.'

יאָלְהָים לָּאַ מִבָּעַל שָׁלְשָׁׁח וַיִּבֵאֶ לְאָישׁ מִּמְרְים וְכַרְמֵל בָּצִּקְלְנִי וַיֵּאִמֶּר תֵּוֹ לְמֶם הַאָּלְהִים לְחַם בִּפּוּרִים מָשָׁרִים-לֶחָם הַאִּיאִם לָאִישׁ

And his servant said: 'How should I set this before a hundred men?' But he said: 'Give the people, that they may eat, for thus saith the LORD: They shall eat, and shall leave thereof.'

So he set it before them, and they did eat, and left thereof, according to the word of the Lord.

Now Naaman, captain of the host of the king of Aram, was a great man with his master, and held in esteem, because by him the Lord plad given victory unto Aram; he was also a mighty man of valour, but he was a leper.

And the Arameans had gone out in bands, and had brought away captive out of the land of Israel a little maid, and she waited on Maaman's wife.

And she said unto her mistress: 'Would that my lord were with the prophet that is in Samaria! then would he recover him of his leprosy.'

And he went in, and told his lord, saying: 'Thus and thus said the maid that is of the land of Israel.'

And the king of Aram said: 'Go now, and I will send a letter unto the king of Israel.' And he departed, and took with him ten talents of silver, and six thousand pieces of gold, and ten changes of raiment.

And he brought the letter to the king of Israel, saying: 'And now when this letter is come unto thee, behold, I have sent Waaman my servant to thee, that thou mayest recover him of his leprosy.'

And it came to pass, when the king of Israel had read the letter, that he rent his clothes, and said: 'Am I God, to kill and to make alive, that this man doth send unto me to recover a man of his leprosy? but consider, I pray you, and see how he seeketh an occasion against me.'

And it was so, when Elisha the man of God heard that the king of Israel had rent his clothes, that he sent to the king, saying: 'Wherefore hast thou rent thy clothes? let him come now to me, and he shall know that there is a prophet in Israel.'

ניאטר מְשָׁרְאִיםׁ וְיאִבֶּלוּ בֵּי כְּהָ אַמָּר יְהוָה ניֹאטר מוּן לְעָםׁ וְיאִבֶּלוּ בֵּי כָה אַמָּר יְהוָה אָכְל וְהוֹתֵר:

נַיּמֵן לְפְנֵיהָם נַיּאָכְלָוּ נַיּוֹתָרוּ כִּדְבָר יְהְוְה: (פ)

ְּנִעַמְּן שַׁר־צִּבָּא מָלֶּךְ־צִּבִּׁם חָיָָה אִישׁ 17 - גַּדִּוֹל לִפְנֵי אֲדֹנִיוֹ וּנְשֵּׁא פָּנִים כִּי־בָּוֹ נְחַן־ יְהְנָה חְּשׁימֶה לַאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה וּבְּנִר חַיִל מְצֹרֶע:

נערה קטנה נקהי לפני אשה נעמן: נערה קטנה נקהי לפני אשה נעמן:

ַ וַ הַאַמֶּר אֱלְ־נְּבְרְהְּה אַחֲלֵי אֲדֹּנִי לִפְּנֵי הַנְּבָיא אֲשֶׁר בְּשִׁמְרֻוֹן אֶז יָאֱלָר אֹהָוֹ מִצְּרַשְּׁהְיּ

, וַיָּבֵא וַיַּגַּר לַאדֹּנָיו לֵאמָר בָּוָאָת וְּכִּיאָת דְּבְּרֶת תַּנְּעֵלְה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

הַלְּיפִּוּע בַּגְּרֵים: \$4_מָלֶבְ יִשְּׁרָאֵלְ וַיֵּלְבִּי הַּאָּהְלְחָה סִפָּר הַלְּפִּוּת מָלֶב יִשְׁרָאֵלְ וַיֵּלְבִּי הַּאָּהְלְחָה סִפָּר הַלְּאָמָר מֵלֶב אָרָם לֶבְּרַבְּאִ וְאָשְׁלְחָה סִפּר

ַניָבֵא הַפָּפָר אָל־מֵלֶךְּ יִשְׂרָאֵל לֵאמָר יְעַמְּה בְּבֹוֹא הַפָּפָר הַזָּהֹ אֵלֶיוּדְ הַנָּה שְׁלֶּחְהִי אֵלֶיוּדִּ אָת־נַעְמָוֹ עַבְדִּי נַאֲסַפְּתִּי מְצְּרַעְהִי:

וִיְהִי בִּקְרֹאֵ מֶלֶּדִּיִשִּׁרָאֵל אָת־תַפָּפָר וִּיְקְתַע בְּנִדִּיו וַיּאִמֶר תַאֵּלֹתִים אָנִי לְחָמָית וְּלְתַחֲיׁוֹת בִּי־זֶת שׁלֵח אֵלִי לֶאֵּטָּך אָישׁ קִּיּא לֵי:

וִיְהִי בִּמְּׁלָּהִּ אֵּלִישָּׁת אִישִׁ־הָאֵלִיִּים בִּי־ הַמָּלְּךְּ לֵאמֶר לְמָּה קָרָשְׁה בְּּנְדְּיִי וִישְׁלָה בָּּרִ הַמְּלְךְּ לֵאמֶר לְמָּה קְרָשְׁ בְּּנְלְיִי הַמְּלְהְיִם בִּי יְשְׁרָאֵלְ

- So Maaman came with his horses and with his chariots, and stood at the door of the house of Elisha.
- And Elisha sent a messenger unto him, saying: 'Go and wash in the Jordan seven times, and thy flesh shall come back to thee, and thou shalt be clean.'
- But Naaman was wroth, and went away, and said: 'Behold, I thought: He will surely come out to me, and stand, and call on the name of the LORD his God, and wave his hand over the place, and recover the leper.
- Are not Amanah and Pharpar, the rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? may I not wash in them, and be clean?' So he turned, and went away in a trace.
- And his servants came near, and spoke unto him, and said: 'My father, if the prophet had bid thee do some great thing, wouldest thou not have done it? how much rather then, when he saith to thee: Wash, and be clean?'
- Then went he down, and dipped himself seven times in the Jordan, according to the saying of the man of God; and his flesh came back like unto the flesh of a little child, and he was clean.
- And he returned to the man of God, he and all his company, and came, and stood before him; and he said: 'Behold now, I know that there is no God in all the earth, but in Israel; now therefore, I pray thee, take a present of thy servant.'
- But he said: 'As the Lord liveth, before whom I stand, I will receive none.' And he urged him to take it, but he refused.
- And Maaman said: 'If not, yet I pray thee let there be given to thy servant two mules' burden of earth; for thy servant will henceforth offer neither burnt-offering nor sacrifice unto other gods, but unto the Lord.

- עַבּוֹע מְאֶבְוּאֶה: נּוֹלַאִ לֹהֵמֵׁן בַּסוּסָׁו וּבָּוַבְּבָּוְ נִּנְּהַמָּגַ פְּטַעַ
- خَلِكَ نَصْتُات: الْدُسَمُّةُ شِحَمَـ هُمُّنَاتِ مِّنَالِـ ثِنَالِةًا لَيْشِ حُمْلِكُ تنْشِكِّاتِ مُكْثِنَا لِمُكْرِنِينَ مِنْ الْمُنْتِ عُمْلِكًا الْمُنْتِ حُمْلِكًا الْمُنْتِ حُمْلِكًا الْمُنْتِ
- װקַּעָר נַעַּטָן װֵלֵךְ וֹיֹאָטָר הַנָּה אָטָרָהִי אֵלָיו נַצַא יָצִיא וְעָטָר וְקָרָא בְּשָׁם־ יְהְנָה אֶלֹהְיוּ וְהַנָּיף יָדָי אֶל־הַמָּקִים וְאָסָף הַמְּצְרֶע:
- הַלֹאׁ טֹּוֹבֵ (כ׳ אִבנה)[ק׳ אֲמָנָה] וּפַּרְפָּׁר נְהַרַוֹּת דַּמָּשֶׁק מִכֹּל מֵימֵי יִשְׁרַאֵּל הַלָּאִ־ אֶרְתַץְ בְּהֶם וְשְׁתַּרְתִּי וַיֶּפֶּן וַיֵּלֶּדְ בְּחַמֶּה:
- עַקְּשָׁר וְאָּרְ כִּי־אָמָר אָלֶיף רְתַּץ וּטְּמֶרוּ אָבִי בְּבֶּר גָּדִיל תַנְּבֶיא דִּבֶּר אֵלֶיף תַלָּוֹא ניגָּשְׁי נְאָרִי נְיָרְבָּרָוּ אֵלִיוֹ נִיאָמְרִוּ אָבִי
- וֹנֵדְר וַיִּטְבָּל בַּיַּרְדֵּן שֵׁבַע פִּעְמִים כִּרְבָר אֵישׁ הְאֵלֹהִים וַיְּשְׁב בְּשְׁרֹוֹ כִּרְשֵׂר נַעַר קטָן וַיִּטְהֵר:
- וִיּשְׁבֵׁ אֵל־אִּישׁ הָאֵלֹהִים הָוּא וְבֶל־מַחָנִהוּ וַיְּבֹאׁ וַיְשְׁנָדׁ לְפְּנִיוֹ וַיֹּאִמֶּר הַנֵּח־נָא יָדִשְׁהִיּ פֵּי אֵין אֵלֹהִיםׁ בְּכְל־הַאָּהֵץ כִּי אָם־ בְּיִשְׂרָאֵל וְעַמָּה קַח־נָא בְרָבֶה מֵאָת עַבְּדֵּף:
- אָפֶּׁח וּיִּפְּצִּרְ־בָּוֹ לְקְחַת וּיִּטְאֵן:
- ניّאטָר" נְעַמָּן נִלֹא יָתַן־נָא לִעַבְּדָּוּ ִיִּשָּׂא צָמָר־פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לִוֹא־יַעַשָּׁה עֹּוֹד עַבְּדְּוּׁ עֹלֶה נָנָבַה לֵאלֹהֵים אֲחַרִּים כָּי אָם־לִיהְנְה:

thy servant in this thing. myself in the house of Rimmon, the LORD pardon myself in the house of Rimmon, when I prostrate there, and he leaneth on my hand, and I prostrate master goeth into the house of Rimmon to worship In this thing the Lord pardon thy servant: when my

And he said unto him: 'Go in peace.' So he departed

נּיִּאָמֶׁר בְּיִּ בְּנֵבְ בְּהֵּבְיָם נִיּבְּנִב מִאִּשׁוִ כִּבְּרַעַ ילא קרי נא) יְהְוָה לְעַּבְּיְהָ הַ בְּיִבְּרָ הַנָּה: בְּהִשְּׁמַּחֲנְיָהִי בֵּית רִמּוֹן יִסְלַחַד (כתיבוּtiva نهُمَّا مَحِـنَدِ، لَكُهُمَالَتِهِ فَي حَوِلًا אַדינַי בַית־רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שְׁמָה וְהָוּאוֹ לְּבְבֶר תַּנְּה יִסְלַח יִהֹנָה לְעַבְּבָּף בְּבִוֹא

from him some way.

REOUTH GYTY

read the Mastir and Hastarah on page 163. On Erev Rosh Hodesh, read the Hastarah on page 166. The Hafiarah is II Kings 7:3 –7:20. On the Shabbat before Pesah, read the Hafiarah on page 181. On Rosh Hodesh,

ξ:IIV

åŗ¼: (a)

here until we die? the gate; and they said one to another: 'Why sit we Now there were four leprous men at the entrance of

we shall live; and if they kill us, we shall but die. unto the host of the Arameans; if they save us alive, here, we die also. Now therefore come, and let us fall is in the city, and we shall die there; and if we sit still If we say: We will enter into the city, then the famine

there was no man there. outermost part of the camp of the Arameans, behold, of the Arameans; and when they were come to the And they rose up in the twilight, to go unto the camp

come upon us. of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to Lo, the king of Israel hath hired against us the kings the noise of a great host; and they said one to another: hear a noise of chariots, and a noise of horses, even For the Lord had made the host of the Arameans to

camp as it was, and fled for their life. their tents, and their horses, and their asses, even the Wherefore they arose and fled in the twilight, and left

> ਫ਼ੇਜ ਪੁ**ਸ**ੋਪ੍ਹਾਂਦ: נּוֹאָמֶׁבוּן אַנֹּיִם אָבְ_בַמָּבוּ מָֹב אָנָהָנוּ יִשְׁבָּים נֹאַבְבָּׁלֵב אָנֹמִים בִינִּ מִבְבַּנִת פַּנַע בַּמַּבַּ

> יובי נאם נמנטוו ומטוו: לְכוּ נִוֹפֹּלְעַ אָּלְ-מִּעֲוֹנֵע אָּרְם אָם ַנְעַיֹּנִי וַמָּהָני שָׁם וְאָם־יָשָׁבְנִי פָּה וָמָהָנִי וְעַהָּר אַם_אַׁמַּוֹנוּ ַ לֹבְוָא בֹהָוּר וֹבִיבֹהֹכֹ בֹּהֹוּרְ

ער קצה מחַנַה צַּרָם וְהַנָּה צֵין־שָׁם אִישׁ: ניקטו בוּשׁף לקוא אָל־מַחַנָּה אַרָם ניִבֿאוּ

جُحّ الله: מּלְכֿוֹ עַשׁנִים וֹאָעַ מַלְכָּוֹ מִאָּנִוֹם לָבִוָא عِبَرَا بِيرِبَ שُحِدَ لِإِكْرَادُ فِرْكِهِ بِשُرِيُكُمْ هِنَا کابح مِنو کابح تازح ڈلابح تنہذایا بخبہ ہج۔

כַּאָּמֶבַבְנַיִא נְּנָּטִוּ אָבְנַפַּמֶּם: וְאָת־סְוּסֵיהָם וְאָת־חֲעָּׂבִיהָם <u>הַלְּיִבוֹלְי</u> וַיְלַוּמוּ וַיְּנָוּסוּ בַנָּשֶׁךְ וַיַּעַוְבָוּ אָת־אָהֶלִיהָם

- And when these lepers came to the outermost part of the camp, they went into one tent, and did eat and drink, and carried thence silver, and gold, and raiment, and went and hid it, and they came back, and entered into another tent, and carried thence also, and went and hid it.
- Then they said one to another: 'We do not well; this day is a day of good tidings, and we hold our peace; if we tarry till the morning light, punishment will overtake us, now therefore come, let us go and tell the king's household.'
- So they came and called unto the porters of the city, and they told them, saying. 'We came to the camp of the Arameans, and, behold, there was no man there, neither voice of man, but the horses tied, and the asses tied, and the tents as they were.'
- And the porters called, and they told it to the king's household within.
- And the king arose in the night, and said unto his servants: 'I will now tell you what the Arameans have done to us. They know that we are hungry; therefore are they gone out of the camp to hide themselves in the field, saying: When they come out of the city, we shall take them alive, and get into the city.'
- And one of his servants answered and said: 'Let some take, I pray thee, five of the horses that remain, which are left in the city— behold, they are as all the multitude of Israel that are left in it; behold, they are as all the multitude of Israel that are consumed—and let us send and see.'
- They took therefore two chariots with horses, and the king sent after the host of the Arameans, saying: 'Go and see.'

- ניִבאוֹ הַמְצִרִּעִים הָאָמָה עַד־קִצֵּה הַמִּהָנָה ניִבְאוּ אָל־אַהֶל אָחָד' ניאִבְלָוּ נִיִּשְׁהוּ נִיִּשְׁצִּוּ מִשְּׁם בֶּסֶף וְזְהָב' וּבְנְדִּים נַיֵּלְכִוּ נַיִּשְׁצֵּוּ נִיּשְׁבוּ נִיִּשְׁצֵוּ אָל־צָּהֶל אַהַר נִיִּשְׁצֵוּ מִשְּׁם נֵיֵלְכִוּ נַיִּשְׁמֵנוּ:
- ַנּ־אִּמְרֹּנֹּ אִָישׁ אָלֹרֵמָהוּ לֹאַרְבֵּןוּ אֲנַחָנוּ מִּשְׁים חַיָּוֹם חַזָּהֹ יוֹם־בְּשָׁרֵָה הֿוּא וַאֲנַחָנוּ מַחְשִׁים וְחָבֶּינוּ עַר־אָוֹר חַבָּקָר וּמִצְּאָנוּ עְוֹּוֹן וְעַמְּהֹ לְבָוּ וְנְבֵּאָה וְנַגַּיְדָה בֵּית הַמֶּלֶךְ:
- ְּנִיבְאִּנִינִּיְקְרָאֵנֵאָלְ־שִׁמָּר הָעִירֹ יַנִּנִּידִּי לְחָם מְשְׁם אָישׁ וְקָּוֹלְ אָדְם בָּי אָם־חַסָּוֹס אָסוּר הְשָׁם אָישׁ וְקָּוֹלְ אֶדְם בָּי אָם־חַסָּוֹס אָסוּרֹ הְבְּאִנִּי אָסְוֹר וְאִהְלִים בַּאַשֶּׁר־הֵפְּה
- בּנִימָר:בּנִימָר:בּנִימַר:בּנִיתַ הַמֶּלֵבׁ
- וִּלְקִם תַמֶּלֵךְ לֵיְלָת וַיּאִמֶּר אֵלִ-עַּבְּיִּרִּ אַגְּיֵדְת-נָּא לְבָּם אָת אַשֶּׁר־עָשׁרִ לֶנִי אַנָה יְדְעַּיּ בְּי־רִעַבָּים אָנִּחָנִי וַּמְּאָיִּ מִּוֹ־תַשָּׁחָנֶת לְתַחְבֶּת (כ׳ בהשרה)[ק׳ בַשְּׁדָה] לֵאמֹר הְעִיר נְבְאִי
- ַנֵּעֵן אָהָׁד מִעֲבָרִיִּו נַיּׁאִמֶּר וִיִּקְחִוּ־נְּאִ הַמִּשְּׁה מִן־הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אַשֶּׁר נִשְׁאֲרוּ־בָּה הִנָּם בְּכְלִ־(כ׳ ההמון)[ק׳ הַמִּוֹן] יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ־בָּה הִנְּם בְּכְל־הַמִּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הָמוּ וְנִשְׁלְחָה וְנְרְאֶה:
- אַטְבֵּי, מִטְנִיר אַבֶּים לְאִמְּר לְלֵי וּרְאָּוּ: י נּיִלְּטְוּ אָנִי, נַבְּר סִיּסִים נּיִּאָלִָם עַפָּלְנִּ

- And they went after them unto the Jordan; and, lo, all the way was full of garments and vessels, which the Arameans had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king.
- And the people went out, and spoiled the camp of the Arameans. So a measure of fine flour was sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel,
- And the king appointed the captain on whose hand he leaned to have the charge of the gate; and the people trod upon him in the gate, and he died as the man of God had said, who spoke when the king came down to him.
- And it came to pass, as the man of God had spoken to the king, saying: 'Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be to-morrow about this time in the gate of Samaria';
- and that captain answered the man of God, and said: 'Yow, behold, if the Lord should make windows in heaven, might such a thing be?' and he said: 'Behold, thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat thereof',
- it came to pass even so unto him; for the people trod upon him in the gate, and he died.

- ، ניצָא חָטְּׁם נִיָּבְיּיּ אָת טִחָנָה אָרָם נִיָּהִי סְאָּה־סֹלֶת בְּשֶׁקֵל וְסָאתַיָם שִׁעֹרֵים בְּשֶׁקֵל בְּרְבָר יְהְוְה:
- ڔڽڜ۫ڕ۠ؗٞڋؗ ڹۘۊ۪ڂؚڒٮ؇ؽؗڎۦڽؘٷڒؙؙ۫۫۫؈ۼۣڛٛڗۦڹؚۛۻۑٳٳ ڽڔؽٚؠڎ؈ۼۣڛۣڗ؊ڿڗؗڿڔ؈ڹۼۣڂؙڹ۫ڔڡۼۣڛۣڗ ڿڿڎڿڔڽؠ؈ؿڕٲڎۼڔٝ۬ڗ؞
- « נִיְהִי ְּבַבַר ׁצִיִּשׁ חַאֵּלֹהִים אָל חַמָּלָר לאמָר סָאמַיִם שִׁעַרִים בְּשָׁקֵל וְסָאָה־סֹלֶת בְּשֶׁקֵל יְהְנֶת ְבְּעָת מְחָר בְּשִׁעַר שׁמְרְוֹן:
- וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אָת־אִַישׁ הָאֵלֹהִים וַיּאִטָּר יי וְהַנָּה יְהֹנָה עַשָּׁה אַרָבּוֹת בַּשָּׁטִַּים הַיְהְיָה בּדְבֶּר הַזָּה וַיּאִטֶּר הִנְּךְּ רֹאָה בְּעֵינֶּיךְ יִּמְשֶּׁם לְא הֹאבֵל:
- וֹלְטִי: (ס) וֹנִטִּגַ (ס)

הפטרת אחרי מות

The Haftarah is Ezekiel 22:1 - 22:19. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 181.

Moreover the word of the LORD came unto me, saying:

saying: "Wew, thou, son of man, wilt thou indee, wilt the

- 'Now, thou, son of man, wilt thou judge, wilt thou judge the bloody city? then cause her to know all her abominations.
- And thou shalt say: Thus saith the Lord GOD: O city that sheddest blood in the midst of thee, that thy time may come, and that makest idols unto thyself to defile thee;
- בווxx נְיָהֵי בְּבַרְיִהְוָה אֵלֵי לֵאִּמְר:
- וְאַהָּתְ בֶּן־אָדָׁם הַתִּשְׁפָּׁט הַתִּשְׁפָּׁט אָת־עָּרר הַדְּמִים וְהַוֹּדִעְּהָּה אָת בְּלִ־תּוֹעֲבוֹהֶיהָ:
- ְיִאְטִרְהִּ כְּה אָמֵר אֲדִנֵי יֶהוֹה עַיר שׁפֵּכָת דֶּם בְּתוֹכָה לְבַוֹא עִמְָה וְעָשְׁתָָה גִּלּיּלֵים עַלֶיהְ לְשְׁמְאֵה:

- thou are become guilty in thy blood that thou hast shed, and are defiled in thine idols which thou hast made; and thou hast caused thy days to draw near, and art come even unto thy years; therefore have I made thee a reproach unto the nations, and a mocking to all the countries!
- Those that are near, and those that are far from thee, shall mock thee, thou defiled of name and full of tumult.
- Behold, the princes of Israel, every one according to his might, have been in thee to shed blood.
- In thee have they made light of father and mother; in the midst of thee have they dealt by oppression with the stranger; in thee have they wronged the fatherless and the widow.
- Thou hast despised My holy things, and hast profaned My
- In thee have been talebearers to shed blood; and in thee they have eaten upon the mountains; in the midst of thee they have committed lewdness.
- In thee have they uncovered their fathers' nakedness; in thee have they humbled her that was unclean in her impurity.
- And each hath committed abomination with his neighbout's wife; and each hath lewdly defiled his daughter-in-law; and each in thee hath humbled his sister, his father's daughter.
- In thee have they taken gifts to shed blood; thou hast taken interest and increase, and thou hast grined of thy neighbours by oppression, and hast forgotten Me, saith the Lord God.
- Behold, therefore, I have smitten My hand at thy dishonest gain which thou hast made, and at thy blood which hath been in the midst of thee.
- Can thy heart endure, or can thy hands be strong, in the days that I shall deal with thee? I the Lord have spoken it, and will do it.
- And I will scatter thee among the nations, and disperse thee through the countries, and I will consume thy filthiness out of thee.
- And thou shalt be profaned in thyself, in the sight of the nations; and thou shalt know that I am the Lord.

- בְּבַבְּעֵּׁה אֲשֶׁר־שְׁפַׁבְהָ אָשָׁמִּהָ וּבָגִלּיּלִיִּה אַשֶּׁר־שְׁנִיתָּיִה שַּלֵאת וַתַּקְּבֵּיי יָמִיִּף וַמְּבִּיּא נְקְלְּטְה לְבְלְ־הָאֲבַיִּה יַתַּקְּבִיי יָבְיִּהְיִם
- ् त्वांट्रिय । तृत्यंत्रिय व्यक्षेत्रः । तृत्वं वर्णासूर्यः व्यक्षेत्रः । वर्षाः । वर्षाः । वर्षाः । वर्षाः ।
- ى بىيىر ئەتىر بەتىڭد بىرە خارىد ئىد چەك كىندى ئەتىر ئەتىڭد بىرە خارىد ئىد كە
- אָב נִאַם הַקַּלִּי בְּדְּ לַגֵּר עִּשִׂי בַּעִּשְׁל
   בְּחוֹבֵדְ יָחִוֹם וְאַלְטָנָה חָוֹנִי בְּדְּ:
- » كَٰلَـٰمُ، حُنْنَا لَهُنَا مِقَطْنِنَا، نَاذِّا ذِلْنَا:
- װְמָרִים אֲכְלֹּי בְּרְ זְמֶה עְּמָעִּן שְׁפְּרִ דָּה וְאָלִ אָנְשָׁי הָבֶּיל הֶיִי בֶּרְ לְמָעַן שְׁפְּרִ יְמָה בְתִּבֶּר:
- oı מֶרְוַת־אָב גִּלְּה־בֶּרְ שְׂמֵאָת הַנָּדֶה עִנּי־בֶּרְ:
- " נְצִישׁׁ אָת־צַּשְׁת רַעָּהוּ עִּשְׁה הּוֹמֵלָה וָאָישׁ אָת־כַּלְּתִּוֹ שִׁמֵּא בְּוִּמָּה וָאָישׁ אָת־אַַחֹתִּוֹ בַת־אָבֶיוּ עִנְּה־בֵּף:
- ْ שָּׁחַד לֵקְחִיּ נָאֲם אֲדֹנֵי וֶתְוֹה: וְתַרְבָּית לְלַחַהְּ וַהְּבַּצִּעֵּי בַעַּיִּהְ הְתַּרְבָּית לְלַחַהְּ וַהְבָּצִעֵּי בִּעָּהָ
- נְּלֶּלְ יַבְּלֵיהְ אַּמֶּר הְיִי בְּּהִיבֶּף: מּ וְהִנָּהְ הְבָּיִי כִּפְּי אָלְ־בָּצְעָּךְ אַמֶּר מְשִׂיתִּ
- ַ װְבְּיִבְיָם מְּלֵגְ אָנִלְגְ בַּעָּנְם נִגְרִימָיִרְ בָּאָבְצָּוֹת יי נהַפִּיצִיָּמִי אָנִלְּגְ בַּעָּנְם נִגָּרִימִירָ בָּאָבְצָּוֹתִי
- ְּנְתַלְּהְּ בָּוֹדְ לְעֵּינֵיִ גּוֹיָם וְיָדֻעַּהְּ בִּי־אָנִיּ יְתְוְּה: (פ)

And the word of the Lord came unto me, saying:

'Son of man, the house of Israel is become dross unto Me; all of them are brass and tin and iron and lead, in the midst of the furnace; they are the dross of silver.

Therefore thus saith the Lord God: Because ye are all become dross, therefore, behold, I will gather you into the midst of Jerusalem.

ַנְיָהְי דְּבַּרְיְהְוָה אֵלָי לֵאִמְּר:

יבן־אַדְם הַיִּרּלִי בֵּיִתְ־יִשְׂרָאֵלִ (כִּי יבַרְיֵלְ וְשִׂפֶּנֶתִ בְּתַּיֹּךְ בָּיִּר סָגִּים בֶּסֶר הַלְינִי (ס)

و، ﴿ خُدَا جُم عِمَا ۖ عِيدٍ يِمَانُه بِهِا يَبَارُه جَجَّا عِهِ جُمَيْه خِدَا مِبِرِ، طَجِّا هِمِخُه عِجَامِهُ بِدَنَهِجِهِ:

הפטרת קדשים

The Haftarah is Amos 9:7 – 9:15.

Are ye not as the children of the Ethiopians unto Me, O children of Israel? saith the Lord. Have not I brought up Israel out of the land of Egypt, And the Philistines from Caphtor, And Aram from Kir?

Behold, the eyes of the Lord God Are upon the sinful kingdom, And I will destroy it from off the face of the earth; Saving that I will not utterly destroy the house of Jacob, Saith the Lord.

For, lo, I will command, and I will sift the house of Israel among all the nations, Like as corn is sifted in a sieve, Yet shall not the least grain fall upon the earth.

All the sinners of My people shall die by the sword, That say: 'The evil shall not overtake nor confront us.'

In that day will I raise up The tabernacle of David that is fallen, And close up the breaches thereof, And I will raise up his ruins, And I will build it as in the days of old;

That they may possess the remnant of Edom, And all the nations, upon whom My name is called, Saith the Lord that doeth this.

הַלָּוֹא כִבְנֵי כִּשִׁיִּם אַתָּם לֵי בְּנֵי וִשְׁרָאֵל מְאָבְיִּן מִצְּרָוֹם וּפְּלְשְׁתִּיִּם מִפָּפְּתִּיר וַאֲּרָם מְאָבִין

הנוה עיניו אַדֹּנִי יָהוֹה בַּמַּמְלְבָּהֹ הַחַּםִּאָּה יְהִשְׁמַרְתַּי אֹהָה מַעָּל פָּנֵי הָאַדְמָה אָפָס כִּי לַא הַשְׁמֵיד אַשְׁמֵיד אָח־בֵּית יַעַקֹב נְאָם־ יְהְזְה:

رَّام : ﴿ كِنْ الْمُلْكِيْرِ فَكَاهُلُا نَوْلِمْ فَوْجَائِكِ الْمُلَاكِيْرِ الْمُلْكِيْرِ فَكِهُلُا نَوْلِمْ فَوْجَائِكِ ود_نَوْك كَيْرَدِرْ ثِلْكَيْبُ نَكِرْمُنِيْ خَرِّدٍ لِنَاهِ

בְּחֲרֵב יְמֹּוּתוּ כְּל חַמְּצֵּי עַמֵּי הְאִמְרִים לְאַ־
 תַּנְישׁ וְתַקְבָּים בַּעַּרֵינוּ הְרַעְּה:

ַ בַּנִיֹם הַהֹוּא צָקֵים אָת־סָבָת דָּוִיד הַנֹּבֵּלָת נְגַדְהָיַי אֶת־פִּרְצִיּהָן וַהֲרֶסֹתָיוֹ אָלִים וּבְנִיתֵיהָ בִּימֵי עּוֹלֶם:

לְמָׁמַן יֵירְשׁׁוּ אָת־שִׁאֵרָית אָדוֹם וְבָּלִר הַגּּוּיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמָי עֵּלִיהָם נְאָם־יְרֹּנָה עָשֶׁה וְּאִתּ: (פּ)

Behold, the days come, saith the Lord, That the plowman shall overtake the reaper, And the treader of grapes him that soweth seed; And the mountains shall drop sweet wine, And all the hills shall melt.

And I will turn the captivity of My people Israel, And they shall build the waste cities, and inhabit the wine thereof; They shall also make gardens, and eat the fruit of them.

And I will plant them upon their land, And they shall no more be plucked up Out of their land which I have given them, Saith the Lord thy God.

הְנֵּה יָמִים בָּאִים וָאָם־יִהְנָה וָנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקּצֵּׁר וְדֹרֵךְ עַנְּבָים בְּמִשֵּׁךְ הַזְּרֵע וְהִשָּׁיפּוּ הֶהְרִים עְּסְיס וְכְל[ַ]הַנְּבְעִית הִתְּמוֹגַנְנְנְה:

וֹמְּמָּוּ יַנְּוְע וֹאַכֹּלְוּ אָעַ_פּּׂרִינֵּם: יְמִּפּוְעְ וֹיִמְְּכֵּוּ וֹלְמִׁמָּוּ כִּרְּמָּוִם וֹמָּעִוּ אָעַ_:..ָנִיִם יַּמְבִּעִּיִּבְיָּנִי מְּנֵּי מִנִּיִּ וְמִּבְּעִיִּ אָעַ_מְּבָּנִי מִנִּיּ

ין וּנְטַעְּהָים עַל־אַרְעָהָם וְלֹאׁ יִנְּהָשׁׁי עֹּוֹד מעַל אַרְטָהָם אֲשֶׁר נָתַהִּי לָהָם אָטָר יְהֹנָה אֱלֹהֶיף:

הפטרת אמור

The Haftarah is Ezekiel 44:15 - 44:31.

But the priests the Levites, the sons of Zadok, that kept the charge of My sanctuary when the children of Israel went astray from Me, they shall come near to Me to minister unto Me, and they shall stand before to offer unto Me the fat and the blood, saith the Lord GoD;

they shall enter into My sanctuary, and they shall come near to My table, to minister unto Me, and they shall keep My charge.

And it shall be that when they enter in at the gates of the inner court, they shall be clothed with linen garments; and no wool shall come upon them, while they minister in the gates of the inner court, and within.

They shall have linen tires upon their heads, and shall have linen breeches upon their loins; they shall not gird themselves with any thing that causeth sweat.

And when they go forth into the outer court, even into the outer court to the people, they shall put off their garments wherein they minister, and lay them in the holy chambers, and they shall put on other garments, that they sanctify not the people with their garments.

ייאווא אָת־מִשְׁמֶרֶת תַּלְוּיִׁם בָּגֵּרְ צִּדִּוֹק אֲשֶׁר שִׁמְרִּוּ מֵשְׁלֵי תַּמְּת יִקְרְבִּוּ אֵלֵי לְשֶׁרְתֵּגִי וְשְׂרָאֵל לְפָּנִי לְתַקְרִיב לִי תַלֶּב נְדְּם נָאֶם אֲדֹנֵי הֵתוְת:

וְהְיָה בְּבוֹאָםׁ אֱלִ־שִׁעֲרֵי הָחָצֵּר הַפְּנִימִית בְּגְרֵי פִשְׁהָים יִלְבָּשׁׁי וְלִאִּ־יַעֲּלֶה עַבְּיִהָם בְּבְיְהִי בְּשְׁהָיִם בְּשַׁעֲרֵי הָחָצֵּר הַפְּנִימִית

« פּאָבׁי פִשְׁמִים יִהְיִּי עַּלְ־רָאִשְׁם יִמִּכְּנְםִי פְשְׁיִם יְהִיִּי עַלְ־מְחְנִיהָם לָאִ יַהְגָּרִי בַּיֵּיזַע:

וּבְצֵאֹלָם אָל־הָקְצֵׁר הַהִיצִּוֹלָה אָל־הָחָצֵּר הַהִיצִוֹנָה' אָל־הָעָם' יִפְּשִׁעַּי אָת־בִּגְדֵיהָם אַשֶּר־הַמְּה' מְשְׁרְתָם בְּּם וְהַנִּיחוּ אִוֹהָם בְּלְשְׁכָּת הַקְּדֵשׁ וְלֵבְשׁוּ בְּגְדֵיהֵם:

- Neithet shall they shave their heads, not suffer their locks to grow long; they shall only poll their heads.
- Neither shall any priest drink wine, when they enter into the inner court.
- Meither shall they take for their wives a widow, nor her that is put away; but they shall take virgins of the seed of the house of Israel, or a widow that is the widow of a priest.
- And they shall teach My people the difference between the holy and the common, and cause them to discern between the unclean and the clean.
- And in a controversy they shall stand to judge; according to Mine ordinances shall they judge it; and they shall keep My laws and My statutes in all My appointed seasons, and they shall hallow My sabbaths.
- And they shall come near no dead person to defile themselves; but for father, or for mother, or for son, or for daughter, for brother, or for sister that hath had no husband, they may defile themselves.
- And after he is cleansed, they shall reckon unto him seven days.
- And in the day that he goeth into the sanctuary, into the inner court, to minister in the sanctuary, he shall offer his sin-offering, saith the Lord GoD.
- And it shall be unto them for an inheritance: I am their inheritance; and ye shall give them no possession in Israel: I am their possession.
- The meal-offering, and the sin-offering, and the guilt-offering, they, even they, shall eat; and every devoted thing in Israel shall be theirs.
- And the first of all the first-fruits of every thing, and every heave-offering of every thing, of all your offerings, shall be for the priests, ye shall also give unto the priest the first of your dough, to cause a blessing to rest on thy house.
- The priests shall not eat of any thing that dieth of itself, or is torn, whether it be fowl or beast.

- ... ןראשָם לַא יַנַלְּחוּ וּפֶּרַע לַא יִשַּלְחוּ בְּסִוֹם יִבְסְמִוּ אֶת־דֶאשִׁיהֶם:
- ײַפּׂזִימִיני: וּנִיוֹ אָאַ־יִּמְּטִוּ כִּאַ־כִּיוֹן בִּּבִיאָּם אָּלְ_יִיטִׁהָּרִ
- قور بالأخراء الأحراء الأماد الإماد الأماد
- נְאֶחַ־עַּמֵּי יוֹרְוּ בֵּין לִבֶשׁ לְחָלְ וּבֵין־טְּמֵאלְטְרִוֹר יְוֹדִעְּם:
- ן עַל־רִיב הַמָּה יַעַמְרַוּ (כ׳ לִשפּט)[ק׳ → 'לִמִשְׁפְּטַ] בְּמִשְׁפָטֵי (כ׳ ושפטהו)[ק׳ יִשְׁפְּטָהוּ] וְאָת־תּוֹרֹתַי וְאָת־הָּמִּתִּי בְּבְלִ מוֹעֲרֵי יִשְׁמְרוּ וְאָת־שַּבְּחוֹתַי יִקּדְשׁוּ:
- װּ אָמֶר־לֹאַ־הַיְּרָת לָאָישׁ יִפְּמָּאִי: לְאָב וּלְאָם יּלְבָּן יּלְבָּת לְאָח יּלְאָחִוּת אַמֶּר־לֹאַ־הַיְּרְתָּר לְאָישׁ יִפְּמָּאִי:
- ש וֹאַםוֹנ׳, מֹנֵלנִי מִלמֹנ זֹמִים וֹסְפֹּבוּ לְנִי
- נאָם אַרֹנֵי נֶהֹוְה: הַפְּנִימִיתֹ לְשְׁרֵת בַּפְּדֵשׁ יַקְרָיב חַמָּאתָוֹ נְאָם אַרֹנֶי נֶהוְה:
- לאַטשׁנֿוּ לְטַׁםְ בֹּוֹמִּבֹאָבְ אָנֹוּ אָטׁוֹּטִּם: " נֹטוֹטָׁט לַטַם לֵנִטַּלָט אָנֹוּ נִטַלִטָּם נֹאָטׁוָּט
- וֹלַבְ ַעַנְם בּוֹמִּלְאֵלְ לְעֵם וֹלֵנְם:יַנְם בּוֹמִלְיִם בּנֹמִלְאֵלְ לְעֵם וֹלֵנְם:
- « מפל קריעוית בל בלהון לְהָנִיחַ בְּרָבֶּה מְּכִל מְרִימָוֹה מְפָּרָ רְפִּהָוֹ לְהָנִיחַ בְּרָבֶּה אָל־בֵּיתֵף:
- چِל־נְבֵלֶת ׁ יִשְׁרֵפֶׁת מִן־תִעִּיִר יִמִּן־תַבְּתֵמָת לְאִ יאָכְלְוּ תַכּהָנִים: (פ)

הפטרת בהר

The Haftarah is Jeremiah 32:6 – 32:27.

And Jeremish said: 'The word of the Lord came unto me, saying:

Behold, Hanamel, the son of Shallum thine uncle, shall come unto thee, saying: Buy thee my field that is in Anathoth; for the right of redemption is thine to buy it.'

So Hanamel mine uncle's son came to me in the court of the guard according to the word of the Lord, and said unto me: 'Buy my field, I pray thee, that is in Anathoth, which is in the land of Benjamin; for the right of inheritance is thine, and the redemption is thine; buy it for thyself.' Then I knew that this was the word of the Lord.

And I bought the field that was in Anathoth of Hanamel mine uncle's son, and weighed him the money, even seventeen shekels of silver.

And I subscribed the deed, and sealed it, and called wirnesses, and weighed him the money in the

So I took the deed of the purchase, both that which was sealed, containing the terms and conditions, and that which was open,

and I delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Meriah, the son of Mahseiah, in the presence of Hanamel mine uncle['s son], and in the presence of the witnesses that subscribed the deed of the purchase, before all the Jews that sat in the court of the guard.

And I charged Baruch before them, saying:

Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Take these deeds, this deed of the purchase, both that which is sealed, and this deed which is open, and put them in an earthen vessel; that they may continue many days.

אַלְנ. יִנְאַמֶׁר יִרְמְיָרָה הְנָתְ דְּבָּרִירְהָוֹה אָלֵי אַנויאא יַנְאָמֶר יִרְמְיָרָה הְנָתְ דְּבָּרִי

ַ הַנָּה חֲנִמְאֵׁל چָּן־שָׁלָּם דִּיִּדְּלִּ בָּא אֵלֵירִ לֵאמִר קְּנָה לְוִּּ אֶת־שְׁדִי אֲשֶׁר בַּעָּנְהֹוֹת בָּי לְךְּ מִשְׁפָּט הַנְּאֻלָּה לִקְנְוֹת:

ַנִּבָאׁ אֵלֵי חֲנַמָאֵל בָּן־דִּדִׁי כִּדְבָר יְחִוָּחֹ אֶל־חֲצַר חַמַּמְּרָחֹ נֵיִאִמֶּר אֵלֵי קִנָּח נְא אָח־שָׁדִׁי אֲשֶׁר־בַעַּנְחִׁוֹח אֲשֶׁרוּ בְּאֵהֶץ בּנְיָמִין בִּי־לְףְ מִשְׁפָּט חַיְרֻשָּׁר וּלְףְ הַנְּאָלְח קְנֵח־לְךְ נְאֵרַׁע בָּי דְבַר־יְחֹוֶח הְנְא:

، װֵאָקְנָר אָת־הַשְּׁבֶׁר מִאָת חַנִּמְאֵל בָּן־דִּדָּר אַשֶׁר בַּצִּנְתֻּוֹת וֵאָשְׁקְלָּר־לֹּוֹ אָת־הַבֶּּסֶף שְׁבְּעֵּר שְׁקַלִּים נַצִּשְׂרֶת הַבְּּסֶף:

نېښۈر توۋل ځوېئڙنם: ™ نېځښت قوۋل ئېښېت نېټد ټيده

" נְאָפַּוּר אָת־סָפָּר תַמִּקְנָּה: " נְאָקּוּר אָת־הָפָּר תַמִּקְנָה אָת־הֶחָהָנִים

וֹאַגַּנִּעְ אָעַ בַּרְנָּבְ לְהֵנִנִנֵם לָאֵלֶוִר:

- For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Houses and fields and vineyards shall yet again be bought in this land.'
- Now after I had delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Meriah, I prayed unto the LORD, saying:
- 'Ah Lord God! behold, Thou hast made the heaven and the earth by Thy great power and by Thy ouststretched arm; there is nothing too hard for Thee;
- who showest mercy unto thousands, and recompensest the iniquity of the fathers into the bosom of their children after them; the great, the mighty God, the LORD of hosts is His name;
- great in counsel, and mighty in work; whose eyes are open upon all the ways of the sons of men, to give every one according to his ways, and according to the fruit of his doings;
- who didst set signs and wonders in the land of Egypt, even unto this day, and in Israel and among other men; and madest Thee a name, as at this day;
- and didst bring forth Thy people Israel out of the land of Egypt with signs, and with wonders, and with a strong hand, and with an outstretched arm, and with great terror;
- and gavest them this land, which Thou didst swear to their fathers to give them, a land flowing with milk and honey;
- and they came in, and possessed it; but they hearkened not to Thy voice, neither walked in Thy commandedst them to do; therefore Thou hast aw, they have done nothing of all that Thou hast one and the sould be said to be said them;
- behold the mounds, they are come unto the city to take it; and the city is given into the hand of the Chaldeans that fight against it, because of the sword, and of the pestilence, and what Thou hast spoken is come to pass; and, behold, Thou

- פַּי כָה אַמָּר יְהוָה צְּבָאִוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַּוֹד יִקְּנִי בְתַּיִם וְשְׁרִוֹת וּכְרָמָים בְּצָּרֶץ הַוְּאִת: (פ)
- م بېموخرځ چځ-بتڼه خېټر، مورځ چه وود توموڼه چځ-چردې چا-ټرې ځخېد:
- אַהִה אַדֹּנָר וֵהוֹהֹ הַנַּחוּ אַמָּה עִשִּׁיִה זי אָת־תַשְׁעַיִׁם וְאָת־הַאָּבֶץ בְּכְּחֲדִּ תַנְּדִּוֹל הְבְּוֹרְעַךְּ תַנְּטִיְיָה לְאִּיִפְּלֵא מִמְּךְ כְּלִ דְבֶר:
- עָּשָׂה הַ(סֶּר לְאֵלִפִּים וּמִשִּׁלֵםׁ עֵּוָן אָבוֹת אָל־הֵיק בְּנֵיהֵם אַהֲרֵיהָם הָאָל הַגָּרוֹל הַגְּבּוֹר יְהְוָה צְבְאָוֹת שְׁמְוֹ:
- לְאִימִּ פֹּבְבֹּלְיוּ וֹכִפֹּבִי מַתְּלְלֶּיוּ: פֹּשְׁיִוּעִ מַּלְ-כִּלְ-בַּבְבַרִּי בִּׁתָּ אִבְּם לְעָּע מּ נִּבְלְ נִיֹמְּבָׁע וֹנִר טִתְּלִינִי אָמָּב מִתָּנִּ
- אַשֶּׁר־שַּׂמִּהָ אֹלוֹת וּמִפְּתֵּים בְּאֵבֶץ־מִצְעַבִּים עַר־הַיֵּוֹם הַזָּה וּבְיִשְּׁרָאֵל וּבָאָדָם וַתַּצַשָּׁה־ קְךְּ שֵּׁם כַּיִּוֹם הַזְּה:
- ַ נַתַּצֵא אָת־עַמְּוּ אָת־יִשִּׁרָאֵל מֵאָרֵיץ מִצְרָיִם בְּאַתַּוֹת וּבְמוֹפְתִּים וּבְיֶד חֲזָקָת וּבְאָזְרַוֹעַ נְמוּיְה וּבְמוֹרֶא נְּדְוֹל:
- נִתְּמֵן לְמָם אָת־הָאָרֶץ תַּוּאָת אַשֶּׁר־ נִשְּׁבָּעְהָ לַאָבוֹהָם לְתַּת לָתָה אָרֶץ זָבָת הַלֶּב וּדְבֶּשׁ:
- ַנַּבְאָּנְיֵּרְשָׁׁנִּאָלָה וָלְאִ־שְׁמָּמָנִּ בְּקִּלֶּךְ (כִּ בְּלִ־אֲשֶׁׁר צִּנְיִמָּה לָהֶם לַעֲשָׁוֹת לָאִ עָשָּׂוּ בְּלְ־אֲשֶׁׁר צִּנְיְמָה לָהֶם לַעֲשָׁוֹת לָאִ עָשָׂוּ
- הַנֵּה הַסֹּלְלִית בָּאִּ הִעִּיר ֹלְלְבְּדִה וְהָעֵּיר נְּהְנָה בְּיֻד הַכַּשְׁדִּים הַנְּלְחָמֵים עַלֶּיהָ מִפְּנֵי הַתֵּכֵב וְהַרְעָּב וְהַדְּבֶּר וַאֲשֶׁר דִּבֶּרְתְּ הָיֶה וְהְנְּךְּ רֹצְּה:

- Yet Thou hast said unto me, O Lord God: Buy thee the field for money, and call witnesses; whereas the city is given into the hand of the Chaldeans.'
- Behold, I am the Lord, the God of all flesh; is there any thing too hard for Me?

- رم הגר אָנֵי יְהוָֹה אֶלֹהִי בְּלִ־בָּשָׂר הֲמִמֶּנִי יִפְּלֵא כַּלֹ־דְּבֶר:

הפטרת בחקתי

The Haftarah is Jeremiah 16:19 - 17:14.

ι:ΠVΧ

O LORD, my strength, and my stronghold, And my refuge, in the day of affliction, Unto Thee shall the nations come From the ends of the earth, and shall say: 'Out fathers have inherited nought but lies, Vanity and things wherein there is no profit.'

Shall a man make unto himself gods, And they are no

Therefore, behold, I will cause them to know, This once will I cause them to know My hand and My might; And they shall know that My name is the LORD.

The sin of Judsh is written With a pen of iron, and with the point of a diamond; It is graven upon the tablet of their heart, And upon the horns of your alters.

Like the symbols of their sons are their altars, And their Asherim are by the leafy trees, Upon the high hills.

O thou that sittest upon the mountain in the field, I will give thy substance and all thy treasures for a spoil, And thy high places, because of sin, throughout all thy borders.

And thou, even of thyself, shalt discontinue from thy heritage That I gave thee; And I will cause thee to serve thine enemies In the land which thou knowest not; For ye have kindled a fire in My nostril, Which shall burn for ever.

נְחַלֵּי אֲבוֹהֵינוּ חֻבֶּל וְאֵין־בָּם מוֹעֵיל: װְנִם יָבֹאוּ מֵאַפְּסִי־אְבֶּץ וִיאִמְרִי אַדִּ־שֶׁקֶרֹ יְחַלְּיּ אֲבוֹהֵינוּ חֻבֶּל וְאֵין־בָּם מוֹעֵיל:

°° בְּנְהֵמְּעַבְלֵּנְ אַבְּם אֵבְנִים וְבַּפֶּׁעַ לַאָּ אָבְנִים:

ַ לְבֵּן הִנְּיֵר מְוֹדִימָׁם בַּפַּעַם הַוֹּאָת אֹוֹדִיעֵם אָת־יָדִי וְאָת־נְּבוּרָתִי וְיָדְעִי בִּי־שְׁמָי יְהְוָה: (ס)

חַמַאַת יְהוּדְה בְּתוּבֶה בִּעֵּט בַּרָזָל בְּצִפָּהָן שְׁמִיר חֲרוּשְׁהֹ עַל־לַוּחַ לִבְּם וּלְקַרְנִוֹת מִוְבְּחוֹתֵיבֶם:

בּ בְּוֹלֶג אַלְ גָּבְׁמִּנִע בַּנְּבְטִנְע: בּ בְּנַבְּׁב בְּנִיבִים מִוֹבְּטִנְלָם נִאָּמָבִינִים מַּלְבַמֵּץ

אַטוֹ בַּמְטֵּגוּ בְּחַמָּאִי בְּכְּלְאָגְּגִינִינִּי לְבָּוּ י מִילְוּ בָּמִיּבְיוּ בִּימָּאִי מִילְוּ כְּלִ

וְשְׁמַשְּׁמִּׁה וּבָּףׁ מִנְּחֲלֵחָףׁ אֲשֵׁר נָתַהִּי לָּף וְתַעְּבַרְתִּיףׁ אָת־אַּיְבִּיף בָּאָבֶיץ אֵשֵׁר לֹא־ יְרְעְּהְ בִּי־צֵּשׁ קְרַחְחֵּם בְּאַפִּי עַר־עּוֹלֶם הוּקְר: (ס)

- Thus saith the Lord: Cursed is the man that trusteth in man, And whose heart departeth from the Lord.
- For he shall be like a tamarisk in the desert, And shall not see when good cometh; But shall inhabit the parched places in the wilderness, A salt land and not inhabited.
- Blessed is the man that trusteth in the Lord, And whose trust the Lord is.
- For he shall be as a tree planted by the waters, And that spreadeth out its roots by the river, And shall not see when heat cometh, But its foliage shall be luxuriant, And shall not be anxious in the year of drought, Meither shall cease from yielding fruit.
- The heart is deceitful above all things, And it is exceeding weak—who can know it?
- I the Lord search the heart, I try the reins, Even to give every man according to his ways, According to the fruit of his doings.
- As the partridge that broodeth over young which she hath not brought forth, So is he that getteth riches, and not by right; In the midst of his days he shall leave them, And at his end he shall be a fool.
- Thou throne of glory, on high from the beginning, Thou place of our sanctuary,
- Thou hope of Israel, the Lord: All that forsake Thee shall be ashamed; They that depart from Thee shall be written in the earth, Because they have forsaken the Lord, The fountain of living waters.
- Heal me, O Lord, and I shall be healed; Save me, and I shall be saved; For Thou art my praise.

- פָּהוּ אָמָר יְהוָֹה אַרָּוּר הַנָּּבֶר אַשָּׁר יִבְּמָּח פְּאָדְׁם וְשָּׁם בְּשֶּׁר זְרִעִּוֹ וּמִן־יְהֹזֶה יָסִוּר לְבִּוּ:
- رَّא תַשֶּׁב: (ס) ﴿ لِمَا تَشِد: (ס)
- ָ בְּרֵוּךְ הַנְּבֶר אֲשֶׁר יִבְטָּח בַּיהֹוָה וְהָנֶה יְהֹוָה מִבְטַּחְוֹי:
- ئ بَنْدُر جَوْرًا שُرَيْد فِرَات بِوْرَات الْعِدَاجِرِ بُعْدَا שُرَضًا فِرَيْد فِرْاد رَفِيْرًا بَجَهْرًا جَدًا رِحْمُ أَنَ بِرَبُّهِ زِمْمُ يَهْرُفُ ثِنَا الْحِمْدِرِ، جَفْرَار جُمُّ بِهُدُ اَجْمُ نِهُرُف مِيْرِف مِيْرِفُن الْحَادِ،
- מַלַר עַכַּר מַכַּלְ וֹאֵלֹהָ עַנּאַ מֵּנ יֵבַהְמֵנּי:
- □ אָנַי יְהֹנָה חֹקֵר לֻב פֹחַן פְּלְיָוֹת וְלְתָּת קְאִישׁ פִּדְרָבְׁו פִפְּרָי מַעֲּלְלֶיו: (ס)
- מַלַבְאָת: מַלַבְאָת:
- מְּלֵוְנִ מְּנִם_נַוּנִם אָנַ_נְּצְלֶּבְּ יְבְּמָה (כּ יסורי)[לִ וְסִוּנַיִּ] בְּאָנֵּץ יִבְּמִר בָּי מְּזְבָּוּ מְלֵוֹנִי יִשְׁנִים אָנַ יְּרְנָּי (פּ)

מפטיר לשבת ראש חודש

The Mastir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 - 15.

And on the sabbath day two he-lambs of the first year without blemish, and two tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, and the drink-offering thereof.

This is the burnt-offering of every sabbath, beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

And in your new moons ye shall present a burnt-offering unto the Lord: two young bullocks, and one ram, seven he-lambs of the first year without plemish;

and three tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for a meal-offering, and two tenth parts of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for the one ram,

and a several tenth part of fine flour mingled with oil for a meal-offering unto every lamb; for a burnt-offering of a sweet savour, an offering made by fire unto the Lord.

And their drink-offerings shall be half a hin of wine for a bullock, and the third part of a hin for the ram, and the fourth part of a hin for a lamb. This is the burnt-offering of every new moon throughout the months of the year.

And one he-goat for a sin-offering unto the Lord; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

و:IIVXX וּבְיוֹם הַשַּׁבְּּת שְׁנֵי־כְבְשָׁים בְּנֵי־שָׁנָה הְמִימָם וּשְׁנֵי שָּשְׁרֹנִים סָׁלֶת מִנְחָה בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבְּוֹּ:

י עלַת שַבַּת בְשַׁבַתִּוֹ עַל־עֹלַת הַמְּטֵיר יִנְסְבֶּת: (פ)

ـ ﴿ فَرْدَ هُٰڑنَ هُٰڑمُ فَائِدَ هُٰڑنِ هُٰئِدٍ خَدَهُٰنَهُ ﴿ فَرْدَ فَرِّدَ خُدُمُ هُٰرُنِ لِهُٰزَمِ هُٰئِد خَدَهُٰنَهُ عَادِيْهُ مُنْ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الل

ױשָׁלשָׁה עַשְּׁרֹנִים סָלָת מִנְחָה בְּלִּלָּה בַשְּׁמָן לַפֶּר הָאָהָד יִשְׁנֵי עַשְׂרֹנִים סָלֶת מְנְחָה בְּלִּילֶה בַשְּמָן לְאַיָל הֵאָחֶד:

، إسْضِرَا سِضِدًا مَحْمَ صِبْمِمَ جَدَجُمَ حَضَّمَا رَچَهَ مِهْبَيَّا سَخِمَ جِنَمَ بِنَثَمَ هِضِم رَّنَمَيْنَ:

,, וִנִסְבֵּיהָם חֲצֵי תַהִין ִיִהָנָה לַפְּׁר יִשְׁלִישָׁת תַהַין לְצִּיִל יִּךְבִיעָת תַתָּין לַבֶּשִׁ יָיֵן וַאֹת עֹלָת וֹדֶשׁ בְּחְדְשׁׁי לְחְדְשֵׁי תַשְּׁנֶה:

וּשְׁמִּיר מִזִּים אֶחֲר לְחַשָּאִת לִיחִוֹּה עַל־עַלַה הַהְּמֵיר יִעְשֶׂה וְנִסְבְּוֹ: (ס)

בפטרת שבת ראש הורש

The Haftarah for Shabbat Rosh Hodesh is Isaiah 66:1 - 24.

Thus saith the Lord: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the house that ye may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the Lord; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

בואנו ביקלי אי־זֶה בַיִּתֹ אֲשֶׁר הִּבְנִי־לִּי וְאֵי־זֶה בְּגְלְי אַי־זֶה בַּיִתֹ אֲשֶׁר הִּבְנִי־לִּי וְאֵי־זֶה מְקְוֹם מְנִיחְתְי

ڹۿؚڡٙۦ۪۫ۻڮڕٛۻڔڽڔ؞ٷٷؠ ڹۿڡۥڹؠڹؠ؋ڮڂۑڹ۩ۼڎ۬ۥڡۼڂٷڹ ۥڹڿڡ٠ؙڹؠڹڔڽڔڿڂ؞ڽ

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

Hark! an uproar from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the LORD rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the Lord; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.

For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.

As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.

שׁוֹהֵט תַשּׁוֹר מַבֶּת־אִּישׁ זּוֹבֶת תַשָּׁתֹ עַּבֵרְ בְּלֶב מַצַּלֶּה מִנְחָהֹ דַּם־חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנֶה מְבָרֵךְ אָגֵן נַם־הַמָּה בְּחֲרִי בְּדַרְבִיהָם יִּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְּשָׁׁם חָפֵּצְה:

נִם אַנִּי אָבִתַר בִּתִּעַלְכִיהָם וּמְגִּוּרִיִםׁם יְלָא שְׁמֵעִּנִּ וּיַּצְשָׁר הָרַעִּ בְּמִּנְּי וּבַאַמֶּר לאַ־חָפַּצְּהִי בְּחָרוּ: (ס)

שׁמְעּנִּ דְּבָר־יְחִנְֹח תַחֲבֵדָים אָל־דְּבְרִוֹ אָמְרוּ אֲחֵילֶם שׁנְאֵילֶם מְנַדֵּילֶם לְמָעַן שְׁמִי יִבְפַּר יְחֹנְח וְנְרְאֵח בְשִׁמְחַתְּבֶם וְתֵם יֵבְשׁוּ:

، קול שְאוֹן מִמִּיר קוֹל מִהִיבָל קוֹל יְהוֹוָה מְשִׁצְּוֹן מִמִּיר קוֹל מִהִיבָל קוֹל יְהוֹוָה

ְ מִי־שְׁמַע בִּיֹאָת מֵי רָאָת בָּאֵלֶה הַיִּיּחַל אֶהֶץ ְבְּוִים אֶחָׁר אִם־יִנְלֵר גִּיִּ פַּעַם אֶחָת בִּי־חֲלְה גַּם־יָלְדֶה צִיּיִוֹ אֶת־בָּנֵיהָ:

, הַאַנִי אַשְׁבֶּיר וְלָא אוֹלִיד יאַנַוֹר יְהְוָֹה אָם־אָנַי הַמּוֹלֵיד וְעְצָרְהִי אָנַוֹר אֶלֹהֵיף: (ס)

. מֶּגְמָּנִ אִּשִׁי ְ מִׁמְנִמִּ בְּבְ_עַפֶּׁעֹאִּבֹּכְ,ם מִּכְּינִי: מִּמְׁעַׂנִּ אִּשַ_יִבְּנִהְמִּבְיָם וֹנִיבִּנִּ בִּשׁ בִּבְ_אִנִיבִּיִּ

לְּמָעַן מְּינְקוּ וּשִׁבְּעָמָם מִשָּׁד תַּנְחָמֵיהָ לְמַעַן מְמָצוּ וְהַהְעַנַּגְּמָם מִזְּיוּ כְּבוֹרֶה: (ס)

מּלְ-צֵּּרְ שִׁנְּמֶּאֵּנ וְעַּלְ-בִּרְכֵּיִם שִּׁמְּמֵּמֶּנּ מְּלְנִם וּכִּנְּטֵלְ מִנִּמֵּךְ כָּלִיִּר זּנְיִם וְינִּלְמֵּים מַלְיִם וּכִּנְטֵלְ מִנִּמֵּךְ כָּלִיִר זִּיִּנִם בִּנְלִם

بخركيم كَيْتُ فَاثَكُم: خَيْرِم كَيْثُر هُوْر فَائَكُوْد هَا كَبْرَدَر كَائْكُمْجُهَا

And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass, and the hand of the Lord shall be known toward His servants, and He will have indignation against His enemies.

For, behold, the LORD will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with fury, And His rebuke with flames of fire.

For by fire will the Lord contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the Lord shall be many.

They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.

For I [know] their works and their thoughts; [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues; and they shall come, and shall see My glory.

And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declare My glory among the nations.

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Loyies, saith the Lorp.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the Lord, so shall your seed and your name remain.

יַ וּרְאִימָם וְשָׂשׁ לִבְּבֶּם וְעַּצְמוֹתֵיכֶם פַּדֵּשָׁא הִפְּרַחְנָה וְנִיֹדְעָה יַד־יְהֹנְהֹ אָת־עַּבְּדְיוּ וְזְעָם אֶת־אֹּיְבֶיוּ: (ס)

ָּ בִּי־הַנֵּה יְהֹנְהֹ בְּצֵּשׁ יָבֹוֹא וְכַסּוּפָּה מַרְפְּבֹתָיִוּ לְהַשָּׁיִב בְּחֵמָהׁ אַפֹּוֹ וְנַעֲּרָתִּי בְּלַהֲבֵּי־צִּשׁיּ

. בָּי בְאֵשׁ יְהֹוָה נִשְׁפְּׁט יּבְחַרְבִּוּ אָת־כְּל־בְּשָׂר וְרַבִּוּ חַלְּלֵי יְהֹוֶה:

הַמִּהְקַדְּשִׁים וְהַמִּטִּהֲרִׁים אָלֹהַנַּנֹּוֹת אַתָּר (כ׳ אחר)[ק׳ אַהַתֹּ] בַּהְּנֶדְ אָכְלֵי בְּשָׂר הַחַזִּיר וְהַשֶּׁקֵץ וְהָעַּבְבָּר יִחְדֵּוֹ יָסֻפּוּ נְאָם־יְהְנֶה:

אָטַבְבְּבְגִיבֵׁנ: אָטַבְּבְׁלְבַנִינִוֹם וְתַּלְּמִּנִוְטַ וּבָּאִיּ וְרָאִיּ וֹאִנְכִּי מִהְּמִּינִים וְתַּלְמִּנִוּטִ וּבָּאִיּ וְרָאִיּ

וְשִׁמְּהִי בְּחָׁם אֹוֹת וִשִׁלִחָהִי מִחָם וּפְּלִימִים אָל־תַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פִּוּל וְלָּוֹד מִשְׁכֵי קָשִׁת אָת־שְׁמְעִי וְלֹא־נָם תָרְחֹלָים אֲשֶׁר לְא־שְׁמְעִי אָת־פְבֹּוֹדְי בַּגּוֹיִם:

וְתַבֵּיאּי אָת־בְּלֹאַחִיכֵם מִבְּלִתַּיֹנִםוּ מִנְחָָחוּ לַיהוְֹחׁ בַּפּוּסִׁים יְבְּנֶבְ וּבַצַּבִּים וּבַפְּרָדִים וּבַבְּרְבָּרִוֹת עַּלֹ תַּר קְּדִשִׁי יְרוּשָׁלָם אִמַּר יְהוֹּחִ כַּאֲשֵׁר יִבְּיאּי בְנֵּי יִשְׂרָצֵּל אָת־תַמִּנְחָָה בְּבְלִי שְחָוֹר בֵּית יְתְּיְה:

ְּנִם מָנֵם אָפָּח לַכּהַנִּים לַלְוּיָם אָמָר יְהְוְה:

נאָם ְיִהְנָה פֵּן וַשְּׁמָר אַנָּי מְשֶּׁה מְּמָרִים לְפָּנֵי הַחַּרְשְּׁה אֲשֶׁר אֵנָי מִשֶּׁה מִמָרִים לְפָּנֵי הַחַּדְשְׁה אֲשֶׁר אֵנָי מִשְּׁה מִמְרֵים לְפָּנִי

- And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the ${\tt LORD}$.
- And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Meither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorting unto all flesh.
- וְהִיָּה מְבֵּי־חֹבֵשׁ בְּחָדְשׁׁוֹ וּמִבֵּי שִׁבָּה בְשַׁבַּתִּוֹ יָבַוֹא כְל־בְּשָּׁר לְהִשְׁתַּחָוֹת לְפָנֵי אָמָר יְהֹוְה:
- וְיִצְאָר וְרָאֹר בְפִּגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשִׁטָים בֵּי בֵּי תֹּוֹלְעְמְּם לָאׁ תָמׁרת וְאִשָּׁם לָאׁ תִּכְבֶּׁר וְהָיָר דֵרְאָוֹן לְכְלְ־בָּשֶׁר: והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוח

הפטרת שבת מחר חודש

The Haftarah for Shabbat Mahar Hodesh is I Samuel 20:18 – 42.

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

- And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.
- And I will shoot three arrows to the side-ward, as though I shot at a math.
- And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the Lora liveth.
- But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee away.
- And as touching the matter which I and thou have spoken of, behold, the Lord is between me and thee for ever.'
- So David hid himself in the field; and when the meal moon was come, the king sat him down to the meal
- And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall; and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's place was empty.

- יפָּקַר מוֹשְׁבֶּף: יפָּקַר מוֹשְׁבֶּף:
- و، ןשׁלִשְׁׁׁמִּ מַּבֵר מָאָר יִּבָאַּתָ אָל־הַמָּלִים אַשֶּר־נִסְתָּרִּמִ שָּׁם בְּוִים תַמַּעַשֶּׂת וְיָשַׁבְּתָּ אָצֶל הְאָבֶן הְאָנֶל:
- ؞؞ וַאֲנִּי שְׁלָשֶׁת הַחִצִּים צִּהָָה אֹוֹהֶה לְשֵׁלַּח־לֶי לְמַטְּרֶה:
- ָּוְהַבֵּּוֹ אֶשִׁלֵח אָת־הַנַּעַר לֵךְ מְצָא אָת־הַהִּצִּים אִם־אָמֹר אַמָּר לַנַּעַר הַנָּח הַהַצִּיםו מִמְּךְ וָהֵנָּה קָהֲנַּװִבָּאָה כִּי־שָׁלִוֹם לְךְּנְאֵין דְּבֶּר חִי־יְהְנְה:
- י וָאִם פָּׁה אִמַר ֹלְטָּׁלֶם הַנָּה הַהָּצִּים מִפְּּרָּ נְהָלְאָה לֵּדְּ בֵּי שִׁלְהַךּ יְהֹנְה:
- בּינִי וּבֵינְךָּ אֲשֶׁר דִּבָּרְנִי אֲנֵי וְאָחָה הִנָּה יְהֹנְה בְּינִי וּבֵינְךָּ עַּבְּרִי בְּבֶּרְנִי אֲנֵי וְאָחָה הְנָּהְ יְהוֹנֶה
- 44 رِبْوَرَاد دِرْد جَשْٰدِہ رِبْرِد مِشْرِن رِبْرِد مِهِرِاْج (د عِرْ)[م هِرًا] رِهُرِبَرْ:
- ريْשָׁב ثَرَقْحُ† עַל־מֹוֹשָׁבֿוֹ چָפָעַםוּ בָפַעַם אָל־מוֹשָׁב תַּקִּיר رַּיָּקְם יְתַוֹנְהָן رַּיֵשֶׁב אַבְנָר מִצֵּר שְּאָוּל וַיִּפְּקָר מָקְוֹם דְּיֵר:

- Nevertheless Saul spoke not any thing that day; for he thought: 'Something hath befallen him, he is not clean.'
- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty; and Saul said unto Jonathan his son: 'Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, neither yesterday, nor to-day?'
- And Jonathan answered Saul: 'David earnestly asked leave of me to go to Beth-lehem;
- and he said: Let me go, I pray thee; for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's table.
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?
- For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'
- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in flerce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.

- וְלֹאֵ־דְבֶּר שְׁאָנִל מָאָנִמָה בַּיַּוֹם הַהָּוֹא כָּי אָמַר מִקְרֵה הוֹא בִּלְתָּי שָׁהַוֹר הוֹּא כִּי־לֹא מְהְוֹר: (ס)
- וּיִהִי מִמְּחֲרָת תַהֹהֶשׁ תַשִּׁנִּי וַיִּפְּקָר מִקּוֹם בְּגִּר (פ) וַיָּאמֶר שָׁאִּרִלׁ אֶל־יְהוֹנְתָּן בְּנֹי מֵדִּינַ לֹאׁ־בָא בֶּן־יִשָּׁי גַּם־הָּמָוֹל גַּם־תַּיּוֹם אֶל־תַלְּחֶם:
- מְמְפֶּּגְרִ מְּבְ־בֵּיִתְ לְחֶם: מְמְפֶּגִירִ מְּדִיבְּנִתְ לְחֶׁבֵּי
- ַנְּאׁמֶר שַׁלְּחֵנִי נְאָ בָּי זֶּבִּחֹ מִשִּׁפְּחָׁר כְּלֵנִי בְּעִּיר וְהָוּא צִּנְּה־לִי אָחָי וְעַהָּה אָם־מָצָאִתִּי חֵן בְּעֵינִיף אָמֶּלְטָה נָּא וְאָרְאָָה הַמֶּלֶף: (ס)
- ניִחַר־אַף שָׁאיל בּיחָוֹנִמָּן ניַאֹמֶר לֹוֹ בֵּן־נְעַוָּת חַמַּרְדִּיּת חֲלַוֹא יָדִּטְּהִי בִּי־בֹחֵר אַמֶּרֹ לְבָּן־יִשִׁי לְבְּשְׁתְּלִּ וּלְבָשֶׁת עֶרְוָת אָמֶּף:
- בֵּר כְלִ־תַּיָמִים אֲשֶׁר בָּן־יִשִּׁיֹ תַיִּ עַל־הָאֲדַמְּה לָא הִכִּיוִ אַתָּה יִּעַלְכִּיתֵוְּ יְעִמְּה שְׁלָח וְקַח אֹתּוֹ אֵלִי בָּי בֶּן־מָנֶת הְיּא: (ס)
- ַנַלַּעַן יְהַוֹּנְמָן אָת־שָׁאִּיל אָבָיו וַיַּאִמֶּר אֵלֶיו לְמָּה יּיּטָת מֶה עְּשֶׁה:
- אָּע_בְּוֹג: (ס) נְנְּמֶׁלְ מִּגַבְלְע נֵיִא מִמָּם אָבֵּנו לְטִמָּנע נְּמֶׁלְ מִּאַנּלְ אָּעַ-טִּטִׁדָּנִע מִּלָּנו לְטַכִּעִׁוִ נִּנְבַתְּ
- װְאָבְאָבְאָ בְּּיְנְיִבְ בָּי יִבְּלְמִּיִּ אִּבְּיִי: (ס) וְלְאָ-אָבְּלְ בִּּיִּוֹם דַּמִּבְ בְּמִּם בָּּיּ וּיִּקְם יְּיִנְיָּנִוֹן מִמָּם וַמִּּלְטִוֹ בִּּטִּם בִּּיּ
- בְּנֵג וְנָמַר קַמְּן מְמֵּנְ: נְנְתַּ בַּבְּטֵר נֵגַצָא יְרִוּנְתָּן תַשְּׁגַר לְמִוּעֵּר

beyond him. which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows

lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?' which Jonathan had shot, Jonathan cried after the And when the lad was come to the place of the arrow

stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten,

and came to his master.

David knew the matter. But the lad knew not any thing; only Jonathan and

unto him: 'Go, carry them to the city.' And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said

exceeded. one another, and wept one with another, until David ground, and bowed down three times; and they kissed place toward the South, and fell on his face to the And as soon as the lad was gone, David arose out of a

Between my seed and thy seed, for ever. saying: The Lord shall be between me and thee, and as we have sworn both of us in the name of the LORD, And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch

> אַמֶּר אָנָכִי מוָנֵה הַנַּעַר דָּץ וְהוּא־יָרֶה וַיְאַמֶּר לְנַמְּרְוּ רָֹא מִצֶּא נָאַ אָת־חַחִצִּים

בַנוֹגֹּג לְנַגַּלֹבוֹנִי:

تَكْرِيم مَتَاجًا مُفَلَا تَتَاكُمُهُا: ئىيئڭا تنظبُم ئىيئچا ھَلَاك، يَقِمَى تَبِعِمُه ַנּיָּבְאָ תַנַּעַר עַד־מְקוֹם תַהָּצִי אֲשֶׁר יָרֶה

אַל־תַּצְּמִד וַיְלַลַמַ נַעַר יְהְוֹנְתָן אָת־(כ׳ ניקָבֶא יְהְוֹנְתְּןֹ אַבְּבֵי, הַנָּעַר מְבֵּבָר חָוּשָׂה

لْسَوْمَت كَمْ يَبْكُم ضُمِّيقِت هَكَ يُبَائِضُا لِيُبْتِ רחצי)[ק׳ תַּחִצִּים] נִיָּבְאׁ אֶל־אֲדֹנְיוּ:

יָדְעָי אָת־תַדְּבֶּר: (סֹ)

ניאמר לו לף הביא העיר: تنقا نبائما هم حجرد هج ستمد هَمُد جُن

אָנרַ בַמְּנוּ מַּבַבוּנִ עוֹנְצַיּל: וֹיִשְּׁלַנוּ אָנִתְ אָּטַ בַמְּטַנּ וֹיִּבְכּנְ אָּנָתְ לְאַּפָּׁוּו אַּבְעָּׁה וַנְּהְטַּׁבוּ הָּלָהֵ פֹּמְּטִוּם بَالِمَارِ خَيْ لَلَٰلِهِ كُالِ مُنْجَمَّرُ بَاثِلًا لَنْظِم

זַרְעַּהָ עַר־עוֹלֶם: (פּ) יְהְנְּה יִהְנֶיהוּ בַּינָר וּבִּינָה וּבָּין זַרְעָּי וּבָּין נשְּׁבְּּגִוּנוּ שִּׁנְּנוּנוּ שִּׁנְּטִוּנוּ בִּשִּׁם וְחַנְתַ כִאִּמָר تنهشد ندبئٹا ځئند ځك ځهځبه هَهد

The Maftir for Shabbat Zakhor is Deuteronomy 25:17 – 19.

∠ı:ΛXX

ye came forth out of Egypt; Remember what Amalek did unto thee by the way as

GLWG ICIT

wast faint and weary; and he feared not God. of thee, all that were enfeebled in thy rear, when thou how he met thee by the way, and smote the hindmost וֹנֹיגֹה וֹלַאָ וֹבֹא אֶׁלַבְיוֹנם: خَح_لَاثَاثِمُجْرَبَ kàr qri etrir ĖĿ

זְבְוִר אָנוּ אֲשֶׁר־עְּשֶׁה לְךָּ עֲמֶבְלֵּק בַּבֶּבֶרְ

בְּצַאַנְכֶם מִמָּגַלְוֹם:

Therefore it shall be, when the Lord thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the Lord thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget.

ڔۤڽڒؘؘؙ۪ۛۛۤٮ ڿؠٙڔؚ؈ڔؠڹۣ۫ؗڔ؉ڮڒڽڔٵڒ۠؋ٞ؋ۼڿڒؗ؉۬ڔڿؙڔ؋ ؿۄڿؘ؞ڂڿۼٚڕ؇ۼڛۣڎڔڹڹؘڎڲڿڽٞڔ؋ڹؽڔڴ؋ ڽڽڮڹڎڮٚ؋ڣ؋؋ۺۺڒۼ؈ؾۣڿڎۼۼۼ ؈ڛٟڽڡڮۼ؋ڛۄؿ؞(٩)

REURLI EFUR ICIF

The Haftarah for Shabbat Zakhor is I Samuel 15:2 - 34.

Thus saith the LORD of hosts: I remember that which Amalek did to Israel, how he set himself against him in the way, when he came up out of Egypt.

Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spare them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.'

And Saul summoned the people, and numbered them in Telaim, two hundred thousand footmen, and ten thousand men of Judah.

And Saul came to the city of Amalek, and lay in wait in the valley.

And Saul said unto the Kenites: 'Go, depart, get you down from among the Amalekites, lest I destroy you with them; for ye showed kindness to all the children of Israel, when they came up out of Egypt.' So the Kenites departed from among the Amalekites.

And Saul smote the Amalekites, from Havilah as thou goest to Shur, that is in front of Egypt.

And he took Agag the king of the Amalekites alive, and utterly destroyed all the people with the edge of the sword.

קָה אָמַר יְחִוָּה צְּבְאָוּת פְּקַרְהִי אָת אַשֶּׁר־עָשָׁה עַמָּלָק לִישִּׁרָאֵל אַשֶּׁר־שָׂם לֹוֹ בַּגְּרֶךְ בַּעֲלֹהָוֹ מִמִּצְרֵים:

עקה לֵך וְהִבּיקָה אָת־עַּמָלֵל וְהָחֵרַמִּמָם אָת־בְּל־אֵשֶׁר־לֹר וְלָא תַחָּמָל עָלָיִי וְהַמַמְּה מֵאֵישׁ עַד־אִשָּׁה מֵעַלִל וְעַד־יוֹנֶּק משְּׁוֹר וְעַד־שֶּׁה מִנְּמָל וְעַד־חֲמְוֹר: (ס)

אָטַ־אָישׁ יְהִירֶה מְאַנִים אָלֶּלְּ רַיְּלִיְ וֹהְּשָּׁרֵט אַלְפָּים זְיִשְׁמַּעִ שְׁאִילִ אָטַרְחָלֶּם וַיִּפְּקְרָה בַּשְּׁלְאָים

י נּיִּבְאָ הֵּאִּיִּלְ הַּגַּ הַּגִּי הַּמִּבְיָלִ נִיּנְבַ בַּנְּנַבְיָ

אַמֶּר מַּלְבְּנָּוֹ מִגְּרֵיִם: בּ נֵינֵב אָאִילְ אָת־עַּמְלֵלְ מָחָוִילָתְ בּוָאָב שָּיר

וֹאָטַ-פֹּלְ בַּמֹּם בַּנִוֹנִים לָפּּיַבְּנֵבְיּ * נּיִּטְפָּׁמִּ אָטַ־אָדֵּיִּ מִלְּעַבְּהַמִּלִיִּ

But Saul and the people spared Agag, and the best of the sheep, and of the oxen, even the young of the second birth, and the lambs, and all that was good, and would not utterly destroy them; but every thing that was of no account and feeble, that they destroyed utterly.

Saying:

It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and hath not performed My commandments.' And it grieved Samuel; and he cried unto the Lord all night.

And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold, he is setting him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.'

And Samuel came to Saul; and Saul said unto him: 'Blessed be thou of the Lord; I have performed the commandment of the Lord.'

And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?'

And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites, for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the Lord thy God; and the rest we have utterly destroyed.'

Then Samuel said unto Saul: 'Stay, and I will tell thee what the LORD hath said to me this night.' And he said unto him: 'Say on.'

And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel? And the Lord anointed thee king over Israel;

and the Lord sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.

ניַחָמֹל שָׁאִּיל וְחָשָׁם עַל־אֲגָּג וְעַל־מֵיטָב הַצּאֹן וְחַבָּקָר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל־הַבָּרִים וְעַל־כְּל־הַמֹּוֹב וְלָא אָבָּוּ תַחֲרִימִָם הָהֵרִימוּ: (פּ)

oı נְיָהְ דְּבַרְיִהְלָּהְ אֶלְ שְׁמִּרְאָלְ לֵאִלְּוּר:

נַחַמְּמִי בִּי־הִמְלַבְּמִּי אָת־שָׁאִּילִ לְמֶּלֶרְּ בִּי־שָׁבַ מֵאַחֲרַׁי וְאָת־דְּבָרֵי לַאֹ תַקִּים וֹיִּחַר לְשְׁמִּיּאֵל וַיִּזְעַּק אָל־יְחְנָה בְּל־תַּלֶּיְלָה:

ַנַיּשְׁבָּם שָׁמִּיאֵל לִקְרָאִת שָּׁאָיִל הַבַּרָמָר ' נֵיְגַּּד לִשְׁמִיּאֵל לֵאמִר בָּא־שָׁאָיִל הַבַּרְמָלָת הַגְּלְּגֵּי מַצִּיב לִוֹ יְד נִיּסִב וַיִּעֲדׁ נַיֵּהָד

ַ יַּבְאַ שְׁמִּיאֵל אֶל־שְׁאָיִּל יַיְּאַמֶּר לַוֹּ שְׁאִיּל בְּרְיּךְ אַמְּּהֹ לְיהֹוְה חֲקִּיִּלְהִי אֶת־דְּבָר יְהְוְה:

ְּנְלֵּנְלְ עַבְּלְּרְ אַׁמֶּׁרְ אִנְכִּי שִׁמֶּׁתִּ: בּיִי נֵיֵּאִמֶּרְ שִׁמֵּנְאֶלְ נִמֶּׁרְ קִּנְלִי תַּבָּאָן תַזְּיִרְ בְּאֵּוֹנִיּי '

يْدْغْضِد שָׁאָנֵל מֵשְּׁמָלֵקֵי הֵבִּיאִּנִּם צֲשֶׁׁר יִשְׁל הְשָׁםׁ שַּל־מֵישָׁב הַצּאִּן ְוִהַבָּּלָּר לְמָשַׁן יְבְחַ לִיהֹנְת אֵלהֵיִף וְאָת־הַּיּוֹתָר הָחֶרְמָנִיּ: (פ)

ניאטר שְׁמוּאֵל אֵל־שְׁאִּוּל הֻבֶּר: (ס) קְּלְּ אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהְנָה אֵלִי הַלְּיֵלָה (כ׳ ניאטרו)[ק׳ ניִאָטֶר] לְוֹ דַּבֶּר: (ס)

וַיִּשְׁלְחַהְ יְחִוָּה בְּדְרֶהְ וִיֹּאִמֶּר בֵּלְרִּ וְתַחֲרַמְמְּׁה אָת־הַחַשָּאִים אָתִם: וְנְלְחַמְתָּ בֹּוֹ עַר כַּלּוֹהֶם אֹתֶם:

- Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the Lord, and didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the Lord).
- And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the Lord, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekies.
- But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the LORD thy God in Gilgal.
- And Samuel said: 'Hath the LORD as great delight in burnt-offerings and sacrifices, As in hearkening to the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, And to heatken than the fat of rams.
- For rebellion is as the sin of witchcraft, And stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the LORD, He hath also rejected thee from being king.'
- And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the Lord, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.
- Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the Lord.
- And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the Lorp, and the Lorp hath rejected thee from being king over Israel.'
- And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent.
- And Samuel said unto him: 'The Lord hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou.
- And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.
- Then he said: 'I have sinned; yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the LORD thy God.'

- ېڑ הَשֶּٰלֶל וַתַּעַשׁ חָרֵע בְּעֵינֵי יְחֹוָח וַתַּעַשׂ אָל-הַשֶּׁלֶל וַתַּעַשׁ חָרֵע בְּעֵינֵי יְחֹוֶח: (ס)
- رْغَمْد שְׁאִנִל אָלִ־שְׁמִנּאֵל אֲשֶׁר שְׁמִּנְיִה יִהְנְׁת נְאָבִיא אָת־אָנֵגִ מֵלֶּךְ עַמְלֶּרָ נְאָת־עַּמְלֵלְ הָחֵרְמְהִי:
- ַ יַּיּקָּח הָעָּם מֵהַשָּׁלֶלָ צָאׁן יּבָּקָר בֵאִשָּׁיִת הַתְּבֶם לִּיְבָּהַ לִּיהֹנֶה אֱלֹהֶיִף בַּגּּלְגֵּל: (ס)
- رزيخود שְׁמִיּצֵּל הַהֵּפֶץ לֵיהֹנָה בְּעַלִּיה יּוְבְחִים בִּשְׁמִּעַ בְּקִּיל יְהְנָָה הִנָּה שְׁמִעַ מָזָבַח מֹּיֹב לְהַקְשָׁיב מֵחֵלֶב צִּילִים:
- בָּי חַשַּאַת־קָסֶם מֶּרִי וְאָנֵן יִּחְרֶפִּים תַפְּצָּר יַעַּן מְאַסְמַּ אֶת־דְּבָר יְחִנְּח יַיִּמְאָסְךֵּ מְמֶּלֶדְּ: (ס)
- ֶּנְאָמֶׁרְ אֵּתְ־הַלְּם נְאָאֶׁמֵּתְ בְּּקוֹלְם: בְּיַלְבְּרָתִּי אֶת־פִּּי־יְּהְנָת וְאָת־דְּבְּבָרֵיוִךְ בָּי נְּאָמֶר אֶאָנִר אֶלִ-שְׁמִינִּי
- ְּגֵּאְמַטַבְוֹנֵע כְּיִרוְּה: מּ וְעַּמְּר שֵּׁא גָא אָת־חַפָּאָתִי וְשָּׁיִב עִּפָּיי.
- מְּבְינִים מְּבְּבְּ מַּבְ_נִּמְּבִּאָכְ: (ס) פּֿי מָאַסְמָּדְ אָת-דְּבָּר יְהְנְּה נַיִּמְאָסָבּ יְהַנְּה נַיְּאִמֶּר שְׁמִוּאֵלִ אֶבְ-שְּׁאִילִ לָאִ אָּשִׁוּּב מִמָּרִ
- וּפְּׁבֹ הִּמִנּאֵבְ בְבְנְבְׁים וּוּטִוֹע בֹּבֹוֹנַ בְּמָה.בְוָ י וּיִּסְּב הַּמִנּאֵבְ בְבְנְבִים וּוּטִוֹע בֹּבֹוֹנַ בִּמֹה.בְוָ
- װְּמְבְּׁהְ אֶבְוּנְ הַשָּּוְרֵ מִמֶּבְ: (ס) אָתַ-מִמְלְלְּנִתּ וֹאִּבְאָלְ מִמִּלְוּבִּ תַּנִּיָם נּגְּאָמִר אֵלְנִן הַשִּּרִ מִמֶּבְי:
- رُא אָבֶם הָנּא לְהַנְּחֵם: ﴿אַ אַבֶּם הַנּא לְהַנְּחֵם:
- ְנְיֵשְׁמַבְּיֵנְיִנִי בְּיִבְיָּנִי אֵּכְיֵינְבּ וּלֵּנִי_מַּמִּי וֹנְנֵּיִי וֹשְּׁבְּאֵכְ וְאָּנִּדְ מִּמָּי וּנִּאָמִר טַמָּאַטִּי מַּטָּׁיִ כַּבָּּדֵנִי נָאִ נָנִי

- So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the Lord.
- Then said Samuel: Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekites. And Agag came unto him in chains. And Agag said: 'Surely the bitterness of death is at hand.'
- And Samuel said: As thy sword hath made women childless, So shall thy mother be childless among women. And Samuel hewed Agag in pieces before the LORD in Gilgal.
- Then Samuel went to Ramah; and Saul went up to his house to Gibeath-shaul.

- לַיהְוְה: (ס) נְיָשְׁב שְׁמִּיּאָל אַחֲרֵי שְׁאָיּל נִישְׁתַּחוּ שְׁאָיּל
- אַכּן סָר מַר־הַמְּנֶת: (ס) עַּמְלֵּק נֵיֵלֶך אֵלְיוּ אַנִּי מַעַּרְּצָּת וַיַּאַמֶּר אַנְּי אָבּן סָר מַר־הַמְּנֶת: (ס)
- אָל־בּיקוֹ גִּבְעָּת שְׁאִּיל: אַל־בּיקוֹ גִּבְעָּת שְׁאִיל:

erwn ern

The Maftir for Shabbat Parah is Numbers 19:1 – 22.

I:XIX

saying:

- This is the statute of the law which the LORD hath commanded, saying: Speak unto the children of Israel, that they bring thee a red heifer, faultless, wherein is no blemish, and upon which never came yoke.
- And ye shall give her unto Eleazar the priest, and she shall be brought forth without the camp, and she shall be slain before his face.
- And Eleazar the priest shall take of her blood with his finger, and sprinkle of her blood toward the front of the tent of meeting seven times.
- And the heifer shall be burnt in his sight, her skin, and her flesh, and her blood, with her dung, shall be burnt.
- And the priest shall take cedar-wood, and hyssop, and scarlet, and cast it into the midst of the burning of the heifer.
- Then the priest shall wash his clothes, and he shall be the his flesh in water, and afterward he may come into the camp, and the priest shall be unclean until the even.

זאת הַפַּת הַמּוֹרָה אֲשָׁר־צִּנָּה יְהֹוָה לֵאמָר הַבֵּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וְיִקְתַּיּ אֵלֶּיף פְּרָה אֲדְפְּׁה הְמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּה מֹּים אֲשֶׁר לֹא־עְּלֶה עְלֵיהְ עְל:

رَبْتِوْت بِمَانِت هُمُ مِنْهُت نِهُمْ هَيَابًا كِهُمُت:

- ּנְתַתֵּם אֹמָה אֶל־אֶלְעָזֶר תַפֹּתֵן וְהוֹצָּיא אֹמָה אֶל־מִתְּיּץ לְמַּתֲנֶּה וִשְׁתַם אֹמָה לְפְּנֵיר:
- וְלַלֵּח אֶלְעָזְרַ הַכֹּתֵן מִדְּמָה בְּאָצְבְּעִוֹ וְהִזְּה אֶלְ־נֹכַח פְּנֵי אְהֶלִ־מוֹעֵּר מִדְּמָה שֶׁבַע פעמים:
- اِهْں۔خَمْدُ لِهُں۔ئِجُكِ مَرٍ۔خَدُمُكَ نَمُلِكَ: ﴿ اَمْثِلَا هُن لِغُن يُجْكِ مَرْدُدُ
- ، וְלָקַח תַּכֹּהָן עֵץ אָרֶז וְאֵזִּר וּשְׁנֵי תֹּלְעָתּ וְהִשְּׁלֵּיף אָל קּוֹף שְׁרֵפָת תַפְּרֶה:
- ְּיִבְּסׁ בְּגִּדְׁיִי תַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָּׁרוֹ בַּמָּיִם יַצְּחַר יָבָא צֶל־חַמַּחַגָָּה וְשְׁמֵא תַכֹּהֵן יַנְדְּיַהְעֶּרֶב:

- And he that burneth her shall wash his clothes in water, and bathe his flesh in water, and shall be unclean until the even.
- And a man that is clean shall gather up the ashes of the heifer, and lay them up without the camp in a clean place, and it shall be kept for the congregation of the children of Israel for a water of sprinkling; it is a purification from sin.
- And he that gathereth the ashes of the heifer shall wash his clothes, and be unclean until the even; and it shall be unto the children of Israel, and unto the stranger that sojourneth among them, for a statute for ever.
- He that toucheth the dead, even any man's dead body, shall be unclean seven days;
- the same shall purify himself therewith on the third day and on the seventh day, and he shall be clean; but if he purify not himself the third day and the seventh day, he shall not be clean.
- Whosoever toucheth the dead, even the body of any man that is dead, and purifieth not himself—he hath defiled the tabernacle of the Lord—that soul shall be cut off from Israel; because the water of sprinkling was not dashed against him, he shall be unclean; his uncleanness is yet upon him.
- This is the law: when a man dieth in a tent, every one that cometh into the tent, and every thing that is in the tent, shall be unclean seven days.
- And every open vessel, which hath no covering close-bound upon it, is unclean.
- And whosoever in the open field toucheth one that is slain with a sword, or one that dieth of himself, or a bone of a man, or a grave, shall be unclean seven days.
- And for the unclean they shall take of the ashes of the burning water shall be put thereto in a vessel.

- ְּבְשָּׁרֵן בַּמָּוֹם וְמְמֵא מַר־הָעֶרֶר: הְשְּׁרֵן בַּמָּוֹם וְמְמֵא מַר־הָעֶרֶר:
- ، מִחָּוּץ לִמַּחַנָּה בְּמָקִּוֹם מָהֻוֹּר וְהִנְּיִה לְעֲּרָת בְּנִי־ִיִּשְׁרָצֵל לְמִשְׁמֶנֶהת לְמֵי נִדֶּה חַמֶּאת הְוֹא:
- أَجَوَّهُ مِهٰمُף هُمَّاهُوْت مَوْتِہ هُمَّجَذِبًٰ، إَفِيْهِ فِهَـٰمِهِيَّكِ إِمَائِمَ مَجِيْرٌ بِשִٰتِهُمُ إِكِيْرٌ مَيْرٌ جَمَنْجِه كُأِمِوْم فَنَجُهُ:
- ְנְּלֵּנְם: הַנְּלָּהְ בְּמֵטְרְ לְבְׁלְ_נָפָׁהְ אָבְׁהָ וֹמְמֵאְ הָבְלֵּנִ
- תַּמְּלְיָמָּי וּבַּיְּוֹם תַמְּבִימִּי לָאִ יִמְּעֵׁר: תַּמְּבִימִּי יִמְעֵוֹר וְאִם-לָאִ יִתְּעַמָּא בַּיּּוֹם בַּמְּבִימִי יִמְעָרִי
- בְּלְדִּהַנִּגַעַ בְּמָתִ בְּנָפָשׁ הָאָדָׁם אֲשֶׁרִיִלִּוּת יְנְלְאׁ יִתְחַשָּׁא אֶתִּ־מִשָּׁבֵּן יְהִיָּהֹ שִּמֵּא יְנְלְהִ תַּנֶּפָשׁ הַהָּוֹא מִיִּשְׂרָאֵלִ כִּיְ מֵּי נְדְּה לֹאֹ־זֹרַק עְּלְיוֹ שְמֵצִא יִהְיֶּה עָוֹד שְׁמְאָתִּוֹ בְוֹ:
- אָמָה הַהּוֹרָה אָדָם פְּי־יָנְיִּה בְּאָהָל כְּל־הַבָּא אֶל־הָאָהָל וְכְל־אֵשָׁר בָּאָהָל יְטְמָא שְׁבְעַת יָמִים:
- הֹלְנְנִ סְמֵא טִיּא: שׁ וֹכִלְ כְּלֵנִ פַּׁעִיּטִ אָּמָהִר אָנִוֹ_הֹמָנִר פַּטִירִ
- הֹלְיָנו מִנֹם עַנִּנִם אֶבְבַפֶּבְנִי
   וֹלְלַטַעוּ ַ לַמִּמְאַ מִהְּפֹּב מִבַפַּב עַעַמַּאָע וֹּנְעַן

- And a clean person shall take hyssop, and dip it in the water, and sprinkle it upon the tent, and upon all the vessels, and upon the persons that were there, and upon him that touched the bone, or the slain, or the dead, or the grave.
- And the clean person shall sprinkle upon the unclean on the third day, and on the seventh day, and on the seventh day, and shall purify him; and he shall wash his clothes, and bathe himself in water, and shall be clean at even.
- But the man that shall be unclean, and shall not purify himself, that soul shall be cut off from the midst of the assembly, because he hath defiled the sanctuary of the Lore; the water of sprinkling hath not been dashed against him: he is unclean.
- And it shall be a perpetual statute unto them, and he that sprinkling shall wash his clothes; and he that toucheth the water of sprinkling shall be unclean until even.
- And whatsoever the unclean person toucheth shall be unclean; and the soul that toucheth him shall be unclean until even.

- וְלְאָה אֵּוֹּה וְשְׁבָל בַּמֵּיִם אֵיִשׁ שָּהוֹר וְתִּזְּה עַל־הָאָהֶל וְעַל־בָּלִּרִהַבֵּלִּים וְעַלְ־הַנְּפְּשִׁיִּה אֲשֵׁר הֵיִּישָׁם וְעַל־הַנֹּגַע בַּעָּצֶם צֵּוֹ בֶחְלְּל אָוֹ בַמֵּה אָוֹ בַקְּבֶר:
- ر اِبَيْن مَهْنَا لِارْتِيْمْ فَرْنَا مَهْجُرْنَةِ، اَجَرِنَا مَهْجَرَيْرِ، اِبَهُجُرْ فَرْنَا مَهْجُرْنَة اِجَهُم فِيْرِيْرَ اِبَامِهُ لِمَا اِهْدَانَا مِهْجُرُنَةِ،
- וּאָישׁ אֵשֶׁר־יִמְמָאׁ וְּלָאׁ יִתְחַשְּׁא וְנִבְּרְתָּה הַנָּפָשׁ הַהָוּא מִתַּוֹךְ הַפְּהָל כִּי אָת־מִקְדַּשׁ יְהְנְה טִמֵּא מֵי נְדֶּה לֹא־זֹרָק עָלְיוּ טְמֵא הְנִּא:
- ְ וְהִיְתָּה לְהָם לְחָפֵּת עּוֹלָם וּעַיַּה מֵי־הַנִּדְּה יְכְבֵּס בְּנְדְּיוֹ וְהַנֹּגֵעַ בְּמֵי הַנִּדְּה יִשְׁמֶא עַּד־הְעֶּרֶב:
- ײַנּנְלְּהָע שַּׁמְּלֵא מַּע_טְמֶלֵּא נֹסְלֵא וֹטְלֵּא וֹטְנָּפָּׁמִ בּי וְלָבְ אָמֶג_וֹנִּמ_לַנִּ עַמְּטֵא וֹמְלֵא וְעַנָּפַּמִּ

REURRI ERUR ERR

The Haftarah for Shabbat Parah is Ezekiel 36:16 –38.

Moreover the word of the Lord came unto me, saying:

Son of man, when the house of Israel dwelt in their own land, they defiled it by their way and by their

- doings, their way before Me was as the uncleanness of a woman in her impurity.
- Wherefore I poured out My fury upon them for the blood which they had shed upon the land, and because they had defiled it with their idols;
- and I scattered them among the nations, and they were dispersed through the countries; according to their way and according to their doings I judged them.

- פּיוּעאא וַיְּהָר בֶּיה יִשְׂרָאלִי אָלֵי לֵאִלְּר: פּיוּעאא וַיְּהָר בָּיה יִשְׂרָט אָלִי לֵאִלְּר:
- زێ؆۪ڟ۪ڄ חַמָּתִי עַלִּיהֶם עַל־הַדָּם אַשֶּׁר־שָׁפְּרָוּ עַל־הָאָהֶץ וּבְּגִלּוּלֵיהָם טַמְּאָוּהְ:

בְּטְּמְאַתְ תַּנִּבְּׁתְ תַּוֹלֶת בַּבְבָּם לְפָּנֶי:

וּנֹמּפֹּאַנּ אַנְטָבּ בַּבַרְבָּם נַבַּגַּלָנְנִים

- And when they came unto the nations, whither they came, they profaned My holy name; in that men said of them: These are the people of the Lord, and are gone forth out of His land.
- But I had pity for My holy name, which the house of Israel had profaned among the nations, whither they came.
- Therefore say unto the house of Israel: Thus saith the Lord God: I do not this for your sake, O house of Israel, but for My holy name, which ye have profaned among the nations, whither ye came.
- And I will sanctify My great name, which hath been profaned among the nations, which ye have profaned in the midst of them; and the nations shall know that I am the LorD, saith the Lord God, when I shall be sanctified in you before their eyes.
- For I will take you from among the nations, and such you out of all the countries, and will bring you into your own land.
- And I will sprinkle clean water upon you, and ye shall be clean; from all your uncleannesses, and from all your idols, will I cleanse you.
- A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you; and I will take away the stony heart out of your flesh, and I will give you a heart of flesh.
- And I will put My spirit within you, and cause you to walk in My statutes, and ye shall keep Mine ordinances, and do them.
- And ye shall dwell in the land that I gave to your fathers; and ye shall be My people, and I will be your God.
- And I will save you from all your uncleannesses, and I will call for the corn, and will increase it, and lay no famine upon you.

- ַ וַיִּבוֹא אֵל־תַּגוִיםׁ אֲשֶׁר־בָּאִי שָּׁם וַיְתַלְלִּי אָת־שֵּׁם קַדְשִׁי בָּאֵמִּר לְהָםׁ עַם־יְתְּוָׁת אֵלֶּת ימַאַרְצִי יְצְאִי:
- ַ : מְּבְׁעָּגְ בַּנְּגִים אַמֶּב_בָּאִ מֻּמָּב: (פּ מּבְבְמִבּ בַּנְגִים אַמֶּב בַּאִּג מֻמֶּב בַּלְבִינְ בַּנִנִי
- לבّן אֵלִיר לְבֵּיתִּישִׁׁלְאֵלְ כָּׁר אָלֵיר אַבִּיּיִם בֵּי אִם-לְשֵׁם לַּבְּיתִּי אֲשָׁר חִלָּלְטָּׁם בַּּיּוּיָם אָשֶׁר־בָּאִקָּם שְׁם:
- ڔקדִשְׁתִּי אָת־שִׁמֵי תַנְּדִוֹל תַמְחֻלָּל בַּנּוֹיִם אַשֶׁר תַלַלְמֶם בְּתוֹכֶם יְיִדְעֹּי תַּנִּיִם בְּי־אָנֵי יְתְנְׁה נְאָם אֲדֹנֵי יֶהוֹה בְּתִּקְדְשֵׁי בְכֶם לְעֵינֵיהֶם:
- אָבְ-אַבְׁמַטַׁכֵּם: אָטַכֵּם מִפַּׁלְ-חַאָּבֹאָנִת וְחַבָּאָטַ, אָטַכֵּם נְלְטַטַטַּ, אָטַכִּם מוּן הַנִּינִם וֹטַפּּאָטַּ,
- אָטַבֶּם: מְפָּׁלְ מְּמִאִנִינִבֶּם נִמִּבְּלְ-נִּלְנִלְיבִׁיבֶם אָמַתֵּר נְזָרַלְמַּּי הַּלְיבֵים מִנִם מִּעִוּלִים נִמְעַרָנִים
- מְבְּשְּׁרְכְּם וֹנְתַעֵּׁ, לְכֵם עַבְ בְּשֶּׁר: מְתֵּן בְּקְרְבְּכֵם וַתַּסְרִאָּ, מֵּת-לֶב תַּאָּבֶן מְבְּשִּׁרִבְּם וְנְתַעַּּ, לְכֵם לֶב בְּשֶּׁר:
- וֹהְּמִּגְשֶׁם: אַמָּבַבְּטִׁפּֿ, שִבְּכִּנִּ נִמְמִּפָּׁמָּ, שַֹּמְּטִׁרָ נְאָטַבְנִינִוֹ, אָשָּׁוֹ פַּׁצְרָבִּׁבְּׁיִם נִּהְמָּנִי, אָשִּ
- נהַגְּטָם בַּאָבֵא אַמֻּב נִאַנְכָּג אָבִוֹנִם כְכָּם נבַגְּטָם כְּגְ לְמָּם נִאָּנִכְּג אָבִוֹנִם כְכָּם כְאַלְנִים:
- בׁמֶּכ: אָּלְ-תַבְּגִּלְ וְתַּבְּכֵּתְ אִנְוִ וְלְאָ-אָמֵן מִּלְּכָּם וְתִּאָּמִּהֹ אָטִׁכְּם מִכִּלְ מִׁמִּאִוִינִבִּם וְלֵבֵּאִנִּי

- And I will multiply the fruit of the tree, and the increase of the field, that ye may receive no more the reproach of famine among the nations.
- Then shall ye remember your evil ways, and your doings that were not good; and ye shall loathe yourselves in your own sight for your iniquities and for your abominations.
- Not for your sake do I this, saith the Lord God, be it known unto you; be ashamed and confounded for your ways, O house of Israel.
- Thus saith the Lord God: In the day that I cleanse you from all your iniquities, I will cause the cities to be inhabited, and the waste places shall be builded.
- And the land that was desolate shall be tilled, whereas it was a desolation in the sight of all that passed by.
- And they shall say: This land that was desolate is become like the garden of Eden; and the waste and desolate and ruined cities are fortified and inhabited.
- Then the nations that are left round about you shall know that I the Lord have builded the ruined places, and planted that which was desolate; I the Lord have spoken it, and I will do it.
- Thus saith the Lord God: I will yet for this be inquired of by the house of Israel, to do it for them; I will increase them with men like a flock.
- As the flock for sacrifice, as the flock of Jerusalem in her appointed seasons, so shall the waste cities be filled with flocks of men; and they shall know that I am the Load.

- ְּנְתְּבֵּׁי בְּאָ טַלְּחָוּ עָּנָג חָרְפָּת רַשָּׁבֵּ לְמָעַן אֲשֶׁר לָא טַלְחָוּ עָּנָג חָרְפָּת רַשָּׂבָ בְּנְנִים:
- הְּוּלְּטִּיכְּם וֹמֹלְ שִוּהְּבוִּטִיכֵּם: אַּמִּׁר לְאַ-סִוּבִּים וּלִּלְסִטִּם ְ בֹּבֹּנִיכָּם הַּלְ וּזְׁכַּרְטִּם אָטִ-בַּרְבֵּיכָם חַבְּלִּהִם וּמִּמּלְלִיכִם
- ְיִמְבְּאֵל: (ס) יְנְיַבְאַ לְמַמּנִכֵּם אֵּנִי־מִּשָּׁה נְאָם אֲדְנָי יֵהוֹה אָ לְמַעַּנְכָם אַנִי־עּשָׁה נְאָם אֲדֹנִי יֵהוֹהָה
- בְּה אָמֵר אֲדֹנֵי יֵהוֹה בִּיוֹם שַהַרֵי אָהַבֶּם מִכְּל עַּגְוֹנִתּיכֶם וְהְוֹשַׁבְּתִּי אֶת־הֵעָּרִים הְנְבְנֵי הָחֲרְבְוֹת:
- ֻ מְּמְׁלֶּנִע לְמִּנִגְּ פּֿלְ_מִנְבֶּר: בּי נְהַאָּבֵּא הַנְּמֵּפֵּׁע הַּבְּבֵּר הַחָּה אַמֶּב הַנְהָרָי.
- ָ וְאָמִרֹּי הַאָּבֶץ הַלֵּיִּיִּ הַנְּשִׁמָּה הָיָמָה ְבְּגַּן־עֵדֵן וְהָעָּרִֵים הָחֲרֵבָּוֹת וְתַּנְשׁמָּוֹת יְהַנְּהֵרְסִוֹת בְּצִירָוֹת יָשֶׁבּוּ:
- و וְיִרְשְׁי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר וְשְׁאֲרוֹ סְבִיבְוֹתִיכֶם בָּיוּ אֲנֵי יְחֹנְׁה בְּנִיתִי הַנְּהֵבְׁסׁוֹת נְשִׁעְּהִי הַנְּשִׁמָּר אָנִי יְחֹנְה דְּבְּרְחִי וְשְׁשֶׁר יִשְׁאֲרוֹ סְבִיבְוֹתִיכֶם בָּיוּ
- ָּבָה אָמַרֹ אֲדֹנֵי יֵהוֹה עֹוֹד זָאָה אָדְּרֵשׁ לְבֵּיה־יִשְׂרָאָל לַעֲשָׂוֹה לָהָם אַרְבֶּּה אֹתָם פַּצְּאַן אָדֶם:
- چ جَوْمَا جِדִשׁים جَوْمَا יִרוּשָׁלִם جِמָוּשָּׁדִּיה چו מְּהְיֵּנְהֹ הֶשְּׁרֵם הָהֲבֵבׁוֹת מְלֵאִוֹת צָאוֹ אָדֶם וְיִדְשִׁי בִּי־אָנִי יְהֹוֶה: (ב)

GLWR LRITU

The Mastir for Shabbat HaHodesh is Exodus 12:1 - 20.

And the Lord spoke unto Moses and Aaton in the land of Egypt, saying:

ַ יַּנְאָמֶר יְהֹוָהֹ אֶל־מֹשֶׁה וָאֶל־אַהַרֹּוְ בְּאֶבֶין מְצְרָיִם לֵאמְר:

- 'This month shall be unto you the beginning of months; it shall be the first month of the year to you.
- Speak ye unto all the congregation of Israel, saying: In the tenth day of this month they shall take to them every man a lamb, according to their fathers' houses, a lamb for a household;
- and if the household be too little for a lamb, then shall he and his neighbour next unto his house take one according to the number of the souls, according to every man's eating ye shall make your count for the lamb.
- Your lamb shall be without blemish, a male of the first year; ye shall take it from the sheep, or from the goats:
- and ye shall keep it unto the fourteenth day of the same month, and the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it at dusk.
- And they shall take of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel, upon the houses wherein they shall eat it.
- And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and unleavened bread; with bitter herbs they shall eat it.
- Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but roast with fire, its head with its legs and with the inwards thereof.
- And ye shall let nothing of it remain until the morning; but that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire.
- And thus shall ye eat it: with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand, and ye shall eat it in haste—it is the Lord's passover.
- For I will go through the land of Egypt in that night, and will smite all the first-born in the land of Egypt, both man and beast; and against all the gods of Egypt I will execute judgments: I am the Lord.

- הַתְּבֶשׁ הַגָּה לְכֶם רַאִּשׁ חֲדְשִׁיִם רִאִּשִׁוֹן הוּאַ לְבֶּם לְחְדְשֵׁי הַשְּׁנְה:
- ، يَجَادُ ఫ్లిన్-డ్రె బ్లిగ్ : ' ' إَهُ الْمَا هُوْ الْمَا كَارَاتُ الْمَا الْمِيْبِ الْجِرَادُ كِانُكَ هُوْنَ الْمُعَا جُلَّدُ اللَّهُ الْمُعَادِّ الْمُعَادِّ الْمُعَادُ
- אָרשׁ לְפָּי אְּכְלֹוֹ מִּלְתַּ עִּלְ־בֵּיתִוֹ מִשְּׁתֹ וָלְקָּח הָוּא יִשְׁבֵנְוֹ תַּקְּרָב אָלְ־בֵּיתִוֹ בְּמִכְּסָת נִפְשָׁת אָישׁ לְפֵּי אְּכְלֹוֹ חָּלִסוּ עַלְ־חַשֶּׁה:
- , שָׁה הְמָים זְבֶר בֶּן־שְׁנָה יִהְיֵה לְבֶּם מִן־הַפְּבְשִּים וּמִן־הְעִּזִּים הַפֶּחוּ:
- , וְהְנֶה לְבֶם לְמִשִּׁמֶּהָת עַּר אַרְבְּעָה עַּשֶּׁר יוֹם לַתַּבֶשׁ תַּזָּה וְשְׁחֲמָּר אִתֹּר בָּל קָתַל עַבְתּ־יִשְׂרָאֵל בֵּין הִעַּרְבֵּיִם:
- אָטִׁוְ פַּׁנִים: נְּמְלְטַוּנְ מִּוֹרַיַּגְּם נְדָּטְׁנִּה אַמְּרִיּאָכְלְוּ בְּמְלֵטוּנְ מִוֹרַיַּגְּם נְדָּטְנִּיִּ מַּלְ-שִׁמֵּיִ עַמְּיִּנִּיִּתִּ
- װְמְּבְּוֹע מַּלְ-מְּרוֹרָיִם יּאָכְּלְּרוּ: אָרְלְּוֹ אָתִרְתִּבְּשָׁר בַּלַּוֹלְרוּ:
- וֹמּלְ_לֵוֹבׁנִי פֿמִּנֹם כֵּּנ אִם_גֹּלְנִ-אָמָ רַאָמָנִ מֹּלְ_כַּׁבֹמֹנו * אַלְ_טַאָּבֹלְנִ טִמֶּנִּנְ לָּא יִבְּמָּלְ מִבְׁמָּלְ
- מַב_בַּבְבוני בַּאָה שַּׁהְּוְפָּנ: יי נִקאַבונִינוני ממּנוּ מַבַּבַבנו וְבַנְּיָב מִמֵּנוּ
- ڔۛڎؚ۠ڿ۩ٚ ۥ האָבֶלֵּר אָתִּדִּ מָתְנִיבָם חֻגָּרִׁים נְעֲלִיבֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקּלְבֶם בְּיֶדְכֵם נְאֲכַלְמֶם אֹתִּי בְּחִפְּזְּוֹן פֵּסָח הָוּא לִיהֹוֶה: ייים בפנ באבא־מַמְבּיּת בּלִילִד בּזַּבּ
- וְשְׁבָרְהָי בְּאָרֶץ מִצְרֵיִם בָּלֵיֵלָה תַזָּה וְהִבּיתִּי כְלְ־בְּכוֹר בְּאָרֶץ מִצְרֵיִם אֵעֵשָׂה יְשְׁבְּטִים אֲנֵי יְהְנְה:

- And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are; and when I see the blood, I will pass over you, and there shall no plague be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt.
- And this day shall be unto you for a memorial, and ye shall keep it a feast to the Lor D; throughout your generations ye shall keep it a feast by an ordinance for
- Seven days shall ye eat unleavened bread; howbeit the first day ye shall put away leaven out of your houses; for whosoever eateth leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from Israel.
- And in the first day there shall be to you a holy convocation, and in the seventh day a holy convocation; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done by you.
- And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Egypt; therefore shall ye observe this day throughout your generations by an ordinance for ever.
- In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even.
- Seven days shall there be no leaven found in your houses; for whosoever eateth that which is leavened, that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a sojourner, or one that is born in the land.
- Ye shall ye eat nothing leavened; in all your habitations shall ye eat unleavened bread.

- בְּאָבְוֹ מִגְּבֵוֹם: וֹלְאָבִוֹנִיְנִי בְּבֶּם זָּנֶּבְ לְמָהֵּנְיִנִ בְּעַבְּי אַפֶּׁם הְּם וֹבֹאִנִי, אָנִבְנִיבְּם וּפַּסְנִינִּי, הַּבְבָּם וְטִׁנִּנְיְ עַבָּׁם לְאָנִי מִּלְ עַבָּטִּנִם אָהָּב
- יִדְיָרְ ֹתַיֹּוֹם תַזָָּּה לְכֶם לְיִּפְרֹּוֹן וְחַגֹּמֶם אֹתֻוֹּ
   יַגְּ לִיהֹזְה לְדֹרְיִמִילֶם חֻפָּּת עּוֹלֶם מְחְנְּּתוּ:
- שׁבְעָּת יָמִיםׁ מַצִּוֹת תּאֹבֶלוּ אֲךְ בַּיֵּוֹם הָרִאשׁוֹן תַשְׁבָּיתוּ שָּאֶר מִבְּתֵּיכָם בָּיוּ בְּלִ-אַבֵּל חָמֵּץ וְנִכְּרְתָּה תַנָּפָשׁ תַהִּוּאׁ מִיִּשְׁרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד־יָוֹם תַשְּׁבִּיִּי וּבִּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־לֹהֶשׁ וּבִיּוֹם הַשְּׁבִימִּי מִקְרָא־לָהֶשׁ יִהְנָה לָבֶּם בָּל־מִלְאִבְתֹ לֹא־יֵעְשָׁה בָהֶם אַּךְּ אֲשֶׁר
- ַאָבֵל לְכָל ּנָפָשׁ הָוּא לְבַדִּוֹ יַעְשָׂה לָבֶם: וּשְׁמַרְהָם אָת־הַמַּצּוֹת בִּי בְּעָּצָם הַיַּוֹם הַזָּה הוֹצָאתְי אָת־צִבְאוֹתִיבֶם מֵאֲבֶץ מִצְרָיִם וּשְׁמַרְהָּם אָת־הַיִּוֹם הַזָּה לְדֹרֹתִיבֶם הָקָת

מולם:

- ַ בְּרִאשׁן בְּצַּרְבְּטְּה עָשִׁר וָוֹם לַחָבָשׁ בְּטֶּרֶר האְכְלוּ מַצִּּׁת שָׁר וַוֹם הַאָּחָד וְשֶּׁשְׁרֶים לַחָבֶשׁ בְּעֲרֵבּ
- עקעַת יָמִים שָׁאָר לֹא יִמְצֵא בְּבָּתִיכֶם בֵּיוּ בְּל־אֹבֵל מַחְמָצֵת וְיִּכְרְתָּה חַנֶּפָשׁ חַהִוּאֹ מִעְּתַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר יּבְאָיְרָח חָאֶרֶץ:
- האְבְלְוּ מַצְּוֹת: (פּ) בְּלְ־מַחְמָצֶת לָא תֹאִבֻלְוּ בְּכִל מוֹשְׁבָּתִיכֶם

הפטרת פרשת החודש

The Haftarah for Shabbat HaHodesh is Ezekiel 45:16 - 46:18.

9Ι:Λ**Ί**Χ

All the people of the land shall give this offering for the prince in Israel.

And it shall be the prince's part to give the burnt-offerings, and the meal-offerings, and the actink-offerings, in the feasts, and in the new moons, and in the sabbaths, in all the appointed seasons of the house of Israel; he shall prepare the sin-offering, and the meal-offering, and the burnt-offering, and the peace-offerings, to make atonement for the house of Israel.

Thus saith the Lord GoD: In the first month, in the first day of the month, thou shalt take a young bullock without blemish; and thou shalt purify the sanctuary.

And the priest shall take of the blood of the sin-offering, and put it upon the door-posts of the house, and upon the four corners of the settle of the altar, and upon the posts of the gate of the inner court.

And so thou shalt do on the seventh day of the month for every one that erreth, and for him that is simple, so shall ye make atonement for the house.

In the first month, in the fourteenth day of the month, ye shall have the passover; a feast of seven days; unleavened bread shall be eaten.

And upon that day shall the prince prepare for himself and for all the people of the land a bullock for a sin-offering.

And the seven days of the feast he shall prepare a burnt-offering to the Lor D, seven bullocks and a rams without blemish daily the seven days; and a he-goat daily for a sin-offering.

And he shall prepare a meal-offering, an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and a hin of oil to an ephah.

In the seventh month, in the fifteenth day of the month, in the feast, shall he do the like the seven days; to the sin-offering as well as the oil. and the meal-offering as well as the oil.

Thus saith the Lord GoD: The gate of the inner court that looketh toward the east shall be shut the shall be working days; but on the sabbath day it shall be opened, and in the day of the new moon it shall be opened.

ֻכַּלְ הַעָּהַ הַאְּהֶץ יִהְיִּ אֶלִ-הַפְּרוּמָה הַזְּאָת בְּלְ הַעָּהַ הַאְּהֶץ יִהְיִּ אֶלִ-הַפְּרוּמָה הַזְּאָת

וְעֵלְ חַנְּשָׁיֹא יֵחָנֶח הָעּוֹלָוֹת וְחַמִּנְחָתֹ וְתַנֵּמֶךֵּ בַּחַנִּים וּבֶחֲדָשִׁים וּבַשַּבְּתִּוֹת בְּבְלִרמוֹעֲבֵי בֵּית יִשִּׁרְצֵּל הְוּאִ-יַעֲשֶׁה נְאָתְ-חַשְּׁלְמִים לְכַפֶּר בְּעַר בֵּיתִ-יִשְׂרָצֵל: (0)

פֹה־אָמַר" אֲדֹנֵי וֶהוֹה בֶּרִאִּטִוֹן בָּאָחֵר לַחְׁדֶשׁ תַּמָּח פַּר־בָּן־בָּקֵר תָּמִים וְחִמֵּאָה אָת־הַמְּקְדֵּשׁ:

וְלְלֵח הַכֹּהֵוֹ מִהַם הַחַשָּׁאִת וְנְתַּוֹ אֶל־מִּוּזַת הַבְּׁיִת וְאֶל־אַרְבָּע פִּנִּית הָצִּיָרֶה לִמִּוְבֵּח וְעַל־מְזּיזַת שָׁעַר הֶחְצֵר הַפְּנִימִית:

ובן מַעַּשְׁר בִּשְּבְעָר בַּוֹדֶשׁ מֵאֵישׁ שֹנֶר וּמְפֶּחִי וְכִפְּרְחֵם אָת־תַבְּיִת:

ָ בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבְּעָׂה עְשָׂר יוֹם לַחֹהֶשׁ יִהְנָה לְבֶם הַפְּּסָה הְג שְׁבֻעַּוֹת יָמִים מַצִּוֹת יֵאְבֵל:

ְּנְעְשֶׁה הַנְּשִׁיאַ בַּנִּוֹם הַהֹּוֹא בַּעֲדֵוֹ וּבְעָר בְּל־עַם הָאֵרֶץ פַּר חַמְאָה:

וְשִׁבְעַּת יְמֵי־הָחָוֹג יִעֵּשָּׁה עּוֹלָה לַיהֹוָה שִׁבְעַת פְּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים הְמִימִם לַיּוֹם שִׁבְעַת הַיָּמִים וְחַפְּאת שִׁעָיר עִּזָּים לַיְּוֹם:

וּמִּנְחָה אֵיפָּה לַפָּר וְאִיפָּה לַאָּיִל וַעֲּשָׂה וְשָׁמֶן הַין לְאִיפֶּה:

בַּשְּׁבִיעִּׁי בְּחֲמִשְׁרֹ עֲשָׂר יָוֹם לַחֹדֶשׁ בָּחָּ יְעֲשֶׁר כְאֵלֶּה שִׁבְעַּת הַיָּמִים כְּחַשָּׂאִת כְּעִלְּה וְכַמִּנְחָה וְכַשְּׁמֶן: (ס)

خר־אָמִר אַדֹּנָי יָחִוֹּח שַׁעַר הָחָצֶר הַפְּנִימִיתֹ הַפֹּנֵה קְדִּׁים יִהְיָה סְגִּיר שֵׁשֶׁת יְמֵי הְמַעֲשֶׁה וּבְיָוֹם הַשְּׁבְּתִ יִפְּהֵהַ וּבְיִוֹם הַחְׂדֶשׁ יִפְּתֵח:

Ι:ΙΛΊΧ

- And the prince shall enter by the way of the porch of the gate without, and shall stand by the post of the gate, and the priests shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, and he shall worship at the threshold of the gate; then he shall go forth; but the gate shall not be shut until the evening.
- Likewise the people of the land shall worship at the door of that gate before the Lord in the sabbaths and in the new moons.
- And the burnt-offering that the prince shall offer unto the Lore shall be in the sabbath day six lambs without blemish and a ram without blemish;
- and the meal-offering shall be an ephah for the ram, and the meal-offering for the lambs as he is able to give, and a hin of oil to an ephah.
- And in the day of the new moon it shall be a young bullock without blemish; and six lambs, and a ram; they shall be without blemish;
- and he shall prepare a meal-offering, an ephah for the bullock, and an ephah for the ram, and for the lambs according as his means suffice, and a hin of oil to an ephah.
- And when the prince shall enter, he shall go in by the way of the porch of the gate, and he shall go forth by the way thereof.
- But when the people of the land shall come before the LORD in the appointed seasons, he that entereth by the way of the north gate to worship shall go forth by the way of the south gate shall go forth by the way of the south gate shall go forth by the way of the gate shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate north gate; he shall not return by the way of the gate had north gate south gate shall not return by the way of the way of the way of the way of the way of the way of the south gate in gate; and he way of the way of the way of the south gate shall go forth by the way of the
- And the prince, when they go in, shall go in in the midst of them; and when they go forth, they shall go forth together.
- And in the feasts and in the appointed seasons the meal-offering shall be an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and for the lambs as he is able to give, and a hin of oil to an ephah.

- יבָא הַנָּשִׁיא דֻּבֶּוּ אִילָם הַשַּׁעַר מִהִיץ וְעָמֵר עַל־מְזּוּזָת הַשַּׁעַר וְעָשָׁי הַכֹּהָנִים אָת־מְיֹלְתוֹ וְאָת־שְׁלָמִיו וְהִשְׁמַהָוָה עַל־מְבְּתֵּן הַשִּׁעַר וְיָצְא וְהַשָּׁעַר לֹא־יִסְּגֵר עַר־הְעֵּרֵב:
- ַ נִהשְׁפַּהָוּת וּבֶּחֲדִשְׁים לְפָּנֵי יָהֹוָה: בְּשַּׁבְּּהָוּת וּבֶחֲדִשְׁים לְפָּנֵי יְהְוָה:
- ְּ וְהָעִּלְּה אֲשֶׁר־יַקְרָב הַנְּשָׂיא לִיהֹוְהְ בְּיִוֹם הַשְּׁבְּת שִׁשְּׁה כְּבְשָׁים הְמִימָם וְאָיִל הְמִים:
- : ימִנְחַר ֹאֵיפְּר לְאַּיִל וְלַפְּבָשָׁים מִנְחָר מַמַּת יָדְי וְשֶׁמֶן הֵין לְאֵּיפֶר: (ס)
- בְּבְּמָּנִם נִאָּנִקְ שַּׁמִּנִמֶּם נִבְּנֵנֵי " יִבְּנַנִם בַּעֲבַמָּ פָּב בָּּלֵבב שַׁמִּנִמָם וָמֵּמָם
- ر اِيْرَفِت كِفِّت اِيْرَقِت كِيْرَكُ بِيْرِيْت طِيْرَة اِكْجِبُّات جَيْرِيّت مَهِٰند بِهَا اِيْرِيْا بَرَا كِيْرَقِت:
- א וּבְבַוֹא הַנְּשִׂיא הֲרֵדְ אוּלָם הַשַּׁעַרֹ יָבֹוֹא יּבְרָוֹא יַבְרָוֹא
- נְבְנֹא עַם־הָאָׁבֶץ לְפְּנֵי יְהֹנְהֹ בַּמּוֹעֲדִים

   הַבְּא בֶּבֶּף־שַׁעַר צְפִׁוֹן לְהְשְׁתַּחֲוֹּה יֵצֵא
   בַבְּא בֶּבֶּף־שַׁעַר נְגָב וְחַבְּא בֶּבֶף־שַׁעַר נְגָב יֵצֵא
   בַבְּף־שַׁעַר צְפֻּוֹנְה לָא יָשׁוּב הֻבֶּרְ הַשְּעַר נְגָב יֵצֵא
   בַבְּא בֹוֹ בָּי וְכְחָוֹּ (כ׳ יצאוֹ)[ק׳ יַצֵּא]:
- יה וֶהַנְּמָּיִא בְּתוֹכֶּם בְּבוֹאָם יָבוֹא וּבְצֵאתָם יי וְתַּנְּמִּיִּא בְּתוֹכֶם בְּבוֹאָם יָבוֹא וּבְצֵאתָם
- ַ יבִחַגַּיִם יבַמּוֹעֲדִים מִחְיָה חַמִּנְחָהֹ אֵיפָּה לפְּר וְאֵיפָה לְאַׁיִל וְלַכְּבָשִׁים מַתַּת יָדִי יְשֶׁמֶן הֵין לְאֵיפָה: (פ)

And when the prince shall prepare a freewill-offering, as a furnt-offering or peace-offerings as a freewill-offering unto the Logp, one shall open for him the gate that looketh toward the east, and he shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, as he doth on the sabbath day; then he shall go forth; and after his going forth one shall shut the gate.

And thou shalt prepare a lamb of the first year without blemish for a burnt-offering unto the LORD daily; morning by morning shalt thou prepare it.

And thou shalt prepare a meal-offering with it morning by morning, the sixth part of an ephah, and the third part of a hin of oil, to moisten the fine flour: a meal-offering unto the LORD continually by a perpetual ordinance.

Thus shall they prepare the lamb, and the morning, for meal-offering, and the oil, morning by morning, for a continual burnt-offering.

Thus saith the Lord God: If the prince give a gift unto any of his sons, it is his inheritance, it shall belong to his sons, it is their possession by inheritance.

But if he give of his inheritance a gift to one of his servants, it shall be his to the year of liberty; then it shall return to the prince; but as for his inheritance, it shall be for his sons.

Moreover the prince shall not take of the people's inheritance, to thrust them wrongfully out of their possession, he shall give inheritance to his sons out of his own possession, that My people be not scattered every man from his possession.

הפטרת שבת הגדול

ְּרֶרִינְשָׁמִּלְ הַנְּשִּׁיֹא נְדָבְׁה עּוֹלָה אוֹ־שָׁלְמִּיםׁ נְדְבָה לִיהֹנְהֹ וּפְּמָח לֹוֹ אָת־תַּשַׁעַר הַפּּנָָה קַּדְים וְשְּׁמָה אָת־עִּלְתוֹ וְאָת־שָׁלְמִּיו כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׁה בְּוֹים תַשְּׁבָּת וְיָצָא וְסְגַר אָת־תַשָּׁעַר אַחֲרֵי צֵאֹתְוֹ:

ە رْچْت بَرْت مَنِات مَنِين مَنِيْت مَنِيْت خَابَات خَاتَبْت مِوْجَات مِوْجَات مَنِيْشِت كُبَانَ:

(כ׳ ועשו)[ק׳ וַעֲשׁׁנֵּן אָת־הַבָּּקָר וְאָת־הַמִּנְחָה וְאָת־הַשָּׁמֶן בַּבָּקָר בַבָּקָר עוּלְת הְּמְיד: (ס)

כּה־אָטָר אֵדֹנֵי וֶהוֹה בִּי־יִמֵּן הַנִּשִּׂיא מִחָּנָה לְאֵישׁ מִבְּנְיוֹ נַחֲלְתָוֹ הָיא לְבָנֵוֹ מִּהְוֶּה אֲחֻזְּתֵם הָיא בְּנַחֲלְה: (ס)

ְ וְבִי־ִימֵׁן מַהָּנְׁה מִנַּחֲלִתֹּוֹ לְאַחַדִּ מֵעֲבְדִּיִּי וְתִּיְחָה לּוֹ עַּדִּ־שְׁנָת תַדְּרֹוֹר וְשְׁבָת לַנָּשִׂיִא אֲךְ נַחֲלְתֹּוֹ בְּנָיִי לְחֶם מִּהְיֶה:

נְלֵאַ נְקָּח תַנְּשָׁיִא מִנְּחֲלֵת תַּעָּׁם לְהִוֹנִסְם מֵאָחַזְּהָם מֵאָחַזְּהִי נִנְחֵל אֶת־בָּנְיִוּ לְמָתַּן אָשֶׁר לֹאַ־נְקָּצוּ עַמָּי אָישׁ מֵאָחָזָּהִי:

The Haftarah for Shabbat HaGadol is Malachi 3:4 - 24.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lore, as in the days of old, and as in ancient years.

ןײַרְבָתׁ לֵיהוֹה מְנְחָת יְהִידָה וִירְוּשְׁלְבָם בִּימֵי עּוֹלֶם וּרְשְׁנִים קַדְּמֹנִיְּת:

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against those that oppress the hireling in his wages, The widow, and the fatherless, and that turn aside the stranger from his right, and fear not Me, Saith the LORD of hosts.

For I the Lord change not; and ye, O sons of Jacob, are not consumed.

From the days of your fathers ye have turned aside from Mine ordinances, and have not kept them. Return unto Me, and I will return unto you, Saith the LORD of hosts. But ye say: 'Wherein shall we return?'

Will a man rob God? Yet ye rob Me. But ye say: 'Wherein have we robbed Thee?' In tithes and heave-offerings.

Ye are cursed with the curse, Yet ye rob Me, Even this whole nation.

Bring ye the whole tithe into the store-house, that there may be food in My house, and try Me now herewith, Saith the Lord of hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing, that there shall be more than sufficiency.

And I will rebuke the devourer for your good, and he shall not destroy the fruits of your land; Weither shall your vine cast its fruit before the time in the field,

And all nations shall call you happy; For ye shall be a delightsome land, Saith the Lord of hosts.

Your words have been all too strong against Me, Saith the LORD. Yet ye say: 'Wherein have we spoken against thee?'

Ye have said: 'It is vain to serve God; and what profit is it that we have kept His charge, and that we have walked mournfully because of the LORD of hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are built up; yea, they try God, and are delivered.'

ױמּמּגַבנּר וְלָא יְבִאָּנִּרְ אָמִר יְהְלָּמְלָּב וְּלָאִיָּה לְמִּמְר יְבְּמִמְׁלֵּי מְּכָר ְמְּלְּנִרְ וֹּלְיָם לְמִּעְר בְּמְכַּמִּפִּים יְבַנְּמִלְּיִם לְמִבְּרָ אָלִיבָּם לְמִּמְּפָּם וְהָנִיִּמִּ לְמִבְּרָלִינִּר אָלִיבִּם לִמְּמִּפִּׁם וְהָוֹנִינִיוּ

לְאִ כְּלְיִנִים: * בּּוֹ אַנְוֹ וְעַנְעִ לְאָ אָּנְיִטִּוּ וֹאַטִּם בּּדִּנְ וֹהַלְּבִ

ְּיְבְיְּנְיִם אַּבְׁצִּיְנִי נְאֵמָרְמֵּם בַּמֶּּה נְשִׁיב: אַמְרְהָּם אַּיְבִי אָלִי נְאָשִּׁיבָּה אָלִי בָּ לְמִימָּי אַבְיַנִיכָּם סְרְמֵּם מִּוְהַבּּ

, הַיִּקְבָּע אָדִׁם אֱלֹהִים כֻּי אַמָּם קֹבְעַיִּם אֹתִּי יַאַמַרְמָם בַּמָּה קַבְעַיִּוּף הַמַּעַשָּׁר יְהַקְּרינֶה:

ַ בַּמְאַרָׁרִ אַמָּם גַאָּרִים וְאָתָי אַמָּם לִבְעָים הַנְּיִי כְּלְוּ:

הָבִיאוּ אָת־פְּל־הַמַּעֲשָׁר אָל־בֵּית הָאוֹצָר וִיהֵי שָׂהֶף ְּבְּבִיהִׁי וּבְחָנָוּנִי נָאׁ בָּזֹאת אָטָר יְהֹנָה צְבְאָוֹת אָם־לְאׁ אֶפְתַּח לָכֶם אֲת עַּר־בְּלִי־דֶר:

چۈپئى خۇص ھۆچۈ ئرىج-ئۇتى خۇھ ئىت-ھۆر، ئىلائىڭ ئىلادى ئىقۇد خۇھ تىۋھار ھۇپئىد ئىلاد ئىلادى ئىلادى

אָבֶּא שְפֹּא אַמִּר יִהְנְיִה צִּבְאִנְה: (פּ)

מִע_נִּגְלֵנוּ הַּבְּנְנִי הַבְּנְנִים אָמָּב נִעַנְיָע נִאָמָנְשֶׂם יי טוּלוּ הַּבְיָּג בּבִינִכֵּם אָמָּב נִעַנְיִע נִאָמָנְשֶׂם

ַ אַמַרְהֵּם שָׁוָא עַבָּד אֵלֹהָים ימַה־בָּצַע چַּי שְׁמַרְנּוּ מִשְׁמַרְאֹוּ וְבֵּי הַלַּבְנּוּ קַדְרַנִּית מִפְּנֵי יְהֹוָה צְבְאִוֹת:

- Then they that feared the LORD Spoke one with another; and the LORD hearkened, and heard, and a book of remembrance was written before Him, for them that feared the LORD, and that thought upon His name.
- And they shall be Mine, saith the Lord of hosts, in the day that I do make, even Mine own treasure; and I will spare them, as a man spareth His own son that serveth him.
- Then shall ye again discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth
- For, behold, the day cometh, It burneth as a furnace; and all the proud, and all that work wickedness, shall be stubble; and the day that cometh shall set them ablaze, Saith the Lord of hosts, that it shall leave them neither root not branch.
- But unto you that fear My name shall the sun of righteousness arise with healing in its wings; and ye shall go forth, and gambol as calves of the stall.
- And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I do make, Saith the Lord of hosts.
- Remember ye the law of Moses My servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, even statutes and ordinances.
- Behold, I will send you Elijah the prophet Before the coming Of the great and terrible day of the Lord.
- And he shall turn the heart of the fathers to their children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the land with utter destruction. [Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and terrible day of the LORD.]

- אַז גַדְבְּרֶוּ יִרְאֵי יְתְּנִה אָנִשׁ אָל־רֵעֵהוּ ניַקְשֶׁב יְתֹנְתׁ נִיִּשְׁמָׁע נִיִּבְּתָּב סָפָּר זִּבְּרָוֹן קְפְּנְיוֹ לְיִרְאֵי יְתֹנְת וּלְתֹשְׁבֵּי שְׁמְוֹ:
- עבר אֵלְהִים לַאַשֶּׁר לָאַ עַּבְּרְוּ: (פּ)
- קי־הַנָּה הַיּוֹם בָּא בֹעָר כַתַּנָּוּר וְהָיֹּוּ פִי כְל־זֵהִים וְכְל־עֹשֶׁה רִשִׁעָּה לַשׁ וְלִהַם אֹהְם הַיַּוֹם הַבְּא צְּמַר יְהְוָה צְבְאׁוֹת צַשֶּׁר לֹא־יַעַּוְב לָהֶם שָׁרֶשׁ וְעָּנְף:
- מּוֹבְבֵּל: נמּוֹבְּא בּלִנְבֵּיה וִיצְאָהָם נִפַּשְׁמָם בָּמִּנְלֵּי זְּיִלְנִי לְכָּם וִרְאָּר שְׁמִּי שָּׁמָשִׁ צִּוֹלְיִי
- נְעָלְנְכֵּם בִּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנֵי מִמֶּר אֲטָר יְהֹוֶה בּגְלִנְכֵם בִּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנֵי עִמֶּר אֲטָר יְהוֶה בְּבְאִנְה: (פ)
- ג זְּרְהוּ תּוֹרָת מֹשֶׁה עַבְּגִּי אֲשֶׁר צִּוֹּיִתִּי אִוֹתָוֹ בְחֹבַב עַל־בְּל־יִשְׂרְאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפְּמִים:
- ַ הַנָּה אָנֹכִי שׁלֵחַ לְבֶּם אָת אֵלִיֶּה הַנְּבִיאּ לְפְנֵי ֻבּוֹא יַוֹם יְהֹנְה הַנְּדִּוֹל וְהַנּוֹהֶא:
- וְהַשָּׁיִב לֵב־אָבוֹתׁ עַל־פָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אַבוֹתָם פָּן־אָבֿוֹא וְהִבֵּיתִי אָת־הָאָהֶץ הֵהֶם:הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא